

Notes du mont Royal

www.notesdumontroyal.com

Cette œuvre est hébergée sur « *Notes du mont Royal* » dans le cadre d'un exposé gratuit sur la littérature.

SOURCE DES IMAGES

Bibliothèque nationale de France

FRAGMENTA HISTORICORUM GRÆCORUM

HECATÆI
CHARONIS
XANTHI
HELLANICI
PHERECYDIS
ACUSILAI

ANTIOCHI
PHILISTI
TIMÆI
EPHORI
THEOPOMPI
PHYLARCHI

CLITODEMI
PHANODEMI
ANDROTIONIS
DEMONIS
PHILOCHORI
ISTRI

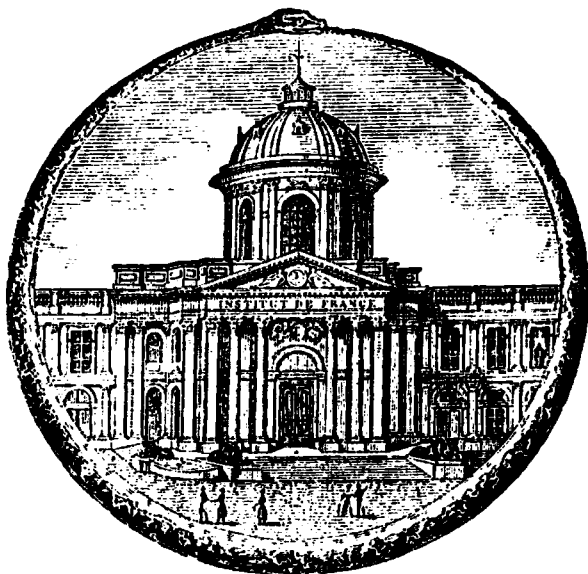
APOLLODORI BIBLIOTHECA

CUM FRAGMENTIS.

AUXERUNT, NOTIS ET PROLEGOMENIS ILLUSTRARUNT,
INDICE PLENISSIMO INSTRUXERUNT

CAR. ET THEOD. MÜLLERI.

ACCEDUNT MARMORA PARIUM ET ROSETTANUM,
HOC CUM **LETRONNII**, ILAUD CUM **G. MÜLLERI** COMMENTARIIS.

PARISIIS,

EDITORE AMBROSIO FIRMIN DIDOT,

INSTITUTI FRANTIÆ TYPOGRAPHO.

M DCCC LIII.

R250865

PRÆFATIO.

Sortis nescio qua iniquitate accidit, ut, si exceperis quæ Herodotus, Thucydides, Xenophon commentariis suis tradiderunt, uberior antiquioris Græcorum historiæ expositio omnis fere nobis haurienda sit ex senioris demum ætatis scriptoribus. Qui quoniam ex aliorum libris sua hauserunt tantum non omnia, auctoritas eorum in plerisque pendet ex diligentia, quam ad fontes conquirendos attulerunt, et ex eorum quos duces sequerentur delectu. Jam vero quamvis diligentia plurimorum animique sincera voluntas laudandæ sint, atque nefas habeam temerarie velle insolenterque meritis eorum detrahere; fatendum tamen est ipsius ætatis horum scriptorum indolem, cujus vim subterfugere non poterant, tantum abesse, ut altiores verioresque de arte scribendæ historiæ notiones iis suggesserit, ut in perniciose sæpenumero eos abduxerit consilia. Quod quia in auctorum, quibus suam illi fidem adjungerent, delectum et usum magnam vim exercere debuit, mox intellexerunt viri docti non posse nos in Diodori et Plutarchi, ut hos nominem, auctoritate acquiescere, neque quidquam magis faciendum esse existimarunt, quam fontium illorum accuratam habere notitiam, fragmenta eorum colligere, inter se contendere, accuratissime examinare. Itaque novum quoddam studiorum genus emersit, quod etsi multis impeditum difficultatibus tædiique plenum, tamen tanto ardentius nostri ævi

homines eruditi amplexi sunt, quanto majorem ex eo in penitiorum historiæ cognitionem redundare viderunt utilitatem. Quo denique successu in his elaboraverint, quantam doctrinæ eruditionisque copiam, quantum ingenii acumen et sagacitatem adhibuerint, non est profecto, cur hic memoremus. Alio nos convertamus. Etenim postquam viri docti disjecta membra nobiliorum scriptorum collegerant, et, quum vitam iis restituere non possent, umbram certe uniuscujusque ac imaginem quandam delineaverant, *Firminus Didot*, quæ est ejus viri celeberrimi eximia in his rebus prudentia, nihil jam antiquius habendum esse censuit, quam omnes illas fragmentorum collectiones in unum corpus unius voluminis spatio circumscriptum congerere et ex ordine disponere. Quod institutum tum aliis se nominibus commendare vidit, tum propterea historiæ studiosis gratissimum fore, quod multorum scriptorum testimonia hacratione sub unum oculorum conspectum venire interque se comparari possent, atque ipsius artis historicæ apud Græcos viva quasi præberetur imago, ita ut a nativa logographorum simplicitate ascenderes ad historiam omnibus dictionis luminibus collustratam, deinde ab rhetorica hac et prægmatica Ephori et Theopompi rerum expositione paullatim descenderes ad jejuniorum illum Atticarum rerum scriptorum sermonem doctamque qua excellunt perscrutationem monumentorum.

Jam quum fragmenta ordinandi, recognoscendi, vertendi negotium *Firminus Didot* mihi demandaverit, meum est dicere, quomodo in eo sim versatus.

Auctores, quorum reliquiæ hoc volumine comprehenduntur, hi sunt : Hecataeus, Charon, Xanthus, Hellanicus, Pherecydes, Acusilaus. His, qui primam collectionis partem efficiunt, tanquam supplementum subjunximus Bibliothecam Apollodori. Reliquorum hujus auctoris operum fragmenta a consilio nostro aliena quidem fuerunt, sed ne imperfectam rem reliquisse videremur, ea in calce libri apponenda curavimus. Logographos excipiunt scriptores rerum Sicularum, Antiochus, Philistus, Timæus. Deinde sequuntur Ephorus et Theopompus et Phylarchus. Agmen denique claudunt Athidum auctores : Clitodemus, Phanodemus, Androtio, Demo, Philochorus, Ister. Eorum quos postremo loco nominavi, necnon Phylarchi fragmenta quum quominus ipse retractarem temporum angustiis excluderer, frater meus Theodorus disponendi ea et recognoscendi negotium benigne voluit in se recipere.

Ordine auctorum ita constituto, singulorum fragmenta, quibus nova non pauca a nobis addita sunt, ubique ita ordinare studuimus, ut, quantum ejus fieri poterat, integri operis dispositio adumbraretur; quod quum primum fragmentorum editoris officium sit, ac revera plerique magnam huic rei operam navaverint, a nonnullis tamen ea aut plane neglecta est, aut minus feliciter iis successit. Ut deinde contextus verborum ad veram uniuscujusque auctoris scripturam quam proxime accederet, consulimus et optimas veterum scriptorum editiones, et, ubi licuit, libros manuscriptos. Quæ denique a viris doctis aliud agentibus oblata occasione in nostris fragmentis emendata innotuerunt, diligenter enotavimus. Qua ex parte si nonnulla, vel etiam multa, nos fugerunt, id lector benevolus non tam negligentiae nostræ imputaverit quam penuriæ suppellectilis literariæ.

Uberior annotatio omnem lectionis varietatem enumerans atque verba et res usquequaque illustrans ab editionis hujus consilio prorsus abhorret. Nam præterquam quod cavendum erat, ne moles libri in immensum accresceret, quæ ad verborum intelligentiam a lectoribus, quibus græcus sermo minus est familiaris, desiderari possint, versio suppeditat latina, quam propterea sæpenumero liberiores dedimus, non tam id agentes ut verbum redderemus verbo, quam ut sententiam auctoris aperiremus. Itaque nonnisi ubi majoribus difficultatibus res impediuntur, notæ, eæque quam brevissimæ, subjiciendæ erant. Id quod fecimus modo nostris verbis, modo appositis cum nominis signo priorum interpretum animadversionibus. Quam rationem in solis Hecatæi fragmentis reliquimus, ubi quæ in notis leguntur omnia sunt Clausenii. Quare non erat cur auctoris nomen adpingeremus. De iis enim fragmentis, quæ Clausenius Porphyrii testimonio fisus vel conjecturis et speciosis argumentationibus Hecatæo suo vindicavit, quum a viri docti judicio nobis recedendum esset, neque vero tribus verbis res profligari posset, editoris argumenta ipsissimis ejus verbis adscripsimus nostram sententiam separatim exposituri.

In paucis illis Charonis et Xanthi reliquiis plerumque secuti sumus Creuzerum. In Hellanico, Pherecyde, Acusilao, relicto quem Sturzius adoptavit ordine, novam dare fragminum dispositionem tentavimus. Qua in re, quod ad Pherecydem, non minimum adjuti sumus dissertatione Augusti Matthiæ *Analectis Literariis* Friderici Augusti Wolfii (tom. I, § II, p. 321-331) inserta atque ex parte a

Sturzio in præfatione ad alteram Pherecydis editionem repetita.

Ad constituendum textum Apollodori primi adhibuimus codicem Parisinum 2722, qui formæ quadratæ, seculique, ut videtur, decimi quarti, præter carmina nonnulla Theocriti atque epigrammata nullius pretii, Apollodori continet fragmentum quindecim foliorum, quæ vero temporum injuria multis locis mutilata, quorumque ordo susque deque perturbatus est. Ad priscam normam revocata ita se excipiunt :

Prima folia duo integri codicis perierunt.

Cod. fol. 3 et 4 : I, 2, 7. — I, 6, 3, 11. (Ζεὺς δὲ γαμεῖ — ἔβαλλεν ὄρη.)
Exciderunt duo folia.

Cod. fol. 5 et 6 : I, 9, 1, 2. — I, 9, 17, 2. (πέμπων δ' Ἀθαμας — συνευνάζεται.)
Excidit unum folium.

Cod. fol. 7 et 8 : I, 9, 23, 7. — II, 1, 5, 10. (κατέζευσεν — Ἡγαιστίνης.)
Excidit unum folium.

Cod. fol. 10 et 14 : II, 4, 2, 6. — II, 5, 1, 7. (εἶχεν πέδιλα — Ἴφιτον κτείνας.)
Excidit unum folium.

Cod. fol. 9 et 11 : II, 5, 8, 1. — II, 6, 3, 3. (τοῦ Θρακὸς — τοὺς παριόντας.)
Excidit unum folium.

Cod. fol. 1 : II, 7, 6, 7. — II, 8, 2, 9, (Ἡρακλέα ἔχειν — Ἀριστόδημος.)
Exciderunt quattuor folia.

Cod. fol. 2 : III, 6, 5, 1. — III, 7, 6, 1. (Τυδέα — τὴν Ἀλκμαίωνος.)
Excidit unum folium.

Cod. fol. 15, 13, 12 : III, 10, 2, 3. — III, 14, 4, 2. (τὰς μὲν λοιπὰς — Ἀλφειβορίας λέγει.) Reliqua interciderunt.

Memoratur quidem hic liber ab Heynio (Præfat. ad Apollod., p. XLIX), qui autem lectionis varietatem ex eo non habuit. Verum quamvis sit inter eos, qui hucusque collati sunt, optimæ sane notæ, in majoribus tamen corruptelis, lacunis et interpolationibus in reliquorum depravationem conspirat. Quod hæc attinet, omnis salutis spes posita est in codicibus Italicis, si quidem verum est quod Hermannus (Præfat. ad Hymn. Hom., p. XLV) accepit : « Apollodori libros in iis ita scriptos inveniri, ut si cum editionibus isti codices comparentur, scriptorem hunc vix sui similem habituri simus. » Ceterum multa fragmentum nostrum continet, quibus loci librariorum mendis inquinati purgari possint, aliaque, quibus confirmentur virorum doctorum emendationes. Sed ut ipse lector judicet, potiore lectionis varietatem, omissis levioribus, apponamus :

LIBER I.

(Lectiones asterisco signatas in textum recepinus.)

EDITIO HEYNIANA.	CODEX PARIS. 2722.
3, 0, 1. λέγουσι καὶ Ἡφαίστου	*λέγουσιν Ἡφαίστου
4, 1, 1. πρῶτον	*πρότερον
4, 3, 4. Ποσειδῶνι	*Ποσειδῶν
5, 1, 4. ἔθρεψεν αὐτὸν ἀθάνατον ἐπετήρησε Μ. αὐτὴν	*ἔτρεψεν *αὐτὸ ἀθάνατον *ἐπετήρησεν ἡ Μ. αὐτὴν
5, 2, 1. Μετανείρας υἱὸν Ὠκεανοῦ	Ἡραξιοθέας *Ὠκεανοῦ
5, 3, 1. συμβησόμενον Heyn. conj.	*συμβησόμενον
6, 2, 4. Νίσυρον	νήσουρον
6, 2, 5. Μοῖραι μαχομένους Heyn.	Μοῖρα et sic cod.
6, 3, 4. ἐξηνεμοῦντο	ἐξηνέμωντο (quod recipiendum)
6, 3, 7. κατέπτησεν Κασίου	κατέπτησεν Καυκασίου
6, 3, 8. παρελόμενος, τὰ δὲ τῶν χειρῶν etc.	περιελόμενος, ἐκόμισεν αὐτὸν εἰς τὴν Σικελίαν, τὰ δὲ τῶν χειρῶν καὶ ποδῶν διέτεμε νεῦρα, ἀράμενος δὲ ἐπὶ τῶν ὤμων καὶ παρελθὼν etc.
9, 1, 6. ὦν Αἰήτης	sic cod.
9, 2, 2. μῆρους	μοίρας
9, 11, 1. τὴν αὐτοῦ ἀδελφιδῆν	absunt.
9, 12, 1. τὰς Ἰφίχλου	*τὰς Φυλάκου
9, 12, 2. κατὰ τὸ κρυφαῖον	sic cod.
9, 12, 6. ἐπὶ τῶν ἀγρῶν	*ἐπὶ τῶν αἰδοίων
9, 12, 7. ξύων	sic cod.
9, 16, 4. προσέταττον ἂν φέρειν	προσέταττον ἀναφέρειν
9, 16, 8. ὃς ἐκυθέρνα τὴν ναῦν	τὴν ναῦν ὃς ἐκυθέρνα
9, 16, 9. Ἰφίτος Ναυβόλου	sic cod.
9, 17, 1. ἀναχθέντες ἀνδρῶν τότε	ἀνενεχθέντες sic cod.
9, 23, 3. μέλλοντα τοὺς ταύρους	sic cod.
9, 24, 4. τοῖς Ἀργοναύταις μηνίσας δὲ Ζεὺς Ἀψυρτίδας	*τοῖς δὲ Ἀργοναύταις *μηνίσας Ζεὺς Συρτίδας
9, 24, 5. Λιγύων	Λιθύων
9, 25, 2. Πέτραι Πλαγκταὶ Θέτις	πέτραι κυάνεαι πλαγκταὶ abest a cod.
9, 25, 4. Κεραινίσις Ἰλλυρίδα	Κερκυραίοις ἄλμυρίδα
9, 26, 2. ἐπὶ τὰς Μελαντίους δειράς κατήστραψεν	ἐπὶ τὰς Μενoitίου δειράς κατέστραψεν
9, 27, 2. Πρόμαχον	πρὸς πόλεμον προμαχον
9, 28, 3. μεμαγευμένον	sic cod.

LIBER II.

1, 1, 1. λέγωμεν τὸ Ἰνάχου ἐκ τῆς Λαοδίκης	λέγομεν τὸ Ἰνάχιον ἐκ Τηλοδίκης
1, 2, 1. Ἰάσον	ἑκασσον
1, 2, 2. ἐκ Ἰάσου	*Ἐκβάσου
1, 2, 3. Ἀρκαδίαν	sic cod.
1, 2, 5. ὅτι	sic cod.

EDITIO HEYNIANA.

CODEX PARIS. 2722.

1, 3, 1. Ἰασος ἀγνοήματα	sic cod. abest.
1, 3, 3. Ἀρέστορος λέγει υἱόν	*Ἀρέστορος λέγει
1, 3, 8. Συρίαν	*τὴν Συρίαν
1, 4, 5. κατώκισεν Μελαμπόδων ἀφ' ἑαυτοῦ	sic cod. sic cod. abest.
1, 4, 7. στασιασάντων δὲ αὐτῶν πεντηκόντορον	*στασιασάντων δὲ αὐτῶν περὶ τῆς ἀρχῆς deest.
1, 4, 8. Αἰνιδίας Ἀθηνᾶς ἀγαλμα Γελάνωρ	Αἰνιδίας ἀγαλμα Ἀθηνᾶς (Ἀθηνᾶς ejiciendum) sic cod.
1, 5, 2. ἐξεῖλε Γοργοφόνην	*ἐξεῖλον Γοργοφόντην
1, 5, 4. Λυγκεὺς δὲ καὶ	*Λυγκεὺς δὲ
1, 5, 5. οἱ δὲ ἑπτὰ ἐξ Αἰθιοπίδος	οἱ ἑπτὰ Αἰθιοπίδος
1, 5, 6. Καλιάνδης Νύμφης	καλιάνδης καὶ νηίδος νύμφης
1, 5, 7. οἱ δὲ ἐκ Γοργόνων	οἱ δὲ Γοργόνων
1, 5, 8. Μετάλλης	*Μενάλλης
4, 2, 6. ἦν φασιν εἶναι πῆραν	ἦν φασιν τινες καὶ πῆραν
4, 4, 9. λέγεται δὲ καὶ	*λέγεται δὲ
4, 5, 1. Πέρσης	sic cod.
4, 5, 3. πάλιν ἐξ Ἀλκαίου καὶ Ἰππονόμης	*Ἐκ μὲν οὖν Ἀλκαίου καὶ Ἀστυδαμείας τῆς Πέλοπος, ὥς δὲ ἐνιοὶ λέγουσι, Λαονόμης τῆς Γουνέως, ὥς δὲ ἄλλοι πάλιν, Ἰππονόμης.
4, 5, 6. θυγάτηρ Κομαιθῶ καὶ ἄρβρες	absunt a cod.
4, 5, 7. Στρατοβάτην	abest a cod.
4, 5, 7. Χειρόμαχον	*Χειρίμαχον
4, 6, 1. Ἡλεκτρύωνος δὲ βασ. Μετὰ Ταφίων τῷ μητροπάτορι	sic cod. *μετὰ Ταφίου *τοῦ μητροπάτορος
4, 6, 5. Μίδεαν	Μιδείαν
4, 6, 7. στρατεύειν	*στρατεύει
4, 9, 1. ἐδιδάχθη μὲν	*ἐδιδάχθη δὲ
4, 9, 2. καὶ οὕτως ἀπελύθη	sic cod.
4, 9, 3. φοβερός	*φανερὸς
4, 9, 4. ὅτι παῖς Διὸς ἦν	*ὅτι Διὸς παῖς ἦν
4, 10, 1. Ἀρναίου	Ἀρνέου
4, 10, 2. δορὰν	δορὶ
4, 11, 1. οἱ Θηβαῖοι	*Θηβαῖοι
4, 11, 2. ἡμιθνης	sic cod.
4, 11, 4. ἀποταμῶν τοὺς κήρυκας εἰς Θήβας	ἀποτεμῶν εἰς Θήβας τοὺς κήρυκας
4, 11, 8. Ὠκαλεία	*Ὠκαλείας
5, 1, 2. εἰς Κλεωνὰς ἦλθε Μόλορχον ἱερεῖον τότε ὡς ἦρωι	*Ἦλθεν εἰς Κλεωνὰς Μόλορχον sic cod. τῷ τέως ἦρωι
5, 1, 4. ἀπωδοκόμησεν	ἀνωδοδόμησεν
5, 9, 3. ἦν κατώκουν (καὶ) Χρῦσης	*καὶ κατώκουν (1) *Χρῦσης

(1) Καὶ quod codd. præbent, in textum reponendum. Vitium, quo totus locus turbatur, latet, nisi fallor, in κατώκουν. Equidem scripserim ἀπεώθουν, i. e. προσίσχειν ἐκώλουν. Jam non est cur in sequentibus lacunam statuamus, nec ulla egent verba mutatione.

EDITIO HEYNIANA.		CODEX PARIS. 2722.		EDITIO HEYNIANA.		CODEX PARIS. 2722.	
ἀπὸ πάντων τῶν ἐν νηϊ δύο		*ἀπὸ πάντων δὲ δύο τῶν ἐν νηϊ		κατηκόντισεν		κατηκόντισεν ἀπὸ τῆς Βοιωτίας	
5, 9, 6.	Μύγδονα	Μυγάονα		7, 7, 13.	τὴν Ἰόλην	*Ἰόλην	
5, 9, 7.	ἀρπάζουσιν	*ἀφαρπάζουσιν			ἐκέλευσεν	*ἐκέλευεν	
	καὶ δώσειν τὸν ζω- στήρα ὑπισχνου- μένης	non desunt in nostro cod.		7, 8, 1.	Εὐμείδης	*Εὐμήδης	
	ἐκ δόλου	sic cod.		7, 8, 2.	Ἐπιλάϊδος	Ἐπίλαος	
	ἐπ' ἡϊόνος	*ἐπὶ τῆς ἡϊόνος			Κλυθίππης	Κλύτοππος	
5, 9, 12.	ὁ Ζεὺς	*Ζεὺς		7, 8, 4.	Ὀλυμπος· Νίκης	Ὀλυμπούσης·	
5, 9, 13.	Αἰνείας	Αἰνείας			Ἐξόλης	Ἐξολος	
5, 10, 1.	ἐτάγη	*ἐπετάγη			Ἀντιώπης	Ἀντιώτης	
5, 10, 4.	ὄρων	*ὄρων		7, 8, 5.	Ἀρχέδικος	Ἀρχοδίκου	
5, 10, 7.	Μενοίτιος	*Μενοίτης		7, 8, 6.	Ἠσυχείης	Ἠσιοχείης	
	καὶ τοξευθεῖς	*τοξευθεῖς			Εὐρύου	Εὐρυόπης	
5, 10, 9.	Λιθύην	absunt.		7, 8, 9.	Δηίων	deest.	
5, 10, 11.	ἀπαιτεῖ καὶ	*τὰς τῆς Θράκης		8, 2, 2.	ἐπ' ἐνιαυτοῦ	ἐνιαυτοῦ	
5, 10, 12.	τὰς Θράκης	*ἦγαγεν			ἦλθον	ἀνεχώρησαι	
	ἦγεν	ἐν μ.		8, 2, 4.	κατὰ τὴν τοῦ	sic cod.	
5, 11, 1.	ἐνὶ μηνὶ	*Ἐρέθουσα		8, 2, 7.	στενυγράν τὴν	στενύστραν τὸν τὴν (2)	
	Ἀρέθουσα	*φεύγων			ἔχοντι	*ἔχοντα	
5, 11, 3.	σπεύσων	*ἰσχυρότερον		LIBER III.			
5, 11, 6.	ἰσχυρότατον	*συνέβαινε		6, 5, 2.	ἀπιόντα	sic cod.	
	συνέβη	*παύσεσθαι		6, 6, 1.	Ὀγκαίδας	Ὀγκηίδας·	
5, 11, 8.	παύσεσθαι	*Ἀσίαν		6, 6, 2.	ἴσους ἴσοις	sic cod.	
5, 11, 10.	Ἀσίας	*Ἀινδίων		6, 7, 1.	Χαρικλοῦς	Χαρικλέους	
	Ῥοδίων	Καυκάσιου		7, 1, 1.	αὐτὴν τῷ τάφῳ ζῶ- σαν	*αὐτοῦ (nisi potius αὐτῶν· scripturæ compen- dium obscurius) τῷ τάφῳ ζῶσα ἐκρύβθη.	
5, 11, 12.	Καυκάσου	πρὸς Ἐλευσίνα			ἐκρύψατο		
5, 12, 2.	εἰς Ἐλευσίνα	Θέστιος		10, 3, 8.	τῷ Ἐλάτου υἱῷ	*τοῦ Κλεινέως ἀδελφῷ	
	θετός	ἀπῆει		10, 7, 1.	ἐκ Διὸς	Διὸς	
5, 12, 3.	κατῆει	sic cod.		10, 7, 4.	εἰς Ἀθήνας	*εἰς Ἀφίδνας (quod vero a secunda manu in Ἀθήνας mutatum est.)	
5, 12, 4.	κενὸν	*Μενοίτης·					
5, 12, 7.	Μενοίτιος	σκυθωνίμου.		12, 3, 9.	Ἄτης	*αὐτῆς	
	Κευθωνύμου	ὄνον		12, 6, 8.	Κυκρέως	sic cod.	
5, 12, 9.	ὦτον	τοξικὴν		13, 5, 1.	Θέμιδος	sic cod.	
6, 1, 2.	τοξικῇ	ἦλθεν		13, 5, 4.	κατέχειν	καὶ κατασχέειν.	
7, 7, 2.	ἦκεν	*μετὰ καὶ ἄλλων		(2) C. O. Müller. Dor. I, p. 57, trimetros, quos facile agnoscere licet, hunc in modum restaurari vult:			
7, 7, 3.	μετὰ τῶν ἄλλων	*Ἰτωνον		γενεὰς γὰρ, οὐ γῆς καρπὸν ἐξεῖπον τρίτον καὶ τὴν στενυγράν αὐτὸν εὐρυγαστέρα — ἔχοντα κατὰ τὸν Ἰσθμὸν δεξιάν.			
7, 7, 4.	Ἰτωνα	Ὀρχόμενον					
7, 7, 5.	Ὀρμένιον	*μεθ' ὀπλων οὐκ εἶα					
7, 7, 6.	οὐκ εἶα	*συνήθροισεν					
7, 7, 7.	συνήθροισεν	τὸν Κήρυκα					
7, 7, 10.	(Λίχαν)	*τῶν ποδῶν					
7, 7, 11.	τοῖν ποδοῖν						

Præterea Galei, Heynii, Sommeri editiones quæ par est diligentia consulimus. Conjecturas perraro codicum lectioni substituere conati sumus, satis habentes eas uncinis () inclusas in locis aperte corruptis interposuisse. Similiter quæ ex margine vel aliunde in ordinem verborum irrepsisse videntur, uncis quadratis [] distincta sunt. In fragmentis reliquorum operum Apollodori, quam Heynius liberius in his versatus adornationem dedit debuimus relinquere. Chronica ad temporum ordinem, Navium Catalogum ad librorum seriem et carmen Homericum revocavimus. Nonnulla addita sunt nova, plura plenius exhibita.

Antiochi fragmenta, quæ Goellerus nonnisi indicaverat, primum hic ex auctoribus exscripta leguntur. In Philisto Goelleriana reliquiarum dispositio

conservata est; id quod fieri non potuit in Timæo, cujus fragmenta, ex Vaticanis Polybii excerptis magnopere aucta, ita ordinandi periculum fecimus, ut quæ fuerit totius operis œconomia intelligatur. In Ephoro et Theopompo ordinem a primis eorum editoribus datum non mutavimus, de quibus aliter statuendum nobis videbatur suo loco in notis monentes. Uti Ephorus locupletatus est fragmentis, quæ Marxius in Addendis (v. Seebodii *Miscell. crit.*, vol. II, part. IV, p. 754) publici juris fecit, sic ad Theopompea quoque plura nova accesserunt a Wichersio, quæ est viri docti humanitas, Firmino Didot per literas communicata. Phylarchus quum eodem fere tempore et Luchitium et Brücknerum editores nactus esset, quæ uterque in hoc auctore seorsim præstitit in unum conjunximus. Quod ad Atthidum scriptores, tum in ceteris plura aliter ac fecerunt Lenzius et Siebelis disposita sunt, tum præcipue in Philochori fragmentis, quæ, præeunte Bœckhio (in *Annal. Univers. Berolin.* 1832), ad integri operis constitutionem studuimus distribuere.

Hæc sunt quæ de ratione, quam in fragmentorum tractatione secuti sumus, in universum monenda habemus. De singulis accuratius egimus in commentatione quæ de vitis et scriptis auctorum nostrorum præfationi huic est subjuncta.

Historicorum reliquiis in calce voluminis adjunximus Chronicon Parium et Inscriptionem græcam lapidis illius, qui ex Rosetta urbe Ægyptia in Britanniam est translatus. Quæ monumenta quum inter cetera sui generis facile principia sint, magnumque in historiæ cognitionem adjumentum afferant; rem neque inutilem neque injucundam Firminus Didot suscepisse sibi visus est, si ea denuo typis excusa una cum historicorum fragmentis in publicum edenda curaret. In adornatione et explicatione Chronici Parii in plerisque ducem secuti sumus Bœckhium, Marmoris interpretem longe doctissimum. Inscriptionem vero Rosettanam LETRONNIUS, vir Clarissimus, tum in sermonem vernaculum vertit, tum commentario exquisitæ doctrinæ divitiis pleno ita illustravit, ut plurima, quæ in hoc decreto sacerdotum spissa hucusque caligine obducta latuerant, clara jam luce circumfusa exsplendescant.

Parisiis, mense Febuario, MDCCCXLI.

CAROLUS MUELLER.

Notes du mont Royal

www.notesdumontroyal.com

Une ou plusieurs pages sont omises
ici volontairement.

ΑΠΟΛΛΟΔΩΡΟΥ
ΤΟΥ ΑΘΗΝΑΙΟΥ ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΟΥ
ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗΣ
ΒΙΒΛΙΟΝ Α.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α.

(1) Οὐρανὸς πρῶτος τοῦ παντὸς ἐδυνάστευσε κόσμου· γῆμας δὲ Γῆν, ἐτέκνωσε πρώτους τοὺς Ἑκατόγχειρας προσαγορευέντας, Βριάρεων, Γύην, Κόττον, οἳ μεγέθει τε ἀνυπέρβλητοι καὶ δυνάμει καθειστήκεσαν, χεῖρας μὲν ἀνὰ ἑκατὸν, κεφαλὰς δὲ ἀνὰ πεντήκοντα ἔχοντες. (2) Μετὰ τούτους δὲ αὐτῷ τέκνοι Γῆς Κύκλωπας, Ἄργην, Στερόπην, Βρόντην, ὧν ἕκαστος εἶχεν ἓνα ὀφθαλμὸν ἐπὶ τοῦ μετώπου. Ἀλλὰ τούτους μὲν Οὐρανὸς δῆσας, εἰς Τάρταρον ἔβριψε· τόπος δὲ οὗτος ἐρεβώδης ἐστὶν ἐν Ἄδου, τοσοῦτον ἀπὸ γῆς ἔχων διάστημα, ὅσον ἀπ' οὐρανοῦ γῆ.

(3) Τέκνοι δὲ αὖθις ἐκ Γῆς παῖδας μὲν τοὺς Τιτᾶνας προσαγορευέντας, Ὠκεανὸν, Κοῖον, Ὑπερίωνα, Κρίον, Ἰαπετόν, καὶ νεώτατον ἀπάντων Κρόνον· θυγατέρας δὲ τὰς κληθείσας Τιτανίδας, Τηθύν, Ρέα, Θέμιν, Μνημοσύνην, Φοίβην, Διώνην, Θείαν.

(4) Ἀγανακτοῦσα δὲ Γῆ ἐπὶ τῇ ἀπωλείᾳ τῶν εἰς Τάρταρον ξιφθέντων παίδων, πείθει τοὺς Τιτᾶνας ἐπιθέσθαι τῷ πατρὶ, καὶ δίδωσιν ἀδαμαντίνην ἄρπην Κρόνῳ. Οἱ δὲ, Ὠκεανοῦ χωρὶς, ἐπιτίθενται· καὶ Κρόνος ἀποτέμνων τὰ αἰδοῖα τοῦ πατρὸς εἰς τὴν θάλασσαν ἀφίησιν. Ἐκ δὲ τῶν σταλαγμῶν τοῦ βέοντος αἵματος Ἑρινύες ἐγένοντο, Ἀληκτώ, Τισιφώνη, Μέγαιρα. Τῆς δὲ ἀρχῆς ἐκβαλόντες, τοὺς τε καταταρταρωθέντας ἀνήγαγον ἀδελφοὺς, καὶ τὴν ἀρχὴν Κρόνῳ παρέδωκαν.

(5) Ὁ δὲ τούτους μὲν Ταρτάρῳ πάλιν δῆσας καθεῖρξε. Τὴν δὲ ἀδελφὴν Ρέα, γῆμας, ἐπειδὴ Γῆ τε καὶ Οὐρανὸς ἐθεσπυρόδουν αὐτῇ, λέγοντες, ὑπὸ παιδὸς ἰδίου τὴν ἀρχὴν ἀφαιρεθήσεσθαι, κατέπεινε τὰ γεννώμενα, καὶ πρώτην μὲν γεννηθεῖσαν Ἑστίαν κατέπειν· εἶτα Δήμητραν καὶ Ἥραν· μεθ' ἧς Πλούτωνα καὶ Ποσειδῶνα. (6) Ὁργισθεῖσα δὲ ἐπὶ τούτοις Ρέα, παρὰ γίνεταί μὲν εἰς Κρήτην, ἐπηνίκα τὸν Δία ἐγκυμονοῦσα ἐτύγγανε· γεννᾷ δὲ ἐν ἄντρῳ τῆς Δίκτης Δία, καὶ τοῦτον μὲν δίδωσι τρέφεσθαι Κούρησί τε καὶ ταῖς Μελισσέαις παισὶ Νύμφαις, Ἀδραστείαί τε καὶ Ἰδῆ. (7) Αὖται μὲν οὖν τὸν παῖδα ἔτρεφον τῷ τῆς Ἀμαλθείας γάλακτι· οἱ δὲ Κούρητες ἐνοπλοὶ ἐν τῷ ἄντρῳ τὸ βρέφος φυλάσσοντες, τοῖς δόρασι τὰς ἀσπίδας συνέκρουον, ἵνα μὴ τῆς τοῦ παιδὸς φωνῆς ὁ Κρόνος ἀκούσῃ. Ρέα δὲ λίθον σπαργανώσασα δέδωκε Κρόνῳ καταπιεῖν, ὥς τὸν γεγεννημένον παῖδα.

APOLLODORI
ATHENIENSIS
BIBLIOTHECÆ
LIBER PRIMUS.

CAPUT I.

(1) Caelus primus universo imperavit mundo, ductaque uxore Tellure primos procreavit Centimanos quos vocant, Briareum, Gyen, Cottum, qui centum quisque manibus et capitibus quinquaginta instructi corporis magnitudine roboreque erant insuperabiles. (2) Post hos vero peperit ei Tellus Cyclopes, Argen, Steropen, Bronten, quorum singuli unum oculum in media fronte habebant. Sed hos (*Centimanos et Cyclopes*) Caelus victos dejecit in Tartarum, tenebrosum apud inferos locum, qui tantum a terra distat, quantum a caelo abest terra.

(3) Deinde ex eadem conjuge filios suscepit Titanes quos appellant, Oceanum, Cœum, Hyperionem, Crium, Iapetum, Saturnum, omnium natu minimum; filias vero quas Titanides nominant, Tethyn, Rheam, Themis, Mnemosynen, Phœben, Dionen, Thiam.

(4) Mox vero Terra, indigne ferens filiorum in Tartarum dejectorum interitum, Titanas, ut patrem aggredirentur, inducit, atque Saturno adamantinam falcem suggerit. Hi igitur, præter unum Oceanum, patrem aggrediuntur, et Saturnus præsecta ejus genitalia in mare projecit; verum ex guttis sanguinis profluentis enatae sunt Furiae, Alecto, Tisiphone, Megæra. Haec Caelo ex regno depulso, fratres in Tartarum detrusos revocarunt et imperium tradiderunt Saturno.

(5) At hic Titanas fratres compeditos iterum demisit in Tartarum. Deinde, postquam Rheam sororem matrimonio sibi junxerat, quum Caelus ac Terra ei vaticinarentur, fore ut ab suo ipsius filio regno deturbaretur, singulos, ut quisque in lucem prodibat, devorabat. Et primam quidem Vestam, tum Cererem et Junonem, post has Plutonem et Neptunum deglutivit. (6) Quamobrem irata conjux Rhea, quo tempore Jovem in utero ferebat, in Cretam proficiscitur, ubi in antro Dictæo illum parit, et Curetibus Melisseique filiabus, Adrastæ ac Idæ nymphis, alendum tradit. (7) Hæc vero Amaltheæ lacte puerum nutriebant; ac Curetes, armati in antro infantem custodientes, hastilibus scuta quatiebant, ne vagientis pueri vocem Saturnus audiret. Sed Rhea involutum fasciis lapidem pro nato filio Saturno devorandum dedit.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β.

(1) Ἐπειδὴ δὲ Ζεὺς ἐγενήθη τέλειος, λαμβάνει Μητιν, τὴν Ὠκεανοῦ, συνεργόν· ἣ δίδωσι Κρόνῳ καταπιεῖν φάρμακον, ὑφ' οὗ ἐκείνος ἀναγκασθεὶς, πρῶτον μὲν ἐξεμεῖ τὸν λίθον, ἔπειτα τοὺς παῖδας, οὓς κατέπιε· μεθ' ὧν Ζεὺς τὸν πρὸς Κρόνον καὶ Τιτᾶνας ἐξήνεγκε πόλεμον. ² Μαγόμενων δὲ αὐτῶν ἐνιαυτοὺς δέκα, ἣ ἱτ' ἔτ' αὖτις ἐξήνεγκε τὴν νίκην, τοὺς κατατάρτα-ρωθέντας ἂν ἔζη συμμάχους· ὁ δὲ, τὴν φρουροῦσαν αὐτῶν τὰ δεσμὰ Κάμπην ἀποκτείνας, ἔλυσε. ³ Καὶ Κῦκλωπες τότε Διὶ μὲν διδῶσι βροντὴν καὶ ἀστραπὴν καὶ κεραυνὸν, Πλούτωνι δὲ κυνέην, Ποσειδῶνι δὲ τρίαιναν. ⁴ Οἱ δὲ τούτοις ὀπλισθέντες κρατοῦσι Τιτάνων, καὶ καθιέρξαντες αὐτοὺς ἐν τῇ Τάρταρῳ, τοὺς ἑκατόγχιρας καθίστασαν φύλακας· αὐτοὶ δὲ διακληροῦνται περὶ τῆς ἀρχῆς, καὶ λαγχάνει Ζεὺς μὲν τὴν ἐν οὐρανῷ θύνασταιαν, Ποσειδῶν δὲ τὴν ἐν θαλάσῃ, Πλούτων δὲ τὴν ἐν ᾄδῃ.

(2) Ἐγένοντο δὲ Τιτάνων ἔκγονοι Ὠκεανοῦ μὲν καὶ Τηθύος [τρισχίλια] Ὠκεανίδες, Ἀσία, Στύξ, Ἥλεκτρα, Δωρίς, Εὐρυνόμη, [Ἀμφιτρίτη,] Μητις· Κοίου δὲ καὶ Φοίβης Ἀστερία καὶ Λητώ· Ὑπερίονος δὲ καὶ Θείας Ἥως, Ἥλιος, Σελήνη· Κρίου δὲ καὶ Εὐρυβίας τῆς Πόντου Ἀστραῖος, Πάλλας, Πέρσης. (3) Ἰαπετοῦ δὲ καὶ Ἀσίας τῆς Ὠκεανοῦ Ἀτλας, ὃς ἔχει τοῖς ὤμοις τὸν οὐρανόν, καὶ Προμηθεὺς, καὶ Ἐπιμηθεὺς, καὶ Μαινοίτιος, ὃν κεραυνώσας ἐν τῇ Τιτανομαχίᾳ Ζεὺς κατετάρταρωσεν. (4) Ἐγένετο δὲ καὶ Κρόνου καὶ Φιλύρας Χείρων διφυὲς Κένταυρος· Ἡφύς δὲ καὶ Ἀστραίου Ἄνεμοι καὶ Ἀστρα· Πέρσου δὲ καὶ Ἀστερίας Ἑκάτη· Πάλλαντος δὲ καὶ Στυγὸς τῆς Ὠκεανοῦ Νίκη, Κράτος, Ζήλος, Βία. (5) Τὸ δὲ τῆς Στυγὸς ὕδωρ ἐκ πέτρας ἐν Ἄδου βέρον Ζεὺς ἐποίησεν ὄρεον, ταύτην αὐτῇ τιμὴν διδοὺς, ἀνθ' ὧν αὐτῇ κατὰ Τιτάνων μετὰ τῶν παίδων συνεμάχησε.

(6) Πόντου δὲ καὶ Γῆς Φόρκος, Θαύμας, Νηρεὺς, Εὐρυβία, Κητώ. Θαύμαντος μὲν οὖν καὶ Ἥλεκτρος τῆς Ὠκεανοῦ Ἥρις καὶ Ἄρπυιαι, Ἀελλῶ, Ὠκυπέτη· Φόρκου δὲ καὶ Κητοῦς Φορκίδες (καὶ) Γοργόνες, περὶ ὧν ἐροῦμεν, ὅταν τὰ κατὰ Περσέα λέγωμεν. (7) Νηρείως δὲ καὶ Δωρίδος τῆς Ὠκεανοῦ Νηρηίδες, ὧν τὰ ὀνόματα· Κυμοθόη, Σπειώ, Γλαυκοθόη, Ναυσιθόη, Ἀλίη, Ἐρατώ, Σαώ, Ἀμφιτρίτη, Εὐνίκη, Θέτις, Εὐλιμένη, Ἀγαυή, Εὐδώρα, Δωτώ, Φέρουσα, Γαλάτεια, Ἀκταίη, Ποντομέδουσα, Ἴπποθόη, Λυσιάνασσα, Κυμώ, Πιόνη (Ἡϊόνη?), Ἀλιμήδη, Πληξιάυρη, Εὐκράτη, Πρωτώ, Καλυψώ, Πανόπη, Κραντώ, Νεόμηρις, Ἴππονόη, Δηϊάνειρα, Πολυνόη, Αὐτονόη, Μελίτη, Διώνη, Νησαίη, Δηρώ, Εὐαγόρη, Ψαμάθη, Εὐμόλπη, Ἴονη, Δυναμένη, Κητώ, Λιμνώρις.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ.

(1) Ζεὺς δὲ γαμεῖ μὲν Ἥραν, καὶ τεκνοῖ Ἥβην,

CAPUT II.

(1) Ubi Jupiter ad virilem aetatem pervenerat, Metin Oceani filiam consilii sociam sumit et adjutricem; quæ Saturno pharmacum bibendum dat, cujus ille vi coactus primum lapidem istum, deinde quos antea filios devorarat, evomit. Ab his adjutus Jupiter adversus Saturnum et Titanas bellum gessit. ² Verum decimo post hujus inter eos belli anno, Terra victoriam Jovi, si in Tartarum dejectos sibi in societatem adscisceret, vaticinata est. Tum is, Campe custode interfecta, e vinculis eos liberavit; ³ atque Cyclopes Jovem tonitru et fulgetra et fulmine, Plutonem galea, Neptunum tridente donarunt. ⁴ His illi telis armati Titanes subigunt et Tartaro inclusos Centimanis custodiendos tradidere. Quo facto, ipsi mundi imperium sorte inter se partiuntur: ac Jovi quidem cæli, Neptuno maris, Plutoni autem inferorum regnum obtingit.

(2) Titanum progenies erat hæc: Oceani ex Tethye Oceanidum [tria millia], Asia, Styx, Electra, Doris, Eurynome, [Amphitrite,] Metis; Cœi ex Phœbe Asteria et Latona; Hyperionis ex Thia Aurora, Sol, Luna; Cœii ex Eurybia, Ponti filia, Astræus, Pallas, Perses. (3) Iapeti ex Asia, Oceani filia, sunt Atlas, qui cælum humeris sustinet, Prometheus, Epimetheus, Menætiæ, quem in Titanomachia fulminatum Jupiter in Tartarum detrussit. (4) Saturni ex Philyra est Chiron geminus Centaurus; Auroræ et Astræi sunt Venti et Astra; Persæ et Asteriæ Hecate; Pallantis et Stygis, Oceani filia, Nice, Cratos, Zelus, Bia. (5) Stygis vero aquam, de scopulo per inferorum loca fluentem, Jupiter jurisjurandi religione decoravit, quod ipsi contra Titanas una cum filiis opem tulisset.

(6) Ponti ex Terra filii sunt: Phorcus, Thaumās, Nereus, Eurybia, Ceto; Thaumantis ex Electra, Oceani filia, Iris, Harpyiæ, Aello et Ocypete; Phorci ex Ceto Phorcides et Gorgones, de quibus dicendum erit, ubi de Persei rebus agemus. (7) Nerei ex Doride, Oceani filia, sunt Nereides, quarum nomina: Cymothoe, Spio, Glaucethoe (*nisi potius*: Glaucanome), Nausithoe, Halia, Erato, Sao, Amphitrite, Eunice, Thetis, Eulimene, Agave, Eudora, Doto, Pherusa, Galatea, Actæa, Pontomedusa, Hippothoe, Lysianassa, Cymo, Eione, Halimede, Plexaure, Eucrate, Proto, Calypso, Panope, Cranto, Neomeris (*Nemertes*?), Hipponoe, Deianira (*Iunira*?), Polynoe, Autonoe, Melite, Dione, Nesaea, Dero, Evagore, Psamathe, Eumolpe, Ione, Dynamene, Ceto, Limnorea.

CAPUT III.

(1) Jupiter uxorem ducit Junonem, ex eaque procrea-

Εἰλείθειαν, Ἄρην. ² Μίγνυται δὲ πολλαῖς θνηταῖς τε καὶ ἀθανάτοις γυναῖξιν· ἐκ μὲν οὖν Θέμιδος τῆς Οὐρανοῦ γεννᾷ Ουγατέρας, Ὠρας, Εἰρήνην, Εὐνομίαν, Δίκην· Μοίρας, Κλωθὴν, Λάχεσιν, Ἄτροπον· ³ ἐκ Διώνης δὲ Ἀφροδίτην· ⁴ ἐξ Εὐρυνομῆς δὲ τῆς Ὠκεανοῦ Χάριτας, Ἀγλαίην, Εὐφροσύνην, Θάλειαν· ἐκ δὲ Στυγὸς Περσεφόνην· ⁵ ἐκ δὲ Μνημοσύνης Μούσας, πρώτην μὲν Καλλιόπην, εἶτα Κλειώ, Μελπομένην, Εὐτέρπην, Ἑρατώ, Τερψιχόρην, Οὐρανίαν, Θάλειαν, Πολυμνίαν.

(2) Καλλιόπης μὲν οὖν καὶ Οἰάγρου, κατ' ἐπίκλησιν δὲ Ἀπόλλωνος, Αἴνος, ὃν Ἡρακλῆς ἀπέκτεινε· καὶ Ὀρφεὺς ὁ ἀσκήσας κιθαρωδίαν, ὃς ἄδων ἐκίνει λίθους τε καὶ δένδρα. ² Ἀποθανούσης δὲ Εὐρυδίκης, τῆς γυναικὸς αὐτοῦ, δηλοῖσθαι ὑπὸ ὄψεως, κατήλθεν εἰς Ἄδου, θέλων ἀγαγεῖν αὐτήν, καὶ Ἠλούτωνα ἐπεισεν ἀναπέμψαι. Ὁ δὲ ὑπέσχετο τοῦτο ποιῆσαι, ἂν μὴ πορευόμενος Ὀρφεὺς ἐπιστραφῇ, πρὶν εἰς τὴν οἰκίαν αὐτοῦ παραγενέσθαι· ὁ δὲ, ἀπιστῶν, ἐπιστραφεὶς θεάσατο τὴν γυναῖκα· ἡ δὲ πάλιν ὑπέστρεψεν. ³ Εὐρὺς δὲ Ὀρφεὺς καὶ τὰ Διονύσου μυστήρια. καὶ τέθλαται περὶ τὴν Πιερίαν, διασπασθεὶς ὑπὸ τῶν Μαινάδων. (3) Κλειώ δὲ Πιέρου τοῦ Μάγνητος ἡράσθη, κατὰ μῆνιν Ἀφροδίτης· ὠνείδισε γὰρ αὐτῇ τὸν τοῦ Ἀδωνιδος ἔρωτα· συνελθοῦσα δὲ ἐγέννησεν ἐξ αὐτοῦ παῖδα Ὑάκινθον· οὗ Θάμυρις, ὁ Φιλάμμωνος καὶ Ἀργιόπης Νύμφης, ἔσχεν ἔρωτα, πρῶτος ἀρξάμενος ἐρᾶν ἀρρέωνιν. ² Ἀλλ' Ὑάκινθον μὲν ὕστερον Ἀπόλλων ἐρώμενον ὄντα δίσκῳ βαλὼν ἄκων ἀπέκτεινε. ³ Θάμυρις δὲ κάλλει διενεγκὼν καὶ κιθαρωδία, περὶ μουσικῆς ἤρισε Μούσαις, συνθέμενος, ἂν μὲν κρείττων εὐρεθῇ, πλησιάζειν πόσαις· ἐὰν δὲ ἡττηθῇ, στερηθήσεσθαι οὗ ἂν ἐκείνῃ θέλωσι. Καθυπέρτεροι δὲ αἱ Μοῦσαι γινόμεναι, καὶ τῶν ὁμιμάτων αὐτῶν καὶ τῆς κιθαρωδίας ἐστέρησαν. (4) Εὐτέρπης δὲ καὶ ποταμοῦ Στρυμόνος Πῆσος, ὃν ἐν Τροίᾳ Διομήδης ἀπέκτεινε· ὡς δὲ ἐνίοι λέγουσιν, ὅτι Καλλιόπης ὑπῆρχεν. Θαλείας δὲ καὶ Ἀπόλλωνος ἐγένοντο Κορύβαντες· Μελπομένης δὲ καὶ Ἀχελώου, Σειρήνες, περὶ ὧν ἐν τοῖς περὶ Ὀδυσσεὺς ἐροῦμεν.

(5) Ἡρα δὲ γοῖς εὐνῆς ἐγέννησεν Ἡφαιστον. Ὡς δὲ Ὀμηρὸς λέγει, καὶ τοῦτον ἐκ Διὸς ἐγέννησε. Ρίπτει δὲ αὐτὸν ἐξ οὐρανοῦ Ζεὺς, Ἡρα δὲ θεῖσιν βοήθου· ταχύτην γὰρ ἐξεκρέμασε Ζεὺς ἐξ Ὀλύμπου, χειρῶν ἐπιπέμψασαν Ἡρακλεῖ, ὅτε Τροίαν ἐλὼν ἔπλει. Πέσσοντα δὲ Ἡφαιστον ἐν Ἀθήνῃ, καὶ περὶ τὸν τὰς βάσεις, διέσωσε Θέτις.

(6) Μίγνυται δὲ Ζεὺς Μήτιδι, μεταβάλλουσῃ εἰς πολλὰς ἰδέας, ὑπὲρ τοῦ μὴ συνελθεῖν, καὶ αὐτὴν γενομένην ἐγκυον καταπίνει φθάσας· ἐπειπερ ἔλεγε γεννήσειν παῖδα, μετὰ τὴν μέλλουσαν ἐξ αὐτῆς γενέσθαι κόρην, ὃς οὐρανοῦ δυνάστης γενήσεται· τοῦτο φοβηθεὶς, κατέπιεν αὐτήν. Ὡς δὲ ὁ τῆς γενέσεως ἐνέστη χρόνος, πᾶσι γὰρ αὐτοῦ τὴν αἰχλὴν πεδίαν

vit Heben, Hithyiam, Martem. ² Idem cum aliis multis tum mortalibus tum immortalibus feminis concumbit. Ex Themide igitur, Coeli filia, Horas gignit, Irenen, Eunomiam, Dicen; Parcas, Clotho, Lachesin, Atropum: ³ ex Dione Venerem: ⁴ ex Eurynome, Oceani filia, Gratias, Aglaiam, Euphrosynen, Thalam: e Styge Proserpinam: ⁵ e Mnemosyne Musas, et primam quidem Calliopen, deinde Clio, Melpomenen, Euterpen, Erato, Terpsichoren, Uraniam, Thalam, Polymniam.

(2) Atqui Calliopes et Oeagri est Linus ab Hercule ille interfectus, quem vulgo Apollinis filium nominant, et Orpheus, qui artem citharodicam exercens cantu suo lapides arboresque movebat. ² Hic post Eurydicen conjugem serpentis morsu e medio sublatam, ad inferos revocaturus ipsam descendit; ab eoque persuasus Pluto reducendae uxoris potestatem fecit ea lege, ut in reditu Orpheus antea nunquam respiceret, quam domum suam pervenisset. Ille autem dicto non audiens, conversus uxorem insequentem spectavit; quae tum ad inferos remeavit. ³ Idem invenit Dionysi mysteria et sepultus est in Pieria a Mænadibus discerptus. (3) Clio Pierum, Magnetis filium, Veneris ira, quod ei Adonidis amorem exprobrasset, depravit, ab eoque compressa filium peperit Hyacinthum. Hujus amore Thamyris, Philammonis et Argiopes nymphæ filius, exarsit primus usus venere mascula. ² Sed postea Hyacinthum amasium disco percussus Apollo invitus occidit. ³ Thamyris vero tum forma corporis præstans tum fidibus clarus in musicæ certamen Musas provocavit, si victor decederet, omnium pactus concubitum; sin minus, se eo, quo vellent, privari. Musæ itaque, quum superiores evasissent, oculorum luce et arte citharodica cum privarunt. (4) Euterpes ac Strymonis fluvii filius Rhesus, quem in bello Trojano Diomedes interfecit; ut vero nonnulli dicunt, natus est e Calliope. Thaliæ et Apollinis erant Corybantes; Melpomenes et Acheloi Sirenes, de quibus, ubi de Ulysse agetur, dicemus.

(5) Juno citra cujusquam concubitum peperit Vulcanum. Sed Homeri testimonio hunc quoque Jove natum esse confirmatur; quem Jupiter Junoni in vincula conjectæ opem ferentem de celo præcipitem dedit. Hanc enim, quod Herculi a Troja capta redeunti tempestatem immisisset, ex Olympo suspenderat. Vulcanum vero in Lemnum insulam delapsum, eoque casu pedibus claudum, servavit Thetis.

(6) Concumbit Jupiter etiam cum Metide varias alternante formas, quo illius vitaret amplexus. Quæ quum gravida post natam ex se puellam filium se parituram prædiceret, qui cœli dominatione potiturus esset, Jupiter metu adductus statim ante primum puellæ partum cum ipso foetu eam devoravit. Ubi vero parienti tempus adve-

Προμηθεώς, ἥ, καθάπερ ἄλλοι λέγουσιν, Ἥφαίστου, ἐκ κορυφῆς [ἐπὶ ποταμοῦ Τρίτωνος] Ἀθηνᾶ σὺν ὅπλοις ἀνέθορε.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Δ.

(1) Τῶν δὲ Κοίου θυγατέρων Ἀστερία μὲν, ὁμοιωθεῖσα ὄρνυγι, ἑαυτὴν εἰς θάλασσαν ἔρριψε, φεύγουσα τὴν πρὸς Δία συνουσίαν. Καὶ πόλις ἀπ' ἐκείνης Ἀστερία πρῶτον κληθεῖσα, ὕστερον δὲ Δῆλος. ² Αἰτῶ δὲ συελθοῦσα Διὶ, κατὰ τὴν γῆν ἀπασαν ὑπ' Ἥρας ἡλαύνετο· μέγρις, εἰς Δῆλον ἐλθοῦσα, γεννᾷ πρώτην Ἀρτεμιν· ὑπ' ἧς μαιωθείσα, ὕστερον Ἀπόλλωνα ἐγέννησεν.

³ Ἀρτεμις μὲν οὖν τὰ περὶ θήραν ἀσκήσασα, παρθένος ἔμεινεν· Ἀπόλλων δὲ τὴν μαντικὴν μαθὼν παρὰ τοῦ Πανὸς τοῦ Διὸς καὶ Θύμβριδος, ἦκεν εἰς Δελφούς, χρησμοδούσης τότε Θέμιδος· ὥς δὲ ὁ φρουρῶν τὸ μαντεῖον Πύθων ὄφρις ἐκόλυεν αὐτὸν παρελθεῖν ἐπὶ τὸ χάσμα, τοῦτον ἀνελὼν, τὸ μαντεῖον παραλαμβάνει. ⁴ Κτείνει δὲ μετ' οὐ πολὺ καὶ Τίτυον, ὃς ἦν Διὸς υἱὸς καὶ τῆς Ὀρχομενοῦ θυγατρὸς Ἑλλάρης, ἣν Ζεὺς, ἐπειδὴ συνῆλθε, δαΐσας Ἥραν, ὑπὸ γῆν ἔκρυψε, καὶ τὸν κυοφορηθέντα παῖδα Τίτυον ὑπερμεγέθη εἰς φῶς ἀνήγαγεν. ⁵ Οὗτος ἐργόμενος εἰς Πυθῶ, Αἰτῶ θεωρήσας, πόθῳ κατασχεθεὶς ἐπισπᾶται. Ἦ δὲ τοὺς παῖδας ἐπικαλεῖται καὶ κατατοξεύουσιν αὐτόν. Κολάζεται δὲ καὶ μετὰ θάνατον· γῦπες γὰρ αὐτοῦ τὴν καρδίαν ἐν Ἄδου ἐσθίουσιν.

(2) Ἀπέκτεινε δὲ Ἀπόλλων καὶ τὸν Ὀλύμπου παῖδα Μαρσύαν. Οὗτος γὰρ εὐρών αὐλοῦς, οὗς ἔρριπεν Ἀθηνᾶ διὰ τὴν ὄψιν αὐτῆς ποιεῖν ἄμορφον, ἦλθεν εἰς ἔριν περὶ μουσικῆς Ἀπόλλωνι. ² Συνθεμένων δὲ αὐτῶν, ἵνα ὁ νικήσας, ὁ βούλεται, διαθῇ τὸν ἡττημένον, τῆς κρίσεως γενομένης, τὴν κιθάραν στρέψας ἡγωνίζετο ὁ Ἀπόλλων, καὶ ταῦτό ποιεῖν ἐκέλευσε τὸν Μαρσύαν· τοῦ δὲ ἀδυνατοῦντος, εὐρεθεὶς κρείσσων ὁ Ἀπόλλων, κρεμάσας τὸν Μαρσύαν ἐκ τινος ὑπερτενὺς πίτυος, ἐκταμὼν τὸ δέρμα, οὕτω διέφθειρεν.

(3) Ὀρίωνα δὲ Ἀρτεμις ἀπέκτεινεν ἐν Δῆλῳ. Τοῦτον γηγενῆ λέγουσιν ὑπερμεγέθη τὸ σῶμα· Φερεκύδης δὲ αὐτὸν Ποσειδῶνος καὶ Εὐρυάλης λέγει. Ἐδωρήσατο δὲ αὐτῷ Ποσειδῶν διαβάειν τὴν θάλασσαν. ² Οὗτος μὲν ἔγχευε Σίδην, ἣν ἔρριπεν εἰς Ἄδου περὶ μορφῆς ἐρίσαςαν Ἥρα. ³ Αὐθις δὲ ἐλθὼν εἰς Χίον, Μερόπην τὴν Οἰνοπίωνος ἐμνηστεύσατο· μεθύσας δὲ Οἰνοπίων αὐτόν, κοιμώμενον ἐτύφλωσε, καὶ παρὰ τοῖς αἰγialoῖς ἔρριπεν. ⁴ Ὁ δὲ ἐπὶ τὸ γαλκείον ἐλθὼν, καὶ ἀρπάσας παῖδα ἕνα, ἐπὶ τῶν ὤμων ἐπιθέμενος, ἐκέλευσε πρὸς τὰς ἀνατολάς. Ἐκεῖ δὲ παραγενόμενος, ἀνέβλεπεν, ἐκκαεὶς ὑπὸ τῆς ἡλιακῆς ἀκτίνος, καὶ διὰ ταχέων ἐπὶ τὸν Οἰνοπίωνα ἔσπευδεν. Ἀλλὰ τῷ μὲν

nit, Prometheus, sive, ut alii tradunt, Vulcanus caput ejus securi percussit, deque illius vertice [ad Tritonem fluvium] armata Pallas exsilivit.

CAPUT IV.

(1) Ex Cœi filiabus Asteria in coturnicem mutata, quo Jovis complexum fugeret, se ipsam in mare dejecit. Atque insula, primum ab illa Asteriæ nomen accepit, postea appellata est Delus. ² Latona vero a Jove compressa per universum orbem terrarum a Junone acta est, donec Delum pervenit, ubi primum peperit Dianam, qua obstertrice adjuta deinceps edidit Apollinem.

³ Et Diana quidem, venationis studio delectata, virgo permansit; Apollo autem vaticinandi artem a Pane, Jovis et Thymbridis filio, edoctus, Delphos, quo tempore Themis illic oracula dabat, sese contulit. At quum oraculi custos Pytho serpens ab hiatus aditu eum prohiberet, hoc e medio sublato oraculi locum occupavit. ⁴ Neque longo post tempore Tityum quoque interfecit, Jovis natum ex Elara, Orchomeni filia, quam Jupiter, postquam cum ea concubuerat, Junonis metu sub terram occuluit, et quem utero gestaverat inusitate magnitudinis filium Tityum in lucem produxit. ⁵ Hic Pythonem contendens, Latonam conspicatus ejusque desiderio detentus veste prehensæ vim inferre paravit. Verum hæc filios auxilio advocat, qui Tityum sagittis conficiunt. Sed etiam mortuus cruciatur; vultures enim apud inferos cor ejus depascunt.

(2) Apollo etiam Marsyan Olympi filium occidit. Hic enim, quum tibias invenisset, quas Minerva, quod informem vultum efficerent, abjecerat, Apollinem ad certamen musicum provocavit. ² Convenit autem inter eos, ut victor arbitrato suo devictum afficeret. Inito igitur certamine, inversa cithara certavit Apollo, idemque ut Marsyas faceret jussit; quod quum ille non posset, Apollo, præstantior inventus, Marsyæ ex alta pinu suspenso pellem detraxit, ideoque eum necavit.

(3) Verum Diana in Delo interfecit Orionem, quem terra natum corporis magnitudine excelluisse narrant. Pherecydes eum Neptuni dicit ex Euryale. Huic a Neptuno datum erat, ut per mare posset incedere. ² Uxorem habuit Siden, quam Juno secum de forma certare ausam in Orcum defrusit. ³ Postea Chium profectus Orion Meropen (Enopionis filiam in connubium postulavit. Enopion vero per ebrietatem somno gravatum excæcavit et ad litus projecit. ⁴ At Orion Lemnum veniens in officinam Vulcani, ex ea raptum puerum (Cedalionem) humeris suis imposuit, qui suum versus ortum iter regeret. Quo quum venisset, solis radiis sanatus pristinam oculorum lucem recuperavit, et deinde confestim adversus Enopionem contendit. Huic autem Neptunus (Chii?) subterraneum

Ποσειδῶν Ἰφαιστότευκτον ὑπὸ γῆν κατεσκεύασεν οἶχον. (4) Ὀρίωνος δὲ Ἥως ἐρασθεῖσα, ἥρπασε, καὶ ἐκόμισεν εἰς Δῆλον· ἐποίει γὰρ αὐτὴν Ἀφροδίτη συνελθὼς ἐρᾶν, ὅτι Ἀρεῖ συνευνάσθη. (5) Ὁ δὲ Ὀρίων, ὥς μὲν ἔνιοι λέγουσιν, ἀνῆρέθη, δισκεύειν Ἀρτεμιν προκαλούμενος· ὥς δέ τινες, βιαζόμενος Ὠπιν, μίαν τῶν ἐξ Ὑπερβορέων παραγενομένων παρθένων, ὑπ' Ἀρτέμιδος ἐτοξεύθη.

(6) Ποσειδῶν δὲ Ἀμφιτρίτην τὴν Ὠκεανοῦ γαμεῖ· καὶ αὐτῷ γίνεται Τρίτων καὶ Ῥόδη, ἣν Ἥλιος ἐγγίμει.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ε.

(1) Πλούτων δὲ Περσεφόνης ἐρασθεῖς, Διὸς συνεργῶντος, ἥρπασεν αὐτὴν κρύφα, Δήμητρα δὲ μετὰ λαμπάδων νυκτός τε καὶ ἡμέρας κατὰ πᾶσαν τὴν γῆν ζητοῦσα περιήει· μαθοῦσα δὲ παρ' Ἑρμιονέων, ὅτι Πλούτων αὐτὴν ἥρπασεν, ὀργιζομένη θεοῖς ἀπέλιπεν οὐρανόν.² Εἰκασθεῖσα δὲ γυναικί, ἤκεν εἰς Ἐλευσῖνα, καὶ πρῶτον μὲν ἐπὶ τὴν ἀπ' ἐκείνης κληθεῖσαν Ἀγέλαστον ἐκάθισε πέτρην παρὰ τὸ Καλλίχορον φρέαρ καλούμενον.³ Ἐπειτα πρὸς Κελεὸν ἐλθοῦσα τὸν βασιλεύοντα τότε Ἐλευσινίων, ἔνδον οὐσῶν γυναικῶν, καὶ λεγουσῶν τούτων παρ' αὐτὰς καθέζεσθαι, γραῖά τις, Ἰάμβη, σκώψασα, τὴν θεὸν ἐποίησε μειδιάσαι. Διὰ τοῦτο ἐν τοῖς Θεσμοφορίοις τὰς γυναῖκας σκώπτειν λέγουσιν.

⁴ Ὄντος δὲ τῇ τοῦ Κελεοῦ γυναικὶ Μετανείρα παιδίου, τοῦτο ἔτρεφεν ἡ Δημήτηρ παραλαβοῦσα· βουλομένη δὲ αὐτὸ ἀθάνατον ποιῆσαι, τὰς νύκτας εἰς πῦρ κατετίθει τὸ βρέφος, καὶ περιήρει τὰς θνητὰς σάρκας αὐτοῦ, καθ' ἡμέραν δὲ παραδόξως αὐξανόμενου τοῦ Δημοφῶντος, τοῦτο γὰρ ἦν ὄνομα τῷ παιδί, ἐπετήρησε Μετανείρα, τί πράσσει ἡ θεά. Καὶ καταλαβοῦσα εἰς πῦρ ἐγκεχυμένον, ἀνεβόησε· διόπερ τὸ μὲν βρέφος ὑπὸ τοῦ πυρὸς ἀνελώθη, ἡ θεὰ δὲ αὐτὴν ἐξέφηνε. (2) Τριπτολέμῳ δὲ, τῷ πρεσβυτέρῳ τῶν Μετανείρας παιδῶν, δίερον κατασκευάσασα πτηνῶν δρακόντων, καὶ πυρὸν ἔδωκεν, ὃ τὴν ὅλην οἰκουμένην δι' οὐρανοῦ αἰρούμενος κατέσπειρε· Πανύασις δὲ Τριπτολέμον Ἐλευσῖνος λέγει· φησὶ γὰρ, Δήμητραν πρὸς αὐτὸν ἐλθεῖν. Φερεκύδης δὲ φησιν αὐτὸν Ὠκεανοῦ καὶ Γῆς.

(3) Διὸς δὲ Πλούτωνι τὴν Κόρην ἀναπέμψαι κελεύσαντος, ὁ Πλούτων, ἵνα μὴ πολὺν χρόνον παρὰ τῇ μητρὶ καταμείνῃ, ροιᾶς ἔδωκεν αὐτῇ φαγεῖν κόκκον. Ἡ δὲ, οὐ προειδομένη τὸ συμβησόμενον, κατηγάλωθεν αὐτόν. Καταμαρτυρήσαντος δὲ αὐτῆς Ἀσκαλάφου, τοῦ Ἀγέροντος καὶ Γοργύρας, τούτῳ μὲν Δημήτηρ ἐν Ἄδου βραρεῖαν ἐπέθηκε πέτρην· Περσεφόνη δὲ καθ' ἕκαστον ἐνιαυτὸν, τὸ μὲν τρίτον, μετὰ Πλούτωνος ἡναγκάσθη μένειν, τὸ δὲ λοιπὸν, παρὰ τοῖς θεοῖς. Περὶ μὲν οὖν Δήμητρος ταῦτα λέγεται.

Vulcani artificio exstruxerant domicilium. (4) Aurora vero Orionis amore capta rapuit eum et in Delum insulam transtulit. Nam Venus perpetuo illam, quippe quae cum Marte amores exercuisset, ardore cruciabat. (5) Verum interfectus est Orion, ut nonnulli narrant, quia Dianam ad disci certamen provocaverat; secundum alios autem, quod Opi, uni e virginibus, quae ab Hyperboreis venerant, vim inferre voluit, a Diana sagittis confixus est.

(6) Neptunus in matrimonium duxit Amphitriten, Oceani filiam, ex eaque ei nati sunt Triton et Rhode, quae Soli nupsit.

CAPUT V.

(1) Pluto Proserpinae amore inflammatus eam Jovis auxilio furtim rapuit. At Ceres accensis facibus noctu diuque universum terrarum orbem vestigando lustravit. Quum vero ex Hemiaionensibus audisset Plutonem eam rapuisse, diis irata caelum reliquit,² mortaliq. assimilata mulieri Eleusinem venit, ac primo quidem in lapide, qui a dea merore Ἀγέλαστος nominatus est, ad Callichorum puteum consedit.³ Deinde ad Caelum Eleusiniorum tum temporis regem profecta est, ubi quum a mulieribus, quae erant in ejus domo, ut assideret rogaretur, annus quadam, cui tambe nomen, jocos et dieteria jaciendo deam exhibaravit. Quo factum esse dicunt, ut in Thesmophoriis mulieres dieteria jactitare soleant.

⁴ Celeo ex Metanira conjuge parvulus adhuc filius erat: hunc assumptum Ceres nutriebat, et, quum immortalē reddere vellet, noctu in igne deposuit infantem, atque quidquid in illius corpore mortale inerat, ademit. Itaque quum in dies puer, cui Demophonti nomen, praeter quam fieri solet cresceret, mater quidnam dea faceret observavit. Quae quum igne coopertum deprehendisset filiolum et clamorem ederet, puer igne consumtus est, seque ipsa dea dedit agnoscendam. (2) Triptolemo vero, Metanirae natum maximo, currum alatis junctum draconibus comparavit, atque triticum dedit, quo per aerem vectus universum terrarum orbem obsereret. At Panyasis Triptoleum Eleusinis filium dicit; ad eum enim Cererem venisse refert; Pherecydes autem ipsum Oceano et Terra natum esse ait.

(3) Jove Plutoni ut Proserpinam remitteret imperante, hic, ne apud matrem diu remaneret, Punici mali granum dedit ei comedendum. Quod illa, quae inde eventura essent haud praevidens, consumpsit. Ascalapho autem, Acherontis et Gorgyrae filio, Ceres, quod contra eam testimonium dixerat, in Orco grave superimposuit saxum. Verum Proserpina tertiam singulorum amorum partem cum Plutone, reliquam apud superos ut degeret coacta est. Haec itaque sunt, quae de Cerere traduntur.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ.

(1) Γῆ δὲ περὶ Τιτάνων ἀγανακτοῦσα, γεννᾷ Γίγαντας ἐξ Οὐρανοῦ, μεγέθει μὲν σωματίων ἀνυπερβλήτους, δυνάμει δὲ ἀκαταγωνίστους, ² οἱ φοβεροὶ μὲν ταῖς ὄψεσι κατεφάνοντο, καθευμένοι βαθεῖαν κόμην ἐκ κεφαλῆς καὶ γενείων· εἶχον δὲ τὰς βάσεις φολίδας ὀρακόντων. ³ Ἐγένοντο δὲ, ὡς μὲν τινες λέγουσιν, ἐν Φλέγγραις· ὡς δὲ ἄλλοι, ἐν Παλλήνῃ. Ἰκόντιζον δὲ εἰς οὐρανὸν πέτρας καὶ ὀρυς ἡμιμέας. ⁴ Διέφερε δὲ πάντων Πορφυρίων τε καὶ Ἀλκυονέως, ὅς δὴ καὶ ἀθάνατος ἦν, ἐν ᾗ περ ἐγεννήθη γῆ μαχόμενος. Οὗτος δὲ καὶ τὰς Ἥλιου βόας ἐξ Ἐρυθείας ἤλασε. ⁵ Τοῖς δὲ θεοῖς λόγιον ἦν, ὑπὸ θεῶν μὲν μηδένα τῶν Γιγάντων ἀπολέσθαι δύνασθαι, συμμαχούντος δὲ θνητοῦ τινος, τελευτήσῃ. ⁶ Αἰσθομένη δὲ Γῆ τοῦτο, ἐζήτει φάρμακον, ἵνα μὴδ' ὑπὸ θνητοῦ δυνηθῶσιν ἀπολέσθαι. Ζεὺς δὲ ἀπειπὼν φαίνειν Ἱοὶ τε καὶ Σελήνῃ καὶ Ἥλιῳ, τὸ μὲν φάρμακον αὐτὸς ἔταμε φθάσας, Ἡρακλέα δὲ σύμμαχον δι' Ἀθηνᾶς ἐπεκαλέσατο. ⁷ Κἀκεῖνος πρῶτον μὲν ἐτόξευσεν Ἀλκυονέα· αὐτὸς δὲ ἐπὶ τῆς γῆς μᾶλλον ἀνεθάλπετο· Ἀθηνᾶς δὲ ὑποθεμένης, ἔξω τῆς Παλλήνης εἴλκυσεν αὐτὸν, κἀκεῖνος μὲν οὕτως ἔτελεύτα.

(2) Πορφυρίων δὲ Ἡρακλεῖ κατὰ μάχην ἐφόρμησε καὶ Ἡρα. Ζεὺς δὲ αὐτῷ πόθον Ἡρας ἐνέβαλεν, ᾗ τις καὶ, καταρῥηγνύντος αὐτοῦ τοὺς πέπλους, καὶ βιάζεσθαι θέλοντος, βοηθοὺς ἐπεκαλείτο· καὶ, Διὸς κεραυνώσαντος αὐτὸν, Ἡρακλῆς τοξεύσας ἀπέκτεινε. ² Τῶν δὲ λοιπῶν Ἀπόλλων μὲν Ἐφιάλτου τὸν ἀριστερὸν ἐτόξευσεν ὀφθαλμὸν, Ἡρακλῆς δὲ τὸν δεξιόν· Εὐρυτον δὲ θυρσὶ Διόνυσος ἔκτεινε· Κλύτιον δὲ, φανέν, Ἐκάτῃ, μᾶλλον δὲ Ἡφαιστος βάλων μύδροις. ³ Ἀθηνᾶ δὲ Ἐγκελάδῃ φεύγοντι Σικελίαν ἐπέβριψε τὴν νῆσον· Πάλλαντος δὲ τὴν δορὰν ἐκτεμοῦσα, ταύτῃ κατὰ τὴν μάχην τὸ ἴδιον ἐπέσχεπε σῶμα. ⁴ Πολυδώτης δὲ διὰ τῆς θαλάσσης διωγθεὶς ὑπὸ τοῦ Ποσειδῶνος, ἦκεν εἰς Κῶν· Ποσειδῶν δὲ τῆς νήσου μέρος ἀπορρήξας ἐπέβριψεν αὐτῷ, τὸ λεγόμενον Νίσυρον. ⁵ Ἐρμῆς δὲ τὴν Αἴδος κυνέην ἔχον κατὰ τὴν μάχην Ἰππόλυτον ἀπέκτεινεν· Ἀρτεμὶς δὲ Γρατίωνα· Μοῖραι δὲ Ἀγρίον καὶ Θόωνα χαλκείοις ῥοπαλοῖς μαχόμενους. Τοὺς δὲ ἄλλους κεραυνόις Ζεὺς βάλων διέφθειρε. Πάντας δὲ Ἡρακλῆς ἀπολλυμένους ἐτόξευσεν.

(3) Ὡς δὲ ἐκράτησαν οἱ θεοὶ τῶν Γιγάντων, Γῆ, μᾶλλον γολωθεῖσα, μίγνυται Ταρτάρῳ, καὶ γεννᾷ Τυφῶνα ἐν Κιλικίᾳ μεμιγμένην ἔχοντα φύσιν ἀνδρὸς καὶ θηρίου. ² Οὗτος μὲν καὶ μεγέθει καὶ δυνάμει πάντων διήνεγκεν, ὅσους ἐγέννησε Γῆ. Ἦν δὲ αὐτῷ τὰ μὲν ἄγρι μηρῶν ἄπλετον μέγεθος ἀνδρόμορφον, ὥστε ὑπερέχειν μὲν πάντων τῶν ὀρῶν· ³ ἡ δὲ κεφαλὴ πολυλάκις τῶν ἀστρῶν ἔψαυε· χεῖρας δὲ εἶχε, τὴν μὲν ἐπὶ τὴν ἐσπέραν ἐκτεινομένην, τὴν δὲ ἐπὶ τὰς ἀνατολάς· ἐκ τούτων δὲ ἐξεῖχον ἑκατὸν κεφαλὰς ὀρακόντων. ⁴ Τὰ δὲ ἀπὸ μηρῶν, σπείρας εἶχεν ὑπερμεγέθεις ἐχι-

CAPUT VI.

(1) Terra, ob Titanum infortunium diis irata, e Cælo procreavit Gigantes corporis viriumque magnitudine præcellentes, ² qui terribili plane vultu, promissa casarie, proluxa e mento barba, pro pedibus habebant squamas serpentum. ³ Habitabant, ut nonnulli dicunt, in Phlegraeis campis, secundum alios in Pallene. In cælum saxa atque accensas arbores jaculabantur. ⁴ Quorum omnium facile principes erant Porphyrio et Hælyoneus, qui dum in terra, quæ ipsum ediderat, dimicabat, erat immortalis. Idem etiam Solis boves ex Erythea abegit. ⁵ Diis autem datum erat oraculum, fore ut neminem Gigantum interficere possent, nisi mortalem quendam virum in belli societatem arcesserent; tum vero illos interituros esse. ⁶ Quod quum Terra cognovisset, quæsivit herbam, ut ne a mortali quidem manu possent interfici. Verum Jupiter Auroræ, Lunæ, Soli, ne lucem ferentes prodirent imperavit, atque ipse herbam, antequam Terra reperisset, resecauit, Minervæque consilio ad pugnae societatem arcessivit Herculem, ⁷ qui primum Hælyoneum sagitta confossum interemit; hic autem super terram prostratus vires refovit, donec Hercules, submonente Minerva, ex Pallene eum abstraheret. Tum demum ille vitam finivit.

(2) Porphyrio autem quum in Herculem atque Junonem pugnans impetum faceret, Jupiter Junonis ei desiderium iniecit, quæ, ubi peplum ille discinderet ac vini ei vellet inferre, advocat auxilium. Tum ab Jove fulminatum Hercules sagittis interfecit. ² Ex reliquis Apollo laevum Ephialta: oculum, dextrum Hercules sagittis effoderunt. Eurytum vero thyrsu Dionysus occidit. Clytium ab Hecate, potius vero a Vulcano candentis ferri globos jaculante interfectum esse dicunt. ³ Encelado fugienti Siciliam insulam iniecit Minerva, quæ eadem pelle Pallanti detracta in pugna suum sibi corpus contegebat. ⁴ Verum Polybotes, quem per mare Neptunus persequabatur, in Con insulam pervenit, ubi deus revulsum ab ea promontorium, quod Nisyrum appellant, in eum conjecit. ⁵ Mercurius Orci galea tectus in pugna interfecit Hippolytum, Gratianem (²) Diana, Parcæ Agrium et Thoonem clavis æneis pugnantes. Reliquos Jupiter fulmine prostravit, quos deinde omnes Hercules moribundos sagittis confixit.

(3) Sed post debellatos a superis Gigantes Terra multo magis indignata cum Tartaro concumbit, ex quo in Ciliicia parit Typhonem, ² qui ferinam humanæ mixtam habebat naturam, atque corporis vastitate roboreque quos Terra ediderat omnes antecellebat. Etenim crurum tenuis humana erat immensæ magnitudinis forma, ut quovis monte esset altior; ³ caput vero sæpenumero astra pertingeret: manuum denique altera ad occidentem usque, altera ad orientem pertinebat; [ex his centum prominebant capita draconum]. ⁴ Sed inde a cruribus ingentes habebat spiras viperarum, quarum volumina ad ipsum usque

δνδῶν, ὧν ὅλκοι πρὸς αὐτὴν ἐκτεινόμενοι κορυφὴν συριγμὸν πολλὸν ἐξίσταν. Πᾶν δὲ αὐτοῦ τὸ σῶμα κατεπτέρωτο· αὐγμηραὶ δὲ ἐκ κεφαλῆς καὶ γενεῶν τρίγες ἐξηνεμοῦντο· πῦρ δὲ ἐδέρκετο τοῖς ὀμμοῖσι. ⁵ Τοιοῦτος ὢν ὁ Τυφὼν καὶ τηλικούτος, ἡμμένας βάλλων πέτρας ἐπ' αὐτὸν τὸν οὐρανὸν, μετὰ συριγμῶν ὁμοῦ καὶ βοῆς ἐφέρετο· πολλὴ δὲ ἐκ τοῦ στόματος πυρὸς ἐξέβρασσε ζάλη. ⁶ Θεοὶ δὲ ὡς εἶδον αὐτὸν ἐπ' οὐρανὸν ὀρμώμενον, εἰς Αἴγυπτον φυγάδες ἐφέροντο, καὶ διωκόμενοι τὰς ιδέας μετέβαλον εἰς ζῷα. ⁷ Ζεὺς δὲ πύρρῳ μὲν ὄντα Τυφῶνα ἔβαλλε κεραυνοῖς, πλησίον δὲ γεινόμενον ἀδαμαντίνῃ κατέπτησεν ἄρπη καὶ φεύγοντα ἄγρι τοῦ Κασίου ὄρους συνεδίωξε· τοῦτο δὲ ὑπέροκειται Συρία. Κεῖθι δὲ αὐτὸν κατατετρωμένον ἰδὼν, εἰς χειρας συνέβαλε. ⁸ Τυφὼν δὲ ταῖς σπεύραις περιπλεχθεὶς, κατέσχευεν αὐτὸν, καὶ τὴν ἄρπην περιελόμενος, τὰ τε τῶν χειρῶν καὶ τῶν ποδῶν διέτεμε νεῦρα. Ἀράμενος δὲ ἐπὶ τῶν ὤμων, διεκόμεσεν αὐτὸν διὰ τῆς θαλάσσης εἰς Κιλικίαν· καὶ παρελθὼν εἰς τὸ Κωρύκιον ἀντρον κατέθετο. ⁹ ὁμοίως δὲ καὶ τὰ νεῦρα κρύψας ἄρκτου δορᾷ κεῖθι ἀπέθετο, καὶ κατέστησε Δελφύνην δράκιναν· ἡμίθηρ δὲ ἦν αὐτῇ ἡ κόρη. ¹⁰ Ἐρμῆς δὲ καὶ Αἰγίπαν ἐκκλέψαντες τὰ νεῦρα, ἤρμυσαν τῷ Διὶ λαθόντες. Ζεὺς δὲ τὴν ἰδίαν ἀνακομισάμενος ἰσχνὴν, ἐξαίρνης ἐξ οὐρανοῦ ἐπὶ πτηνῶν ὀχρούμενος ἵππων ἄρματι, βάλλων κεραυνοῖς, ἐπ' ὄρος ἐδίωξε Τυφῶνα, τὸ λεγόμενον Νύσαν· ὅπου Μοῖραι αὐτὸν διωγθέντα ἠπάτησαν. Πεισθεὶς γάρ, ὅτι βωσθήσεται μᾶλλον, ἐγεύσατο τῶν ἐφημέρων καρπῶν. ¹¹ Διόπερ ἐπιδιωκόμενος αὐθις, ἦκεν εἰς Θράκην, καὶ μαχόμενος περὶ τὸν Αἴμον, ὅλα ἔβαλεν ὄρη. Τούτων δὲ ἐπ' αὐτὸν ὑπὸ τοῦ κεραυνοῦ πάλιν ὠθουμένων, πολὺ ἐπὶ τοῦ ὄρους ἐξέκλυσε αἷμα· καὶ φασὶν ἐκ τούτου τὸ ὄρος κληθῆναι Αἴμον. ¹² Φεύγειν δὲ ὀρμηθέντος αὐτοῦ διὰ τῆς Σικελικῆς θαλάσσης, Ζεὺς ἐπέβριβεν Αἴτην ὄρος ἐν Σικελίᾳ· τοῦτο δὲ ὑπερμέγεθές ἐστιν. Ἐξ οὗ μέχρι δεῦρο φασὶν ἀπὸ τῶν βληθέντων κεραυνῶν γίνεσθαι πυρὸς ἀναφυσήματα. Ἀλλὰ περὶ μὲν τούτων μέχρι τοῦ δεῦρο ἡμῖν λελέχθω.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ζ.

(1) Προμηθεὺς δὲ ἐξ ὕδατος καὶ γῆς ἀνθρώπους πλάσας, ἔδωκεν αὐτοῖς καὶ πῦρ, λάθρα Διὸς, ἐν νάρθηκι κρύψας. ² Ὡς δὲ ᾔσθετο Ζεὺς, ἐπέταξεν Ἠφαίστῳ, τῷ Καυκάσῳ ὄρει τὸ σῶμα αὐτοῦ προσηλωσάμενος· τοῦτο δὲ Σκυθικὸν ὄρος ἐστίν. ³ Ἐν δὲ τούτῳ προσηλωθεὶς Προμηθεὺς πολλῶν ἐτῶν ἀριθμὸν ἐδέδετο· καθ' ἑκάστην δὲ ἡμέραν ἀετὸς ἐπιπτάμενος, αὐτοῦ τοὺς λοβοὺς ἐνέμετο τῶν ἠπάτων αὐξανομένων διὰ νυκτός. ⁴ Καὶ Προμηθεὺς μὲν πυρὸς κλαπέντος δίκην ἔτινε ταύτην, μέχρις Ἡρακλῆς αὐτὸν ὕστερον ἔλυσεν, ὡς ἐν τοῖς καθ' Ἡρακλέα δηλώσομεν.

(2) Προμηθεὺς δὲ παῖς Δευκαλίων ἐγένετο. Οὗτος

verticem extenta, magna dabant sibila. (*Hic ponenda videntur ea quae paullo ante uncinis inclusimus.*) Totum ejus corpus alii (*vel*) pennis erat obductum. Hispidae casaries mentisque barba venti flatu agitabantur. Ignis emicabat oculis. ⁵ Talis tantusque Typhon ardentibus ipsum eorum montibus petens cum sibilo simul atque clamore ferebatur. Magna ex ore ignis procella desolvebat. ⁶ Hunc ubi dii in eorum prospexere irrumpentem, fuga salutem quærentes in Aegyptum properare coeperunt, ibique, ut persequentem fallerent, in varias animantium formas sese quisque transmutarunt. ⁷ Jupiter autem procul a se Typhonem conspiciens fulmine percussit; ubi vero cominus fuit, adamantina illum falce deterruit, ac fugientem ad Casium usque extremae Syriae montem persecutus est; ibique, quum saucium eum cognovisset, manus conseruit. ⁸ At Typhon spirarum volumine circumplexus Jovem detinuit, eique harpe, quam manibus ejus extorserat, pedum manuumque tendines dissecuit, impositumque humeris per mare transportavit in Ciliciam; quo quum pervenisset, intra Corycium antrum Jovem, ⁹ necnon tendines in ursi pelle occultatos deposuit; custodem vero collocavit Delphynem, draconem, puellam semiferam. ¹⁰ Sed Mercurius et Aegyptum nervos suffurati clanculum Jovi aptaverunt. Jupiter itaque receptis pristinis viribus, curru, cui alatos equos junxerat, e caelo repente descendens Typhonem ad Nysam usque montem fulminibus impetendo persecutus est, ubi a Jove exagitatum Parcae deceperunt. Nam poma illa quae unius diei sunt, gustavit, quum inde se valentior fore persuasus esset. ¹¹ Dein quum Jovem rursus insequentem videret, in Thraciam contendit, pugnaque ad Haemum commissa, totos montes jaculatus est. Quibus contra ipsum fulminum vi rejectis, multum in hoc monte sanguinis exundavit, a quo Haemi nomen montem accepisse dicunt. ¹² Fugienti deinceps per Siculum mare Jupiter Aetnam, maximum Siciliae montem, superinjecit, ex quo in hanc usque tempestatem ob frequentem fulminum jactum ignium fieri spiramenta ferunt. De his autem haec hactenus a nobis dicta sunt.

CAPUT VII.

(1) Prometheus formatis ex aqua et terra hominibus clam Jove ignem in ferula furatus dedit. ² Quod ubi sensit Jupiter, Vulcano imperavit ut ad Caucasum montem corpus ejus affligeret. Is vero mons est Scythiae, ³ in quo Prometheus clavis confixus multorum annorum numerum religatus permansit. Aquila autem quotidie devolans hepatis fibras per noctem succrescentes depascebatur. ⁴ Hanc igitur Prometheus ob ignis furtum poenam dedit, donec Hercules eum vinculis liberavit, quemadmodum in rebus ab Hercule gestis demonstrabimus.

(2) Promethei filius erat Deucalion. Hic imperio tenens

βασιλεύων τῶν περὶ τὴν Φθίαν τόπων, γαμεῖ Πύρραν τὴν Ἐπιμηθέως καὶ Πανδώρας, ἣν ἔπλασαν θεοὶ πρώτην γυναῖκα. ² Ἐπεὶ δὲ ἀφανίσαι Ζεὺς τὸ γαλκοῦν γένος ἠθέλησεν, ὑποθεμένου Προμηθέως, Δευκαλίων τεκτηνόμενος λάρνακα, καὶ τὰ ἐπιτήδεια ἐνθόμενος, εἰς ταύτην μετὰ Πύρρας εἰσέβη. ³ Ζεὺς δὲ πολλὸν ὑετὸν ἀπ' οὐρανοῦ χέας, τὰ πλεῖστα μέρη τῆς Ἑλλάδος κατέκλυσεν, ὥστε διαφθαρῆναι πάντας ἀνθρώπους, ὀλίγων χωρὶς, οἱ συνέφυγον εἰς τὰ πλησίον ὑψηλὰ ὄρη. ⁴ Τότε δὲ καὶ τὰ κατὰ Θεσσαλίαν ὄρη διέστη, καὶ τὰ ἐκτὸς Ἰσθμοῦ καὶ Πελοποννήσου συνεχύθη πάντα. ⁵ Δευκαλίων δὲ, ἐν τῇ λάρνακι διὰ τῆς θαλάσσης φερόμενος ἐφ' ἡμέρας ἐννέα καὶ νύκτας ἴσας, τῷ Παρνασσῷ προσίσχει, καὶ κεῖ τῶν ὁμβρῶν παύλαν λαβόντων, ἐκβάς θυεῖ Διὶ Φυζίῳ. ⁶ Ζεὺς δὲ πέμψας Ἑρμῆν πρὸς αὐτὸν, ἐπέτρεψεν αἰτεῖσθαι ὃ τι βούλεται· ὃ δὲ αἰτεῖται ἀνθρώπους αὐτῷ γενέσθαι. Καί, Διὸς εἰπόντος, ὑπὲρ κεφαλῆς αἶρων ἔβαλλε τοὺς λίθους· καὶ, οὓς μὲν ἔβαλλε Δευκαλίων, ἄνδρες ἐγένοντο, οὓς δὲ Πύρρα, γυναῖκες. ⁷ Οὐκ καὶ λαοὶ μεταφορικῶς ὠνομάσθησαν ἀπὸ τοῦ λίθου, ὁ λίθος.

⁷ Γίνονται δὲ ἐκ Πύρρας Δευκαλίῳ παῖδες· Ἕλληνας μὲν πρῶτος, ὃν ἐκ Διὸς [ἐνιοί] γεγενῆσθαι λέγουσι. [δεύτερος δὲ] Ἀμφικτύων, ὃ μετὰ Κρανῶν βασιλεύσας τῆς Ἀττικῆς. Θυγάτηρ δὲ Πρωτογένεια, ἐξ ἧς καὶ Διὸς, Ἀέθλιος. (3) Ἕλληνας δὲ καὶ Νύμφης Ὀρσηίδος, Δῶρος, Ξοῦθος, Αἰόλος. Αὐτὸς μὲν οὖν ἀφ' αὐτοῦ τοῦ καλουμένου Γραικοῦ προσηγόρευσε Ἕλληνας· τοῖς δὲ παισὶν ἐμέρισε τὴν χώραν· ² καὶ Ξοῦθος μὲν λαβὼν τὴν Πελοπόννησον, ἐκ Κρεούτης τῆς Ἐρεχθέως Ἀχαιὸν ἐγέννησε καὶ Ἴωνα, ἀφ' ὧν Ἀχαιοὶ καὶ Ἴωνες καλοῦνται. ³ Δῶρος δὲ τὴν πέραν χώραν Πελοποννήσου λαβὼν, τοὺς κατοίκους ἀφ' ἐαυτοῦ Δωριεῖς ἐκάλεσεν. ⁴ Αἰόλος δὲ βασιλεύων τῶν περὶ τὴν Θεσσαλίαν τόπων, τοὺς ἐνοικοῦντας Αἰολεῖς προσηγόρευσε· καὶ γῆμας Ἐναρέτην τὴν Δηϊμάχου, παῖδας μὲν ἐγέννησεν ἑπτὰ, Κρηθέα, Σίσυφον, Ἀθάμαντα, Σαλμωνέα, Δηϊόνα, Μάγνητα, Περιήρην· θυγατέρας δὲ πέντε, Κανάκην, Ἀλκυόνην, Πεισιδίκην, Καλύκην, Περιμήδην.

⁵ Περιμήδης μὲν οὖν καὶ Ἀγελώου, Ἴπποδάμας καὶ Ὀρέστης· Πεισιδίχης δὲ καὶ Μυρμιδόνος, Ἀντίφος καὶ Ἀκτωρ.

(4) Ἀλκυόνην δὲ Κῆρυξ ἐγγίμειν Ἑωσφόρου παῖς· οὗτοι δὲ δι' ὑπερηφάνειαν ἀπώλοντο. Ὁ μὲν γὰρ τὴν γυναῖκα ἔλεγεν Ἥραν, ἡ δὲ τὸν ἄνδρα Δία. Ζεὺς δὲ οὕτως ἀπωρνήσας, καὶ τὴν μὲν Ἀλκυόνα ἐποίησε, τὸν δὲ Κήρυκα.

² Κανάκη δὲ ἐγέννησεν ἐκ Ποσειδῶνος Ὀπλέα καὶ Νηρέα, καὶ Ἐπωπία, καὶ Ἀλωέα, καὶ Τρίοπα.

³ Ἀλωεύς μὲν οὖν ἐγγίμειν Ἰφιμέδειαν τὴν Τρίοπος, ἥτις Ποσειδῶνος ἡράσθη, καὶ συνεγῶς φοιτῶσα ἐπὶ

ea loca, quæ circa Phthiam sunt, uxorem duxit Pyrrham, Epimethei et Pandoræ filiam, quam primam dii sinxerunt mulierem. ² Quum vero prolem aeneam tollendam Jupiter censeret, Promethei consilio Deucalion arcam fabricavit, in eamque, impositis rebus ad vitam necessariis, cum Pyrrha ingressus est. ³ Mox Jupiter large effusus de caelo imbribus maximam Græciæ partem cooperuit, ita ut omnes homines, paucis exceptis, qui in altissimos circum montes confugerant, interirent. ⁴ Tum etiam Thessaliæ montes diremti, et quæ sunt extra Isthmum et Peloponnesum loca undarum vi omnia confecta fuerunt. ⁵ Deucalion novem dies totidemque noctes aquarum eluvie in navigio suo circumlatus Parnassum demum appellit, ibique, quum imbres desiissent, egressus Jovi Phyxio (*qui fugientibus opem ferre consuevit*) sacris operatur. ⁶ Jupiter interea demisso ad Deucalionem Mercurio, permisit ei ut quodcumque vellet expeteret. Deucalion igitur humani generis reparationem deprecatur. Deinde Jovis monitu sumtos de terra lapides trans caput jactavit; atque ii quidem, quos misit Deucalion, virorum faciem traxerunt; quos vero Pyrrha jecit, in feminas abiit. Hinc itaque λαοὶ (i. e. *populi*) translatione quadam dicti sunt, quasi lapidei; λίθος enim lapidem significat.

⁷ Filiorum qui ex Pyrrha Deucalioni sunt, primus est Hellen, quem a Jove ortum esse nonnulli tradunt; alter Amphictyon, qui post Cranaum Atticæ imperavit. Filia vero Protophonia, cujus ex Jove filius Aethlius. (3) Ex Hellene autem et Orseide nympha Dorus, Xuthus, Aëolus. Is quidem qui antea Græci vocabantur, de se nominavit Hellenes, atque terram inter filios partitus est. ² Xuthus adeptus Peloponnesum, ex Creusa, Erechthei filia, Achæum genuit et Ionem, a quibus Achivi et Iones nuncupantur. ³ Dorus terram extra Peloponnesum nactus, incolas suo de nomine Dorienses appellavit. ⁴ Aëolus Thessaliæ imperans, populis Aëolensibus nomen imposuit, et ducta Enarete, Deimachi filia, septem ex ea filios procreavit, Cretheum, Sisiphum, Athamantem, Salmoneum, Deionem, Magne-tem, Perieren; filias vero quinque, Canacen, Alcyonen, Pisidicen, Calycen, Perimeden.

Ex Perimede et Acheloo nati sunt Hippodamas et Orestes; ex Pisidice et Myrmidone Antiphus et Actor.

(4) Halcyonen Ceyx, Luciferi filius, in matrimonium duxit. Hi ob superbiam perierunt. Ille enim conjugem Junonem, hæc vero virum suum Jovem appellavit. Utrumque Jupiter in aves, illam in halcyonem, hunc in mergum mutavit.

² Canace et Neptunus genuerunt Opleum, Neren, Eopeum, Alocum, Triopem. ³ Alocus uxorem duxit Iphimodiam, Triopis filiam, quæ Neptuni amore capta, continenter ad mare meabat, et haustos manibus fluctus sinu

τὴν θάλασσαν, χερσὶν ἀρυομένη τὰ κύματα τοῖς κόλποις ἐνεφόρει. ⁴ Συνελθὼν δὲ αὐτῇ Ποσειδῶν, δύο ἐγέννησε παῖδας, Ὡτον καὶ Ἐφιάλτην, τοὺς Ἀλωειδᾶς λεγομένους. ⁵ Οὗτοι κατ' ἐνιαυτὸν ἠϋζανον πλάτος μὲν πηχυαῖον, μῆκος δὲ ὀργυιαῖον· ἐννέα δὲ ἐτῶν γενόμενοι, καὶ τὸ μὲν πλάτος πηχῶν ἔχοντες ἐννέα, τὸ δὲ μέγεθος ὀργυιῶν ἐννέα, πρὸς θεὸν μάχεσθαι διανοοῦντο, καὶ τὴν μὲν Ὀσσαν ἐπὶ τὸν Ὀλυμπον ἔθεσαν, ἐπὶ δὲ τὴν Ὀσσαν θέντες τὸ Πήλιον, διὰ τῶν ὀρῶν τούτων ἠπειλοῦν εἰς οὐρανὸν ἀναβῆσεσθαι· καὶ τὴν μὲν θάλασσαν, γώσαντες τοῖς ὄρεσι, ποιήσιν ἔλεγον ἠπειρον, τὴν δὲ γῆν, θάλασσαν. ⁶ Ἐμῶντο δὲ, Ἐφιάλτης μὲν Ἴβραν, Ὡτος δὲ Ἀρτεμιν. Ἐδῆσαν δὲ καὶ Ἀργην. Τοῦτον μὲν οὖν Ἑρμῆς ἐξέκλεψεν. Ἀνείλε δὲ τοὺς Ἀλωειδᾶς ἐν Νάξῳ Ἀρτεμις δι' ἀπάτης· ἀλλάξασα γὰρ τὴν ιδεάν εἰς ἐλαφον, διὰ μέσου αὐτῶν ἐπήδησεν· οἱ δὲ βουλόμενοι εὐστοχῆσαι τὸ θηρίον, ἐφ' ἑαυτοὺς ἠκύντισαν.

(5) Καλύκης δὲ καὶ Ἀελίου παῖς Ἐνδυμίων γίνε-
ται, ὅστις, ἐκ Θεσσαλίας Αἰολέας ἀγαγὼν, Ἰλιν
ῥῆκισε. Λέγουσι δὲ αὐτὸν τινες ἐκ Διὸς γενέσθαι. Τού-
του κάλλει διενεγκόντος ἡράσθη Σελήνη. Ζεὺς δὲ αὐτῷ
δίδωσιν ὃ βούλεται ἐλέσθαι· ὃ δὲ αἰρεῖται κοιμᾶσθαι
διὰ παντὸς ἀθάνατος καὶ ἀγήρωις μένων.

(6) Ἐνδυμίωνος δὲ καὶ [Σηίδος Νύμφης ἧ] Νηίδος,
ἧ, ὥς τινες, Ἰφιανάσσης, Αἰτωλός· ὃς ἀποκτείνας
Ἄπιν τὸν Φορωνέως, καὶ φυγὼν εἰς τὴν Κουρήτιδα
χώραν, κτείνας τοὺς ὑποδεξαμένους Φθίας καὶ Ἀπολ-
λωνος υἱούς, Δῶρον καὶ Λαοδόκον καὶ Πολυπύτην,
ὑφ' ἑαυτοῦ τὴν χώραν Αἰτωλίαν ἐκάλεσεν.

(7) Αἰτωλοῦ δὲ καὶ Προνόης τῆς Φόρβου Πλευρῶν
καὶ Καλυδῶν ἐγένοντο, ἀφ' ὧν αἱ ἐν Αἰτωλίᾳ πόλεις
ὠνομάσθησαν. Πλευρῶν μὲν οὖν γήμας Ξανθίππην
τὴν Δώρου, παῖδα ἐγέννησεν Ἀγήνορα· θυγατέρας δὲ,
Στερόπην καὶ Στρατονίκην καὶ Λαοφόντην. ² Καλυδῶ-
νος δὲ καὶ Αἰολίας τῆς Ἀμυθάνος, Ἐπικάστη καὶ
Πρωτογένεια· ἐξ ἧς καὶ Ἄρεος, Ὁξύλος. ³ Ἀγήνωρ δὲ
ὁ Πλευρῶνος γήμας Ἐπικάστην τὴν Καλυδῶνος, ἐγέν-
νησε Πορθόνα καὶ Δημονίκη· ἧς καὶ Ἄρεος, Εὐήνος,
Μῶλος, Πύλος, Θεστίος.

(8) Εὐήνος μὲν οὖν ἐγέννησε Μάρπησσαν, ἣν, Ἀπόλ-
λωνος μνηστευομένου, Ἰδᾶς ὁ Ἀφαρέως ἥρπασε, λα-
βὼν παρὰ Ποσειδῶνος ἄρμα ὑπόπτερον· διώκων δὲ
Εὐήνος ἐφ' ἄρματος, ἐπὶ τὸν Λυκόρμαν ἦλθε ποτα-
μὸν, καταλαβεῖν δὲ οὐ δυνάμενος, τοὺς μὲν ἵππους
ἀπέσφαζεν, ἑαυτὸν δὲ εἰς τὸν ποταμὸν ἔβαλε. Καὶ κα-
λεῖται Εὐήνος ὁ ποταμὸς παρ' ἐκείνου. (9) Ἰδᾶς δὲ
εἰς Μεσσήνην παραγίνεται, καὶ αὐτῷ ὁ Ἀπόλλων πε-
ριτυχὼν ἀφαιρεῖται τὴν κόρην· μαχομένων δὲ αὐτῶν
περὶ τῶν τῆς παιδὸς γάμων, Ζεὺς διαλύσας ἐπέτρεψε
αὐτῇ τῇ κερθένῳ ἐλέσθαι, ὁποτέρῳ βούλεται συνοικεῖν·
ἡ δὲ, δέισασα ὥς ἂν μὴ γηρώσαν αὐτὴν Ἀπόλλων
καταλίπη, τὸν Ἰδᾶν εἴλετο ἄνδρα.

(10) Θεστίῳ δὲ ἐξ Εὐρυθέμιδος τῆς Κλεοβοίας ἐγέ-

ferabat. ⁴ A Neptuno compressa geminos peperit, Otum et
Ephialten, quos Aloidas appellant. ⁵ Hi quotannis latitudine
cubitum, longitudine vero ulnam crescebant: qui, ubi no-
num explevere annum, latitudinem cubitum novem, et
ulnarum totidem magnitudinem adepti, Jovi bellum infe-
rendi ceperunt consilium. Itaque Olympo Ossam impo-
suerunt, Pelioque Ossae imposito, per hos montes
caelum conscensuros se minitabantur; ac congestis mon-
tibus de mari continentem, contra de terra mare se red-
dituros dictitabant. ⁶ Quin etiam Ephialtes Junonem, Otus
autem Dianam sibi conjuges deposcebant. Martem insu-
per in vincula conjecere, quem tamen Mercurius furto
eripuit. Diana autem in Naxo Aloidas per dolum peremit;
nam in cervam mutata per medios exsilivit; tum
hi in feram collimaturi, alter alterum telis conjectis
occiderunt.

(5) Calyces et Aethlii filius est Endymio, qui eductis
Æolensibus e Thessalia in Elidem transmigravit. Sunt
etiam qui eum Jove natum esse memorent. Hunc ob exi-
miam corporis pulchritudinem Luna deperivit; idem, data
ab Jove quaecumque vellet deligendi potestate, eum somno
perpetuo immortalem sibi juventutem concedi postulavit.

(6) Endymionis e Neide, vel, ut nonnulli dicunt, ex
Iphianassa filius est Ætolus; qui, quum peremisset Apin,
Phoroneifilium, atque in Curetidem terram aufugisset, occi-
sis Phthiae et Apollinis filiis, Doro et Laodoco ac Polypœte,
qui hospitio eum exceperant, suo de nomine terram Æto-
liam appellavit.

(7) Ex Ætolo et Pronoe, Phorbi filia, Pleuron et Caly-
don nati sunt, a quibus, quae sunt illis cognomines in
Ætolia urbes, nomen acceperunt. Pleuron, ducta uxore
Xanthippe Dori, filium Agenorem procreavit, et filias
Steropen, Stratonicen, Laophonten. ² Calydon ex Æolia,
Amythaonis filia, Epicasten suscepit et Protopeniam; ex
qua et Marte nascitur Oxylus. ³ Agenor, Pleuronis filius,
Epicasten, Calydona natam, conjugem duxit, de qua Por-
thaonem genuit et Demonicen; quae ex Marte peperit Eve-
num, Molum, Pylum, Thestium.

8. Evenus genuit Marpessam, quam quum Apollo sibi
collocari in matrimonium quariret, Idas, Apharei filius,
accepto a Neptuno curru pennato, rapuit; illum vero e
curru persecutus Evenus ad Lycormam fluvium pervenit,
ubi, quum illum assequi non posset, equos jugulavit,
seque ipsum deinceps præcipitem dedit in fluvium, qui
ab eo Eveni nomen accepit.

(9) At Idæ Messenen proficiscenti obviam factus Apollo
virginem auferre voluit. Qui quum inter se de puellae ma-
trimonio concertarent, Jupiter litem dirimens virgini,
utri collocari vellet, optionem dedit. Haec veritas, ne se in
senectute Apollo desereret, Idam sibi virum esse maluit.

(10) Theslius ex Eurythemide Cleoborae gnata filias sus-

νοντο θυγατέρες μὲν, Ἀλθαία, Ἀθήδα, Ὑπερμνήστρα· ἀρβένες δὲ, Ἴφικλος, Εὐϊππος, Πλήξιππος, Εὐρύπυλος.

² Πορθάονος δὲ καὶ Εὐρύτης Ἴπποδάμαντος ἐγένοντο παῖδες, Οἰνεὺς, Ἄγριος, Ἀλκάθοος, Μέλας, Λευκοπέυς· θυγάτηρ δὲ Στερόπη, ἐξ ἧς καὶ Ἀχελώου Σειρῆνας γενέσθαι λέγουσιν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Η.

(1) Οἰνεὺς δὲ, βασιλεύων Καλυδῶνος, παρὰ Διονύσου φυτὸν ἀμπέλου πρῶτος ἔλαβε. Γῆμας δὲ Ἀλθαίαν τὴν Θεστίου, γεννᾷ Τοξέα, ὃν αὐτὸς ἐκτείνειν ὑπερπῆδησάντα τὴν τάφρον, καὶ παρὰ τοῦτον, Θυρέα καὶ Κλύμενον, καὶ θυγατέρα Ἰόργην, ἣν Ἀνδραίμων ἐγημε, καὶ Δηϊάνειραν, ἣν Ἀλθαίαν λέγουσιν ἐκ Διονύσου γεννῆσαι. Αὐτὴ δὲ ἡνιόχει, καὶ τὰ κατὰ πόλεμον ἔσκει. Καὶ περὶ τῶν γάμων αὐτῆς Ἰρακλῆς πρὸς Ἀχελῶν ἐπάλασεν. (2) Ἐγέννησε δὲ Ἀλθαία παῖδα ἐξ Οἰνέως Μελέαγρον, ὃν ἐξ Ἄρεος γεγενῆσθαι φασί. Τούτου δὲ ὄντος ἡμερῶν ἑπτὰ, παραγενομένης τὰς Μοίρας φασὶν εἰπεῖν· Ὅτε τελευτήσει Μελέαγρος, ὅταν δ' καί οἰμενος ἐπὶ τῆς ἐσχάρας δαλὸς κατακαῇ. Τοῦτο ἀκούσασα, τὸν δαλὸν ἀνείλετο Ἀλθαία, καὶ κατέθετο εἰς λάρνακα.

² Μελέαγρος δὲ, ἀνὴρ ἄτρωτος καὶ γενναῖος γενόμενος, τόνδε τὸν τρόπον ἐτελεύτησεν. Ἐτησίῳ καρπῶν ἐν τῇ γῶρᾳ γενομένων τὰς ἀπαρχὰς Οἰνεὺς θεοῖς πᾶσι θύων, μόνῃς Ἀρτέμιδος ἐξέλαθετο. Μηνίσασα δὲ ἡ θεὸς, κάπρον ἐφῆκεν ἐξοχὸν μεγέθει τε καὶ ῥώμῃ, ὃς τὴν τε γῆν ἄσπορον ἐτίθει, καὶ τὰ βοσκήματα καὶ τοὺς ἐντυγχάνοντας διέφθειρεν.³ Ἐπὶ τοῦτον τὸν κάπρον τοὺς ἀρίστους ἐκ τῆς Ἑλλάδος πάντας συνεκάλεσε, καὶ τῇ κτείναντι τὸν θῆρα τὴν δорὰν δώσειν ἀριστεῖον ἐπηγγείλατο.⁴ Οἱ δὲ συνελθόντες ἐπὶ τὴν τοῦ κάπρου θήραν ἦσαν οἷδε· Μελέαγρος Οἰνέως, Δρύας Ἄρεος, ἐκ Καλυδῶνος οἷτοι· Ἰδας καὶ Λυγκεὺς Ἀφάρειος ἐκ Μεσσήνης· Κάστωρ καὶ Πολυδεύκης Διὸς καὶ Ἀθήδας, ἐκ Λακεδαιμόνος· Θησεὺς Αἰγέως ἐξ Ἀθηνῶν· Ἀδμητος Φερίητος ἐκ Φερῶν· Κηφεὺς καὶ Ἀγκαῖος Λυκούργου ἐξ Ἀρχαδίας· Ἰάσων Αἰσώνας ἐξ Ἰωλκοῦ· Ἴφικλῆς Ἀμφιτρύωνος ἐκ Θηβῶν· Πειρίθοος Ἰξίονος ἐκ Λαρίσσης· Πηλεὺς Αἰάκοῦ ἐκ Φθίας· Τελαμὼν Αἰάκοῦ ἐκ Σαλαμῖνος· Εὐρυτίων Ἀκτορος ἐκ Φθίας· Ἀταλάντη Σχοινέως ἐξ Ἀρχαδίας· Ἀμφιάραος Οἰκλέους ἐξ Ἀργούς. Μετὰ τούτων καὶ οἱ Θεστίου παῖδες.⁵ Συνελθόντας δὲ αὐτοὺς Οἰνεὺς ἐπὶ ἑννέα ἡμέρας ἐξένισε· τῇ δεκάτῃ δὲ, Κηφέως καὶ Ἀγκαίου καὶ τινων ἄλλων ἀπαξιούντων μετὰ γυναῖκος ἐπὶ τὴν θήραν ἐξίεναι, Μελέαγρος ἔχων γυναῖκα Κλεοπάτραν τὴν Ἰδᾶ καὶ Μαρπῆσσης θυγατέρα, βουλόμενος δὲ καὶ ἐξ Ἀταλάντης τέκνον ποιήσασθαι, συνηγάγκησεν αὐτοὺς ἐπὶ τὴν θήραν μετὰ ταύτης ἐξίεναι.⁶ Περιστάντων δὲ αὐτῶν τὸν κάπρον, Ἰλέως μὲν καὶ Ἀγκαῖος ὑπὸ τοῦ θηρὸς διεφθάρησαν,

FRAGMENTA HISTORICORUM.

cepit Althæam, Ledam, Hypermnestram; filios autem Iphiclum, Evippum, Plexippum, Eurypylum.

² Porthæonis et Eurytæ ex Hippodamante natæ filii erant Ceneus, Agrius, Alcahous, Melas, Leucopeus; filia Strophe, ex qua et Acheloo Sirenas ortas esse dicunt.

CAPUT VIII.

(1) Sed Ceneus Calydone imperans vitis plantam a Dionyso primus accepit; ac ducta uxore Althæa, Thestii filia, Toxeum gignit, quem ipse, quod fossam transilierit, interfecit: post hunc, Thyreum et Clymenum, et filiam Gorgen, quæ nupsit Andraemoni, ac Deianiram, quæ Althæam ex Dionyso peperisse dicitur. Hæc autem aurigandi perita erat atque res bellicas exercebat: deque matrimonio ejus Hercules cum Acheloo dimicavit. (2) Sed Althæa ex Ceneo peperit Meleagrum, quem Marte satum quidam fuisse tradunt. Ad hunc septem dies natum venisse Parcas ac dixisse aiunt: « Tum Meleager diem obibit supremam, quum stipes in foco accensus perustus fuerit. » Quod ubi mater audivit, stipitem ex igne sublatum in arcam seposuit.

² Meleager vero, quum vir esset natura invulnerabilis ac fortis, hunc in modum occubuit. Quum annuæ in agro fruges redissent, earum primitias Ceneus diis omnibus, una tantum Diana per oblivionem prætermissa, consecravit. Quocirca irata dea aprum misit et magnitudine et robore insignem, qui terram coli et in ea sata fieri impedivit, pecoraque et obvium quemque necavit. ³ In hunc itaque aprum valentissimum quemque Græcorum evocavit, eique qui feram occidisset, ejus pellem facinoris præmium se daturum pollicitus est. ⁴ Qui autem ad apri venationem convenere, fuerunt hi: Meleager Cenci, Dryas Martis, uterque Calydonius; Idas et Lynceus, Apharei filii, Messenii; Castor et Pollux, Jovis ex Leda filii, Lacedæmonii; Theseus Aegæi, Atheniensis; Admetus Pheretis, Pheræus; Cepheus et Ancæus Lycurgi ex Arcadia; Jason Esonis ab Iolco; Iphicles Amphitryonis, Thebanus; Pirithous Ixionis, Larissæus; Peleus Aëaci, Phthius; Telamon Aëaci, Salaminus; Eurytion Actoris, Phthius; Atalanta Schæneici, ex Arcadia; Amphiarus Oiclis, Argivus; præter hos denique Thestii filii. ⁵ Quos, ubi convenerant, Ceneus novem dies hospitio excepit; decimo autem, quum Cepheus et Ancæus alique nonnulli cum femina venatum ire recusarent, Meleager, quamvis uxorem Cleopatram haberet Idæ et Marpessæ filiam, tamen ex Atalanta quoque filium procreare desiderans, illos ut cum ipsa simul in venationem exirent compulit. ⁶ Deinde vero quum venatores illi aprum circumstitissent, Hyleus atque Ancæus a bellua

Εὐρυτίωνα δὲ Πηλεὺς ἄκων κατηχόντισε. Τὸν δὲ κάπρον πρώτη μὲν Ἀταλάντη εἰς τὰ νῶτα ἐτόξευσε, δεύτερος δὲ Ἀμφιάραος εἰς τὸν ὀφθαλμόν· Μελέαγρος δὲ αὐτὸν εἰς τὸν κενεῶνα πλήξας ἀπέκτεινε, καὶ λαβὼν τὸ δέρας ἔδωκεν Ἀταλάντῃ. ⁷ Οἱ δὲ Θεστίου παῖδες ἀδοξοῦντες, εἰ παρόντων ἀνδρῶν γυνὴ τὰ ἀριστεῖα λήφεται, τὸ δέρας αὐτῇ ἀφείλοντο, κατὰ γένος αὐτοῖς προσήκειν λέγοντες, εἰ Μελέαγρος λαμβάνειν μὴ προαιροῖτο. (3) Ὅργισθεις δὲ Μελέαγρος, τοὺς μὲν Θεστίου παῖδας ἀπέκτεινε, τὸ δὲ δέρας ἔδωκε τῇ Ἀταλάντῃ. Ἀλθαία δὲ λυπηθεῖσα ἐπὶ τῇ τῶν ἀδελφῶν ἀπωλείᾳ τὸν δαλὸν ἤψε· καὶ ὁ Μελέαγρος ἐξαίφνης ἀπέθανεν.

² Οἱ δὲ φασὶν οὐχ οὕτω Μελέαγρον τελευτῆσαι· ἀμφισβητούντων δὲ τοῦ θηρὸς φασὶ τῶν Θεστίου παίδων, ὡς Ἰφίκλου πρώτου βαλόντος, Κούρησι καὶ Καλυδωνίοις πόλεμον ἐνστήναι. ³ Ἐξελθόντος δὲ Μελεάγρου, καὶ τινὰς τῶν Θεστίου παίδων φονεύσαντος, Ἀλθαίαν ἀράσασθαι κατ' αὐτοῦ· τὸν δὲ ὀργιζόμενον οἴκοι μένειν. ⁴ Ἦδη δὲ τῶν πολεμίων τοῖς τέγεσι προσπελάζοντων, καὶ τῶν πολιτῶν ἀξιούντων μεθ' ἱκετηρίας, βοηθεῖν, μόλις πεισθέντα ὑπὸ τῆς γυναικὸς ἐξελθεῖν, καὶ τοὺς λοιποὺς κτείναντα τῶν Θεστίου παίδων, ἀποθανεῖν μαχόμενον. ⁵ Μετὰ δὲ τὸν Μελεάγρου θάνατον Ἀλθαία καὶ Κλεοπάτρα ἑαυτὰς ἀνῆρτησαν· αἱ δὲ ὀρηνοῦσαι τὸν νεκρὸν γυναῖκες ἀπώρνεώθησαν.

(4) Ἀλθαίας δὲ ἀποθανούσης, ἔγημεν Οἰνεὺς Περῖβοιαν τὴν Ἰππονόου. Ταύτην δὲ ὁ μὲν γράψας τὴν Θηβαίδα, πολεμηθείσης Ὠλένου, λέγει λαβεῖν Οἰνέαν γέρας. Ἠσιόδος δὲ ἐξ Ὠλένου τῆς Ἀχαΐας, ἐφθαρμένην ὑπὸ Ἱπποστράτου τοῦ Ἀμαρυγκέως, Ἰππόνουν τὸν πατέρα πέμψαι πρὸς Οἰνέα πόρρω τῆς Ἑλλάδος [ὄντα] ἐντειλάμενον ἀποστεῖλαι (ἀποκτεῖναι *coni.* Faber). (5) Εἰσὶ δὲ τινες οἱ λέγοντες, Ἰππόνουν, ἐπιγνόντα τὴν ἰδίαν θυγατέρα ἐφθαρμένην ὑπὸ Οἰνέως, ἔγκυον αὐτὴν πρὸς τοῦτον ἀποπέμψαι. ² Ἐγεννήθη δὲ ἐκ ταύτης Οἰνεῖ Τυδεύς. Πείσανδρος δὲ αὐτὸν ἐκ Γόργης γενέσθαι λέγει· τῆς γὰρ θυγατρὸς Οἰνέα κατὰ τὴν βούλησιν Διὸς ἐρασθῆναι.

³ Τυδεὺς δὲ ἀνὴρ γενόμενος γενναῖος, ἐφυγαδεύθη, κτείνας, ὡς μὲν τινες λέγουσιν, ἀδελφὸν Οἰνέως Ἀλκάθοον· ὡς δὲ ὁ τὴν Ἀλκμαιωνίδα γεγραφώς, τοὺς Μελανος παῖδας ἐπιβουλεύοντας Οἰνεῖ, Φηνέα, Εὐρύαλον, Ὑπέρλαον, Ἀντιόχην, Εὐμήδην, Στέρνοπα, Ξάνθιππον, Σθένελον· ὡς δὲ Φερεκύδης φησὶν, Ὠλενίαν ἀδελφὸν ἰδίον. ⁴ Ἀγρίου δὲ δίκας ἐπάγοντος αὐτῷ, φυγὼν εἰς Ἄργος, ἦκε πρὸς Ἀδράστον, καὶ τὴν τούτου γήμας θυγατέρα Διήπυλην, ἐγέννησε Διομήδην.

Τυδεὺς μὲν οὖν ἐπὶ Θήβας μετὰ Ἀδράστου στρατευσάμενος, ὑπὸ Μελανίππου τραυθεὶς ἀπέθανεν. (6) Οἱ δὲ Ἀγρίου παῖδες Θερσίτης, Ὀγχηστὸς, Πρόθοος, Κελεύτωρ, Λυκωπεὺς, Μελάνιππος, ἀφ' ὧν οἱ μὲν τὴν

necati sunt, et Peleus Eurytionem nolens jaculo confodit. Aprum vero prima Atalanta in tergo sagitta percussit; post illam Amphiaras oculum ferit, deinde Meleager transsosso latere belluam interfecit; sed pellem, quam accepit, numeri dedit Atalantæ. ⁷ Verum Thestii filii indignum putantes, viris presentibus feminae virtutis præmia concedi, pellem ei eripiunt, quam, si Meleager recusaret, sibi jure cognationis obvenire affirmabant. (3) Quapropter iratus Meleager Thestii filios occidit, ac pellem Atalantæ restituit. Sed Althæa mœrore confecta de fratrum cade, stipitem rursus accendit; quo facto Meleager extemplo occidit.

² Sunt autem qui Meleagrum non ita vitam finisse dicant: sed quum Thestii filii de fera contenderent, quod primus omnium Iphicles aprum sauciasset, Curetibus et Calydoniis bellum conflatum esse; ³ in quo quum Meleager (*ex Calydone urbe a Curetibus obsessa*) egressus e Thestii filiis nonnullos occidisset, Althæam matrem filio mortem esse imprecatam; hunc vero indignatum tenuisse se domi. ⁴ Dehinc hostibus ad moenia proxime accedentibus, et civibus ipsum suppliciter, ut patriæ laboranti opem ferret, orantibus, agre ab uxore persuasum tandem domo exiisse memorant, atque postquam reliquos Thestii filios interfecisset, ipsum in pugna occisum esse. ⁵ Verum post Meleagri interitum Althæa et Cleopatra sese suspendebant, et quæ mortuum deploravere mulieres in aves sunt commutatae.

(4) Althæa defuncta, Ceneus uxorem duxit Peribœam, Hipponoi filiam; quam quidem is, qui Thebaidem conscripsit, Ceneum post expugnatam Olenum (*Ætoliae urbem*) in præmium accepisse narrat. Sed Hesiodus ait ex Oleno, Achaïæ oppido, violatam ab Hippostrato, Amaryncei filio, Hipponoum patrem misisse ad Ceneum, eique ut eam a Græcia longe abduceret, præcepisse. (5) Sunt quoque qui referant, Hipponoum, quum filiam suam ab Ceneo viatam cognovisset, gravidam ipsam ad hunc ablegasse. ² Natus vero ex illa Ceneo Tydeus. Pisander autem eum ex Gorge ortum dicit; nam filiae amore Ceneum ex Jovis voluntate captum fuisse.

³ Tydeus vero, quum jam vir fortissimus evasisset, interfecto, ut quidam dicunt, Cenei fratre Alcatoo, in exilium profectus est; sed secundum Alemaonidis auctorem, quia Melanis liberos interfecerat Ceneo insidiantes, Pheneum, Euryalum, Hyperlaum, Antiochen, Eumedem, Sternopem, Xanthippum, Sthenelum; ut vero Pherecydes ait, Oleniam, suum fratrem. ⁴ Agrio autem propter eandem factam eum persequente, Argos fugiens venit ad Adrastum, ductaque ejus filia Deipyle in matrimonium, procreavit Diomedem.

Tydeus itaque adversus Thebas cum Adrasto in bellum profectus, a Melanippo vulneratus occubuit. (6). Sed Agrii filii, Thersites, Onchestus, Prothous, Celeutor, Lycopus, Melanippus, occupatum Cenei regnum patri attri-

Οἰνέως βασιλείαν, τῷ πατρὶ ἔδωκαν· καὶ προσέτι ζῶντα τὸν Οἰνέα καθεύδαντες ἤκίζοντο.² Ὑστερον δὲ Διομήδης ἐξ Ἀργούς παραγενόμενος μετ' ἄλλου κρύφα, τοὺς μὲν Ἀγρίου παῖδας, χωρὶς Ὀγγηστοῦ καὶ Θερσίτου, πάντας ἀπέκτεινεν· οὗτοι γὰρ φθάσαντες εἰς Πελοπόννησον ἔφυγον. Τὴν δὲ βασιλείαν, ἐπειδὴ γηραιὸς ἦν ὁ Οἰνέας, Ἀνδραίμονι τῷ τὴν θυγατέρα τοῦ Οἰνέως γήμαντι δέδωκε· τὸν δὲ Οἰνέα εἰς Πελοπόννησον ἤγεν.³ Οἱ δὲ διαφυγόντες Ἀγρίου παῖδες, ἐνεδρεύσαντες περὶ τὴν Τηλέφου ἐστίαν τῆς Ἀρχαδίας, τὸν πρεσβύτην ἀπέκτειναν. Διομήδης δὲ τὸν νεκρὸν εἰς Ἀργὸς κομίσας ἔθαψεν, ἐνθα νῦν πόλις ἀπ' ἐκείνου Οἰνότη καλεῖται, καὶ γήμας Λιγυαλίαν τὴν Ἀδράστου, ὡς δὲ ἔνιοι φασί, τὴν Λιγυαλίως, ἐπὶ τε Θήβας καὶ Τροίαν ἐστράτευσε.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Θ.

(1) Τῶν δὲ Αἰόλου παίδων Ἀθάμας, δυναστεύων Βοιωτίας, ἐκ Νεφέλης τεκνοῖ μὲν παῖδα Φρίξον, θυγατέρα δὲ Ἑλλην. Αὖθις δὲ Ἰνὸν γαμεῖ, ἐξ ἧς αὐτῇ Λεάρχος καὶ Μελικέρτης ἐγένοντο.² Ἐπιβουλεύουσα δὲ Ἰνὸν τοῖς Νεφέλης τέκνοις, ἔπεισε τὰς γυναῖκας τὸν πυρὸν φερέειν. Λαμβάνουσαι δὲ, κρύφα τῶν ἀνδρῶν τοῦτο ἔπρασσον. Ἡ δὲ πεφυγμένους πυρὸς δεξιμένη, καρποὺς ἐτησίους οὐκ ἀνεδίδου.³ Διὸ πέμπων ὁ Ἀθάμας εἰς Δελφούς, ἀπαλλαγὴν ἐπυνθάνετο τῆς ἀφρορίας. Ἰνὸν δὲ τοὺς πεμφθέντας ἀνέπεισε λέγειν, ὡς εἴη κεχρησμένον, παύσασθαι τὴν ἀκαρπίαν, ἐὰν σφαγῇ Διὶ ὁ Φρίξος.⁴ Τοῦτο ἀκούσας Ἀθάμας, συναναγκαζόμενος ὑπὸ τῶν τὴν γῆν κατοικούντων, τῷ βιωμῷ παρέστησε Φρίξον. Νεφέλη δὲ μετὰ τῆς θυγατρὸς αὐτὸν ἀνῆρπασε, καὶ παρὰ Ἑρμοῦ λαβοῦσα χρυσόμαλλον κριὸν ἔδωκεν, ἐφ' οὗ φερόμενοι δι' οὐρανοῦ, τὴν μεταξὺ γῆν ὑπερέβησαν καὶ θάλασσαν.⁵ Ὡς δὲ ἐγένοντο κατὰ τὴν μεταξὺ κειμένην θάλασσαν Σιγείου καὶ Λερόνησου ὠλισθεν εἰς τὸν βυθὸν ἡ Ἑλλη· κακῇ θανούσης αὐτῆς, ἀπ' ἐκείνης Ἑλλάσποντος ἐκλήθη τὸ πέλαγος.

⁶ Φρίξος δὲ ἦλθεν εἰς Κόλχους, ὧν Λιήτης ἐβασίλευε παῖς Ἡλίου καὶ Περσηίδος, ἀδελφὸς δὲ Κίρκης καὶ Πασίφης, ἣν Μίνως ἐγήμεν· οὗτος αὐτὸν ὑποδέχεται, καὶ μίαν τῶν θυγατέρων Χαλκιόπην δίδωσιν· ὁ δὲ τὸν χρυσόμαλλον κριὸν Διὶ θύει Φυξίῳ, τὸ δὲ τούτου δέρας Λιήτη δίδωσιν. Ἐκεῖνος δὲ αὐτὸ περὶ δρυὶν ἐν Ἀρεὸς ἄλσει καθήλωσεν.⁷ Ἐγένοντο δὲ ἐκ Χαλκιόπης τῆς Λιήτου τέσσαρες Φρίξῳ παῖδες, Ἀργός, Μέλας, Φρόντις, Κυτίσωρος.

(2) Ἀθάμας δὲ ὕστερον, διὰ μῆνιν Ἡρῆς, καὶ τῶν ἐξ Ἰνούς ἐστερήθη παίδων· αὐτὸς μὲν γὰρ μανεῖς ἐτόξευσε Λεάρχον· Ἰνὸν δὲ Μελικέρτην μεθ' ἐαυτῆς εἰς πέλαγος ἔβριψεν.² Ἐκπεσὼν δὲ τῆς Βοιωτίας, ἐπυνθάνετο τοῦ θεοῦ, ποῦ κατοικήσει· χρησθέντος δὲ αὐτῷ,

buerunt; quin etiam viventem adhuc Aeneum in vincula conjectum contumelia afficiebant.² Deinde vero Diomedes Argis cum Alectone clanculum reversus, Agrii filios, praeter Onchestum et Thersiten, qui fuga in Peloponnesum se subduxerant, omnes interfecit. Atque regnum, quia Aeneas senio jam confectus esset, Andraemoni, qui Aenei filiam duxerat uxorem, concessit, ipsum vero Aeneum in Peloponnesum abduxit.³ Sed qui periculum evaserant Agrii filii structis ad Telephi aram in Arcadia insidiis senem occiderunt. Diomedes vero mortuum Argos translatus, ubi nunc ab illo Aeneae urbs appellatur, sepelivit, et ducta uxore Aegialea, Adrasti, vel, ut aliis placet, Aegialei filia, contra Thebas atque Trojam in bellum profectus est.

CAPUT IX.

(1) Inter Aëoli filios Athamas, Orchomeni in Boeotia rex, ex Nephelē filium genuit Phrixum, filiam vero Hellen. Deinde uxorem superinduxit Ino, ex qua Learchum et Melicerten sustulit.² Sed insidians e Nephelē natis Ino mulieribus persuasit, ut triticum (quod darent in sementem) torrerent. Hæ, accepta ab illa semente, clam viris imperata faciunt. Terra autem, quod fruges tostas accepisset, annonam non dedit.³ Quare Athamas Delphos misit, qui de avertenda agrorum sterilitate sciscitarentur oraculum. Ino vero missos induxit, ut responsum dicerent cessuram esse sterilitatem, si Jovi mactaretur Phrixus.⁴ Quo audito Athamas, ab agrorum colonis coactus, ad aram Phrixum constituit. Sed Nephelē ipsum cum filia eripuit, iisque arietem dedit, quem aureo vellere praeditum a Mercurio acceperat. Quo per acrem vehentes, terram mareque interjectum superarunt.⁵ Quum vero super mare versarentur, quod inter Sigæum et Chersonesum est interjectum, Helle in profundum delapsa periit; unde fretum illud Hellesponti nomen accepit.

⁶ Phrixus autem venit ad Colchos, quibus Aetes imperavit Solis filius et Perseidis, frater Circes et Pasiphaes, quam Minos habebat uxorem. Aetes itaque Phrixum hospitio excepit, eique Chalciopen, unam ex filiabus, in matrimonium dedit. Hic vero Jovi Phyxio velleris aurei arietem sacrificavit, ejusque pellem dono dedit Aetæ, qui ad quercum in Martis luco eam clavis affixit.⁷ Ex Chalciopē, Aetæ filia, quattuor erant Phrixo filii, Argus, Melas, Phrontis, Cytisorus.

(2) Postea Athamas Junonis ira etiam quos ex Inone habebat filiis privatus est. Ipse enim furore percitus Learchum sagitta interemit, Ino autem Melicertam secum ipsa in mare dejecit.² Deinde e Boeotia pulsus deum rogavit, ubinam gentium habitaturus esset. Respondit oraculum,

κατοικεῖν ἐν ᾧ περ ἂν τόπιον ὑπὸ ζώων ἀγρίων ξενισθῇ, πολλὴν χώραν διελθὼν, ἐνέτυχε λύκοις προβάτων μοῖρας νεμομένοις· οἱ δὲ θεωρήσαντες αὐτὸν, ἃ διηροῦντο ἀπολιπόντες, ἔφυγον. ³ Ἀθάμας δὲ κτίσας τὴν χώραν, Ἀθαμαντίαν ἂφ' ἑαυτοῦ προσηγόρευσε, καὶ γήμας Θεμιστῶ τὴν Ὑψέως, ἐγέννησε Λεύκωνα, Ἐρυθρον, Σχοινέα, Πτώον.

(3) Σίσυφος δὲ Αἰόλου κτίσας Ἐφύραν τὴν νῦν λεγομένην Κόρινθον, γαμεῖ Μερόπην τὴν Ἀτλαντος. Ἐξ αὐτῶν παῖς γίνεται Γλαῦκος, ὃς παῖς Βελλεροφόντης ἐξ Εὐρυμέδης ἐγεννήθη· ὃς ἔκτεινε τὴν πυρίπνου Λίμαιραν. ² Κολάζεται δὲ Σίσυφος ἐν Ἄδου, πέτρων ταῖς χερσὶ καὶ τῇ κεφαλῇ κυλίων, καὶ τοῦτον ὑπεβάλλειν θέλων· οὗτος δὲ ὠθούμενος ὑπ' αὐτοῦ, ὠθεῖται πάλιν εἰς τοῦπίον. Τίνει δὲ ταύτην τὴν δίκην διὰ τὴν Ἀσωποῦ θυγατέρα Αἴγιναν· ἀρπάσαντα γὰρ αὐτὴν κρύφα Δία Ἀσωπῶ μηνῦσαι ζητοῦντι λέγεται.

(4) Δηϊὼν δὲ βασιλεύων τῆς Φωκίδος, Διομήδην τὴν Ξούρου γαμεῖ, καὶ αὐτῷ γίνεται θυγάτηρ μὲν Ἀστερόπεια· παῖδες δὲ Αἰνετὸς, Ἀκτωρ, Φύλακος, Κέφαλος, ὃς γαμεῖ Πρόκριν τὴν Ἐρεχθέως· αὐτὸς δὲ ἡ Ἥως αὐτὸν ἀρπάζει ἐρασθεῖσα.

(5) Περιήρης δὲ Μεσσήνην κατασχὼν, Γοργοφόνην τὴν Περσέως ἔγημεν, ἐξ ἧς Ἀφαρεύς αὐτῷ καὶ Λεύκιππος καὶ Τυνδάρεως, ἔτι τε Ἰκάριος παῖδες ἐγένοντο. Πολλοὶ δὲ τὸν Περιήρην λέγουσιν οὐκ Αἰόλου παῖδα, ἀλλὰ Κυνόρτα τοῦ Ἀμύκλα· διόπερ τὰ περὶ τῶν Περιήρου ἐκγόνων ἐν τῷ Ἀτλαντικῷ γένει δηλώσομεν.

(6) Μάγνης δὲ Αἰόλου γαμεῖ νύμφην Νηΐδα, καὶ γίνονται αὐτῷ παῖδες Πολυδέκτης καὶ Δίκτης. Οὗτοι Σέριφον ὥκισαν.

(7) Σαλμωνεύς δὲ τὸ μὲν πρῶτον περὶ Θεσσαλίαν κατοικεῖ· παρ' ἐκείνου δὲ αὐτὸς εἰς Ἥλιν, ἐκεῖ πόλιν ἔκτισεν. Ὑβριστὴς δὲ ὢν, καὶ τῷ Διὶ ἐξισοῦσθαι θέλων, διὰ τὴν ἀσέβειαν ἐκολάσθη· ἔλεγε γὰρ ἑαυτὸν εἶναι Δία, καὶ τὰς ἐκείνου ἀφελόμενος θυσίας, ἑαυτῷ προσέτασσε θύειν· καὶ βύρσας μὲν ἐξηραμμένας ἐξ ἄρματος μετὰ λεβήτων χαλκῶν σύρων, ἔλεγε βροντᾶν· βάλλων δὲ εἰς οὐρανὸν αἰθομένας λαμπάδας, ἔλεγε ἀστράπτειν. Ζεὺς δὲ αὐτὸν κεραυνώσας, τὴν κτισθεῖσαν ὑπ' αὐτοῦ πόλιν καὶ τοὺς οἰκήτορας ἠφάνισε πάντας.

(8) Τυρὼ δὲ ἡ Σαλμωνέως θυγάτηρ καὶ Ἀλκιδίκης, παρὰ Κρηθεῖ τῷ Σαλμωνέως ἀδελφῷ τρεφομένη, ἔρωτα ἴσχει Ἐνιπέως τοῦ ποταμοῦ· καὶ συνεχῶς ἐπὶ τὰ τούτου ῥεῖθρα φοιτῶσα, τούτοις ἀπωδύρετο. Ποσειδῶν δὲ εἰκασθεὶς Ἐνιπεῖ, συγκατεκλίθη αὐτῇ· ἡ δὲ γεννήσασα κρύφα διδύμους παῖδας ἐκτίθησιν. ² Ἐκκειμένων δὲ τῶν βρεφῶν, παριόντων ἵπποφορβῶν, ἵππος μία προσαφαμένη τῇ χηλῇ θατέρου τῶν βρεφῶν, πέλιόν τι τοῦ προσώπου μέρος ἐποίησεν. Ὁ δὲ ἵπποφορβὸς ἀμφοτέρους τοὺς παῖδας ἀνελόμενος ἔθρεψε, καὶ τὸν μὲν πελωθέντα Πελίαν ἐκάλεσε, τὸν δὲ ἕτερον

eo in loco sedem constituendam esse, ubi ab agrestibus animalibus hospitio exciperetur. Qui quum multum terrarum peragrasset, obuius factus est lupis, qui ovium partes devorabant; sed ubi illum conspexerant, quæ dispartiebantur relictis, in fugam sese dederunt. ³ Athamas vero ibi sedes sibi sumsit, et terram a se nominavit Athamantiam. Deinde Themisto, Hypsei filiam, duxit uxorem, ex eaque genuit Leuconem, Erythrum, Schoneum, Ptoom.

(3) Sisyphus, Æoli filius, condita Ephyra, cui nunc Corintho est nomen, Meropen, Atlantis filiam, sibi uxorem conjungit. Ex his natus est Glaucus, qui ex Eurymede suscepit Bellerophontem, a quo ignivoma Chimæra interfecta est. ² Punitur vero Sisyphus apud inferos manibus capiteque sursum volvens saxum, quod, ubi montis verticem jam superaturum est, deintegro repulsum ad ima devolvitur. Hoc ei supplicium inflictum est propter Ægionem, Asopi filiam, quod Jovem, qui furtim eam rapuerat, Asopo filiam vestiganti indicasse fertur.

(4) Deion, Phocidis (*Phthiotidis*?) rex, Diomedem Xuthi filiam ducit uxorem, quæ filiam ei parit Asteropeam, ἑlios Ænetum, Actorem, Phylacum, Cephalum, qui Proerin, Erechthei filiam, in matrimonium sumit, ipsum vero rapit Aurora amore ejus inflammata.

(5) Perieres Messenen obtinens uxorem duxit Gorgophonen, Persei filiam, ex qua Aphareus, Leucippus, Tyndareus, præter hos Icarus filii nati sunt. Multi vero Perierem asserunt non Æolo ortum, sed Cynorta Amyclæ filio. Quare quæ de Perieris progenie traduntur, ubi ad Atlantis genus perventum erit, exponemus.

(6) Magnes, Æoli filius, uxorem ducit Naidem nympham, eique filii nati sunt Polydectes ac Dictys; qui in Seriphum insulam coloniam deduxerunt.

(7) Salmonæus primo quidem in Thessalia habitabat, post vero in Elidem profectus urbem ibi condidit. Qui quum insolenter sese gereret, seque Jovi adæquari vellet, suæ ipsius impietatis penas luit. Etenim se Jovem esse prædicabat, et quæ illi dedicari solebant, ea sibi sacra offerri jubebat. Atque coria indurata cum lebetibus æneis ex curru suspensa per humum verrens tonitrua se concitare, et ardentes faces in cælum jaculans fulgurare se dictitabat. Sed Jupiter ipsum fulmine occidit, urbemque ab eo conditam, extinctis civibus omnibus, solo exæquavit.

(8) Tyro, Salmonæi ex Alcide filia, quum apud Cretheum, Salmonæi fratrem, aleretur, Enipei fluvii amore accensa est, et ad fluctus ejus semper accedens lamentabatur. Verum Neptunus assumpta Enipei forma cum ea concubuit. Hæc autem geminos clanculum peperit eosque exposuit. ² Pueris expositis et equariis pastoribus prætercivilibus, equarum una quum infantium alterum ungula tetigisset, faciei partem lividam reddidit. Tum equarius infantes ambos suscepit alendos, et cui livida erat facies, Peliam (quasi *Livium* dixeris), alterum Neleum appella-

Νηλέα. ³ Τελειωθέντες δὲ ἀνεγνώρισαν τὴν μητέρα, καὶ τὴν μητρὶν ἀπέκτειναν Σιδῆρῳ· κακουμένην γὰρ γνόντες ὑπ' αὐτῆς τὴν μητέρα, ὥρμησαν ἐπ' αὐτὴν· ἡ δὲ φθάσασα, εἰς τὸ τῆς Ἥρας τέμενος κατέφυγε. Πελίας δὲ ἐπ' αὐτῶν τῶν βωμῶν αὐτὴν κατέσφαξε· καὶ καθόλου διετέλει τὴν Ἥραν ἀτιμάζων.

(9) Ἰστασίαν δὲ ὕστερον πρὸς ἀλλήλους. Καὶ Νηλεὺς μὲν ἐκπεσὼν, ἦκεν εἰς Μεσσήνην, καὶ Πύλον κτίζει· καὶ γαμεῖ Χλωρίδα τὴν Ἀμφίονος, ἐξ ἧς αὐτῷ γίνεται θυγάτηρ μὲν Πηρώ· ἄρρενες δὲ Ταῦρος καὶ Ἀστέριος, Πυλάων, Δημάχος, Εὐρύβιος, Ἐπίδαος, Ῥάδιος, Εὐρυμένης, Εὐαγόρας, Ἀλάστωρ, Νέστωρ, Περικλύμενος. ² Ὡς δὲ Ποσειδῶν δίδωσι μεταβάλλειν τὰς μορφάς. Καὶ μαχόμενος, ὅτε Ἡρακλῆς ἐξεπόρθει Πύλον, γινόμενος ὅτε μὲν λέων, ὅτε δὲ ὄφις, ὅτε δὲ μέλισσα, ὑπ' Ἡρακλέους μετὰ τῶν ἄλλων Νηλέως παίδων ἀπέθανεν. ³ Ἐσώθη δὲ Νέστωρ μόνος, ἐπειδὴ παρὰ Γερηνίοις ἐτρέφετο· ὃς γῆμας Ἀναξιδίαν τὴν Κρατιέως, θυγατέρας μὲν Πεισιδίκην καὶ Πολυκάστην ἐγέννησε· παῖδας δὲ, Περσέα, Στρατίον, Ἀρητον, Ἐχέφρονα, Πεισιστρατον, Ἀντίλοχον, Θρασυμήδην.

(10) Πελίας δὲ περὶ Θεσσαλίαν κατοικεῖ, καὶ γῆμας Ἀναξιδίαν τὴν Βίαντος, ὃς δὲ ἔνιοι λέγουσι, Φιλομάχην τὴν Ἀμφίονος, ἐγέννησε παῖδα μὲν Ἀκαστον, θυγατέρας δὲ Πεισιδίκην, Πελοπίαν, Ἰπποθόην, Ἀλκχστιν.

(11) Κρηεὺς δὲ κτίσας Ἰωλκὸν, γαμεῖ Τυρῶ τὴν Σαλμωνέως, [τὴν αὐτοῦ ἀδελφιδῆν,] ἐξ ἧς αὐτῷ γίνονται παῖδες, Αἴσων, Ἀμυθῶν, Φέρης.

² Ἀμυθῶν μὲν οὖν οἰκῶν Πύλον, Εἰδομένην γαμεῖ τὴν Φέρητος, καὶ γίνονται παῖδες αὐτῷ Βίας καὶ Μελάμπους. ³ Ὅς ἐπὶ τῶν χωρίων διατελῶν, οὔσης πρὸ τῆς οἰκίσεως αὐτοῦ ὄρους, ἐν ᾗ φωλεὸς ὄφειον ὑπῆρχεν, ἀποκτεινάντων τῶν θεραπόντων τοὺς ὄφεις, τὰ μὲν ἔρπετὰ, ζύλα συμφορήσας, ἔκαυσε, τοὺς δὲ τῶν ὄφειον νεοσσούς ἔθρεψεν. Οἱ δὲ γενόμενοι τέλειοι, περιστάντες αὐτῷ κοιμωμένῳ τῶν ὄφειον ἐξ ἑκατέρου, τὰς ἀκοὰς ταῖς γλώσσαις ἐξεκάθαιρον. Ὁ δὲ ἀναστὰς, καὶ γενόμενος περιδελής, τῶν ὑπερπετομένων ὀρνέων τὰς φωνὰς συνίει· καὶ παρ' ἐκείνων μανθάνων, προὔλεγε τοῖς ἀνθρώποις τὰ μέλλοντα. Προσέλαβε δὲ καὶ τὴν ἐπὶ τῶν ἱερῶν μαντικὴν. Περὶ δὲ τὸν Ἀλφειὸν συντυχὼν Ἀπόλλωνι, τὸ λοιπὸν ἄριστος ἦν μάντις.

(12) Βίας δὲ ὁ Ἀμυθῶνος ἐμνηστεύετο Πηρῶ τὴν Νηλέως· ὁ δὲ πολλῶν αὐτῷ μνηστευομένων τὴν θυγατέρα, δώσειν ἔφη τῇ τὰς Φυλάκου βόας κομίσαντι αὐτῇ. Αὗται δὲ ἦσαν ἐν Φυλάκῃ, καὶ κύων ἐφύλασεν αὐτάς, ὃν οὔτε ἄνθρωπος, οὔτε θηρίον πέλας ἔλθειν ἠδύνατο. ² Ταύτας ἀδυνατούντων Βίας τὰς βόας κλέψαι, παρεκάλει τὸν ἀδελφὸν συλλάβεσθαι. Μελάμπους δὲ ὑπέσχετο, καὶ προείπεν, ὅτι φωραθήσεται κλέπτων, καὶ δεθεὶς ἐνναυτὸν, οὕτω τὰς βόας λήψεται. ³ Μετὰ δὲ τὴν ὑπόσχεσιν εἰς Φυλάκην ἀπῆει· καὶ καθάπερ προείπε, φωραθεὶς ἐπὶ τῇ κλοπῇ, δεσμοῖς ἐν οἰκίματι :

vit. ³ Qui quum ad virilem aetatem pervenissent, agnita matre, Sidero ejus novercam occidere. Cognoverant enim matrem ab ea male habitam esse. Sed ubi impetum in eam fecerunt, cito in Junonis templum confugit, ubi Pelias ad ipsam aram eam jugulavit, nulla Junonis deae ratione habita, quam etiam postea semper negligebat. (9) Deinde vero fratres inter se dissederunt. Et Neleus quidem Iolo expulso in Messenen commigravit, ubi, Pylo urbe condita, Chloridem, Amphionis filiam, sibi copulavit, ex eaque filiam genuit Pero, filios vero Taurum, Asterium, Pylaonem, Deimachum, Eurybium, Epidaum, Rhadium, Eurymenem, Evagoram, Alastorem, Nestorem, Periclymenum, ² cui Neptunus in varias sese formas transmutandi potestatem fecit. Haque in pugna, quo tempore Pylum urbem Hercules diruit, modo in leonem, modo in serpentem, modo in apem conversus ab Hercule una cum ceteris Nelei filiis occisus est. ³ Solus autem Nestor, quippe qui apud Gerenios educaretur, servatus est incolumis. Is, ducta uxore Anaxibia, Cratiei (Atrei ?) filia, filias procreavit Pisidicen et Polycasten, filios vero Perseum, Stratium, Arctum, Echephronem, Pisistratum, Antiochum, Thrasymeden.

(10) Pelias vero Thessaliam incolebat, qui ducta Bianthis filia Anaxibia, sive, ut quidam volunt, Philomache ex Amphione orta, filium genuit Acastum, filias Pisidicen, Pelopeam, Hippothoen, Alcestin.

(11) Cretheus, condita Iolco, Tyronem, Salmonci fratris filiam cepit uxorem, ex qua nascuntur ei filii Aeson, Amythaon, Pheres.

² Ex his Amythaon, Pylum incolens, Idomenen Pheretis filiam sibi conjugio jungit, ex eaque liberi oriuntur Bias et Melampus; ³ qui quum ruri ageret atque ante ipsius domum quercus esset, in eaque serpentum latebra, ipsos quidem serpentes a ministris occisos congestis lignis concremavit, at serpentium pullos educavit. Qui quum ad justum corporis modum succrevissent, ipsum dormientem circumsistentes ex utroque humero illius aures linguis extergebant. Tandem e somno excitatus et serpentibus conspectis perterrefactus, supervolantium avium voces intelligebat, et quae ab iis futura edocebatur, mortalibus praedicebat. Cum auguriis extispicii quoque scientiam divinitus acceperat; atque Apollini prope Alpheum obviam factus, omnino vaticinandi peritissimus evasit.

(12) Bias vero, Amythaonis filius, Peronem, Nelei filiam, uxorem postulavit. Hic autem, permultis filiam suam expetentibus, eam nulli, nisi qui Phylaci ad se boves abegisset, se traditurum dictitabat. Boves illae Phylacae a cane custodiebantur, ad quem neque mortalium quisquam, neque ferarum ulla prope accedere audebat. ² Itaque Bias, quum non posset eas clam abducere, Melampodis fratris opem imploravit; quam ille se praestitutam pollicitus est. Ac praedixit, se in furto deprehensum postquam per annum in vinculis detentus esset, tum demum boves habiturum. ³ Haque ut promissum faceret, Phylacam versus contendit, atque, ut praedixerat, deprehensus in furto et

ἐφυλάττετο. ¹ Λειπομένου δὲ τοῦ ἐνιαυτοῦ βραχέος χρόνου, τῶν κατὰ τὸ κρυφαῖον τῆς στέγης σκολήκων ἀκούει, τοῦ μὲν ἐρωτῶντος, πόσον ἤδη μέρος τοῦ δοκοῦ διαβέβρωται, τῶν δὲ ἀποκριναμένων, λοιπὸν ἐλάχιστον εἶναι. Καὶ ταχέως ἐκέλευσεν αὐτὸν εἰς ἕτερον οἶκημα μεταγαγεῖν· γενομένου δὲ τούτου, μετ' οὐ πολὺ συνέπεσε τὸ οἶκημα. ² Θαυμάσας δὲ Φύλακος, καὶ μαθὼν, ὅτι ἐστὶ μάντις ἄριστος, λύσας παρεκάλεισεν εἰπεῖν, ὅπως αὐτοῦ τῇ παιδὶ Ἰφίκλῳ παιδεῖ γίνονται; Ὁ δὲ ὑπέσχετο ἐψ' ὅ τὰς βόας λήψεται. Καὶ κταθύσας ταύρους δύο, καὶ μελίσσας, τοὺς οἰωνοὺς προσεκαλέσατο· ³ παραγενομένου δὲ αἰγυπιοῦ, παρὰ τούτου μανθάνει δὴ, ὅτι Φύλακος ποτὲ κριοὺς τέμνων ἐπὶ τῶν αἰδοίων, παρὰ τῇ Ἰφίκλῳ τὴν μάχαιραν ἡμαγμένην ἐτι κατέθετο· δαίσαντος δὲ τοῦ παιδὸς καὶ φυγόντος, αὐθις κατὰ τῆς ἱερᾶς ὁρυδὸς αὐτὴν ἐπηξεν, καὶ ταύτην ἀμφιτροχῶσας ἐκάλυψεν ὁ φλοιός. ⁴ Ἐλεγεν οὖν, εὐρεθείσης τῆς μαχαίρας, εἰ ζῶν τὸν ἰὸν ἐπὶ ἡμέρας δέκα Ἰφίκλῳ δῶ πειν, παῖδα γεννήσειν. Ταῦτα μαθὼν παρ' αἰγυπιοῦ Μελάμπους, τὴν μὲν μάχαιραν εὔρε· τῇ δὲ Ἰφίκλῳ τὸν ἰὸν ζῶσας ἐπὶ ἡμέρας δέκα δέδωκε πειν, καὶ παῖς αὐτῇ Ποδάρκης ἐγένετο. ⁵ Τὰς δὲ βόας εἰς Πύλον ἤλασε, καὶ τῇ ἀδελφῇ τὴν Νηλέως θυγατέρα λαβὼν ἔδωκε. Καὶ μέχρι μὲν τινος ἐν Μησσίῃ κατῴκει· ὡς δὲ τὰς ἐν Ἀργεὶ γυναῖκας ἐξέμηνε Διόνυσος, ἐπὶ μέρει τῆς βασιλείας ἱσάμενος αὐτάς, ἐκεῖ μετὰ Βίαντος κατῴκησε.

(13) Βίαντος δὲ καὶ Πηροῦς Ταλαός, οὗ καὶ Λυσιμάχης τῆς Ἀθαντος τοῦ Μελάμποδος, Ἀδραστος, Παρθενοπαῖος, Πρώναξ, Μηκιστεὺς, Ἀριστόμαχος, Ἐριφύλη, ἣν Ἀμφιάραος γαμεῖ.

² Παρθενοπαίου δὲ Πρόμαχος ἐγένετο, ὃς μετὰ τῶν Ἐπιγόνων ἐπὶ Θήβας ἐστρατεύθη. Μηκιστεὺς δὲ Εὐρύαλος, ὃς ἔχεν εἰς Τροίαν. Πρώναχτος δὲ ἐγένετο Λυκοῦργος. Ἀδράστου δὲ καὶ Ἀμφιθέας τῆς Πρώναχτος, θυγατέρες μὲν Ἀργεῖα, Δηϊπύλη, Αἰγιαλεια, παῖδες δὲ Αἰγιαλεὺς, Κυάνιππος.

(14) Φέρης δὲ ὁ Κρηθέως, Φερὰς ἐν Θεσσαλίᾳ κτίσας, ἐγέννησεν Ἀδμήτην καὶ Λυκοῦργον. Λυκοῦργος μὲν οὖν περὶ Νεμέαν κατῴκησε, γήμας δὲ Εὐρυδίκην, ὡς δὲ ἔνιοι φασίν, Ἀμφιθέαν, ἐγέννησεν Ὀφέλτην κληθέντα Ἀργέμορον. (15) Ἀδμήτου δὲ βασιλεύοντος τῶν Φερῶν, ἐθήτευσεν Ἀπόλλων αὐτῇ μνηστευομένῳ τὴν Πελίου θυγατέρα Ἀλκηστιν. Ἐκείνῳ δὲ δώσειν ἐπαγγελιαμένου Πελίου τὴν θυγατέρα τῇ καταζεύξαντι ἄρμα λεόντων καὶ κάπρων, Ἀπόλλων ζεύξας ἔδωκεν. Ὁ δὲ κομίσας πρὸς Πηλίαν, Ἀλκηστιν λαμβάνει. Θύων δὲ ἐν τοῖς γάμοις, ἐξελάθετο Ἀρτέμιδι θῦσαι· οἷά τοῦτο, τὸν θάλαμον ἀνοίξας, εὔρε δρακόντων σπείραγμα πεπληρωμένον. ² Ἀπόλλων δὲ εἰπὼν ἐξιλάσκεισθαι τὴν θεὸν, ἡτήσατο παρὰ Μοιρῶν, ἵνα, ὅταν Ἀδμήτος μέλλῃ τελευτᾶν, ἀπολυθῇ τοῦ θανάτου, ἂν ἐκουσίως τις ὑπὲρ αὐτοῦ θνήσκειν ἐληται, πατήρ ἢ μήτηρ ἢ

in vincula coniectus in domo quadam custodiebatur.

¹ Quum vero paullulum ab anni spatio abesset, teredines audit in abdita parte tecti trabem corroderes, quarum unum quantum e trabe derosum esset, percontanti ceterae minimum jam superesse responderunt. Tum Melampus statim in alium carcerem se traduci iussit; quo vixdum facto, domicilium illud corruit. ² Id admiratus Phylacus, ubi valem illum optimum esse animadvertit, solum vinculis ostendere rogavit, quomodo Iphiclus filius prolem haberet. Ille, si boves reciperet, se vaticinaturum pollicetur. Deinde mactatis duobus tauris, eorumque visceribus particulatim concisis, aves augurali arte advocavit. ³ Ad quem quum vultur advolasset, ex eo cognovit, Phylacum olim arietes exsecantem cultrum eruentum adhuc iuxta Iphiclum posuisse; deinde vero, quum puer metu perculsus in fugam sese coniecisset, quercui Jovi sacrae impigisse, ubi cortice esset obductus. ⁴ Invento igitur cultro, si abrasam, inquit, ferri rubiginem per denos dies Iphiclo in vino potandam dederit, filium de se prolem esse geniturum. Quibus ex vulture cognitis, Melampus cultrum reperit, et abrasam ex illo rubiginem denos per dies bibendam dedit Iphiclo, qui jam Podarce filium procreavit. ⁵ At Melampus boves Pylium perduxit, fratrique Peronem, Nelei filiam, consecutus in conjugium collocavit, et Messenae aliquandiu mansit. Postea vero quam Bacchus Argivis mulieribus furorem iniecit, pactus regni partem, eas vesania liberavit atque cum Biante fratre Argos commigravit.

(13) Biantis et Peris filius fuit Talaus, cujus ex Lysimache, Abantis, Melampi, Adrastus, Parthenopaeus, Pronax, Mecisteus, Aristomachus, Eriphyle, quae nupsit Amphiarao.

² Parthenopaeus filium habebat Promachum, qui cum Epigonis contra Thebas in bellum profectus est. Mecisteus genuit Euryalum, qui adversus Trojam navigavit. Ex Promacte natus est Lycurgus. Adrastus ex Amphithea, Promactis filia, filias Argiam, Deipylen, Aegialeam, filios autem Aegialeum et Cyanippum suscepit.

(14) Pheres, Crethei filius, qui Pheras in Thessalia condidit, Admetum genuit et Lycurgum. Hic circa Nemeam habitavit et ex Eurydice, vel ut alii narrant, ex Amphithea uxore filium procreavit Ophellen, cognomento Archemorum. (15) Admeto Pheris regnanti Apollo mercede conductus servivit, quo tempore ille Alcestin, Peliae filiam, uxorem deposcebat. Pelia vero ei se filiam daturum esse praedicante qui leones et apros currui jungeret, fecit hoc Apollo, atque ille, curru ad regem producto, Alcestin in matrimonium accepit. Sed in nuptiarum sacris Dianae sacrificare oblitus, quum thalamum aperiret, plenum reperit conspiratis serpentibus. ² Apollo vero postquam ut numinis iram placaret eum admonuerat, a Parcis poposcit, ut, ubi Admetus in humanis esse desiturus esset, mortis periculum evaderet, si quis pro eo sive pater, sive mater, sive uxor mortem ultro subierit. Postea, ubi illi

γυνή. Ὡς δὲ ἦλθεν ἡ τοῦ θνήσκειν ἡμέρα, μήτε τοῦ πατρὸς μήτε τῆς μητρὸς ὑπὲρ αὐτοῦ θνήσκειν θελόντων, Ἀλκίηστis ὑπεραπέθανε. Καὶ αὐτὴν πάλιν ἀνέπεμψεν ἡ Κόρη· ὥς δὲ ἔνιοι λέγουσιν, Ἡρακλῆς μαχέσασθαι ἦλθεν.

(16) Αἰσώνας δὲ τοῦ Κρηθέως καὶ Πολυμήδους τῆς Αὐτολύκου, Ἰάσων. Οὗτος ὄκει ἐν Ἰωλκῷ, τῆς δὲ Ἰωλκοῦ Πελίας ἐβασίλευσε μετὰ Κρηθέα. ² Ὡς γὰρ χρωμένω περὶ τῆς βασιλείας ἐθέσπισεν ὁ θεὸς, τὸν μονοσάνδαλον φυλάσσειν. Τὸ μὲν οὖν πρῶτον ἡγνέει τὸν χρησμὸν, αὐτῷ δὲ ὕστερον αὐτὸν ἔγνω. Τελῶν γὰρ ἐπὶ τῇ θαλάσῃ Ποσειδῶνι θυσίαν, ἄλλους τε πολλοὺς ἐπὶ ταύτῃ, καὶ τὸν Ἰάσωνα μετεπέμψατο. ³ Ὁ δὲ πόθῳ γεωργίας ἐν τοῖς χωρίοις διατελὼν, ἔσπευσεν ἐπὶ τὴν θυσίαν. Διαβαίνων δὲ ποταμὸν Ἀναυρον, ἐξῆλθε μονοσάνδαλος, τὸ ἕτερον ἀπολέσας ἐν τῇ ρείθρῳ πέδιλον. ⁴ Θεασάμενος δὲ Πελίας αὐτὸν, καὶ τὸν χρησμὸν συμβαλὼν, ἡρώτα προσελθὼν, τί ἂν ἐποίησεν ἐξουσίαν ἔχων, εἰ λόγιον ἢ αὐτῷ, πρὸς τινος φρονεούσης τῶν πολιτῶν. Ὁ δὲ, εἴτε ἐπελθὼν ἄλλως, εἴτε διὰ μῆνιν Ἥρας, ἐν ἔλθοι κακὸν Μήδεα Πελία (τὴν γὰρ Ἥραν οὐκ ἐτίμα), τὸ χρυσόμαλλον δέρας, ἔφη, προσέτακτον ἂν φέρειν αὐτῷ. ⁵ Τοῦτο Πελίας ἀκούσας, εὐθὺς ἐπὶ τὸ δέρας ἐλθεῖν ἐκέλευσεν αὐτόν. Τοῦτο ἐν Κόλχοις ἦν ἐν Ἀρεος ἄλσει κρεμάμενον ἐκ δρυὸς, ἐφρουρεῖτο δὲ ὑπὸ δράκοντος αὔπνου.

⁶ Ἐπὶ τοῦτο πεμπόμενος Ἰάσων, Ἄργον παρεκάλεσε τὸν Φρίξου· κακείνος Ἀθηναῖς ὑποθεμένης πεντηκόντορον ναῦν κατεσκευάσας τὴν προσαγορευθεῖσαν ἀπὸ τοῦ κατασκευάσαντος Ἀργῷ· κατὰ δὲ τὴν πρόωραν ἐνήρμοσεν Ἀθηναῖ φωνῇ φηγοῦ τῆς Δωδωνίδος ξύλον. ⁷ Ὡς δὲ ἡ ναὺς κατεσκευάσθη, [καὶ] χρωμένῳ ὁ θεὸς αὐτῷ πλεῖν ἐπέτρεψε συναθροίσαντι τοὺς ἀρίστους τῆς Ἑλλάδος. ⁸ Οἱ δὲ συναθροισθέντες εἰσὶν οἷδε· Τίφυς Ἀγνίου, ὃς ἐκυβέρνα τὴν ναῦν, Ὀρφεὺς Οἰάγρου, Ζήτης καὶ Κάλαις Βορέου, Κάστωρ καὶ Πολυδεύκης Διὸς, Τελαμών καὶ Πηλεὺς Αἰακοῦ, Ἡρακλῆς Διὸς, Θησεὺς Αἰγέως, Ἰδὰς καὶ Λυγκεὺς Ἀφάρειος, Ἀμφιάρεος Οἰκλέους, Καίνεος Κορώνου, Παλαίμων Ἡφαιστίου ἢ Αἰτωλοῦ, Κηφεὺς Ἀλεοῦ, Λαέρτης Ἀρκείου, Αὐτολύκος Ἑρμοῦ, Ἀταλάντη Σχοινείας, Μενότιος Ἀκτορος, Ἀκτωρ Ἰππασίου, Ἀδμήτος Φέρητος, Ἀκαστος Πελίου, Εὐρυτος Ἑρμοῦ, Μελέαγρος Οἰνέως, Ἀγκαῖος Λυκούργου, Εὐφρημος Ποσειδῶνος, Ποῖας Θαυμάκου, Βούτης Τελέοντος, Φάνος καὶ Στάφυλος Διονύσου, Ἐργῖνος Ποσειδῶνος, Περικλύμενος Νηλέως, Λυγέας Ἠλίου, Ἰφικλος Θεστίου, Ἄργος Φρίξου, Εὐρύαλος Μηκιστέως, Πηνέλειος Ἰππάλμου, Λήϊτος Ἀλέκτορος, Ἰφίτος Ναυόλου, Ἀσκάλαφος καὶ Ἰάλμενος Ἀρεος, Ἀστέριος Κομήτου, Πολύφημος Ἑλλάτου.

(17) Οὗτοι ναυαρχοῦντες Ἰάσωνος ἀναχθέντες προσήρουν Ἀθήνῃ. Ἐτυχε δὲ ἡ Ἀθήνη ἀνδρῶν τότε ὅσα ἔργμος, βασιλευμένη δὲ ὑπὸ Ὑψιπύλης τῆς

moriendi dies advenerat, et neque pater neque mater pro filio mori vellent, Alcestis pro eo mortem perpessa est, quam deinde Proserpina, vel, ut quibusdam placet, Hercules, commissa cum Plutone pugna, ad superas auras reduxit.

(16) Iason autem Æsone, Crethei filio, et Polymede, Autolycei filia, natus Iolcum habitabat, ubi post Cretheum regnum tenebat Pelias. ² Cui de regni fortuna sciscitanti respondit Apollo, ipsi ab eo, qui alterum pedem calceatum haberet, cavendum esse. Primum quidem responsum non intellexit, postea vero sensum ejus percepit. Nam quum in littore Neptuno sacra faceret, cum alios multos tum etiam Iasonem invitavit. ³ Is, quod rei rusticæ desiderio tenebatur, ruri agens, ad sacra properavit; sed Anaurum fluvium trajiciens amisso altero in amne calceo, uno tantum pede calceatus egressus est. ⁴ Quod ubi Pelias vidit, oraculum animo reputans, propius eum accedit rogatque: quidnam, si haberet potestatem, facturum esset, si ex oraculo prædictum foret, a civium aliquo mortem sibi illatum iri. Hic autem, sive quod hoc forte in mentem veniret, sive Junonis ira suggerente, ut Medeam in Pelei, qui deam negligebat, perniciem adduceret, « Vellus aureum ut ille afferret imperarem, » respondit. ⁵ Quo audito Pelias ipsum ad vellus repetendum statim proficisci jussit. Hoc vero Colchis erat in Martis luco e quercu suspensum, ubi draco insomnis id custodiebat.

⁶ Ad hoc igitur reportandum Iason Argum arcessivit, filium Phrixi. Is Minervæ consilio quinquaginta remorum navem, a fabri nomine Argo appellatam, construxit; ad cujus proram vocale Minerva e fago Dodonæa lignum accommodavit. ⁷ Nave itaque confecta, Iasoni oraculum sciscitanti deus vela facere permisit, quum totius Græciæ optimos quosque congregasset; ⁸ quorum collectorum nomina hæc sunt: Tiphys, Hagnia filius, cui navis gubernaculum delegatum fuit, Orpheus Oëagri, Zetes et Calais Boreæ, Castor et Pollux Jovis, Telamon et Peleus Æaci, Hercules Jovis, Theseus Ægei, Idas et Lynceus Apharei, Amphiarus Oiclis, Carneus Coroni, Palæmon Vulcani vel Ætoli, Cephæus Alææ, Laertes Arcisii, Autolycus Mercurii, Atalanta Schornei, Menæstius Actoris, Actor Hippasi, Admetus Pheretis, Acastus Peliae, Eurytus Mercurii, Meleager Oëci, Aeneas Lycurgi, Euphemus Neptuni, Peas Thaumaci, Butes Telcontis, Phanus et Staphylus Dionysi, Erginus Neptuni, Periclymenus Nelei, Augeas Solis, Iphichus Thestii, Argus Phrixi, Euryalus Mæistei, Penelopeus Hippalmi, Leitus Alectoris, Iphitus Nauboli, Ascalaphus et Ialmenus Martis, Asterius Cometæ, Polyphemus Elati.

(17) Hi igitur navarcho Iasone cuncti appellant Lemnum. Quæ insula tum viris orbatæ, Hypsipylæ, Thoantis filia, imperio regebatur. Causa rei fuit hæc: ² Lemniæ mor-

Θόαντος δι' αἰτίαν τήνδε·² αἱ Λήμνιοι τὴν Ἀφροδίτην οὐκ ἐτίμων· ἡ δὲ αὐταῖς ἐμβάλλει δυσοσμίαν, καὶ διὰ τοῦτο οἱ γήμαντες αὐτάς, ἐκ τῆς πλησίον Θράκης λαβόντες αἰχμαλωτίδας, συνευνάζοντο αὐταῖς. Ἀτιμαζόμεναι δὲ αἱ Λήμνιοι τοὺς τε πατέρας καὶ τοὺς ἀνδρας φονεύουσι· μόνη δὲ ἔσωσεν Ὑψιπύλη τὸν ἑαυτῆς πατέρα κρύψασα Θόαντα. Προσσχόντες οὖν τότε γυναικοκρατούμενη τῇ Λήμνῳ, μίσγονται ταῖς γυναῖξιν· Ὑψιπύλη δὲ Ἰάσονι συνευνάζεται, καὶ γεννᾷ παῖδας, Εὐνήν καὶ Νεβροφόνον.

(18) Ἀπὸ Λήμνου δὲ προσίσχουσι Δολίοσι, ὧν ἐβασίλευε Κύζικος. Οὗτος αὐτοὺς ὑπεδέξατο φιλοφρόνως. Νυκτὸς ἀναχθέντες ἐντεῦθεν, καὶ περιπεσόντες ἀντιπνοαῖς, ἀγνοοῦντες πάλιν τοῖς Δολίοσι προσίσχουσιν. Οἱ δὲ νομίζοντες Πελασγικὸν εἶναι στρατὸν (ἐτυχὸν γὰρ ὑπὸ Πελασγῶν συνεχῶς πολεμούμενοι), μάχην τῆς νυκτὸς συνάπτουσιν ἀγνοοῦντες πρὸς ἀγνοοῦντας.² Κτείναντες δὲ πολλοὺς οἱ Ἀργοναῦται, μεθ' ὧν καὶ Κύζικον, μεθ' ἡμέραν, ὡς ἔγνωσαν, ἀποδυρόμενοι τάς τε κόμης ἐκείραντο, καὶ τὸν Κύζικον πολυτελῶς ἔθαψαν. Καὶ μετὰ τὴν ταφὴν πλεύσαντες, Μυσίᾳ προσίσχουσιν.

(19) Ἐνταῦθα Ἡρακλέα καὶ Πολύφημον κατέλιπον.² Ὅτι γὰρ, ὁ Θειοδάμαντος παῖς, Ἡρακλέους δὲ ἐρώμενος, ἀποσταλεῖς ὑδρεύσασθαι, διὰ κάλλος ὑπὸ Νυμφῶν ἠρπάγη. ³ Πολύφημος δὲ ἀκούσας αὐτοῦ βοήσαντος, σπασάμενος τὸ ξίφος, ἐδίωξεν, ὑπὸ ληστῶν ἄγεσθαι νομίζων, καὶ δημοῖ συντυχόντι Ἡρακλεῖ. ⁴ Ζητούντων δὲ ἀμφοτέρων τὸν Ὅταν, ἡ ναῦς ἀνέχθη. Καὶ Πολύφημος μὲν ἐν Μυσίᾳ κτίσας πόλιν, Κίου ἐβασίλευσεν, Ἡρακλῆς δὲ ὑπέστρεψεν εἰς Ἄργος. ⁵ Ἡρόδωρος δὲ αὐτὸν οὐδὲ τὴν ἀρχὴν φησι πλεῦσαι τότε, ἀλλὰ παρ' Ὀμφάλῃ δουλεύειν. ⁶ Φερεκύδης δὲ αὐτὸν ἐν Ἀφέταις τῆς Θεσσαλίας ἀπολειφθῆναι λέγει, τῆς Ἀργεῖς φθελγυμένης, μὴ δύνασθαι φέρειν τὸ τούτου βάρος. ⁷ Δημάρατος δὲ αὐτὸν εἰς Κόλχους πεπλευκότα παρέδωκε. Διονύσιος μὲν γὰρ αὐτὸν καὶ ἡγεμόνα φησὶ τῶν Ἀργοναυτῶν γενέσθαι.

(20) Ἀπὸ δὲ Μυσίας ἀπῆλθον εἰς τὴν Βεβρύκων γῆν, ἧς ἐβασίλευσεν Ἀμυκος Ποσειδῶνος παῖς καὶ Βιθυνίδος. Γενναῖος δὲ ὢν οὗτος, τοὺς προσσχόντας ξένους ἡνάγκαζε πυκτεύειν, καὶ τοῦτον τὸν τρόπον ἀνῆρει. Παραγενόμενος οὖν καὶ τότε ἐπὶ τὴν Ἀργὴν, τὸν ἀριστον αὐτῶν εἰς πυγμὴν προῦκαλεῖτο.² Πολυδεύκης δὲ ὑποσχόμενος πυκτεύσειν πρὸς αὐτὸν, πλήξας κατὰ τὸν αὐχένα ἀπέκτεινε. Τῶν δὲ Βεβρύκων δρυμνισάντων πρὸς αὐτὸν, ἀρπάσαντες οἱ ἀριστεῖς τὰ ὄπλα, πολλοὺς φεύγοντας φονεύουσιν αὐτῶν.

(21) Ἐντεῦθεν ἀναχθέντες, καταντῶσιν εἰς τὴν Θράκην Σαλμυδησσόν. Ἐνθα ὤκει Φινεύς μάντις, τὰς ὀφείας πεπηρωμένος.² Τοῦτον οἱ μὲν τὸν Ἀγήνορος εἶναι λέγουσιν, οἱ δὲ Ποσειδῶνος υἱόν. Καὶ περωθῆναι φασὶν αὐτὸν, οἱ μὲν ὑπὸ θεῶν, ὅτι προὔλεγε τοῖς ἀνθρώποις τὰ μέλλοντα, οἱ δὲ, ὑπὸ Βορέου καὶ τῶν

lieres Venerem non honorabant. Hæc autem graveotentiam illis iniecit; quare viri cum captivis, quas e Thracia Lemno proxima abduxerant, mulieribus concumbebant. Tum Lemniæ, quod a conjugibus spernerentur, et patres et maritos jugularunt; una tamen omnium Hypsipyle Thoantem patrem absconditum servavit. Jam vero Argonautæ in Lemnum, quæ tum a mulieribus tenebatur, appulsi cum illis rem habuerunt. Ac Hypsipyle ab lassone compressa Euneum peperit et Nebrophonum.

(18) A Lemno deinde ad Doliones, quibus tunc Cyzicus imperabat, pervenerunt. Hic eos benignissime excepit. Nocte illinc avecti, reslantium ventorum impetu, nescii rursus ad Doliones appulerunt. Hi vero Pelasgorum hostium copias adesse putantes (continenter enim cum his bellum gerebant), pugnam per noctem conserunt ignari adversus ignaros.² Cæsis itaque Dolionum permultis inter eosque etiam Cyzico rege, Argonautæ ubi per diem rem cognoverunt, multis cum lacrimis ac detonso capillo Cyzicum magnifice sepeliverunt. Quo facto in naves ascenderunt, deveneruntque in Mysiam.

(19) Hic Herculem et Polyphemum reliquerunt.² Nam Hylas, Thiodamantis filius et Herculis amasius, aquatium missus, ob formæ præstantiam a Nymphis raptus est.³ Quem quum clamantem audisset Polyphemus, nudato ense persecutus est, a latronibus cum abduci putans, atque rem Herculi obviam facto indicavit.⁴ Interea vero dum Hylan uterque perquirunt, navis in altum ducta fuit. Et Polyphemus quidem, condita in Mysia urbe Cio, regni sedem illic collocavit: verum Hercules Argos remeavit.⁵ Hunc Herodorus omnino non cum Argonautis navigasse, sed apud Omphalen servitutem serviisse affirmat.⁶ Pherecydes autem illum in Aphetis, Thessaliæ urbe, relictum esse refert, propterea quod Argo hujus herois pondus se perferre non posse dictitabat.⁷ Verum Demaratus eum in Colchos usque navigasse tradidit. Quid? Dionysius (*Scyto-brachion*) ipsum etiam ducem Argonautarum fuisse dicit.

(20) Inde a Mysia venerunt in Bebrycum terram, ubi Amycus, Neptuni ex Bithynide nympha filius, regnabat. Is, quum fortitudine polleteret, qui in regnum suum venirent, secum cestibus contendere cogebat, atque ita interficiebat. Igitur tum quoque ad Argo navem veniens præstantissimum ad pugilatus certamen provocavit.² Verum Pollux cum eo se pugnaturum esse pollicitus percussa ejus cervice hominem interfecit. Deinde, quum Bebryces in Pollucem impetum facerent, viri fortissimi sumtis armis plerosque eorum in fugam actos obtruncarunt.

(21) Inde avecti veniunt Salmydessum quæ Thraciæ urbs est, ubi habitabat Phineus vates oculorum luce orbatus.² Hunc alii Agenoris filium ferunt, alii Neptuni; eumque excecaturum fuisse produnt alii a diis, quod futura mortalibus prædicaret, alii a Borea et Argonautis, quod a noverca indu-

Ἀργοναυτῶν, ὅτι, πεισθεὶς μητρὸν αὐτῶν, τοὺς ἰδίους ἐτύ-
φλωσε παῖδας. Τινὲς δὲ ὑπὸ Ποσειδῶνος, ὅτι τοῖς
Φριξίου παισὶ τὸν ἐκ Κόλχων εἰς τὴν Ἑλλάδα πλοῦν
ἐμήνυσεν.³ Ἐπεμψαν δὲ αὐτῷ καὶ τὰς Ἀρπυίας οἱ θεοί.
Ἡερῶται δὲ ἦσαν αὗται, καὶ, ἐπειδὴν τῷ Φινεΐ πα-
ρετίθετο τράπεζα, ἐξ οὐρανοῦ καθιπτάμεναι, τὰ μὲν
πλείονα ἀνὴρπαζον, ὀλίγα δὲ ὅσα ὁσμῆς ἀνάπλεα κα-
τέλειπον, ὥστε μὴ δύνασθαι προσενέγκασθαι.⁴ Βουλο-
μένοις δὲ τοῖς Ἀργοναύταις τὰ περὶ τοῦ πλοῦ μαθεῖν,
ὑποθήσεσθαι τὸν πλοῦν ἔφη, τῶν Ἀρπυιῶν αὐτὸν ἐὰν
ἀπαλλάξωσιν. Οἱ δὲ παρέθεσαν αὐτῷ τράπεζαν ἐδε-
σμάτων, Ἀρπυιαι δὲ ἐξαιζῆς σὺν βοῇ καταπτᾶσαι
τὴν τροφὴν ἤρπαζον.⁵ Θεασάμενοι δὲ οἱ Βορέου παῖδες,
Ζήτης καὶ Κάλαις, ὄντες περὶ τοὺς, σπασάμενοι τὰ
ξίφη, δι' ἀέρος ἐδίωκον. ὅτι δὲ ταῖς Ἀρπυίαις χρεῶν
τεθνάναι ὑπὸ τῶν Βορέου παίδων· τοῖς δὲ Βορέου
παισὶ, τότε τελευτήσιν, ὅτε ἂν διώκοντες μὴ κατα-
λάβωσι. ⁷ Διωκομένων δὲ τῶν Ἀρπυιῶν, ἡ μὲν κατὰ
Πελοπόννησον εἰς τὸν Τίγρην ποταμὸν ἐμπίπτει, ὅς
νῦν ἀπ' ἐκείνης Ἀρπυς καλεῖται. Ταύτην δὲ οἱ μὲν
Νικοθόην, οἱ δὲ Ἀελλόπου καλοῦσιν. Ἡ δὲ ἑτέρα,
καλουμένη Ὠκυπέτη, ὥς δὲ ἔνιοι, Ὠκυθόη, Ἡσιόδος
δὲ λέγει αὐτὴν Ὠκυπόδην, αὕτη κατὰ τὴν Προποντίδα
φεύγουσα, μέχρις Ἐχινάδων ἦλθε νήσων, αἱ νῦν ἀπ'
ἐκείνης Στροφάδες καλοῦνται· ἐστράφη γὰρ, ὥς ἦλθεν
ἐπὶ ταύτας, καὶ γενομένη κατὰ τὴν ἡϊόνα ὑπὸ καμά-
του πίπτει σὺν τῷ διώκοντι. ⁸ Ἀπολλώνιος δὲ ἐν τοῖς
Ἀργοναύταις ἕως Στροφάδων νήσων φησὶν αὐτὰς διω-
χθῆναι, καὶ μὴδὲν παθεῖν, δούσας ὄρχον, τὸν Φινεῶ
μηκέτι ἀδικῆσαι.

(22) Ἀπαλλαγείς δὲ τῶν Ἀρπυιῶν Φινεὺς, ἐμήνυσεν
τὸν πλοῦν τοῖς Ἀργοναύταις, καὶ περὶ τῶν Συμπλη-
γάδων ὑπέθετο πετρῶν τῶν κατὰ Θάλασσαν.² Ἦσαν δὲ
ὑπερμεγέθεις αὗται· συγκρουόμεναι δὲ ἀλλήλαις ὑπὸ
τῆς τῶν πνευμάτων βίας, τὸν διὰ Θαλάσσης πόρον
ἀπέκλειον. Ἐφέρετο δὲ πολλὴ μὲν ὑπ' αὐτῶν ὁμίχλη,
πολὺς δὲ πάταγος· ἦν δὲ ἀδύνατον καὶ τοῖς πετεινοῖς
δι' αὐτῶν ἐλθεῖν. ³ Εἶπεν οὖν αὐτοῖς ἀφεῖναι πελειάδα
ἐκ τῶν πετρῶν, καὶ ταύτην ἐὰν μὲν ἴδωσι σωθεῖσαν,
διαπλεῖν καταφρονούντας· ἐὰν δὲ ἀπολομένην, μὴ
πλεῖν βιάζεσθαι. ⁴ Ταῦτα ἀνέγοντο ἀκούσαντες, καὶ,
ὥς πλησίον ἦσαν τῶν πετρῶν, ἀφίστανται ἐκ τῆς πρώρας
πελειάδα· τῆς δὲ ἱπταμένης, τὰ ἄκρα τῆς οὐρᾶς ἡ
σύμπλοισις τῶν πετρῶν ἀπεθέρισεν. ⁵ Ἀναχωρούσας οὖν
ἐπιτηρήσαντες τὰς πέτρας, μετ' εἰρεσίας ἐντόνου,
συλλαβομένης Ἠρας, διῆλθον, τὰ ἄκρα τῶν ἀφλάστων
τῆς νῆος περικοπίσας. Αἱ μὲν οὖν Συμπληγάδες ἔκτο-
τε ἔστησαν· χρεῶν γὰρ ἦν αὐταῖς, νῆος περαιωθεί-
σης, στήναι παντελῶς.

(23) Οἱ δὲ Ἀργοναῦται πρὸς Μαριανδυνὸς παρεγέ-
νοντο· καὶ κεῖ φιλοφρόνως ὁ βασιλεὺς ὑπεδέξατο Λύ-
κος. Ἐνθα ὀνήσκει μὲν Ἰδμων ὁ μάντις, πλήζαντος
αὐτὸν κάπρου· ὀνήσκει δὲ καὶ Τίφυς, καὶ τὴν ναῦν
Ἀγκάιος ὑπισχνεῖται κυβερνᾶν.

etus filios suos oculorum luce privasset. Nec desunt qui a
Neptuno id factum dicant, propterea quod Phrixii filiis a
Colchis in Græciam navigationem indicasset. ³ Ad hæc ei
Harpyias dii miserent, quæ alis instructæ, ubi mensa Phi-
neæ apponebatur, a cælo devolitantibus majorem ferculorum
partem abripiebant, et pauca illa quæ relinquebant, tam
gravi inficiebant odore, ut comedere ea non posset. ⁴ Argo-
nautis igitur quæ ad navigationem suam spectarent di-
scendi cupidus dixit hæc se præmonitorem, si ab Harpyiis
se liberarent. Tum hi Phineo mensam apposuerunt et
cibos; quo facto repente Harpyiæ cum clangore devolan-
tes esculenta diripiunt. ⁵ Id ubi viderunt Boreæ filii, Zetes
et Calais, alati, nudatis ensibus illas per aerem persequun-
tur. ⁶ Erat vero fatum Harpyiis a Boreæ filiis perire, quibus
ipsis moriendum erat si quas insectarentur non cape-
rent. ⁷ Quum itaque illæ agerentur, altera (in Pelopon-
neso?) in Tigren fluvium decidit, qui nunc ab ea nomina-
tur Harpys. Hanc alii Nicthoen, alii Aellopum dicunt.
Alter, Ocypete, vel, ut nonnulli volunt, Ocythoe, vel se-
cundum Hesiodum Ocypode, per Propontidem fugiens ad
Echinadas (*Plotas*?) insulas usque pervasit, quæ nunc
ab illa Strophades appellantur. Nam quum ad eas perve-
nisset, convertit se (quæ est *στροφή*) et volatu defessa
simul cum persequente in littus se demisit. ⁸ Verum Apol-
lonius in Argonauticis (2,284) usque ad Strophades insulas
fugisse Harpyias refert, neque tamen mali quidquam pas-
sas, quod jurejurando nihil postea injuriarum se Phineo
illaturas promisissent.

(22) Liberatus igitur Harpyiis Phineus Argonautis navi-
gationem explanavit, et de Symplegadum discrimine
eos admonuit. ² Hæ ingentes erant in mari petrae, quæ
ventorum impetu inter se collidentes maris transitum in-
tercludebant. Multa ab iis nebula magnusque edebatur
strepitus; ac ne avibus quidem per eas transvolare licebat.
³ Igitur præcepit Argonautis per medias petras mittere co-
lumbam, quam si incolumem pervolassee vidissent, eas
trajicere ne dubitarent; si vero interiisset illa, jussit ne
transire conarentur. ⁴ His acceptis, soluta nave discedunt,
et ubi proxime ad scopulos venerant, de prora columbam
dimittunt, cui in trajectu summam caudam concursus pe-
trarum absternit. ⁵ Observato igitur scopulorum recessu,
acerrima remigantium contentione, Junone opitulante,
extrema modo puppis parte mutilata, trajecere. Ab
eo inde tempore Symplegades steterunt: in fatis enim
erat eas, si navis trajecerit, omnino stare immobiles.

(23) Deinde Argonautæ ad Mariandynos pervene-
runt, ubi Lycus rex benigne eos excepit. Hic Idmon va-
tes ab apro percussus decessit. Moritur etiam Tiphys,
cujus loco Ancæus navem se gubernaturum pollicetur.

² Παραπλεύσαντες δὲ Θερμώδοντα καὶ Καύχασον, ἐπὶ Φᾶσιν ποταμὸν ἤλθον. Οὗτος τῆς Κολχικῆς ἐστὶ γῆς. ³ Καθορμισθείσης δὲ τῆς νηὸς, ἤκε καὶ πρὸς Αἰήτην Ἰάσων, καὶ τὰ ἐπιταγέντα ὑπὸ Πελίου λέγων, παρεκάλει δοῦναι τὸ δέρας αὐτῷ, ⁴ ὃ δώσειν ὑπέσβετο, εἴαν τοὺς χαλκόποδας ταύρους μόνος καταζεύξῃ. Ἦσαν δὲ ἄγριοι παρ' αὐτῷ οὗτοι ταῦροι δύο, μεγέθει διαφέροντες, δῶρον Ἠφαίστου, οἱ χαλκοῦς μὲν εἶχον πόδας, πῦρ δὲ ἐκ στομάτων ἐφύσων. ⁵ Τούτους αὐτῷ ζεύξαντι ἐπετάσσετο σπεῖρειν δράκοντος ὀδόντας· εἶχε γὰρ λαβὼν παρ' Ἀθηνᾶς τοὺς ἡμίσεις, ὃν Κάδμος ἐσπείρειν ἐν Θήβαις. ⁶ Ἀποροῦντος δὲ τοῦ Ἰάσονος, πῶς ἂν δύναίτο τοὺς ταύρους καταζεύξαι, Μήδεια αὐτοῦ ἔρωτα ἴσχει. Ἦν δὲ αὕτη θυγάτηρ Αἰήτου καὶ Ἰδυίας τῆς Ὠκεανοῦ, φαρμακίς. ⁷ Δεδοικυῖα δὲ, μὴ πρὸς τῶν ταύρων διαφραγῇ, κρύφα τοῦ πατρὸς συνεργήσιν αὐτῷ πρὸς τὴν καταζεύξιν τῶν ταύρων ἐπηγγείλατο, καὶ τὸ δέρας ἐγχειριεῖν, εἴαν ὁμώσῃ αὐτὴν ἔξιν γυναικα, καὶ εἰς Ἑλλάδα σύμπλουν ἀγάγῃται. ⁸ Ὀμόσαντος δὲ Ἰάσονος, φάρμακον δίδωσιν, ὃ καταζευγνύει μέλλοντα τοὺς ταύρους ἐκέλευσε χρίσαι τὴν τε ἀσπίδα καὶ τὸ δόρυ καὶ τὸ σῶμα· τούτῳ γὰρ χρισθέντα, ἔφη πρὸς μίαν ἡμέραν μῆτε ἂν ὑπὸ πυρὸς ἀδικηθῇσθαι, μῆτε ὑπὸ σιδήρου. ⁹ Ἐδῆλωσε δὲ αὐτῷ, σπειρομένων τῶν ὀδόντων, ἐκ γῆς ἄνδρας μέλλειν ἀναδύεσθαι ἐπ' αὐτὸν καθωπλισμένους, οὓς, ἔλεγεν, ἐπειδὴν ἀθρόους θεάσῃται, βάλλῃ εἰς μέσον λίθους ἀποθεν· ὅταν δὲ ὑπὲρ τούτου μάχωνται πρὸς ἀλλήλους, τότε κτείνειν αὐτούς. ¹⁰ Ἰάσων δὲ τούτου ἀκούσας, καὶ χρισάμενος τῷ φαρμάκῳ, παραγενόμενος εἰς τὸ τοῦ νεῷ ἄλσος, ἐμάστευε τοὺς ταύρους, καὶ σὺν πολλῷ πυρὶ ὀρμήσαντας αὐτοὺς καταζεύξε. ¹¹ Σπείροντος δὲ αὐτοῦ τοὺς ὀδόντας, ἀνέτελλον ἐκ τῆς γῆς ἄνδρες ἑνοπλοὶ· ὃ δὲ, ὅπου πλείονας εἶώρα, βάλλων ἀφανεῖς λίθους, πρὸς αὐτοὺς μαχομένους πρὸς ἀλλήλους προσκίον, ἀνήρει. ¹² [Καὶ] καταζευγνυμένων τῶν ταύρων, οὐκ ἐδίδου τὸ δέρας Αἰήτης· ἐβούλετο δὲ τὴν τε Ἀργὴν καταφλέξαι, καὶ κτείνειν τοὺς ἐμπλέοντας. ¹³ Φθάσασα δὲ Μήδεια, τὸν Ἰάσωνα νυκτὸς ἐπὶ τὸ δέρας ἤγαγε. Καὶ τὸν φυλάσσοντα δράκοντα κατακοιμίσασα τοῖς φαρμάκοις, μετὰ Ἰάσονος, ἔχουσα τὸ δέρας, ἐπὶ τὴν Ἀργὴν παρεγένετο. Συνείπετο δὲ αὐτῇ καὶ ὁ ἀδελφεὸς Ἄψυρτος. Οἱ δὲ νυκτὸς μετὰ τούτων ἀνήλθον.

(24) Αἰήτης δὲ ἐπιγνοὺς τὰ τῇ Μήδειᾳ τετολμημένα, ὥρμησε τὴν ναῦν διώκειν. Ἰδοῦσα δὲ αὐτὸν πλησίον ὄντα Μήδεια, τὸν ἀδελφὸν φονεύει, καὶ μελίσσασα κατὰ βυθοῦ ρίπτει. ² Συναθροίζων δὲ Αἰήτης τὰ τοῦ παιδὸς μέλη, τῆς διώξεως ὑστέρησε. Διόπερ ὑποστρέψας, καὶ τὰ σωθέντα τοῦ παιδὸς μέλη θάψας, τὸν τόπον προσηγόρευσε Τόμους. ³ Πολλοὺς δὲ τῶν Κολχῶν ἐπὶ τὴν ζήτησιν τῆς Ἀργεῖς ἐξέπεμψεν, ἀπειλήσας, εἰ μὴ Μήδειαν ἄξουσιν, αὐτοὺς πείσεσθαι τὰ ἐκείνης. Οἱ δὲ διασχεθέντες, ἄλλος ἀλλαχοῦ ζήτησιν ἐποιούντο.

⁴ Τοῖς δὲ Ἀργοναυταῖς τὸν Ἠριδανὸν ποταμὸν ἤδη

² Tum Thermodontem et Caucasum prætervecti venerunt ad Phasin, qui fluvius est terræ Colchicæ. ³ Nave in portum delata, ad Aëten contendit Iason, et expositis quæ sibi a Pelia imperata essent, poposcit ab eo vellus aureum; ⁴ quod se daturum Aëtes pollicitus est, si solus sub jugum misisset tauros æripedes. Erant duo, quos a Vulcano acceperat feritate sua et corporis magnitudine insignes; areos pedes habebant atque flammæ ore spirabant. ⁵ Hos postquam iugo junxisset, ut draconis dentes sereret imperavit. Aëtes enim a Minerva acceperat dimidiam eorum, quorum alteram partem Thebis severat Cadmus. ⁶ Dum vero nescit Iason quam arte tauros subjugaret, Medea illius amore capitur. Hæc erat Aëtæ filia ex Idyia Oceanogénita, veneficiis et incantationibus insignis. ⁷ Quæ verita ne Iason a tauris perderetur, clam patre sociam ipsi se fore ad eos jungendos, atque vellus quoque aureum daturam esse promisit, si iurejurando polliceretur se uxorem ipsam ducturum et secum in Græciam nave pervecturum esse. ⁸ Id postquam præstiturum se Iason juraverat, pharmacum dedit, quo, ubi tauros sub jugum mittere vellet, clypeum et hastam ac corpus inungere præcepit. Hoc enim delibutum per unum diem neque igne neque ferro lædi posse affirmavit. ⁹ Eadem prædixit Iasoni fore, ut e satis dentibus viri terra orirentur contra ipsum armati, quos simul ac frequentes videret, jussit ut eminus inter eos lapides conjiceret; deinde autem, quando ea de re pugnam inter se committerent, eos occideret. ¹⁰ Quibus auditis Iason pharmaco inunctus et templi lucum ingressus tauros quæsit, eosque, quamvis multas flammæ vomentes in eum irruerent, misit subjugum. ¹¹ Satis deinde dentibus armati e terra viri profluere. Iason ubi plures esse vidit, conjectis inter eos ex occulto lapidibus, pugnautes inter se adortus occidit. ¹² At licet tauros domuisset, Aëtes vellus non dedit, sed Argo navem incendere et qui ea venerant voluit interficere. ¹³ Quod quominus fieret impediens Medea Iasonem noctu duxit ad vellus, eoque, postquam draconem custodem veneno sopiverat, posita cum Iasone et Apsyrtō fratre ad Argo navem sese contulit. Argonautæ vero cum hisce eadem nocte navem solverunt.

(24) Aëtes, cognita Medæ audacia, navem persequi properavit. Quem ubi Medea appropinquantem vidit, fratrem jugulat ac membra ejus articulatim concisa jacit in profundum. ² Aëtes membra filii colligens a persecutione detentus est. Quare reversus servatos pueri artus sepelivit, eumque locum nominavit Tomos. ³ Multos deinde Colchorum ad Argo navem perquirendam emisit, hisque, nisi Medeam captivam reducerent, quod illa subitura fuisset supplicium minatus est. Hi igitur alius alio diffusi Argo navem quærebant.

⁴ At Argonautas Eridanum fluvium jam præternavigant.

παραπλέουσι μηνίσας Ζεὺς ὑπὲρ τοῦ φονευθέντος Ἀψύρτου χειμῶνα λάβρον ἐπιπέμφας ἐμβάλλει πλά-
νην. Καὶ αὐτῶν τὰς Ἀψυρτίδας νήσους παραπλεόντων
ἡ ναὺς φλέγγεται, μὴ λήξειν τὴν ὁργὴν τοῦ Διὸς, ἐὰν
μὴ πορευθέντες εἰς τὴν Λύσονίαν, τὸν Ἀψύρτου φόνον
καθαρθῶσιν ὑπὸ Κίρκης. ⁵ Οἱ δὲ παραπλεύσαντες τὰ
Λιγύων καὶ Κελτῶν ἔθνη, καὶ διὰ τοῦ Σαρδονίου πε-
λάγους κομισθέντες, παραμειψάμενοι Τυρρηνίαν,
ἦλθον εἰς Αἰαίαν. ⁶ Ἐνθα Κίρκη ἰκέται γενόμενοι κα-
θαίρονται.

(25) Παραπλεόντων δὲ Σειρῆνας αὐτῶν, Ὀρφεὺς
τὴν ἐναντίαν μοῦσαν μελωδῶν, τοὺς Ἀργοναῦτας
κατέσχε. Μόνος δὲ Βούτης ἐξενήξατο πρὸς αὐ-
τὰς, ὃν ἀρπάσασα Ἀφροδίτη ἐν Αἰλυθαίῳ κατῴ-
κισε.

² Μετὰ δὲ τὰς Σειρῆνας τὴν ναῦν Χάρυβδις ἐξεδέ-
χετο, καὶ Σκύλλα, καὶ Πέτραι Πλαγκταί, ὑπὲρ ὧν
φλόξ πολλὴ καὶ καπνὸς ἀναφερόμενος ἐωρᾶτο. Ἀλλὰ
διὰ τούτων διεκόμισε τὴν ναῦν σὺν Νηρηΐσι Θέτις πα-
ρακληθεῖσα ὑπὸ Ἥρας.

³ Παραμειψάμενοι δὲ Θρινακίαν νῆσον Ἰλίου βοῦς
ἔχουσιν, εἰς τὴν Φαιάκων νῆσον Κέρκυραν ἦκον, ἧς
βασιλεὺς ἦν Ἀλκίνοος.

⁴ Τῶν δὲ Κόλχων τὴν ναῦν εὐρεῖν μὴ δυνάμενων, οἱ
μὲν τοῖς Κεραυνίοις ὄρεσι παρώκησαν, οἱ δὲ εἰς τὴν
Ἰλλυρίδα κομισθέντες, ἔκτισαν Ἀψυρτίδας νήσους.
⁵ ἔνιοι δὲ, πρὸς Φαίακας ἐλθόντες, τὴν Ἀργὴν κατέλα-
βον, καὶ τὴν Μηδείαν ἀπήτουν παρὰ Ἀλκινόου. Ὁ δὲ
εἶπεν, εἰ μὲν ἤδη συνελήλυθεν Ἰάσωνι, (οὐ ?) δώσειν
αὐτὴν ἐκείνῳ· εἰ δὲ ἔτι παρθένος ἐστὶ, τῷ πατρὶ ἀν-
τιπέμψειν. Ἀρήτη δὲ ἡ Ἀλκινόου γυνὴ φθάσασα Μη-
δείαν Ἰάσωνι συνέξευξεν. (26) Ὅθεν οἱ μὲν Κόλχοι
μετὰ Φαιάκων κατήκχησαν, οἱ δὲ Ἀργοναῦται μετὰ
τῆς Μηδείας ἀνήγθησαν. Πλέοντες δὲ νυκτὸς σφοδρῶ
περιπίπτουσι χειμῶνι. ² Ἀπόλλων δὲ στὰς ἐπὶ τὰς
Μελαντίους δεῖρας, τοξεύσας τῷ βέλει εἰς τὴν θάλασ-
σαν, κατήστραψεν. Οἱ δὲ πλησίον ἐθεάσαντο νῆσον, τῇ
δὲ παρὰ προσδοκίαν ἀναφανῆναι, προσορμισθέντες,
Ἀνάφην ἐκάλεσαν. ³ Ἰδρυσάμενοι δὲ βωμόν Ἀπόλλω-
νος Αἰγλήτου, καὶ θυσιάσαντες ἐπ' εὐωχίαν ἐτράπη-
σαν. Δοθεῖσαι δὲ ὑπὸ Ἀρήτης Μηδείᾳ δώδεκα θερά-
παινοι, τοὺς ἀριστεάς ἐσκόπτειν μετὰ πικρινίας· ὅθεν
ἔτι καὶ νῦν τῇ θυσίᾳ σὺνηθές ἐστι σκώπτειν ταῖς γυ-
ναιξίν.

⁴ Ἐντεῦθεν ἀναχθέντες κωλύονται Κρήτη προσίσχειν
ὑπὸ Τάλῳ. Τοῦτον οἱ μὲν τοῦ χαλκοῦ γένους εἶναι
λέγουσιν· οἱ δὲ, ὑπὸ Ἡφαίστου Μίνωϊ δοθῆναι. Ὁ δὲ
ἦν χαλκοῦς ἀνὴρ. Οἱ δὲ Ταῦρον αὐτὸν λέγουσιν, εἶχε
δὲ φλέβα μίαν ἀπὸ αὐγένος κατατείνουσιν ἄχρι σφυ-
ρῶν· κατὰ δὲ τὸ δέρμα τῆς φλεβὸς ἦλος διήρειστο
χαλκοῦς. ⁵ Οὗτος ὁ Τάλως τρεῖς ἐκάστης ἡμέρας τὴν
νῆσον πεπιτροχάζων ἐτήρει. Διὸ καὶ τότε τὴν Ἀργὴν
προσπλέουσιν θεωρῶν λίθοις ἐβαλλεν. Ἐξαπατηθεὶς
δὲ ὑπὸ Μηδείας ἀπέθανεν, ὥς μὲν ἔνιοι λέγουσι, διὰ

les Jupiter ob Apsyrti caedem iratus, ingenti missa tempe-
state in errorem confecit; quumque Apsyrtidas insulas
praeternavigarent, Argo dixit: Jovis iram non desituram
esse, nisi in Ausoniam profectos Circe ab Apsyrti caede
expiaverit. ⁵ Igitur Ligurum Celtorumque gentes praeter-
vecti et per Sardonium mare delati Tyrrheniam legentes
venerunt in Aeam, ubi a Circe supplices lustrantur.

(25) Qui quum Sirenas praeternavigarent, obtudit ea-
rum vocem suo cantu Orpheus, continuitque heroes ne
propius accederent. Unus tantum Butes ad eas enatavit,
quem tamen Venus ereptum, Lilybaeum transtulit, ubi
habitaret.

² Post Sirenes navem Charybdis excepit et Scylla et Plan-
ctae petrae, super quibus multus cum fumo ignis emissus
conspiciebatur. Sed per eas Thetis cum Nereidibus, Ju-
nonis monitu, incolumem navem traduxit.

³ Praetervecti Thrinaciam insulam, quam tenent Solis
boves, ad Corcyram, Phaeacum insulam, appellant, cujus
rex erat Alcinoos.

⁴ Verum Colchi quum Argo navem nusquam invenirent,
horum alii ad Ceraunos montes consederunt, alii ad Il-
lyriae oram delati insulas incoluerunt Apsyrtidas; ⁵ non-
nulli ad Phaeaces pervenientes, inventa tandem Argo,
Medeam ab Alcinoos repelierunt. Sed hic respondit, si Me-
dea jam congressa esset cum Iasone, se eam Aetiae non
traditurum; sin adhuc virgo foret, patri remissurum esse.
Verum enimvero Alcinoi conjux Arete Iasoni Medeam
jam copulaverat. (26) Quare Colchi apud Phaeacas se-
des sibi constituerunt, Argonautae vero cum Medea na-
vem duxerunt in altum. At noctu navigantes in vehemen-
tem incidunt tempestatem. ² Apollo autem in jugis stans
Melantiis missa in mare sagitta fulguravit. Illi vero haud
procul conspexerunt insulam, quam appulsi, quum praeter
opinionem apparuisset, nominarunt Anaphen; ³ et exstru-
cta ibi Apollini Aegletae ara, post peracta sacrificia ad epu-
lationem sese converterunt. Duodecim autem quas Arete
Medeae dono dederat ancillae dieteriis heroes cavillaban-
tur. Hinc etiam nunc in his sacrificiis cavillandi mos
mulieribus manet.

⁴ Inde avecti in Cretam appellere prohibentur a Talo.
Hunc nonnulli aerei hominum generis fuisse dicunt, se-
cundum alios a Vulcano datus erat Minoi. (Vir erat
aeneus.) Sant denique qui Taurum eum appellent. Habe-
bat ille unam tantum venam a cervice ad talos descen-
dentem, cujus cuti clavus aereuserat impactus. ⁵ Hic igitur
Talus ter quotidie circum insulam currens eam tuebatur.
Quocirca et tum Argo appropinquantem conspiciens lapi-
dibus petivit. Sed deceptus a Medea occubuit, quae
eum veneficiis, ut nonnulli dicunt, ad insaniam redegit;

φαρμάκων αὐτῇ μανίαν Μηδείας ἐμβαλούσης· ὥς δέ τινες, ὑποσχομένης ποιήσιν ἄθανατον αὐτὸν, καὶ τὸν ἥλον ἐξελεύσης, ἐκρυέντος τοῦ παντὸς ἰχθῆρος, ἀποθάνειν. Τινὲς δὲ, αὐτὸν τοξευθέντα ὑπὸ Πόϊαντος εἰς τὸ σφυρὸν τελευτῆσαι λέγουσι.

⁶Μίαν δὲ ἐνταῦθα νύκτα μείναντες, Αἰγίνη προσίσχουσιν ὑδρεύσασθαι θέλοντες, καὶ γίνεται περὶ τῆς ὑδρείας αὐτοῖς ἀμιλλα. Ἐκείθεν δὲ διὰ τῆς Εὐβοίας καὶ τῆς Λοκρίδος πλεύσαντες, εἰς Ἴωλκὸν ἥλθον, τὸν πάντα πλοῦν ἐν τέσσαρσι μηνσὶ τελειώσαντες.

(27) Πελίας δὲ, ἀπογνοὺς τὴν ὑποστροφὴν τῶν Ἀργοναυτῶν, τὸν Αἴσονα κτείνειν ἤθελεν· ὁ δὲ αἰτησάμενος ἑαυτὸν ἀνελεῖν, θυσίαν ἐπιτελῶν ἀδελφῷ τοῦ ταύρου αἷμα σπασάμενος ἀπέθανεν. ²Ἦ δὲ Ἰάσονος μήτηρ, ἐπαρασάμενη Πελία, νήπιον ἀπολιποῦσα παῖδα Πρόμαχον, ἑαυτὴν ἀνήρτησε· Πελίας δὲ καὶ τὸν καταλειφθέντα παῖδα ἀπέκτεινεν αὐτῆς. ³Ὁ δὲ Ἰάσων κατελθὼν, τὸ μὲν δέρας ἔδωκε· περὶ ὧν δὲ ἡδίκηθη μετελθεῖν ἐθέλων, καιρὸν ἐξεδέχετο. Καὶ τότε μὲν εἰς Ἴσθμὸν μετὰ τῶν ἀριστέων πλεύσας, ἀνέθηκε τὴν ναῦν Ποσειδῶνι. ⁴Αὖθις δὲ Μήδειαν παρακαλεῖ ζητεῖν, ὅπως Πελίας αὐτῇ δίκας ὑποσγῇ. Ἦ δὲ εἰς τὰ βασίλεια τοῦ Πελίου παρελθοῦσα, πείθει τὰς θυγατέρας αὐτοῦ τὸν πατέρα κρεουργῆσαι καὶ καθεψῆσαι, διὰ φαρμάκων αὐτὸν ἐπαγγελλομένη ποιήσιν νέον· καὶ, τοῦ πιστεῦσαι χάριν, χρὶὸν μελίσσας καὶ καθεψῆσας ἐποίησεν ἄρνα. Αἱ δὲ πιστεύσασαι τὸν πατέρα κρεουργοῦσι καὶ καθεψοῦσιν. (28) Ἀκαστος δὲ μετὰ τῶν τὴν Ἴωλκὸν οἰκούντων τὸν πατέρα θάπτει, τὸν δὲ Ἰάσονα μετὰ τῆς Μηδείας τῆς Ἴωλκοῦ ἐκβάλλει.

²Οἱ δὲ ἦχον εἰς Κόρινθον, καὶ δέκα μὲν ἔτη διετέλουν εὐτυχοῦντες· αὖθις δὲ, τοῦ τῆς Κορίνθου βασιλέως Κρέοντος τὴν θυγατέρα Ἰλαύκην Ἰάσονι ἐγγυῶντος, παραπειμψάμενος Ἰάσων Μήδειαν, ἐγάμει. ³Ἦ δὲ, οὗς τε ὤμοσεν Ἰάσων θεοὺς ἐπικαλεσαμένη, καὶ τὴν Ἰάσονος ἀχαριστίαν μεμψαμένη πολλάκις, τῇ μὲν γαμουμένη πέπλον μεμαγευμένον φαρμάκῳ ἐπέμψεν, ὃν ἀμφιεσαμένη, μετὰ τοῦ βοηθοῦντος πατρὸς, πυρὶ λάβρῳ καταφλέγει, τοὺς τε παῖδας, οὗς εἶχεν ἐξ Ἰάσονος, Μέρμερον καὶ Φέρητα, ἀπέκτεινε, καὶ λαβοῦσα παρὰ Ἡλίου ἄρμα πτηνῶν δρακόντων, ἐπὶ τούτου φεύγουσα ἦλθεν εἰς Ἀθήνας. ⁴Λέγεται δὲ, ὅτι φεύγουσα τοὺς παῖδας νηπίους ἔτι ὄντας κατέλιπεν, ἰκέτας καθίσασα ἐπὶ τὸν βωμὸν τῆς Ἥρας τῆς Ἀκραιάς, Κορίνθιοι δὲ αὐτοὺς ἀναστήσαντες κατετραυμάτισαν.

⁵Μήδεια δὲ ἦκεν εἰς Ἀθήνας, καὶ καὶ γαμηθεῖσα Αἰγεί, παῖδα γεννᾷ Μῆδον. Ἐπιβουλεύουσα δὲ ὕστερον Θησεῖ, φυγὰς [δὲ] Ἀθηναίων μετὰ τοῦ παιδὸς ἐκβάλλεται. Ἀλλὰ οὗτος μὲν πολλῶν κρατήσας βαρβάρων, τὴν ὑφ' ἑαυτὸν χώραν ἄπασαν Μηδίαν ἐκάλεσε, καὶ στρατευόμενος ἐπὶ Ἰνδοὺς ἀπέθανε.

⁶Μήδεια δὲ εἰς Κόλχους ἦλθεν ἄγνωστος, καὶ καταλαβοῦσα Αἰήτην ὑπὸ τοῦ ἀδελφοῦ Περσοῦ τῆς βασιλείας ἐστερημένον, κτείνασα τοῦτον, τῇ πατρὶ τὴν βασιλείαν ἀποκατέστησεν.

secundum alios vero Medea se illum immortalem reddituram esse pollicita clavum ex humero extraxit, ideoque omni exhausto sanguine iste vitam finivit. Verum nonnulli eum a Porante sagitta in calce vulneratum interiisse tradunt.

⁶Unam hic noctem morati aequatum appellant Aeginam, ubi de aequatione ipsos inter Argonautas erat certamen. Hinc inter Euboeam et Locridem navigantes, toto itinere quattuor mensibus confecto, Iolcum pervenerunt.

(27) Verum Pelias, quod Argonautarum reditum desperabat, occidere voluit Aesonem; qui postquam ut sibi ipse mortem conscisceret Peliam rogaverat, immolati tauri sanguine hausto intrepide occubuit. ²At Iasonis mater, Peliam execrata, relicto Promacho tenerrimae aetatis puero, vitam suspendio finivit. Deinde Pelias etiam relictum ab ea filium jugulavit. ³Interea rediit Iason ac vellus aureum Peliae tradidit; ulciscendi autem quibus affectus erat injurias expectabat occasionem. Jam vero cum principibus in Isthmum profectus Argo navem Neptuno consecravit. ⁴Atque Medeam monet, ut rationem inecat, qua Pelias injurarum poenas luat. Tum illa Peliae regiam ingressa filiabus ejus persuadet, ut patrem in frustra concisum decoquant, se beneficiis juventutem ei restitutam esse pollicita. Idque ut facilius crederent, arietem dissectum elixatumque reddidit agnum. Ille itaque credulae patrem membratim concisum elixant. (28) Aeacus autem cum Iolci incolis patrem sepelivit, Iasonemque et Medeam Iolco eiecit.

²Hi commigrarunt Corinthum, ubi decem annos fortunate transegerunt. Deinde vero Iason Glaucen, quam Creon, rex Corinthiorum, filiam ei desponderat, dimissa Medea, in matrimonium duxit. ³Jam vero illa quos Iason deos jurasset obtestata ingratumque illius animum saepe iterumque detestata, recens nuptae peplum misit; quem veneno imbutum quum illa induit, una cum patre, auxilium ferente, flammarum vi concremavit. Medea insuper quos ex Iasone filios habebat Mermerum ac Phereum trucidavit, et curru alatis juncto draconibus, quem a Sole acceperat, profugit Athenas. ⁴Dicunt vero fugientem filios, infantes adhuc, supplices ad Aetæae Junonis aram constitutos reliquisse, eosque a Corinthiis ab ara abductos multisque confectos vulneribus esse necatos.

⁵Medea igitur venit Athenas, ubi Aegeo nupta filium peperit Medum. Postea quum Theseo struxisset insidias, in fugam acta Athenis ipsa cum filio eiecit. Sed hic magnum apud barbaros imperium consecutus, subjectam sibi terram universam vocavit Mediam. Postremo contra Indos in bellum profectus occubuit.

⁶Sed Medea nulli suorum agnita ad Colchos venit; ubi quum Aeten a Persa fratre regia dignitate spoliatus invenisset, hoc interfecto, patri regnum restituit.

BIBLION B.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ I.

(1) Ἐπειδὴ δὲ τὸ τοῦ Δευκαλίωνος διεξελήλυθαμεν γένος, ἐχομένως λέγωμεν τὸ Ἰνάχου.

²Ὠκεανοῦ καὶ Τηθύος γίνεται παῖς Ἰνάχος, ἀφ' οὗ ποταμὸς ἐν Ἀργεὶ Ἰνάχος καλεῖται. ³Τούτου καὶ Με-
λίας τῆς Ὠκεανοῦ Φωρωνεύς τε καὶ Αἰγιαλεύς παῖδες
ἐγένοντο. ⁴Αἰγιαλεύς μὲν οὖν, ἀπαιδὸς ἀποθανόντος,
ἡ χώρα ἅπασα Αἰγιαλεια ἐκλήθη. ⁵Φωρωνεύς δὲ ἀπά-
σης τῆς ὕστερον Πελοποννήσου προσαγορευθείσης
δυναστεύων, ἐκ Τηλοδίκης Νύμφης Ἄπιν καὶ Νιόβην
ἐγέννησεν. ⁶Ἄπιν μὲν οὖν εἰς τυραννίδα τὴν ἑαυτοῦ
μεταστήσας δύναμιν, καὶ βίαιος ὢν τύραννος, ὀνομά-
σας ἀφ' ἑαυτοῦ τὴν Πελοπόννησον Ἀπίαν, ὑπὸ Θελ-
ξίονος καὶ Τελγίνος ἐπιβουλεύσεις, ἅπαις ἀπέθανε, καὶ
νομισθεὶς θεὸς ἐκλήθη Σάραπιν.

⁷Νιόβης δὲ καὶ Διὸς, ἥ πρώτη γυναικὶ Ζεὺς θνητῇ
ἐμίγη, παῖς Ἀργὸς ἐγένετο· ὥς δὲ Ἀκουσίλαός φησι,
καὶ Πελασγὸς, ἀφ' οὗ κληθῆναι τοὺς τὴν Πελοπόννη-
σον οἰκοῦντας Πελασγούς. Ἡσιόδος δὲ τὸν Πελασγὸν
αὐτόχθονά φησιν εἶναι. Ἀλλὰ περὶ μὲν τούτου πάλιν
ἐροῦμεν. (2) Ἀργὸς δὲ λαβὼν παρὰ Φωρωνέως τὴν
βασιλείαν, ἀφ' ἑαυτοῦ τὴν Πελοπόννησον ἐκάλεσεν
Ἀργὸς. Καὶ γῆμας Εὐάδην τὴν Στρυμόνος καὶ
Νεαίρας, ἐτέκνωσεν Ἐκβάσον, Πείραντα, Ἐπίδau-
ρον, Κρίασον, ὃς καὶ τὴν βασιλείαν παρέλαβεν.

²Ἐκβάσου δὲ Ἀγῆνωρ γίνεται. Τούτου δὲ Ἀργὸς ὁ
Πανόπτης λεγόμενος. ³Ἐῖγε δὲ οὗτος ὀφθαλμοὺς μὲν ἐν
παντὶ τῷ σώματι· ὑπερβάλλων δὲ δυνάμει, τὸν μὲν
τὴν Ἀρχαδίαν λυμαινόμενον ταῦρον ἀνελών, τὴν τού-
του δορὰν ἡμφίεσατο. ⁴Σάτυρον δὲ, τοὺς Ἀρχάδας
ἀδικοῦντας καὶ ἀφαιρούμενον τὰ βοσκήματα, ὑποστὰς
ἀπέκτεινε. ⁵Λέγεται δὲ, ὅτι καὶ τὴν Ταρτάρου καὶ Γῆς
Ἐχιδνάν, ἣ τοὺς παριόντας συνήρπαζεν, ἐπιτηρήσας
κοιμωμένην ἀπέκτεινε. ⁶Ἐξεδίκησε δὲ καὶ τὸν Ἀπι-
δος φόνον τοὺς αἰτίους ἀποκτείνας.

(3) Ἀργὸς δὲ καὶ Ἰσμήνης τῆς Ἀσωποῦ παῖς Ἰα-
σος· οὗ φασιν Ἰὼ γενέσθαι· Κάστωρ δὲ, ὁ συγγράψας
τὰ χρονικὰ [ἀγνοήματα], καὶ πολλοὶ τῶν τραγικῶν,
Ἰνάχου τὴν Ἰὼ λέγουσιν. Ἡσιόδος δὲ καὶ Ἀκουσίλαος
Πειρῆνος αὐτὴν φασιν εἶναι. ²Ταύτην ἱερωτύνην τῆς
Ἥρας ἔχουσιν Ζεὺς ἐφθειρε. Φωραθεὶς δὲ ὑφ' Ἥρας,
τῆς μὲν κόρης ἀφάμενος εἰς βοῦν μεταμόρφωσε λευκὴν,
αὐτὴν δὲ ἀπωμόσατο μὴ συνελθεῖν. Διὸ φησιν Ἡσιό-
δος, οὐκ ἐπισπᾶσθαι τὴν ἀπὸ τῶν θεῶν ὀργὴν τοὺς
γινομένους ὄρκους ὑπὲρ ἔρωτος. ³Ἥρα δὲ αἰτησαμένη
παρὰ Διὸς τὴν βοῦν, φύλακα αὐτῆς κατέστησεν Ἀρ-
γον τὸν πανόπτην, ὃν Ἀσκληπιάδης μὲν Ἀρέστορος
λέγει· Φερεκύδης δὲ, Ἰνάχου (leg. videtur Φερεκύ-
δης μὲν Ἀρέστορος λέγει, Ἀσκληπιάδης δὲ Ἰνάχου).
Κέρκωψ δὲ, Ἀργὸς καὶ Ἰσμήνης τῆς Ἀσωποῦ θυγα-
τρός· Ἀκουσίλαος δὲ γηγενῇ αὐτὸν λέγει. ⁴Οὗτος ἐκ

LIBER SECUNDUS.

CAPUT I.

(1) Postquam Deucalionis genus enarravimus, deinceps
explicemus gentem Inachi.

²Oceani et Tethyis filius est Inachus, a quo in Argolide
Inachus fluvius cognominatur. ³Ex hoc et Melia Oceani
Phoroneus et Ægialeus filii nati sunt. ⁴Et ab Ægialeo qui-
dem, quum nulla prole relicta decessisset, regio cui præ-
fuerat universa dicta est Ægialea. ⁵Phoroneus vero totius
cui post Peloponneso nomen erat regionis imperio potitus, e
Telodice nymphea Apin et Nioben suscepit. ⁶Quorum Apis,
regno in tyrannidem commutato, violenter et tyrannice
agens, Peloponneso suo de nomine Apia vocata,
Thelxionis et Telchini insidiis appetitus sine liberis vitam
finivit et relatus inter deos appellatus est Sarapis.

⁷Jovis et Niobæ, quam primam Jupiter mortalem mu-
lierem amavit, filius est Argus; ut vero Acusilaus dicit,
etiam Pelasgus, a quo Peloponnesum incolentes vocati
essent Pelasgi. At Hesiodus Pelasgum indigenam fuisse re-
fert. Sed de hoc infra dicemus. (2) Argus itaque Phoroneo
in regno succedens, de se Peloponnesum nominavit Argos;
et ducta Evadne Strymonis et Nearæ filia, procreavit
Ecbasum, Pirantem, Epidaurum, Criasum, qui postea re-
gnum suscepit.

²Ecbaso nascitur Agenor; ex hoc Argus quem Panopten
dicunt. ³Nam totum ejus corpus oculis erat consitum. Qui
quum viribus præstaret, aprum Arcadiæ agros deva-
stantem interemit, ejusque pelle corpus sibi contexit.
⁴Satyrum quoque, qui multis Arcades malis afflicebat
atque pecora abigebat, pugna adortus interfecit. ⁵Dicitur
etiam Echidnam, Tartari ex Terra filiam, quæ viatores
corripiebat, dormientem speculatus occidisse. ⁶Idem Api-
dis cædem sublati interfectoribus ultus est.

(3) Argo et Ismena Æsopi filia natus est Iasus, e quo
Io ortam esse ferunt. Verum Castor, qui de erroribus
circa temporum notationes librum conscripsit, et multi
tragicorum Io Inachi filiam esse perhibent; at Hesiodus
et Acusilaus eam Pirenis natam dicunt. ²Hanc Junonis sa-
cerdotio fungentem Jupiter vitiavit; sed a Junone depre-
hensus puellam manus attactu in bovem albam commu-
tavit, seque cum ea concubuisse abjuravit. Quare Hesiodus
dicit amantum perjuriam non excitare iram deorum. ³Juno
autem bovem a Jove depoposcit, acceptamque custodien-
dam dedit Argo Panoptæ, quem Asclepiades Arestoris,
Pherecydes Inachi (potius: Pherecydes Arestoris, Ascle-
piades Inachi), Cercops Argi ex Ismena Asopi filia natum
dicunt. Acusilaus denique eum terra ortum ait. ⁴Illic olivæ,

τῆς ἐλαίας ἐδέσμευεν αὐτήν, ἥτις ἐν τῷ Μυκηναίων ὑπῆρχεν ἄλσει. Διὸς δὲ ἐπιτάξαντος Ἰέρμῃ κλέψαι τὴν βοῦν, μηνύσαντος Ἰέρκκος, ἐπειδὴ λαθεῖν οὐκ ἠδύνατο, λίθῳ βαλὼν ἀπέκτεινε τὸν Ἄργον, ὅθεν Ἀργειφόντης ἐκλήθη. ⁵ Ἦρα δὲ τῇ βοὶ οἶστρον ἐμβάλλει. Ἡ δὲ πρῶτον ἦκεν εἰς τὸν ἀπ' ἐκείνης Ἰόνιον κόλπον κληθέντα· ἔπειτα διὰ τῆς Ἰλλυρίδος πορευθεῖσα, καὶ τὸν Αἴμον ὑπερβαλοῦσα, διέβη τὸν τότε μὲν καλούμενον πόρον Θράκιον, νῦν δὲ ἀπ' ἐκείνης Βόσπορον. ⁶ Ἐπελοῦσα δὲ εἰς Σκυθίαν καὶ τὴν Κιμμερίδα γῆν, πολλὴν χέρσον πλανηθεῖσα, καὶ πολλὴν διανηξάμενη θάλασσαν Εὐρώπης τε καὶ Ἀσίας, τελευταῖον ἦκεν εἰς Αἴγυπτον· ὅπου τὴν ἀρχαίαν μορφὴν ἀπολαβοῦσα, γεννᾷ παρὰ τῇ Νείῳ ποταμῷ Ἐπαφον παῖδα. ⁷ Τοῦτον δὲ Ἦρα δέχεται Κουρήτων ἀφανῇ ποιῆσαι· οἱ δὲ ἠφάνισαν αὐτόν. Καὶ Ζεὺς μὲν αἰσθόμενος κτείνει Κούρητας· Ἰὼ δὲ ἐπὶ ζήτησιν τοῦ παιδὸς ἐτράπετο. ⁸ Πλανωμένη δὲ κατὰ τὴν Συρίαν ἅπασαν (ἐκεῖ γὰρ ἐμηνύετο, ὡς τοῦ Βυβλίων βασιλέως γυνὴ ἐτιθῆναι τὸν υἱόν), καὶ τὸν Ἐπαφον εὐροῦσα, εἰς Αἴγυπτον ἐλοῦσα, ἐγαμήθη Τηλεγόνῳ· τῷ βασιλεύοντι τότε Αἰγυπτίων. Ἰδρύσατο δὲ ἄγαλμα Δήμητρος, ἣν ἐκάλεσαν Ἰσιν Αἰγύπτιοι, καὶ τὴν Ἰὼ Ἰσιν ὁμοίως προσηγόρευσαν.

(4) Ἐπαφος δὲ βασιλεύων Αἰγυπτίων γαμεῖ Μέμφιν τὴν Νείλου θυγατέρα, καὶ ἀπὸ ταύτης κτίζει Μέμφιν πόλιν, καὶ τέκνοι θυγατέρα Λιβύην, ἀφ' ἧς ἡ χώρα Λιβύη ἐκλήθη.

² Λιβύης δὲ καὶ Ποσειδῶνος γίνονται παῖδες δίδυμοι, Ἀγήνωρ καὶ Βῆλος. ³ Ἀγήνωρ μὲν οὖν εἰς Φοινίκην ἀπαλλαγείς ἐβασίλευσε, καὶ κεῖ [τῆς] μεγάλης ῥίζης ἐγένετο γενεάρχης· ὅθεν ὑπερθησόμεθα περὶ τούτου. ⁴ Βῆλος δὲ, ὑπομείνας ἐν Αἰγύπτῳ, βασιλεύει μὲν Αἰγύπτου· γαμεῖ δὲ Ἀγχινοῦν τὴν Νείλου θυγατέρα, καὶ αὐτῷ γίνονται παῖδες δίδυμοι, Αἰγυπτος καὶ Δαναός· ὡς δὲ φησιν Εὐριπίδης, καὶ Κηφεὺς καὶ Φινεὺς προσέτι.

⁵ Δαναὸν μὲν οὖν Βῆλος ἐν Λιβύῃ κατόκησεν, Αἰγυπτον δὲ ἐν Ἀραβίᾳ· ὃς καὶ καταστρεφάμενος τὴν Μελαμπόδων γῶραν [ἀφ' ἑαυτοῦ] ὠνόμασεν Αἰγυπτον. ⁶ Γίνονται δὲ ἐκ πολλῶν γυναικῶν Αἰγύπτῳ μὲν παῖδες πεντήκοντα· θυγατέρες δὲ Δαναῶν πεντήκοντα. ⁷ Στῆσιασάντων δὲ αὐτῶν περὶ τῆς ἀρχῆς, ὕστερον Δαναὸς τοὺς Αἰγύπτου παῖδας δεδοικώς, ὑποθεμένης Ἀθηνᾶς αὐτῷ, ναῦν κατεσκεύασε [πρῶτος τὴν κληθεῖσαν ὡς ἀπὸ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν θυγατέρων αὐτοῦ πεντηκόντορον], καὶ τὰς θυγατέρας ἐνθόμενος ἔφυγε.

⁸ Προσάγων δὲ Ῥόδῳ, τὸ τῆς Λινδίας Ἀθηνᾶς ἄγαλμα ἰδρύσατο. Ἐντεῦθεν δὲ ἦκεν εἰς Ἄργος, καὶ τὴν βασιλείαν αὐτῷ παραδίδωσι Γελάνωρ ὁ τότε βασιλεύων. [Αὐτὸς δὲ κρατήσας τῆς χώρας ἀφ' ἑαυτοῦ τοὺς ἐνοικοῦντας Δαναοὺς ὠνόμασεν.] ⁹ Ἀνύδρου δὲ τῆς χώρας ὑπαρχούσης, ἐπειδὴ καὶ τὰς πηγὰς ἐξήρανε Ποσειδῶν, μηνίων Ἰνάχῳ, διότι τὴν γῶραν Ἀθηνᾶς

quæ in Mycenarum erat luo, Ionem alligavit. Quum vero Jupiter Mercurio imperasset, ut bovem furtim abigeret, Mercurius autem propter Hieracis (accipitris) indicia hoc clam facere non posset, lapide percussus Argum necavit. Hinc itaque Argiphontes dictus est. ⁵ Verum Juno æstrum bovi immisit. Quo concitata Io primum venit ad appellatum ab illa sinum Ionium. Deinde per Illyriam progressa superato Haemo, fretum trajecit, quod tunc appellabatur Thracium, nunc vero ab illa Bosphorus dicitur. ⁶ Inde quum in Scythiam penetrasset et Cimmeriam, quumque per continentem multum decrasset, multaque Europæ atque Asiae maria transisset, postremo in Ægyptum venit, ubi pristina forma recepta ad Nilum fluvium filium peperit Epaphum. ⁷ Hunc Juno ut Curetes e conspectu auferrent rogavit. Illi igitur puerum occultarunt. Quod ubi Jupiter rescivit, Curetas interemit. Io interim ad filium investigandum se convertit. ⁸ Quæ quum Syriam universam pervagata esset (ibi enim a Bybliorum regis uxore filium nutrirī indicatum erat), Epapho invento, in Ægyptum remeavit atque Telegono nupsit, qui tunc temporis Ægyptiorum regnum administrabat. Consecravit vero signum Cereris, quam Isin vocarunt Ægyptii, qui Io quoque Isin cognominarunt.

(4) Epaphus autem Ægyptiis imperans Memphin Nili filiam duxit deque uxoris nomine conditam urbem Memphin nominavit; ex eaque filiam suscepit Libyam, quæ Libyæ terræ nomen dedit.

² Ex Libya et Neptuno gemini nati sunt Agenor et Belus.

³ Agenor in Phœniciam profectus ibi regni sedem constituit, ac magnæ sobolis auctor exstitit. Quare de eo in præsentia dicere supersedemus. ⁴ Belus in Ægypto manens regnum consequitur. Uxorem duxit Anchinoen Nili filiam, et nascuntur ei gemini Ægyptus et Danaus, sicut autem Euripides dicit, Cepheus præterea et Phineus.

⁵ Danaum Belus in Libyam habitatum misit, Ægyptum in Arabiam, qui subjectam sibi Melampodum terram nominavit Ægyptum. ⁶ Nascuntur Ægypto ex pluribus conjugibus filii quinquaginta, totidemque Danao filiae. ⁷ Patres quum de regno inter se contenderent, postea Danaus Ægypti filios timens Minervæ consilio navem fabricavit, qua filiabus impositis aufugit.

⁸ Rhodum appulsus Minervæ Lindiæ signum consecravit. Hinc venit Argos, ubi Gelanor, tum temporis rex, regnum ei tradidit. ⁹ Sed regione illa aquarum inopia laborante, ex quo scilicet Neptunus iratus Inacho, quod eam Minervæ terram esse testatus esset, fontes

ἐμαρτύρησεν εἶναι, τὰς θυγατέρας ὑδρευσομένας ἐπεμψε. ¹⁰ Μία δὲ αὐτῶν Ἀμυμώνη ζητοῦσα ὕδωρ ῥίπτει βέλος ἐπὶ ἔλαφον, καὶ κοιμωμένου Σατύρου τυγχάνει· καὶ αὖτις περιανχστὰς ἐπεθύμει συγγενέσθαι. Ποσειδῶνος δὲ ἐπιφανέντος, ὁ Σάτυρος μὲν ἔφυγεν, Ἀμυμώνη δὲ τούτῳ συνευνάζεται, καὶ αὐτῇ Ποσειδῶν τὰς ἐν Λέρνῃ πηγὰς ἐμήνυσεν.

(5) Οἱ δὲ Αἰγύπτου παῖδες ἐλθόντες εἰς Ἄργος, τῆς τε ἔθρας παύσασθαι παρεκάλουν, καὶ τὰς θυγατέρας αὐτοῦ γαμεῖν ᾔξουν. Δαναὸς δὲ, ἅμα μὲν ἀπιστῶν αὐτῶν τοῖς ἐπαγγέλμασιν, ἅμα δὲ καὶ μνησικακῶν περὶ φυγῆς, ὁμολογεῖ τοὺς γάμους, καὶ διεκλήρου τὰς κόρας. ² Ὑπερμνήστραν μὲν οὖν τὴν πρεσβυτέραν ἐξεῖλον Λυγχεῖ, καὶ Γοργοφόνῃ Πρωταί· οὗτοι γὰρ ἐκ βασιλίδος γυναικὸς Ἀργυφίδος ἐγεγονέυσαν Αἰγύπτῳ. ³ Τῶν δὲ λοιπῶν ἔλαχον Βούσιρις μὲν καὶ Ἐγκέλαδος καὶ Λύκος καὶ Δαίφρων τὰς Δαναῶν γεννηθείσας ἐξ Εὐρώπης Αὐτομάτην, Ἀμυμώνην, Ἀγαύην, Σκαιήν· οὗται δὲ ἐκ βασιλίδος ἐγένοντο Δαναῶν. ⁴ ἐκ δὲ Ἐλεφαντίδος, Γοργοφόνῃ καὶ Ὑπερμνήστρῃ. [Λυγχεὺς δὲ καλύκην ἔλαχεν.] Ἰστρὸς δὲ Ἱπποδάμειαν, Χαλκῶδων Ροδίαν, Ἀγῆνωρ Κλεοπάτρην, Χαῖτος Ἀστερίαν, Διοκορυστὴς Ἱπποδάμειαν, Ἀλκίς Γλαύκην, Ἀλκμήνωρ Ἱππομέδουσιν, Ἱππόθοος Γόργην, Εὐχῆνωρ Ἱριμέδουσιν, Ἱππόλυτος Ροδὴν. Οὗτοι μὲν οἱ δέκα ἐξ Ἀραβίας γυναικὸς, αἱ δὲ παρθέναι ἐξ Ἀμαδρυάδων νυμφῶν, αἱ μὲν Ἀτλαντείδης, αἱ δὲ ἐκ Φοιβῆς. ⁵ Ἀγαπτόλεμος δὲ ἔλαχε Πειρήνην, Κερκέστης δὲ Δώριον, Εὐρυδάμας Φάρτην, Αἴγιος Μνήστραν, Ἄργιος Εὐίππην, Ἀρχέλαος Ἀνεξιθήνην, Μέναχος Νηλῶ. Οἱ δὲ ἑπτὰ ἐκ Φοινίσσης γυναικὸς, αἱ δὲ παρθέναι ἐξ Αἰθιοπίδος. ⁶ Ἀκκληρωτὶ δὲ ἔλαχον δι' ὁμωνυμίαν τὰς Μέμφιδος οἱ ἐκ Τυρίας, Κλειτὸς Κλειτήν, Σθενέλος Σθενέλην, Χρύσιππος Χρυσίππην. ⁷ Οἱ δὲ ἐκ Καλιάνδης [καὶ Νηίδος Νύμφης] παῖδες δώδεκα ἐκκληρώσαντο περὶ τῶν ἐκ Πολυβοῦς Νηίδος· ἦσαν δὲ οἱ μὲν παῖδες, Εὐρύλοχος, Φάντης, Περικλῆνης, Ἑρμος, Δρύας, Ποταμών, Κισσεύς, Αἴξος, Ἰμβρος, Βρόμιος, Πολύκτωρ, Χρόνιος· αἱ δὲ κόραι Νύμφης Αὐτονόη, Θεανὸν, Ἥλέκτρα, Κλεοπάτρα, Εὐρυδίκη, Γλαυκίππη, Ἀνθήλεια, Κλεοδώρα, Εὐίππη, Εὐρωτώ, Στύγη καὶ Βρύκη. ⁸ Οἱ δὲ ἐκ Γοργόνων Αἰγύπτῳ γενόμενοι ἐκκληρώσαντο περὶ τῶν ἐκ Πιερείας, καὶ λαγχάνει Περίφας μὲν Ἀκταίην, Οἰνεὺς Ποδάρχην, Αἴγυπτος Διωξίππην, Μενάλκης δὲ Ἀδύτην, Λάμπρος Ὠκυπέτην, Πυλάργην Ἰδμῶν. ⁹ Ὁκτὼ (οὗτοι;) δὲ εἰσι νεώτατοι· Ἰδας Ἱπποδίκην, Δαίφρων Ἀδιάντην· αὗται δὲ ἐκ μητρὸς ἐγένοντο Ἑρσης· Πανδίων Καλλιδίκην, Ἀρβήλος Οἰμην, Ὑπέρβιος Κελαινώ, Ἱπποκορυστὴς Ὑπερίππην. Οὗτοι ἐξ Ἡφαιστίνης· αἱ δὲ ἐκ Κρινοῦς. ¹⁰ Ὡς δὲ ἐκκληρώσαντο τοὺς γάμους, ἐστιάσας ἐγγειρίδια διαδίδωσι ταῖς θυγατράσιν. Αἱ δὲ κοιμωμένους τοὺς νυμφίους ἀπέκτειναν πλὴν Ὑπερμνήστρας. Αὕτη δὲ Λυγχεῖα διέσωσε, παρθένην αὐτὴν φυλάσσοντα. Διὸ καθεύδων αὐτὴν Δα-

exsicaverat, filias suas aquatum misit. ¹⁰ Harum una Amymone aquam quaerens telum in cervum jactit, ac forte Satyrum dormientem ferit. Qua re expergefactus ille puellae incundae capitur desiderio. At superveniente Neptuno, Satyrus fugit, Amymone autem cum Neptuno concubuit, qui Lernaeos ei fontes indicavit.

(5) Aegypti filii Argos profecti, ut simultatem componerent hortati sunt atque ut Danae filiae in matrimonium sibi darentur sollicitarunt. ² Danaus quamvis diffidens eorum pollicitationibus, tum etiam exilii injuriam hanc oblitos, nuptias pactus est et sorte puellas distribuit. Verum Hypermnestram natu maximam sorte exentam Lynceo et Gorgophonen Proteo selegerunt: hi enim e regina conjuge Argyphia nati erant Aegypto. ³ Ex reliquis Busiris, Enceladus, Lycus, Daiphron sortiti sunt Automaten, Amymonen, Agaven, Scaeam, quas ex Europa regina Danaus susceperat. ⁴ Ex Elephantide ortae fuerunt Gorgophone et Hypermnestra. [Lyncus Calycen nactus est.] Ister Hippodamiam (?), Chalcodon Rhodiam, Agenor Cleopatram, Chastus Asteriam, Diocorystes Hippodamiam, Aleis Glaucen, Alamenor Hippomedusam, Hippothous Gorgen, Euchenor Iphimedesam, Hippolytus Rhoden; hi decem ex Arabia uxore geniti sunt, sed puellae ex Hamadryadibus nymphis, aliae ex Atlantea, aliae e Phoebe. ⁵ Agaptolemus sortitus est Pirenen, Cercestes Dorium, Eurydamas Pharten, Aegius Mnestram, Argius Evippen, Archelaus Anaxibiam, Menachus Nelo. Hi septem e Phoenissa conjuge, puellae vero ex Aethiopide. ⁶ Tyria nati sine sorte duxerunt Memphidis filias propter similitudinem nominum, Clitus Cliten, Sthenelus Sthenelen, Chrysippus Chrysippen. ⁷ Qui ex Caliande filii duodecim orti erant, Polyxus Naidis nymphae filias sorte acceperunt. Illorum nomina sunt: Eurylochus, Phantes, Peristhenes, Hermus, Dryas, Polamon, Cissens, Lixus, Imbrus, Bromius, Polycetor, Clithonius. Ex nympha natae: Autonoe, Theano, Electra, Cleopatra, Eurydice, Glaucippe, Anthelea, Cleodora, Evippe, Euroto, Stygne, Bryce. ⁸ Qui vero ex Gorgonibus Aegypto nati erant, duxerunt e Pieria susceptas, et Periphanti quidem obtigit Actaea, Ceneo Podarce, Aegypto Dioxippe, Menalcae Adyte, Lampo Ocypete, Pylarge Idmoni. ⁹ Hi autem sunt novissimi: Idas sortitus Hippodicen, Daiphron Adianten (hae ex Herse matre natae), Pandion Callidicen, Arbelus Cemen, Hyperbius Celeno, Hippocorystes Hyperipten. Hi ex Hephaestine, puellae ex Crinone. ¹⁰ Itaque quum suas quisque nuptias sortitus esset, in convivio nuptiali pugiones Danaus filiabus distribuit, quibus illae sponso somno oppressos interfecerunt una excepta Hypermnestra. Haec enim Lynceum, quod virginitate sua abstinisset, incolumem servavit. Quam ob rem eam Danaus

ναὸς ἐφρούρει. ¹¹ Αἱ δὲ ἄλλαι τῶν Δαναοῦ θυγατέρων τὰς μὲν κεφαλὰς τῶν νυμφίων ἐν τῇ Λέρνη κατώρυξαν, τὰ δὲ σώματα πρὸ τῆς πόλεως ἐκήδευσαν. Καὶ αὐτὰς ἐκάθηραν Ἀθηνᾶ τε καὶ Ἑρμῆς Διὸς κελεύσαντος. ¹² Δαναὸς δὲ ὕστερον Ὑπερμνήστραν Λυγκεῖ συνῴκισε· τὰς λοιπὰς θυγατέρας εἰς γυμνικὸν ἀγῶνα τοῖς νικῶσιν ἔδωκεν.

¹³ Ἀμυμώνη δὲ ἐκ Ποσειδῶνος ἐγέννησε Ναύπλιον. Οὗτος μακρόβιος γενόμενος, πλέων τὴν θάλασσαν, τοῖς ἐμπίπτουσιν ἐπὶ θανάτῳ ἐδυσφόρει (ἐπυρσοφόρει?). Συνέβη οὖν καὶ αὐτὸν τελευτῆσαι ἐκείνῳ τῷ θανάτῳ, ὥπερ ἄλλων τελευτησάντων ἐδυσφόρει*. ¹⁴ Πρὶν δὲ τελευτῆσαι, ἐγήμεν, ὥς μὲν οἱ τραγικοὶ λέγουσι, Κλυμένην τὴν Κατρέως· ὥς δὲ ὁ τοῦς Νόστους γράψας, Φιλύραν· ὥς δὲ Κέρκωψ, Ἡσιόνην· καὶ ἐγέννησε Παλαμήδην, Οἶακα, Ναυσιμέδοντα.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β'.

(1) Λυγκεὺς δὲ, μετὰ Δαναὸν Ἀργούς δυναστεύων, ἐξ Ὑπερμνήστρας τεκνοῖ παῖδα Ἀβαντα. Τούτου δὲ καὶ Ὠκαλείας τῆς Μαντινέως δίδυμοι παῖδες ἐγένοντο Ἀκρίσιος καὶ Προῖτος.

² Οὗτοι καὶ κατὰ γαστρός μὲν ἔτι ὄντες ἐστασίαζον πρὸς ἀλλήλους. Ὡς δὲ ἀνετράφησαν, περὶ τῆς βασιλείας ἐπολέμουν, καὶ πολεμοῦντες εὗρον ἀσπίδας πρῶτοι. Καὶ κρατήσας Ἀκρίσιος Προῖτον Ἀργούς ἐξελάυνει. ³ Ὁ δὲ ἦκεν εἰς Λυκίαν πρὸς Ἰοβάτην· ὥς δὲ τινες φασί, πρὸς Ἀμφιάνακτα· καὶ γαμει τὴν τούτου θυγατέρα, ὥς μὲν Ὅμηρος, Ἀντειαν, ὥς δὲ οἱ τραγικοὶ, Σθενέβοιαν. Κατάγει δὲ αὐτὸν ὁ κηδεστὴς μετὰ στρατοῦ Λυκίων, καὶ καταλαμβάνει Τίρυνθα, ταύτην αὐτῷ Κυκλώπων τειχισάντων. ⁴ Μερισάμενοι δὲ τὴν Ἀργεῖαν ἅπασαν κατόκουν. Καὶ Ἀκρίσιος μὲν Ἀργούς βασιλεύει, Προῖτος δὲ Τίρυνθος. (2) Καὶ γίνεται Ἀκρίσιῳ μὲν ἐξ Εὐρυδίκης τῆς Λακεδαιμόνου Δανάη· Προῖτῳ δὲ ἐκ Σθενεβοίας Λυσίππη καὶ Ἰφινόη καὶ Ἰφιάνασσα. ² Αὗται δὲ, ὥς ἐτελειώθησαν, ἐμάνησαν· ὥς μὲν Ἡσιόδός φησιν, ὅτι τὰς Διονύσου τελετὰς οὐ κατεδέχοντο· ὥς δὲ Ἀκουσίλαος λέγει, διότι τὸ τῆς Ἥρας ξόانون ἐζητέλισαν. ³ Γενόμενοι δὲ ἐμμανεῖς, ἐπλανῶντο τὴν Ἀργεῖαν ἅπασαν. Αὖθις δὲ τὴν Ἀρκადίαν καὶ τὴν Πελοπόννησον διελθοῦσαι μετὰ ἀκοσμίας ἀπάσης, διὰ τῆς ἐρημίας ἐτρόχζον.

⁴ Μελάμπους δὲ ὁ Ἀμυθάνος καὶ Εἰδομένης τῆς Ἀβαντος, μάντις ὢν, καὶ τὴν διὰ φαρμάκων καὶ κα-
θαρμῶν θεραπείαν πρῶτος εὐρηκὼς, ὑπισχνεῖται θε-
ραπεύσειν τὰς παρθένους, εἰ λάβοι τὸ τρίτον μέρος
τῆς δυναστείας. ⁵ Οὐκ ἐπιτρέποντος δὲ Προῖτου θε-
ραπεύειν ἐπὶ μισθοῖς τηλικούτοις, ἔτι μᾶλλον ἐμαίνοντο
αἱ παρθέναι, καὶ προσέτι μετὰ τούτων αἱ λοιπαὶ γυ-
ναῖκες. Καὶ γὰρ αὗται τὰς οἰκίας ἀπολιποῦσαι, τοὺς
ιδίους ἀπώλλουον παῖδας, καὶ εἰς τὴν ἐρημίαν ἐφοι-
των. ⁶ Προβαινούσης δὲ ἐπιπλεῖστον τῆς συμφορᾶς,

inclusam jubet custodiri. ¹¹ Reliquae Danae filiae capita sponsorum ad Lernam defoderunt, corpora vero ante urbem sepeliverunt, ipsasque Jovis jussu expiarunt Minerva et Mercurius. ¹² Post Danaus Hypermnestram Lynceoo elocavit, ceteras in gymnicum certamen productas dedit victoribus.

¹³ Amymone ex Neptuno peperit Nauplium. Hic senex longævus, mare navigans eorum sortem qui in fluctibus perierunt moleste ferebat (vel ex Kuhnii conjectura: quoscunque in mari deprehenderat, ostensa face, naufragos perire fecit). Accidit autem ut ipse eodem mortis genere (quo alios obivisse dolebat) occumberet. ¹⁴ Verum antequam e vita decederet, Tragicorum testimonio Clymenen, Catrei; ut vero is dicit qui Reditus conscripsit, Philyram; secundum Cercopem denique Hesionen uxorem duxit; atque filios procreavit Palamedem, Cteacem, Nausimedontem.

CAPUT II.

(1) Lynceus, qui post Danaum Argis dominabatur, ex Hypermnestra filium gignit Abantem: hujus et Ocalea Mantinei filiae gemini fuerunt Acrisius ac Proetus.

² Hi jam in utero inter se dissidere cœperunt; adulti autem de regno certabant, in quo bello primi clypeos Argolicos invenerunt. Acrisius victor Proetum Argis exegit, ³ qui ad Iobatem in Lyciam venit, vel, ut alii, ad Amphianactem, cujus filiam duxit, Homero auctore, Anteam, ut vero Tragici, Stheneboram. Hunc socer cum Lyciorum copiis reduxit ac Tirynthem occupavit, quam Cyclopes ei muris cinxerunt. ⁴ Deinde omnem Argivam terram inter se diviserunt, atque Acrisius Argis imperavit et Proetus Tirynthe. (2) Acrisius ex Eurydice Lacedæmonis filia Danaen gignit; Proetus vero ex Sthenebœa Lysippen, Iphinoen et Iphianassam; ² quæ, ubi ad adultam ætatem pervenerant, in insaniam inciderunt, quod, ut Hesiodus ait, Dionysi mysteria non receperant; ut autem Acusilaus, quod ligneum Junonis simulacrum contemserant. ³ Sic itaque furore percitæ per omnem Argivorum terram deerrabant. Inde Arcadiam (et Peloponnesum) pervagantes sine ullo decore per deserta discurrebant.

⁴ Melampus autem Amythaone et Idomene Abantis filia natus, qui vates erat atque potionibus et lustrationibus medendi rationem primus invenerat, se virginibus sanitatem restitutum pollicetur, si tertiam regni partem acciperet. ⁵ Proetus quum tanti pretii medicinam recusaret, virgines vehementius insanuerunt, immo et reliquæ præterea mulieres. Nam relictis sedibus liberos suos trucidabant atque in deserta se recipiebant. ⁶ Qua calamitate in dies crescente, postulata mercedem Proetus

τοὺς αἰτηθέντας μισθοὺς ὁ Προῖτος ἐδίδου. Ὁ δὲ ὑπέσχετο θεραπεύσειν, ὅταν ἕτερον τοσοῦτον τῆς γῆς ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ λάβῃ Βίας. Προῖτος δὲ εὐλαβηθεὶς, μὴ, βραδυνούσης τῆς θεραπείας, αἰτηθεὶς καὶ πλεῖον, θεραπεύειν συνεχώρησεν ἐπὶ τούτοις. ⁷ Μελάμπους δὲ παραλαβὼν τοὺς δυνατωτάτους τῶν νεανιῶν, μετ' ἀλαλαγμοῦ καὶ τινος ἐνθέου χορείας ἐκ τῶν ὁρῶν αὐτὰς ἐς Σικυῶνα συνεδίωξε. ⁸ Κατὰ δὲ τὸν διωγμὸν ἡ πρεσβυτάτη τῶν θυγατέρων Ἰφινόη μετήλλαξεν ταῖς δὲ λοιπαῖς τυχοῦσαις καθαρυῶν σωφρονῆσαι συνέβη, καὶ ταύτας μὲν ἐξέδοτο Προῖτος Μελάμποδι καὶ Βίαντι, παῖδα δὲ ὕστερον ἐγέννησε Μεγαπένθη.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ'.

(1) Βελλεροφόντης δὲ ὁ Γλαύκου τοῦ Σισύφου, κτείννας ἀκουσίως ἀδελφὸν Δηλιάδην, ὡς δὲ τινες φασί, Πειρήνα, ἄλλοι δὲ, Ἀλκιμένην, πρὸς Προῖτον ἐλθὼν καθαίρεται. ² Καὶ αὐτοῦ Σθενέβοιζ ἔρωτα ἵσχει, καὶ προσπέμπει λόγους περὶ συνουσίας. Τοῦ δὲ ἀπαρνούμενου, λέγει πρὸς Προῖτον, ὅτι Βελλεροφόντης αὐτῇ περὶ φορᾶς προσέπεμψατο λόγους. ³ Προῖτος δὲ πιστεύσας, ἔδωκεν ἐπιστολὰς αὐτῇ πρὸν Ἰοβάτην κομίσειν, ἐν αἷς ἐνεγέγραπτο, Βελλεροφόντην ἀποκτείνειν. ⁴ Ἰοβάτης δὲ ἐπιγνοὺς ἐπέταξεν αὐτῷ Χίμαιραν κτείνειν, νομίζων αὐτὸν ὑπὸ τοῦ θηρίου διαφθορήσεσθαι. Ἦν γὰρ οὐ μόνον ἐνὶ, ἀλλὰ πολλοῖς οὐκ εὐάλωτον. ⁵ Ἐῖχε δὲ προτομήν μὲν λέοντος, οὐρὰν δὲ δράκοντος, τρίτην δὲ κεφαλὴν μέσσην αἰγὸς, δι' ἧς πῦρ ἀνίει. Καὶ τὴν χώραν διέφθειρε, καὶ τὰ βοσκήματα ἐλυμαίνετο· μία γὰρ φύσις τριῶν θηρίων εἶχε δύναμιν. ⁶ Λέγεται δὲ καὶ τὴν Χίμαιραν ταύτην τραφῆναι μὲν ὑπὸ Ἀμισωδάρου, καθάπερ εἶρηκε καὶ Ὀμηρος, γεννηθῆναι δὲ ἐκ Τυφῶνος καὶ Ἐχιδνῆς, καθὼς Ἡσίοδος ἱστορεῖ. (2) Ἀναβιβάσας οὖν ἑαυτὸν ὁ Βελλεροφόντης ἐπὶ τὸν Πήγασον, ὃν εἶχεν ἵππον ἐκ Μεδοῦσης πτηνὸν γεγεννημένον καὶ Ποσειδῶνος, ἀρθεὶς εἰς ὕψος, ἀπὸ τούτου κατετόξευσε τὴν Χίμαιραν. ² Μετὰ δὲ τὸν ἀγῶνα τοῦτον, ἐπέταξεν αὐτῷ Σολύμοις μαχέσασθαι. Ὡς δὲ ἐτελεύτησε καὶ τοῦτον, Ἀμαζόσιν ἐπέταξεν ἀγωνίζεσθαι αὐτόν. Ὡς δὲ καὶ ταύτας ἀπέκτεινε, τοὺς νεότητι Λυκίων διαφέρειν δοκοῦντας ἐπιλέξας, ἐπέταξεν ἀποκτείνειν λοχίσαντας. ³ Ὡς δὲ καὶ τούτους ἀπέκτεινε πάντας, θαυμάσας τὴν δύναμιν αὐτοῦ ὁ Ἰοβάτης, τὰ τε γράμματα ἔδειξε, καὶ παρ' αὐτῷ μένειν ἤξιωσε, δούς τὴν θυγατέρα Φιλονόην, καὶ θνήσκων τὴν βασιλείαν κατέλιπεν αὐτῇ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Δ'.

(1) Ἀκρίσιος δὲ περὶ παίδων γενέσεως ἀρρένων χρηστηριζομένη ὁ θεὸς ἔφη, γενέσθαι παῖδα ἐκ τῆς θυγατρὸς, ὃς αὐτὸν ἀποκτείνει. Δείσας οὖν Ἀκρίσιος τοῦτο, ὑπὸ γῆν θάλαμον κατασκευάσας χάλκεον, τὴν Δανάην ἐφρούρει. ² Ταύτην μὲν, ὡς ἔνιοι λέγουσιν,

FRAGMENTA HISTORICORUM.

concessit. Tum ille eas se curaturum promisit, si regni tantundem fratri suo Bianti daretur. Prætus veritus ne, si filiarum curatio longius protraheretur, plura etiam peteret, ut ea conditione curarentur, consensit. ⁷ Itaque Melampus adhibitis validissimis adolescentibus cum vociferatione et divina quadam chorea e montanis virgines Sicyonem usque persecutus est; ⁸ quo in cursu Iphinoe natu maxima vitam cum morte commutavit; reliquæ lustrationibus sanæ menti redditæ sunt. Harum alteram Melampodi, Bianti alteram Prætus in matrimonium collocavit, ac postea filium genuit Megapenthem.

CAPUT III.

(1) Bellerophon, Glaucæ Sisyphi filio natus, quum per imprudentiam Deliadem fratrem, vel, ut quidam ferunt, Pirenen vel, ut alii volunt, Alcimenem peremisisset, ad Prætum confugit, ab eoque expiatur. ² Ejus Sthenebora amore capta literas ad eum misit de concubitu. Illo vero recusante, Præto dixit Bellerophontem de stupro ad se verba misisse. ³ Prætus rei fidem habens dedit ei ad Iobaten epistolas, quibus Bellerophontem jussit interfici. ⁴ Iobates lectis literis, ut Chimæram occideret imperavit, a fera illum perituum esse arbitratus, quandoquidem ea non unius, sed ne multorum quidem viribus facile domari poterat. ⁵ Anteriorem enim partem habebat leonis, caudam draconis, in media denique parte tertium caput eminebat capræ ignivomens. Atque regionem vastabat pecoraque disperdebat: una enim trium belluarum viribus erat instructa. ⁶ Dicunt etiam hanc Chimæram ab Amisodaro, ut Homerus quoque ait, enutritam fuisse, natam vero Typhone et Echidna, quemadmodum Hesiodus narrat. (2) Consenso igitur Pegaso, quem Medusa ac Neptuno satum et aligerum equum habebat Bellerophon, sublatus in altum, ex eo Chimæram sagittis confecit. ² Post hoc certamen jussit eum Iobates contra Solymos pugnare. Ubi et hoc feliciter peregerat, misit eum ad debellandas Amazonas. Ubi etiam has interfecerat, collectis qui robore inter Lycios excellere videbantur juvenibus imperavit ut ex insidiis eum interimerent. ³ Ubi vero etiam hos ad unum omnes Bellerophon occiderat, admiratus juvenis præstantiam Iobates literas ostendit et data Philonoe filia ut secum maneret rogavit, ac moriens regnum ei reliquit.

CAPUT IV.

(1) Acrisio de prole mascula oraculum seiscitanti deus respondit, puerum ex filia oriturum, qui ipsum interfecurus esset. Quod Acrisius pertimescens, æneo sub terra cubiculo constructo, inclusam Danaen custodiri jubet. ² Hanc, ut nonnulli tradunt, vitiavit Prætus; unde

ἔφθειρε Προίτος· ὅθεν αὐτοῖς καὶ ἡ στάσις ἐκινήθη· ὥς δὲ ἔνιοι φασί, Ζεὺς μεταμορφωθείς εἰς χρυσὸν καὶ διὰ τῆς ὕρωϊς εἰς τοὺς Δανάης εἰσρυεῖς κόλπους, συνῆλθεν.³ Αἰσθόμενος δὲ Ἀκρίσιος ὕστερον ἐξ αὐτῆς γεγεννημένον Περσέα, μὴ πιστεύσας ὑπὸ Διὸς ἐφθάρθαι, τὴν θυγατέρα μετὰ τοῦ παιδὸς εἰς λάρνακα βαλὼν, ἔρριψεν εἰς θάλασσαν. Προσενεχθείσης δὲ τῆς λάρνακος Σερίφῳ, Δίktυς ἄρας ἀνέτρεψε τοῦτον.

(2) Βασιλεύων δὲ τῆς Σερίφου Πολυδέκτης, ἀδελφὸς Δίktυος, Δανάης ἐρασθεὶς, καὶ, ἡνδρωμένου Περσέως, μὴ δυνάμενος αὐτῇ συνελθεῖν, συνεκάλει τοὺς φίλους, μεθ' ὧν καὶ Περσέα, λέγων, ἔρανον συνάγειν ἐπὶ τοὺς Ἱπποδαμείας τῆς Οἰνομάου γάμους.² Τοῦ δὲ Περσέως εἰπόντος, καὶ ἐπὶ τῇ κεφαλῇ τῆς Γοργόνης οὐκ ἀντερεῖν, παρὰ μὲν τῶν λοιπῶν ἤτησεν ἵππους, παρὰ δὲ τοῦ Περσέως οὐ λαβὼν τοὺς ἵππους, ἐπέταξε τῆς Γοργόνης κομίζειν τὴν κεφαλὴν.³ Ὁ δὲ, Ἑρμοῦ καὶ Ἀθηναῖς προκαθηγουμένων, ἐπὶ τὰς Φόρκου γίνεται θυγατέρας Ἐνυὼ, Περφρηδῶ καὶ Δεινῶ.⁴ ἦσαν δὲ αὗται Κητοῦς τε καὶ Φόρκου, Γοργόνων ἀδελφαί, γράϊαι ἐκ γενετῆς.⁵ Ἦνα τε ὀφθαλμὸν αἱ τρεῖς καὶ ἓνα ὀδόντα εἶχον, καὶ ταῦτα παρὰ μέρος ἡμεῖον ἀλλήλαις.⁶ Ὡν κυριεύσας ὁ Περσεὺς, ὥς ἀπῆτουν, ἔφη δῶσειν, ἂν ὑψηλήσωνται τὴν ὁδὸν τὴν ἐπὶ τὰς Νύμφας φέρουσαν.⁷ Αὗται δὲ αἱ Νύμφαι πτηνὰ εἶχον πόδιλα, καὶ τὴν κίθισιν, ἣν φασιν εἶναι πήραν. [Ἠνδοῦρος δὲ καὶ Ἡσίοδος ἐν Ἀσπίδι ἐπὶ τοῦ Περσέως·

Ἦν δὲ μετάρρενον εἶχε χάρα δεινοῦ πελώρου
Γοργοῦς, ἀμφὶ δὲ μιν κίθισις θέε.

Εἴρηται δὲ παρὰ τὸ καῖσθαι ἐκεῖ ἐσθῆτα καὶ τὴν τροφήν]. Εἶχον δὲ καὶ τὴν κυνῆν.⁸ Ὑψηγησμένων δὲ τῶν Φορκίδων, ἀποδοὺς τὸν τε ὀδόντα καὶ τὸν ὀφθαλμὸν αὐταῖς, καὶ παραγενόμενος πρὸς τὰς Νύμφας, καὶ τυγλὼν ὧν ἐσπούδαζε, τὴν μὲν κίθισιν περιεβάλετο, τὰ δὲ πόδιλα τοῖς σφυροῖς προσήρμοσε, τὴν δὲ κυνῆν τῇ κεφαλῇ ἐπέθετο. Ταύτην ἔχων, αὐτὸς μὲν οὐς ἤθελεν ἔβλεπεν, ὑπὸ ἄλλων δὲ οὐχ ἑωρᾶτο.⁹ Λαβὼν δὲ καὶ παρὰ Ἑρμοῦ ἀδαμαντίνην ἄρπην, πετόμενος εἰς τὸν Ὠκεανὸν ἦκε καὶ κατέλαβε τὰς Γοργόνας κοιμωμένας.¹⁰ Ἦσαν δὲ αὗται Σθενὼ, Εὐρυάλη, Μέδουσα. Μόνῃ δὲ ἦν θνητὴ Μέδουσα· διὰ τοῦτο ἐπὶ τὴν ταύτης κεφαλὴν Περσεὺς ἐπέμφθη.¹¹ Εἶχον δὲ αἱ Γοργόνας κεφαλὰς μὲν περισπειραμένας φολίσιν ὀρακόντων, ὀδόντας δὲ μεγάλους ὥς συῶν, καὶ χεῖρας χαλκᾶς, καὶ πτέρυγας χρυσᾶς, δι' ὧν ἐπέτοντο· τοὺς δὲ ἰδόντας λίθους ἐποίουν.¹² Ἐπιστὰς οὖν αὐταῖς ὁ Περσεὺς κοιμωμέναις, κατευθυνούσας τὴν χεῖρα Ἀθηναῖς, ἀπεστραμμένος καὶ βλέπων εἰς ἀσπίδα χαλκῆν, δι' ἧς τὴν εἰκόνα τῆς Γοργόνης ἔβλεπεν, ἐκατατόμησεν αὐτήν.¹³ Ἀποτμηθείσης δὲ τῆς κεφαλῆς, ἐκ τῆς Γοργόνης ἐξέθορε Πήγασος, πτηνὸς ἵππος, καὶ Χρυσάωρ ὁ Γηρυόνου πατήρ· τούτους δὲ ἐγέννησεν ἐκ Ποσειδῶνος. (3) Ὁ μὲν οὖν Περσεὺς ἐνθέμενος εἰς τὴν κίθισιν τὴν κεφαλὴν τῆς Μεδούσης, ὀπίσω πάλιν ἐχώρει· αἱ δὲ Γοργόνας ἐκ τῆς κοίτης

inter eos orta contentio est. Secundum alios, Jupiter in aureum imbrem conversus et per impluvium in Danaes sinum delapsus cum ea concubuit. ³Sed postea ubi Perseum ex filia natum sensit Aerisius, non credens a Jove eam compressam esse, una cum filio in arca conclusam in mare dejecit. Arca in Seriphum delata, Dictys sublatum puerum educavit.

(2) Verum Polydectes rex Seriphi, frater Dictyis, Danaes amore captus, quum ea propter Perseum jamjam adultum potiri non posset, amicos convocavit cum iisque etiam Perseum, munera se coacturum dicens, quibus Hippodamiae, Ctenomai filiae, nuptias sibi compararet. ²Dictitante autem Perseo se ne Gorgonis quidem caput recusaturum esse, a ceteris quidem equos postulavit; quos vero Perseus equos attulit haud accepit, sed Gorgonis caput ut afferret mandavit. ³Perseus igitur Mercurio ac Minerva ducibus Phorci filias adiit, Enyo, Pephredo, Dino. ⁴Haec Ceto et Phorco natae Gorgonum sorores erant, vetulae inde a natalibus, uno tres oculo et uno dente praeditae, quibus per vices inter se utebantur. ⁵His potitus Perseus, reposcentibus se redditurum dixit, si quae ad Nymphas duceret viam monstrarent. ⁶Erant autem Nymphis illis alata talaria et cibisis, quam peram esse dicunt. [Pindarus et Hesiodus in Scuto ita de Perseo:

Totum tergum occupavit caput horrendi monstri
Gorgonis, circumdedit vero eum cibisis.

Sic dicta cibisis, quod ibi condantur indumentum et cibis.] Praeterea Orci galeam habebant. ⁷Restitutis itaque Phorcidibus dente et oculo quod viam monstrassent, ad Nymphas pervenit, a quibus quae cupiebat adeptus cibisim humeris circumjecit, ac pedibus talaria accommodavit, galeam denique capiti imposuit. Qua tectus quoscumque vellet, aliis ipse non visus, videbat. ⁸Deinde quum a Mercurio etiam adamantinam harpen accepisset, ad Oceanum devolvit, ubi Gorgones dormientes deprehendit. ⁹Erant vero haec: Stheno, Euryale, Medusa. Sola earum Medusa mortalis erat. Ad hujus itaque caput reportandum fuit emissus. ¹⁰Habebant vero Gorgones capita squamosorum anguium spiris circumdata, magnos dentes sicut apro- rum, ad haec manus aereas et alas aureas, quibus volabant. Quoscumque autem ad se respicientes in saxa commutabant. ¹¹Has igitur Perseus dormientes adortus, dum ejus manus Minerva dirigeret, aversus oculisque in aereum clypeum defixis, in quo Gorgonis imaginem conspiciebat, Medusae caput amputavit. ¹²Quo resecto, Pegasus alatus ex Gorgone prosilivit et Chrysaor pater Geryonis; hos e Neptuno procreavit. (3) Igitur Perseus, reposito in peram capite Medusae, recessit. At Gorgones e somno

ἀναστῆσαι τὸν Περσεύα ἐδίωκον, καὶ συνιδεῖν αὐτὸν οὐκ ἐδύναντο διὰ τὴν κυνῆν· ἀπεκρύπτετο γὰρ ὑπ' αὐτῆς.

² Παραγενόμενος δὲ εἰς Λιβυοπίαν, ἧς ἐβασίλευε Κηφεύς, εὔρε τὴν τούτου θυγατέρα Ἀνδρομέδαν παρακειμένην βορᾷ θαλασσίῳ κῆτει. ³ Κασσιόπεια γὰρ ἡ Κηφείως γυνὴ Νηρηΐδῃσι ἤρισε περὶ κάλλους, καὶ πασῶν εἶναι κρείσσων ᾗδ' ᾔχσεν. Ὅθεν αἱ Νηρηίδες ἐμῆνισαν, καὶ Ποσειδῶν, αὐταῖς συνοργισθεὶς, πλημύραν τε ἐπὶ τὴν γῶραν ἐπέμψε καὶ κῆτος. ⁴ Ἀμμωνος δὲ χρησάντος τὴν ἀπαλλαγὴν τῆς συμφορᾶς, ἐὰν ἡ Κασσιόπεια θυγάτηρ Ἀνδρομέδα προτεθῇ τῷ κῆτει βορᾷ, τοῦτο ἀναγκασθεὶς ὁ Κηφεύς ὑπὸ τῶν Λιβυόπων ἐπράξε, καὶ προσέδωκε τὴν θυγατέρα πέτρᾳ. ⁵ Ταύτην θεασάμενος ὁ Περσεύς, καὶ ἐρασθεὶς, ἀναιρήσειν ὑπέσχετο Κηφεῖ τὸ κῆτος, εἰ μέλλει σωθεῖσθαι αὐτὴν αὐτῷ δώσειν γυναῖκα. Ἐπὶ τούτοις γενομένων ὄρκων, ὑποστάς τὸ κῆτος ἔκτεινε, καὶ τὴν Ἀνδρομέδαν ἔλυσεν. ⁶ Ἐπιβουλεύοντος δὲ αὐτῷ Φινέως, ὃς ἦν ἀδελφὸς τοῦ Κηφείως, ἐγγυώμενος πρῶτος τὴν Ἀνδρομέδαν, μαθὼν τὴν ἐπιβουλήν, τὴν Γοργόνα δεΐξας, μετὰ τῶν συνεπιβουλεύοντων αὐτὸν ἐλίθωσε παραχρῆμα.

⁷ Παραγενόμενος δὲ εἰς Σέριφον, καὶ καταλαβὼν προσπεφυγυῖαν τοῖς βωμοῖς μετὰ τοῦ Δίκτυος τὴν μητέρα διὰ τὴν Πολυδέκτου βίαν, εἰσελθὼν εἰς τὸν βασιλέα, συγκαλέσαντος τοῦ Πολυδέκτου τοὺς φίλους, ἀπεστραμμένος τὴν κεφαλὴν Γοργόνος ἐδείξε· τῶν δὲ ἰδόντων, ὑποὶν ἕκαστος ἔτυχε σπῆμα ἔχον, ἀπελιθώθη. ⁸ Καταστήσας δὲ τῆς Σέριφου Δίκτυν βασιλέα, ἀπέδωκε τὰ μὲν πόδιλα καὶ τὴν κίβισιν καὶ τὴν κυνῆν Ἑρμῇ· τὴν δὲ κεφαλὴν τῆς Γοργόνος Ἀθηνᾷ. Ἑρμῇ μὲν οὖν τὰ προειρημένα πάλιν ἀπέδωκε ταῖς Νύμφαις· Ἀθηνᾷ δὲ ἐν μέσῃ τῇ ἀσπίδι τῆς Γοργόνος τὴν κεφαλὴν ἀνέθηκε. Ἀέγεται δὲ ὑπ' ἐνίων, ὅτι δι' Ἀθηνᾶς ἡ Μέδουσα ἐκατατομήθη. Φασὶ δὲ, ὅτι καὶ περὶ κάλλους ἠθέλησεν ἡ Γοργὼ αὐτῇ συγκριθῆναι.

(4) Περσεύς δὲ μετὰ Δανάης καὶ Ἀνδρομέδας ἔσπευδεν εἰς Ἄργος, ἵνα Ἀκρίσιον θεάσθαι. Ὁ δὲ δεδοικὼς τὸν χρησμὸν, ἀπολιπὼν Ἄργος, εἰς τὴν Πελασγιῶτιν ἐχώρησε γῆν. ² Τευταμίου δὲ τοῦ Λαρισσαίων βασιλέως ἐπὶ κατοικομένῳ τῷ πατρὶ διατιθέντος γυμνικὸν ἀγῶνα, παρεγένετο καὶ ὁ Περσεύς, ἀγωνίσασθαι θέλων· ἀγωνιζόμενος δὲ πένταθλον, τὸν δίσκον ἐπὶ τὸν Ἀκρίσιου πόδα βαλὼν, παραχρῆμα ἀπέκτεινε αὐτόν. ³ Αἰσθόμενος δὲ τὸν χρησμὸν τετελεσμένον, τὸν μὲν Ἀκρίσιον ἔξω τῆς πόλεως ἔθαψεν· αἰσχυρόμενος δὲ εἰς Ἄργος ἐπανελθεῖν ἐπὶ τὸν κλῆρον τοῦ δι' αὐτοῦ τετελευτηκότος, παραγενόμενος εἰς Τίρυνθα, πρὸς τὸν Προῖτου παῖδα Μεγαπένθην ἤλ-
λάξατο, τούτῳ τε τὸ Ἄργος ἐνεχείρισε. ⁴ Καὶ Μεγαπένθης μὲν ἐβασίλευσεν Ἀργείων, Περσεύς δὲ Τίρυνθος, προστατεύτας Μίδειαν καὶ Μυκῆνας. (5) Ἐγένοντο δὲ ἐξ Ἀνδρομέδας παῖδες αὐτῷ, πρῶν μὲν ἐλθεῖν εἰς τὴν Ἑλλάδα, Πέρσης, ὃν παρὰ Κηφεῖ

excitatae Perseum insectatae sunt, sed videre ob Orci galeam non potuerunt; ea enim abscondebatur.

² Qui quum in Aethiopiam pervenisset, Cephei regis filiam Andromedam invenit in litore expositam, ut a celo marino devoraretur. ³ Nam Cassiopea Cephei conjux de pulchritudine cum Nereidibus contenderat, se omnium formosissimam esse jactitans. Quamobrem succensuere Nereides, atque Neptunus una cum illis iratus, aquarum proluviam terrae immisit et cetum. ⁴ Verum Ammonis oraculo calamitatis deliberationem praedicente, si Cassiopeae filia Andromeda celo devoranda objiceretur, Cephæus ab Aethiopibus coactus scopulo filiam alligavit. ⁵ Quam conspicatus Perseus et illius amore captus, Cephæo se cetum interemturum pollicetur, si filiam periculo creptam sibi in matrimonium daturus sit. Pactis itaque jurejurando confirmatis, Perseus monstrum aggressus occidit atque Andromedam solvit. ⁶ Deinde Phineum, Cephei fratrem, insidias sibi parantem, quod desponsa ante ipsi Andromeda esset, re cognita Perseus, cum conjuratis omnibus, Medusæ capite ostentato, in saxa repente convertit.

⁷ Itaque Perseus reversus in Seriphum matremque ad aras cum Dictye ob Polydectis violentiam confugisse deprehendens, regiam ingressus est, ubi Polydecti, quum amicos convocasset, averso ore Gorgonis caput ostendit. Id quotquot adspexerunt, quo erat quisque statu, in saxa commutati sunt. ⁸ Tum Dictye Seriphi rege constituto, talaria et peram et galeam dedit Mercurio, verum Medusæ caput Minervæ. Et Mercurius quidem quas diximus res reddidit Nymphis, Minerva autem in medio clypeo Gorgonis caput apposuit. ⁹ Narratur etiam a nonnullis ab Minerva Medusæ caput præcisum fuisse, quoniam de pulchritudine Gorgo cum ipsa voluisset contendere.

(4) Deinde Perseus cum Danae et Andromeda prope-
ravit Argos, ut Acrisium viseret. Is oraculi metu, relicto Argo, in Pelasgiotidem terram commigraverat. ² Interea Teutamia, Larissæorum rege, patri vita functo gymnicum certamen edituro, etiam Perseus decertaturus advenit; verum in quinquertii certamine disco Acrisii pedem feriit eumque illico interfecit. ³ Perseus oraculum expletum animadvertens Acrisium extra urbem sepelivit; ipse vero, quod Argos ad ejus hereditatem adeundam, qui sua opera occubisset, reverti puderet, profectus Tirynthem ad Megapenthem Proeti filium, cum eo regnum commutavit eique Argos concessit. ⁴ Itaque Megapenthes Argivis imperavit, Tirynthi vero Perseus, qui Mideam et Mycenæ admunivit. (5) Huic ex Andromeda nati sunt filii, antequam in Græciam venisset, Perses, quem apud

κατέλιπεν· ἀπὸ τούτου δὲ τοὺς Περσῶν βασιλέας λέγεται γενέσθαι· ² ἐν Μυκῆναις δὲ Ἀλκαῖος, καὶ Σθένελος, καὶ Ἑλέιος, Μήστωρ τε καὶ Ἠλεκτρύων, καὶ θυγάτηρ Γοργοφόνη, ἣν Περιήρης ἔγημεν.

³ Ἐκ μὲν οὖν Ἀλκαίου καὶ Ἀστυδαμείας τῆς Πέλοπος, ὡς δὲ ἐνιοὶ λέγουσι, Λαονόμης τῆς Γουνέως, ὡς δὲ ἄλλοι πάλιν Ἰππονόμης τῆς Μενοικέως Ἀμφιτρύων ἐγένετο, καὶ θυγάτηρ Ἀναξώ.

⁴ Ἐκ δὲ Μήστορος καὶ Λυσιδίκης τῆς Πέλοπος, Ἰπποδόη. Ταύτην ἀρπάσας Ποσειδῶν, καὶ κομίσας ἐπὶ τὰς Ἐχινάδας νήσους, μίγνυται, καὶ γεννᾷ Τάφιον, ὃς ὤκισε Τάφρον, καὶ τοὺς λαοὺς Τηλεβόας ἐκάλεσεν, ὅτι τηλοῦ τῆς πατρίδος ἔβη.

⁵ Ἐκ Ταφίου δὲ παῖς Πτερέλαος ἐγένετο. Τοῦτον ἀθάνατον ἐποίησε Ποσειδῶν, ἐν τῇ κεφαλῇ χρυσὴν ἐνθεῖς τρίχα. ⁶ Πτερελάῳ δὲ ἐγένοντο [θυγάτηρ Κοριθαῖα, καὶ ἀρρενες] παῖδες, Χρόμιος, Τύραννος, Αντίοχος, Χερσιδάμας, Μήστωρ, Εὐήρης.

⁷ Ἠλεκτρύων δὲ, γήμας τὴν Ἀλκαίου θυγατέρα Ἀναξώ, ἐγέννησε θυγατέρα μὲν Ἀλκμήνην, παῖδας δὲ [Στρατοβάτην,] Γοργοφόνον, Φιλονόμον, Κελαινέα, Ἀμφίμαχον, Λυσίνομον, Χειρίμαχον, Ἀνάκτορα, Ἀργέλαον· μετὰ δὲ τούτους καὶ νόθον ἐκ Φρυγίας γυναικὸς Μιδέας Λικύμνιον.

⁸ Σθενέλου δὲ καὶ Νικίππης τῆς Πέλοπος, Ἀλκινόη καὶ Μέδουσα, ὕστερον δὲ καὶ Εὐρυσθεὺς ἐγένετο, ὃς καὶ Μυκητῶν ἐβασίλευσεν. ⁹ Ὅτε γὰρ Ἡρακλῆς ἔμελλε γεννᾶσθαι, Ζεὺς ἐν θεοῖς ἔφη, τὸν ἀπὸ Περσέως γεννηθῆσόμενον τότε βασιλεύειν Μυκητῶν. Ἡρα δὲ διὰ τὸν ζῆλον Εὐλείθυιαν ἔπεισε, τὸν μὲν Ἀλκμήνης τόκον ἐπισχεῖν, Εὐρυσθέα δὲ τὸν Σθενέλου παρεσκεύασε γεννηθῆναι ἑπταμηνιαῖον ὄντα.

(6) Ἠλεκτρύωνος δὲ βασιλεύοντος Μυκητῶν, μετὰ Ταφίου οἱ Πτερελάου παῖδες ἐλθόντες τὴν Μήστορος ἀρχὴν τοῦ μητροπάτορος ἀπῆλθον, καὶ, μὴ προσέχοντος Ἠλεκτρύωνος ἀπῆλθον τὰς βόας ἀμυνομένων δὲ τῶν Ἠλεκτρύωνος παίδων, ἐκ προκλήσεως ἀλλήλους ἀπέκτειναν. ² Ἐσώθη δὲ τῶν Ἠλεκτρύωνος παίδων Λικύμνιος ἔτι νέος ὑπάρχων· τῶν δὲ Πτερελάου, Εὐήρης, ὃς καὶ τὰς ναῦς ἐφύλασσε. Τῶν δὲ Ταφίων οἱ διαφυγόντες ἀπέπλευσαν τὰς ἐλαθείσας βόας ἐλόντες, καὶ παρέθεντο τῇ βασιλεῖ τῶν Ἠλείων Πολυξένῳ. Ἀμφιτρύων δὲ παρὰ Πολυξένου λυτρωσάμενος αὐτὰς ἤγαγεν εἰς Μυκῆνας· ὃ δὲ Ἠλεκτρύων τὸν τῶν παίδων θάνατον βουλόμενος ἐκδικῆσαι, παραδοὺς τὴν βασιλείαν Ἀμφιτρώνι καὶ τὴν θυγατέρα Ἀλκμήνην, ἐξορκίσας, ἵνα μέχρι τῆς ἐπανόδου παρθένον αὐτὴν φυλάξῃ, στρατεύειν ἐπὶ Τηλεβόας διανοεῖτο. ⁴ Ἀπολαμβάνοντος δὲ αὐτοῦ τὰς βόας, μιᾶς ἐκδορούσης, Ἀμφιτρώων ἐπ' αὐτὴν ἀφῆκεν, ὃ μετὰ χεῖρας εἶχε, βόπαλον, τὸ δὲ ἀποκρουσθὲν ἀπὸ τῶν κεράτων εἰς τὴν Ἠλεκτρύωνος κεφαλὴν ἐλθὼν ἀπέκτεινεν αὐτόν. ⁵ Ὅθεν λαδὼν ταύτην τὴν πρόφασιν Σθένελος, παντὸς Ἀργους ἐξέβαλεν Ἀμφιτρώωνα, καὶ τὴν ἀρχὴν τῶν Μυ-

Cepheum reliquit: ab hoc Persarum reges originem duxisse feruntur: ² Mycenis autem Alcaus, Sthenelus, Helens, Mestor, Electryo, ac filia Gorgophone, quam Perieres uxorem duxit.

³ Ex Alcaeo et Astydamia Pelopis, vel, ut nonnulli, ex Laonome Gunei, vel ut alii, ex Hipponome Menœcei, Amphitryo natus est et filia Anaxo.

⁴ E Mestore et Lysidice, Pelopis, Hippothoe; quam rapuit Neptunus, et in Echinadas insulas translata compressit, ex eaque genuit Taphium, qui in Taphum colonos deduxit, eosque, quod procul a patria abivisset, Teleboas appellavit.

⁵ E Taphio filius natus est Pterelaus. Hunc Neptunus aureo crine illius capiti imposito fecit immortalem. ⁶ Pterelao, (filia Comætho, et) filii fuerunt Chromius, Tyrannus, Antiochus, Chersidamas, Mestor, Everes.

⁷ Electryo ducta Anaxo Alcaei, filiam procreavit Alcemen, filios vero (Stratobaten,) Gorgophonum, Philononum, Celæneum, Amphimachum, Lysinonum, Chirimachum, Anactorem, Archelaum; ac post hosce spurium ex Midea Phrygia muliere Licymnium.

⁸ Sthenelo et Nicippe, Pelopis, natæ sunt Alcinoe et Medusa, et postea Eurystheus, qui Mycenis imperavit.

⁹ Nam quo tempore Hercules pariendus erat, Jupiter inter deos dixit, qui e Persei prole jam oriturus esset, cum Mycenis regnaturum. Juno autem propter invidiam Ilithyæ persuasit, ut Alcmenæ partum cohiberet, et hoc effecit, ut Eurystheus Stheneli filius septimo mense in lucem ederetur.

(6) Verum ad Electryonem, Mycenis imperantem, cum Taphio Pterelai filii venientes, Mestoris regnum, qui Taphio avus erat maternus, repetierunt, ac non obtemperante Electryone, boves ejus abegerunt. Quod quum impedire vellent Electryonis filii, ad certamen sese provocantes mutua caede perierunt. ² Servatus tamen est ex Electryonis natis, qui puer adhuc erat Licymnius, ex Pterelai vero Everes, qui naves custodiebat. Tum qui de Taphiis evaserant, navibus profecti sunt, postquam abacta secum armenta apud Polyxenum Eliensium regem deposuerant. Sed Amphitryo redemptas a Polyxeno boves Mycenæ reduxit. ³ Interea autem Electryo filiorum eandem ulturus, regnum simul cum Alcmenæ filia Amphitryoni tradidit, jurejurando obstricto, ut ad reditum filiam virginem servaret, ipse contra Teleboas bellum molitus est. ⁴ Cui quum boves traderentur, earumque una e grege aufugeret, in eam Amphitryo quam manibus forte tenebat clavam conjecit, quæ vero de bovis cornibus repulsa et in Electryonis caput resiliens, cum vita privavit. ⁵ Sthenelus itaque hanc nactus occasionem e tota Argivorum terra Amphitryonem exegit, atque ipso Mycenarum et Tirynthis imperio potitus est. Mideam

αἰνῶν καὶ τῆς Τίρυνθος αὐτὸς κατέσχε· τὴν δὲ Μίδεαν, μεταπεμφάμενος τοὺς Πέλοπος παῖδας Ἀτρεά καὶ Θυέστην, παρέθετο τούτοις.

Ἄμφιτρώων δὲ, σὺν Ἀλκμήνῃ καὶ Λικυμνίῳ παραγενόμενος ἐπὶ Θήβας, ὑπὸ Κρέοντος ἡγνίσθη, καὶ δίδωσι τὴν ἀδελφὴν Περιμήδην Ἰαυρυμνίῳ. Λεγούσης δὲ Ἀλκμήνης, γαμηθῆσεσθαι τῷ τῶν ἀδελφῶν αὐτῆς ἐχδικήσαντι τὸν θάνατον, ὑποσχόμενος ἐπὶ Τηλεβοάσας στρατεύει Ἀμφιτρώων καὶ παρεκάλει συλλαβέσθαι Κρέοντα. Ὁ δὲ ἔφη στρατεύσειν, εἰάν πρότερον ἐκεῖνος τὴν Καδμείαν τῆς ἀλώπεκος ἀπαλλάξῃ. Ἐφθειρε γὰρ τὴν Καδμείαν ἀλώπηξ θηρίον. Ὑποστάντος δὲ, ὅμως εἰμαρμένον ἦν, αὐτὴν μηδὲ τινα καταλαβεῖν. (7) Ἀδικομένης δὲ τῆς χώρας, ἓνα τῶν ἀστῶν παῖδα οἱ Θηβαῖοι κατὰ μῆνα προετίθεσαν αὐτῇ, πολλοὺς ἀρπαζούση, τοῦτο εἰ μὴ γένοιτο. Ἀπαλλαγείς οὖν Ἀμφιτρώων εἰς Ἀθήνας πρὸς Κέφαλον τὸν Δηϊονέως, συνέπειθεν, ἐπὶ μέρει τῶν ἀπὸ Τηλεβοῶν λαφύρων, ἄγειν ἐπὶ τὴν Θήραν τὸν κύνα, ὃν Πρόκρις ἤγαγεν ἐκ Κρήτης παρὰ Μίνωος λαβοῦσα· ἦν δὲ καὶ τούτῳ πεπρωμένον, πᾶν, ὃ τι ἂν διώκῃ, λαμβάνειν. Διωκόμενης οὖν ὑπὸ τοῦ κυνὸς τῆς ἀλώπεκος, Ζεὺς ἀμφοτέρους λίθους ἐποίησεν. Ἀμφιτρώων δὲ ἔχων ἐκ μὲν Θορικοῦ τῆς Ἀττικῆς Κέφαλον συμμαχοῦντα, ἐκ δὲ Φωκέων Πανοπέα, ἐκ δὲ Ἐλλους τῆς Ἀργείας Ἐλειον τὸν Περσέως, ἐν δὲ Θηβῶν Κρέοντα, τὰς τῶν Ταφίων νήσους ἐπόρθει. Ἀγρι μὲν οὖν ἔζη Πτερέλαος, οὐκ ἐδύνατο τὴν Ἰάφον ἐλεῖν· ὥς δὲ ἡ Πτερελάου θυγάτηρ Κομαιθὺ, ἐρασθεῖσα Ἀμφιτρώωνος, τὴν χρυσὴν τρίχα τοῦ πατρὸς ἐκ τῆς κεφαλῆς ἐξείλετο, Πτερελάου τελευτήσαντος, ἐχειρώσατο τὰς νήσους ἀπάσας. Ἦν μὲν οὖν Κομαιθὺ κτείνας Ἀμφιτρώων, καὶ τὴν λείαν ἔχων, εἰς Θήβας ἔπλει, καὶ τὰς νήσους Ἐλείῳ καὶ Κεφάλῳ δίδωσι. Κάκεινοι πόλεις αὐτῶν ἐπωνύμους κτίσαντες κατήκχησαν.

(8) Πρὸ τοῦ δὲ Ἀμφιτρώωνα παραγενέσθαι εἰς Θήβας, Ζεὺς διὰ νυκτὸς ἐλθὼν, καὶ τὴν μίαν τριπλασιάσας νύκτα, ὅμοιος Ἀμφιτρώωνι γενόμενος, Ἀλκμήνῃ συνευνάσθη, καὶ τὰ γενόμενα παρὰ Τηλεβοῶν διηγήσατο. Ἀμφιτρώων δὲ παρὰ γενόμενος, ὥς οὐχ ἑώρα φιλοφρονουμένην πρὸς αὐτὸν τὴν γυναῖκα, ἐπυνθάνετο τὴν αἰτίαν· εἰπούσης δὲ, ὅτι τῇ προτέρᾳ νυκτὶ παραγενόμενος αὐτῇ συγκεκοίμηται, μανθάνει παρὰ Τειρεσίου τὴν γενομένην τοῦ Διὸς συνουσίαν.

Ἀλκμήνῃ δὲ δύο ἐγέννησε παῖδας, Διὶ μὲν Ἡρακλέα, μιᾷ νυκτὶ πρεσβύτερον, Ἀμφιτρώωνι δὲ Ἰφικλέα. Τοῦ δὲ παιδὸς ὄντος ὀκταμηνιαίου, δύο δράκοντας ὑπερμεγέθεις Ἡρα ἐπὶ τὴν εὐνὴν ἐπέμψε, διαφθάρῃναι τὸ βρέφος θέλουσα. Ἐπιβωμμένης δὲ Ἀλκμήνης Ἀμφιτρώωνα, Ἡρακλῆς διαναστὰς ἄγχων ἑκατέρωθεν ταῖς χερσὶν αὐτοὺς διέφθειρε. Φερεκύδης δὲ φησιν, Ἀμφιτρώωνα, βουλόμενον μαθεῖν, ὁπότερος ἦν τῶν παίδων ἐκείνου, τοὺς δράκοντας εἰς τὴν εὐνὴν ἐμβαλεῖν, καὶ, τοῦ μὲν Ἰφικλέους φυγόντος, τοῦ δὲ

vero quos accessiverat, Pelopis filiis Atreo et Thyestae tradidit.

Ἀμφιτρώω cum Alcмене et Licymnio Thebas profectus a Creonte expiatus est, ac Perimedem sororem collocavit Licymnio. Ἀλκμενα ei se nupturam professa, qui fratrum suorum interitum ulcisceretur, id pollicitus Amphitryo contra Teleboas expeditionem paravit, et Creontem ad belli societatem advocavit. Ὁ qui socium se fore inquit, si prius ille Cadmeam a vulpe liberaverit. Nam Cadmeam devastabat fera vulpes, quam licet adortus esset aliquis, fato tamen cautum erat, ut a nullo unquam mortalium caperetur. (7) Dum regio infestabatur, unum ex urbanis puerum singulis mensibus vulpi proposuerunt, quae, nisi hoc factum esset, pro uno plures raptura erat. Ἰgitur Amphitryo Athenas profectus Cephalo Deionici filio, Teleboicorum spoliis parte promissa, persuasit, ut in venationem adduceret canem, quem Procris a Minoe acceptum e Creta adduxerat. Huic enim fato concessum erat, ut quaecunque insectaretur feram caperet. Insequente itaque cane vulpem, Jupiter utrumque in lapides convertit. Ἀμφιτρώω autem e Thorico in Attica Cephalum belli socium habens, e Phocensibus Panopeum, ex Heli Argivorum urbe Heleum Persei, e Thebis Creontem, Taphiorum insulas vastabat. Ἀλλὰ dum Pterelaus vivebat, Taphium capere non potuit. Quum autem Comaetho Pterelai filia, Amphitryonis amore capta, aureum de patris capite capillum prosecuisset, Pterelai morte insecuta, omnes insulas in suam redegit potestatem. Ἐκτείναντες αὐτὸν Κομαιθὺ, Ἀμφιτρώω cum spoliis Thebas renavigavit, atque insulas Heleo et Cephalo tradidit, qui ibi conditas sibi cognomines urbes incoluerunt.

(8) Prius autem quam Amphitryo Thebas redisset, Jupiter per noctem ad Alcmenam accessit, cum qua, trinotio facto et assumpta Amphitryonis forma, concubuit, quaeque adversus Teleboas gesta essent omnia narravit. Ἀμφιτρώω redux quum a conjuge se negligentius excipi videret, causam rei quaesivit. Cui quum Alcmena responderet eum jam priori nocte affuisse et secum concubuisse, a Tiresia Jovis cum uxore concubitum rescivit.

Ἀλκμενα duos peperit filios, Jovi quidem Herculem una nocte majorem, Amphitryoni autem Iphiclem. Ἡρακὺς octo menses nato, duos dracones inusitatae magnitudinis Juno infantem perditura in lectum ejus immisit. Alcmena Amphitryonis opem implorante, Hercules in pedes erectus utraque manu constrictos suffocavit. Ἐπεὶ Pherecydes ait Amphitryonem, quum scire vellet uter puerorum ipsius esset filius, serpentes illos in cunas

Ἡρακλέους ὑποστάντος, μαθεῖν, ὥς Ἰφικλῆς ἐξ αὐτοῦ γεγέννηται.

(9) Ἰδιόδαχθι δὲ Ἡρακλῆς ἀρματῆλατεῖν μὲν ὑπὸ Ἀμφιτρυῶνος, παλαίειν δὲ ὑπὸ Αὐτολύκου, τοξεύειν δὲ ὑπὸ Εὐρύτου, ὀπλομαχεῖν δὲ ὑπὸ Κάστορος, κιθαριδεῖν δὲ ὑπὸ Λίνου. ² Οὗτος δὲ ἦν ἀδελφὸς Ὀρφέως, ἀφικόμενος δὲ εἰς Θήβας, καὶ Θηβαῖος γενόμενος, ὑπὸ Ἡρακλέους τῇ κιθάρα πληγείς ἀπέθανεν. Ἐπιπλῆξαντα γὰρ αὐτὸν ὀργισθεὶς ἀπέκτεινε. Δίκην δὲ ἐπαγόντων τινῶν αὐτῷ φόνου, παρανέγνω νόμον Ῥαδαμάνθυος λέγοντος, ὅς ἂν ἀμύνηται τὸν χειρῶν ἀδίκων ἄρξαντα, ἀθῶον εἶναι· καὶ οὕτως ἀπελύθη. ³ Δείσας δὲ Ἀμφιτρυῶν, μὴ πάλιν τι ποιήσῃ τοιοῦτον, ἐπεμψεν αὐτὸν εἰς τὰ βουφόρβια, καθεὶ τρεφόμενος μεγέθει τε καὶ ῥώμῃ πάντων διήνεγκεν. ⁴ Ἦν δὲ καὶ νεωρηθεὶς φανερός ὅτι Διὸς παῖς ἦν. Τετραπηχυαῖον μὲν γὰρ εἶχε τὸ σῶμα, πυρὸς δὲ ἐξ ὀμμάτων ἐλαμπεν αἴγλην· οὐκ ἴστόχει δὲ οὔτε τοξεύων, οὔτε ἀκοντίζων.

⁵ Ἐν δὲ τοῖς βουκολίοις ὑπάρχων ὀκτωκαιδεκαέτης, τὸν Κιθαιρώνειον ἀνείλε λέοντα. Οὗτος ὀρμώμενος ἐκ τοῦ Κιθαιρώνους τὰς Ἀμφιτρυῶνος ἐφθίρε βόας καὶ τὰς Θεστίου. Βασιλεὺς δὲ ἦν οὗτος Θεσπιῶν. (10) Πρὸς δὲν ἀφίκετο Ἡρακλῆς, ἐλεῖν βουλόμενος τὸν λέοντα. Ὁ δὲ αὐτὸν ἐξένισε πεντήκοντα ἡμέρας, καὶ ἐπὶ τὴν θήραν ἐξιώντι νυκτὸς ἐκάστης μίαν συνεύναζε θυγατέρα. Πεντήκοντα δὲ αὐτῷ ἦσαν ἐκ Μεγαμήδους γεγεννημέναι τῆς Ἀρναίου. Ἐσπούδαζε γὰρ πάσας ἐξ Ἡρακλέους τεκνοποιήσασθαι. ² Ἡρακλῆς δὲ, μίαν νομίζων εἶναι τὴν αἰὲ συνευναζομένην, συνῆλθε πάσαις. Καὶ χειρῳσάμενος τὸν λέοντα, τὴν μὲν δορὰν ἡμφέσαστο, τῷ γάσματι δὲ ἐρχήσατο κόρυθι.

(11) Ἀνακάμπτοντι δὲ αὐτῷ ἀπὸ τῆς θήρας συνήντησαν κήρυκες παρὰ Ἐργίνου πεμφθέντες, ἵνα παρὰ Θηβαίων τὸν δασμὸν λάβωσιν. ² Ἐτέλουν δὲ Θηβαῖοι τὸν δασμὸν Ἐργίνῳ δι' αἰτίαν τήνδε· Κλύμενον τὸν Μινυῶν βασιλέα λίθῳ βαλὼν Μενοικέως ἡνίοχος, ὄνομα Περιήρης, ἐν Ὀγχηστῷ, Ποσειδῶνος τεμένει, τιτρώσκει· ὃ δὲ κοιμισθεὶς εἰς Ὀρχομενὸν ἡμιθνής, ἐπισκῆπτει τελευτῶν Ἐργίνῳ τῷ παιδὶ ἐκδικῆσαι τὸν θάνατον αὐτοῦ. ³ Στρατευσάμενος δὲ Ἐργίνος ἐπὶ Θήβας, κτεῖνας οὐκ ὀλίγους, ἐσπέισατο μεθ' ὄρκων, ὅπως πέμπωσιν αὐτῷ Θηβαῖοι δασμὸν, ἐπὶ εἴκοσιν ἔτη, κατὰ ἔτος ἑκατὸν βόας. ⁴ Ἐπὶ τοῦτον τὸν δασμὸν τοὺς κήρυκας εἰς Θήβας ἀπιόντας, συντυγῶν, Ἡρακλῆς ἐλωθήσατο· ἀποταμὼν γὰρ αὐτῶν τὰ ὦτα καὶ τὰς ῥίνας, καὶ διὰ σχοινίων τὰς χεῖρας δέσας ἐκ τῶν τραχήλων, ἔφη τοῦτον Ἐργίνῳ καὶ Μινύαις δασμὸν κομίζειν. Ἐφ' οἷς ἀγανακτῶν ἐστράτευσεν ἐπὶ Θήβας. ⁵ Ἡρακλῆς δὲ, λαβὼν ὅπλα παρ' Ἀθηνᾶς καὶ πολεμαρχῶν, Ἐργίνον μὲν ἔκτεινε, τοὺς δὲ Μινύας ἐτρέψατο, καὶ τὸν δασμὸν διπλοῦν ἠνάγκασε Θηβαῖοις φέρειν. Συνέβη δὲ κατὰ τὴν μάχην Ἀμφιτρυῶνα γενναίως μαχόμενον τελευτῆσαι. ⁶ Λαμβάνει δὲ Ἡρακλῆς παρὰ Κρέοντος ἀριστεῖον τὴν πρεσβυ-

injecisse, atque Iphicle fugiente, Hercule vero eos sustinente, Iphiclem ex se genitum cognovisse.

(9) Hercules currus regere doctus est ab Amphitryone, luctari ab Autolyco, sagittari ab Euryto, armis dimicare a Castore, citharam pulsare a Lino; ² qui Orphei frater, quum Thebas venisset et in Thebanorum civium numerum esset receptus, ab Hercule cithara percussus periit. Nam quoniam ab eo castigatus esset, Hercules cum ira abreptus interfecit. Quem quum quidam cardis reum agerent, legem recitavit Rhadamanthi, qui eum, qui injustis manibus injuriam inferre conantem repulerit, insontem esse dixit. Atque ita absolutus est. ³ Veritus autem Amphitryo ne quid iterum ejusmodi faceret, misit eum ad armenta. Hic educatus corporis magnitudine roboreque omnes antecellebat, ⁴ et ipso adspectu apparuit Jovis eum filium esse. Nam quattuor cubitum erat altitudine, igneumque ex oculis splendorem effundebat, nec a scopo aberrabat, sive sagittas sive jacula mitteret.

⁵ Inter armenta annum agens decimum octavum, leonem Citharoneum interfecit, qui e Citharone irruens Amphitryonis boves dilacerabat et Thestii. Hic rex erat Thespensium; (10) ad quem leonis occidendi causa sese contulit Hercules. Ille eum per quinquaginta dies hospitio excepit, atque venatum eunti singulis noctibus unam e filiabus comprimendam supposuit. Habebat vero quinquaginta e Megamede, Arnaei filia, susceptas. Quas omnes ex Hercule nepotes sibi parere cupiebat. ² Hercules eum una eademque semper se concumbere ratus, congressus est cum omnibus. Interfecto demum leone, pellem ejus sibi induit, rictum galeæ loco habuit.

(11) Redeunti a venatione obviam facti sunt legati ab Ergino missi, qui tributum a Thebanis exigerent. ² Solvebant enim Thebani Ergino tributum hanc ob causam: Clymenum, Minyarum regem, lapidis ictu Menoccei auriga, Perieres nomine, in Onchestio Neptuni luco vulneraverat. Qui semianimis Orchomenum delatus, ubi moriturus erat, Ergino filio mortis suæ ultionem mandavit. ³ Erginus igitur cum exercitu contra Thebas profectus, non paucis occisis, pacem jurejurando stabilitam Thebanis dedit ea lege, ut ad viginti annos centum boves quotannis tributum nomine mitterent. ⁴ Ad hoc tributum repetendum legatos Thebas pergentes Hercules, obviam factus, ignominia affecit: desectis enim auribus et naribus, manibusque ad collum funiculis religatis, hoc eos jussit Ergino et Minyis ferre tributum. Quare indignatus Erginus Thebis bellum intulit. ⁵ At Hercules, acceptis a Minerva armis, bello præfectus Erginum interfecit, ac Minyas in fugam vertit, eosque coegit, ut duplex tributum Thebanis penderent. Quo prælio Amphitryo strenue pugnans vitam finivit. ⁶ Hercules vero a Creonte fortitudinis præmium accepit Megaram, filiam natu maximam;

τάτην θυγατέρα Μέγαραν· ἐξ ἧς αὐτῇ παῖδες ἐγένοντο τρεῖς, Θηρίμαχος, Κρεοντιάδης, Δηϊκόων. 7 Τὴν δὲ νεωτέραν θυγατέρα Κρέων Ἰφίκλῳ δίδωσιν, ἥδη παῖδα Ἰόλαον ἔχοντι ἐξ Αὐτομεδούσης τῆς Ἀλκάθου. 8 Ἐγήμε δὲ καὶ Ἀλκμήνην μετὰ τὸν Ἀμφιτρυῶνος θάνατον Διὸς παῖς Ῥαδάμανθος, κατῴκει δὲ ἐν Ὠκαλείᾳ τῆς Βοιωτίας περὶ τῆς περὶ τῆς.

9 Προμαθὼν δὲ παρ' Εὐρύτου τὴν τοξικὴν Ἡρακλῆς, ἔλαβε παρὰ Ἑρμοῦ μὲν ξίφος, παρ' Ἀπόλλωνος δὲ τόξον, παρὰ Ἥφαιστου θώρακα χρυσοῦν, παρὰ δὲ Ἀθηνᾶς πέπλον· ῥόπαλον μὲν γὰρ αὐτὸς ἔτεμεν ἐκ Νεμέας.

(12) Μετὰ δὲ τὴν πρὸς Μινύας αὐτῷ μάχην συνέβη κατὰ ζῆλον Ἥρας μανῆναι, καὶ τοὺς τε ἰδίους παῖδας, οὓς ἐκ Μεγάρας εἶχεν, εἰς πῦρ ἐμβαλεῖν, καὶ τῶν Ἰφίκλου δύο· διὸ καταδικάσας ἑαυτοῦ φυγὴν, καθάιρεται μὲν ὑπὸ Θεστίου· 2 παραγενόμενος δὲ εἰς Δελφούς, πυθάνεται τοῦ θεοῦ, πῶς κατοικήσει. Ἦ δὲ Πυθίᾳ τότε πρῶτον Ἡρακλέα αὐτὸν προσηγόρευσε· τὸ δὲ πρῶτον Ἀλκείδης προσηγορεύετο. Κατοικεῖν δὲ αὐτὸν εἶπεν ἐν Τίρυνθι, Εὐρυσθεὶ λατρεύοντα ἔτη δώδεκα, καὶ τοὺς ἐπιτασσομένους ἄλλους δώδεκα ἐπιτελεῖν, καὶ οὕτως, ἔφη, τῶν ἄλλων συντελεσθέντων, ἀθάνατον αὐτὸν ἔσεσθαι.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ε'.

(1) Τοῦτο ἀκούσας ὁ Ἡρακλῆς, εἰς Τίρυνθα ἦλθε, καὶ τὸ προσταττόμενον ὑπὸ Εὐρυσθέως ἐτέλει. Πρῶτον μὲν οὖν ἐπέταξεν αὐτῷ, τοῦ Νεμέου λέοντος τὴν δорὰν κομίζειν. Τοῦτο δὲ ζῶον ἦν ἄτρωτον, ἐκ Τυφῶνος γεγεννημένον. 2 Πορευόμενος οὖν ἐπὶ τὸν λέοντα, ἦλθεν εἰς Κλεωνάς, καὶ ξενίζεται παρὰ ἀνδρὶ χερνήτῃ Μολόρχῳ· καὶ οὖν εἰς ἱερεῖον θέλοντι εἰς ἡμέραν ἔφη τηρεῖν τριακοστὴν, καὶ, ἂν μὲν ἀπὸ τῆς θήρας σῶος ἐπανεῖλθῃ, Διὶ Σωτήρι οὖν, ἂν δὲ ἀποθάνῃ, τότε ὡς ἔρωι ἐναγίζεω. 3 Εἰς δὲ τὴν Νεμέαν ἀφικόμενος, καὶ τὸν λέοντα μαστεύσας ἐτόξευσε πρῶτον· ὡς δὲ ἔμαθεν ἄτρωτον ὄντα, ἀνατεινόμενος τὸ ῥόπαλον ἐδίωκε. 4 Συμφυγόντος δὲ εἰς ἀμφοτέρωθεν σπήλαιον αὐτοῦ, τὴν ἐτέραν ἀπὸ κοδομήσεν εἰσοδόν, διὰ δὲ τῆς ἐτέρας ἐπεισῆλθε τῇ θηρίῳ, καὶ περιθεὶς τὴν χεῖρα τῇ τραχήλῳ, κατέσχευεν ἄγχων, ἕως ἐπνίξε· καὶ ὁ μένος ἐπὶ τῶν ὤμων, ἐκόμιζεν εἰς Μυκήνας. 5 Καταλαβὼν δὲ τὸν Μολόρχον ἐν τῇ τελευταίᾳ τῶν ἡμερῶν ὡς νεκρῷ μέλλοντα τὸ ἱερεῖον ἐναγίζεω, Σωτήρι οὖν Διὶ, ἦγεν εἰς Μυκήνας τὸν λέοντα. 6 Εὐρυσθεὺς δὲ, καταλαβὼν αὐτοῦ τὴν ἀνδρίαν, ἀπείπατο λοιπὸν αὐτῷ εἰς τὴν πόλιν εἰσεῖναι, δεικνύειν δὲ πρὸ τῶν πυλῶν ἐκέλευε τοὺς ἄλλους. 7 Φασὶ δὲ, ὅτι δέισας καὶ πίθον αὐτῷ χαλκοῦν εἰσχυρῶς ὑπὸ γῆς κατεσκεύασε, καὶ πέμπων κήρυκα Κοπρέα, Πέλοπος τοῦ Ἡλείου, ἐπέταττε τοὺς ἄλλους. Οὗτος δὲ Ἰφίτον κτείνας, φυγὼν εἰς Μυκήνας, καὶ τυγὼν παρ' Εὐρυσθέως καθαρσίῳ, ἐκεῖ κατῴκει.

ex qua filii ei nati sunt tres, Therimachus, Creontiades, Deicoon. 7 Juniores filiam Creon dedit Iphiclo, qui jam Iolaum filium ex Automedusa, Alcathe, suscepit.

8 Alcemenam vero post Amphitryonis mortem duxit Jovis filius Rhadamanthus, qui in exilium actus Ocaleae in Boeotia sedem sibi sumserat.

9 Hercules sagittandi artem ab Euryto edoctus, a Mercurio enses accepit, ab Apolline arcum, a Vulcano thoracem aureum, ab Athena pepulum. Nam clavam ipse sibi in Nemeae silva exciderat.

(12) Post pugnam contra Minyas accidit ei, ut Junonis ira in furorem incideret, et suos ipse filios ex Megara procreatos una cum duobus Iphicli filiis in ignem conjiceret. Qua de causa quum se ipse exilio multasset, lustratur a Thestio. 2 Deinde Delphos profectus deum sciscitatur, ubinam sibi habitandum esset. Tum primo eum Pythia Herculem appellavit; antea enim Alcides nominabatur. Jussit vero eum Tirynthem habitatum abire, ibique Eurystheo per duodecim annos servire et impositos duodecim labores perficere; atque sic demum, dixit, post peractos labores eum immortalem fore.

CAPUT V.

(1) Quo audito Hercules Tirynthem profectus, quidquid ab Eurystheo jubebatur peregit. Primum itaque illum Nemei leonis pellem afferre jussit. Id vero animal Typhone genitum invulnerabile erat. 2 Hercules contemdens in leonem Cleonas venit, ubi Molorchus, vir qui manibus suis victum sibi querebat, ipsum hospitio excepit. Cui hostiam mactare volenti, ad diem trigesimum eam servare dixit; et, si a venatione incolumis revertetur, Jovi Servatori eam sacrificaret, si vero occubisset, sibi tanquam heroi inferias ageret. 3 Ubi in Nemeam pervenit, investigatum leonem primo sagittis impetivit. Deinde ubi nullis eum posse vulneribus occidi cognovit, protenta clava feram persequabatur; 4 quae quum in speluncam ancipitem confugisset, ejus alterum ostium obstruxit, ac per alterum leonem aggressus circumjecta collo manu eo usque tenuit constrictum, donec eum suffocaret. Tum humeris impositum asportans contendit Mycenae. 5 Ubi vero extrema sui reditus die Molorchum ut mortuo sibi inferias acturum deprehendit, ipse Jovi Servatori sacra fecit, et deinde leonem tulit Mycenae. 6 Eurystheus autem, cognita ejus fortitudine, vetuit eum postea urbem ingredi, sed ante portas jussit res a se gestas ostendere. 7 Dicitur etiam metu percussus dolium sibi aeneum, quo se absconderet, sub terra construxisse, atque per Copreum praekonem, Pelopis Eliensis filium, labores ei imperasse. Hic post interfectum Iphitum Mycenae exulaverat, ibique ab Eurystheo lustratus habitabat.

(2) Δεύτερον δὲ ἄθλον ἐπέταξεν αὐτῷ τὴν Λερναίαν ὕδραν κτείνειν· αὕτη δὲ ἐν τῇ τῆς Λέρνης ἔλει ἐκτραφεῖσα, ἐξέβαινεν εἰς τὸ πεδίον, καὶ τὰ τε βοσκήματα καὶ τὴν χώραν διέφθειρεν.² ἔρχε δὲ ἡ ὕδρα ὑπερμέγεθες σῶμα, κεφαλὰς ἔχον ἑννέα, τὰς μὲν ὀκτὼ θνητάς, τὴν δὲ μέστην ἀθάνατον.³ Ἐπιβὰς οὖν ἄρματος, ἡνιοχοῦντος Ἰολάου, παρεγένετο εἰς τὴν Λέρνην. Καὶ τοὺς μὲν ἵππους ἔστησε, τὴν δὲ ὕδραν εὐρών ἐν τινὶ λόφῳ παρὰ τὰς πηγὰς τῆς Ἀμυμώνης, ὅπου ὁ φωλεὸς αὐτῆς ὑπῆρχε, βαλὼν βέλεσι πεπυρωμένοις ἠνάγκασεν ἐξελεῖν.⁴ Ἰχθαίνουσιν δὲ αὐτὴν κρατήσας κατεῖχεν. Ἡ δὲ θατέρῳ τῶν ποδῶν ἠνείχετο περιπλακεῖσα. Τῷ ῥοπάλῳ δὲ τὰς κεφαλὰς κόπτων, οὐδὲν ἀνύειν ἐδύνατο· μιᾶς γὰρ κοπτομένης κεφαλῆς, δύο ἀνεφύοντο.⁵ Ἐπεβοήθει δὲ καρκίνος τῇ ὕδρᾳ ὑπερμέγεθους, δάκνων τὸν πόδα. Διὸ τοῦτον ἀποκτείνας ἐπεκαλέσατο καὶ αὐτὸς βοηθὸν τὸν Ἰόλαον, ὃς, μέρος τι καταπρήσας τῆς ἐγγὺς ὕλης, τοῖς δαλοῖς ἐπικαίων τὰς ἀνατολὰς τῶν (ἀναφυομένων) κεφαλῶν, ἐκώλυεν ἀνίεναι.⁶ Κατὰ τοῦτον τὸν τρόπον τῶν ἀναφυομένων κεφαλῶν περιγενόμενος, τὴν ἀθάνατον ἀποκόψας κατάρωξε, καὶ βαρεῖαν ἐπέθηκε πέτραν, παρὰ τὴν ὁδὸν τὴν φέρουσαν διὰ Λέρνης εἰς Ἐλεοῦντα· τὸ δὲ σῶμα τῆς ὕδρας ἀνασχίσας, τῇ χολῇ τοὺς οἰστούς ἔβαλεν.⁷ Εὐρυσθεὺς δὲ ἔφη, μὴ δεῖν καταριθμῆσαι ἐν τοῖς δώδεκα τὸν ἄθλον· οὐ γὰρ μόνος, ἀλλὰ καὶ μετὰ Ἰολάου, τῆς ὕδρας περιεγένετο.

(3) Τρίτον ἄθλον ἐπέταξεν αὐτῷ, τὴν Κερυνίτιν ἔλαφον εἰς Μυκήνας ἔμπνουν ἐνεγκεῖν. Ἦν δὲ ἡ ἔλαφος ἐν Οἰνὸν χρυσόκερος, Ἀρτέμιδος ἱερά· διὸ καὶ βουλόμενος αὐτὴν Ἡρακλῆς μῆτε ἀνελεῖν μῆτε τρωῖσαι, συνεδίωξεν ὅλον ἐνιαυτόν.² Ἐπεὶ δὲ κάμνον τὸ θηρίον τῇ διώξει συνέφυγεν εἰς ὄρος τὸ λεγόμενον Ἀρτεμίσιον, κάκειθεν ἐπὶ ποταμὸν Λάδωνα, καὶ τοῦτον διαβαίνειν μέλλουσιν τοξεύσας συνέλαβε, καὶ θέμενος ἐπὶ τῶν ὤμων διὰ τῆς Ἀρκαδίας ἠπείχετο.³ Μετὰ Ἀπόλλωνος δὲ Ἀρτεμις συντυχοῦσα ἀφῆρεῖτο, καὶ τὸ ἱερὸν ζῷον αὐτῆς κτείναντα κατεμέμεψετο. Ὁ δὲ, ὑποτιμησάμενος τὴν ἀνάγκην, καὶ τὸν αἴτιον εἰπὼν Εὐρυσθέα γεγονέναι, πρᾶυνας τὴν ὀργὴν τῆς θεοῦ, τὸ θηρίον ἐκόμισεν ἔμπνουν εἰς Μυκήνας.

(4) Τέταρτον ἄθλον ἐπέταξεν αὐτῷ τὸν Ἐρυμάνθιον κάπρον ζῶντα κομίζειν. Τοῦτο δὲ τὸ θηρίον ἠδίκηται τὴν Ψωφίδα, ὁρμώμενον ἐξ ὄρους, ὃ καλοῦσιν Ἐρύμανθον.² Διερχόμενος οὖν Φολόην ἐπιζενοῦται Κενταύρῳ Φόλῳ, Σιληνοῦ καὶ Νύμφης Μελίας παιδί· οὗτος Ἡρακλεῖ μὲν ὅπτα παρείχε τὰ κρέα, αὐτὸς δὲ ὠμοῖς ἐγρήτο.³ αἰτοῦντος δὲ οἶνον Ἡρακλέους, ἔφη δεδοικέναι τὸν κοινὸν τῶν Κενταύρων ἀνοῖξαι πῖθον· θαρβεῖν δὲ παρακελευσάμενος Ἡρακλῆς, αὐτὸν ἤνοιξε,⁴ καὶ μετ' οὐ πολὺ διὰ τῆς ὁσμῆς αἰσθόμενοι παρῆσαν οἱ Κένταυροι πέτραις ὠπλισμένοι καὶ ἐλάταις ἐπὶ τὸ τοῦ Φόλου σπήλαιον. Τοῦς μὲν οὖν πρῶτους τολμήσαντας εἶσω παρελθεῖν Ἀγχιον καὶ Ἀγριον Ἡρα-

(2) Secundum Herculi laborem hydram Lernæam occidendam imperavit. Hæc in Lernæ palude enutrita, inde in campos exibat, et pecora et agros perdebat.² Corpus habebat miræ magnitudinis, novem capitibus munitum, quorum octo mortalia, medium vero immortale.³ Hercules igitur curru vectus, aurigante Iolao, venit ad Lernam. Sistit ibi equos, atque hydram nactus in monte quodam ad fontem Amymones, ubi ejus latebræ erant, ignitis sagittis missis eam e specu exegit.⁴ Egressam deinde corripuit et detinuit. Ea vero alteri pedum circumplicata hærebat. Nec clava capita percutiens quidquam perficere potuit: nam uno contuso, duo subnascebantur.⁵ Præterea cancer vasti corporis mordendo Herculis pedem hydræ opitulabatur. Quocirca, interfecto cancro, ipse quoque auxilio advocavit Iolaum; qui quum partem proximæ silvæ accendisset, torribus radices capitum exurendo, quominus alia suborirentur prohibuit.⁶ Hunc in modum renascentibus capitibus superatis, immortale illud decussum defodit, et magni ponderis superimposuit lapidem ad viam, quæ per Lernam ducit Eleuntem. Dissecto autem hydræ corpore, bile ejus sagittas tinxit.⁷ At Eurystheus hunc laborem duodecim illis adnumerandum esse negavit, quod Hercules non solus, sed Iolai opera usus hydram superasset.

(3) Tertium laborem imposuit hunc, ut cervam Cerynitin Mycenæ vivam afferret. Erat hæc cerva ad Cenoen auratis cornibus insignis et consecrata Dianæ. Qua de causa quum Hercules eam nec interficere nec vulnerare vellet, per totum annum insecutus est.² Ubi vero fera persecutione fatigata in Artemisium quem dicunt montem confugit, inde vero ad Ladonem fluvium, hunc transgressuram sagitta vulnerans cepit, eaque humeris imposita, per Arcadiam tetendit.³ Sed cum Apolline Diana obviam facta cervam voluit eripere, eumque quod sacrum sibi animal interfecturus fuisset, objurgavit. Is vero necessitatem facinori prætextens, reique auctorem Eurystheum esse dicens, placata deæ ira, feram vivam adhuc tulit Mycenæ.

(4) Quartum laborem imperavit hunc, ut aprum Erymanthium vivum apportaret. Hæc fera ab Erymantho monte prorumpens Psophidem devastabat.² Hercules igitur per Pholoen iter faciens a Pholo Centauro, Sileni et Meliæ nymphæ filio, hospitio excipitur. Is hospiti tostas carnes apposuit, ipse crudis vesci maluit.³ Poscenti vero vinum Herculi vereri se dixit commune Centaurorum dolium aperire. Sed Hercules eum bono animo esse jubens dolium aperuit.⁴ Nec multo post Centauri, quum vini odore de hac re certiores facti essent, saxis armati et abietibus ad Pholi antrum adcurrere. E quibus Anchium et Agrium, qui primi antrum ingredi ausi erant,

κλῆς ἐτρέψατο βαλὼν δαλοῖς τοὺς δὲ λοιποὺς ἐτόξευσε διώκων ἄχρι τῆς Μαλέας. ⁵ Ἐκεῖθεν δὲ πρὸς Χείρωνα συνέφυγον, ὃς, ἐξελαθεὶς ὑπὸ Λαπιθῶν ὄρους Πηλίου, παρὰ Μαλέαν κατώκησε. Τούτῳ περιπεπωκότας τοὺς Κενταύρους τοξεύων ἴησι βέλος, τὸ δὲ ἐνεχθὲν Ἑλάτου διὰ τοῦ βραχίονος, τῷ γόνати Χείρωνος ἐμπήγνυται. ⁶ Ἀνιαθεὶς δὲ Ἡρακλῆς, προσδραμὼν τό τε βέλος ἐξείλκυσε, καὶ, δόντος Χείρωνος, φάρμακον ἐπέθηκεν. Ἀνιάτον δὲ ἔχων τὸ ἔλκος εἰς τὸ σπῆλαιον ἀπαλλάσσεται· καὶ κεῖ τελευτῆσαι βουλόμενος καὶ μὴ δυνάμενος, ἐπεὶ περ ἀθάνατος ἦν, ἀντιδόντος δὲ Διὶ Προμηθέως τὸν ἀντ' αὐτοῦ τεθνηζόμενον ἀθάνατον, οὕτως ἀπέθανε. ⁷ Οἱ λοιποὶ δὲ τῶν Κενταύρων φεύγουσιν ἄλλος ἄλλω. Καὶ τινες μὲν παρεγένοντο εἰς ὄρος Μαλέαν, Εὐρυτίων δὲ εἰς Φολόην (Ὡλενον?), Νέστος δὲ ἐπὶ ποταμὸν Εὐήνον, τοὺς δὲ λοιποὺς ὑποδεξάμενος Ποσειδῶν εἰς Ἑλευσίνα (Λευκωσίαν?) ὄρει κατεκάλυψεν. ⁸ Ἐπανελθὼν δὲ εἰς Φολόην Ἡρακλῆς, καὶ Φόλον τελευτῶντα θεασάμενος (ἰεγ. ἐθεάσατο) μετὰ καὶ ἄλλων πολλῶν· ἐλκύσας γὰρ ἐκ νεκροῦ τὸ βέλος, ἐθαύμαζεν, εἰ τοὺς τηλικούτους τὸ μικρὸν διέφθειρε· τὸ δὲ τῆς χειρὸς ὀλισθῆσαν ἦλθεν ἐπὶ τὸν πόδα, καὶ παραχρῆμα ἀπέκτεινεν αὐτόν. ⁹ Θάψας δὲ Φόλον Ἡρακλῆς, ἐπὶ τὴν τοῦ κάπρου θήραν παραγίνεται, καὶ, διώξας αὐτὸν ἐκ τινος λόγμης μετὰ κραυγῆς εἰς χιόνα πολλήν, παρειμένον ἐμβροχίσας ἐκόμισεν εἰς Μυκήνας.

(5) Πέμπτον μὲν ἐπέταξεν αὐτῷ ἄθλον, τῶν Αὐγέου βοσκημάτων ἐν ἡμέρᾳ μιᾷ μόνον ἐκφορῆσαι τὴν ὄνθον. Ἦν δὲ Αὐγέας βασιλεὺς Ἠλίδος, ὡς μὲν τινες εἶπον, παῖς Ἠλίου, ὡς δὲ τινες, Ποσειδῶνος, ὡς δὲ ἔνιοι, Φόρβαντος· πολλὰς δὲ εἶχε βοσκημάτων ποιμένας. ² Τούτῳ προσελθὼν Ἡρακλῆς, οὐ δηλώσας τὴν Εὐρυσθέως ἐπιταγὴν, ἔφασκε μιᾷ ἡμέρᾳ τὴν ὄνθον ἐκφορῆσαι, εἰ δώσει τὴν δεκάτην αὐτῷ τῶν βοσκημάτων. ³ Αὐγέας δὲ ἀπιστῶν ὑπισχνεῖται. Μαρτυρούμενος δὲ Ἡρακλῆς τὸν Αὐγέου παῖδα Φυλέα, τῆς τε αὐλῆς τὸ θεμέλιον διεῖλε, καὶ τὸν Ἀλφειὸν ποταμὸν καὶ τὸν Πηνειὸν σύνεγγυς ῥέοντας παροχρετεύσας ἐπήγαγεν, ἔκρουν δι' ἄλλης ἐξόδου ποιήσας. ⁴ Μαθὼν δὲ Αὐγέας, ὅτι κατ' ἐπιταγὴν Εὐρυσθέως τοῦτο ἐπιτετέλεσται, τὸν μισθὸν οὐκ ἀπεδίδου, προσέτι δὲ ἡρνεῖτο καὶ μισθὸν ὑποσχεσθαι δώσειν, καὶ κρίνεσθαι περὶ τούτου ἔτοιμος ἔλεγεν εἶναι. ⁵ Καθεζομένων δὲ τῶν δικαστῶν, κληθεὶς ὁ Φυλεὺς ὑπὸ Ἡρακλέους τοῦ πατρὸς κατεμαρτύρησεν, εἰπὼν, ὁμολογῆσαι μισθὸν δώσειν αὐτῷ. Ὀργισθεὶς δὲ Αὐγέας, πρὶν τὴν ψῆφον ἐνεθῆναι, τὸν τε Φυλέα καὶ τὸν Ἡρακλέα βαδίζειν ἐξ Ἠλίδος ἐκέλευσε. ⁶ Φυλεὺς μὲν οὖν εἰς Δουλίχιον ἦλθε, καὶ κεῖ κατώκει· Ἡρακλῆς δὲ εἰς Ὡλενον πρὸς Δεξαμένον ἦκε, [καὶ κεῖ κατώκει,] καὶ κατέλαβε τοῦτον μέλλοντα δι' ἀνάγκην μνηστεύειν Εὐρυτίωνι Κενταύρῳ Μνησιμάχῃ τὴν θυγατέρα· ὅφ' οὐ παρακληθεὶς βοηθεῖν ἐλθόντα ἐπὶ τὴν νύμφην Εὐρυτίωνα

Hercules torribus petens in fugam vertit; reliquos sagittis persecutus est usque ad Maleam. ⁵ Inde ad Chironem confugerunt, qui a Lapithis Pelio monte expulsus ad Maleam consederat. Hercules circumfusus ei Centauros sagittans telum emisit, quod delatum per Elati brachium in Chironis genu infixum est. ⁶ Tum cruciatus Hercules accurrit, atque telum extraxit, datumque a Chirone remedium vulnere imposuit. Ille vero insanabili vulnere sauciatus in cavernam se recepit, ibique quum vita excedere vellet, nec tamen per immortalitatem posset, Prometheus Jovi eum dedit, qui immortalis pro ipso mori vellet, et sic demum ille vitam finivit. ⁷ Reliqua Centaurorum multitudo alii alio diffugerunt. Et nonnulli quidem in Maleam (Homolen?) montem sese receperunt, Eurytion vero Pholoen (Olenum?), Nessus ad Evenum fluvium; ceteros Neptunus excipiens ad Eleusin (in Leucosia, una ex Sirenarum insulis?) injecto monte occuluit. ⁸ Regressus Pholoen Hercules inter alios multos etiam Pholum morientem conspexit. Etenim telum ex mortuo aliquo extractum contemplatus, miratus est quomodo tantos viros tantula sagitta potuisset occidere; hæc autem e manu elapsa in ipsius pedem decidit et illico eum interfecit. ⁹ Postquam igitur Pholum sepeliverat, Hercules ad apri venationem contendit, quem e fruteto multo cum clamore in altam nivem egit, atque sic defessum illaqueans per tulit Mycenæ.

(5) Quintum laborem imperavit, ut Augeæ pecorum fimum uno die solus exportaret. Augeas rex erat Elidis, Helli filius, vel, ut nonnulli dicunt, Neptuni, secundum alios, Phorbantis; ac multos habebat greges pecorum. ² Ad hunc veniens Hercules, nulla de Eurysthei mandato mentione facta, uno die se fimum omnem exportaturum pollicitus est, si decimam pecorum ipsi donaret. ³ Augeas rem fieri posse non credens, se illi postulata concessurum promittit. Attestatus vero Hercules Phyleum Augeæ filium, aulæ murum diremit, et Alpheum et Peneum, in vicinia præterfluentes amnes, per canalem derivatos immisit et per alium alveum ut defluerent effecit. ⁴ Sed Augeas ubi hoc ex Eurysthei imperio confectum esse accepit, non modo pactam mercedem solvere nolebat, sed etiam quidquam se promississe negabat, eaque de re iudicium se subiturum esse ultro dictitabat. ⁵ Considentibus igitur iudicibus, Phyleus ab Hercule citatus in patrem testimonium dixit, eum mercedem Herculi pollicitum esse confirmans. Proinde Augeas ira inflammatus, antequam iudicum suffragiis sententia ferretur, Phyleum et Herculem Elide excedere iussit. ⁶ Phyleus igitur Dulichium commigravit ibique consedit. Hercules autem Olenum ad Dexamenum abiit, (et ibidem habitavit). Hunc necessitate compulsum ut Eurytionem Centauro Mnesimachen filiam in matrimonium daret deprehendit; a quo ut sibi opem ferret exoratus Hercules Eurytionem, qui ad sponsam ducendam venerat, intere-

ἀπέχτεινεν. ⁷ Εὐρυσθεὺς δὲ οὐδὲ τοῦτον ἐν τοῖς δώδεκα προσεδέξατο ἄθλον, λέγων, ἐπὶ μισθῷ πεπραχέναι.

(6) Ἐκτον ἐπέταξεν ἄθλον αὐτῷ τὰς Στυμφαλίδας ὄρνιθας ἐκδιῶξαι. Ἦν δὲ ἐν Στυμφάλῳ πόλει τῆς Ἀρκαδίας Στυμφαλὶς λεγομένη λίμνη, πολλῇ συνηρεφῆς ὕλη. Εἰς ταύτην ὄρνεις συνέφυγον ἄπλετοι, τὴν ἀπὸ τῶν λύκων ἀρπαγὴν δεδοικυῖαι. ² Ἀμυχανοῦντος οὖν Ἡρακλέους, πῶς ἐκ τῆς ὕλης τὰς ὄρνιθας ἐκβάλλῃ, χάλκεα κρόταλα δίδωσιν αὐτῷ Ἀθηναῖα παρὰ Ἥφαιστου λαβοῦσα. ³ Ταῦτα κρούων ἐπὶ τινος ὄρους τῇ λίμνῃ παρακειμένου τὰς ὄρνιθας ἐφόβει· αἱ δὲ τὸν δοῦπον οὐχ ὑπομένουσαι, μετὰ δέους ἀνίπταντο, καὶ τοῦτον τὸν τρόπον Ἡρακλῆς ἐτόξευσεν αὐτάς.

(7) Ἑβδομον ἐπέταξεν ἄθλον τὸν Κρήτα ἀγαγεῖν ταῦρον. Τοῦτον Ἀκουσίλαος μὲν εἰνξί φησι τὸν διαπορθεύσαντα Εὐρώπῃν Διί. ² Τινὲς δὲ τὸν ὑπὸ Ποσειδῶνος ἀναδοθέντα ἐκ θαλάσσης, ὅτε καταθύσειν Ποσειδῶνι Μίνως εἶπε τὸ φανέν ἐκ τῆς θαλάσσης. Καί φασι, θεασάμενον αὐτὸν τοῦ ταύρου τὸ κάλλος, τοῦτον μὲν εἰς τὰ βουκόλια ἀποπέμψαι, οὖσαι δὲ ἄλλον Ποσειδῶνι· ἐφ' οἷς ὀργισθέντα τὸν θεὸν ἀγριῶσαι τὸν ταῦρον. ³ Ἐπὶ τοῦτον παραγενόμενος εἰς Κρήτην Ἡρακλῆς, ἐπειδὴ λαβεῖν ἡξίου, Μίνως εἶπεν αὐτῷ, λαμβάνειν διαγωνισαμένῳ. Καὶ λαβὼν πρὸς Εὐρυσθέα διαχομίσας ἔδειξε, καὶ τὸ λοιπὸν εἶασεν ἄνετον. ⁴ ὁ δὲ πλανηθεὶς Σπάρτην τε καὶ Ἀρκαδίαν ἀπασαν, καὶ διαβὰς τὸν Ἰσθμὸν εἰς Μαραθῶνα τῆς Ἀττικῆς ἀφικόμενος, τοὺς ἐγγχωρίους διελυμαίνετο.

(8) Ὀγδοὸν ἄθλον ἐπέταξεν αὐτῷ τὰς Διομήδους τοῦ Θρακῆς ἵππους εἰς Μυκήνας κομίζειν. Ἦν δὲ οὗτος Ἄρεος καὶ Κυρήνης, βασιλεὺς Βιστόνων ἔθνους Θρακίου καὶ μαχιμωτάτου· εἶχε δὲ ἀνθρωποφάγους ἵππους. ² Πλεύσας οὖν μετὰ τῶν ἐκουσίως συνεπομένων, βιασάμενος τοὺς ἐπὶ ταῖς φάτναις τῶν ἵππων ὑπάρχοντας, ἤγαγεν ἐπὶ τὴν θάλασσαν. ³ Τῶν δὲ Βιστόνων σὺν ὄπλοις ἐπιβοηθούντων, τὰς μὲν ἵππους παρέδωκεν Ἀβδήρῳ φυλάσσειν· οὗτος δὲ ἦν Ἑρμοῦ παῖς, Λοκρὸς ἐξ Ὀποῦντος, Ἡρακλέους ἐρώμενος, ὃν αἱ ἵπποι διέφθειραν ἐπισπασάμεναι. ⁴ Πρὸς δὲ τοὺς Βίστονας διαγωνισάμενος, καὶ Διομήδην ἀποκτείνας, τοὺς λοιποὺς ἠνάγκαζε φεύγειν, καὶ κτίσας πόλιν Ἀβδήρον παρὰ τὸν τάφον τοῦ διαφθαρέντος Ἀβδήρου, τὰς ἵππους κομίσας Εὐρυσθεῖ ἔδωκε· μετέντος δὲ αὐτὰς Εὐρυσθέως, εἰς τὸ λεγόμενον ὄρος Ὀλυμπον ἐλθοῦσαι πρὸς τῶν θηρίων ἀπώλοντο.

(9) Ἐννατον ἄθλον Ἡρακλεῖ ἐπέταξε, ζωστήρα κομίζειν τὸν Ἴππολύτης. Αὕτη δὲ ἐβασίλευεν Ἀμαζόνων, αἱ κατέχουν περὶ τὸν Θερμῶντα ποταμὸν, ἔθνος μέγα τὰ κατὰ πόλεμον· ἥσκουν γὰρ ἀνδρίαν. Καὶ εἴ ποτε μιγεῖσαι γεννήσειαν, τὰ θήλεα ἔτρεφον, καὶ τοὺς μὲν δεξιούς μαστοὺς ἐξέθλιβον, ἵνα μὴ κωλύονται ἀκοντίζειν, τοὺς δὲ ἀριστεροὺς εἶων, ἵνα τρέφοιεν. ² Εἶχε δὲ Ἴππολύτη τὸν Ἄρεος ζωστήρα,

mit. ⁷ Sed Eurystheus neque hunc inter duodecim admisit laborem, quippe quem mercede fecisset.

(6) Sextum ei laborem imperavit, ut Stymphalidas aves fugaret. Erat in Stymphalo Arcadiae urbe Stymphalis palus multis opaca arboribus. Huc innumera avium multitudo, pertimescentes ne lupi praedam sibi raperent, fuga se receperant. ² Ambigenti itaque Herculi quam ratione aves e silva dispelleret, Minerva aenea crepitacula dedit a Vulcano ipsi donata. ³ Haec ille pulsans in monte quodam paludi adjacenti pavore aves perculit; quae sonitum istum haud sustinentes praemetu evolarunt, atque hunc in modum Hercules sagittis eas transfixit.

(7) Septimum laborem imposuit, ut taurum Cretensem adduceret. Hunc Acusilaus eundem esse refert, qui Europam Jovi transfretaverit. ² Contra alii dicunt eum a Neptuno e mari emissum, quo tempore Minos id se Neptuno immolatum dixit, quod e mari apparuerit. Atque aiunt admiratum ipsum tauri speciem ad armenta eum dimisisse, ejusque loco alium Neptuno sacrificasse. Quam ob rem iratum numen taurum efferasse. ³ Contra hunc igitur Hercules in Cretam profectus, quum peteret ut capere liceret taurum, Minos permisit ipsi ut caperet eum, si perdomaret. Quem ubi subegerat, ad Eurystheum perlatum ostendit, post autem liberum dimisit. ⁴ Tum ille Spartam peragravit et Arcadiam universam, ac trajecto Isthmo, ad Marathenem venit, ubi regionem illam incolentibus magna intulit detrimenta.

(8) Octavum laborem ei imperavit, ut Diomedis Thracis equas Mycenae adduceret. Is, Martis e Cyrene filius, rex erat Bistonum, Thraciae gentis bellicosissima. Idem equas habebat humanis vescentes carnibus. ² Hercules igitur nave profectus cum volonum manu, vi superatis qui equarum praesepibus praerant, ipsas ad mare abegit. ³ Bistonibus vero cum armis ad opem ferendam accurrentibus, equas Abdero tradidit custodiendas. Hic Mercurii filius erat, Locrus ex Opunte, Herculis amasius, qui ab equabus disceptus periit. ⁴ Interea Hercules manum cum Bistonibus conseruit, et interfecto Diomede reliquos fuga salutem quaerere coegit. Deinde Abdero urbe ad Abderi peremti sepulcrum condita, abactas equas Eurystheo tradidit. A quo dimissae in Olympo monte a feris dilaniatae sunt.

(9) Nonum laborem Herculi imperavit ut Hippolytae balteum afferret. Haec erat Amazonum regina, quae ad Thermodontem fluvium habitabant, gens bello gerendo praestantissima; nam bellicae strenuitati operam navabant. Ac si quando ex virorum concubitu peperissent, femineos tantum partus educabant. Eadem dexteris mammas elidebant, ne jaculis mittendis impedimento forent, levae autem, quibus infantes alerent, servabant intactas. ² Hippolyte vero Martis balteum habebat, insigne principatus.

σύμβολον τοῦ πρωτεύειν ἀπασῶν. Ἐπὶ τοῦτον τὸν ζωστῆρα Ἡρακλῆς ἐπέμπετο, λαβεῖν αὐτὸν ἐπιθυμούσης τῆς Εὐρυσθέως θυγατρὸς Ἀδμήτης.

³ Παράλαβὼν οὖν ἐβελοντὰς συμμάχους, ἐν μιᾷ νηὶ ἔπλει, καὶ προσίσχει νήσῳ Πάρῳ, ἣν κατέχουν οἱ Μίνως υἱοὶ Εὐρυμέδων, Χρύσης, Νηφαλίων, Φιλόλαος. Ἀπὸ πάντων * δὲ δύο τῶν ἐν νηὶ συνέβη τελευτῆσαι ὑπὸ τῶν Μίνως υἱῶν. ⁴ Ὑπὲρ ὧν ἀγανακτῶν Ἡρακλῆς, τούτους μὲν παραχρῆμα ἀπέκτεινε, τοὺς δὲ λοιποὺς κατακλείσας ἐπολιόρχει, ἕως ἐπιπρεσβευσάμενοι παρεκάλουν ἀντὶ τῶν ἀναιρεθέντων δύο λαβεῖν, οὓς ἂν αὐτὸς θελήσειεν. ⁵ Ὁ δὲ λύσας τὴν πολιορκίαν, καὶ τοὺς Ἀνδρόγειο τοῦ Μίνως υἱοὺς ἀνελόμενος Ἀγκαῖον καὶ Σθένελον, ἦκεν εἰς Μυσίαν πρὸς Λύκον τὸν Δασκύλου, ⁶ καὶ ξενισθεὶς ὑπὸ *** (suppl. videtur ὑπ' αὐτοῦ, τούτου τε καὶ) τοῦ Βεβρύκων βασιλέως συμβαλόντων, βοηθῶν Λύκῳ πολλοὺς ἀπέκτεινε, μεθ' ὧν καὶ τὸν βασιλέα Μυγδόνα ἀδελφὸν Ἀμύκου. Καὶ τὴν Βεβρύκων πόλιν ἀποτεμόμενος γῆν ἔδωκε Λύκῳ. Ὁ δὲ πᾶσαν ἐκείνην ἐκάλεσεν Ἡράκλειαν.

⁷ Καταπλεύσαντος δὲ εἰς τὸν ἐν Θερμίσκυρᾳ λιμένα, παραγενομένης ὥς αὐτὸν Ἴππολύτης, καὶ, τίνος ἦκει χάριν, πυθομένης, καὶ δώσειν τὸν ζωστῆρα ὑπισχνουμένης, Ἡρα μιᾷ τῶν Ἀμαζόνων εἰκασθεῖσα τὸ πλῆθος ἐπεφοίτα, λέγουσα· Τὴν βασιλίδαν ἀναρπάζουσιν οἱ προσελθόντες ξένοι. Αἱ δὲ μεθ' ὧν ἐπὶ τὴν ναῦν κατέθεον σὺν ἵπποις. ⁸ Ὡς δὲ εἶδεν αὐτὰς καθωπλισμένους Ἡρακλῆς, νομίσας ἐκ δόλου τοῦτο γενέσθαι, τὴν μὲν Ἴππολύτην κτείνας, τὸν ζωστῆρα ἀφαιρεῖται· πρὸς δὲ τὰς λοιπὰς ἀγωνισάμενος ἀποπλεῖ, καὶ προσίσγει Τροίαν.

⁹ Συνεβέβηκει δὲ τότε κατὰ μῆνιν Ἀπόλλωνος καὶ Ποσειδῶνος ἀτυχεῖν τὴν πόλιν. Ἀπόλλων γὰρ καὶ Ποσειδῶν, τὴν Λαομέδοντος ὕβριν πειράσσει θελόντες, εἰκασθέντες ἀνθρώποις, ὑπέσχοντο ἐπὶ μισθῷ τειχεῖν τὸ Πέργαμον. Τοῖς δὲ τειχίσασιν τὸν μισθὸν οὐκ ἀπέδιδου. ¹⁰ Διὰ τοῦτο Ἀπόλλων μὲν λοιμὸν ἐπέμψε, Ποσειδῶν δὲ κῆτος ἀναφερόμενον ὑπὸ πλεγμαυρίδος, ὃ τοὺς ἐν τῷ πεδίῳ συνήρπαζεν ἀνθρώπους. ¹¹ Χρησμοῖν δὲ λεγόντων, ἀπαλλαγὴν εἶσεσθαι τῶν συμφορῶν, ἐὰν προῦθι Λαομέδων Ἡσιόνην τὴν θυγατέρα αὐτοῦ βράν κῆτει, ὃ δὲ προῦθθηκε ταῖς πλησίον τῆς θαλάσσης πέτραις προσαρτήσας. ¹² Ταύτην ἰδὼν ἀκχειμένην Ἡρακλῆς, ὑπέσχετο σώσειν αὐτήν, εἰ τὰς ἵππους παρὰ Λαομέδοντος λήψεται, ἃς Ζεὺς ποινὴν τῆς Γανυμήδους ἀρπαγῆς ἔδωκε. Δώσειν δὲ Λαομέδοντος εἰπόντος, κτείνας τὸ κῆτος Ἡσιόνην ἔσωσε. Μὴ βουλομένου δὲ τὸν μισθὸν ἀποδοῦναι, πολεμήσειν Τροίαν ἀπειλήσας ἀνήλθη, καὶ προσίσγει Αἴνῳ.

¹³ Ἐνθα ξενίζεται ὑπὸ Πόλτυος. Ἀποπλέων δὲ, ἐπὶ τῆς ἡϊόνος τῆς Αἰνίας Σαρπηδόνα, Ποσειδῶνος μὲν υἱόν, ἀδελφὸν δὲ Πόλτυος, ὕβριστὴν ὄντα, τοξεύσας ἀπέκτεινε. Καὶ παραγενόμενος εἰς Θάσον, καὶ χειρωσάμενος τοὺς ἐνοικοῦντας Θράκας, ἔδωκε τοῖς Ἀνδρό-

Ad hunc igitur balteum apportandum Hercules emissus est, quum Admeta Eurysthei filia cum concupisceret.

³ Assumptis itaque sociis voluntariis, una nave avectus appellit Parum insulam, quam Minois filii incolebant Eurymedon, Chryses, Nephalion, Philolaus. Eorum vero qui in nave erant, accidit ut duo a Minois filiis interficerentur. ⁴ De quorum corde indignatus Hercules hos quidem statim occidit, ac reliquos intra oppidum inclusos obsidione premebat, donec per legatos ab Hercule precibus peterent, ut pro duobus necatis alios duos, quos ipse vellet, sibi sumeret. ⁵ Tum ille, soluta obsidione, postquam Androgei, Minois, filios elegerat Anceum et Sthenelum, in Mysiam venit ad Lycum Daseyli natum, a quo hospitio exceptus, quum ille ac Bebrycum rex pugna conflicerent, Lyco auxiliatus multos occidit, inter eosque etiam Mygdonem regem, fratrem Amyci; atque magnam terrae partem Bebrycum civitati ademptam dedit Lyco. Hic totam illam regionem appellavit Heracleam.

⁷ Inde Hercules Themiscyrae portum ingressus est. Ad quem quum veniret Hippolyte, et adventus causam percontata balteum se daturam esse polliceretur, Juno, Amazonum uni assimilata, multitudinem adiens nuntiavit reginam rapi ab advenis. Tum illae, armis sumtis, ad navem equis vectae decurrunt. ⁸ Hercules ut armatas conspexit, rem dolo geri ratus, necata Hippolyte balteum aufert, et reliquis pugna devictis, nave avectus appellit Trojam.

⁹ Accidit vero ut tum temporis per Apollinis et Neptuni iram civitas calamitate premeretur. Apollo enim et Neptunus, ut Laomedontis perfidiam experirentur, mortalibus assimilati, pacta mercede Pergamum se muro cincturos esse polliciti erant. Sed muro exstructo mercedem non solvit. ¹⁰ Propterea Apollo pestem immisit, Neptunus exarstuate mari in terram belluam eiecit, quae mortales in campis corripiebat. ¹¹ Vaticinantibus oraculis malorum finem fore, si Laomedon Hesionem filiam ceto devorandam exposuerit, proximis mari saxis alligatam proposuit. ¹² Hanc ita expositam ut vidit Hercules, se servaturum eam promisit, si equas a Laomedonte acciperet, quas Jupiter rapti Ganymedis pretium dederat. Quod quum Laomedon polliceretur, Hercules cetum interemit et Hesionem liberavit. Illo vero mercedem recusante bellum Trojae minatus abiit et deinde appulit Aenum.

¹³ Ibi a Poltye hospitio excipitur. Ubi autem nave profecturus erat, in litore Aeniensi Sarpedonem Neptuni filium, fratrem Poltyis, propter insolentiam sagitta confixum occidit. Inde quum ad Thasum venisset, subactis Thracibus, insulam Androgei filiis habitandam concessit

γεω παῖσι κατοικεῖν.¹⁴ Ἐκ Θάσου δὲ ὁρμηθεὶς ἐπὶ Τορώνην, Πολύγονον καὶ Τηλέγονον, τοὺς Πρωτεύως τοῦ Ποσειδῶνος υἱοὺς, παλαίειν προκαλουμένους, κατὰ τὴν πάλην ἀπέκτεινε.¹⁵ Κομίσας δὲ τὸν ζωστῆρα εἰς Μυκήνας, ἔδωκεν Εὐρυθυεῖ.

(10) Δέκατον δὲ ἐπετάγη ἄθλον, τὰς Γηρυόνου βόας ἐξ Ἐρυθρίας κομίζειν. Ἐρυθρία δὲ ἦν Ὠκεανοῦ πηλυσίον κειμένη νῆσος, ἣ νῦν Γάδεира καλεῖται.² Ταύτην κατῴκει Γηρυόνης, Χρυσάορος καὶ Καλλιρρόης τῆς Ὠκεανοῦ, τριῶν ἔχων ἀνδρῶν συμφυῆς σῶμα, συνηγμένον εἰς ἓν κατὰ τὴν γαστέρα, ἐσχισμένον τε εἰς τρεῖς ἀπὸ λαγόνων τε καὶ μηρῶν.³ Ἰέχε δὲ φοινικᾶς βόας, ὃν ἦν βουκόλος Εὐρυτίων· φύλαξ δὲ Ὀρθρος ὁ κύων δικέφαλος ἐξ Ἐχίδνης καὶ Τυφῶνος γεγεννημένος.

⁴ Πορευόμενος οὖν ἐπὶ τὰς Γηρυόνου βόας, διὰ τῆς Εὐρώπης, ἄγρια πολλὰ παρελθὼν (παρελὼν?), Λιβύην ἐπέβαινε· καὶ παρελθὼν Ταρτησὸν, ἔστησε σημεῖα τῆς πορείας ἐπὶ τῶν ὁρῶν Εὐρώπης καὶ Λιβύης ἀντιστοίχους δύο στήλας.⁵ Θερμαινόμενος δὲ ὑπὸ Ἡλίου κατὰ τὴν πορείαν, τὸ τόξον ἐπὶ τὸν θεὸν ἐνέτεινε. Ὁ δὲ τὴν ἀνδρείαν αὐτοῦ θαυμάσας, χρύσειον ἔδωκε δέπας, ἐν ᾧ τὸν Ὠκεανὸν διεπέρασε. Καὶ παρὰ γενόμενος εἰς Ἐρυθρίαν, ἐν ὁρεῖ Ἀβαντι αὐλίζειται.⁶ Αἰσθόμενος δὲ ὁ κύων ἐπ' αὐτὸν ὦρμα· ὁ δὲ καὶ τοῦτον τῇ ῥοπαλῇ παῖει, καὶ τὸν βουκόλον Εὐρυτίωνα τῇ κυνὶ βοηθοῦντα ἀπέκτεινε.⁷ Μενoitης δὲ ἐκεῖ τὰς Ἀδοῦ βόας βόσκων, Γηρυόνη τὸ γεγονὸς ἀπήγγειλεν. Ὁ δὲ καταλαβὼν Ἡρακλέα παρὰ ποταμὸν Ἀνθεμοῦντα, τὰς βόας ἀπάγοντα, συστησάμενος μάχην τοξευθεὶς, ἀπέθανεν.⁸ Ἡρακλῆς δὲ ἐνθέμενος τὰς βόας εἰς τὸ δέπας, καὶ διαπλεύσας εἰς Ταρτησὸν, Ἡλῶν πάλιν ἀπέδωκε τὸ δέπας.

⁹ Διελθὼν δὲ Ἀβδηρίαν εἰς Λιγύην ἦλθεν, ἐν ᾗ τὰς βόας ἀφηροῦντο Ἀλεβίων τε καὶ Δέρκυνος οἱ Ποσειδῶνος υἱοί, οὓς κτείνας διὰ Τυρρηνίας ἦεν.¹⁰ Ἀπὸ Πηγίου δὲ εἰς ἀποβόρηνυσσι ταῦρος, καὶ ταχέως εἰς τὴν θάλασσαν ἐμπεσὼν, καὶ διανηξάμενος εἰς Σικελίαν, καὶ τὴν πλησίον χώραν διελθὼν, τὴν ἀπ' ἐκείνου κληθεῖσαν Ἰταλίαν (Τυρρῆνοί γάρ ἱταλὸν τὸν ταῦρον ἐκάλεσαν), ἦλθεν εἰς πεδῖον Ἐρυκος, ὃς ἐβασίλευεν Ἐλύμων.¹¹ Ἐρυξ δὲ ἦν Ποσειδῶνος παῖς, ὃς τὸν ταῦρον ταῖς ἰδίαις συγκατέμιξεν ἀγέλαις. Παραθέμενος οὖν τὰς βόας Ἡρακλῆς Ἠφαίστῳ, ἐπὶ τὴν αὐτοῦ ζήτησιν ἠπειγέτο· εὐρών δὲ ἐν ταῖς τοῦ Ἐρυκος ἀγέλαις, ἀπαιτεῖ, καὶ λέγοντος, οὐ δώσεις, εἰ μὴ παλαίσας αὐτοῦ περιγένηται, τρεῖς περιγενόμενος κατὰ τὴν πάλην, ἀπέκτεινε, καὶ τὸν ταῦρον λαβὼν, μετὰ τῶν ἄλλων ἐπὶ τὸν Ἰόνιον ἤλαυνε πόντον.

¹² Ὡς δὲ ἦλθεν ἐπὶ τοὺς μυχοὺς τοῦ πόντου, ταῖς βουσίην οἷστρον ἐνέβαλεν ἡ Ἥρα, καὶ σχίζονται κατὰ τὰς τῆς Θράκης ὑπωρείας· ὁ δὲ διώξας, τὰς μὲν συλλαβὼν ἐπὶ τὸν Ἑλλήσποντον ἦγεν· αἱ δὲ ἀπολειφθεῖσαι τὸ λοιπὸν ἦσαν ἄγρια.¹³ Μόλις δὲ τῶν βοῶν συνελ-

¹⁴ E Thaso Toronen profectus Polygonum et Telegonum Proteo Neptuni filio ortos, qui ad luctandum eum provocaverant, in luctae certamine interfecit. ¹⁵ Apportatum vero Mycenae balteum tradidit Eurystheo.

(10) Decimus ei labor impositus est hic, ut Geryonis boves ex Erythia abigeret. Erythia insula erat prope ad Oceanum sita, quae nunc Gadir vocatur. ² Hanc habitabat Geryon, Chrysaoris ex Callirrhoe Oceani filla, trium virorum conflato praeditus corpore, quod in ventris regione unum erat et conjunctum, sed inde ab ilibus femoribusque tripliciter divisum. ³ Habetat ille boves puniceas, quarum bubuleus Eurytion, custos vero Orthrus canis biceps Echidna et Typhone natus.

⁴ Igitur ad Geryonis boves contendens per Europam. (Cretam?), ubi multas feras occidit, in Libyam venit. Inde Tartessum profectus itineris sui monumenta in Europae et Libyae montibus posuit duas oppositas sibi columnas. ⁵ Ubi in itinere Solis radiis urebatur, arcum in deum contendit. Hic ejus audaciam miratus aureum dedit poculum, in quo Oceanum trajecit. Postquam in Erythiam venerat, in Abante monte pernoctavit. ⁶ Id sentiens canis in eum irrui. Ille vero et hunc clava percussit, et Eurytionem bubulcum cani opem ferentem necavit. ⁷ Menestes autem, qui ibi Plutonis boves pascebat, rem Geryoni nuntiavit. Hic Herculem ad Anthemuntum fluvium boves abigentem deprehendens, commissa pugna, sagitta perfossus periit. ⁸ Hercules vero cum armentis poculo impositis trajecit Tartessum et Soli poculum reddidit.

⁹ Transgressus inde Abderiam in Liguriam venit, ubi boves ei eripere voluerunt Alebion et Dercynus, Neptuni filii; quibus peremptis, iter fecit per Tyrreniam. ¹⁰ A Rhegio autem taurus unus agmen deserit, et percursa regione finitima, quae ab illo Italia nominata est (Tyrreni enim italum dicebant taurum), repente in mare desiluit, et in Siciliam natando trajiciens venit in campum Erycis, qui rex erat Elymorum. ¹¹ Eryx, Neptuni filius, hunc taurum suis armentis aggregavit. Commendatis itaque bobus Vulcano, Hercules taurum quaesiturus processit; quem quum invenisset inter Erycis armenta, ab eo poposcit. Illum autem, qui taurum se redditurum negabat nisi ipsum luctando superaverit, ter lucta postratum interfecit, et recuperatum taurum cum reliquis ad Ionium mare perduxit.

¹² Ut vero ad intima sinus Adriatici pervenerat, bobus aetrum Juno immisit, quae ideo disperguntur in montana Thraciae. Eas Hercules insecutus partem ad Hellespontum captam abduxit: quae relictae sunt postea evaserunt agrestes. ¹³ Sed vix tandem bobus collectis, Strymonem accu-

θουσῶν, Στρυμόνα μεμφάμενος τὸν ποταμὸν, πάλαι τὸ βεῖθρον πλωτὸν ὄν, ἐμπλήσας πέτραις, ἀπλωτον ἐποίησε, καὶ τὰς βόας Εὐρυσθεὶ κομίσας δέδωκε. Ὁ δὲ αὐτὰς κατέθυσεν Ἥρα.

(11) Ἐλεσθέντων δὲ τῶν ἄλλων ἐνὶ μηνὶ καὶ ἔτεσιν ὀκτὼ, μὴ προσδεξάμενος Εὐρυσθεὺς τὸν τε τῶν τοῦ Αὐγίου βοσκημάτων, καὶ τὸν τῆς ὕδρας, ἐνδέκατον ἐπέταξεν ἄλλον παρ' Ἑσπερίδων χρύσεια μῆλα κομίζειν.

Ἐπειδὴ δὲ ἦν, οὐχ, ὥς τινες εἶπον, ἐν Λιβύῃ, ἀλλ' ἐπὶ τοῦ Ἀτλαντος ἐν Ὑπερβορείῃς. ἃ Διὶ γήμαντι Ἥρα ἐδώρησατο. Ἐφύλασσε δὲ αὐτὰ δράκων ἀθάνατος, Τυφῶνος καὶ Ἐχιδνῆς, κεφαλὰς ἔχων ἑκατόν. ἐχρῆτο δὲ φωναῖς παντοίαις καὶ ποικίλαις. Μετὰ τούτου δὲ Ἑσπερίδες ἐφύλαττον, Αἴγλη, Ἐρύθεια, Ἑστία, Ἐρέθουσα.

Ἐπορευόμενος οὖν ἐπὶ ποταμὸν Ἐχέδωρον ἦκε. Κύκνος δὲ, Ἄρεος καὶ Πυρήνης, εἰς μονομαχίαν αὐτὸν προῦκαλεῖτο. Ἄρεος δὲ τοῦτον ἐκδικουῦντος, καὶ συνιστάντος μονομαχίαν, βληθεὶς κεραυνὸς μέσος ἀμφοτέρων διαλύει τὴν μάχην. Ἐκδίδων δὲ δι' Ἰλλυρίων, καὶ σπεύδων ἐπὶ ποταμὸν Ἠριδανόν, ἦκε πρὸς Νύμφας Διὸς καὶ Θέμιδος. Αὐταὶ μνηνύουσιν αὐτῷ Νηρέα. Συλλαβὼν δὲ αὐτὸν κοιμώμενον καὶ παντοίας ἐναλλάσσοντα μορφὰς, ἔδρησε. καὶ οὐκ ἔλυσε, πρὶν ἢ μαθεῖν παρ' αὐτοῦ, ποῦ τυγχάνοιεν τὰ μῆλα, καὶ αἱ Ἑσπερίδες. Μαθὼν δὲ, Λιβύην διεξήει. Ἐκείνη ἐθασίλευε παῖς Ποσειδῶνος Ἀνταῖος, ὃς τοὺς ξένους ἀναγκάζων παλαίειν ἀνῆρει. Τούτῳ δὲ παλαίειν ἀναγκαζόμενος Ἡρακλῆς, ἀράμενος ἀμυμασι μετέωρον κλάσας ἀπέκτεινε. Ψάλλοντα γὰρ γῆς, ἰσχυρότερον συνέβαινε γίνεσθαι. Διὸ καὶ Γῆς τινὲς ἔφασαν τοῦτον εἶναι παῖδα.

Ἐπειδὴ δὲ Αἴγυπτον διεξήει. Ἐκείνη ἐθασίλευε Βούσιρις Ποσειδῶνος παῖς καὶ Λυσισάνης τῆς Ἐπάφου. Οὗτος τοὺς ξένους ἔθουεν ἐπὶ βωμῷ Διὸς, κατὰ τι λόγιον. Ἐννέα γὰρ ἔτη ἀφορία τὴν Αἴγυπτον κατέλαβε. Φράσιος δὲ ἐλθὼν ἐκ Κύπρου, μάντις τὴν ἐπιστήμην, ἔφη τὴν ἀφορίαν παύσασθαι, ἐὰν ξένον ἄνδρα τῷ Διὶ σφάζωσι κατ' ἑνός. Βούσιρις δὲ ἐκείνον πρῶτον σφάζας τὸν μάντιν, τοὺς κατιόντας ξένους ἔσφαζε. Συλληφθεὶς οὖν καὶ Ἡρακλῆς, τοῖς βωμοῖς προσεφέρετο, τὰ δὲ δεσμὰ διαρρήξας, τὸν τε Βούσιριν καὶ τὸν ἐκείνου παῖδα Ἀμφιδάμαντα ἀπέκτεινε, [καὶ τὸν κήρυκα Χάλβην].

Ἐπειδὴ δὲ Ἀσίαν, Θερμυδραῖς, Λινδίων λιμένι, προσίσχει. Καὶ βοηλάτου τινὸς λύσας τὸν ἕτερον τῶν ταύρων ἀπὸ τῆς ἀμάξης, εὐωχεῖτο οὐσας. Ὁ δὲ βοηλάτης βοηθεῖν ἑαυτῷ μὴ δυνάμενος, στὰς ἐπὶ τινος ὄρους κατηρᾶτο. Διὸ καὶ νῦν, ἐπειδὴν οὕτως Ἡρακλεῖ, μετὰ καταρῶν τοῦτο πράττουσι.

Ἐπειδὴ δὲ Ἀραβίαν, Ἡμαθίωνα κτείνει παῖδα Τιθωνοῦ. Καὶ διὰ τῆς Λιβύης πορευθεὶς ἐπὶ τὴν ἔξω θάλασσαν, καταπλεῖ. οὗ τὸ δέπας καταλαμβάνει. Καὶ περαιωθεὶς ἐπὶ τὴν ἡπειρον τὴν ἀντικρὺ, κατετόξευ-

sans, navigabile ante flumen, alveo lapidibus oppleto, innavigabile fecit : ac traductas boves Eurystheo tradidit, qui sacrificavit eas Junoni.

(11) Peractis his laboribus unius mensis et octo annorum spatio, Eurystheus neque illum armentorum Augæ, neque illum hydræ admittens, undecimum laborem imposuit, ut ab Hesperidibus aurea mala apportaret.

Hæc vero non, ut quorundam est sententia, in Libya erant, sed apud Atlantem in terra Hyperboreorum; quæ Jovi in nuptiis suis Juno donaverat. Custodiebat ea draco immortalis, Typhonis et Echidnæ natus, centiceps, qui variis et multigenis vocibus utebatur. Una cum hoc custodiebant Hesperides, Ægle, Erythia, Hestia (Hesperia?) Erethusa.

Profectus igitur Hercules ad Echedorum fluvium venit, ubi Cynus Martis e Pirene filius ad singulare certamen eum provocavit. Hunc dum Mars tuetur et singulare certamen adjuvat, fulmen medium inter utrumque a cælo demissum pugnam dirimit. Iter deinde per Illyriam faciens ac properans ad Eridanum fluvium, venit ad Nymphas Jove natas et Themide. Hæ indicant ei Nereum. Quem dormientem comprehendit et quamvis omnigenas formas alternantem devinxit, nec prius dimisit quam didicisset ab eo ubinam mala essent et Hesperides. Quod edoctus percurrit Libyam. Hujus rex erat Neptuni filius Antæus, qui advenas luctari secum coactos interimebat. Cum eo igitur luctari jussus Hercules in altum sublato loris nodosis ossa confregit, atque ita necavit. Nam ubi terram contigit, robustior semper surrexit. Quare sunt qui eum Terræ filium dicant.

Post Libyam Ægyptum peragravit. Hujus rex erat Busiris, Neptuni filius ex Lysianassa Epaphi. Is ex oraculo quodam advenas in Jovis ara immolabat. Etenim novem per annos Ægyptus agrorum sterilitate laboraverat. Tum Phrasius vates e Cyprio adveniens agrorum sterilitatem desitutam esse pronuntiavit, si virum hospitem quotannis Jovi mactaverint. Busiris itaque vatem illum primum immolavit et advenas deinceps jugulare solebat. Comprehensus igitur etiam Hercules ad aras trahebatur. At diruptis vinculis et Busirin et ejus filium Amphidamantem necavit (et Chalben præconem).

Itinere per Asiam facto, in Thermydras Lindiorum portum appulit, ac bubulci cujuspian alterum taurum de plaustro solutum et mactatum comedit. Tum bubuleus quum defendere se non posset, in monte quodam consistens cœpit exsecrari. Quocirca etiamnum, ubi Herculi sacra faciunt, cum exsecrationibus id peragunt.

Hinc profectus in Arabiam Emathionem occidit filium Tithoni. Et per Libyam pergens ad mare exterius, ubi a Sole scyphum accepit, navigationem fecit. Transvectus in continentem ex adverso sitam, in Caucasio monte aqui-

σεν ἐπὶ τοῦ Καυκάσου τὸν ἐσθίοντα τὸ τοῦ Προμηθέως ἦπαρ αἰετὸν, ὄντα Ἐγιδῶνος καὶ Τυφῶνος· καὶ τὸν Προμηθέα διέλυσε, δεσμὸν ἐλόμενον τὸν τῆς ἐλαίας, καὶ παρέσχε τῷ Διὶ Χείρωνα θνήσκειν ἀθάνατον ἀντ' αὐτοῦ θέλοντα.

¹³ Ὡς δὲ ἦκεν εἰς Ὑπερβορέους πρὸς Ἀτλαντα, εἰπόντος Προμηθέως τῷ Ἡρακλεῖ, αὐτὸν ἐπὶ τὰ μῆλα μὴ πορεύεσθαι, διαδεξάμενον δὲ Ἀτλαντος τὸν πόλον, ἀποστέλλειν ἐκείνον, πεισθεὶς [δὲ] διεδέξατο. ¹⁴ Ἀτλας δὲ, δρεψάμενος παρ' Ἑσπερίδων τρία μῆλα, ἦκε πρὸς Ἡρακλέα. Καὶ μὴ βουλόμενος τὸν πόλον ἔχειν, ^{**} καὶ σπείραν ἐπὶ τῆς κεφαλῆς θέλειν ποιήσασθαι.

(Lacuna suppleri potest ex Sch. Ap. Rh. 2, 396. Τὰ μὲν μῆλα αὐτὸς φησιν ἀποίσειν Εὐρυσθεῖ, τὸν δὲ οὐρανὸν ἐκέλευσεν ἐκείνον ἔχειν ἀντ' αὐτοῦ. Ὁ δὲ Ἡρακλῆς ὑποσχόμενος δόλῳ ἀντεπέθηκεν αὐτὸν τῷ Ἀτλαντι, κατὰ τὴν τοῦ Προμηθέως υποθήκην· κελεύει γάρ, ὥσπερ ἐκείνος ὑπέθετο, τὸν Ἀτλαντα δεῖξασθαι τὸν οὐρανὸν, εἰς οὗ σπείραν ἐπὶ τὴν κεφαλὴν ποιήσεται.) ¹⁵ Τοῦτο ἀκούσας Ἀτλας, ἐπὶ γῆς καταθεὶς τὰ μῆλα, τὸν πόλον διεδέξατο. Καὶ οὕτως ἀνελόμενος αὐτὰ, Ἡρακλῆς ἀπηλλάττετο. ¹⁶ Ἕνιοι δὲ φασιν, οὐ παρὰ Ἀτλαντος αὐτὰ λαβεῖν, ἀλλὰ αὐτὸν δρεψάσθαι τὰ μῆλα, κτείναντα τὸν φρουροῦντα ὄφιν. ¹⁷ Κομίσας δὲ τὰ μῆλα Εὐρυσθεῖ ἔδωκεν· ὁ δὲ λαθὼν, Ἡρακλεῖ ἔδωρήσατο. Παρ' οὗ λαβοῦσα Ἀθηνᾶ, πάλιν αὐτὰ ἀπεκόμισεν· ὅσιον γὰρ οὐκ ἦν αὐτὰ τεθῆναι πρὸς.

(12) Δωδέκατον ἄθλον ἐπετάγη, Κέρβερον ἐξ Ἅδου κομίζειν. Εἶχε δὲ οὗτος τρεῖς μὲν κυνῶν κεφαλὰς, τὴν δὲ οὐρὰν ὀράκοντος, κατὰ δὲ τοῦ νότου παντοίων εἶχεν ὄψεων κεφαλὰς. ² Μέλων οὖν ἐπὶ τοῦτον ἀπίνεναί, ἦλθε πρὸς Εὐμόλπον εἰς Ἐλευσίνα, βουλόμενος μυηθῆναι. ³ Ἦν δὲ οὐκ ἐξὸν ξένοις τότε μυεῖσθαι. Ἐπειδὴ περ *θετὸς Πυλίου παῖς γενόμενος ἐμυῖτο, ³ μὴ δυνάμενος δὲ ἰδεῖν τὰ μυστήρια, ἐπέπερ οὐκ ἦν ἡγνισμένος τὸν Κενταύρων φόνον, ἡγνισθεὶς ὑπὸ Εὐμόλπου τότε ἐμυθήθη. Καὶ παραγενόμενος ἐπὶ Ταΐναρον τῆς Λακωνικῆς, οὗ τῆς Ἅδου καταβάσεως τὸ στόμιόν ἐστι, διὰ τούτου κατέγει.

⁴ Ὅπηνίκα δὲ εἶδον αὐτὸν αἱ ψυχαί, χωρὶς Μελεάγρου καὶ Μεδούσης τῆς Γοργόνης ἔφυγον. Ἐπὶ δὲ τὴν Γοργόνα τὸ ξίφος, ὡς ζῶσαν, ἔλκει, καὶ παρὰ Ἑρμῶ μανθάνει, ὅτι κενὸν εἰδωλὸν ἐστι. ⁵ Πλησίον δὲ τῶν Ἅδου πυλῶν γενόμενος, Θησέα εὔρε, καὶ Πειρίθουν τὸν Περσεφόνης μνηστευόμενον γάμον, καὶ διὰ τοῦτο δεθέντα. Θεασάμενοι δὲ Ἡρακλέα, τὰς χεῖρας ὥρεγον, ὡς ἀναστησόμενοι διὰ τῆς ἐκείνου βίης. ⁶ Ὁ δὲ Θησέα μὲν, λαβόμενος τῆς χειρὸς, ἤγειρε· Πειρίθουν δὲ ἀναστήσαι βουλόμενος, τῆς γῆς κινουμένης, ἀφῆκεν. Ἀπεκύλισε δὲ καὶ τὸν Ἀσκαλάφου πέτρον. ⁷ Βουλόμενος δὲ αἶμα ταῖς ψυχαῖς παρασχέσθαι, μίαν τῶν Ἅδου βοῶν ἀπέσφαξεν. Ὁ δὲ νέμων αὐτὰς Μενόιτης ὁ Κευθωνύμου προκλεσάμενος εἰς πάλην Ἡρακλέα,

lam Typhonis et Echidnae natam Promethei jecur depascentem sagittis confixit; atque solvit Promethen, qui vinculi loco coronam olivæ sumpsit et Jovi Chironem praeiuit, qui immortalis pro illo mori volebat.

¹³ Ubi vero in Hyperboreorum terram ad Atlantem venit Hercules, monente Prometheo, ne ipse ad mala proficisceretur, sed Atlantis polum in suos humeros suscipiens illum pro se mitteret, persuasus polum pro Atlante suscepit. ¹⁴ Atlas, decerptis in Hesperidum hortis tribus malis, redit ad Herculem. Quum vero caelum recipere nollet, (se ipsum ait poma Eurystheo apportaturum esse, atque Herculem pro se jussit sustinere caelum. Quod se facturum Hercules pollicitus dolo quodam a Prometheo suggesto caelum in Atlantem reposuit. Jussit enim ex Promethei consilio Atlantem caelum in se recipere, dum ipse culcitam capiti imposuisset). ¹⁵ Quod ubi audivit Atlas, depositis humi pomis, caelum recepit; atque ita poma Hercules sustulit et discessit. ¹⁶ Nonnulli vero dicunt non ab Atlante eum haec poma accepisse, sed ipsum, caeso dracone custode, ea decerpisse. ¹⁷ Quae deportata tradidit Eurystheo. Hic accepta donavit Herculi, ab Hercule Minerva accepit eaque reportavit; nefas enim erat ea aliquo transponi.

(12) Duodecimus labor ei impositus est, ut Cerberum ex orco abduceret. Is tria canum capita, caudam draconis, in dorso vero omnigenorum capita habebat serpentum. ² Ad hunc igitur descensurus Eleusinem venit ad Eumolpum, ut ab eo Cereris sacris initiaretur. At vero externis ad ea sacra tunc admitti non licebat. Itaque adoptivus Pylii filius factus initia consecuturus erat, ³ sed quum mysteria non posset spectare, propterea quod a Centaurorum caede nondum lustratus erat, ab Eumolpo expiatus, tum demum initiatus est. Deinde profectus ad Tænarum Lacedaemoniae promontorium, ubi ad inferos descensus ostium patet, per hunc in Orcum penetravit.

⁴ Quem ubi conspexerunt umbrae, praeter Meleagrum et Medusam Gorgonem omnes diffugere. In Gorgonem gladium ut in vivam stringit, sed a Mercurio discit vanum esse spectrum. ⁵ Mox ubi ad Orci portas esset, Theseum repperit et Pirithoum Proserpinae nuptias ambientem et propterea vinctum. Qui Herculem conspicati manus porrigebant, ut illius viribus surrecturi. ⁶ Ille vero Theseum quidem manu prehensum excitavit; Pirithoum autem crecturus, quum terra moveretur, dimisit. Revolvit etiam Ascalaphi saxum. ⁷ Atque sanguinem animis praebiturus unam ex Plutonis bobus mactavit. Sed qui eas pascebat Menestes Ceuthonymi filius, quum ad luctam Herculem pro-

ληφθεὶς μέσον, καὶ τὰς πλευρὰς κατεάξας, ὑπὸ Περσεφόνης παρητήθη.

⁸ Αἰτοῦντος δὲ αὐτοῦ Πλούτωνα τὸν Κέρβερον, ἐπέταξεν ὁ Πλούτων ἄγειν χωρὶς ὧν εἶχεν ὅπλων κρατοῦντα. Ὁ δὲ, εὐρών αὐτὸν ἐπὶ ταῖς πύλαις τοῦ Ἀχέροντος, τῷ τε θώρακι συμπεφραγμένος, καὶ τῇ λεοντῇ συσχεπασθεὶς, καὶ περιβαλὼν τῇ κεφαλῇ τὰς χεῖρας, οὐκ ἀνῆκε, καίπερ δακνόμενος ὑπὸ τοῦ κατὰ τὴν οὐρὰν ὀράκιντος· κρατῶν δὲ ἐκ τοῦ τραχήλου, καὶ ἄγγων, τὸ θηρίον ἐπεισε. ⁹ Συλλαβὼν οὖν αὐτὸν, ἔχε διὰ Τροϊζήνος ποιησάμενος τὴν ἀνάβασιν. Ἀσκάλαφον μὲν οὖν Δημήτηρ ἐποίησεν ὄτον. Ἡρακλῆς δὲ Εὐρύστει δειξάς τὸν Κέρβερον πάλιν ἐκόμισεν εἰς Ἄδου.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ'.

(1) Μετὰ δὲ τοὺς ἄλλους Ἡρακλῆς ἀφικόμενος εἰς Θήβας Μέγαρχον μὲν ἔδωκεν Ἰολάῳ· αὐτὸς δὲ γῆμαι θέλων, ἐπυνθάνετο Εὐρύτου Οἰγαλίας δυνάστην ἄλλον προτιθέναι τὸν Ἰόλης τῆς θυγατρὸς γάμον τῷ νικῶσanti τοξικῇ αὐτὸν τε καὶ τοὺς παῖδας αὐτῷ ὑπάρχοντας. ² Ἀφικόμενος οὖν εἰς Οἰγαλίαν, καὶ τῇ τοξικῇ κρείττων αὐτῶν γενόμενος, οὐκ ἔτυχε τοῦ γάμου, Ἰφίτου μὲν τοῦ πρεσβυτέρου τῶν παίδων λέγοντος διδόναι τῷ Ἡρακλεῖ τὴν Ἰόλην, Εὐρύτου δὲ καὶ τῶν λοιπῶν ἀπαγορευόντων καὶ δεδοικέναι λεγόντων, μὴ τεκνοποιησάμενος τὰ γενησόμενα πάλιν ἀποκτείνῃ.

(2) Μετ' οὐ πολὺ δὲ κλαπείσων ἐξ Εὐβοίας ὑπὸ Αὐτολύκου βοῶν, Εὐρύτος μὲν ἐνόμιζεν ὑπ' Ἡρακλέους γεγενῆσθαι τοῦτο. Ἰφίτος δὲ ἀπιστῶν ἀφικνεῖται πρὸς Ἡρακλέα, καὶ συντυχὼν ἔχοντι ἐκ Φερῶν αὐτῷ, σεσηκότι τὴν ἀποθνήσκουσαν Ἀλκυστιν Ἀδμήτῳ, παρακαλεῖ συζητῆσαι τὰς βόας. ² Ἡρακλῆς δὲ ὑπισχνεῖται καὶ ξενίζει μὲν αὐτόν· μαγεῖς δὲ αὖθις ἀπὸ τῶν Τυρυνθίων ἐξέρχεται αὐτὸν τειχῶν. ³ Καθαρθῶναι δὲ θέλων τὸν φόνον, ἀφικνεῖται πρὸς Νηλέα. Πυλίων ἦν οὗτος δυνάστης. ⁴ Ἀπωσαμένου δὲ Νηλέως αὐτὸν διὰ τὴν πρὸς Εὐρύτου φιλίαν, εἰς Ἀμύκλας παραγενόμενος, ὑπὸ Δηϊφόβου τοῦ Ἱππολύτου καθίσταται. ⁵ Κατασχεθεὶς δὲ δεινῇ νόσῳ διὰ τὸν Ἰφίτου φόνον, εἰς Δελφοὺς παραγενόμενος, ἀπαλλαγὴν ἐπυνθάνετο τῆς νόσου. ⁶ Μὴ χρησιμωδούσης δὲ αὐτῷ τῆς Πυθίας, τὸν τε νῆον συλῶν ἤθελε, καὶ τὸν τρίποδα βαστάσας, κατασκευάζει μαντεῖον ἴδιον. ⁷ Μαχόμενος δὲ αὐτῷ Ἀπόλλωνος, ὁ Ζεὺς ἔησι μέσον αὐτῶν κεραυνόν. Καὶ τοῦτον διαλυθέντων τὸν τρόπον, λαμβάνει χρησμὸν Ἡρακλῆς, ὃς ἔλεγεν ἀπαλλαγὴν αὐτῷ τῆς νόσου ἔσεσθαι παθόντι καὶ τρία ἔτη λατρεύσαντι, καὶ δόντι ποινὴν τοῦ φόνου τὴν τιμὴν Εὐρύτου.

(3) Τοῦ δὲ χρησμοῦ δοθέντος, Ἱέρμης Ἡρακλέα πειράσκει· καὶ αὐτὸν ὠνεῖται Ὀμφάλῃ Ἰαρδάνου, βασιλεύουσα Λυδῶν, ἣ τὴν ἡγεμονίαν τελευτῶν ὁ γῆρας Τμῶλος κατέλιπε. Τὴν μὲν οὖν τιμὴν κομισθεῖσαν Εὐρύτος οὐ προσεδέξατο. ² Ἡρακλῆς δὲ Ὀμφάλῃ δουλεύων, τοὺς μὲν παρὰ τὴν Ἐφεσον Κέρκωπας συλ-

vocasset, medius ab eo prehensus, perfractis costis, Proserpinæ deprecatione a morte servatus est.

⁸ Quum autem Cerberum a Plutone deposceret, permisit ei Pluto ut abduceret eum, si armis quæ haberet non usus domaret. Hercules igitur deprehendens illum ante Acherontis portas, thorace munitus et leonis pelle contectus, circumjectis illius capiti manibus, laud remisit, quamvis draconis, qui in cauda erat, morsibus impeteretur: sed collum constringens et præfocans belluam parere coegit. ⁹ Captum itaque Cerberum abduxit per Troezenem regressus. (Ascalaphum Ceres in bubonem mutavit.) Hercules Eurystheo monstratum Cerberum ad inferos reduxit.

CAPUT VI.

(1) Peractis his laboribus, Hercules Thebas reversus Megaram elocavit Iolao, ipse vero uxorem ducturus, Eurytum Œchaliæ imperantem certaminis præmium Iolæ filia: nuptias proposuisse audivit ei, qui sagittandi peritia ipsum et filios suos vicerit. ² Igitur profectus Œchaliam, quum sagittandi arte præstantior illis exstitisset, nuptias non consecutus est. Iphitus quidem filiorum maximus Iolæ Herculi concedendam esse censebat, at Eurytus et ceteri filii recusabant, timendum esse dicentes, ne si liberos ex ea susciperet, hos quoque necaret.

(2) Non multo post bobus ex Eubra ab Autolyco furto abactis, Eurytus id ab Hercule factum esse putavit. Quod tamen non credens Iphitus ad Herculem contendit, eique obviam factus Pheris redeunti, ubi Alcestin jam mortuam Admeto reddiderat, ut secum boves investigaret, invitavit. ² Hercules id pollicetur atque hospitio eum excipit, sed denique furore percitus de Tirynthiorum manibus dejecit. ³ A qua eade expiari cupiens venit ad Neleum. Is rex erat Pyliorum. ⁴ Repudiatus autem ab eo propter suam cum Euryto amicitiam, Amyclas profectus a Deiphobo, Hippolyti filio, lustratus est. ⁵ Verum gravi propter Iphiti eadem morbo correptus Delphos adiit, ac de morbi medela seiscitatus est. ⁶ Cui quum Pythia nihil responderet, templum spoliare molitus est, et ablato tripode, proprium sibi oraculum instituere voluit. ⁷ Quapropter quum Apollo cum eo pugnaret, Jupiter medium inter hos fulmen demisit; ac hunc in modum pugna eorum diremta, Hercules accepit oraculum, quod morbi finem fore dixit, si venditus triennium servitutem serviisset et pretium cædis poenam solvisset Euryto.

(3) Quo oraculo dato, Mercurius Herculem vendit, eumque mercatur Omphale Iardani filia, regina Lydorum, cui Tmolus conjux moriens regnum reliquerat. Sed Eurytus allatum sibi pretium non admisit. ² Interim Hercules Omphale serviens captos qui prope Ephesum erant Cercopes

λαβὼν ἔδωκε. ³Συλέα δὲ ἐν Αὐλίδι τοὺς παριόντας ξένους σκάπτειν ἀναγκάζοντα, σὺν ταῖς ῥίζαις τὰς ἀμπέλους σκάψας, μετὰ τῆς θυγατρὸς Ξενοδίκης ἀπέκτεινε. ⁴Καὶ προσσχὼν νήσῳ Δολίχῃ, τὸ Ἰκάρου σῶμα ἰδὼν τοῖς αἰγιαλοῖς προσφερόμενον, ἔθαψε, καὶ τὴν νῆσον ἀντὶ Δολίχης Ἰκαρίαν ἐκάλεσεν. Ἀντὶ τούτου Δαίδαλος ἐν Πίσῃ εἰκόνα παραπλησίαν κατεσκεύασεν Ἡρακλεῖ· ἣν νυκτὸς ἀγνοήσας Ἡρακλῆς, λίθῳ βαλὼν, ὡς ἔμπουν ἐπληξε. ⁵Καθ' ὃν δὲ χρόνον ἐλάτρευε παρ' Ὀμφάλῃ, λέγεται τὸν ἐπὶ Κόλχους πλοῦν γενέσθαι, καὶ τὴν τοῦ Καλυδωνίου κάπρου θήραν, καὶ Θησέα παραγενόμενον, ἐκ Τροίζῃνος (εἰς) τὸν Ἰσθμὸν καθᾶραι.

(4) Μετὰ δὲ τὴν λατρείαν ἀπαλλαγείς τῆς νόσου ἐπὶ Ἴλιον ἔπλει, πεντηκοντόροις ὀκτωκαίδεκα, συναθροίσας στρατὸν ἀνδρῶν ἀρίστων ἐκουσίως θελόντων στρατεύεσθαι. Καταπλεύσας δὲ εἰς Ἴλιον, τὴν μὲν τῶν νεῶν φυλακὴν Οἰκλεῖ κατέλιπεν· αὐτὸς δὲ μετὰ τῶν ἄλλων ἀριστέρων ὄρμα ἐπὶ τὴν πόλιν. ²Παραγενόμενος δὲ ἐπὶ τὰς ναῦς σὺν τῷ πλήθει Λαομέδων, Οἰκλέα μὲν ἀπέκτεινε μαχόμενον· ἀπελαθεὶς δὲ, ὑπὸ τῶν μετὰ Ἡρακλέους ἐπολιορκεῖτο. ³Τῆς δὲ πολιορκίας ἐνεστῶσης, ῥήξας τὸ τεῖχος, Τελαμῶν πρῶτος εἰσῆλθεν εἰς τὴν πόλιν· καὶ μετὰ τοῦτον Ἡρακλῆς. Ὡς δὲ ἐθεάσατο Τελαμῶνα πρῶτον εἰσεληλυθότα, σπασάμενος τὸ ξίφος, ἐπ' αὐτὸν ἦει, μηδένα θέλων ἑαυτοῦ κρείττονα νομίζεσθαι. ⁴Συνιδὼν τοῦτο Τελαμῶν, πλησίον λίθους κειμένους συνήθροισεν. Τοῦ δὲ ἐρομένου, τί πράττοι, βωμὸν εἶπεν Ἡρακλέους κατασκευάζειν Καλλινίκου. ⁵Ὁ δὲ, ἐπαινέσας, ὡς εἶλε τὴν πόλιν, κατατοξεύσας Λαομέδοντα καὶ τοὺς παῖδας αὐτοῦ, χωρὶς Ποδάρκου, Τελαμῶνι ἀριστεῖον Ἡσιόνην τὴν Λαομέδοντος θυγατέρα δίδωσι. ⁶Καὶ ταύτῃ συγχωρεῖ τῶν αἰχμαλώτων, ὃν ἠθέλειν ἄγεσθαι. Τῆς δὲ αἵρουμένης τὸν ἀδελφὸν Ποδάρκην, ἔφη δεῖν πρῶτον αὐτὸν δοῦλον γενέσθαι, καὶ τότε, τί ποτε δοῦσαν ἀντ' αὐτοῦ, λαβεῖν αὐτόν. Ἡ δὲ, πιπρασκομένου, τὴν καλύπτραν ἀφελομένη τῆς κεφαλῆς ἀντέδωκεν· ὅθεν Ποδάρκης Πρίξμος ἐκλήθη.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ζ'.

(1) Πλέοντος δὲ ἀπὸ Τροίας Ἡρακλέους, Ἡρα γαλεπούς ἔπειψε χειμῶνας· ἐφ' οἷς ἀγανακτήσας Ζεὺς, ἐκρέμασεν αὐτὴν ἐξ Ὀλύμπου. Προσέπλει δὲ Ἡρακλῆς τῇ Κῳ· καὶ νομίσαντες αὐτὸν οἱ Κῳοὶ ληστρικὸν ἄγειν στόλον, βάλλοντες λίθοις προσπλεῖν ἐκώλυον. ²Ὁ δὲ βιασάμενος, τὴν νύκτα (νῆσον;) εἶλε, καὶ τὸν βασιλέα Εὐρύπυλον, Ἀστυπαλαίας παῖδα καὶ Ποσειδῶνος, ἔκτεινε. Ἐτρώθη δὲ κατὰ τὴν μάχην Ἡρακλῆς ὑπὸ Χαλκώδοντος, καὶ, Διὸς ἐξαρπάσαντος αὐτόν, οὐδὲν ἔπαθε.

³Πορθήσας δὲ Κῳ, ἦκε δι' Ἀθηνᾶς εἰς Φλέγραν, καὶ μετὰ θεῶν κατεπολέμησε Γίγαντας.

devinxit; Syleum ³ vero, qui in Aulide (Lydia?) peregrinos praetereuntes terram fodere cogebat, de fossis cum radice vitibus, una cum Xenodice filia interfecit. ⁴Idem ad Dolichen insulam delatus, ac videns Icarum corpus in litore ejectum, sepulturae dedit, ab eoque Dolichen insulam mutato nomine Icariam vocavit. Cujus beneficii causa Daedalus Pisae similem Herculi confecit imaginem, quam noctu ignorans Hercules, vivam esse opinatus, lapide percussit. ⁵Quo tempore apud Omphalen serviebat, fuisse dicunt in Colchos navigationem et venationem apri Calydonii, ac Theseum Troezenae profectum Isthmum purgasse latronibus.

(4) Post servitutem morbo liberatus cum duodeviginti navibus quinquaginta remis instructis, collecto fortissimorum virorum voluntarie cum eo in bellum proficiscentium exercitu, navigavit contra Ilium. Ibi quum appulisset, navium custodiam reliquit Oicli, ipse vero cum ceteris principibus contendit ad urbem. ²Laomedon interea, facto cum multitudine in classem impetu, Oiclem quidem pugnantem interfecit, sed repulsus, ab Herculis sociis intra urbem coepit obsideri. ³Quumque obsidio urgeretur, Telamon, dirupta muri parte, primus urbem ingressus est, et post eum Hercules. Qui ubi Telamonem primum intrasse vidit, stricto eum gladio aggreditur, neminem volens se haberi fortiolem. ⁴Id quum Telamon animadvertisset, adjacentes prope lapides collegit, atque Herculi quidnam faceret interroganti aram se respondit Herculi extruere Callinico. ⁵Tum is Telamoni collaudato, postquam urbem ceperat Laomedontemque cum filiis ejus praeter Podarcem sagittis interfecerat, Hesionen, Laomedontis filiam, virtutis praemium dedit, ⁶et huic quem vellet captivorum abducendum concessit. Quae quum sibi Podarcem fratrem delegisset, Hercules illum prius in servitutem redigendum ait, atque sic eum, dato quodcumque vellet redemptionis pretio, se recepturam esse. Illa igitur pro vendito fratre demptum e capite flammeum dedit. Hic Podarces Priamus est vocatus.

CAPUT VII.

(1) Herculi a Troja classem reducenti Juno vehementem immisit tempestatem. Quam ob rem Jupiter indignatus eam ex Olympo suspendit. Hercules interea navigavit ad Con. Coi piraticam eum classem agere existimantes, jactis lapidibus appellere prohibebant. ²Is autem vi adhibita noctu insulam cepit, regemque Eurypylum Astypalæae, et Neptuni filium, interemit. Sed et Hercules in pugna a Chalcodonte vulneratus est, at a Jove ereptus mali nihil pertulit.

³Co devastata, a Minerva advocatus venit Phlegram, ubi cum diis Gigantes debellavit.

(2) Μετ' οὐ πολὺ δὲ ἐπ' Αὐγέαν ἐστρατεύετο, συναθροίσας Ἀρκαδικὸν στρατὸν, καὶ παραλαβὼν ἐθελοντάς τῶν [ἀστῶν] ἀπὸ τῆς Ἑλλάδος ἀριστείων. ² Αὐγέας δὲ τὸν ἄψ' Ἡρακλέους πόλεμον ἀκούων, κατέστησεν Ἡλείων στρατηγοὺς Εὐρύτου καὶ Κτέατον συμψυεῖς, οἱ δυνάμει τοὺς τότε ἀνθρώπους ὑπερέβαλλον. Παιῖδες δὲ ἦσαν Μολιόνης καὶ Ἀκτορος, ἐλέγοντο δὲ Ποσειδῶνος· Ἀκτωρ δὲ ἀδελφὸς ἦν Αὐγέου. ³ Συνέβη δὲ Ἡρακλεῖ, κατὰ τὴν στρατείαν νοσῆσαι. Διὰ τοῦτο καὶ σπονδὰς πρὸς τοὺς Μολιονίδας ἐποιήσατο. Οἱ δὲ, ὕστερον ἐπιγινόντες αὐτὸν νοσοῦντα, ἐπιτίθενται τῷ στρατεύματι, καὶ κτείνουσι πολλούς. ⁴ Τότε μὲν οὖν ἀνεχώρησεν Ἡρακλῆς· αὐτοῖς δὲ, τῆς τρίτης Ἰσθμιάδος τελουμένης, Ἡλείων τοὺς Μολιονίδας πεμφάντων συνούτας, ἐν Κλεωναῖς ἐνεδρεύσας, τούτους Ἡρακλῆς ἀπέκτεινε, καὶ στρατεύσάμενος ἐπὶ τὴν Ἥλιν εἴλε τὴν πόλιν. ⁵ Καὶ κτείνας μετὰ τῶν παίδων Αὐγέαν, κατήγαγε Φυλέα, καὶ τούτῳ τὴν βασιλείαν ἔδωκεν. ⁶ Ἐθῆκε δὲ καὶ τὸν Ὀλυμπικὸν ἀγῶνα· Πέλοπός τε βωμὸν ἰδρύσατο, καὶ θεῶν δώδεκα βωμοὺς ἐξῆς (ἑξ;) ἐδείματο.

(3) Μετὰ δὲ τὴν Ἥλιδος ἄλωσιν, ἐστράτευσεν ἐπὶ Πύλον, καὶ τὴν πόλιν ἐλὼν, Περικλύμενον κτείνει τὸν ἀλκιμώτατον τῶν Νηλέως παίδων, ὃς μεταβάλλων τὰς μορφὰς ἐμάχετο. Τὸν δὲ Νηλέα καὶ τοὺς παῖδας αὐτοῦ, χωρὶς Νέστορος, ἀπέκτεινε. Οὗτος δὲ νέος ὢν παρὰ Γερηνίαις ἐτρέφετο. Κατὰ δὲ τὴν μάχην καὶ Ἀθην ἔτρωσε Πυλίοις βοηθοῦντα.

² Ἐλὼν δὲ τὴν Πύλον, ἐστράτευεν ἐπὶ Λακεδαιμόνα, μετελθεῖν τοὺς Ἱπποκόωντος παῖδας θέλων. Ὠργίζετο μὲν γὰρ αὐτοῖς, καὶ διότι Νηλεῖ συνεμάχησαν, μᾶλλον δὲ ὠργίσθη, ὅτι τὸν Λικυμνίου παῖδα ἀπέκτειναν. ³ Θεωμένου γὰρ αὐτοῦ τὰ Ἱπποκόωντος βασιλεία, ἐκδραμῶν κύων τῶν Μολοττικῶν ἐπ' αὐτὸν ἐφέρετο· ὃ δὲ, βαλὼν λίθον, ἐπέτυχε τοῦ κυνός. Ἐκτροχάσαντες δὲ οἱ Ἱπποκοωντίδαι, καὶ τύπτοντες αὐτὸν τοῖς σκυτάλοις, ἀπέκτειναν. Τὸν δὲ τούτου θάνατον ἐκδικῶν, στρατείαν ἐπὶ Λακεδαιμονίαν συνήθροιζε. ⁴ Καὶ παραγενόμενος εἰς Ἀρκαδίαν, ἡξίου καὶ Κηφέα μετὰ τῶν παίδων, ὧν εἶχεν, εἴκοσι, συμμαχεῖν. Δεδιώξας δὲ Κηφεὺς, μὴ, καταλιπόντος αὐτοῦ Τέγεαν, Ἀργεῖοι ἐπιστρατεύσονται, τὴν στρατείαν ἡρνεῖτο. Ἡρακλῆς δὲ παρ' Ἀθηνᾶς λαβὼν ἐν ὑδρίᾳ χαλκῇ βόστρυχον Ἰοργόνης, Στερόπη (Ἀερόπη;) τῇ Κηφέως θυγατρὶ δίδωσιν, εἰπὼν, ἐὰν ἐπὶ στρατὸς, τρεῖς ἀνασχούσης ἐκ τῶν τειχῶν τὸν βόστρυχον καὶ μὴ προῖδούσης, τροπὴν τῶν πολεμίων ἔσσεσθαι. ⁵ Τούτου γενομένου, Κηφεὺς μετὰ τῶν παίδων ἐστράτευε. Καὶ κατὰ τὴν μάχην αὐτὸς τε καὶ οἱ παῖδες αὐτοῦ τελευτῶσι· καὶ πρὸς τούτοις Ἴφικλος ὁ τοῦ Ἡρακλέους ἀδελφός. Ἡρακλῆς δὲ κτείνας τὸν Ἱπποκόωντα καὶ τοὺς παῖδας αὐτοῦ, χειρωσάμενος τὴν πόλιν, Τυνδάρεω καταγαγὼν, τὴν βασιλείαν παρέδωκε τούτῳ.

(4) Παρών δὲ Τέγεαν Ἡρακλῆς, τὴν Αὐγην Ἀλεοῦ

(2) Nec multo post, collecto Arcadum exercitu et assumptis ex (urbibus) Graciae volonibus fortissimis, contra Augeam suscepit expeditionem. ² Augeas ab Hercule bellum sibi parari audiens Eleorum duces constituit Eurytum et Cleatum, qui in unum corpus concreti viribus omnes tunc temporis mortales superabant. Filii erant Moliones et Actoris, licet Neptuni esse dicerentur. Actor frater erat Augeae. ³ Accidit autem ut inter expeditionem Hercules in morbum incideret. Quam ob causam cum Molionidis inducias fecit. Ili vero quum postea Herculem morbo laborare rescivissent, ejus copias insidiis aggrediuntur et multos trucidant. ⁴ Tunc igitur Hercules recessit; postea vero, ubi tertium ab eo tempore Iudi Isthmici celebrabantur, missos ab Eleis ad sacra facienda Molionidas ad Cleonas ex insidiis interemit et ductis contra Elin copiis urbem cepit; occisoque cum filiis Augea reduxit Phyleum, eique regnum tradidit. ⁵ Praeterea etiam ludos Olympicos instituit, ac Pelopis aram consecravit, nec non aras duodecim deorum ex ordine dedicavit.

(3) Post Elidem captam adversus Pylum profectus est, atque urbe potitus Periclymenum interfecit, Nelei filiorum fortissimum, qui inter pugnandum in varias formas se transmutabat. Neleum quoque ceterosque ejus filios, excepto Nestore, necavit. Hic enim puer adhuc apud Gerenios educabatur. In eadem pugna etiam Plutonium Pylis opitulantem vulneravit.

² Expugnata Pylo, profectus est contra Lacedaemonem, Hippocoontis filios puniturus; quibus, quod Neleo supplicias tulissent, magis autem, quod Licymnii filium occidissent, succensebat. ³ Hoc enim Hippocoontis regiam contemplante, Molossici generis canis in eum erupit: puer lapide canem feriit. Tum Hippocoontidae accurrentes fustibus eum necarunt. Hujus igitur necem ulturus exercitum in Lacedaemonem comparavit: atque in Arcadiam progressus Cepheum quoque cum viginti quos habebat filiis belli socium esse voluit. At Cepheus, veritus ne relictam a se Tegeam Argivi bello invaderent, expeditionem detrectabat. Tum Hercules acceptum a Minerva in urna aenea Gorgonis cincinnum Steropae (Aeropae?) Cephei filiae dedit, verbis addens: si exercitu aggrediente ter de muris cincinnum averso vultu ostentaret, hostes in fugam se conversuros esse. ⁵ Quo facto Cepheus cum filiis expeditionem secutus est. Atque in pugna et ipse et filii occubere, praeterea etiam Iphiclus frater Herculis. Hic autem, caeso Hippocoonte et ejus filiis, urbe potitus Tyndareum reduxit eique regnum tradidit.

(4) Per Tegeam iter faciens Hercules Augem Alei filium

ουγατέρα οὔσαν ἀγνοῶν ἐφθειρεν. Ἦ δὲ, τεκοῦσα κρύφα τὸ βρέφος, κατέθετο ἐν τῇ τεμένει τῆς Ἀθηνᾶς. Λοιμῷ δὲ τῆς χώρας φθειρομένης, Ἀλεὺς εἰσελθὼν καὶ ἐρευνήσας εἰς τὸ τέμενος, τὰς τῆς ουγατρὸς ὠδίνας εὔρε. Τὸ μὲν οὖν βρέφος εἰς τὸ Παρθένιον ὄρος ἐξέθετο. ²Καὶ τοῦτο μὲν κατὰ θεῶν τινα πρόνοιαν ἐσώθη. Θηλὴν μὲν γὰρ ἀρτιτόκος ἔλαφος ὑπέσχετο αὐτῇ· ποιμένες δὲ ἀνελόμενοι τὸ βρέφος, Τήλεφον ἐκάλεσαν αὐτόν. ³Αὐγὴν δὲ ἔδωκε Ναυπλῖω τῷ Ποσειδῶνος ὑπερόριον ἀπειμπολῆσαι. Ὁ δὲ Τεύθραντι τῷ Τευθρανίας ἔδωκεν αὐτὴν δυνάστη· κάκεϊνος γυναῖκα ἐποίησατο.

(5) Ἡρακλῆς δὲ παραγενόμενος εἰς Καλυδῶνα, τὴν Οἰνέως ουγατέρα Δηϊάνειραν ἐμνηστεύσατο. Καὶ διαπαλαίσας ὑπὲρ τῶν γάμων αὐτῆς πρὸς Ἀχελῶον, ἀπεικασθέντα ταύρω, περιέκλασε τὸ ἕτερον τῶν κέρατων. Καὶ τὴν μὲν Δηϊάνειραν γαμει· τὸ δὲ κέρας Ἀχελῶος λαμβάνει, δοὺς ἀντὶ τούτου τὸ τῆς Ἀμάλθειας. ²Ἀμάλθεια δὲ ἦν Αἰμονίου ουγάτηρ, ἥ κέρας εἶχε ταύρου. Τοῦτο δὲ, ὡς Φερεκύδης λέγει, δύναμιν εἶχε τοιαύτην, ὥστε βρωτὸν ἢ ποτὸν, ὅπερ εὐζαιτό τις, παρέχειν ἄπονον.

(6) Στρατεύει δὲ Ἡρακλῆς μετὰ Καλυδωνίων ἐπὶ Θεσπρωτοῦς. Καὶ πόλιν ἐλὼν Ἐφυραν, ἥς ἐβασίλευε Φύλας, Ἀστυόχῃ τῇ τούτου ουγατρὶ συνελθὼν, πατὴρ Ἰλῆπολέμου γίνεται. ²Διατελὼν δὲ παρ' αὐτοῖς, πέμψας πρὸς Θέστιον, ἑπτὰ μὲν κατέχειν ἔλεγε παῖδας, τρεῖς δὲ εἰς Θήβας ἀποστέλλειν, τοὺς δὲ λοιποὺς τεσσαράκοντα πέμπειν εἰς Σαρδῶν τὴν νῆσον ἐπ' ἀποιχίαν.

³Γενομένων δὲ τούτων, εὐωχούμενος παρὰ Οἰνεῖ, κονδύλῳ πλήξας ἀπέκτεινεν Ἀρχιτέλους παῖδα Εὐνομον κατὰ χειρῶν διδόντα· συγγενὴς δὲ Οἰνέως οὗτος. ⁴Ἄλλ' ὁ μὲν πατὴρ τοῦ παιδὸς, ἀκουσίως γεγεννημένου τοῦ συμβεβηκότος, συνεγνώμονει· Ἡρακλῆς δὲ, κατὰ τὸν νόμον, τὴν φυγὴν ὑπομένειν ἤθελε, καὶ διέγνω πρὸς Κήρυκα εἰς Τραχίνα ἀπιέναι. ⁵Ἄγων δὲ Δηϊάνειραν, ἐπὶ ποταμὸν Εὐφῆνον ἦκεν, ἐν ᾧ καθεζόμενος Νέσσος ὁ Κένταυρος τοὺς παριόντας διεπόρθευε μισθοῦ, λέγων παρὰ θεῶν τὴν πορθομεῖαν εἰληφέναι διὰ δικαιοσύνην. ⁶Αὐτὸς μὲν οὖν Ἡρακλῆς τὸν ποταμὸν διέβη· Δηϊάνειραν δὲ, μισθὸν αἰτηθεὶς, ἐπέτρεψε Νέσσῳ διακομίζειν. Ὁ δὲ διαπορθευόμενος αὐτὴν ἐπέχει βιάζεσθαι. Τῆς δὲ ἀνακραγούσης αἰσθόμενος ὁ Ἡρακλῆς, ἐξελθόντα Νέσσον ἐτόξευσεν εἰς τὴν καρδίαν. ⁷Ὁ δὲ μέλλων τελευτᾶν, προσκαλεσάμενος Δηϊάνειραν εἶπεν, εἰ θέλοι φίλτρον πρὸς Ἡρακλέα ἔχειν, τὸν τε γόνον, ὃν ἀφῆκε κατὰ τῆς γῆς, καὶ τὸ ρυέν ἐκ τοῦ τραύματος τῆς ἀκίδος αἷμα, συμμῖξαι. Ἦ δὲ ποιήσασα τοῦτο, ἐφύλαττε παρ' ἑαυτῇ.

(7) Διεξιὼν δὲ Ἡρακλῆς τὴν Δρυόπων χώραν, ἀπορῶν τροφῆς, ἀπαντήσαντος Θειοδάμαντος βοηλατοῦντος, τὸν ἕτερον τῶν ταύρων λύσας, εὐωχῆσατο. ²Ὡς δὲ ἦκεν εἰς Τραχίνα πρὸς Κήρυκα, ὑποδεχθεὶς ὑπ' αὐτοῦ, Δρύοπας κατεπολέμησεν.

haud agnitam vitiavit. Quæ quem clam peperit puerum in Minervæ sacrario deposuit. Peste autem per ea loca stragem edente, Aleus templum ingressus et singula rimatus filiae partum invenit. Infantem igitur in Parthenium montem jussit exponi. ²Sed divina quadam providentia servatus est. Nam cerva, quæ nuperrime pepererat, illi ubera præbuit: pastores autem sublatum puerum Telephum vocarunt. ³Augen Aleus Nauplio, Neptuni filio, extra fines vendendam dedit. Hic Teuthranti, Teuthraniae regi, eam tradidit, qui uxorem duxit.

(5) Hercules Calydonem profectus Deianiram Ænei filiam in matrimonium poposcit: ac luctatus de nuptiis ejus cum Acheloo in taurum transformato alterum ei cornu perfregit. Itaque Deianiram duxit, cornu autem Acheloo restituit, qui hujus loco Amaltheæ cornu dedit. ²Amalthea Hæmonii filia erat tauri cornu prædita; quod, ut Pherecydes testatur, eam habebat virtutem, ut quidquid cibi vel potus quispiam expeteret, sine labore ullo suppedicaret.

(6) Deinde Hercules cum Calydoniis contra Thesprotos in bellum exit; et capta Ephyra urbe, ejus rex erat Phylas, cum Astyoche illius filia congressus, pater fit Tlepolemi. ²Dum vero apud Calydonios versabatur, ad Thestium misit, eumque jussit septem suorum filiorum retinere, tres ablegare Thebas, reliquos quadraginta colonos mittere in Sardiniam.

³Quibus factis, quum apud Æneum in convivio esset, pugno percussus Eunomum, Architelis filium, aquam manibus infundentem occidit. Hic Æneo propinquus erat. ⁴Sed pater pueri, quod id ab imprudente factum esset, veniam dedit. Hercules autem, ut lex jubebat, exilium sustinere voluit, atque Trachinem ad Ceycem sese conferre decrevit. ⁵Itaque cum Deianira ad Evenum fluvium pervenit, in cujus ripis considens Nessus Centaurus viatores mercede trajiciebat; quod naulum a diis sibi justitiæ premium concessum esse dicebat. ⁶Hercules igitur ipse quidem amnem permeavit, Deianiram vero portorium pactus Nesso commisit transferendam. Hic autem in trajectu vim ei afferre intendit. Quam clamantem audiens Hercules, egredientem Nessum in corde sagitta percussit. ⁷Is moriturus Deianiræ advocatæ, si philtum in Herculem vellet habere, jussit, ut quod ipse semen in terram effudisset cum sanguine ex sagittæ vulnere defluente commisceret. Quod quum illa fecisset, penes se servavit.

(7) Hercules Dryopum terram peragrans et cibi inopia laborans, Thiodamante cum plaustro duobus bobus juncto occurrente, alterum eorum solvit et deinde devoravit. ²Ut vero Trachinem venit ad Ceycem, hospitio ab eo exceptus Dryopas debellavit.

³ Αἰθίοις δὲ ἐκεῖθεν ὁρμηθεῖς, Αἰγυμῖον βασιλεῖ Δωριέων συνεμάχησε. Λαπίθαι γὰρ περὶ γῆς ὄρων ἐπολέμουν αὐτῷ, Κορώνου στρατηγούντος. Ὁ δὲ, πολιορκούμενος, ἐπεκαλέσατο τὸν Ἡρακλέα βοηθὸν ἐπὶ μέρει τῆς γῆς. Βοηθήσας δὲ Ἡρακλῆς ἀπέκτεινε Κόρωνον μετὰ καὶ ἄλλων, καὶ τὴν γῆν ἅπασαν παρέδωκεν ἐλευθέραν αὐτῷ.

⁴ Ἀπέκτεινε δὲ καὶ Λαογόραν, μετὰ τῶν τέκνων, βασιλέα Δρυόπων, ἐν Ἀπόλλωνος τεμένει δαινύμενον, ὑβριστὴν ὄντα, καὶ Λαπιθῶν σύμμαχον. ⁵ Παριόντα δὲ Ἴτωνον εἰς μονομαχίαν προεκαλέσατο αὐτὸν Κύκνος Ἄρεος καὶ Πελοπίας. Συστὰς δὲ καὶ τοῦτον ἀπέκτεινεν. ⁶ Ὡς δὲ εἰς Ὀρμένιον ἦκεν, Ἀμύντωρ αὐτὸν ὁ βασιλεὺς μεθ' ὅπλων οὐκ εἶα διέρχεσθαι. Κωλυόμενος δὲ παρίεναι, καὶ τοῦτον ἀπέκτεινεν.

⁷ Ἀφικόμενος δὲ εἰς Τραχίνα, στρατείαν ἐπ' Οἰχαλίαν συνήθοριζεν, Εὐρυτον τιμωρήσασθαι θέλων. Συμμαχοῦντων δὲ αὐτῷ Ἀρχάδων καὶ Μηλίων τῶν ἐκ Τραχίνος, καὶ Λοκρῶν τῶν Ἐπικνημιδίων, κτείνας μετὰ τῶν παίδων Εὐρυτον, αἰρεῖ τὴν πόλιν. ⁸ Καὶ θάψας τῶν σὺν αὐτῷ στρασευσασμένων τοὺς ἀποθανόντας, Ἰππασὸν τε τὸν Κηῦχος, καὶ Ἀργεῖον καὶ Μέλανα τοὺς Λικυμνίου παῖδας, καὶ λαφυραγωγήσας τὴν πόλιν, ἤγεν Ἰόλην αἰχμάλωτον. ⁹ Καὶ προσορμισθεὶς Κηναίῳ τῆς Εὐβοίας, ἐπ' ἀκρωτηρίῳ Διὸς Κηναίου βωμὸν ἰδρύσατο. ¹⁰ Μέλλων δὲ ἱεουργεῖν, εἰς Τραχίνα (Λίχην) τὸν κήρυκα ἐπεμψε, λαμπρὰν ἐσθῆτα οἰσόντα. Παρὰ δὲ τούτου τὰ περὶ τὴν Ἰόλην Δηϊάνειρα πυθομένη, καὶ δεῖσασα μὴ ἐκείνην μᾶλλον ἀγαπήσῃ, νομίσασα ταῖς ἀληθείαις φίλτρον εἶναι τὸ ρυέν αἷμα Νέσσου, τούτῳ τὸν χιτῶνα ἔχρισεν. Ἐνδὺς δὲ Ἡρακλῆς ἔθουεν. ¹¹ Ὡς δὲ θερμανθέντος τοῦ χιτῶνος ὁ τῆς ὕδρας ἵς τὸν χρωῖτα ἔσηπε, τὸν μὲν Αἰγαν τοῖν ποδοῖν ἀράμενος, [ἀπὸ τῆς Βοιωτίας εἰς τὴν Εὐβοϊκὴν θάλασσαν] κατηκόντισεν, τὸν δὲ χιτῶνα ἀπέσπα προσπεφυκότα τῷ σώματι συναπесπῶντο δὲ αἱ σάρκες αὐτῷ. ¹² Τοιαύτῃ δὲ συμφορᾷ κατασχεθεὶς, εἰς Τραχίνα ἐπὶ νεῷς κομίζεται. Δηϊάνειρα δὲ αἰσθυμένη τὸ γεγονός, ἐαυτὴν ἀνῆρτησεν. ¹³ Ἡρακλῆς δὲ ἐντειλάμενος Ὑλλῳ, ὃς ἐκ Δηϊανείρας ἦν αὐτῷ παῖς πρεσβύτερος, Ἰόλην ἀνδρωθέντα γῆμαι, παραγενόμενος εἰς Οἶτην ὄρος (ἔστι δὲ τοῦτο Τραχινίον), ἐκεῖ πυρὰν ποιήσας, ἐκέλευεν, ἐπιβάντος, ὑφάπτειν. ¹⁴ Μηδενὸς δὲ τοῦτο πράττειν ἐθέλοντος, Ποίας, παριῶν κατὰ ζήτησιν ποιμνίων, ὑφῆψε. Τούτῳ καὶ τὰ τόξα ἐδωρήσατο Ἡρακλῆς. ¹⁵ Καιομένης δὲ τῆς πυρᾶς, λέγεται νέφος ὑποστάν μετὰ βροντῆς αὐτὸν εἰς οὐρανὸν ἀναπέμψαι. Ἐκεῖθεν δὲ τυχὼν ἀθανασίας, καὶ διαλλαγῆς Ἡρα, τὴν ἐκείνης θυγατέρα Ἥβην ἔγημεν, ἐξ ἧς αὐτῷ παῖδες Ἀλεξιάρης καὶ Ἀνίκητος ἐγένοντο.

(8) Ἦσαν δὲ παῖδες αὐτῷ, ἐκ μὲν τῶν Θεσπίου θυγατέρων, Πρόκριδος μὲν, Ἀντιλφῶν καὶ Ἰππεύς· ἡ πρεσβυτάτη γὰρ διδύμους ἐγέννησε. Πανόπης δὲ Θρεψίππας· Λύσης, Εὐμήδης· Κρέων· ² Ἐπιλάτιδος,

³ Hinc rursus profectus Aegimio Doriensium regi belli socius fuit. Lapithae enim de terrae finibus cum eo belligerabant duce Corono. Ille vero obsidione pressus Herculem, promissa regni parte, auxilio advocavit. Opitulatus igitur Hercules Coronum cum aliis interemit, atque terram universam liberam Aegimio restituit.

⁴ Laogoram quoque, Dryopum regem, in Apollinis luco epulantem, ut virum insolentem et Lapitharum socium, cum filiis occidit. ⁵ Deinde per Itonum iter facientem in singulare certamen provocavit Cygnus, Martis filius et Pelopiae. Congressus igitur hunc quoque interfecit. ⁶ Ut autem Ormenium venit, rex Amyntor cum armis cum transire vetuit. Quum ita a transitu prohiberetur, hunc quoque occidit.

⁷ Quum Trachinem venisset, ut in Eurytum animadverteret, contra Aechaliam collegit exercitum. Igitur accitis sociis Arcadibus et ex Trachine Meliensibus, nec non Locris Epicnemidiis, interfecto una cum filiis Euryto, urbem expugnavit. ⁸ Sepultis deinde commilitonibus, qui in pugna perierant, Hippaso Ceycis, et Argio et Melane Lycymnii filiis, ac direpta urbe, Iolen captivam abduxit, et in Cenaeum Eubaeae promontorium appulsus, Jovis Cenaearam consecravit. ⁹ Sacra vero paraturus Trachinem misit Licham praekonem, qui splendidam sibi vestem afferret. A quo ubi quae de Iole acciderant Deianira percepit, veritate illam magis amaret, effuso Nessi sanguine, quod verum esse philtum arbitrabatur, tunicam perunxit. Qua indutus Hercules sacrificavit. ¹⁰ Sed quum tunica incaluisset, hydrae venenum cutem putrefecit. Tum Licham pedibus correptum (a Boetia in Euboicum mare) jaculatus est; tunicam vero, quae corpori inhaerescibat, detrahens carnes simul avulsit. ¹¹ Tanta igitur calamitate Hercules laborans, nave vehitur Trachinem. Deianira, re comperta, suspendio vitam finivit. ¹² Hercules, postquam Hyllo, ex Deianira filiorum natu maximo, commendaverat, ut, ubi ad virilem aetatem pervenisset, Iolen uxorem duceret, in Aetam Trachiniorum montem profectus, constructo ibi rogo, ubi conscendisset eum, ignem subjici jussit. ¹³ Quod quum facere nemo vellet, Peas, qui amissas greges quaerens praeteribat, ignem subjecit. Quem propterea Hercules areu donavit. ¹⁴ Ardente autem pyra, nubes subiens cum tonitru cum in caelum sustulisse dicitur. Inde immortalitatem adeptus et reconciliatus cum Junone, Heben filiam ejus duxit, ex qua Alexiarem et Auicetum filios suscepit.

(8) Erant vero ei filii ex Thespii filiabus hi : e Procride Antileon et Hippeus; ea enim natu maxima geminos pepererat; ex Panope Threpsippas, e Lyse Eumedes, ex ** Creon, * ex Epilaide Aslyanax, e Certhe Iobes, ex Eurybia

Ἀστυάναξ· Κέρθης δὲ, Ἰόβης· Εὐρυβίας, Πολύλαος· Πατροῦς, Ἀρχέμαχος· Μελίνης, Λαομέδων, Κλυτίππης, Εὐρύκαπος· Εὐρύπυλος, Εὐδότης· Ἀγλαΐης, Ἀντιάδης· Ὀνήσιππος, Χρυσήϊδος· Ὀρείης, Λανομένης (Λαομένης?)· Τέλης, Λυσιδίκης· Ἐντεδίδης, Μενιππίδης· Ἀνθίππης, Ἰππόδρομος· Τελευταγόρας, Εὐρύχης· Πύλος (Πύλης?), Ἰππώτος (Ἰππότας?)· Ἐυβοΐας, Ὀλυμπος· Νίκης, Νικόδρομος· Ἀργέλης, Κλεόλαος· Ἐξόλης, Ἐρύθρας· Ξανθίδος, Ὀμόλιππος· Στρατονίκης, Ἄτρομος· Κελευστάνωρ, Ἰφίδος· Λαοθόης, Ἀντίδος· Ἀντιόπης, Ἀλόπιος· Ἀστυβίης, Κλαυμήτιδος (Καλαμήτιδος?)· Φυληΐδος, Τίγασις· Λίσχηϊδος, Λευκίωνης· Ἀνθείας**· Εὐρυπύλης, Ἀρχέδικος· Δυναστής, Ἐρατος (Ἐρατοῦς?)· Ἀσωπίδης, Μέντωρ· Πώνης, Ἀμήστριος· Τιφύσης, Λυγκεύς· Ἀλοκράτης, Ὀλυμπούσης· Ἐλικωνίδος, Φαλίας· Πουχίης, Οἰστρέβλης· Τερψικράτης, Εὐρύπης· Ἐλευχίας, Βουλεύς· Ἀντίμαχος, Νικίππης· Πάτροκλος, Πυρίππης· Νῆφος, Πραξιθέας· Λυσιππης, Ἐράσιππος· Λυκοῦργος**· Λύκιος, Τοξικράτης· Βουκόλος, Μάρσης· Λεύκιππος, Εὐρυτέλης· Ἰπποκράτης, Ἰππόζυγος. Οὗτοι μὲν ἐκ τῶν Θεσπίου θυγατέρων. ⁸Ἐκ δὲ τῶν ἄλλων, Δηϊανείρας μὲν τῆς Οἰνείως, Ὑλλος, Κτήσιππος, Γληγός, Ὀνείτης. ⁹Ἐκ Μεγάρων δὲ τῆς Κρέοντος, Θηρίμαχος, Δηϊκόων, Κρεοντιάδης, Δηΐων. ¹⁰Ἐξ Ὀμφάλης δὲ, Ἀγέλαος ὅθεν καὶ τὸ Κροΐσου γένος· ¹¹Χαλκιοπης τῆς Εὐρυπύλου, Θετταλός· Ἐπικάστης τῆς Λυγέου, Θεσταλός· Παρθενόπης τῆς Στυμφάλου, Εὐήρης· ¹²Λύγης τῆς Ἀλεοῦ, Τήλεφος· Ἀστυόγης τῆς Φύλαντος, Τληπόλεμος· Ἀστυδαμείας τῆς Ἀμύντορος, Κτήσιππος· Αὐτονόης τῆς Πειρέως, Παλαίμων.

— ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ II'.

(1) Μεταστάντος δὲ Ἡρακλέους εἰς θεοὺς, οἱ παῖδες αὐτοῦ φυγόντες Εὐρυσθέα, πρὸς Κηΰκα παρεγένοντο. Ὡς δὲ, ἐκείνους ἐκδιδόναι λέγοντος Εὐρυσθέως, καὶ πόλεμον ἀπειλοῦντος, ἐδεδοίκεσαν, Τραχίνα καταλιπόντες, διὰ τῆς Ἑλλάδος ἔφυγον. ²Διωκόμενοι δὲ, ἦλθον εἰς Ἀθήνας, καὶ καθεσθέντες ἐπὶ τὸν Ἑλέου βωμόν, ἤξιον βοηθεῖσθαι. ³Ἀθηναῖοι δὲ οὐκ ἐκδιδόντες αὐτοὺς, πρὸς τὸν Εὐρυσθέα πόλεμον ὑπέστησαν. Καὶ τοὺς μὲν παῖδας αὐτοῦ Ἀλέξανδρον, Ἰφιμέδοντα, Εὐρύβιον, Μέντορα, Περιμήδην, ἀπέχτειναν· ⁴αὐτὸν δὲ Εὐρυσθέα φεύγοντα ἐφ' ἄρματος, καὶ πέτρας ἤδη παριππεύοντα Σκειρωνίδα, κτείνει διώζας Ὑλλος. Καὶ τὴν μὲν κεφαλὴν ἀποτεμὼν, Ἀλκμήνῃ δίδωσιν· ἡ δὲ κερκίσι τοὺς ὀφθαλμοὺς ἐξώρυξεν αὐτοῦ.

(2) Ἀπολομένου δὲ Εὐρυσθέως ἐπὶ Πελοπόννησον ἦλθον οἱ Ἡρακλεῖδαι, καὶ πάσας εἶλον τὰς πόλεις. ²Ἐνιαυτοῦ δὲ αὐτοῖς ἐν τῇ καθόδῳ γενομένης φθορᾶς, πᾶσαν Πελοπόννησον κατέσχε. Καὶ ταύτην γενέσθαι χρησμὸς διὰ τοὺς Ἡρακλεΐδας ἐδήλου· πρὶν γὰρ τοῦ

Polylaus, e Patro Archemachus, e Meline Laomedon, e Clytippe Eurycapys, Eurypylus ex Eubote, ex Aglaia Antiades, ²Onesippus e Chryseide, ex Orea Lanomenes (Laomenes?), Teles e Lysidice, ex Entedide Menippides, ex Anthippe Hippodromus, Teleutagoras ex Euryce, Pylus ex Hippote (ex Pyle Hippotas?), ⁴ex Eubora Olympus, e Nice Nicodromus, ex Argela Cleolaus, ex Exole Erythras, e Xanthide Homolippus, e Stratonice Atromus, Celeustanor ex Iphide, Laothoes ex Antide, (ex Laothoe Antiplus?) ex Antiope Alopis, ²Astybie e Calametide, e Phyleide Tigasis, ex Aeschreide Leucones, ex Anthea **, ex Eurypyle Archedicus, e Dynaste Eratus (Dynastes ex Erato?), ex Asopide Mentor, ex Eone Amestrius, e Tiphysse Lynceus, Halocrates ex Olympusa, ⁶ex Heliconide Phalias, ex Hesychia Oestrebles, e Terpsicrate Euryops, ex Eleuthea Buleus, Antimachus e Nicippe, Patroclus e Pyrippe, ⁷Nephus e Praxithea, e Lysippe Erasippus, ex ** Lycurgus, Lycius ex Toxicrate, Bucolus e Marse, Leucippus ex Eurytele, ex Hippocrate Hippozygus. Hi sunt ex Thespiadibus orti; ⁸ex aliis vero sequentes: ex Deianira, Oenei filia, Hyllus, Ctesippus, Glenus, Onites. ⁹E Megara, Creontis filia, Therimachus, Deicoon, Creontiades, Deion. ¹⁰Ex Omphale Agelaus, unde etiam Croesi genus; ¹¹ex Chalcioppe, Eurypyli, Thessalus; ex Epicaste, Augea, Thestalus; ex Parthenope, Stymphali, Everes; ¹²ex Auge, Alei, Telephus; ex Astyoche, Phylantis, Tlepolemus; ex Astydamia, Amyntoris, Ctesippus; ex Autonoe, Pirci, Palamon.

— CAPUT VIII.

(1) Relato inter deos Hercule, filii ejus Eurystheum fugientes ad Ceyceum se receperunt. Eurystheo autem eos repetente ac bellum minitante, metuentes, relictis Trachine per Graciam fugerunt; ²et dum Eurystheus eos persequeretur, concesserunt Athenas, ubi considerantes ad aram Misericordiae opem implorabant. ³Athenienses vero non dederunt eos, sed adversus Eurystheum bellum sustinuerunt, atque filios ejus Alexandrum, Iphimedontem, Eurybium, Mentorem, Perimeden necarunt; ⁴ipsum denique Eurystheum in curru fugientem, quem jam petras Scironides praetereretur, insecutus Hyllus interfecit, et recisum ejus caput Alcmenae dedit, quae illi radiis textorii oculos effodit.

(2) Haque interfecto Eurystheo in Peloponnesum Heraclidae rediere omnesque urbes expugnarunt. ²Quoniam autem intra annum quo redierant, universam Peloponnesum pestis invaserat, eamque accidisse oraculum dixerat, quod Heraclidae prius, quam fas esset, redissent: relictis cursus

δέοντος αὐτοὺς κατελθεῖν. Ὅθεν ἀπολιπόντες Πελοπόννησον, ἀνεχώρησαν εἰς Μαραθῶνα, καὶ κατέχουσιν. Ἡ πόλεμος οὖν, κτείνας οὐκ ἔχων Λικύμνιον (τῇ βακτηρίᾳ γὰρ αὐτοῦ θεραπεύοντα πλήσσοντος ὑπέδραμε), πρὶν ἐξελθεῖν αὐτὸν (αὐτοῦς;) ἐκ Πελοποννήσου· φεύγων οὖν μετ' οὐκ ὀλίγων, ἦκεν εἰς Ῥόδον, καὶ κατέχει.

Ἰλλος δὲ τὴν μὲν Ἰόλην κατὰ τὴν τοῦ πατρὸς ἐντολὴν ἐγήμε· τὴν δὲ κάθοδον ἐζήτει τοῖς Ἡρακλείδαις κατεργάσασθαι. Διὸ παραγενόμενος εἰς Δελφούς, ἐπυνθάνετο, πῶς ἂν κατέλθοιεν. Ὁ δὲ θεὸς ἔφησε, περιμείναντας τὸν τρίτον καρπὸν κατέρχεσθαι. Ἡ Νομισίας δὲ Ἰλλος τρίτον καρπὸν λέγεσθαι τὴν τριετίαν, τοσοῦτον περιμείνας χρόνον σὺν τῇ στρατῷ κατῆι. Ἡ τοῦ Ἡρακλέους ἐπὶ Πελοπόννησον, Τισαμενοῦ τοῦ Ὀρέστου βασιλεύοντος Πελοποννησίων. Καὶ γενομένης πάλιν μάχης, νικῶσι Πελοποννήσιοι, καὶ Ἀριστόμαχος θνήσκει.

Ἐπεὶ δὲ ἠνδρώθησαν οἱ [Κλεοῦ] παῖδες, ἐχρῶντο περὶ καθόδου. Τοῦ θεοῦ δὲ εἰπόντος, ὅτι καὶ τὸ πρότερον, Ἡμέρος ἠτιᾶτο λέγων, τούτῳ πεισθέντα ἀτυχεῖν. Ὁ δὲ θεὸς ἀνείπε, τῶν ἀτυχημάτων αὐτοῦς αἰτίους εἶναι· τοὺς γὰρ χρησμοὺς οὐ συμβάλλειν· λέγειν γὰρ οὐ γῆρας, ἀλλὰ γενεᾶς καρπὸν τρίτον, καὶ στενυγρὰν τὴν εὐρυγαστέρα, δεξιὰν κατὰ τὸν τὸν Ἰσθμὸν ἔχοντα τὴν θάλασσαν. Ταῦτα Ἡμέρος ἀκούσας, ἠτοίμαζε τὸν στρατὸν, καὶ νῆας ἐπέζητο τῆς Λοκρίδος ἐνθα νῦν ἀπ' ἐκείνου ὁ τόπος Ναυπάκτος λέγεται. Ἐκεῖ δὲ ὄντος τοῦ στρατεύματος, Ἀριστόδημος κεραιωθεὶς ἀπέθανε, παῖδας καταλιπὼν ἑξ Ἀργείας τῆς Αὐτεσίωνος διδύμους, Εὐρυσθένη καὶ Προκλέα. (3) Συνέβη δὲ καὶ τὸν στρατὸν ἐν Ναυπάκτῳ συμφορὰ περιπεσεῖν. Ἐφάνη γὰρ αὐτοῖς μάντις χρησμοὺς λέγων καὶ ἐνθεάζων, ὅτι ἐνόμισαν μάγον εἶναι, ἐπὶ λύμῃ τοῦ στρατοῦ πρὸς Πελοποννησίων ἀπεσταλμένον. Τούτον βαλὼν ἀκοντίῳ Ἰππότης, ὁ Φύλαντος τοῦ Ἀντίοχου τοῦ Ἡρακλέους, τυγὼν ἀπέκτεινεν. Οὕτω δὲ γενομένου τούτου, τὸ μὲν ναυτικόν, διαφθαρείσων τῶν νηῶν, ἀπώλετο· τὸ δὲ πεζὸν ἠτύχησε λιμῇ, καὶ διελύθη τὸ στράτευμα. Ὁ Χρωμένους δὲ περὶ τῆς συμφορᾶς Ἡμέρους, καὶ τοῦ θεοῦ διὰ τοῦ μάντεως γενέσθαι ταῦτα λέγοντος, καὶ κελεύοντος φυγαδεῦσαι δέκα ἔτη τὸν ἀνελόντα, καὶ χρησασθαι ἡγεμόνι τῷ τριόφθαλμῳ, τὸν μὲν Ἰππότην ἐφυγάδευσαν, τὸν δὲ τριόφθαλμον ἐζήτησαν. Καὶ περιτυγχάνουσιν Ὀξύλῳ τῷ Ἀνδραίμονος, ἐφ' ἵππου καθημένῳ μονοφάλμῳ· τὸν γὰρ ἕτερον τῶν ὀφθαλμῶν ἐκκέκυπτο τόξῳ· ἐπὶ φόνῳ γὰρ οὗτος φυγὼν εἰς Ἥλιν, [καὶ] ἐκεῖθεν εἰς Αἰτωλίαν, ἐνίαιου τοῦ [δὲ] διελόντος, ἐπανήρχετο. Συμβαλόντες οὖν τὸν χρησμὸν, τοῦτον ἡγεμόνα ποιοῦνται. Καὶ συμβαλόντες τοῖς πολεμίοις, καὶ τῷ πεζῷ καὶ τῷ ναυτικῷ προτεροῦσι στρατῷ, καὶ Τισαμενὸν κτείνουσι τὸν Ὀρέστου. Θνήσκουσι δὲ συμμαχοῦντες αὐτοῖς οἱ Αἰγυμίου παῖδες, Πάμφυλος καὶ Δύμας.

Peloponneso, Marathonem recesserunt ibique habitarunt.

Ante vero quam ex Peloponneso recessissent, Tlepolemus Licymnium imprudens occidit. (Nam quum Tlepolemus servum baculo percutere vellet, Licymnius interveniens vulnus recepit.) Exulans igitur cum haud exigua manu Rhodum venit, ibique sedem sibi constituit.

Hyllus ex patris imperio Iolen duxit atque Heraclidarum reditum studebat efficere. Quare Delphos profectus sciscitatus est, quam ratione reverti possent. Cui deus respondit, si tertium fructum exspectarent, redituros esse.

Hyllus tertium fructum triennium dici arbitratus, id temporis quum exspectasset, cum exercitu rediit. (Desunt plura.) Heculis in Peloponnesum, regnante ibi Tisameno filio Orestis. Ac nova pugna commissa vincunt Peloponnesii et Aristomachus occumbit.

Ubi vero Aristomachi filii ad virilem aetatem pervenerant, de reditu oraculum consuluerunt. Deo idem quod antea respondente, Temenus expostulavit, huic se fidem habentes rem gessisse infelicit. Contra deus respondit ipsos calamitatum suarum auctores fuisse, quod oracula non recte intellexissent. Non enim terrae se, sed generationis tertium fructum indicare, et angustias latioris alvei mare significare, quod a dextra esset per Isthmum ingredienti Peloponnesum. Quae quum audiisset Temenus, exercitum paravit et naves compegit in Locridis loco, qui nunc ab hac re Naupactus vocatur. Dum ibi exercitus esset, Aristodemus, relictis ex Argia Autesionis filia geminis, Eurysthene et Procle, fulmine ictus occubuit. Accidit vero ut etiam exercitus, qui Naupacti erat, in magnam calamitatem incideret. Illis enim apparuit vates oracula fundens et numine plenus, quem magnum esse putabant in exercitus perniciem a Peloponnesiis delegatum. Hunc Hippotes Phylantis, Antiochi, Herculis, jaculo percussus interfecit. Quo facto, classis disiectis navibus interiit, ac pedestres copiae fame consumtae, totusque exercitus dissolutus est. Temeno de calamitate oraculum sciscitante, deus propter vatis eadem hoc accidisse respondit, jussitque per decennium interfectorem exulare, ipsi autem trioculo duce uterentur. Quare Hippoten exilio multarunt; quarentes vero trioculum, obviam fiunt Oxylō, Andraemonis, equum insidenti unoculo, nam alter ei oculorum sagitta excussus erat. Is cadis patrae caussa in Elidem exulatum abierat, jam vero, anno circumacto, in Aetoliam revertebatur. Hunc igitur ab oraculo significari arbitrantur exercitus necem constituunt. Atque cum hostibus pugna congressi terra marique superiores discedunt, et Tisamenum Orestis filium interficiunt. Occumbunt autem ex sociis eorum Aegimii filii Pamphylus et Dymas.

(4) Ἐπειδὴ ἐκράτησαν Πελοποννήσου, τρεῖς ἰδρύσαντο βωμοὺς πατρῷου Διὸς, καὶ ἐπὶ τούτων ἔθυσαν, καὶ ἐκκληροῦντο τὰς πόλεις. Πρώτη μὲν οὖν λῆξις, Ἄργος· δευτέρα Λακεδαίμων, τρίτη δὲ Μεσσήνη. Κομισάντων δὲ ὑδρίαν ὕδατος, ἔδοξε ψῆφον βαλεῖν ἕκαστον. ² Τῆμενος οὖν καὶ οἱ Ἀριστοδήμου παῖδες, Προκλῆς καὶ Εὐρυσθένης, ἔβαλον λίθους· Κρεσφόντης δὲ, βουλόμενος Μεσσήνην λαχεῖν, γῆς ἐνέβαλε βῶλον. Ταύτης δὲ διακλυθείσης, ἔδει τοὺς δύο κλήρους ἀναφανῆναι. ³ Ἐλκυθείσης δὲ πρώτης μὲν τῆς Τημένου, δευτέρας δὲ τῆς τῶν Ἀριστοδήμου παίδων, Μεσσήνην ἔλαβε Κρεσφόντης. (5) Ἐπὶ δὲ τοῖς βωμοῖς, οἷς ἔθυσαν, εὖρον σημεῖα κείμενα, οἱ μὲν λαχόντες Ἄργος, [ἐπὶ τὸν ἴδιον,] φρῦνον· οἱ δὲ Λακεδαίμονα λαχόντες, δράκοντα· οἱ δὲ Μεσσήνην, ἀλώπεκα. ² Περὶ δὲ τῶν σημείων ἔλεγον οἱ μάντις, τοῖς μὲν τὸν φρῦνον καταλαβοῦσιν ἐπὶ τῆς πόλεως μένειν ἄμεινον· μὴ γὰρ ἔχειν ἀλκὴν πορευόμενον τὸ θηρίον· τοὺς δὲ δράκοντα καταλαβόντας, δεινοὺς ἐπιόντας ἔλεγον ἔσσεσθαι· τοὺς δὲ τὴν ἀλώπεκα, δολίους.

³ Τῆμενος μὲν οὖν, παραπεμπόμενος τοὺς παῖδας Ἀγέλαον καὶ Εὐρύπυλον καὶ Καλλίαν, τῇ θυγατρὶ προσανείχεν Ὑρνηθοῖ, καὶ τῷ ταύτης ἀνδρὶ Δηϊφόντῃ. ⁴ ὅθεν οἱ παῖδες πείθουσι Τιτᾶνας (τινὰς vel Τιτανίους?) ἐπὶ μισθῷ τὸν πατέρα αὐτῶν φονεῦσαι. Γενομένου δὲ τοῦ φόνου, τὴν βασιλείαν ὁ στρατὸς ἔχειν ἐδικαίωσεν Ὑρνηθοῖ καὶ Δηϊφόντῃ. ⁵ Κρεσφόντης δὲ οὐ πολὺν Μεσσήνης βασιλεύσας χρόνον, μετὰ δύο παίδων φονευθεὶς ἀπέθανε. ⁶ Πολυφόντης δὲ ἐβασίλευσεν, αὐτῶν τῶν Ἡρακλειδῶν ὑπάρχων· καὶ τὴν τοῦ φονευθέντος γυναῖκα ἄκουσαν Μερόπην ἔλαβεν. Ἀνηρῆθη δὲ καὶ οὗτος. ⁷ Τρίτον γὰρ ἔχουσα παῖδα Μερόπη καλούμενον Αἴπυτον, ἔδωκε τῷ ἑαυτῆς πατρὶ τρέφειν. Οὗτος ἀνδρωθεὶς καὶ κρύφα κατελθὼν, ἔκτεινε Πολυφόντην καὶ τὴν πατρῴαν βασιλείαν ἀπέλαβεν.

BIBLION Γ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α'.

(1) Ἐπεὶ δὲ τὸ Ἰνάχειον διερχόμενοι γένος, τοὺς ἀπὸ Βῆλου μέχρι τῶν Ἡρακλειδῶν δεδηλώκαμεν, ἐχομένως λέγωμεν καὶ τὰ περὶ Ἀγήνορος. ² Ὡς γὰρ ἡμῖν λέλεκται, δύο Λιβύῃ ἐγέννησε παῖδας ἐκ Ποσειδῶνος, Βῆλον καὶ Ἀγήνορα. ³ Βῆλος μὲν οὖν βασιλεύων Αἰγυπτίων τοὺς προειρημένους ἐγέννησεν· Ἀγήνωρ δὲ [παραγενόμενος εἰς τὴν Εὐρώπην,] γαμεῖ Τηλέφασσαν καὶ τεκνοῖ θυγατέρα μὲν Εὐρώπην, παῖδας δὲ Κάδμον καὶ Φοίνικα καὶ Κίλικα. Τινὲς δὲ Εὐρώπην οὐκ Ἀγήνορος ἀλλὰ Φοίνικος λέγουσι. ⁴ Ταύτης Ζεὺς ἐρασθεὶς, [πίπτει διὰ τῆς θαλάσσης Ῥόδου ἀποπλέων (Ῥόδου vel χρόκου ἀποπνέων?)] ταῦρος, [ὃς] χειροθήης γενόμενος, ἐπιβιθασθεῖσαν διὰ τῆς θαλάσσης ἐκόμισεν εἰς Κρήτην. ⁵ Ἡ δὲ, ἐκεῖ συνευνασθέντος αὐτῇ Διὸς, ἐγέννησε Μίνωα,

(4) Postquam itaque Peloponneso potiti erant, tres consecrarunt aras Jovi patrio, in iisque sacra fecerunt et urbes sortiti sunt. Prima igitur sors Argos, altera Lacedaemon, tertia Messene. Allata deinde urna aquae plena, placuit ut in eam sortem quisque conjiceret. ² Tum Temenus et Aristodemi filii, Procles et Eurysthenes lapides, iniecerunt, Cresphontes autem Messenen sortito habere volens, terrae glebam iniecit. Qua dissoluta priores duas sortes ante prodire necesse erat. ³ Itaque quum prima sors educeretur Temeni, secunda filiorum Aristodemi, Messenen obtinuit Cresphontes. (5) Porro in aris, in quibus sacrificaverant, haec invenere signa: quibus Argos obtigerat, rubetam; quibus Lacedaemon, serpentem; quibus Messene, vulpem. ² De quibus signis vates dixerunt: qui rubetam nacti essent, eos consultius manere in urbe, istud enim animal in itinere nullas vires habere; qui vero serpentem reperissent, formidabiles fore, si aggederentur; qui denique vulpem accepissent, astutos fore.

³ Temenus igitur posthabitis Agelao, Eurypylo et Callia filiis, omni studio ferebatur in Hyrnetho filiam inque huius maritum Deiphontem. ⁴ Quare filii viros quosdam ad patrem interimendum mercede inducunt. Commissa igitur caede, regnum exercitus adjudicavit Hyrnetho et Deiphontae. ⁵ Cresphontes autem non ita multo post susceptum Messenes imperium duobus cum filiis occisus est. ⁶ Regno deinde potitus est Polyphontes, qui et ipse ex Heraclidis erat, atque interfecti regis uxorem Meropen invitam sumsit in matrimonium. At hic quoque e medio sublatus est. ⁷ Nam quum tertium Merope filium Aepytum nomine haberet, eum suo ipsius patri educandum tradiderat. Qui adulta aetate in patriam clam reversus Polyphontem peremit et paternum regnum recuperavit.

LIBER TERTIUS.

CAPUT I.

(1) Postquam Inachi genus exponentes Beli progeniem usque ad Heraclidas explicavimus, Agenoris quoque posteritatem deinceps enarremus. ² Libya enim, sicut antea diximus, duos Neptuno peperit filios, Belum et Agenorem. ³ Et Belus quidem, rex Aegyptiorum, filios habuit de quibus in antecedentibus locuti sumus; Agenor autem (in Europam profectus) uxorem ducit Telephassam, ex qua filiam tollit Europam, filios vero Cadmum, Phoenicem, Cilicem. Sunt tamen qui Europam non Agenoris esse, sed Phoenicis filiam dicant. ⁴ Huius amore captus Jupiter in taurum commutatus (a Rhodo profectus per mare trajecit in Phoeniciam, ubi in litore humi procubuit (?).) Atque quum mitem se praeberet, puellam in dorsum suscepit eamque per mare transtulit in Cretam. ⁵ Hic illa cum Jove congressa Minoem peperit et Sarpedonem et Rhadamanthum.

Σαρπηδόνα, Ῥαδάμανθον. Καθ' ὅμηρον δὲ Σαρπηδὼν ἐκ Διὸς καὶ Λαοδαμείας τῆς Βελλεροφόντου. ὁ Ἀφανοῦς δὲ Εὐρώπης γενομένης, ὁ πατὴρ αὐτῆς Ἀγήνωρ ἐπὶ ζήτησιν ἐξέπεμψε τοὺς παῖδας, εἰπὼν μὴ πρότερον ἀναστρέφειν πρὶν ἂν ἐξεύρωσιν Εὐρώπην. Ὁ συνεζήλωσε δὲ ἐπὶ τὴν ζήτησιν αὐτῆς Τηλέφασσα ἡ μήτηρ, καὶ Θάσος ὁ Ποσειδῶνος· ὡς δὲ Φερεκύδης φησὶ, Κίλικος. Ὡς δὲ πᾶσαν ποιούμενοι ζήτησιν εὐρεῖν ἦσαν Εὐρώπην ἀδύνατοι, τὴν εἰς οἶκον ἀνακομιδὴν ἀπογνόντες, ἄλλος ἄλλαχού κατόκησαν, Φοῖνιξ μὲν Φοινίκην, Κίλιξ δὲ, Φοινίκης πλησίον, καὶ πᾶσαν τὴν ὑφ' ἑαυτοῦ κειμένην χώραν, ποταμῷ σύνεγγυς Πυράμῳ, Κιλικίαν ἐκάλεσε· Κάδμος δὲ καὶ Τηλέφασσα ἐν Θράκῃ κατόκησαν. Ὁμοίως δὲ καὶ Θάσος ἐν Θράκῃ κτίσας πόλιν, Θάσον, κατόκησεν.

(2) Εὐρώπην δὲ γήμας Ἀστερίων ὁ Κρητῶν δυνάστης, τοὺς ἐκ ταύτης παῖδας ἔτρεφεν. Ὁ δὲ, ὡς ἐτελειώθησαν, πρὸς ἀλλήλους ἐστασίασαν· ἴσχυσι γὰρ ἔρωτα παιδὸς, ὃς ἐκαλεῖτο Μίλητος· Ἀπόλλωνος δὲ ἦν καὶ Ἀρείας τῆς Κλεόρου. Τοῦ δὲ παιδὸς πρὸς Σαρπηδόνα μᾶλλον οἰκείως ἔχοντος, πολεμήσας Μίνως ἐπρωτέρησεν. Ὁ δὲ φεύγουσι, καὶ Μίλητος μὲν, Καρία προσσχὼν, ἐκεῖ πόλιν ἄφ' ἑαυτοῦ ἔκτισε Μίλητον· Σαρπηδὼν δὲ, συμμαχήσας Κίλικι, πρὸς Λυκίους ἔχοντι πόλεμον, ἐπὶ μέρει τῆς χώρας, Λυκίας ἐδασίλευσε. Καὶ αὐτῷ δίδωσι Ζεὺς ἐπὶ τρεῖς γενεὰς ζῆν. Ἐνιοὶ δὲ αὐτὸν ἐρασθῆναι λέγουσιν Ἀτυμνίου, τοῦ Διὸς καὶ Κασσιεπείας, καὶ διὰ τοῦτον στασιάσαι. Ὁ Ῥαδάμανθος δὲ, τοῖς νησιώταις νομοθετῶν, αὐτὸς φυγὼν εἰς Βοιωτίαν, Ἀλκμήνην γαμεῖ. Καὶ μεταλλάξας, ἐν Ἄδου μετὰ Μίνως δικάζει. Μίνως δὲ, Κρήτην κατοικῶν, ἔγραψε νόμους. Καὶ γήμας Πασιφάνην τὴν Ἥλιου καὶ Περσηίδος, ὡς δὲ Ἀσκληπιάδης φησὶ, Κρήτην τὴν Ἀστερίου θυγατέρα, παῖδας μὲν ἐτέκνωσε, Κατρέα, Δευκαλίωνα, Γλαῦκον, Ἀνδρόγεων· θυγατέρας δὲ Ἀκάλλην, Ξενοδόκην, Ἀριάδην, Φαίδραν. Ἐκ Παρείας δὲ Νύμφης Εὐρυμέδοντα, Νηφαλίωνα, Χρύσην, Φιλόλαον· ἐκ δὲ Δεξιθέας, Εὐξάντιον.

(3) Ἀστερίωνος δὲ ἄπαιδος ἀποθανόντος, Μίνως βασιλεύειν θέλων Κρήτης ἐκωλύετο. Φήσας δὲ παρὰ θεῶν τὴν βασιλείαν εἰληφέναι, χάριν τοῦ πιστευθῆναι, ἔφη, ὅτι ἂν εὐζηται, γενέσθαι. Καὶ Ποσειδῶνι θύων, κῦζατο ταῦρον ἀναφανῆναι ἐκ τῶν βυθῶν, ὑποσχόμενος καταθύσειν τὸν φανέντα. Τοῦ δὲ Ποσειδῶνος ταῦρον ἀνέντος αὐτῷ διαπρεπῆ, τὴν βασιλείαν παρέλαβε. Τὸν δὲ ταῦρον εἰς τὰ βουκόλια πέμψας, ἔθυσεν ἕτερον. Θηλασσοκρατήσας δὲ πρῶτος πασῶν τῶν νήσων σχεδὸν ὑπῆρξεν. (4) Ὁργισθεὶς δὲ αὐτῷ Ποσειδῶν, ὅτι μὴ κατέθυσεν τὸν ταῦρον, τοῦτον μὲν ἐξηγρίωσε, Πασιφάνην δὲ ἐλθεῖν εἰς ἐπιθυμίαν αὐτοῦ παρεσκεύασεν. Ὁ δὲ, ἐρασθεῖσα τοῦ ταύρου, συνεργὸν λαμβάνει Δαίδαλον, ὃς ἦν ἀρχιτέκτων, πεφευγὼς ἐξ Ἀθηνῶν ἐπὶ φόνῳ. Οὗτος ξυλίνην βούν ἐπὶ τρογῶν κατασκευάσας, καὶ ταύτην λαβὼν καὶ κοιλάνας ἔστωθεν, ἐκδείρας τε

At Homeri testimonio Sarpedon ex Jove et Laodamia Bellerophontis filia natus est. Quum vero Europa nusquam appareret, Agenor pater ad eam quarendam misit filios, ne ante redirent jubens quam sororem invenissent. Cum his simul ad filiam investigandam profecta est Telephassa mater et Thasus Neptuno natus vel, ut Pherecydes ait, Cilice. Verum quum omnibus pervestigatis Europam nusquam possent reperire, desperato ad suos reditu, alius alio commigrarunt. Et Phoenix quidem nomen dedit Phœnicæ, Cilix vero omnem quam Phœnicæ finitimam ad Pyramum fluvium regionem subiecit, nominavit Ciliciam. Cadmus et Telephassa in Thracia consederunt. Item etiam Thasus ad Thraciam Thaso urbe condita sedem sibi constituit.

(2) Europam vero in matrimonium duxit rex Cretensium Asterion, ejusque ex Jove liberos educavit. Qui quum ad virilem pervenissent ætatem, mutuam inter se discordiam exercuerunt. Deperibant enim puerum quendam Miletum, Apollini natum ex Aria Cleochi filia. Hic quum in Sarpedonis benevolentiam et amorem magis inclinaret, conflato inter fratres bello, Minos superior discessit. Illi in fugam sese converterunt, ac Miletus quidem in Cariam appulsus, ibi urbem condidit ab ipso Miletum nominatam. Verum Sarpedon Cilici adversus Lycios bellum gerenti, pacta mercedis loco regionis parte, opitulatus in Lycia regnum sibi comparavit. Eidem Jupiter ad tres ætates vitam concessit. Sunt etiam qui illum Atymnii, Jovis ex Cassiopea filii, amore inflammatum et propter hunc inter fratres dissidium ortum esse tradant. Rhadamanthus autem legibus insulaniis latis secundo fugiens in Boeotiam sese contulit, ubi Alcmenam duxit uxorem. Demum vita defunctus cum Minoe judex sedet apud inferos. At Minos, in Creta habitans, Cretensibus leges tulit et ducta Pasiphae Solis ac Perseidis, sive, ut Asclepiades ait, Creta Asterii, filios genuit Catreum, Deucalionem, Glaucum, Androgeum; filias vero Acalen, Xenodicen, Ariadnen, Phædræ. Porro ex Paria nymphea Eurymedontem, Nephalionem, Chrysen, Philolaum; ex Dexithea denique Euxantium.

(3) Postquam Asterion nullis relictis liberis e vita decesserat, Minos quominus Cretæ regnum susciperet prohibebatur. Sed regnum a diis sibi destinatum esse professus, ut fidem rei faceret, pronuntiat eventurum esse quodcumque a diis expetiverit. Instituto igitur sacro, ad Neptunum preces facit, ut taurum ex profundo emitteret, oblatumque immolaturum se pollicetur. A Neptuno itaque tauro eximie formæ emissio, regnum accepit. Sed bovem illum ad armenta deduci jubet, ejusque loco maculat alium. Idem primus maris imperio potitus omnibus fere insulis præfuit. (4) At iratus illi Neptunus, quod taurum illum non immolasset, huic furorem injecit et Pasiphaen ejus desiderio incendit. Hæc igitur tauri amore capta adjutorem sibi Dædalum assumit architectum, qui cædis reus Athenis aufugerat. Is ligneam vaccam concavam intrinsecus construxit, eamque rotis impositam atque

βοῦν, τὴν δορὰν περιέβραψε, καὶ οἷς ἐν ᾧ περ εἴθιστο ὁ ταῦρος λειμῶνι βόσκεισθαι, τὴν Πασιφάην ἐνεβίβασεν. Ἐλθὼν δὲ ὁ ταῦρος, ὡς ἀληθινῇ βοῇ συνῆλθεν. Ὡς δὲ Ἀστέριον ἐγέννησε τὸν κληθέντα Μινώταυρον. Οὗτος εἶχε ταύρου πρόσωπον, τὰ δὲ λοιπὰ ἀνδρός. Μίνως δὲ ἐν τῷ λαβυρίνθῳ κατὰ τινὰς χρησμούς κατακλείσας αὐτὸν ἐφύλαττεν. Ἦν δὲ ὁ λαβύρινθος ὃν Δαίδαλος κατεσκεύασεν, οἶκημα καμπαῖς πολυπλόκοις πλανῶν τὴν ἔξοδον. Ὅτ' αὖ μὲν οὖν περὶ Μινωταύρου καὶ Ἀνδρόγεω καὶ Φαίδρας καὶ Ἀριάδνης ἐν τοῖς περὶ Θησέως ὕστερον ἐροῦμεν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β'.

(1) Κατρέως δὲ τοῦ Μίνως Ἀερόπη καὶ Κλυμένη καὶ Ἀπημοσύνη, καὶ Ἀλθημένης υἱὸς, γίνονται. Ὁ Χρωμένω δὲ Κατρεὶ περὶ καταστροφῆς τοῦ βίου, ὁ θεὸς ἔφη, ὑπὸ ἐνὸς τῶν παίδων τεθνῆξαι. Κατρεὺς μὲν οὖν ἀπεκρύβετο τοὺς χρησμούς, Ἀλθημένης δὲ ἀκούσας, καὶ δέισας μὴ φονεὺς γένηται τοῦ πατρὸς, ἄρας ἐκ Κρήτης μετὰ τῆς ἀδελφῆς Ἀπημοσύνης, προσίσχει τινὶ τόπῳ τῆς Ῥόδου, καὶ κατασχὼν Κρητηνίαν ὠνόμασεν. Ἀναβὰς δὲ ἐπὶ τὸ Ἀταβύριον καλούμενον ὄρος, ἐθεάσατο τὰς πέριξ νήσους. Κατιδὼν δὲ καὶ Κρήτην, καὶ τῶν πατρίων ὑπομνησθεὶς θεῶν, ἰδρῦετο βωμὸν Ἀταβυρίου Διός. Μετ' οὐ πολὺ δὲ τῆς ἀδελφῆς αὐτόχειρ ἐγένετο. Ἐρμῆς γὰρ αὐτῆς ἐρασθεὶς, ὡς φεύγουσαν αὐτὴν καταλαβεῖν οὐκ ἠδύνατο (περιτὴν γὰρ αὐτοῦ τῷ τάχει τῶν ποδῶν) κατὰ τῆς δόου βύρας ὑπέστρωσε νεοδάρτας· ἐφ' ἧς ὀλισθήσασα, [ἡνίκα ἀπὸ τῆς Κρήτης ἐπανήκει,] φθείρεται, καὶ πῶ ἀδελφῇ μνησθεὶς τὸ γεγονός. Ὁ δὲ, σκῆψιν νομίσας εἶναι τὸν θεόν, λαῖξ ἐνθορῶν ἀπέκτεινεν. (2) Ἀερόπην δὲ καὶ Κλυμένην Κατρεὺς Ναυπλίῳ δίδωσιν εἰς ἀλλοδαπὰς ἡπείρους ἀπεμπολῆσαι. Τούτων Ἀερόπην μὲν ἔγχευε Πλεισθένης, καὶ παῖδας Ἀγαμέμνονα καὶ Μενέλαον ἔτεκε. Κλυμένην δὲ γαμειὶ Ναύπλιος, καὶ τέκνων πατὴρ γίνεται Οἶακος καὶ Παλαμήδους. Κατρεὺς δὲ ὕστερον γῆρα κατεχόμενος, ἐπόθει τὴν βασιλείαν Ἀλθημένει τῷ παιδί παραδοῦναι, καὶ διὰ τοῦτο ἦλθεν εἰς Ῥόδον. Ἀποβὰς δὲ τῆς νεῆς σὺν τοῖς ἥρωσι κατὰ τινὰ τῆς νήσου τόπον ἔρημον, ἡλαύνετο ὑπὸ τῶν βουκόλων, ληστὰς ἐμβέβληκεναι δοκούντων. Καὶ μὴ δυναμένων ἀκούσαι λέγοντος αὐτοῦ τὴν ἀλήθειαν διὰ τὴν κραυγὴν τῶν κυνῶν, ἀλλὰ βαλλόντων χάκεινον, παραγενόμενος Ἀλθημένης, ἀκοντίσας ἀπέκτεινεν ἀγνοῶν Κατρέα. Μαθὼν δὲ ὕστερον τὸ γεγονός, εὐζάμενος, ὑπὸ χάσματος ἐκρύβη.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ'.

(1) Δευκαλίωνι δὲ ἐγένοντο Ἰδομενεὺς τε καὶ Κρήτη καὶ νόθος καὶ Μόλος.

Ἰδμενεὺς δὲ, ἔτι νήπιος ὑπάρχων, μυῖαν διώκων εἰς μέλιτος πίον πεσὼν ἀπέθανεν. Ἀφανοῦς δὲ ὄντος αὐτοῦ, Μίνως πολλὴν ζήτησιν ποιησάμενος, περὶ τῆς

bovis pelle recens excoctae circumsutam, intromissa Pasiphae, in prato, ubi taurus depascere consueverat, locavit. Ad quam taurus accurrens, velut naturalem vaccam inivit. 2 Ac Pasiphae Asterium peperit cognomento Minotaurum, qui vultum habebat taurinum, cetera membra corporis humani. Hunc Minos oraculis quibusdam monitus in Labyrintho conclusum jussit custodiri. 4 Labyrinthus vero a Daedalo exstructum domicilium erat, quod ob multiplices viarum ambages exitum difficilem reddebat et incertum. 5 Sed quae de Minotauro et Androgeo, deque Phaedra et Ariadna narrantur, postea, ubi de Theseo agatur, explicabimus.

CAPUT II.

(1) Catreo Minois filio natae sunt filiae Aerope, Clymene, Apemosyne, filius Althemenes. 2 Sciscitanti de vitae exitu Catreo deus respondit ab uno filiorum sibi moriendum esse. 3 Catreus igitur oraculum eclabat; audivit tamen Althemenes, qui veritus ne foret patris interfector, relicta Creta cum Apemosyne sorore in Rhodi insulae locum quendam appulit, eumque occupatum nominavit Creteniam. 4 Ille quum ab Atabyrio monte circumjacentes insulas spectaret, inter easque Cretam quoque conspiceret, patriorum deorum recordatus aram exstruxit Jovi Atabyrio. 5 Verum non multo post suam ipse sororem interemit. Nam Mercurius ejus amore correptus, quod fugientem assequi non poterat (quippe quae illum pedum pernecitate superaret), recentibus tergoribus viam substravit, in quibus delapsa (quum e Creta redibat,) vitata est. Rem indicat fratri. Is vero dei nomen culpa praetextum esse arbitratus calcibus impetitam occidit. (2) Aeropen et Clymenen Catreus tradidit Nauplio qui in longinquas terras abductas venderet. 2 Harum Aeropen uxorem duxit Plisthenes, ex eaque Agamemnonem et Menelaum procreavit. Clymenen in matrimonium sumxit Nauplius, cui filii nati sunt Oiax et Palamedes.

3 Postea Catreus senio confectus Althemeni filio regnum tradere cupiebat, et propterea profectus est in Rhodum. 4 Jam vero ubi e nave cum heroibus in desertum quendam insulae locum descenderat, a bubulis, latrones ingruisse ratis, arcebatur. 5 Et quum quae res esset dicentem propter canum latratum non possent audire, sed jactis lapidibus eum persequerentur, Althemenes superveniens contorto telo ignarus patrem interfecit. Qui ubi scelus patratum cognovit, deos precatus, terrae hiatus absconditus est.

CAPUT III.

(1) Deucalionis liberi erant Idomeneus et Crete et nothus (Aethon?) et Molus.

2 Glaucus, infans adhuc, muscam insequens in dolium melle plenum delapsus periit. Quo e conspectu sublato, Minos postquam multum eum quassive-

εὐρήσεως ἐμαντεύετο. ³Κούρητες δὲ εἶπον αὐτῷ, τρι-
χρώματον ἐν ταῖς ἀγέλαις ἔχειν βοῦν, τὸν δὲ τὴν
ταύτης θέαν ἀριστα εἰκάσαι δυνηθέντα, καὶ ζῶντα τὸν
παῖδα ἀποδώσειν. ⁴Συγκληθέντων δὲ τῶν μάντεων,
Πολύιδος, ὁ Κοιρανοῦ, τὴν χροάν τῆς βοῦς εἰκασε βά-
του καρπῷ· καὶ, ζητεῖν τὸν παῖδα ἀναγκασθεὶς, διὰ
τινος μαντείας ἀνεῦρε. ⁵Λέγοντος δὲ Μίνως, ὅτι δεῖ
καὶ ζῶντα ἀπολαβεῖν αὐτὸν, ἀπεκλείσθη σὺν τῷ νε-
κρῷ. Ἐν ἀμνηχανίᾳ δὲ πολλῇ τυγῶντων, εἶδε δρᾶ-
κοντα ἐπὶ τὸν νεκρὸν ἰόντα· τοῦτον βαλὼν λίθῳ
ἀπέκτεινε, δείσας μὴ ἂν αὐτὸς τελευτήσῃ, εἰ τούτῳ
συμπάθοι. ⁶Ἐρχεται δὲ ἕτερος δράκων, καὶ θεασάμενος
νεκρὸν τὸν πρῶτον, ἄπεισιν, εἴτα ὑποστρέφει ποῖαν
χομίζων, καὶ ταύτην ἐπιτίθησιν ἐπὶ πᾶν τὸ τοῦ ἐτέ-
ρου σῶμα· ἐπιτεθείσης δὲ τῆς ποίας, ἀνέστη. ⁷Θεασά-
μενος δὲ Πολύιδος καὶ Θαυμάσας, τὴν αὐτὴν ποῖαν
προσενεγκὼν τῷ τοῦ Γλαύκου σώματι, ἀνέστησεν.
(2) Ἀπολαβὼν δὲ Μίνως τὸν παῖδα, οὐδ' οὕτως εἰς
Ἄργος ἀπιέναι τὸν Πολύιδον εἶα, πρὶν ἢ τὴν μαντείαν
διδάξαι τὸν Γλαῦκον· ἀναγκασθεὶς δὲ ὁ Πολύιδος δι-
δάσκει. ²Καὶ ἐπεὶ δὴ ἀπέπλει, κελεύει τὸν Γλαῦκον
εἰς τὸ στομα ἐπιπτύσαι· καὶ τοῦτο ποιήσας Γλαῦκος
τὴν μαντείαν ἐπελάθετο. ³Τὰ μὲν οὖν περὶ τῶν τῆς
Εὐρώπης ἀπογόνων μέχρι τοῦδε μοι λελέγθω.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Δ'.

(1) Κάδμος δὲ, ἀποθανοῦσαν θάψας Τηλέφασσαν,
ὑπὸ Θρακῶν ξενισθεὶς, ἦλθεν εἰς Δελφοὺς περὶ τῆς
Εὐρώπης πυθανόμενος. Ὁ δὲ θεὸς εἶπε, περὶ μὲν
Εὐρώπης μὴ πολυπραγμονεῖν, γρῆσθαι δὲ καθοδηγῶ
βοῖ, καὶ πόλιν κτίζειν ἐνθα ἂν αὐτὴ πέσῃ καμουῦσα.
²Τοιοῦτον λαβὼν χρησμὸν, διὰ Φωκίων ἐπορεύετο.
Εἴτα βοὶ συντυχὼν ἐν τοῖς Πελάγοντος βουκολίαις,
ταύτη κατόπισθεν εἶπετο. Ἦ δὲ, διεξιούσα Βοιωτίαν,
ἐκλίθη, πόλις ἐνθα νῦν εἰσὶ Θῆβαι. ³Βουλόμενος δὲ
Ἀθηνᾶ καταβῦσαι τὴν βοῦν, πέμπει τινὰ τῶν μεθ'
ἑαυτοῦ ληφόμενον ἀπὸ τῆς Ἀρείας κρήνης ὕδωρ·
φρουρῶν δὲ τὴν κρήνην δράκων, ὃν ἐξ Ἀρεος εἶπον
τινὲς γεγονέναι, τοὺς πλείονας τῶν πεμφθέντων διέ-
φθειρεν. ⁴Ἀγανακτήσας δὲ Κάδμος, κτείνει τὸν δρᾶ-
κοντα· καὶ, τῆς Ἀθηνᾶς ὑποθεμένης, τοὺς ὀδόντας
αὐτοῦ σπείρει· τούτων δὲ σπαρέντων, ἀνέτειλαν ἐκ
γῆς ἄνδρες ἑνοπλοὶ, οὓς ἐκάλεσαν Σπαρτούς. ⁵Οὔτοι δὲ
ἀπέκτειναν ἀλλήλους, οἱ μὲν, εἰς ἔριν ἀκούσιον
ἐλθόντες, οἱ δὲ, ἀλλήλους ἀγνοοῦντες. ⁶Φερεκύδης δὲ
φησιν, ὅτι Κάδμος, ἰδὼν ἐκ γῆς ἀναφυσμένους ἄνδρας
ἐνόητους, ἐπ' αὐτοὺς ἐβάλε λίθους· οἱ δὲ, ὑπ' ἀλλή-
λων νομίζοντες βάλλεσθαι, εἰς μάχην κατέστησαν.
⁷Περὶ σφύθησαν δὲ πέντε· Ἐχίων, Οὐδαῖος, Χθόνιος,
Ἵπερήνωρ, Πέλιωρ. (2) Κάδμος δὲ, ἀνθ' ὃν ἔκτεινεν,
αἰδίων ἐνιαυτὸν ἐθήτευσεν Ἀρεῖ· ἣν δὲ ὁ ἐνιαυτὸς
τότε ὀκτὼ ἔτη.

²Μετὰ δὲ τὴν θητείαν Ἀθηνᾶ αὐτῷ βασιλείαν κα-

rat, de inveniendi ratione consuluit oraculum. ³Curetes
ei dixerunt tricolorem esse inter armenta ejus bovem; jam
qui conjectando assequi possit, cuinam rei bovis hujus
species optime queat comparari, cum quoque ad invenien-
dum puerum vitæque restituendum fore idoneum. ⁴Con-
vocatis igitur vatibus, Polyidus, Cærani filius, bovem tri-
plicis coloris cum moro rubi comparavit, et puerum vesti-
gare coactus, vaticinandi arte quadam adjutus eum reperit.
⁵At Minos vivum sibi puerum reddendum esse dictitans
cum cum mortuo inclusit. Quum itaque in summa consilii
inopia versaretur, draconem vidit ad mortuum acceden-
tem. Hunc lapide percussum occidit, veritus, ne, si ei
parceret, ipse moreretur. ⁶Deinde vero alter draco advenit,
ac priorem exstinctum conspicatus abit; mox herbam fe-
rens redit, eaque toti alterius corpori imposita, hunc in
vitam revocat. ⁷Id quum Polyidus miratus vidisset, can-
dem herbam Glauci corpori admovens mortuum suscita-
vit. (2) Sed Minos ne post recuperatum quidem filium
Argos redire Polyidum permisit nisi antea vaticinandi ar-
tem Glaucum docuerit. Polyidus coactus artem edocuit;
²et ubi nave in patriam profecturus erat, Glaucum jussit
in os sibi inspuere. Quo facto Glaucus vaticinandi artem
oblitus est. ³Hactenus igitur de Europæ posteritate.

CAPUT IV.

(1). Cadmus a Thracibus hospitio exceptus, postquam
Telephassam vita defunctam sepeliverat, Delphos conten-
dit de Europa deum sciscitaturus. Jussit Apollo, ne de
Europa curiose quæreretur, sed bove utens viæ duce urbem
conderet ubi illa defessa procubitura foret. ²Quo accepto
responso per Phocidem iter faciebat. Mox bovi inter Pela-
gontis armenta obviam factus, pone eam sequebatur. Hæc
vero Boeotiam percurrrens humi procubuit, ubi nunc ex-
stant Thebæ. ³Deinde bovem illam Minervæ mactaturus e
suis quendam misit, qui ex Martis fonte hauriret aquam.
Sed draco fonti custos appositus, quem Marte satum non-
nulli perhibuere, ex aquaturis plerosque absumsit. ⁴Quare
indignatus Cadmus draconem interemit, ac Minervæ con-
silio dentes ejus humo condidit. Quibus satis, armati e
terra viri exorti sunt, quos nominarunt Spartos. ⁵Horum
alteri inviti rixam ineuntes, alteri ignari inter se congressi
mutua cæde occumbunt. ⁶Verum Pherecydes dicit Ca-
dmm armatos viros e terra exorientes conspicientem la-
pidibus eos petivisse; sed hos, vicissim a se percuti existi-
mantes, inter se iniisse pugnam. ⁷Superfuerunt autem
quinque, Echion, Udaeus, Chthonius, Hyperenor, Pelor.
(2) Cadmus vero pro commissa cæde per annum ma-
gnum, quod tum octo annis constabat, Marti servivit.

²Post peractum servitii tempus Minerva regnum ei in-

τεσκεύασε, Ζεὺς ἔδωκεν αὐτῇ γυναῖκα Ἀρμονίαν, Ἀφροδίτης καὶ Ἄρεος θυγατέρα, καὶ πάντες θεοὶ, καταλιπόντες τὸν οὐρανὸν, ἐν τῇ Καδμείᾳ τὸν γάμον εὐωχούμενοι ἀνύμνησαν. ² Ἐδωκε δὲ αὐτῇ Κάδμος πέπλον, καὶ τὸν Ἥφαιστότευκτον ὄρμον, ὃν ὑπὸ Ἥφαιστου λέγουσί τινες δοθῆναι Κάδμῳ, Φερεκύδης δὲ ὑπὸ Εὐρώπης· ὃν παρὰ Διὸς αὐτὴν λαβεῖν. ³ Γίνονται δὲ Κάδμῳ θυγατέρες μὲν Αὐτονόη, Ἰνώ, Σεμέλη, Ἀγαυή, παῖς δὲ Πολύδωρος. Ἰνὼ μὲν οὖν Ἀθάμας ἔγημεν· Αὐτονόην δὲ Ἀρισταῖος Ἀγαυὴν, Ἐχίον.

(3) Σεμέλης δὲ Ζεὺς ἐρασθεὶς, Ἥρας κρύφα συνευνάζεται. Ἡ δὲ, ἐξαπατηθεῖσα ὑπὸ Ἥρας, κατανεύσαντος αὐτῇ Διὸς πᾶν τὸ αἰτηθὲν ποιήσειν, αἰτεῖται τοιοῦτον αὐτὸν ἐλθεῖν, οἷος ᾗθι μνηστευόμενος Ἥραν. ² Ζεὺς δὲ, μὴ δυνάμενος ἀνανεῦσαι, παραγίνεται εἰς τὸν θάλαμον αὐτῆς ἐφ' ὅρματος, ἀστραπαῖς ὁμοῦ καὶ βρονταῖς, καὶ κεραυνὸν ἔχων. ³ Σεμέλης δὲ διὰ τὸν φόβον ἐκλιπούσης, ἐξαμηνιαῖον βρέφος ἐξαμβλωθὲν ἐκ τοῦ πυρὸς ἀρπάσας, ἐνέβραψε τῷ μηρῷ. ⁴ Ἀποθανούσης δὲ Σεμέλης, αἱ λοιπαὶ Κάδμου θυγατέρες διήνεγκαν λόγον, συνευνησθαι θνητῷ τινι Σεμέλῃ, καὶ καταψεύσασθαι Διὸς, καὶ διὰ τοῦτο ἐκεραυνώθῃ. ⁵ Κατὰ δὲ τὸν χρόνον τὸν καθήκοντα, Διόνυσον γεννᾷ Ζεὺς λύσας τὰ ῥάγματα, καὶ δίδωσιν Ἑρμῇ. Ὁ δὲ κομίζει πρὸς Ἰνὼ καὶ Ἀθάμαντα, καὶ πείθει τρέφειν ὡς κόρην.

⁶ Ἀγανακτήσασα δὲ Ἥρα, μανίαν αὐτοῖς ἐνέβαλε. Καὶ Ἀθάμας μὲν, τὸν πρεσβύτερον παῖδα Λεάρχον ὡς ἔλαφον θηρεύσας ἀπέκτεινεν· Ἰνὼ δὲ, τὸν Μελικέρτην εἰς πεπυρωμένον λέβητα ῥίψασα, εἴτα βαστάσασα, μετὰ νεκροῦ τοῦ παιδὸς ἦλατο κατὰ βυθῶν. ⁷ καὶ Λευκοθέα μὲν αὐτὴ καλεῖται, Παλαίμων δὲ ὁ παῖς, οὕτως ὀνομασθέντες ὑπὸ τῶν πλεόντων· τοῖς χειμαζομένοις γὰρ βοηθοῦσιν. ⁸ Ἐτέθη δὲ ἐπὶ Μελικέρτῃ ἀγὼν τῶν Ἰσθμίων, Σισύφου θέντος.

⁹ Διόνυσον δὲ Ζεὺς εἰς ἔριφον ἀλλάζας τὸν Ἥρας θυμὸν ἔκλεψε· καὶ λαθὼν αὐτὸν Ἑρμῆς πρὸς Νύμφας ἐκόμισεν ἐν Νύσῃ τῆς Ἀσίας κατοικοῦσας, ἃς ὕστερον Ζεὺς καταστερίσας ὀνόμασεν Ὑάδας.

(4) Αὐτονόης δὲ καὶ Ἀρισταίου παῖς Ἀκταίων ἐγένετο, ὃς τραφεὶς παρὰ Χείρωνι κυνηγὸς ἐδιδάχθη, καὶ ὕστερον κατεβρώθη ἐν τῷ Κιθαιρῶνι ὑπὸ τῶν ἰδίων κυνῶν. ² Καὶ τοῦτον ἐτελεύτησε τὸν τρόπον, ὡς μὲν οὖν Ἀκουσίλαος λέγει, μηνίσαντος τοῦ Διὸς, ὅτι ἐμνηστεύσατο Σεμέλῃ· ³ ὡς δὲ οἱ πλείονες, ὅτι τὴν Ἀρτεμιν λουομένην εἶδε· καὶ φασὶ τὴν θεὸν παραχρῆμα αὐτοῦ τὴν μορφήν εἰς ἔλαφον ἀλλάξαι, καὶ τοῖς ἐπομένοις αὐτῷ πεντήκοντα κυσὶν ἐμβαλεῖν λύσσαν, ὑφ' ἧν κατὰ ἀγνοίαν ἐβρώθη. ⁴ Ἀπολομένου δὲ Ἀκταίου, οἱ κύνες ἐπιζητοῦντες τὸν δεσπότην, κατωρύνοντο, καὶ ζήτησιν ποιούμενοι, παρεγένοντο ἐπὶ τὸ τοῦ Χείρωνος ἄντρον· ὃς εἰδὼλον κατεσκεύασεν Ἀκταίου, ὃ καὶ τὴν λύπην αὐτῶν ἔπαυσε.

struxit. Jupiter Harmoniam, Veneris et Martis filiam, uxorem dedit, atque omnes dii, relicto caelo, in Cadmea convivio excepti nuptias celebrarunt. ² Dedit ei Cadmus peplum et monile a Vulcano fabricatum, quod, ut nonnulli dicunt, ab ipso Vulcano acceperat, secundum Pherecydem vero ab Europa, cui Jupiter id donaverat. ³ Nascuntur Cadmo filiae Autonoe, Ino, Semele, Agave, filius vero Polydorus. Ino Athamanti nupsit, Autonoe Aristaeo, Agave Echioni.

(3) Cum Semele Jupiter, ejus amore captus, clam Junonae concumbit. Haec autem ab Junone decepta, Jove quidquid deposceret sese facturum pollicente, ex eo petit, ut talis ad se accedat, qualis venerit Junonis nuptias ambiens. ² Quod quum Jupiter abnuere non posset, curru vectus tonans et fulminans ejus thalamum ingreditur. ³ Quare Semele metu extincta semestrem partum edidit, quem Jupiter e medio abreptum igne femori insuit. ⁴ Semele extincta, reliquae Cadmi filiae sermonibus divulgant eam cum mortalium quodam concubuisse, et ab Jove se compressam mentitam, eamque ob rem fulminatam esse. ⁵ Congruo deinde tempore Jupiter, solutis filis, Dionysum parit eumque tradit Mercurio. Hic ad Ino et Athamantem puerum defert, iisque suadet ut tamquam puellam educant.

⁶ Quod iniquo animo ferens Juno iis furorem injecit. Et Athamas quidem majorem natu filium Learchum, velut cervum venatus, interfecit; Ino vero Melicertem in lebetem fervente aqua plenum conjecit, atque deinde mortuum secum asportans prosiluit in profunda. ⁷ Et ipsa quidem Leucotheae, puer vero Palaemonis a navigatoribus nomen acceperunt: nam tempestate vexatis opem ferunt. ⁸ In Melicertae denique honorem Isthmia Sisypho auctore instituta sunt.

⁹ Dionysum vero in hordum transformatum Jupiter Junonis irae subduxit, ac Mercurius transtulit eum ad Nymphas, quae Nysam in Asia incolebant, quaeque postea a Jove inter sidera collocatae nominabantur Hyades.

(4) Autonoes et Aristaei filius fuit Actaeon, qui a Chirone educatus et venationem edoctus postea a suis ipsius canibus in Cithaerone devoratus est. ² Atque hunc in modum finivit, secundum Acusilaum, Jovis irā, quod Semeles nuptias ambiisset; ³ secundum plerosque autem, quod Dianam se lavantem conspexisset; tum enim deam dicunt extemplo eum in cervum commutasse, atque quinquaginta qui eum sequebantur canibus rabiem injecisse, ab iisque ignaris dominum esse discriptum. ⁴ Postquam Actaeon perierat, canes herum cum ululatu vestigantes ad Chironis antrum devenerunt, qui Actaeonis simulacrum efflxit, quo canibus obiecto effecit ut maerorem deponerent.

Τὰ ὀνόματα τῶν Ἀκταίωνος κυνῶν. Ἐξ ὧν οὗτοι ***

Δὴ νῦν καλὸν σῶμα περισταδὸν, ἥυτε θῆρες,
τοῦδε δάσαντο κύνες κρατεροί · πέλας Ἀρκυα πρώτη.
... μετὰ ταύτην, ἄλκιμα τέκνα,
Λυγκεὺς καὶ Βάνος πύδας ἀνετὸς, ἥδ' Ἀμάρυνθος.
Καὶ τοὺς ὀνομαστὶ διήνεγκεν, ὥς κατέλεξε.
[Καὶ τότε Ἀκταίων ἐθανεν Διὸς ἐννεσίησι.]
Πρῶτοι γὰρ μέλαν αἶμα πῖον σφετέροιο ἀνακτος
Σπαρτὸς τ' ὦν, Ἀργὸς τε, Βορῆς τ' αἰψηροκέλευθος.
[Τοῦ δ' Ἀκταίωνος πρῶτοι φάγον, αἶμα δ' ἔλαψαν.]
Τοὺς δὲ μετ' ἄλλοι πάντες ἐπέσσυθεν ἐμμεμαῶτες.
(Ἀργαλέων ὀδυνῶν ἄκος ἐμμεναι ἀνθρώποισιν.)

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ε'.

(1) Διόνυσος δὲ εὐρετῆς ἀμπέλου γενόμενος, Ἦρας
μανίαν αὐτῇ ἐμβαλούσης, περιπλανᾶται Αἴγυπτον τε
καὶ Συρίαν. ²Καὶ τὸ μὲν πρῶτον Πρωτεύς αὐτὸν ὑπο-
δέχεται βασιλεὺς Αἰγυπτίων. ³Ἀῖθις δὲ εἰς Κύβελαν
τῆς Φρυγίας ἀφικνεῖται καὶ καὶ καθαρθεὶς ὑπὸ Ῥέας,
καὶ τὰς τελετὰς ἐκμαθὼν, καὶ λαβὼν παρ' ἐκείνης
τὴν στολὴν, ἐπὶ Ἰνδοῦς διὰ τῆς Θράκης ἡπείγετο.
⁴Λυκοῦργος δὲ, παῖς Δρύαντος, Ἰδωνῶν βασιλεύων,
οἱ Στρυμόνα ποταμὸν παροικοῦσι, πρῶτος ὑβρίσας
ἐξέβαλεν αὐτόν. ⁵Καὶ Διόνυσος μὲν εἰς θάλασσαν πρὸς
Θέτιν τὴν Νηρέως κατέφυγε· Βάχχαι δὲ ἐγένοντο
αἰγυμάλωτοι καὶ τὸ συνεπόμενον Σατύρων πλῆθος
αὐτῷ. ⁶Ἀῖθις δὲ αἱ Βάχχαι ἐλύθησαν ἐξαίφνης· Λυ-
κούργῳ δὲ μανίαν ἐποίησε Διόνυσος. Ὁ δὲ, μεμνηνὼς,
Δρύαντα τὸν παῖδα, ἀμπέλου νομίζων κλῆμα κόπτειν,
πελέκει πλήζας, ἀπέκτεινε, καὶ ἀκρωτηριάσας αὐτόν,
ἐσωφρόνησε. ⁷Τῆς δὲ γῆς ἀκάρπου μενούσης, ἔχρησεν
ὁ θεὸς, καρποφορήσιν αὐτὴν, ἂν θανατωθῇ Λυκοῦρ-
γος. Ἰδωνοὶ δὲ ἀκούσαντες, εἰς τὸ Παγγαῖον αὐτὸν
ἀπαγαγόντες ὄρος, ἔδησαν, καὶ κατὰ Διονύσου βού-
λησιν ὑπὸ ἵππων διαφθαρεῖς ἀπέθανε.

(2) Διελθὼν δὲ Θράκην, καὶ τὴν Ἰνδικὴν ἅπασαν,
στήλας ἐκεῖ στήσας, ἤκεν εἰς Θήβας· καὶ τὰς γυναῖκας
ἠνάγκασε καταλιπούσας τὰς οἰκίας βακχεύειν ἐν τῇ
Κιθαιρῶνι. ²Πενθεὺς δὲ, γεννηθεὶς ἐξ Ἀγαυῆς Ἐχρίωνι,
παρὰ Κάδμου εἰληφὼς τὴν βασιλείαν, διεκώλυε ταῦτα
γίνεσθαι. Καὶ παραγενόμενος εἰς Κιθαιρῶνα τῶν
Βακχῶν κατάσκοπος, ὑπὸ τῆς μητρὸς Ἀγαυῆς κατὰ
μανίαν ἐμελείσθη. Ἐνόμισε γὰρ αὐτὸν θηρίον εἶναι.
³Δεῖξας δὲ Θηβαίοις ὅτι θεὸς ἐστίν, ἤκεν εἰς Ἀργος·
καὶ πάλιν οὐ τιμώντων αὐτόν, ἐξέμηνε τὰς γυναῖ-
κας. Αἱ δὲ, ἐν τοῖς ὄρεσι τοὺς ἐπιμαστιδίου ἐχούσαι
παῖδας, τὰς σάρκας αὐτῶν ἐσιτοῦντο. (3) Βουλόμενος
δὲ ἀπὸ τῆς Ἰκαρίας εἰς Νάξον διακομισθῆναι, Τυρρῆ-
νῶν ληστρικὴν ἐμισθώσατο τριήρη. Οἱ γὰρ, αὐτὸν ἐνθέ-
μενοι, Νάξον μὲν παρέπλεον, ἡπείγοντο δὲ εἰς Ἀσίαν
ἀπεμπολήσαντες. ²Ὁ δὲ τὸν μὲν ἰσθὸν καὶ τὰς κώ-
πας ἐποίησεν ὄφεις, τὸ δὲ σχάφος ἔπλησε κισσοῦ

Nomina canum Actæonis : ***

Jam pulcrum ejus corpus circumstantes in modum ferarum
dilacerarunt canes validi. Ac Arcya prima
... post hanc, fortis proles,
Lyncæus et Banus pedibus celer, atque Amarynthus.

Et hos nominatim protulit in enumeratione :

[Ac tum Actæon occubuit Jovis numine.]
Primi enim nigrum sanguinem biberunt domini sui.
Spartus Argusque Boresque celeriter viam conficiens.
[Hi primi ederunt membra Actæonis et sanguinem lam-
Post hos vero reliqui omnes prompte irruerunt. [berunt]
(Sævorum dolorum remedium esse hominibus.)

CAPUT V.

(1) Bacchus, vitis inventor, furore a Junone injecto
percitus Ægyptum pererrat et Syriam. ²Ac primum quidem
Proteus, rex Ægyptiorum, hospitio eum excepit. ³Deinde
ad Cybelum Phrygiæ montem pervenit; ibique a Rhea
sanæ menti restitutus et cæremonias edoctus, accepta ab
illa stola, ad Indos (?) per Thraciam contendit. ⁴Lycurgus
vero Dryantis filius, rex Edonorum qui Strymonem flu-
vium accolunt, eum contumelia affectum eiecit. ⁵Tum Bac-
chus in mare ad Thetidem Nerei filiam confugit; Bacchæ
autem et quæ eum comitabatur Satyrorum turba captivæ
in vincula conjectæ sunt. ⁶Mox vero Bacchæ repente sunt
liberatæ; Lycurgo enim Bacchus furorem injecit. Tum ille
amentia præceps Dryantem filium, vitis palmitem se ra-
tus amputare, securi percussus occidit; sed postquam
corporis extremitates ei præciderat, resipuit. ⁷Deinde ubi
terra nullas suppeditabat fruges, deus vaticinatus est, tum
agros fertilitatem recuperaturos, quum Lycurgus morte
multatus fuerit. Quo accepto oraculo Edones illum in Pan-
gaum montem abductum in vincula conjecerunt, ibique
ex Bacchi voto equis dilaniatus occubuit.

(2) Bacchus vero post Thraciam (atque Indiam) univer-
sam peragratam, positus ibi stelis, venit Thebas, ubi mu-
lieres, relictis domibus, furore bacchico in Cithærone
discursitare coegit. ²Pentheus autem, Agaves et Echionis
filius, qui Cadmo in regno successerat, hæc ab illis fieri vo-
luit prohibere; sed quum in Cithæronem Bacchas specu-
laturus sese contulisset, ab Agave matre, per furorem
eum feram esse arbitrata, membratim discerptus est.
³Deinde Bacchus, postquam se deum esse Thebanis demon-
straverat, profectus est Argos; ubi quum eodem modo
negligetur, mulieribus injecit insaniam. Hæc itaque in
montibus lactentium, quos secum extulerant, filiorum
carnibus vescébantur. (3) Post quum ab Icaria in Naxum
transvehi cuperet, prædatoriam Tyrrenorum triremem
mercede conduxit. Sed Tyrreni, deo in nave imposito,
Naxi litora præterlegunt atque vela faciunt in Asiam, ubi
deum vendituri erant. ²Tum Bacchus malum remosque in
serpentes vertit atque navem hedera tiliarumque sonitu

καὶ βοῆς αὐλῶν· οἱ δὲ, ἐμμανεῖς γενόμενοι, κατὰ τῆς θαλάττης ἔφυγον καὶ ἐγένοντο δελφῖνες. ³ Ὡς δὲ μαθόντες αὐτὸν θεὸν ἄνθρωποι ἐτίμων· ὁ δὲ ἀναγαγὼν ἐξ Ἄδου τὴν μητέρα, καὶ προσαγορεύσας Θυώνην, μετ' αὐτῆς εἰς οὐρανὸν ἀνῆλθεν.

(4) Ὁ δὲ Κάδμος μετὰ Ἀρμονίας Θήβας ἐκλιπὼν, πρὸς Ἐγχέλεας παραγίνεται. Τούτοις δὲ ὑπὸ Ἰλλυριῶν πολεμουμένοις ὁ θεὸς ἔχρησεν, Ἰλλυριῶν κρατῆσαι, εἰς ἡγεμόνα Κάδμον καὶ Ἀρμονίαν ἔχουσιν. Οἱ δὲ πεισθέντες ποιοῦνται κατὰ Ἰλλυριῶν ἡγεμόνας τούτους, καὶ κρατοῦσι. Καὶ βασιλεύει Κάδμος Ἰλλυριῶν, καὶ παῖς Ἰλλύριος αὐτῷ γίνεται. ² Αὖθις δὲ μετὰ Ἀρμονίας εἰς δράκοντα μεταβαλὼν, εἰς Ἰλύσιον πεδῖον ὑπὸ Διὸς ἐξεπέμφθησαν.

(5) Πολύδωρος δὲ, Θηβῶν βασιλεὺς γενόμενος, Νυκτιίδα γαμεῖ, Νυκτέως τοῦ Χθονίου θυγατέρα, καὶ γεννᾷ Λαβδάκον. Οὗτος ἀπώλετο μετὰ Πενθέα, ἐκεῖνον φρονῶν παραπλήσια. ² Καταλιπόντος δὲ Λαβδάκου παῖδα ἐνιαυσιαῖον Λαῖον, τὴν ἀρχὴν ἀφείλετο Λύκος, εἰς οὗτος ἦν παῖς, ἀδελφὸς δὲ Νυκτέως. ³ Ἀμφότεροι δὲ ἀπὸ Εὐβοίας φυγόντες, ἐπεὶ Φλεγύαν ἀπέχτειναν τὸν Ἄρεος καὶ Δωτιίδος τῆς Βοιθηίδος, Ὑρίαν κατῴκουν, καὶ, διὰ τὴν πρὸς Πενθέα οἰκειότητα, ἐγεγόνεισαν πολῖται. ⁴ Αἰρεθεὶς οὖν Λύκος πολέμαρχος ὑπὸ Θηβαίων, ἐπετίθετο τῇ δυναστείᾳ, καὶ βασιλεύσας ἔτη εἴκοσι, φονευθεὶς ὑπὸ Ζήθου καὶ Ἀμφίονος ὀνήσκει δι' αἰτίαν τήνδε· ⁵ Ἀντιόπη θυγάτηρ ἦν Νυκτέως· ταύτῃ Ζεὺς συνῆλθεν. Ἡ δὲ, ὥς ἐγκυὸς ἐγένετο, τοῦ πατρὸς ἀπειλοῦντος, εἰς Σικυῶνα ἀποδιδράσκει πρὸς Ἐπωπέα καὶ τούτῳ γαμεῖται. ⁶ Νυκτεὺς δὲ ἀθυμήσας ἑαυτὸν φονεύει, δοὺς ἐντολὴν Λύκῳ παρὰ Ἐπωπέως καὶ παρὰ Ἀντιόπης λαβεῖν δίκας. ⁷ Ὁ δὲ στρατευσάμενος Σικυῶνα χειροῦται· καὶ τὸν μὲν Ἐπωπέα κτείνει, τὴν δὲ Ἀντιόπην ἤγαγεν αἰχμάλωτον. ⁸ Ἡ δὲ ἀγομένη δύο γεννᾷ παῖδας ἐν Ἐλευθεραῖς τῆς Βοιωτίας, οὓς ἐκκειμένους εὐρὼν βουκόλος ἀνατρέφει, καὶ τὸν μὲν καλεῖ Ζήθον, τὸν δὲ Ἀμφίονα. Ζήθος μὲν οὖν ἐπεμελεῖτο βουφορβίων, Ἀμφίων δὲ κιθαρῳδίαν ἤσκει, δόντος αὐτῷ λύραν Ἑρμοῦ. ⁹ Ἀντιόπην δὲ ἤκιστο Λύκος καθεύδων, καὶ ἡ τούτου γυνὴ Δίρκη λαοοῦσα δὲ ποτε, τῶν δεσμῶν αὐτομάτως λυθέντων, ἤκεν ἐπὶ τῶν παίδων ἑπαυλιν, δεχθῆναι πρὸς αὐτῶν θέλουσα. ¹⁰ Οἱ δὲ, ἀναγνωρισάμενοι τὴν μητέρα, τὸν μὲν Λύκον κτείνουσι, τὴν δὲ Δίρκην δῆσαντες ἐκ ταύρου θανοῦσαν ῥίπτουσιν εἰς κρήνην τὴν ἀπ' ἐκείνης καλουμένην Δίρκην. ¹¹ Παραλαβόντες δὲ τὴν δυναστείαν, τὴν μὲν πόλιν ἐτείχισαν, ἐπακολούθησάντων τῇ Ἀμφίονος λύρᾳ τῶν λίθων· Λαῖον δὲ ἐξέβαλον. ¹² Ὁ δὲ, ἐν Πελοποννήσῳ διατελὼν, ἐπιξενούται Πέλοπι, καὶ τούτου παῖδα Χρύσιππον, ἄρματοδραμεῖν διδάσκων, ἐρασθεὶς ἀναρπάζει.

(6) Γαμεῖ δὲ Ζήθος μὲν Θήβην, ἀφ' ἧς ἡ πόλις Θήβαι· Ἀμφίων δὲ Νιόβην τὴν Ταντάλου, ἡ γεννᾷ παῖδας μὲν ἑπτὰ, Σίπυλον, Μίνυτον, Ἰσμηνον, Δα-

replevit. Verum nautae furore acti in mare praecipites desilierunt et in delphinos transmutati sunt. ³ Itaque quum divinitatem ejus cognovissent homines, divinis honoribus eum colebant. Hic deinde cum matre, quam ab inferis reductam nominavit Thyonen, in caelum conscendit.

(4) Interea Cadmus cum Harmonia, relictis Thebis, venit ad Enchelenses. Quibus, quum ab Illyriis bello vexarentur, a deo responsum fuit se Illyriorum fore victores, si duces haberent Cadmum et Harmoniam. Igitur oraculi fidem secuti eos adversus Illyrios duces eligunt et superiores praelio discedunt. Sic itaque Cadmus Illyriorum regnum adipiscitur, eique filius nascitur Illyrius. ² Postremo cum Harmonia in draconem mutatus, in Elysium campum a Jove abducti sunt.

(5) Polydorus Thebarum regno praefectus Nycteidem, Nyctei, Chthonii, filiam, uxorem ducit, ex eaque gignit Labdacum. Hic post Pentheum, quod eodem fere quo ille erat animo, perit. ² Quum vero Labdacus Laium amniculum filium reliquisset, per ejus puerilem aetatem regnum sibi arripuit Lycus, frater Nyctei. ³ Horum uterque propter eandem Phlegiae, ex Marte et Dotide Boebeide nati, ab Euboea exulatum abierunt Hyriam, deinde ob necessitudinem, quae cum Pentheo iis intercessit, inter cives Thebanos sunt recepti. ⁴ Lycus igitur belli dux a Thebanis delectus summa rerum potitus est, et post regnum viginti annorum a Zetho et Amphione interemtus diem obiit supremum. Causa rei fuit haec: ⁵ Nycteus filiam habebat Antiopam; cum hac Jupiter congressus est. Ubi vero gravida esset, patre pernam minitante, Sicyonem fugit ad Epopeum eique nupsit. ⁶ Nycteus interim mœrore confectus, postquam Lycum in Epopeum et Antiopam animadvertere jesserat, sibi ipse mortem conceivit. ⁷ Lycus vero in bellum profectus Sicyonem cepit et Epopeum interemit et Antiopam captivam abduxit. ⁸ Haec dum iter fecit in Eleutheris Boeotiae urbe geminos peperit, quos expositos bubulcus invenit ac educavit, eorumque alterum nominavit Zethum, alterum Amphionem. Zethus rei pecuariae studio se dabat, Amphion a Mercurio lyra donatus citharædicam exercebat. ⁹ Antiopam vero inclusam Lycus et Dirce conjux contumeliose tractabant. Sed vinculis quondam ultro solutis, furtim ad filiorum domicilium, ut ab iis exciperetur, contendit. ¹⁰ Qui matre agnita Lycum occidunt, ac Dirce crinibus ad taurum religatam necant, atque mortuam in fontem, qui ab ea Dirce nominatus est, conjiciunt. ¹¹ Occupato deinde imperio urbem, subsecutis Amphionis lyram lapidibus, muro cinxerunt Laiumque fugarunt. ¹² Hic quum in Peloponneso versaretur a Pelope hospitio exceptus, filium ejus Chrysippum, quem curulis artis exercendae rationem edocebat, amore incensus rapuit.

(6) Zethus uxorem ducit Theben, a qua Thebarum urbs cognominata est; Amphion vero Niobam Tantali, quae septem ei parit filios: Sipylum, Minytum, Ismenon.

μασίγθωνα, Ἀγήνορα, Φαίδιμον, Τάνταλον· θυγατέρας δὲ τὰς Ἰσας, Ἴθιοδαίαν, ἥ, ὡς τινες, Νέαιραν, Κλεοδόξην, Ἀστυόχην, Φθίαν, Πελοπίαν, Ἀστυκράτειαν, Ὠγυγίαν. ²Ψείδοδος δὲ δέκα μὲν υἱοὺς, δέκα δὲ θυγατέρας· Ἡρόδωρος δὲ δύο μὲν ἄρρενας, τρεῖς δὲ θηλείας· Ὀμηρος δὲ ἕξ μὲν υἱοὺς, ἕξ δὲ θυγατέρας φησὶ γενέσθαι. ³Εὐτεκνος δὲ οὖσα Νιόβη, τῆς Λητοῦς εὐτεκνωτέρα εἶπεν ὑπάρχειν. Λητὴ δὲ ἀγανακτήσασα, τὴν τε Ἀρτεμιν καὶ τὸν Ἀπόλλωνα κατ' αὐτῶν παρώξυνε. ⁴Καὶ τὰς μὲν θηλείας ἐπὶ τῆς οἰκίας κατετόξευσεν Ἀρτεμις· τοὺς δὲ ἄρρενας κοινῇ πάντας ἐν Κιθαιρῶνι Ἀπόλλων κυνηγετοῦντας ἀπέκτεινε. ⁵Ἐσώθη δὲ τῶν μὲν ἄρρένων Ἀμφίων· τῶν δὲ θηλειῶν Χλωρίς ἢ πρεσβυτέρα, ἥ Νηλεὺς συνώκησε. Κατὰ δὲ Τελεσίλλαν ἐσώθησαν Ἀμύκλας καὶ Μελίβοια. Ἐτοξεύθη δὲ ὑπ' αὐτῶν καὶ Ζῆθος καὶ Ἀμφίων. Ἀὐτὴ δὲ Νιόβη (Θήβας ἀπολιποῦσα πρὸς τὸν πατέρα Τάνταλον ἦκεν εἰς Σίπυλον· καχεὶ δ' αὖ εὐχάμενη, τὴν μορφὴν εἰς λίθον μετέβαλε· καὶ χεῖται δάκρυα νύκτωρ καὶ μεθ' ἡμέραν τοῦ λίθου.

(7) Μετὰ δὲ τὴν Ἀμφίωνος τελευτὴν Λαῖος τὴν βασιλείαν παρέλαβε· καὶ γῆμας θυγατέρα Μενεικίως, ἣν ἔνιοι μὲν Ἰοκάστην, ἔνιοι δὲ Ἐπικάστην λέγουσι, ²χρησάντος τοῦ θεοῦ μὴ γεννᾶν, τὸν γεννηθέντα γὰρ πατροκτόνον ἔσεσθαι· ὃ δὲ οἰνωθεὶς συνῆλθε τῇ γυναικὶ, καὶ τὸ γεννηθὲν ἐκθεῖναι δίδωσι νομῇ, περόναις διατρήσας τὰ σφυρά. ³Ἄλλ' οὗτος μὲν ἐξέθηκεν εἰς Κιθαιρῶνα· Πολύβου δὲ βουκόλοι τοῦ Κορινθίων βασιλέως τὸ βρέφος εὐρόντες, πρὸς τὴν αὐτοῦ γυναῖκα Περιβοίαν ἤνεγκαν. Ἢ δὲ ἀνελούσα ὑποβάλλεται, καὶ θεραπεύσασα τὰ σφυρά, Οἰδίπουν καλεῖ, τοῦτο θεμένη τὸ ὄνομα διὰ τὸ τοὺς πόδας ἀνοιδῆσαι. ⁴Τελευθεῖς δὲ ὁ παῖς, καὶ διαφέρων τῶν ἡλίκων ἐν βώμῃ, διὰ φθόνον ὠνειδίετο ὑπόβλητος. ⁵Ὁ δὲ, πυθανόμενος παρὰ τῆς Περιβοίας, μαθεῖν οὐκ ἐδύνατο· ἀφικόμενος δὲ εἰς Δελφοὺς περὶ τῶν ἰδίων ἐπυνθάνετο γονέων. ⁶Ὁ δὲ θεὸς εἶπεν αὐτῷ, εἰς τὴν πατρίδα μὴ πορεύεσθαι· τὸν μὲν γὰρ πατέρα φονεύσειν, τῇ δὲ μητρὶ μιγήσεσθαι. Τοῦτο ἀκούσας, καὶ νομίζων ἐξ ὧν ἐλέγετο γεγεννησθαι, Κόρινθον μὲν ἀπέλιπεν. ⁷Ἐφ' ἄρματος δὲ διὰ τῆς Φωκίδος φερόμενος, συντυγχάνει κατὰ τινὰ στενὴν ὁδὸν ἐφ' ἄρματος ὀχρουμένου Λαίου καὶ Πολυφόντη· κῆρυξ δὲ οὗτος ἦν Λαίου· καὶ κελεύσαντος ἐκχωρεῖν, καὶ δι' ἀπίθειαν καὶ ἀναβολὴν κτείναντος τῶν ἵππων τὸν ἕτερον, ἀγανακτήσας Οἰδίπους καὶ Πολυφόντην καὶ Λαίον ἀπέκτεινε, καὶ παρεγένετο εἰς Θήβας.

(8) Λαῖον μὲν οὖν θάπτει βασιλεὺς Πλαταιέων Δαμασίστρατος· τὴν δὲ βασιλείαν Κρέων ὁ Μενεικίως παραλαμβάνει.

²Τούτου δὲ βασιλείοντος οὐ μικρὰ συμφορὰ κατέσχε Θήβας. Ἐπειμ' ἐγὰρ Ἴφρα Σφίγγα, ἥ μητρὸς μὲν Ἰγιδνῆς ἦν, πατρὸς δὲ Τυφῶνος· ³εἶχε δὲ πρόσωπον μὲν γυναικὸς, στῆθος δὲ καὶ βάσιν καὶ οὐρὰν

Damasichthonem, Agenorem, Phaidimum, Tantalum, totidemque filias, Ethodaiam sive, ut alii volunt, Neeram, Cleodoxam, Astyochem, Phthiam, Pelopiam, Astycrateam, Ogygiam. ²At Hesiodus decem filios totidemque filias, Herodorus vero duos mares et tres feminas, Homerus denique sex filios et sex item filias ei fuisse referunt. ³Quare Niobe tot liberis aucta Latona se fecundiorē esse jactavit. Quod agre ferens Latona Dianam et Apollinem in ipsos irritavit. ⁴Atque feminas quidem domi sagittis interfecit Diana, mares vero ad unum omnes in Cithaerone venantes Apollo occidit. ⁵Servatus tamen est e filiis Amphion et e filiabus Chloris nati maxima, quam Neleus duxit uxorem. Verum Telesillae testimonio Amyclas et Melibrea fuerunt superstites, contra Zethus et Amphion deorum sagittis transfixi perierunt. ⁶Ipsa vero Niobe, Thebis relictis ad Tantalum patrem venit in Sipylum, ibique Iovem precata in saxum commutata est, atque lacrimae noctu et interdium de lapide defluunt.

(7) Post Amphionem vita defunctum Laius regnum suscepit. Hic, ducta Meneccei filia, quam nonnulli Iocastam, alii Epicastam nominant, ²oraculo monitus est, ne filios gigneret, quod qui nasceretur patricida futurus esset. Nihilominus autem per ebrietatem cum uxore concubuit, atque ex ea natum infantem, talis ejus sibula trajectis, pastori dedit exponendum. ³At hic quidem puerum in Cithaerone monte exposuit; Polybi vero Corinthiorum regis bubulci repertum infantem ad Peribocam illius uxorem tulerunt; quae assumptum puerum velut proprium sibi supponit, eumque, curatis pedibus, propter eorum tumorem nominat Oedipum. ⁴Adulto puero et robore aequalibus antecellente ob invidiam contumeliosus supposititius appellabatur. ⁵Qui quum ex Periboca id quareret, nec certius aliquid posset comperire, Delphos profectus de parentibus suis sciscitatus est. ⁶Dixit ei deus, ne in patriam rediret, quippe qui patri eadem illaturus et rem habiturus esset cum matre. Quibus auditis, putans se ex iis qui dicebantur parentibus natum esse, Corinthum non est reversus. ⁷Sed dum curru vehitur per Phocidem, obviam factus est Laio vehiculo eunti, et Polyphontae illius praconi. Quo iubente ut de via cederet, atque, quum dicto non audiens cunctaretur, equorum jugalium alterum occidente, Oedipus iracundia percitus et Polyphontem et Laium interfecit, et deinde pervenit Thebas.

(8) Laium Plateensium rex Damasistratus sepeliendum curavit; regiam vero dignitatem Creon Meneccei filius suscepit.

²Hoc regnante non mediocris clades Thebas occupavit. Juno enim Sphingem misit, ejus mater erat Echidna, pater autem Typhon. ³Habebat illa faciem quidem mulieris, verum pectus et pedes caudamque leonis, alas deni-

λέοντος καὶ πτέρυγας ὄρνιθος. ⁴Μαθοῦσα δὲ αἰνίγμα παρὰ Μουσῶν, ἐπὶ τὸ Φίκειον ὄρος ἐκαθέζετο, καὶ τοῦτο προὔτεινε Θηβαίοις. ⁵Ἦν δὲ τὸ αἰνίγμα· τί ἐστίν, ὃ μίαν ἔχον φωνήν, τετράπουν καὶ δίπουν καὶ τρίπουν γίνεται; ⁶Χρησιμοῦ δὲ Θηβαίοις ὑπάρχοντος, τηνικαῦτα ἀπαλλαγῆσθαι τῆς Σφιγγὸς, ἥνικα ἂν τὸ αἰνίγμα λύσωσι, (καὶ) συνιόντες εἰς αὐτὸ πολλάκις, ἐζήτει (ἐζήτουν;) τί τὸ λεγόμενόν ἐστιν. ⁷Ἐπεὶ δὲ μὴ εὗρισκον, ἀρπάσασα ἓνα, κατεβίβρωσκε. ⁸Πολλῶν δὲ ἀπολλυμένων, καὶ τὸ τελευταῖον Αἴμονος τοῦ Κρέοντος, κηρύσσει Κρέων τῷ τὸ αἰνίγμα λύσοντι καὶ τὴν βασιλείαν καὶ τὴν Λαΐου δώσειν γυναῖκα. ⁹Οἰδίπους δὲ ἀκούσας ἔλυσεν, εἰπὼν τὸ αἰνίγμα τὸ ὑπὸ τῆς Σφιγγὸς λεγόμενον, ἄνθρωπον εἶναι· γεννᾶσθαι γὰρ τετράπουν βρέφος τοῖς τέτταρσιν ὀχούμενον κώλοις· τελειούμενον δὲ τὸν ἄνθρωπον δίπουν· γηρῶντα δὲ τρίτην προσλαμβάνειν βάσιν τὸ βᾶκτρον. ¹⁰Ἦ μὲν οὖν Σφιγὴ ἀπὸ τῆς ἀκροπόλεως ἑαυτὴν ἔρριπεν· Οἰδίπους δὲ καὶ τὴν βασιλείαν παρέλαβε καὶ τὴν μητέρα ἔγημεν ἀγνοῶν· καὶ παῖδας ἐτέκνωσεν ἐξ αὐτῆς Πολυνείκη καὶ Ἑτεοκλέα, θυγατέρας δὲ Ἰσμήνην καὶ Ἀντιγόνην. Εἰσι δὲ, οἱ γεννηθῆναι τὰ τέκνα φασὶν ἐξ Εὐρυγανείας τῆς Τεύθραντος.

(9) Φανέντων δὲ ὕστερον τῶν λανθανόντων, Ἰοκάστη μὲν ἐξ ἀγρόνης ἑαυτὴν ἀνήρτησεν· Οἰδίπους δὲ τὰς ὄψεις τυφλώσας ἐκ Θηβῶν ἤλαύνετο, ἀρὰς τοῖς παισὶ θέμενος, οἱ, τῆς πόλεως αὐτὸν ἐκβαλλόμενον θεωροῦντες, οὐκ ἐπήμυναν. ²Παραγενόμενος δὲ σὺν Ἀντιγόνῃ τῆς Ἀττικῆς εἰς Κολωνόν, ἔνθα τὸ τῶν Εὐμενίδων ἐστὶ τέμενος, καθίζει ἱκέτης, προσδεχθεὶς ὑπὸ Θησέως· καὶ μετ' οὐ πολὺν χρόνον ἀπέθανεν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ'.

(1) Ἑτεοκλῆς δὲ καὶ Πολυνείκης περὶ τῆς βασιλείας συντίθενται πρὸς ἀλλήλους, καὶ αὐτοῖς δοκεῖ τὸν ἕτερον παρ' ἐνιαυτὸν ἄρχειν. ²Τινὲς μὲν οὖν λέγουσι, πρῶτον ἄρξαντος Πολυνείκου, παραδοῦναι μετ' ἐνιαυτὸν τὴν βασιλείαν Ἑτεοκλεῖ· τινὲς δὲ, πρῶτον Ἑτεοκλέους ἄρξαντος, μὴ βούλεσθαι παραδοῦναι τὴν βασιλείαν. ³Φυγαδευθεὶς οὖν Πολυνείκης ἐκ Θηβῶν ἦκεν εἰς Ἄργος, τὸν τε ὄρμον καὶ τὸν πέπλον ἔχων. ⁴Ἐβασίλευε δὲ Ἄργους Ἀδραστος ὁ Ταλαοῦ· καὶ τοῖς τούτου βασιλείοις νύκτωρ προσπελάζει, καὶ συνάπτει μάχην Τυδεῖ τῷ Οἰνέως φεύγοντι Καλυδῶνα. ⁵Γενομένης δὲ ἐξαίφνης βοῆς, ἐπιφανεὶς Ἀδραστος διέλυσεν αὐτούς· καὶ μάντεώς τινος ὑπομνησθεὶς λέγοντος αὐτῷ, κάπρω καὶ λέοντι συζεῦξαι τὰς θυγατέρας, ἀμφοτέρους εἴλετο νυμφίους· εἶχον γὰρ ἐπὶ τῶν ἀσπίδων ὁ μὲν κάπρου προτομήν, ὁ δὲ λέοντος. ⁶Γαμει δὲ Δηϊπύλῃ μὲν Τυδεὺς, Ἀργεῖν δὲ Πολυνείκης· καὶ αὐτοὺς Ἀδραστος ἀμφοτέρους εἰς τὰς πατρίδας ὑπέσχετο κατὰζειν. ⁷Καὶ πρῶτον ἐπὶ Θήβας ἔσπευδε στρατεύεσθαι, καὶ τοὺς ἀριστεὰς συνήθροισεν.

(2) Ἀμφιάραος δὲ ὁ Οἰκλέους, μάντις ὢν, καὶ

que avis. ¹Quæ quum a Musis ænigma didicisset, in Phicio monte consedit atque istud proponebat Thebanis. Fuit autem ænigma hocce : Quidnam esset illud quod unam vocem habens, quattuor et duobus et tribus pedibus incederet. ²Jam vero quum Thebanis oraculo renuntiatum esset, tunc se a Sphinge liberatum iri, quum ænigma solverint, subinde in montem illum convenientes quærebant, quidnam dictum illud significaret. Quod quum non reperirent, unum semper Sphinx abripuit abreptumque devoravit. ³Multis hunc in modum interfectis, inter eosque postremo Hæmone, Creontis filio, Creon ænigma soluturo et regnum et Laii uxorem se traditurum præconis voce jubet enuntiare. ⁴Quod ubi ad Œdipi aures pervenerat, ænigma solvit. Etenim quod a Sphinge propositum esset, hominem significare ait; nasci enim quadrupedem infantem, qui quattuor ingrederetur membris, adultum vero esse bipedem, senescentem denique tertium pedem assumere baculum. ⁵Sphinx igitur (ex arce) se præcipitem dedit, Œdipus autem regnum accepit et matrem ignarus duxit uxorem; ex eaque filios genuit Polynicem et Eteoclem, filias Ismenen et Antigonen. Sunt tamen qui hosce liberos ex Eurygania Teuthrantis filia natos esse tradant.

(9) Postea vero ubi quæ latuerant in lucem prodire, Iocasta suspensio se necavit, Œdipus autem, effossis sibi oculis, Thebis ejectus est, filios devovens, quod ex urbe expelli parentem spectantes cum ab injuria non defenderent. ²Profugit igitur cum Antigone in Colonom Atticæ, ubi in Eumenidum luco supplex consedit, et a Theseo exceptus non ita multo post e vita migravit.

CAPUT VI.

(1) Eteocles vero et Polynices de regno gerendo inter se paciscuntur et placet iis, ut vicibus per annum regnum administrent. ²Nonnulli igitur Polynicem primum regnasse dicunt, deinde post annum regnum tradidisse Eteocli. Alii Eteoclem primum regnantem non voluisse ajunt fratri regnum tradere. ³Polynices itaque Thebis fugatus, monile et peplum secum exportans venit Argos. ⁴Rex ibi erat Adrastus, Talai filius. Ad cujus regiam noctu accedens Polynices cum Tydeo, Œnci filio, qui tum Calydone Argos confugiebat, manum conserit. ⁵Orto vero subito clamore, supervenit Adrastus, eorumque pugnam diremit. Idem vatis recordatus ut apro et leoni filias in conjugium daret jubentis, ambos illis sponso designavit. Nam in clypeis alter apri, leonis alter effigiem gestabant. ⁶Deipylen itaque Tydeus, Argiam Polynices uxorem duxit; atque Adrastus utrumque in patriam suam se reducturum pollicitus est. ⁷Et primum quidem contra Thebas paravit expeditionem, ad quam præstantissimos viros convocavit.

(2) Amphiarus autem Oiclis filius vaticinandi peritis-

προειδώς, ὅτι δεῖ πάντας τοὺς στρατευσαμένους χω-
ρὶς Ἀδράστου τελευτῆσαι, αὐτὸς τε ὤκνει στρατεύε-
σθαι, καὶ τοὺς λοιποὺς ἀπέτρεπε. ²Πολυνείκης δὲ
ἀφικόμενος πρὸς Ἴφιν τὸν Ἀλέκτορος, ἡξίου μαθεῖν,
πῶς ἂν Ἀμφιάραος ἀναγκασθῇ στρατεύεσθαι· ὁ δὲ
εἶπεν, εἰ λάβοι τὸν ὄρμον Ἐριφύλη. ³Ἀμφιάραος μὲν
οὖν ἀπέειπεν Ἐριφύλη παρὰ Πολυνείκους δῶρα λαμ-
βάνειν· Πολυνείκης δὲ δοὺς αὐτῇ τὸν ὄρμον, ἡξίου
τὸν Ἀμφιάραον πείσαι στρατεύειν· ἦν γὰρ ἐπὶ ταύτης.
⁴Γενομένης γὰρ αὐτῆς * πρὸς Ἀδράστον, διαλυσάμενος
ὤμοσε, περὶ ὧν Ἀδράστος διαφέρειται, διακρίνειν
Ἐριφύλην συγχωρῆσαι. ⁵Ὅτε οὖν ἐπὶ Θήβας ἔδει
στρατεύειν, Ἀδράστου μὲν παρακαλοῦντος, Ἀμφια-
ράου δὲ ἀποτρέποντος, Ἐριφύλη τὸν ὄρμον λαβοῦσα,
ἔπεισε τὸν Ἀδράστον (ἄνδρα;) στρατεύειν. ⁶Ἀμφια-
ραος δὲ ἀνάγκην ἔχων στρατεύεσθαι, τοῖς παισὶν
ἐντολὰς ἔδωκε τελειωθείσι τὴν τε μητέρα κτείνειν,
καὶ ἐπὶ Θήβας στρατεύειν.

(3) Ἀδράστος δὲ συναθροίσας, σὺν ἡγεμόσιν ἑπτὰ
πολεμῖν ἔσπευδε Θήβας. ²Οἱ δὲ ἡγεμόνες ἦσαν οὔδε·
Ἀδράστος Ταλαοῦ, Ἀμφιάραος Οἰκλέους, Καπανεύς
Ἴππονόου, Ἴππομέδων Ἀριστομάχου· οἱ δὲ λέγουσι,
Ταλαοῦ. Οὗτοι μὲν ἐξ Ἀργούς. ³Πολυνείκης Οἰδίπο-
δος ἐκ Θηβῶν· Τυδεὺς Οἰνέως, Αἰτωλός· Παρθενο-
παῖος Μειλινίωνος, Ἀρκάς. ⁴Τινὲς δὲ Τυδέα μὲν καὶ
Πολυνείκην οὐ καταριθμοῦσι· συγκαταλέγουσι δὲ τοῖς
ἑπτὰ Ἐτεόκλον Ἴφιον, καὶ Μηκιστέα.

(4) Παραγενόμενοι δὲ εἰς Νεμέαν, ἥς ἐβασίλευε
Λυκούργος, ἐζήτουν ὕδωρ. Καὶ αὐτοῖς ἡγήσατο τῆς
ἐπὶ κρήνην ὁδοῦ Ἐριφύλη, ἥτις νήπιον παῖδα ὄντα
Ὀφέλτην [ἀπολιποῦσα, ὄν] ἔτρεφεν, Εὐρυδίκης ὄντα
καὶ Λυκούργου. ²Αἰσθόμενοι γὰρ αἱ Αἰθιοπικαὶ ὕστερον
Θόαντα σεσωσμένον, ἐκείνον μὲν ἔκτειναν, τὴν δὲ
Ἐριφύλην ἀπημπόλησαν· διὸ παραθεῖσα ἐλάτρευε
παρὰ Λυκούργῳ. ³Δεικνυούσης δὲ τὴν κρήνην, ὁ παῖς
ἀπολειφθεὶς ὑπὸ δράκοντος διαφθείρεται. ⁴Τὸν μὲν
οὖν δράκοντα ἐπιφανέντες οἱ μετὰ Ἀδράστου κτεί-
νουσι, τὸν δὲ παῖδα θάπτουσιν· Ἀμφιάραος δὲ εἶπεν,
ἐκείνοις τὸ σημεῖον τὰ μέλλοντα προμαντεύεσθαι.
Τὸν δὲ παῖδα Ἀρχέμορον ἐκάλεσαν. ⁵Οἱ δὲ ἔθεσαν ἐπ'
αὐτῷ τὸν τῶν Νεμέων ἀγῶνα. Καὶ ἵππῳ μὲν ἐνίκη-
σεν Ἀδράστος· σταδίῳ δὲ Ἐτεόκλος· πυγμῇ Τυδεὺς·
ἄρματι (ἄλματι;) καὶ δίσκῳ Ἀμφιάραος· ἀκοντίῳ
Λαόδοκος· πάλῃ Πολυνείκης· τόξῳ Παρθενοπαῖος.

(5) Ὡς δὲ ἦλθον εἰς τὸν Κιθαιρώνα, πέμπουσι Τυ-
δέα προερχόμενον Ἐτεοκλεῖ, τὴν βασιλείαν παραχω-
ρεῖν Πολυνείκει, καθὰ συνέθεντο· μὴ προσέχοντος δὲ
Ἐτεοκλέους, διάπειραν τῶν Θηβαίων Τυδεὺς ποιού-
μενος, καθ' ἕνα προκαλούμενος, πάντων περιεγένετο·
²οἱ δὲ πεντήκοντα ἄνδρας ὀπλίσαντες ἀπὸ τῶν ἐνὶ ὄρε-
σιν αὐτόν. Πάντας δὲ αὐτοὺς χωρὶς Μαίονος ἀπέ-
κτεινε· κάπειτα ἐπὶ τὸ στρατόπεδον ἦλθεν.

(6) Ἀργεῖοι δὲ καθοπλισθέντες προσήσαν τοῖς τεί-
χεσι· καὶ, πυλῶν ἑπτὰ οὐσῶν, Ἀδράστος μὲν παρὰ

simus, quod omnes in eo bello præter unum Adrastum
perituros esse prævidebat, et ipse expeditionem detrecta-
bat et reliquos dehortabatur. ²Polynices vero ad Iphin
Alektoris filium contendit, ab eoque petiit, ut qua posset
ratione Amphiarum ad belli societatem cogere demon-
straret. Huic ille respondit, si torquem aureum Eriphyle ac-
ciperet. ³Amphiarus ergo, ne quid a Polynice muneris
caperet, Eriphylæ interdixit. Verum Polynices eam mo-
nili donatam rogavit, ut virum suum ad expeditionem
susciendam induceret. Erat enim hoc in ejus potestate
positum. ⁴Nam Amphiarus quæ fuit ei cum Adraστο dis-
sensionem componens, quidquid inter eos litis ac discor-
diæ foret, ad Eriphyles judicium se relaturum jurejurando
confirmaverat. ⁵Quo igitur tempore contra Thebas profici-
scendum erat, Adraστο exhortante, Amphiarao contra de-
trectante, Eriphyle monili corrupta maritum ad ineundam
expeditionem adduxit. ⁶Tum Amphiarus ad militiam co-
actus filiis dedit mandatum, ut adulti matrem occide-
rent atque contra Thebas in bellum profiscerentur.

(3) Adrastus igitur, collecto exercitu, cum septem du-
cibus Thebas bello aggredi properavit. ²Duces vero fue-
runt: Adrastus Talai, Amphiarus Oiclis, Capaneus Hip-
ponoi, Hippomedon Aristomachi sive, ut aliis placet, Talai.
Hi Argivi fuerunt. ³Polynices Œdipodis, Thebanus; Ty-
deus Œnei, Ætolus; Parthenopæus Milanionis, Arcas.
⁴Sunt tamen qui Tydeum et Polynicem non connumerent,
sed inter septem illos recensent Eteoclum, Iphios filium,
et Mecisteum.

(4) Qui ubi ad Nemeam, cujus rex erat Lycurgus,
pervenerant, aquam quærentibus ad fontem viæ dux fuit
Hypsipyle, quæ nutriebat Ophelten infantem, Eurydices
filium et Lycurgi. ²Nam quum Lemniæ mulieres ab ea
Thoantem patrem servatum fuisse comperissent, illum
quidem necarunt, at Hypsipylum in servitutem vendide-
runt. Quocirca venundata apud Lycurgum serviebat. ³Ea
dum fontem monstrat, relictus puer a serpente occiditur.
⁴Serpentem igitur Adrastus cum sociis superveniens inter-
emit ac puerum sepelivit. Amphiarus vero dixit hoc sibi
prodigio quæ eventura essent prænuntiari. Quare pue-
rum vocarunt Archemorum, ⁵in ejusque honorem Nemeæ
certamen instituerunt, in quo Adrastus vicitequo, cursu
Eteoclus, pugilatu Tydeus, curru (saltu?) et disco Am-
phiarus, jaculo Laodocus, lucta Polynices, arcu Parthe-
nopæus.

(5) Deinde quum ad Cithæronem pervenere, Tydeum
legatum mittunt, qui Eteoclem juberet ex constituto re-
gnum cedere Polynici. Eteocle non obtemperante, Ty-
deus de Thebanis periculum facturum singulos ad certamen
provocavit, iisque omnibus superior discessit. ²Illi vero
quingenta viros armatos collocarunt, qui redeuntem
ex insidiis aggredierentur. Eos tamen omnes, uno excepto
Mæone, interfecit, atque deinde rediit ad exercitum.

(6) Jam vero Argivi sumtis armis, ad muros accesse-
runt, et quum septem essent portæ, Adrastus ad Homo-

τὰς Ὀμολοΐδας πύλας ἔστη· Καπανεύς δὲ παρὰ τὰς Ὠγυγίας· Ἀμφιάραος δὲ παρὰ τὰς Προϊτίδας· Ἴππομέδων δὲ παρὰ τὰς Ὀχνηΐδας (Νηΐτας?)· Πολυνείκης δὲ παρὰ τὰς Ὑψίστας· Παρθενοπαῖος δὲ παρὰ τὰς Ἠλέκτρας· Τυδεύς δὲ παρὰ τὰς Κρηνίδας. ²Καθώπλισε δὲ καὶ Ἐτεοκλῆς Θηβαίους, καὶ καταστήσας ἡγεμόνας ἴσους ἴσοις ἔταξε, καὶ, πῶς ἂν περιγένοιτο τῶν πολεμίων, ἐμαντεύετο.

(7) Ἦν δὲ παρὰ Θηβαίοις μάντις Τειρεσίας Εὐήρους καὶ Χαρικλοῦς νύμφης, ἀπὸ γένους Οὐδαίου τοῦ Σπαρτοῦ, γενόμενος τυφλὸς τὰς δράσεις. ²Οὗ περὶ τῆς πηρώσεως καὶ μαντικῆς λέγονται λόγοι διάφοροι. Ἄλλοι μὲν γὰρ αὐτὸν ὑπὸ θεῶν φασὶ τυφλωθῆναι, ὅτι τοῖς ἀνθρώποις, ἃ κρύπτειν ἤθελον, ἐμήνυε· ³Φερεικῦδης δὲ, ὑπὸ Ἀθηνᾶς αὐτὸν τυφλωθῆναι. Οὕσαν γὰρ τὴν Χαρικλὼν προσφιλῇ τῇ Ἀθηνᾷ... γυμνὴν ἐπὶ πάντα ἰδεῖν· τὴν δὲ, ταῖς χερσὶ τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ καταλαβομένην, πηρὸν ποιῆσαι· ⁴Χαρικλοῦς δὲ θεομένης ἀποκαταστήσαι πάλιν τὰς δράσεις, μὴ δυναμένην τοῦτο ποιῆσαι, τὰς ἀκοὰς διακαθάρασαν πᾶσαν ὀρνίθων φωνὴν ποιῆσαι συνιέναι, καὶ σκῆπτρον αὐτῇ δωρήσασθαι κυάνεον, ὃ φέρων ὁμοίως τοῖς βλέπουσιν ἐβάδιζεν. ⁵Ἡσίοδος δὲ φησιν, ὅτι θεασάμενος περὶ Κυλλήνην ὄφεις συνουσιάζοντας, καὶ τούτους τρώσας, ἐγένετο ἐξ ἀνδρὸς γυνή· πάλιν δὲ τοὺς αὐτοὺς ὄφεις παρατηρήσας συνουσιάζοντας, ἐγένετο ἀνὴρ. ⁶Διόπερ Ἦρα καὶ Ζεὺς ἀμφισβητοῦντες, πότερον τὰς γυναῖκας ἢ τοὺς ἀνδρας ἤδεσθαι μᾶλλον ἐν ταῖς συνουσίαις συμβαίνοι, τοῦτον ἀνέκρινον. Ὁ δὲ ἔφη, δεκαεννέα μοιρῶν περὶ τὰς συνουσίας οὐσῶν, τὰς μὲν ἐννέα ἀνδρας ἤδεσθαι, τὰς δὲ δέκα γυναῖκας. ⁷Οὐεν Ἦρα μὲν αὐτὸν ἐτύφλωσε, Ζεὺς δὲ μαντικὴν αὐτῷ ἔδωκε. [Τὸ ὑπὸ Τειρεσίου λεχθὲν πρὸς Δία καὶ Ἦραν·

Οἷον μὲν μοίρην δέκα μοιρῶν τέρπεται ἀνὴρ,
τὰς δὲ δέκα' (ἐννέα δ' ?) ἐμπύμπλησι γυνὴ τέρπουσα νόημα.]

Ἐγένετο δὲ καὶ πολυχρόνιος.

⁸Οὗτος οὖν Θηβαίοις μαντευόμενος εἶπε νικήσειν, εἰάν Μενοικεύς ὁ Κρέοντος Ἄρει σφάγιον αὐτὸν ἐπιιδῇ. Τοῦτο ἀκούσας Μενοικεύς ὁ Κρέοντος, ἑαυτὸν πρὸ τῶν πυλῶν ἔσφαξε. ⁹Μάχης δὲ γενομένης, οἱ Καδμείοι μέχρι τῶν τειχῶν συνεδιώχθησαν. Καὶ Καπανεύς ἀρπάσας κλίμακα, ἐπὶ τὰ τεῖχη δι' αὐτῆς ἀνῆει· καὶ Ζεὺς αὐτὸν κεραυνοῖ. (8) Τούτου δὲ γενομένου, τροπαιὸν (τροπή ?) τῶν Ἀργείων γίνεται. Ὡς δὲ ἀπώλυντο πολλοὶ, δόξαν ἑκατέροις τοῖς στρατεύμασιν, Ἐτεοκλῆς καὶ Πολυνείκης περὶ τῆς βασιλείας μονομαχοῦσι, καὶ κτείνουσιν ἀλλήλους. ²Καρτερᾶς δὲ πάλιν γενομένης μάχης, οἱ Ἀστακοῦ παῖδες ἡρίστευσαν. Ἴσμαρος μὲν γὰρ Ἴππομέδοντα ἀπέκτεινε· Λεάδης δὲ Ἐτεοκλον· Ἀμφίδικος δὲ Παρθενοπαῖον· ὥς δὲ Εὐριπίδης φησὶ, Παρθενοπαῖον ὁ Ποσειδῶνας παῖς Περικλύμενος ἀπέκτεινε. ³Μελάνιππος δὲ ὁ λοιπὸς τῶν παίδων [εἰς τὴν γαστέρα] Τυδέα τιτρώσκει. Ἡμιθνή-

loidem portam collocatus est, Capaneus ad Ogygiam, Amphiarus ad Proctidem, Hippomedon ad Neitam, Poly-nices ad Hypsistam, Parthenopæus ad Electridem, Tydeus ad Crenidem. ² Interea Eteocles quoque Thebanos armis instruxit, atque constitutis totidem ducibus, quomodo posset hostes superare, vaticinantium consilio conqui-sivit.

(7) Erat apud Thebanos Tiresias vates, Everis et Chariclūs nymphae filius, ab Udari Sparti genere oriundus, oculorum luce orbat. ² Cujus de cecitate ac vaticinandi peritia variae sunt historiae. Namque alii eum deorum ira excaecatū esse dicunt, quia mortalibus quae celare volebant, evulgasset. ³ Pherecydes autem a Minerva eum luminibus privatum narrat. Nam quum Chariclo Minervae esset amica,.... illum nudam per omnia deam vidisse, hanc vero manibus attingentem illius oculos caecum reddidisse. ⁴ At Chariclo Minervam orasse, ut filio suo oculos restitueret. Quod quum dea efficere non posset, expurgatis illius auribus, omnem avium vocem intelligendi tribuisse facultatem, eundemque cyaneo scapto condonasse, quod gestans atque ac oculatus incederet. ⁵ Hesiodus vero dicit eum ad Cyllenen montem serpentes coeuntes conspicatum, quod eos vulnerasset, e viro in mulierem mutatum esse; et quum rursus eosdem serpentes coeuntes observasset, in priorem viri formam rediisse. ⁶ Quocirca Juno ac Jupiter ambigentes mulieresne an viri majorem in coeundo voluptatem caperent, hunc sibi arbitrum delegerunt. Tum ille de novem ac decem quae inter cocundum voluptatis partes caperentur, novem virum, ac mulierem decem partibus frui judicavit. ⁷ Quare illum Juno oculorum usu privavit, Jupiter autem pro luminibus ademptis vaticinandi scientiam concessit. [Responsum quod Tiresias dedit Jovi et Junoni :

Parte una e denis mas partibus oblectatur,
at mulier solidum coitus capit ipsa decuncem.]

Longaeus quoque Tiresias fuit.

⁸ Hic igitur Thebanis victoriam vaticinatus est, si Menaeus Creontis filius sese Marti victimam devoveret. Quod ubi Menaeus audivit, se ipse ante portas mactavit. ⁹ Deinde vero pugna commissa, Cadmei ad muros usque repulsi sunt, et arreptis scalis Capaneus in muros jam ascendit, ubi Jupiter fulmine ictum interemit. (8) Quo facto Argivi in fugam se converterunt. Quum autem multi cecidissent, ex utriusque exercitus sententia de regno singulari certamine decernunt Eteocles et Poly-nices, ac mutua se caede interficiunt. ² Nova deinde pugna magna cum acerbitate commissa, Astaci filii inter omnes virtute fuerunt conspicui. Ismarus enim Hippomedontem prostravit, Leades Eteoclum, Amphidicus Parthenopæum, quem tamen Euripides a Periclymeno Neptuni filio occisum fuisse narrat. ³ Melanippus qui restabat Astaci filius, Tydeum (in ventre) vulneravit. Qui

τος δὲ αὐτοῦ κειμένου, παρὰ Διὸς αἰτησαμένη Ἀθηνᾶ φάρμακον ἤνεγκε, δι' οὗ ποιεῖν ἔμελλεν ἀθάνατον αὐτόν. ⁴ Ἀμφιάραος δὲ αἰσθόμενος τοῦτο, μισθὸν Τυδέα δτι παρὰ τὴν ἐκείνου γνώμην εἰς Θήβας ἔπεισε τοὺς Ἀργεῖους στρατεύεσθαι, τὴν Μελανίππου κεφαλὴν ἀποτεμὼν ἔδωκεν αὐτῷ· (τιτρωσκόμενος δὲ Τυδεὺς ἔκτεινεν αὐτόν.) ⁵ Ὁ δὲ διελὼν, τὸν ἐγκέφαλον ἐξεῖρρόφησεν αὐτόν. Ὡς δὲ εἶδεν Ἀθηνᾶ, μυσσάμενος τὴν εὐεργεσίαν ἐπέσχε τε καὶ ἐφθόνησεν. ⁶ Ἀμφιαράῳ δὲ φεύγοντι παρὰ ποταμὸν Ἰσμηνὸν, πρὶν ὑπὸ Περικλυμένου τὰ νῶτα τρωθῆ, Ζεὺς κεραυνὸν βαλὼν τὴν γῆν διέσπασεν. Ὁ δὲ σὺν τῷ ἄρματι καὶ τῷ ἡνιόχῳ Βάτωνι, ὡς δὲ ἔνιοι, Ἐλαττωνῷ, ἐκρύφθη, καὶ Ζεὺς ἀθάνατον αὐτὸν ἐποίησεν. ⁷ Ἀδραστος δὲ μόνον ἵππος διέσωσεν Ἀρίων. Τοῦτον ἐκ Ποσειδῶνος ἐγέννησε Δημήτηρ εἰκασθεῖσα Ἐρινύϊ κατὰ τὴν συνουσίαν.

ΚΕΦΑΛΙΟΝ Ζ'.

(1) Κρέων δὲ, τὴν Θηβαίων βασιλείαν παραλαβὼν, τοὺς τῶν Ἀργείων νεκροὺς ἔρριψεν ἀτάφους, καὶ κηρύξας μηδένα θάπτειν, φύλακας κατέστησεν. ² Ἀντιγόνη δὲ, μία τῶν Οἰδίποδος θυγατέρων, κρύφα τὸ Πολυνείκους σῶμα κλέψασα ἔθαψε· καὶ φωραθεῖσα ὑπὸ Κρέοντος, αὐτοῦ τῷ τάφῳ ζῶσα ἐνεκρύφθη. ³ Ἀδραστος δὲ εἰς Ἀθήνας ἀφικόμενος, ἐπὶ τὸν Ἐλέου βωμὸν κατέφυγε, καὶ ἱκετερίαν θείας, ἡζίου θάπτειν τοὺς νεκρούς. ⁴ Οἱ δὲ Ἀθηναῖοι μετὰ Θησεῖος στρατεύσαντες, αἰροῦσι Θήβας, καὶ τοὺς νεκροὺς τοῖς οἰκείοις διδόασιν θάψαι. ⁵ Τῆς δὲ Καπανέως καιομένης πυρᾶς, Εὐάδνη ἡ Καπανέως μὲν γυνὴ, θυγάτηρ δὲ Ἴφιος, ἑαυτὴν βαλοῦσα συγκατεκαίετο.

(2) Μετὰ δὲ ἔτη δέκα, οἱ τῶν ἀπολομένων παῖδες, κληθέντες Ἐπίγονοι, στρατεύειν ἐπὶ Θήβας προηροῦντο, τὸν τῶν πατέρων θάνατον τιμωρήσασθαι βουλόμενοι. ² Καὶ μαντευομένοις αὐτοῖς ὁ θεὸς ἐθέσπισε νίκην Ἀλκμαίωνος ἡγουμένου. ³ Ὁ μὲν οὖν Ἀλκμαίων ἡγεῖσθαι τῆς στρατείας οὐ βουλόμενος, πρὶν τίσασθαι τὴν μητέρα, ὅμως στρατεύεται. Λαβοῦσα γὰρ Ἐριφύλη παρὰ Θερσάνδρου τοῦ Πολυνείκους τὸν πέπλον, συνέπεισε καὶ τοὺς παῖδας στρατεύεσθαι. ⁴ Οἱ δὲ ἡγεμόνα Ἀλκμαίωνα ἐλόμενοι, Θήβας ἐπολέμουν. ⁵ Ἦσαν δὲ οἱ στρατευόμενοι οἷδε· Ἀλκμαίων καὶ Ἀμφιλόχος Ἀμφιαράου, Αἰγιαλεὺς Ἀδράστου· Διομήδης Τυδέως· Πρόμαχος Παρθενοπαίου· Σθένελος Καπανέως· Θέρσανδρος Πολυνείκους· Εὐρύαλος Μηκιστεύς. (3) Οὗτοι πρῶτον μὲν πορθοῦσι τὰς πέριξ κώμας, ἔπειτα, τῶν Θηβαίων ἐπελθόντων Λαοδάμαντος τοῦ Ἑτεοκλέους ἡγουμένου, γενναίως μάχονται. ² Καὶ Λαοδάμας μὲν Αἰγιαλέα κτείνει, Λαοδάμαντα δὲ Ἀλκμαίων. Καὶ μετὰ τὸν τούτου θάνατον, Θηβαῖοι συμφεύγουσιν εἰς τὰ τεῖχη. ³ Τειρεσίῳ δὲ εἰπόντος αὐτοῖς πρὸς μὲν Ἀργεῖους κήρυκα περὶ διαλύσεως ἀποστέλλειν, αὐτοὺς δὲ φεύγειν, πρὸς μὲν τοὺς πολεμίους

quum semianimis jaceret, Minerva a Jove impetratum remedium attulit, quo illum immortalem redderet. ⁴ Quod quum animadvertisset Amphiarus, Tydeum exosus, quoniam præter sententiam suam Argivos ad bellum Thebanum compulisset, desectum Melanippi caput ei tradidit. (Tydeus enim, quum jam vulneratus esset, Melanippum interfecerat.) ⁵ Quo ille diviso cerebrum adeo exsorbuit. Id ubi Minerva animadvertit, beneficium ei invidens retractavit. ⁶ Amphiarao vero ad Ismenum fluvium fugienti, priusquam in humeris a Periclymeno vulnus acciperet, demisso ab Jove fulmine, terra dehiscit, atque ille cum curru simul et Batone auriga, sive, ut quidam ferunt, Elattono, terræ hiatu absorptus est et a Jove immortalitate condonatus. ⁷ Solus Adrastus Arione equo vectus in tutum evasit. Hunc equum Ceres in Erinnyis formam versa ex Neptuni concubitu genuerat.

CAPUT VII.

(1) Creon, Thebanorum regnum adeptus, cæsorum Argivorum corpora insepulta projecit, et edicto præcipiens ne quis ea sepelire curaret, custodes apposuit. ² Verum Antigona, una ex Œdipi filiabus, clam Polynicis corpus sublatum humavit. Sed a Creonte deprehensa, viva eodem, quo frater, sepulcro condita est. ³ Adrastus autem Athenas profectus, ad Misericordiæ aram confugit, atque supplex cadaverum tumulandi potestatem precatur. ⁴ Tum Athenienses, suscepta expeditione, Theseo duce Thebas capiunt, et mortuorum corpora suis sepelienda concedunt. ⁵ Conflagrante vero Capanei rogo, Evadne illius conjux, Iphios filia, in eum se conjecit et una cum marito cremavit.

(2) Decimo anno post, occisorum filii, quos Epigonos vocant, patrum cædem ulturi contra Thebanos bellum decernunt. ² Quibus oraculum sciscitantibus deus victoriam vaticinatus est, si duce uterentur Alcmaëone. ³ Sed Alcmaeon expeditionis præfecturam detrectabat, nisi antea de matre supplicium sumsisset; nihilo secius tamen in bellum contendit. Nam quum Eriphyle a Thersandro Polynicis filio peplum accepisset, filios quoque ad arma capienda adduxit. ⁴ Illi igitur, delecto Alcmaëone duce, Thebanis bellum intulerunt. ⁵ Quorum nomina hæc sunt: Alcmaeon et Amphilocho, Amphiarai filii, Ægialeus Adrasti, Diomedes Tydei, Promachus Parthenopæi, Sthenelus Capanei, Thersander Polynicis, Euryalus Mecistei. (3) Hi primo quidem finitimos circa vicos depopulantur, deinde vero, Thebanis sub duce Laodamante, Eteoclis filio, ad prælium egressis, strenue pugnant. ² Laodamas Ægialeum interfecit, Laodamantem vero Alcmaeon; quo cæso, Thebani intra mœnia fuga se recipiunt. ³ Deinde vero monente eos Tiresia, ut ad Argivos de pace petenda mitterent præconem, ipsi autem fugam capesserent, ad hostes præconem

κέρυκα πέμπουσιν, αὐτοὶ δὲ, ἀναβιβάσαντες ἐπὶ τὰς ἀπῆνας τέκνα καὶ γυναῖκας, ἐκ τῆς πόλεως ἔφευγον.

⁴Νύκτωρ δὲ ἐπὶ τὴν λεγομένην Τίλφοῦσσαν κρήνην παρὰγενομένων αὐτῶν, Τειρεσίαν, ἀπὸ ταύτης πιὼν, αὐτοῦ τὸν βίον κατέστρεψε. Θηβαῖοι δὲ ἐπὶ πολὺ διελοῦντες, πόλιν Ἑστιάαν κτίσαντες κατέκτισαν. (4) Ἀργεῖοι δὲ ὕστερον τὸν ὄρασμον τῶν Θηβαίων μαθόντες, εἰσίσχιν εἰς τὴν πόλιν, καὶ συναθροίζουσι τὴν λείαν, καὶ καθαιροῦσι τὰ τεύχη. ²Τῆς δὲ λείας μέρος εἰς Δελφοὺς πέμπουσιν Ἀπόλλωνι καὶ τὴν Τειρεσίῳ θυγατέρα Μαντώ. Πῦξαντο γὰρ αὐτῷ, Θήβας ἐλόντες τὸ κάλλιστον τῶν λαφύρων ἀναθήσειν.

(5) Μετὰ δὲ τὴν Θηβαίων ἄλωσιν αἰσθόμενος Ἀλκμαίων καὶ ἐπ' αὐτὸν ὄωρα εἰληφυῖαν Ἐριφύλην τὴν μητέρα, μᾶλλον ἡγανάκτησε· καὶ, χρήσαντος Ἀπόλλωνος αὐτῷ, τὴν μητέρα ἀπέκτεινεν. ²Ἐνιοὶ μὲν μᾶλλον λέγουσι σὺν Ἀμφιλόχῳ τῷ ἀδελφῷ κτείναι τὴν Ἐριφύλην, ἔνιοι δὲ ὅτι μόνος. ³Ἀλκμαίωνα δὲ μετῴθην Ἐρινὺς τοῦ μητρικοῦ φόνου. Καὶ μεμνηνὸς, πρῶτον μὲν εἰς Ἀρκαδίαν πρὸς Οἰκλέαν παραγίνεται, ἐκεῖθεν δὲ εἰς Ψωφίδα πρὸς Φηγέα. ⁴Καθαρθεὶς δὲ ὑπ' αὐτοῦ, Ἀρσινόην γαμεῖ τὴν τούτου θυγατέρα· καὶ τὸν τε ὄρμον καὶ τὸν πέπλον ἔδωκε ταύτῃ. ⁵Γενομένης δὲ ὕστερον τῆς γῆς δι' αὐτὸν ἀφόρου, χρήσαντος αὐτῷ τοῦ θεοῦ πρὸς Ἀγελῶν ἀπιέναι, καὶ παρ' ἐκεῖνον πόλιν διαλαμβάνειν, τὸ μὲν πρῶτον πρὸς Οἰνέα παραγίνεται εἰς Καλυδῶνα καὶ ξενίζεται παρ' αὐτῷ. Ἐπειτα ἀφικόμενος εἰς Θεσπρωτοὺς, τῆς χώρας ἀπελαύνεται. ⁶Τελευταῖον δὲ ἐπὶ τὰς Ἀγελῶν πηγὰς παρὰγενομένης, καθαίρεται τε ὑπ' αὐτοῦ, καὶ τὴν ἐκεῖνου θυγατέρα Καλλιρρόην λαμβάνει, καὶ ὃν Ἀγελῶς προσέχουσε τόπον κτίσας κατέκτισε.

⁷Καλλιρρόης δὲ ὕστερον τὸν τε ὄρμον καὶ τὸν πέπλον ἐπιθυμούσης λαβεῖν, καὶ λεγούσης οὐ συνοικήσειν αὐτῷ, εἰ μὴ λάβοι ταῦτα· διὸ παρὰγενομένης εἰς Ψωφίδα Ἀλκμαίων, Φηγεὶ λέγει τεθεσπίσθαι τῆς μανίας ἀπαλλαγὴν ἑαυτοῦ, ὅταν τὸν ὄρμον εἰς Δελφοὺς κομίτας ἀναθῇ καὶ τὸν πέπλον. ⁸Ὁ δὲ, πιστεύσας, οἶδωσι. Μηνύσαντος δὲ θεράποντος, ὅτι Καλλιρρόη ταῦτα λαβὼν ἐκόμεζεν, ἐνεδρευθεὶς ὑπὸ τῶν Φηγέως παίδων, ἐπιτάξαντος τοῦ Φηγέως, ἀναιρεῖται. ⁹Ἀρσινόην δὲ μεμφομένην οἱ τοῦ Φηγέως παῖδες ἐμβιβάσαντες εἰς λάρνακα κομίζουσιν εἰς Τέγεαν, καὶ διδόνουσιν Ἀγαπήνορι, καταψεύσάμενοι τὸν Ἀλκμαίωνα αὐτῆς φόνον. (6) Καλλιρρόη δὲ τὴν Ἀλκμαίωνα ἀπώλειαν μαθοῦσα, πλησιάζοντος αὐτῇ τοῦ Διὸς, αἰτεῖται τοὺς γεγεννημένους παῖδας ἐξ Ἀλκμαίωνα αὐτῇ γενέσθαι τελείους, ἵνα τὸν τοῦ πατρὸς τίσωνται φόνον. Γενομένοι δὲ ἐξείφνης οἱ παῖδες τέλειοι, ἐπὶ τὴν ἐκδικίαν τοῦ πατρὸς ἐξήρσαν. ²Κατὰ τὸν αὐτὸν δὲ κληρὸν οἱ τε Φηγέως παῖδες Πρόνοος καὶ Ἀγήνωρ, εἰς Δελφοὺς κομίζοντες ἀναθῆναι τὸν ὄρμον καὶ τὸν πέπλον, καταλύουσι πρὸς Ἀγαπήνορα, καὶ οἱ τοῦ Ἀλκμαίωνα παῖδες, Ἀμφότερος τε καὶ Ἀκαρνάν· ³καὶ

delegant atque mulieribus liberisque in vehicula impositis urbem relinquunt. ⁴Qui ubi noctu ad Tilphussam fontem pervenerunt, Tiresias, quum ex eo aquam bibisset, vitam ibi finivit. Thebani vero diu multumque vagati Hestiaeam urbem condiderunt, in eaque consederunt. (4) Argivi interea, cognita Thebanorum fuga, ingrediuntur Thebas, praedam congerunt, muros solo exaequant. ²Manubiarum partem Delphos ad Apollinem mittunt una cum Manto, filia Tiresiae. Voverant enim se, captis Thebis, spoliolum praestantissimum illi dono missuros.

(5) Post Thebarum excidium Alcmaeon, quod contra se quoque dona Eriphylen matrem cepisse resciverat, majori succensus est iracundia, et accepto ab Apolline responso, eam necavit. ²Nonnulli dicunt eum una cum Amphilocho fratre, alii vero solum Eriphylen occidisse. ³Sed Alcmaeon ob matris eadem a Furiis exagitatus et insaniens primum venit in Arcadiam ad Oiclem, illinc Psophidem ad Phegeum confugit. ⁴A quo lustratus filiam ejus Arsinoen uxorem duxit, eique pro munere nuptiali monile dedit et peplum. ⁵Postea vero ubi propter eum nullas terra fruges ederet, deus eum jussit oraculo ad Acheloum abire et in occupato juxta eum solo urbem condere. Primum igitur Calydonem proficiscitur ad Aeneum, qui hospitio eum excipit. Inde ad Thesprotos contendens ab eorum finibus repellitur. ⁶Demum ad Acheloi fontes concessit, a quo lustratus Callirrhoen filiam cepit uxorem, atque in solo a fluvio aggesto urbem condidit, in qua sedem sibi constituit.

⁷Postea Callirrhoe monile et peplum desiderante ac nisi haec acciperet amplexus ei recusante, Psophidem profectus Alcmaeon Phegeo dixit, vaticinio fuisse renuntiatum, se furore tum liberatum iri, quum monile et peplum Delphos delata Apollini dedicaverit. ⁸Quae fidens ille reddit. Verum famulo indicante eum ad Callirrhoen illa perferre, Phegei filiorum insidiis patris jussu circumventus interficitur. ⁹Arsinoen autem eadem fratribus exprobrantem Phegei filii in arcam impositam Tegeam abducunt, atque Agapenori tradunt, ab ea Alcmaeonis eadem perpetrata esse e mentiti. (6) Interea Callirrhoe, audito Alcmaeonis interitu, dum rem cum ea habebat Jupiter, ab eo efflagitat, ut quos ex Alcmaeone peperisset liberi repente adulescentia essent, quo patris necem ulciscerentur. Qua re impetrata, filii ad patris ultionem exierunt. ²Eodem vero tempore tum Phegei filii, Pronous et Agenor, ut monile ac peplum Apollini dedicarent Delphos proficiscentes, ad Agapenorem devertunt, tum Alcmaeonis filii, Amphoterus et Acarnan. ³Illi itaque patris interfectores e medio tollunt,

ἀνελόντες τοὺς τοῦ πατρὸς φονέας, παραγενόμενοι τε εἰς Ψωφίδα καὶ παρελθόντες εἰς τὰ βασίλεια, τὸν τε Φηγέα καὶ τὴν γυναῖκα αὐτοῦ κτείνουσι. Διωγθέντες δὲ ἄγρι Τεγέας, ἐπιβοηθησάντων Τεγεατῶν καὶ τινων Ἀργείων, ἐσώθησαν, εἰς φυγὴν τῶν Ψωφιδίων τραπέντων. (7) Δηλώσαντες δὲ τῇ μητρὶ ταῦτα, τὸν τε ὄρμον καὶ τὸν πέπλον ἐλθόντες εἰς Δελφοὺς ἀνέθεντο κατὰ πρόσταξιν Ἀγελώου. Πορευθέντες δὲ εἰς τὴν Ἱππειρον, συναθροίζουσιν οἰκήτορας, καὶ κτίζουσιν Ἀκαρνανίαν.

² Εὐριπίδης δὲ φησιν, Ἀλκμαίωνα, κατὰ τὸν τῆς μανίας χρόνον, ἐκ Μαντοῦς Τειρεσίου παῖδας δύο γεννῆσαι, Ἀμφίλογον καὶ θυγατέρα Τισιφόνην· κομίσαντα δὲ εἰς Κόρινθον τὰ βρέφη δοῦναι τρέφειν Κορινθίων βασιλεῖ Κρέοντι. ³ Καὶ τὴν μὲν Τισιφόνην, διενεγκοῦσαν εὐμορφίᾳ, ὑπὸ τῆς Κρέοντος γυναῖκος ἀπειμοληθῆναι, δεδοικίας μὴ Κρέων αὐτὴν γαμετὴν ποιήσεται· τὸν δὲ Ἀλκμαίωνα ἀγοράσαντα ταύτην ἔχειν, οὐκ εἰδότα τὴν ἑαυτοῦ θυγατέρα, θεράπαιναν. ⁴ παραγενόμενον δὲ εἰς Κόρινθον ἐπὶ τὴν τῶν τέκνων ἀπαίτησιν, καὶ τὸν υἱὸν κομίσασθαι. Καὶ Ἀμφίλογος, κατὰ χρησμοὺς Ἀπόλλωνος, Ἀμφιλοχικὸν Ἄργος ὄκησεν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ II'.

(1) Ἐπανάγωμεν δὲ νῦν πάλιν ἐπὶ τὸν Πελασγόν· ὃν Ἀκουσίλαος μὲν Διὸς λέγει καὶ Νιόβης, καθάπερ ὑπέθεμεν, Ἡσίοδος δὲ αὐτόχθονα. ² Τούτου καὶ τῆς Ψχεανοῦ θυγατρὸς Μελιβοίας, ἥ, καθάπερ ἄλλοι λέγουσι, νύμφης Κυλλήνης, παῖς Λυκάων ἐγένετο· ὃς βασιλεύων Ἀρκάδων, ἐκ πολλῶν γυναικῶν πεντήκοντα παῖδας ἐγέννησε. ³ Μαίναλον, Θεσπρωτὸν, Ἑλικα, Νύκτιμον, Πευκétιον, Καύκωνα, Μηκιστέα, Ὀπλέα, Μακαρέα, Μάκεδνον, Ὀρον, Πόλιγον, Ἀκόντην, Εὐαίμονα, Ἀγκύορα, Ἀρχεβάτην, Καρτέρωνα, Αἰγαίωνα, Πάλλαντα, Εὐμόνα, Κάνηθον, Πρόθοον, Αἶνον, Κορέθοντα, [Μαίναλον,] Τηλεθόαν, Φύσιον, Φάσσον, Φθίον, Λύκιον, Ἀλίφηρον, Γενέτορα, Βουκολίωνα, Σωκλέα, Φινέα, Εὐμήτην, Ἀρπαλέα, Πορθέα, Πλάτωνα, Αἴμονα, Κύναιθον, Λέοντα, Ἀρπάλυκον, Ἡρξία, Τιτάναν, Μαντίνου, Κλείτορα, Στύμφαλον, Ὀρχόμενον. ⁴ Οὗτοι πάντας ἀνθρώπους ὑπερέβαλον ὑπερηφανείᾳ καὶ ἀσεβείᾳ. Ζεὺς δὲ αὐτῶν βουλόμενος τὴν ἀσεβείαν πειράσαι, εἰκασθεὶς ἀνδρὶ γερνήτῃ παραγίνεται. ⁵ Οἱ δὲ αὐτὸν ἐπὶ ξενίᾳ καλέσαντες, σφάζαντες ἓνα τῶν ἐπιχωρίων παῖδα, τοῖς ἱεροῖς τὰ τούτου σπλάγγνα συναναμίζαντες, παρέθεσαν, συμβουλευσάντος τοῦ πρεσβυτέρου ἀδελφοῦ Μαινάλου. ⁶ Ζεὺς δὲ τὴν μὲν τράπεζαν ἀνέτρεψεν, ἔνθα νῦν Τραπεζοὺς καλεῖται ὁ τόπος· Λυκάονα δὲ καὶ τούτου παῖδας ἐκαραύνωσε, χωρὶς τοῦ ἑωτάτου Νυκτίμου· ἀνασχρῶσα γὰρ ἡ Γῆ τὰς χεῖρας, καὶ τῆς δεξιᾶς τοῦ Διὸς ἐφαψαμένη, τὴν ὀργὴν κατέπαυσε.

(2) Νυκτίμου δὲ τὴν βασιλείαν παραλαβόντος, ὁ

et deinde Psophidem profecti regiamque ingressi et Phegeum et uxorem ejus occidunt. Psophidiis autem fugientes usque ad Tegeam insequentibus, Tegeatum et Argivorum quorundam auxilio Psophidios fugarunt et ipsi incolumes evaserunt. (7) Qui ubi haec matri exposuerant, monile et peplum Delphos profecti ex Acheloi imperato Apollini consecrarunt. Progressi deinde in Epirum, collectis colonis, urbes condunt in Acarnania.

² Euripide auctore Alcmaeon, quo tempore insaniebat, ex Manto, Tiresiae filia, duos liberos suscepit, Amphilochem filium filiamque Tisiphonen; quos Corinthum translatis Creonti Corinthiorum regi dedit educandos. ³ Ac Tisiphone formae pulcritudine excellens, a Creontis uxore, verita ne Creon eam in conjugium sumeret, vendita est in servitutum. Eam vero mercatus est Alcmaeon, ignarus suam se filiam habere ancillam. ⁴ Deinde ad liberos repetendos Corinthum profectus filium quoque abduxit. Atque Amphilochem Apollinis oraculo monitus Argos Amphilochem habitatum concessit.

CAPUT VIII.

(1) Jam redeundum nobis est ad Pelasgum, quem Acusilaus, ut antea monuimus, Jovis et Niobes filium dicit, Hesiodus vero indigenam. ² Hujus et Meliboeae, Oceani filiae sive, ut alii volunt, Cyllenes nymphae, filius erat Lyaon, qui Arcadibus imperans e multis uxoribus quinquaginta liberos suscepit: ³ Maenalum, Thesprotum, Helicem, Nyctimum, Peucetium, Cauconem, Mecisteum, Hoppleum, Macareum, Macednum, Horum, Polichum, Aconten, Evæmonem, Ancyorem, Archebaten, Carteronem, Aegæonem, Pallantem, Eumonem, Canethum, Prothoum, Linum, Corethontem, (Maenalum,) Teleboan, Physium, Phassum, Phthium, Lycium, Halipherum, Genetorem, Bucolionem, Socleum, Phineum, Eumeten, Harpaleum, Portheum, Platonem, Haemonem, Cynæthum, Leontem, Harpalycum, Heraeum, Titanan, Mantinoum, Clitorem, Stymphalum, Orchomenum. ⁴ Hi superbia et impietate cunctis mortalibus antesteterunt. Quare Jupiter, ut horum impietatis periculum faceret, summa hominis mercenarii forma, ad eos accedit. ⁵ Tum hi invitantes eum hospitio, e conferraneis puerum quendam jugulaverunt, cujus viscera cum victimarum carne commixta, Maenali fratris natu maximi suasu, in epulo ei apposuerunt. ⁶ At Jupiter mensam evertit eo in loco, qui nunc Trapezus vocatur. Lyaonem vero et liberos ejus fulmine ictos interfecit praeter Nyctimum natu minimum. Terra enim sublati in altum manibus et dextra Jovis comprehensa, illius iram compescuit.

(2) Postquam Nyctimus regnum suscepit, Deucalionis

ἐπὶ Δευκαλίωνος κατακλυσμὸς ἐγένετο. Τοῦτον ἔνιοι φασὶ διὰ τὴν τῶν Λυκάονος παίδων δυσσέβειαν γεγενῆσθαι. ²Εὐμηλος δὲ καὶ τινες ἕτεροι λέγουσι Λυκάονι καὶ θυγατέρα Καλλιστὼ γενέσθαι. Ἡσίοδος μὲν γὰρ αὐτὴν μίαν εἶναι τῶν Νυμφῶν λέγει, Ἄσιος δὲ Νυκτέως, Φερεκύδης δὲ Κητέως. ³Αὕτη σύνθηρος Ἀρτέμιδος οὔσα, τὴν αὐτὴν ἐκείνη στολὴν φοροῦσα, ὥμοσεν αὐτῇ μεῖναι παρθένον. ⁴Ζεὺς δὲ, ἐρασθεὶς, ἀκούσῃ συνευνάζεται, εἰκασθεὶς, ὡς μὲν ἔνιοι λέγουσιν, Ἀρτέμιδι, ὡς δὲ ἔνιοι, Ἀπόλλωνι. ⁵Βουλόμενος δὲ Ἥραν λαθεῖν, εἰς ἄρκτον μετεμόρφωσεν αὐτήν. Ἥρα δὲ ἔπεισεν Ἀρτεμιν, ὡς ἄγριον θηρίον κατατοξεύσαι. ⁶Εἰσὶ δὲ οἱ λέγοντες, ὡς Ἀρτεμις αὐτὴν κατετόξευσεν, ὅτι τὴν παρθενίαν οὐκ ἐφύλαξεν. ⁷Ἀπολομένης δὲ Καλλιστοῦς Ζεὺς τὸ βρέφος ἀρπάσας, ἐν Ἀρκαδίᾳ δίδωσιν ἀνατρέφειν Μαίᾳ, προσαγορεύσας Ἀρκάδα· τὴν δὲ Καλλιστὼν καταστερίσας ἐκάλεσεν Ἀρκτον.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Θ'.

(1) Ἀρκάδος δὲ καὶ Λεανείρας τῆς Ἀμύκλου, ἥ Μεγανείρας τῆς Κρόκωνος, ὡς δὲ Εὐμηλος λέγει, νύμφης Χρυσοπελείας, ἐγένοντο παῖδες Ἑλάτος καὶ Ἀφείδας. ²Οὗτοι τὴν γῆν ἐμερίσαντο, τὸ δὲ πᾶν κράτος εἶχεν Ἑλάτος· ὃς ἐκ Λαοδίκης τῆς Κινύρου Στύμφαλον καὶ Περέα τεκνοῖ, Ἀφείδας δὲ Ἄλεον καὶ Σθενέβοιαν, ἣν γαμεῖ Προῖτος.

³Ἄλεος δὲ καὶ Νεαίρας τῆς Περέως, θυγάτηρ μὲν Αὐγῇ, υἱοὶ δὲ Κηφεὺς καὶ Λυκοῦργος. ⁴Αὐγῇ μὲν οὖν ὑφ' Ἡρακλέους φθαρεῖσα, κατέκρυψε τὸ βρέφος ἐν τῇ τεμένει τῆς Ἀθηνᾶς, ἥς εἶχε τὴν ἱερωσύνην. Ἀκάρπου δὲ τῆς γῆς μενούσης, καὶ μηνυόντων τῶν χρησμῶν εἶναι τι ἐν τῇ τεμένει τῆς Ἀθηνᾶς δυσσέβημα, φωραθεῖσα ὑπὸ τοῦ πατρὸς, παρεδόθη Ναυπλίῳ ἐπὶ θανάτῳ· παρ' οὗ Τεύθρας ὁ Μυσῶν δυνάστης παραλαβὼν αὐτὴν ἐφθέρει. ⁵Τὸ δὲ βρέφος ἐκτεθὲν ἐν ὄρει Παρθενίῳ, θηλὴν ὑποσχούσης ἐλάφου, Τήλεφος ἐκλήθη. Καὶ τραφεὶς ὑπὸ τῶν Κορύθου βουκόλων, καὶ ζητήσας τοῖς γονέας, ἦκεν εἰς Δελφούς. ⁶Καὶ μαθὼν παρὰ τοῦ θεοῦ, παραγενόμενος εἰς Μυσίαν, θετὸς παῖς Τεύθραντος γίνεται, καὶ τελευτῶντος αὐτοῦ διάδοχος τῆς δυναστείας γίνεται.

(2) Λυκούργου δὲ καὶ Κλεοφίλης, ἥ Εὐρυνομῆς, Ἀγκαῖος καὶ Ἐποχος καὶ Ἀμφιδάμας καὶ Ἰάσος. ²Ἀμφιδάμαντος δὲ Μειλανίων καὶ θυγάτηρ Ἀντιμάχη, ἣν Εὐρυσθεὺς ἔγημεν. Ἰάσου δὲ καὶ Κλυμένης τῆς Μινύου Ἀταλάντη ἐγένετο. Ταύτης ὁ πατήρ, ἀβρένων παίδων ἐπιθυμῶν, ἐξέθηκεν αὐτήν· ³ἄρκτος δὲ φοιτῶσα πολλάκις θηλὴν ἐδίδου, μέχρις οὗ εὐρόντες κυνηγοὶ παρ' ἑαυτοῖς ἀνέτρεφον. Τελεία δὲ Ἀταλάντη γενομένη, παρθένον ἑαυτὴν ἐφύλαττε, καὶ θηρεύουσα ἐν ἐρημίᾳ καθωπλισμένη διατέλει. Βιάζεσθαι δὲ αὐτὴν ἐπιχειροῦντες Κένταυροι Ροῖκος καὶ Ὑλαῖος, κατατοξευθέντες ὑπ' αὐτῆς ἀπέθανον. ⁴Παρεγένετο δὲ μετὰ τῶν ἄλλων ἀριστέων καὶ ἐπὶ τὸν Καλυδώνιον κάπρον·

diluvium consecutum est. Quod nonnulli Lycaonis ob filiorum impietatem factum esse dicunt. ²Eumelus vero et alii quidam Lycaonem ajunt filiam quoque habuisse Callisto; quam quidem Hesiodus unam e Nymphis esse censet, Asius autem Nyctei, et Pherecydes Cetei filiam. ³Hæc cum Diana venandi studio se oblectans, eademque qua dea veste induta, se virginitatem ei conservaturam esse juravit. ⁴Verum hujus amore captus Jupiter, assumpta Dianæ, ut nonnulli ferunt, sive secundum quosdam Apollinis forma, invitam compressit. ⁵Quod quum Junonem celare studeret, illam in ursam transmutavit. Sed Juno Dianæ persuasit, ut eam tamquam belluam feram sagittis confoderet. ⁶Sunt etiam qui a Diana eam interfectam dicant propterea quod virginitatem non conservasset. ⁷Quæ postquam periit, Jupiter abreptum infantem in Arcadia Maiæ dedit enutriendum eique Arcadi nomen imposuit; Callisto autem inter astra collocatam nominavit Ursam.

CAPUT IX.

(1) Ex Arcade et Leanira Amyclæ, aut Meganira Croconis filia, ut vero Eumelus ait, ex nympha Chrysopelia, nati sunt Elatus et Aphidas. ²Hi terram partiti sunt, summum autem imperium fuit penes Elatum, qui ex Laodice Cinyræ filia Stymphalum gignit et Pereum; Aphidas vero Aleum et Sthenobæam, quam duxit Proetus.

³Aleus ex Neæra, Perei, filiam procreavit Augen, filios Cepheum et Lycurgum. ⁴Auge ab Hercule vitata partum occultavit in templo Minervæ, cujus habebat sacerdotium. Sed quum terra sterilitate continuo laboraret atque oculis indicaretur latere in Minervæ templo impium quoddam, deprehensa demum a patre puella ad necem tradita est Nauplio. Is dedit eam Teuthranti regi Mysorum, qui eam concubinato sibi junxit. ⁵Infans vero in Parthenio monte expositus, quia cerva mammas ei præberet, nominatus est Telephus. Qui deinde a Corythi bubulcis enutritus, ut parentes suos quæreretur, venit Delphos; ⁶atque accepto a deo responso, profectus est in Mysiam, ubi a Teuthrante adoptatus est, eique defuncto regni hæres successit.

(2) E Lycurgo et Cleophile sive Eurynome nati sunt Ancaeus, Epochus, Amphidamas, Iasus. ²Ex Amphidamante Milanion et Antimache filia, quam duxit Eurystheus. Ex Iaso et Clymene, Minyæ filia, nata est Atalanta, quam pater masculæ prolis cupidus exposuit. ³Verum ursæ frequenter ad eam accedens mammas præbebat, dum venatores inventam apud se educarent. Adulta deinde Atalanta virginem se servabat et armata in solitudine venari consueverat. Cui quum Rhæcus et Hylæus Centauri vim inferre vellent, ab ea sagittis confossi cecidere. ⁴Eadem cum ceteris principibus apri Calydonii venationi interfuit,

καὶ ἐν τῷ ἐπὶ Περίᾳ τεθέντι ἀγῶνι ἐπάλαισε Πηλεΐ, καὶ ἐνίκησεν. ⁵ Ἀνευροῦσα δὲ ὕστερον τοὺς γονέας, ὡς ὁ πατὴρ γαμεῖν αὐτὴν ἐπειθεν, ἀπιοῦσα εἰς σταδίαϊον τόπον, καὶ πῆξασα μέσον σκόλοπα τρίπηχυν, ἐντεῦθεν τῶν μνηστευομένων τοὺς δρόμους προΐεῖσα, ἐτρόχαζε καθωπλισμένη· καὶ καταληφθέντι μὲν αὐτῇ θάνατος ὠφείλετο· μὴ καταληφθέντι δὲ γάμος. ⁶ Ἦδη δὲ πολλῶν ἀπολλυμένων, Μειλανίων αὐτῆς ἐρασθεὶς ἦκεν ἐπὶ τὸν δρόμον, χρύσεια μῆλα κομίζων παρ' Ἀφροδίτης, καὶ διωκόμενος ταῦτα ἐῤῥιπτεν. ⁷ Ἦ δὲ, ἀναιρουμένη τὰ ῥιπτούμενα, τὸν δρόμον ἐνίκηθη. ⁸ Ἐγήμεν οὖν αὐτὴν Μειλανίων. Καὶ ποτε λέγεται μὴ θηρεύοντας αὐτοὺς εἰσελθεῖν εἰς τὸ τέμενος Διὸς, καὶ συνουσιάζοντας, εἰς λέοντας ἀλλαγῆναι. ⁹ Ἡσίοδος δὲ καὶ τινες ἕτεροι τὴν Ἀταλάντην οὐκ Ἰάσου, ἀλλὰ Σχοινείως εἶπον· Εὐριπίδης δὲ Μαϊνάλου· καὶ τὸν γάμον αὐτὴν οὐ Μειλανίωνα, ἀλλὰ Ἴππομένην. ¹⁰ Ἐγέννησε δὲ ἐκ Μειλανίωνος Ἀταλάντη, ἣ Ἄρεος, Περθενοπαῖον, ὃς ἐπὶ Θήβας ἐστρατεύσατο.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ'.

(1) Ἀτλαντος δὲ καὶ τῆς Ωκεανοῦ Πληϊόνης ἐγένοντο θυγατέρες ἑπτὰ ἐν Κυλλήνῃ τῆς Ἀρκადίας, αἱ Πληϊάδες προσαγορευθεῖσαι, Ἀλκυόνη, Μερόπη, Κελαινώ, Ἠλέκτρα, Στερόπη, Ταυγέτη, Μαῖα.

² Τούτων Στερόπην μὲν Οἰνόμαχος ἔγημε· Σίσυφος Μερόπην. ³ Δυσὶ δὲ ἐμίγη Ποσειδῶν· πρώτη μὲν Κελαινοῖ, ἐξ ἧς Λύκος ἐγένετο, ὃν Ποσειδῶν ἐν μακάρων ὤκισε νήσοις. Δευτέρα δὲ Ἀλκυόνη· ἣ θυγατέρα μὲν ἐτέκνωσεν Αἴθουσαν, τὴν Ἀπόλλωνι· Ἐλευθῆρα τεκοῦσαν, καλλίστην, υἱοῦς δὲ Ὑριέα καὶ Ὑπερήνορα. ⁴ Ὑριέως μὲν οὖν καὶ Κλονίης νύμφης Νυκτεὺς καὶ Λύκος· Νυκτέως δὲ καὶ Πολυξοῦς, Ἀντιόπη· Ἀντιόπης δὲ καὶ Διὸς, Ζήθος καὶ Ἀμφίων. Ταῖς δὲ λοιπαῖς Ἀτλαντίσι Ζεὺς συνουσιάζει.

(2) Μαῖα μὲν οὖν ἡ πρεσβυτάτη Διὶ συνελθοῦσα, ἐν ἀντρῷ τῆς Κυλλήνης Ἐρμῆν τίττει. ² Οὗτος ἐν στρωτοῖς ἐπὶ τοῦ λίκνου κείμενος, ἐκδοὺς, εἰς Πιερίαν παραινέται, καὶ κλέπτει βόας ἃς ἐνεμεν Ἀπόλλων. ³ Ἰνα δὲ μὴ φωραθεῖ ὑπὸ τῶν ἰχνῶν, ὑποδήματα τοῖς ποσὶ περιέθηκε, καὶ κομίσας εἰς Πύλον, τὰς μὲν λοιπὰς εἰς σπήλαιον ἀπέκρυψε, δύο δὲ καταθύσας, τὰς μὲν βύρσας πέτραις καθήλωσε, τῶν δὲ κρεῶν τὰ μὲν κατηνάλωσεν ἐψήσας, τὰ δὲ κατέκαυσε. ⁴ Καὶ ταχέως εἰς Κυλλήνην ὤχετο. Καὶ εὗρίσκει πρὸ τοῦ ἀντροῦ νεμομένην χελώνην. Ταύτην ἐκκαθάρας, εἰς τὸ κύτος χορδὰς ἐντείνας ἐξ ὧν ἔθυσσε βοῶν, καὶ ἐργασάμενος λύραν εὔρε καὶ πληκτρον. ⁵ Ἀπόλλων δὲ τὰς βόας ζητῶν, εἰς Πύλον ἀφικνεῖται. Καὶ τοὺς κατοικοῦντας ἀνέκρινεν· οἱ δὲ ἰδεῖν μὲν παῖδα ἐλαύνοντα ἔφασκον, οὐκ εἶπεν ποῖ ποτε ἡλάθησαν, διὰ τὸ μὴ εὔρεῖν ἰχνος δύνασθαι. ⁶ Μαθὼν δὲ ἐκ τῆς μαντικῆς τὸν κεκλοφότα, πρὸς Μαῖαν εἰς Κυλλήνην παραγίνεται, καὶ τὸν Ἐρμῆν ἡτιτάτο. Ἦ δὲ ἐπέδειξεν αὐτὸν ἐν τοῖς σπαργάνοις.

atque ludis in Peliae honorem institutis, ubi cum Peleo luctata superior discessit. ⁵ Postea, inventis parentibus, a patre viro nubere jussa in locum stadii mensuram exaequantem descendit ac in ejus medio trium cubitum palmum terrae impegit, indeque procorum cursus exire jubens, ipsa insecuta est armata. Et ei quidem quem inter termini fines consequeretur, caedes; quem vero minus, ei conjugium debebatur. ⁶ Demum post multorum caedes Milanion ejus amore inflammatus in certamen descendit. Is mala aurea, quae, Veneris donum, secum attulerat, quum Atalanta eum insequeretur, in terram projecit. Quibus illa colligendis occupata cursu devicta est. ⁷ Milanion igitur duxit eam uxorem. Sed fama est eos aliquando per venationis otium in Jovis sacrum penetrasse, ibique mutuo complexu coeuntes in leones fuisse transformatos. ⁸ Hesiodus autem et alii nonnulli Atalantam non Iasi fuisse, sed Schœnei filiam dicunt; Euripides denique ait eam e Maïalo ortam, nec Milanioni, sed Hippomeni nuptam. ⁹ E Milanione Atalanta sive ex Marte Parthenopæum peperit, qui contra Thebas in bellum profectus est.

CAPUT X.

(1) Ex Atlante ac Pleione Oceani filia in Cyllene Arcadiæ monte septem filiarum natae sunt Pleiades cognominatae: Aleyone, Merope, Celæno, Electra, Sterope, Taygete, Maia.

² Harum Steropen Cœnomaus, Meropen Sisyphus uxores duxerunt. ³ Cum duabus vero concubuit Neptunus, quarum altera, Celæno, Lycum peperit, quem Neptunus in Fortunatorum insulas habitatum misit; ex altera, Aleyone, filiam procreavit Æthusam formosissimam, Eleutheris ex Apolline matrem, filios vero Hyrieum et Hyperenorem. ⁴ Hyriei et Cloniæ nymphae fuerunt Nycteus et Lycus; Nyctei et Polyxus Antiopa; Antiopæ et Jovis Zethus et Amphion. Cum ceteris Atlantis filiabus Jupiter concumbit.

(2) Maia igitur, natu maxima, cum Jove congressa in antro Cyllenes parit Mercurium. ² Qui quum adhuc in cunarum stragulis jaceret, exsiliit et in Pieriam profectus quas Apollo boves pascebat furto abegit. ³ Ne vero deprehendi per vestigia posset, calces pedibus earum subligavit. Quas ubi Pylum duxerat, ceteras quidem intra speluncam abscondidit, duas vero mactavit earumque coria scopulis affixit, carnis autem alteram partem elixam comedit, alteram combussit. ⁴ Quo facto festinanter Cyllenen rediit. Et ante antrum repperit testudinem depascentem. Qua expurgata, super ejus testam mactatarum boum nervos tendit et artificio suo lyram invenit et plectrum. ⁵ Apollo vero boves quærens Pylum venit et incolas interrogavit. Hi vidisse se puerum boves abigentem responderunt, nescire tamen quonam perductæ essent, quandoquidem earum vestigia non possent deprehendere. ⁶ Sed Apollo postquam vaticinandi arte suum cognoverat, Cyllenen ad Maïam profectus Mercurium furti accusavit. Verum Maia puerum ostendit involutum fasciis. ⁷ Tum Apollo cum

7 Ἀπόλλων δὲ αὐτὸν πρὸς Δία κομίσας, τὰς βόας ἀπῆτει. Διὸς δὲ κελεύοντος ἀποδοῦναι, ἤρνειτο. Μὴ πείθων δὲ, ἄγει τὸν Ἀπόλλωνα εἰς Πύλον καὶ τὰς βόας ἀποδίδωσιν. Ἀκούσας δὲ τῆς λύρας ὁ Ἀπόλλων αἰτήσας ταύτην ἔλαβεν, Ἑρμοῦ ἐκείνην διδόντος. Ὁ δ' Ἀπόλλων ἀντιδίδωσι τὰς βόας. 8 Ἑρμῆς δὲ ταύτας νέμων, σύριγγα πάλιν πηξάμενος ἐσύριζεν. Ἀπόλλων δὲ καὶ ταύτην βουλούμενος λαβεῖν, τὴν χρυσῇν ῥάβδον ἐδίδου, ἣν ἐκέκτητο βουκολῶν. 9 Ὁ δὲ καὶ ταύτην λαβεῖν ἀντὶ τῆς σύριγγος ἤθελε, καὶ τὴν μαντικὴν ἐπελθεῖν· καὶ δοὺς διδάσκειται τὴν διὰ τῶν ψήφων μαντικὴν. 10 Ζεὺς δὲ αὐτὸν κήρυκα ἑαυτοῦ καὶ θεῶν ὑποχρονίων τίθησι.

(3) Ταυγέτη δὲ ἐκ Διὸς Λακεδαιμόνα· ἀφ' οὗ καὶ Λακεδαιμόνι ἡ γῶρα καλεῖται. 2 Λακεδαιμόνος δὲ καὶ Σπάρτης τῆς Εὐρώτα, ὅς ἦν ἀπὸ Λέλεγος αὐτόχθονος καὶ νύμφης Νηίδος Κλεοχαρείας, Ἀμύκλας καὶ Εὐρυδίκης, ἣν ἔγημεν Ἀκρίσιος. 3 Ἀμύκλα δὲ καὶ Διομήδης τῆς Λαπίθου Κυνόρτης καὶ Ὑάκινθος. Τοῦτον εἶναι Ἀπόλλωνος ἐρώμενον λέγουσιν· ὃν δίσκῳ βαλὼν, ἄκων ἀπέκτεινε. 4 Κυνόρτου δὲ Περιήρης, ὅς γαμει Γοργοφόνην τὴν Περσέως, καθάπερ Στησίχορος φησι, καὶ τίττει Τυνδάρεων, Ἰκάριον, Ἀφάρεα, Λευκίππον. 5 Ἀφάρεως μὲν οὖν καὶ Ἀρήνης, τῆς Οἰθάλου, Λυγκεύς τε καὶ Ἰδας καὶ Πείσος· κατὰ πολλοὺς δὲ Ἰδας ἐκ Ποσειδῶνος λέγεται. Λυγκεύς δὲ ὀζυδερχία διήνεγκεν, ὥς καὶ τὰ ὑπὸ γῆν θεωρεῖν. 6 Λευκίππου δὲ [καὶ Φιλοδίκης τῆς Ἰνάχου,] θυγατέρες ἐγένοντο Ἰλαίρα καὶ Φοῖβη. Ταύτας ἀρπάσαντες, ἔγημεν Διόσκουροι. Πρὸς δὲ ταύταις Ἀρσινόην ἐγέννησε. Ταύτη μίγνυται Ἀπόλλων· ἡ δὲ Ἀσκληπιὸν γεννᾷ. 7 Τινὲς δὲ Ἀσκληπιὸν οὐκ ἐξ Ἀρσινόης τῆς Λευκίππου λέγουσιν, ἀλλ' ἐκ Κορωνίδος τῆς Φλεγύου ἐν Θεσσαλίᾳ. Καὶ φασιν ἐρασθῆναι ταύτης Ἀπόλλωνα, καὶ εὐθέως συνελθεῖν. 8 τὴν δὲ παρὰ τὴν τοῦ πατρὸς γνῶμην ἐλομένην Ἰσχυρὶ τῷ Καινέως ἀδελφῷ συνοικεῖν. 9 Ἀπόλλων δὲ τὸν μὲν ἀπαγγεῖλαντα κόρακα καταρᾶται, ὃν τέως λευκὸν ὄντα ἐποίησε μέλανα· αὐτὴν δὲ ἀπέκτεινε. 10 Καιομένης δὲ αὐτῆς ἀρπάσας τὸ βρέφος ἐκ τῆς πυρᾶς, πρὸς Λεῖρωνα τὸν Κένταυρον ἤνεγκε· παρ' οὗ καὶ τὴν ἰατρικὴν καὶ τὴν κυνηγετικὴν τρεφόμενος ἐδιδάχθη. Καὶ γενόμενος χειρουργικὸς, καὶ τὴν τέχνην ἀσκήσας ἐπὶ πολὺ, οὐ μόνον ἐκώλυε τινὰς ἀποθνήσκειν, ἀλλ' ἀνήγειρε καὶ τοὺς ἀποθανόντας. 11 Παρὰ γὰρ Ἀθηναῖς λαβὼν ἐκ τῶν φλεβῶν τῆς Γοργόνης ῥυέν αἷμα, τῷ μὲν ἐκ τῶν ἀριστερῶν ῥυέντι, πρὸς φθορὰν ἀνθρώπων ἐχρήτο· τῷ δὲ ἐκ τῶν δεξιῶν, πρὸς σωτηρίαν. Καὶ διὰ τούτου τοὺς τεθνηκότας ἀνήγειρεν. 12 Εὐρὸν δὲ τινὰς λεγομένους ἀναστῆναι ὑπ' αὐτοῦ Καπανέα καὶ Λυκοῦργον, ὥς [δὲ] Στησίχορος φησιν ἐν Ἐριφύλῃ· Ἱππολύτου, ὥς ὁ τὰ Ναυπακτικὰ συγγράφας λέγει· Τυνδάρεων, ὥς φησι Πανύσιος· Ὑμέναιον, ὥς οἱ Ὀρφικοὶ λέγουσιν· Ἰλαῦκον τὸν Μίνωος, ὥς Μελησαγόρας λέγει. (4) Ζεὺς δὲ φοβηθεὶς, μὴ λαθόντες ἀνθρώποι θεραπείαν παρ' αὐτοῦ, βοηθῶσιν ἀλλήλοις, ἐκέραυ-

ad Jovem fert ac boves reposcit. Jubente Jove ut boves reddat, infitiat. Sed quum non persuaderet, Apollinem Pylum ducit et boves restituit. Apollo vero lyram audiens, petitam a Mercurio accepit pro eaque dedit ei boves. 8 Quas pascens Mercurius etiam fistulam compegit compactamque inflavit. Hanc quoque Apollo possidere desiderans auream virgam dedit, quam quum boves apud Admetum pascebat acceperat. 9 Ille autem et virgam habere pro fistula voluit et vaticinandi artem addiscere. Data igitur fistula, per calculos vaticinari docetur. 10 Atque Jupiter eum et sui ipsius et deorum inferorum praekonem constituit.

(3) Taygete ex Jove peperit Lacedaemonem, a quo Lacedaemonia terra nominata est. 2 Lacedaemon et Sparta, Eurota, qui ipse filius erat Lelegis indigenae et Cleochariae Naidos nymphae, progenierunt Amyclam et Eurydicen, quam uxorem duxit Acrisius. 3 Amyclae et Diomedae, Lapithae, fuerunt Cynortes et Hyacinthus. Hunc Apollinis amasium fuisse dicunt, qui disco percussus invitus interfecit. 4 Cynortae filius est Perieres, qui duxit Gorgophonen Persei filiam, ut Stesichorus dicit, ex eaque genuit Tyndareum, Icarium, Aphareum, Leucippum. 5 Porro Apharei et Arenes, Oebali filiae, fuerunt Lynceus et Idas et Pissus. Multi tamen Idam Neptuni filium dicunt. Lynceus tanto oculorum acumine gaudebat, ut etiam quae subter terram essent, videret. 6 Leucippus [ex Philodice, Inachi,] filias suscepit Hilairam et Phoben, quas raptas uxores duxerunt Dioscuri. Praeter has Arsinoen genuit, quae cum Apolline congressa peperit Aesculapium. 7 Nonnulli vero Aesculapium non ex Arsinoe, Leucippi filia, natum dicunt, sed ex Coronide, Phlegya, in Thessalia; atque hujus amore captum Apollinem ajunt statim cum ea concubuisse. 8 Hanc vero contra patris voluntatem sua sponte cum Ischye, Caecei fratre, concubuisse. 9 Apollo delatorem corvum exsecratur et qui hucusque albus fuerat in nigrum commutavit, ipsam vero Coronidem interfecit. 10 Quae quum comburebatur, Apollo infantem rogo eripuit et ad Chironem centaurum tulit, a quo educatus artem medicam et venationem edoctus est. Haec quum chirurgus exstisset ac multum se in hac arte exercuisset, non solum impedivit quosdam quominus morerentur, sed etiam mortuos in vitam revocavit. 11 Nam quia a Minerva sanguinem e Gorgonis venis effluentem acceperat, qui ex levis effluerat, in mortalium perniciem, qui autem e dextris, ad eorum salutem adhibebat. Atque hujus ope mortuos resuscitavit. 12 Eorum qui ab eo in vitam restituti esse dicuntur, inveni hosce: Capaneum et Lycurgum, ut Stesichorus ait in Eriphyle: Hippolytum, ut Naupacticorum auctor dicit; Tyndareum, ut ait Panyasis; Hymenaeum, ut Orphici dicunt; Glaucum Minois filium, ut testatur Melesagoras. (4) Sed Jupiter veritus ne homines medendi artem edocti ab illo, sibi mutuam opem praestarent, fulmine eum interfecit.

νωσεν αὐτόν. ² Καὶ διὰ τοῦτο ὀργισθεὶς Ἀπόλλων, κτείνει Κύκλωπας, τοὺς τὸν κεραυνὸν Διὶ κατασκευάσαντας. ³ Ζεὺς δὲ ἐμέλλησε ρίπτειν αὐτὸν εἰς Τάρταρον· δεηθείσης δὲ Λητοῦς, ἐκέλευσεν αὐτὸν ἐνιαυτὸν ἀνδρὶ ὀητεῦσαι. ⁴ Ὁ δὲ παραγενόμενος εἰς Φεράς πρὸς Ἀδμητὸν τὸν Φέρητος, τούτῳ λατρεύων ἐποίμαινε, καὶ τὰς ὀηλείας βόας πάσας διδυματόκους ἐποίησεν.

⁵ Εἰσὶ δὲ οἱ λέγοντες Ἀφαρέα μὲν καὶ Λεύκιππον ἐκ Περιήρους γενέσθαι τοῦ Αἰόλου· Κυνόρτου δὲ Περιήρη· τοῦ δὲ, Οἰβάλου· Οἰβάλου δὲ καὶ Νηίδος νύμφης Βατείας, Τυνδάρεων, Ἴπποκόωντα, Ἰκαρίωνα.

(5) Ἴπποκόωντος μὲν οὖν ἐγένοντο παῖδες Δορυκλεὺς, Σκαῖος, Ἰναιραϊφόρος, Εὐτύχης, Βουκόλος, Λύκων, Τέβρος, Ἰππόβοος, Εὐρυτος, Ἴπποκορυστής, Ἀλκίνοος, Ἀλκων. Τούτους Ἴπποκόων ἔχων παῖδας, Ἰκαρίωνα καὶ Τυνδάρεων ἐξέβαλε Λακεδαιμόνος. ² Οἱ δὲ φεύγουσι πρὸς Θέστιον, καὶ συμμαχοῦσιν αὐτῷ πρὸς τοὺς ὁμόρους πόλεμον ἔχοντι. Καὶ γαμῇ Τυνδάρεως Θεστίου θυγατέρα Λήδαν. ³ Αὖθις δὲ, ὅτε Ἡρακλῆς Ἴπποκόωντα καὶ τοὺς τούτου παῖδας ἀπέκτεινε, κατέρχεται καὶ παραλαμβάνει Τυνδάρεως τὴν βασιλείαν.

(6) Ἰκαρίου μὲν οὖν καὶ Περιβοίας νύμφης Νηίδος Θόας, Δαμάσιππος, Ἰμεύσιμος, Ἀλήτης, Περίλεως, καὶ θυγάτηρ Πηνελόπη, ἣν ἔγημεν Ὀδυσσεύς.

² Τυνδάρεω δὲ καὶ Λήδᾳ Τιμάνδρα, ἣν ἔγημος ἔγημε, καὶ Κλυταιμνήστρα, ἣν ἔγημεν Ἀγαμέμνων· ἔτι τε Φιλονόη, ἣν Ἄρτεμις ἀθάνατον ἐποίησε.

(7) Διὸς δὲ Λήδᾳ συνελθόντος ὁμοιωθέντος κύκνῳ, καὶ κατὰ τὴν αὐτὴν νύκτα Τυνδάρεω, ἐκ Διὸς μὲν ἐγεννήθη Πολυδεύκης καὶ Ἑλένη, Τυνδάρεω δὲ Κάστωρ. ² Λέγουσι δὲ ἐνιοὶ Νεμέσεως Ἑλένην εἶναι καὶ Διὸς. Ταύτην γὰρ, τὴν Διὸς φεύγουσαν συνουσίαν, εἰς χῆνα τὴν μορφήν μεταβαλεῖν· ὁμοιωθέντα δὲ καὶ Δία κύκνῳ, συνελθεῖν· ³ τὴν δὲ ὥρην ἐκ τῆς συνουσίας ἀποτεκεῖν. Τοῦτο δὲ ἐν τοῖς ἄλγεσιν εὐρόντα τινὰ ποιμένα, Λήδᾳ κομίσαντα δοῦναι. Τὴν δὲ, καταθελμένην εἰς λάρνακα, φυλάσσειν, καὶ χρόνῳ καθήκοντι γεννηθεῖσαν Ἑλένην, ὡς ἐξ αὐτῆς θυγατέρα, τρέφειν.

⁴ Γενομένην δὲ αὐτὴν κάλλει διαπρεπῇ Θησεὺς ἀρπάσας εἰς Ἀφιδνας ἐκόμισε. Πολυδεύκης δὲ καὶ Κάστωρ εἰς Ἀφιδνας ἐπιστρατεύσαντες, ἐν Ἀδου Θησεῖος ὄντος, αἰροῦσι τὴν πόλιν, καὶ τὴν Ἑλένην λαμβάνουσι, καὶ τὴν Θησεῖος μητέρα Αἴθραν ἄγουσιν αἰγμάλωτον. (8) Παρεγένοντο δὲ εἰς Σπάρτην ἐπὶ τὸν Ἑλένης γάμον οἱ βασιλεύοντες Ἑλλάδος. Ἦσαν δὲ οἱ μνηστευόμενοι οἷδε· Ὀδυσσεὺς Λαέρτου, Διομήδης Τυδέως, Ἀντίλοχος Νέστορος, Ἀγαπήνωρ Ἀγκαίου, Σθένηςος Καπανεῖος, Ἀμφίμαχος Κτεάτου, Θάλπιος Εὐρύτου, Μέγης Φυλῆος, Ἀμφίλοχος Ἀμφιαράου, Μενεσθεὺς Πετειῶν, Σχέδιος Ἐπιστροφίου, (leg. Σχέδιος καὶ Ἐπίστροφος Ἰφίτου) Πολύξενος Ἀγασθένοος, Πηνέλεως Ληΐτου (leg. Πηνέλεως Ἰππαλκίμου καὶ Λήϊτος Ἀλεκτρυόνος), Αἴας Οἰλέως, Ἀσκάλαρος καὶ

² Quare iratus Apollo occidit Cyclopes, fulmina Jovi fabricantes. ³ Jam vero Jupiter in Tartarum cum dejecturus erat, sed Latonæ precibus exoratus jussit eum per annum servire viro mortali. ⁴ Apollo igitur Pheras ad Admetum, Pheretis filium, sese contulit, apud quem servitutem serviens pascibat armenta, et boves feminas omnes gemelliparas fecit.

⁵ Sunt vero qui Aphareum et Leucippum ex Periere, Æoli filio, natos dicant, Cynortæ vero filium Perieren, et hujus Oebalum, Oebali autem et Bateæ Naidos nymphæ Tyndareum, Hippocoontem, Icarionem.

(5) Hippocoontis filii fuerunt Dorycleus, Scæus, Enaraphorus, Eutyches, Bucolus, Lycon, Tebros, Hippothous, Eurytus, Hippocorystes, Alcinous, Alcon. His Hippocoon adjutus filiis Icarionem et Tyndareum Lacedæmone eiecit.

² Confugerunt illi ad Thestium, cui adversus finitimos bellum gerenti opitulati sunt. Ac Tyndareus Thestii filiam Ledam duxit uxorem. ³ Postea quum Hercules Hippocoontem ejusque filios interfecisset, in patriam redierunt, ubi Tyndareus regnum suscepit.

(6) Icario et Peribœa Naide nympha nati sunt Thoas, Damasippus, Imeusinus, Aletes, Perilaus et filia Penelope, quam duxit Ulysses.

² Tyndareo et Leda natæ sunt Timandra, quam Echemus duxit, et Clytemnestra, quam duxit Agamemnon, et præter has Philonoe, quam Diana immortalem reddidit.

(7) Jove vero sub cygni forma cum Leda congresso eademque nocte Tyndareo, ex Jove quidem nati sunt Pollux et Helena, ex Tyndareo autem Castor. ² Sed nonnulli dicunt Helenam Jovis esse ex Nemese. Hanc enim, quo Jovis fugeret amplexus, in anserem sese transformasse, Jovem vero in cygnum commutatum cum ea colisse; illam deinde ex hoc concubitu peperisse ovum, quod repertum in luco (Rhamnusio) pastor quidam tulisset ad Ledam. Eam in arca id repositum servavisse, et suo deinceps tempore natam ex eo Helenam, perinde ac si sua fuisset filia, educasse.

⁴ Quæ quum formæ pulcritudine excelleret, Theseus raptam Aphidnas abduxit. Sed Castor et Pollux contra Aphidnas in bellum profecti, dum apud inferos Theseus versabatur, urbem capiunt, Helenam recuperant, Æthram Thesei matrem captivam abducunt. (8) Venerunt deinde Spartam, qui Helenæ nuptias peterent, Græciæ principes. Erant vero proci hi: Ulysses Laertæ, Diomedes Tydei, Antilochus Nestoris, Agapenor Ancæi, Sthenelus Capanei, Amphimachus Cteati, Thalpius Euryti, Meges Phylei, Amphilochus Amphiarai, Menestheus Petei, Schedius et Epistrophus Iphiti, Polyxenus Agasthenis, Peneleos Hippalcimi et Leitus Alectryonis, Ajax Oilei, Ascalaphus et Ialmenus

Ἰάλμενος Ἄρεος, Ἐλεφήνωρ Χαλκιδόντος, Εὐμηλος Ἀδμήτου, Πολυποίτης Πειρίθου, Λεοντεὺς Κορώνου, Ποδαλείριος καὶ Μαχάων Ἀσκληπιοῦ, Φιλοκτήτης Ποίαντος, Εὐρύπυλος Εὐαίμονος, Πρωτεσίλαος Ἰφί- κλου, Μενέλαος Ἀτρέως, Λίας καὶ Τεῦκρος Τελαμῶ- νος, Πάτροκλος Μενoitίου. (9) Τούτων ὁρῶν τὸ πλῆ- θος Τυνδάρειος, ἐδεδοίκει, μὴ, κριθέντος ἑνός, στα- σιάσωσιν οἱ λοιποί. ² Ὑποσχομένου δὲ τοῦ Ὀδυσσεύς, ἐὰν συλλάβηται πρὸς τὸν Πηνελόπης αὐτῷ γάμον, ὑποθήσεσθαι τρόπον τινά, δι' οὗ μηδεμία γενήσεται στάσις· ὥς ὑπέσχετο αὐτῷ συλλάβεσθαι ὁ Τυνδάρειος, πάντας εἶπεν ἐξορκίσαι τοὺς μνηστῆρας βοηθήσειν, ἐὰν ὁ προκριθεὶς νυμφίος ὑπὸ ἄλλου τινὸς ἀδικῇται περὶ τὸν γάμον. ³ Ἀκούσας δὲ τοῦτο Τυνδάρειος τοὺς μνηστῆρας ἐξορκίζει· καὶ Μενέλαον μὲν αὐτὸς αἰρεῖ- ται νυμφίον, Ὀδυσσεὶ δὲ παρὰ Ἰκαρίου μνηστεύεται Πηνελόπην.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΑ'.

(1) Μενέλαος μὲν οὖν ἐξ Ἑλένης Ἑρμιόνην ἐγέν- νησε, καὶ κατὰ τινας Νικόστρατον· ἐκ δούλης Πιερί- δος, γένος Αἰτωλίδος, ἥ, καθάπερ Ἀκουσίλαός φησι, Ἱηριδᾶς, Μεγαπένθη· ἐκ Κνωσσίας δὲ νύμφης, κατὰ Εὐμηλον, Ξενόδαμον.

(2) Τῶν δὲ ἐκ Λήδας γενομένων παίδων, Κάστωρ μὲν ἦσκει τὰ κατὰ πόλεμον, Πολυδεύκης δὲ πυγμῇ· καὶ διὰ τὴν ἀνδρείαν ἐκλήθησαν ἀμφοτέρωι Διόσκου- ροι. ² Βουλόμενοι δὲ γῆμαι τὰς Λευκίππου θυγατέρας, ἐκ Μεσσήνης ἀρπάσαντες, ἔγημαν. Καὶ γίνεται μὲν Πολυδεύκους καὶ Φοίβης Μνησιλεύς· Κάστορος δὲ καὶ Ἰλαείρας Ἀνώγων. ³ Ἐλάσαντες δὲ ἐκ τῆς Ἀρκα- δίας βοῶν λείαν μετὰ τῶν Ἀφαρέως παίδων Ἰδὰ καὶ Λυγκέως, ἐπιτρέπουσιν Ἰδὰ διελεῖν· ὁ δὲ, τεμὼν βοῶν εἰς μέρη τέσσαρα, τοῦ πρώτου καταπαγόντος εἶπε τῆς λείας τὸ ἥμισυ ἔσεσθαι, καὶ τοῦ δευτέρου τὸ λοιπόν. Καὶ φθάσας κατηνάλωσε τὸ μέρος τὸ ἴδιον πρῶτον Ἰδὰς, καὶ τὸ τοῦ ἀδελφοῦ· καὶ μετ' ἐκείνου τὴν λείαν εἰς Μεσσήνην ἤλασε. ⁴ Στρατεύσαντες δὲ ἐπὶ Μεσσήνην οἱ Διόσκουροι, τὴν τε λείαν ἐκείνην καὶ πολλὴν ἄλλην συνελαύνουσι, καὶ τὸν Ἰδαν ὑπὸ δρυὶ ἐλόγων καὶ τὸν Λυγκέα. Λυγκεὺς δὲ ἰδὼν Κάστορα ἐμήνυσεν Ἰδὰ· κακείνος αὐτὸν κτείνει. ⁵ Πολυδεύκης δὲ ἐδίωξεν αὐ- τοὺς, καὶ τὸν μὲν Λυγκέα κτείνει τὸ δόρυ προρέμενος· τὸν δὲ Ἰδαν διώκων, βληθεὶς ὑπ' ἐκείνου πέτρᾳ κατὰ τῆς κεφαλῆς, πίπτει σκοτωθεὶς. ⁶ Καὶ Ζεὺς Ἰδαν κε- ραυνοῖ, Πολυδεύκην δὲ εἰς οὐρανὸν ἀνάγει. Μὴ δεχο- μένου δὲ Πολυδεύκους τὴν ἀθανασίαν, ὄντος νεκροῦ Κάστορος, Ζεὺς ἀμφοτέροις, παρ' ἡμέραν καὶ ἐν θεοῖς εἶναι καὶ ἐν θνητοῖς, ἔδωκε. ⁷ Μεταστάντων δὲ εἰς θεοὺς τῶν Διοσκούρων, Τυνδάρειος μεταπεμφάμενος Με- νέλαον εἰς Σπάρτην, τούτῳ τὴν βασιλείαν παρέδω- κεν.

Martis, Elephenor Chalcodontis, Eumelus Admeti, Poly- pætes Pirithoi, Leonteus Coroni, Podalirius et Machaon Aesculapii, Philoctetes Pæantis, Eurypylus Evæmonis, Protesilaus Iphicli, Menelaus Atrei, Ajax et Teucer Tela- monis, Patroclus Menæti. (9) Horum videns turbam Tyndareus verebatur, ne, si unum deligeret, reliqui sedi- tionem excitarent. ² Verum Ulysses pollicitus est, si ad Pe- nelopæ nuptias adipiscendas sibi adjumento foret, ratio- nem se suppeditaturum, qua nulla esset inter procos oritura discordia; atque, quum adjuturum se Tyndareus promisisset, universos procos dixit jurejurando obstrin- gendos esse, ut delectum filiae sponsum defensuri essent, si ab alio quodam propter nuptias injuria afficeretur. ³ Quo audito Tyndareus jurisjurandi religione procos obstrinxit, et Menelaum filiae sponsum declaravit; Ulyssi vero ab Icario Penelopam in matrimonium poposcit.

CAPUT XI.

(1) Menelaus itaque ex Helene Hermionen genuit et, secundum quosdam, Nicostratum; ex Pieride serva ab Aetolia oriunda, sive, ut Acusilaus dicit, e Teridae Mega- penthem; ex Cnossia nympha, Eumelo auctore, Xenodamum.

(2) E Ledæ filiis Castor rem militarem, Pollux pugila- tum exercebat, et propter fortitudinem suam ambo ap- pellati sunt Dioscuri. ² Qui quum Leucippi filias in matri- monium sumere cuperent, e Messene raptas duxerunt; et Polluci ex Phœbe natus est Mnesileus, Castori ex Hilaira Anogon. ³ Quum vero boum prædam ex Arcadia una cum Ida et Lynceo abegissent, divisionem ejus Idæ permit- tunt. Tum ille, bove in quattuor partes conciso, qui pri- mus partem suam devoraverit, ei, dixit, prædæ fore di- midium, secundo reliquum; quæ vix dicto statim et suam ipsius et fratris partem absumsit, atque cum eo prædam Messenen abduxit. ⁴ Sed adversus Messenen profecti Dios- curi tum illam tum aliam multam prædam auferunt ac Idæ et Lynceo sub quercu insidiantur. Lynceus vero Ca- storem conspicatus indicavit Idæ, qui eum interfecit. ⁵ At Pollux hos insecutus Lynceum hastam jaculatus prostra- vit, sed dum Idam persequabatur, lapidis ictu ab eo in capite percussus est et vertigine correptus cecidit. ⁶ Tum Jupiter Idam fulmine necavit et Polluceum duxit in cœ- lum. Quum vero Pollux, Castore mortuo, immortalitatem recusaret, Jupiter ambobus concessit alternis diebus inter deos versari et inter mortales. ⁷ Relatis igitur inter deos Dioscuris, Tyndareus arcessito Spartam Menelao regnum tradidit.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΒ'.

(1) Ἡλέκτρας δὲ τῆς Ἀτλαντος καὶ Διὸς Ἰασίων καὶ Δάρδανος ἐγένοντο. ² Ἰασίων μὲν οὖν, ἐρασθεὶς Δήμητρος, καὶ θέλων καταισχῦναι τὴν θεὸν, κεραυνοῦται. ³ Δάρδανος δὲ ἐπὶ τῇ θανάτῳ τοῦ ἀδελφοῦ λυπούμενος, Σαμοθράκην ἀπολιπὼν, εἰς τὴν ἀντίπερα ἡπειρον ἦλθε. ⁴ Ταύτης δὲ ἐβασίλευε Τεῦκρος ποταμοῦ Σκαμάνδρου καὶ Νύμφης Ἰδαίας, ἀφ' οὗ καὶ οἱ τὴν χώραν νεμόμενοι Τεῦκροὶ προσηγορεύοντο. ⁵ Ὑποδεχθεὶς δὲ ὑπὸ τοῦ βασιλέως καὶ λαβὼν μέρος τῆς γῆς καὶ τὴν ἐκείνου θυγατέρα Βάτειαν, Δάρδανον ἔκτισε πόλιν, τελευτήσαντος δὲ Τεύκρου, τὴν χώραν ἅπασαν Δαρδανίαν ἐκάλεσε. (2) Γενομένων δὲ αὐτῷ παίδων Ἴλου καὶ Ἐριχθονίου, Ἴλος μὲν οὖν ἅπαις ἀπέθανεν· Ἐριχθόνιος δὲ διαδεξάμενος τὴν βασιλείαν, γήμας Ἀστυόχην τὴν Σιμόεντος, τεκνοῖ Τρώα. ² Οὗτος παραλαβὼν τὴν βασιλείαν, τὴν μὲν χώραν ἀφ' ἐαυτοῦ Τροίαν ἐκάλεσε. Καὶ γήμας Καλλιρρόην τὴν Σκαμάνδρου, γεννᾷ θυγατέρα μὲν Κλεοπάτραν, παῖδας δὲ Ἴλον καὶ Ἀσσάρακον καὶ Γανυμήδην. ³ Τούτων μὲν οὖν διὰ κάλλος ἀναρπάσας Ζεὺς δι' αἰετοῦ, θεῶν οἰνοχόον ἐν οὐρανῷ κατέστησεν. ⁴ Ἀσσάρακον δὲ καὶ Ἱερομνήμης τῆς Σιμόεντος Κάπυς· τοῦ δὲ καὶ Θέμιδος τῆς Ἴλου Ἀγχίσης· ὃ δι' ἐρωτικὴν ἐπιθυμίαν Ἀφροδίτῃ συνελθοῦσα, Λινείαν ἐγέννησε καὶ Λύρον, ὃς ἅπαις ἀπέθανε.

(3) Ἴλος δὲ εἰς Φρυγίαν ἀφικόμενος, καὶ καταλαβὼν ὑπὸ τοῦ βασιλέως αὐτόθι τεθειμένον ἀγῶνα, νικᾷ πάλιν. ² καὶ λαβὼν ἄλλον πεντήκοντα κούρους καὶ κόρας τὰς Ἰσας, δόντος αὐτῷ τοῦ βασιλέως κατὰ χρησμόν καὶ βοῦν ποικίλιν, καὶ φράσαντος, ἐν ᾧ περ ἂν αὐτὴ κλιθῇ τόπῳ, πόλιν κτίζειν, εἶπετο τῇ βοί. ³ Ἢ δὲ ἀφικομένη ἐπὶ τὸν λεγόμενον τῆς Φρυγίας Ἀτῆς λόφον, κλίνεται· ἐνθα πόλιν κτίσας Ἴλος, ταύτην μὲν Ἴλιον ἐκάλεσε. ⁴ τῷ δὲ Διὶ σημεῖον εὐξάμενος αὐτῷ τι φανῆναι, μεθ' ἡμέραν τὸ διιπετές Παλλάδιον πρὸ τῆς σκηνῆς κείμενον ἐθεάσατο. ⁵ Ἦν δὲ τῷ μεγέθει τρίπηχυ, τοῖς δὲ ποσὶ συμβεβηκός, καὶ τῇ μὲν δεξιᾷ δόρυ διηρμένον ἔχον, τῇ δὲ ἐτέρᾳ ἡλακάτην καὶ ἄτρακτον.

⁶ Ἱστορία δὲ ἡ περὶ τοῦ Παλλάδιου τοιῷδε φέρεται. Φασὶ γεννηθεῖσαν τὴν Ἀθηνᾶν παρὰ Τρίτωνι τρέφεσθαι, ὃ θυγάτηρ ἦν Παλλὰς. ⁷ ἀμφοτέρως δὲ, ἀσκούσας τὰ κατὰ πόλεμον, εἰς φιλονεικίαν ποτὲ προελθεῖν· μελλούσης δὲ πλήττειν τῆς Παλλάδος, τὸν Δία φοβηθέντα τὴν αἰγίδα προτείνει. Τὴν δὲ εὐλαβηθεῖσαν ἀναβλέψαι, καὶ οὕτως ὑπὸ τῆς Ἀθηνᾶς τρωθεῖσαν πεσεῖν. ⁸ Ἀθηνᾶν δὲ, περιλυπὸν ἐπ' αὐτῇ γενομένην, ξόανον ἐκείνης ὁμοίον κατασκευάσαντα, [καὶ] περιθεῖναι τοῖς στέρνοις ἣν ἔδεισεν αἰγίδα, καὶ τιμᾶν ἰδρυσαμένην παρὰ τῷ Διί. ⁹ Ὑστερον δὲ Ἡλέκτρας κατὰ τὴν φθορὰν τούτῳ προσφυγούσης, διαρρῖναι μετ' αὐτῆς καὶ τὸ Παλλάδιον εἰς τὴν Ἰλιάδα χώραν. ¹⁰ Ἴλον δὲ τούτου ναὸν κατασκευάσαντα τιμᾶν. Καὶ περὶ μὲν Παλλάδιου ταῦτα λέγεται.

CAPUT XII.

(1) Electra, Atlantis filia, ex Jove Iasionem et Dardanum peperit. * Quorum Iasion Cereris amore captus atque deam tentare volens fulmine ictus occubuit. * At Dardanus ob fratris necem mœrore confectus, Samothrace relicta, in continentem ex adverso sitam trajecit. * Hujus rex erat Teucer Scamandri fluvii et Idææ nymphæ filius, a quo etiam qui regionem illam incolebant Teuceri nominabantur. * Hospitio a rege exceptus Dardanus, data terræ parte et Batea illius filia ducta, Dardanium urbem condidit et, defuncto Teucro, universam regionem Dardaniam nominavit. (2) Filios habuit Ilium et Erichthonium; quorum Ilius nullis susceptis liberis e vita decessit, Erichthonius autem in regno patris successor ex Astyoche Simoentis filia genuit Troem. * Hic post patrem regnavit et terram a se ipso Trojam nominavit; ac ducta Callirrhoe, Scamandri, filiam genuit Cleopatram, filios Ilium, Assaracum, Ganymeden. * Hunc ob corporis formam raptum per aquilam Jupiter deorum pincernam in cœlo constituit. * Assaraci ex Hierommene Simoentis filia fuit Capys; hujus ex Themide, Ili filia, Anchises, quocum Venus amore flagrans congressa Æneam peperit et Lyrum, qui diem obiit nullis relictis liberis.

(3) Ilius quum in Phrygiam venisset quo tempore ludi ab hujus terræ rege instituebantur, vicit palæstra, * et præmii loco pueros quinquaginta totidemque filias accepit. Ad hæc ex oraculi sententia rex dedit bovem disclorem, jussitque ut ubi illa procubuerit urbem conderet. Ille igitur secutus est bovem; * quæ ubi in Phrygia ad Ates collem, quem vocant, pervenit, humo procubuit. Quo in loco Ilius urbem condidit, quam nominavit Ilium. * Atque Jovem precatus ut signum aliquod sibi ostenderet, postridie a cœlo delapsum Palladium ante tentorium conspexit. * Id erat magnitudine trium cubitum, conjunctis pedibus, dextra elatam tenens hastam, sinistra eolum ac fusum.

⁶ De Palladio narratio fertur hæc: Ajunt natam Minervam apud Tritonem educatam esse, cui filia erat Pallas. ⁷ Ambas autem rei bellicæ studiosas in contentionem aliquando devenisse. Ac quum Pallas jam in eo fuisset ut vulnus Minervæ infligeret, Jovem, filia timentem, ægidem objecisse, in quam dum Pallas mirabunda oculos convertisset, a Minerva vulneratam cecidisse. * Minervam vero mœrore confectam simulacrum ejus simile fecisse, et circumjecta ejus pectori quam Pallas timuerat ægide, juxta Jovem hanc imaginem honoris causa collocasse. ⁹ Postea tamen quum Electra vitata ad illam confugisset, Minervam (Jovem?) cum ipsa etiam Palladium in terram Iliacam dejecisse. ¹⁰ Ilium vero simulacrum illud coluisse in templo ei exstructo repositum. Hæc sunt quæ narrantur de Palladio.

¹¹ Ἴλος δὲ γήμας Εὐρυδίχην τὴν Ἀδράστου, Λαομέδοντα ἐγέννησεν· ὃς γαμει Στρυμὸν τὴν Σκαμάνδρου· κατὰ δὲ τινὰς, Πλακίαν τὴν Ἀτρέως, κατ' ἐνίους δὲ, Λευκίππου· καὶ τεκνοὶ παῖδας μὲν Τιθωνὸν, Λάμπωνα, Κλύτιον, Ἰκετάονα, Ποδάρκην· θυγατέρας δὲ, Ἡσιόνην, καὶ Κίλλαν καὶ Ἀστυόχην· ἐκ δὲ νύμφης Καλύβης Βουκολίωνα.

(4) Τιθωνὸν μὲν οὖν Ἥως ἀρπάσασα δι' ἔρωτα, εἰς Αἰθιοπίαν κομίζει· καὶ κεῖ συνελοῦσα γεννᾷ παῖδας Ἡμαθίωνα καὶ Μέμνονα.

(5) Μετὰ δὲ τὸ αἰρεθῆναι Ἴλιον ὑπὸ Ἡρακλέους, ὡς μικρὸν πρόσθεν ἡμῖν λέλεκται, ἐβασίλευσε Ποδάρκης ὁ κληθεὶς Πριάμος.² καὶ γαμει πρώτην Ἀρίσβην τὴν Μέροπος· ἐξ ἧς αὐτῇ παῖς Αἴσακος γίνεται, ὃς ἐγγίμεν Ἀστερόπην τὴν Κεβρῆνος θυγατέρα, ἣν πενθῶν ἀποθανοῦσαν ἀπωρνεώθη.³ Πριάμος δὲ Ἀρίσβην ἐκδοὺς Ὑρτάκῳ, δευτέραν ἐγγίμεν Ἐκάβην τὴν Δύμαντος ἥ, ὡς τινὲς φασί, Κισσέως, ἥ, ὡς ἕτεροι λέγουσιν, Σαγγαρίου ποταμοῦ καὶ Μετώπης.⁴ Γεννᾶται δὲ αὐτῇ πρῶτος μὲν Ἑκτωρ· δευτέρου δὲ γεννᾶσθαι μέλλοντος βρέφους, ἔδοξεν Ἐκάβῃ καὶ ὕπαρ δαλὸν τεκεῖν διάπυρον· τοῦτον δὲ πᾶσαν ἐπινέμεσθαι τὴν πόλιν καὶ καίειν.⁵ Μαθὼν δὲ Πριάμος παρ' Ἐκάβης τὸν ὄνειρον, Αἴσακον τὸν υἱὸν μετεπέμψατο· ἣν γὰρ ὄνειροκρίτης παρὰ τοῦ μητροπάτορος Μέροπος διδάχθεις.⁶ Οὗτος εἰπὼν, τῆς πατρίδος γενέσθαι τὸν παῖδα ἀπώλειαν, ἐκθεῖναι τὸ βρέφος ἐκέλευσε.⁷ Πριάμος δὲ, ὡς ἐγεννήθη τὸ βρέφος δίδωσιν ἐκθεῖναι οἰκέτῃ κομίσονται εἰς Ἰδην.⁸ Ὁ δὲ οἰκέτης Ἀγέλαος ὠνομάζετο· τὸ δὲ ἐκτεθὲν ὑπὸ τούτου βρέφος πένθ' ἡμέρας ὑπὸ ἀρχτοῦ ἐτράφη.⁹ Ὁ δὲ σωζόμενον εὐρών, ἀναιρεῖται, καὶ κομίσας, ἐπὶ τῶν χωρίων ὡς ἴδιον παῖδα ἔτρεφεν, ὀνομάσας Πάριν.¹⁰ Γενόμενος δὲ νεανίσκος, καὶ πολλῶν διαφέρων κάλλει τε καὶ βίῳ, αὖθις Ἀλέξανδρος προσωνομάσθη, ληστὰς ἀμυνόμενος, καὶ τοῖς ποιμνίοις ἀλεξήσας, ὅπερ ἐστὶ βοηθήσας. Καὶ μετ' οὐ πολὺ τοὺς γονέας ἀνεῦρε.

¹⁰ Μετὰ τοῦτον ἐγέννησεν Ἐκάβη θυγατέρας μὲν Κρέουσαν, Λαοδίχην, Πολυξένην, Κασσάνδραν· ¹¹ ἥ συνελθεῖν βουλούμενος Ἀπόλλων, τὴν μαντικὴν ὑπέσχετο διδάξειν. Ἡ δὲ μαθοῦσα οὐ συνῆλθεν. (Ὁθεν Ἀπόλλων ἀφείλετο τῆς μαντικῆς αὐτοῦ τὸ πείθειν.) ¹² Αὖθις δὲ παῖδας ἐγέννησε Δηίφοβον, Ἐλενον, Πάμωνα, Πολίτην, Ἀντιφον, Ἰππόνοον, Πολύδωρον, Τρώϊλον. Τοῦτον ἐξ Ἀπόλλωνος λέγεται γεγεννηκέναι.

¹³ Ἐκ δὲ ἄλλων γυναικῶν Πριάμου παῖδες γίνονται Μελάνιππος, Γοργυθίων, Φιλαίμων, Ἰππόθοος, Γλαῦκος, Ἀγάθων, Χερσιδάμας, Εὐαγόρας, Ἰπποδάμας, Μῆστωρ, Ἄτας, Δόρυκλος, Λυκάων, Δρύοψ, Βίας, Χρόμιος, Ἀστυγόνοος, Τελέστας, Εὐάνδρος, Κεβριόνης, Μήλιος, Ἀρχέμαχος, Λαοδόκος, Ἐγέφρων, Ἰδομενεὺς, Ὑπερίων, Ἀσκάnios, Δηιοκόων, Ἀρρήτος, Δηϊόπτῃς, Κλόνιος, Ἐγέμων, Ὑπείροχος,

¹¹ Ilus, ducta Eurydice Adrasti filia, Laomedontem genuit; is uxorem cepit Strymo Scamandri, secundum alios vero Placiam Atrei (*Catrei*?) filiam, vel, ut nonnulli dicunt, Leucippi (*Leucippen*?) ; atque filios quidem procreavit Tithonum, Lamponem, Clytium, Hicetaonem, Podarceon, filias autem Hesionen et Cillam et Astyocheon, et ex Calybe nympha Bucolionem.

(4) Ex his Tithonum Aurora amore capta rapuit et in Aethiopiam transtulit, ubi cum eo congressa filios peperit Emathionem et Memnonem.

(5) Post Ilium ab Hercule expugnatum, ut paullo ante diximus, regnum tenuit Podarcees, cognominatus Priamus. ² Hic primam duxit Arisben Meropis, ex qua filium suscepit Aesacum, qui uxorem cepit Asteropen, Cebrenis filiam; quam quum mortuam nimio luctu desleret, in avem commutatus est. ³ Deinde Priamus, Arisbe Hyrtaco in matrimonium locata, secundam uxorem duxit Hecubam Dymantis, vel, ut nonnulli dicunt, Cissei, vel, ut alii volunt, Sangarii fluvii et Metopes filiam. ⁴ Nascitur ex ea primus Hector; quum vero secundum filium paritura esset Hecuba, visa sibi est in quiete facem parere ardentem, eamque universam depascere urbem et concremare. ⁵ Quod somnium quum ex Hecuba Priamus audisset, Aesacum filium arcessivit. Erat enim somniorum interpres, a Merope avo materno edoctus. ⁶ Hic filium dicens patriae fore exitium, infantem jussit exponi. ⁷ Priamus igitur natum puerum tradidit famulo, qui in Ida monte eum exponeret. Famulus ille Agelaus nominabatur. Infans vero ab eo expositus per quinque dies ab ura nutritus est. ⁸ Ille quum puerum sic servatum reperiret, eum sustulit et secum abductum in agris quasi suum filium educavit, atque Paridis nomen ei indidit. ⁹ Qui quum ad juvenilem aetatem pervenisset ac plurimos venustate roboreque antecelleret, Alexander cognominatus est, quod praedones repelleret et ovium greges defenderet. Neque multo post inventos parentes agnovit.

¹⁰ Post Paridem Hecuba filias peperit Creusam, Laodiceon, Polyxenam, Cassandram; ¹¹ quacum congregari cupiens Apollo vaticinandi artem se eam docturum esse pollicitus est. Quam vero postquam didicerat, Apollini non fecit sui copiam. Quapropter Apollo ut illius vaticinia non persuaderent effecit. ¹² Praeter hos Hecuba peperit Deiphobum, Helenum, Pammonem, Politen, Antiphum, Hipponom, Polydorum, Troilum, qui ex Apollinis concubitu natus esse dicitur.

¹³ Ex aliis autem feminis Priamo filii nascuntur Melanippus, Gorgythion, Philamon, Hippothous, Glaucus, Agathon, Chersidamas, Evagoras, Hippodamas, Mestor, Atas, Dorychus, Lycaon, Dryops, Bias, Chromius, Astygonus, Telestas, Evander, Cebriones, Melius, Archemachus, Laodocus, Echephron, Idomeneus, Hyperion, Ascanius, Democoon, Arrhetus, Deioptes, Clonius, Echemon, Hyperochus.

Λίγειωνες, Λυσίθοος, Πολυμέδων. Θυγατέρες δὲ Μήδουσα, Μηδεσικάστη, Λυσιμάχη, Ἀριστοδήμη.

(6) Ἐκτωρ μὲν οὖν Ἀνδρομάχην τὴν Ἡετίωνος γαμεῖ, Ἀλέξανδρος δὲ Οἰνώνην τὴν Κεβρήνης τοῦ ποταμοῦ θυγατέρα. ² Ἀὕτη παρὰ Πέας τὴν μαντικὴν μαθοῦσα, προὔλεγεν Ἀλεξάνδρῳ μὴ πλεῖν ἐπὶ Ἑλένην· μὴ πείθουσα δὲ εἶπεν, ἔάν τρωθῇ, παραγενέσθαι πρὸς αὐτήν· μόνην γὰρ θεραπεῦσαι δύνασθαι. Τὸν δὲ Ἑλένην ἐκ Σπάρτης ἀρπάσαι. ³ Πολεμουμένης δὲ Τροίας, τοξευθέντα ὑπὸ Φιλοκτήτου τόξοις Ἡρακλείους, πρὸς Οἰνώνην ἐπανελθεῖν εἰς Ἰδην. Ἡ δὲ μνησικακοῦσα θεραπεῦσαι οὐκ ἔφη. ⁴ Ἀλέξανδρος μὲν οὖν εἰς Τροίαν κομιζόμενος ἐτελεύτα· Οἰνώνη δὲ μετανόησασα τὰ πρὸς θεραπείαν φάρμακα ἔφερε· καὶ καταλαβοῦσα αὐτὸν νεκρὸν ἑαυτὴν ἀνήρτησεν.

⁵ Ὁ δὲ Ἀσωπὸς ποταμὸς, Ὠκεανοῦ καὶ Τηθύος· ὡς δὲ Ἀκουσίλαος λέγει, Πηροῦς καὶ Ποσειδῶνος· ὡς δὲ τινες, Διὸς καὶ Εὐρυνομῆς. Οὗτος Μετώπην γηγάμενος (Ἀδάωνος δὲ τοῦ ποταμοῦ θυγάτηρ αὕτη), δύο μὲν παῖδας ἐγέννησεν, Ἰσμηγὸν καὶ Πελάγοντα, εἰκοσι δὲ θυγατέρας· ὧν μὲν μίαν Αἰγίναν ἥρπασε Ζεὺς. Ταύτην Ἀσωπὸς ζητῶν, ἦκεν εἰς Κόρινθον, καὶ μανθάνει παρὰ Σισύφου τὸν ἥρπακτὰ εἶναι Δία. Ζεὺς δὲ Ἀσωπὸν μὲν κεραυνώσας διώκοντα, πάλιν ἐπὶ τὰ οἰκεῖα ἀπέπεμψε βεῖθρα. Διὰ τοῦτο μέγρι καὶ νῦν ἐκ τῶν τούτου βεῖθρων ἀνθρακες φέρονται.

⁷ Αἰγίναν δὲ εἰσκομίσας εἰς τὴν τότε Οἰνώνην λεγομένην νῆσον, νῦν δὲ Αἰγίναν ἀπ' ἐκείνης κληθεῖσαν, μίγνυται, καὶ τεκνοῖ παῖδα ἐξ αὐτῆς Αἰακόν. Τούτῳ Ζεὺς ὄντι μόνῳ ἐν τῇ νήσῳ τοὺς μύρμηκας ἀνθρώπους ἐποίησε. ⁸ Γαμεῖ δὲ Αἰακὸς Ἐνδρηίδα τὴν Σκίρωνος, ἐξ ἧς αὐτῷ παῖδες ἐγένοντο Πηλεὺς τε καὶ Τελαμών. Φερεκύδης δὲ φησι Τελαμῶνα φίλον, οὐκ ἀδελφὸν Πηλείως εἶναι, ἀλλὰ Ἀκταίου (Ἀκτορος;) παῖδα καὶ Γλαύκης τῆς Κυρρέως. ⁹ Μίγνυται δὲ αὖθις Αἰακὸς Ψαμάθῃ τῇ Νηρέως εἰς φύκην ἡλλαγμένη διὰ τὸ μὴ βούλεσθαι συνελθεῖν, καὶ τεκνοῖ παῖδα Φώκον.

¹⁰ Ἦν δὲ εὐσεβέστατος ἀπάντων Αἰακός. Διὸ καὶ, τὴν Ἑλλάδα κατεχούσης ἀφορίας διὰ Πέλοπα, ὅτι Στυμφάλῳ τῷ βασιλεῖ τῶν Ἀρκάδων πολεμῶν, τὴν Ἀρκάδιαν ἐλεῖν μὴ δυνάμενος, προσποιησάμενος φιλίαν, ἔκτεινεν αὐτὸν καὶ διέσπειρε μελείσας, χρησιμοὶ θεῶν ἔλεγον, ἀπαλλαγῆσθαι τῶν ἐνεστώτων κακῶν τὴν Ἑλλάδα, ἐὰν Αἰακὸς ὑπὲρ αὐτῆς εὐχὰς ποιήσεται. ¹¹ Ποιησαμένου δὲ εὐχὰς Αἰακοῦ, τῆς ἀκαρπίας ἡ Ἑλλὰς ἀπαλλάττεται. Τιμᾶται δὲ καὶ παρὰ Πλούτωνι τελευτήσας Αἰακός, καὶ τὰς κλεῖς τοῦ Ἅδου φυλάττει.

¹² Διαφέροντος δὲ ἐν τοῖς ἀγῶσι Φώκου, τοὺς ἀδελφούς Πηλέα καὶ Τελαμῶνα ἐπιβουλεύσαι· καὶ λαγὼν κλήρῳ Τελαμῶν συγγιμναζόμενον αὐτὸν, βαλὼν δίσκῳ κατὰ τῆς κεφαλῆς, κτείνει, καὶ κομίσας μετὰ Πηλείως κρύπτει κατὰ τινος ὕλης. Φωραθέντος δὲ τοῦ φόνου, φυγάδες ἀπὸ Αἰγίνης ὑπὸ Αἰακοῦ ἐλαύνονται.

Ægeoneus, Lysithous, Polymedon; filiae vero Medusa, Medesicaste, Lysimache, Aristodeme.

(6) Hector uxorem duxit Andromachen Eetionis, Alexander CEnonen Cebrenis fluvii filiam. ² Hæc a Rheavaticinandi artem edocta præmonuit Alexandrum, ne navigaret ad Helenam; sed quum non persuaderet, dixit eum si vulneratus fuerit ad se venturum esse, quoniam sola ei mederi posset. Paris autem e Sparta rapuit Helenam. ³ Verum Troja bello impetita, sagittis Herculeis a Philocteta sauciatus ad CEnonen venit in Idam. Tum illa injuriarum memor medelam recusavit. ⁴ Alexander itaque Trojam reversus vitam finivit. CEnone autem, mutata sententia, ad vulnus curandum medicinam attulit; at quum eum jam mortuum reperiret, suspendio se necavit.

⁵ Asopus fluvius filius erat Oceani ex Tethye, ut vero Acusilaus dicit, Perus et Neptuni, secundum alios nonnullos Jovis et Eurynomæ. Hic uxorem duxit Metopen Ladonis fluvii, ex qua duos filios suscepit Ismenum et Pelagontem, filias autem viginti; ⁶ quarum unam, Aeginam rapuit Jupiter. Hanc Asopus querens venit Corinthum, ubi a Sisypho raptorem esse Jovem cognovit. Sed Jupiter Asopum persequentem jactis fulminibus ad fluentia sua remisit. Quam ob rem etiamnum fluctibus ejus carbones ferri solent.

⁷ Aeginam vero in insulam translatam quæ tunc CEnone appellabatur, nunc ab illa Aeginæ nomen habet, Jupiter comprimit et filium ex ea gignit Aecum; in cujus gratiam, quandoquidem solus ille in insula agebat, de formicis homines fecit. ⁸ Uxorem Aecus ducit Endeidem Scironis filiam, ex qua duo ei nascuntur filii Peleus et Telamon. At Pherecydes Telamonem dicit amicum, non fratrem fuisse Pelei, sed Actæi (Actoris?) filium ex Glauce Cychei. ⁹ Concumbit Aecus etiam cum Psamathe, Nerei filia, quæ in phucam, ut amplexus ejus fugeret, se commutaverat, ex eaque gignit Phocum.

¹⁰ Erat vero religiosissimus omnium Aecus. Quare quum Græcia frugum penuria premeretur propter Pelopen, quod Stymphalum Arcadum regem, quum Arcadium subigere non posset, simulata amicitia necaverat et membra ejus consecra disperserat, deorum oracula nuntiarunt, fore ut Græcia a presentibus malis liberaretur, si Aecus pro ea preces faceret. ¹¹ Quod ubi Aecus fecit, Græcia annonæ penuria liberata est. Etiam apud Plutonem post mortem in honore habetur, atque claves Orci servat.

¹² Excellenti autem in certaminibus Phoco Peleum et Telamonem fratres insidias struxisse ferunt. Ac ubi sorte evenit, ut cum eo Telamon in ludo decertaret, in capite disco percussus interfecit, et cum Peleo fratre in silvam quendam transportatum occultavit. Deinde vero corde detecta, ab Aeco in exilium acti ab Aegina aufugerunt.

(7) Καὶ Τελαμὼν μὲν εἰς Σαλαμῖνα παραγίνεται πρὸς Κυχρέα τὸν Ποσειδῶνος καὶ Σαλαμῖνος τῆς Ἀσωποῦ. Κτείνας δὲ ὄφιν οὗτος ἀδικοῦντα τὴν νῆσον, ἧς αὐτὸς ἐβασίλευε, καὶ τελευτῶν ἄπαις, τὴν βασιλείαν παραδίδωσι Τελαμῶνι. ²Ὁ δὲ γαμεῖ Περίβοιαν τὴν Ἀλκᾶου τοῦ Πέλοπος· καὶ ποιησαμένου εὐχὰς Ἑρακλέους, ἵνα αὐτῷ παῖς ἄρρην γέννηται, φανέντος δὲ μετὰ τὰς εὐχὰς αἰετοῦ, τὸν γεννηθέντα ἐκάλεσεν Αἴαντα. ³Καὶ στρατευσάμενος ἐπὶ Τροίαν σὺν Ἑρακλεῖ, λαμβάνει γέρας Ἡσιόνην τὴν Λαομέδοντος θυγατέρα, ἐξ ἧς αὐτῷ γίνεται Τεῦκρος.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΓ'.

(1) Πηλεὺς δὲ εἰς Φθίαν φυγὼν πρὸς Εὐρυτίωνα τὸν Ἀκτορος, ὑπ' αὐτοῦ καθαίρεται. Καὶ λαμβάνει παρ' αὐτοῦ τὴν θυγατέρα Ἀντιγόνην, καὶ τῆς γῶρας τὴν τρίτην μοῖραν. ²Καὶ γίνεται θυγάτηρ αὐτῷ Πολυδώρα, ἣν ἔγημε Βῶρος ὁ Περιήρους. (2) Ἐντεῦθεν δὲ ἐπὶ τὴν θήραν τοῦ Καλυδωνίου κάπρου μετ' Εὐρυτίωνος ἐλθὼν, προέμενος ἐπὶ τὸν σὺν ἀκόντιον, Εὐρυτίωνος τυγχάνει, καὶ κτείνει τοῦτον ἄκων.

² Πάλιν μὲν οὖν ἐκ Φθίας φυγὼν εἰς Ἰωλκὸν, πρὸς Ἀκαστον ἀφικνεῖται, καὶ ὑπ' αὐτοῦ καθαίρεται. (3) Ἀγωνίζεται δὲ καὶ τὸν ἐπὶ Πελοῖᾳ ἀγῶνα, πρὸς Ἀταλάντην διαπαλαίσας. ²Καὶ Ἀστυδάμεια, Ἀκάστου γυνή, Πηλέως ἐρασθεῖσα, περὶ συνουσίας προσέπεμψεν αὐτῷ λόγους. ³Μὴ δυναμένη δὲ πείσαι, πρὸς τὴν γυναικα αὐτοῦ πέμψασα, ἔφη μέλλειν Πηλέα γαμεῖν Στερόπην τὴν Ἀκάστου θυγατέρα· καὶ τοῦτο ἐκείνη ἀκούσασα, ἀγγόνην ἀνάπτει. ⁴Πηλέως δὲ πρὸς Ἀκαστον καταψεύδεται, λέγουσα, ὑπ' αὐτοῦ περὶ συνουσίας πεπειῆσθαι. ⁵Ἀκαστος ἀκούσας, κτείνει μὲν ὃν ἐκάθηρεν οὐκ ἐβουλήθη, ἄγει δὲ αὐτὸν ἐπὶ θήραν εἰς τὸ Πήλιον. ⁶Ἐνθεν ἀμίλλης περὶ θήρας γενομένης, Πηλεὺς μὲν οὖν, ὢν ἐχειροῦτο θηρίων, τὰς γλώσσας τούτων ἐκτέμνων εἰς πῆραν ἐτίθει· οἱ δὲ μετὰ Ἀκάστου ταῦτα χειρούμενοι κατεγέλων ὡς μηδὲν τεθηρευκότος τοῦ Πηλέως. ⁷Ὁ δὲ τὰς γλώσσας παρασχόμενος, ὅσας εἶχεν, ἐκείνοις, τοσαῦτα ἔφη τεθηρευκέναι. ⁸Ἀποκοιμηθέντος αὐτοῦ ἐν τῷ Πηλίῳ, ἀπολιπὼν Ἀκαστος, καὶ τὴν μάχαιραν ἐν τῇ τῶν βοῶν κόπρῳ κρύψας, ἐπανέρχεται. Ὁ δὲ ἐξαναστὰς καὶ ζητῶν τὴν μάχαιραν, ὑπὸ τῶν Κενταύρων καταληφθεὶς ἐμελλεν ἀπολλύσθαι· σώζεται δὲ ὑπὸ Χείρωνος. ⁹Οὗτος καὶ τὴν μάχαιραν αὐτοῦ ἐκζητήσας δίδωσι.

(4) Γαμεῖ δὲ ὁ Πηλεὺς Πολυδώραν τὴν Περιήρους (γαμεῖ δὲ Πολυδώραν τὴν Πηλέως Βῶρος ὁ Περιήρους Heynius), ἐξ ἧς αὐτῷ γίνεται Μενέσθιος ἐπὶ κλην, ὁ Σπερχεῖο τοῦ ποταμοῦ. (5) Αὐθις δὲ Πηλεὺς γαμεῖ Θέτιν τὴν Νηρέως, περὶ ἧς τοῦ γάμου Ζεὺς καὶ Ποσειδῶν ἤρισαν. Θέμιδος δὲ θεσπιωδούσης ἐσσεσθαι τὸν ἐκ ταύτης γεννηθέντα κρέττονα τοῦ πατρὸς, ἀπέσχοντο. ²Ἐνιοὶ δὲ φασί, Διὸς ὀρμῶντος ἐπὶ τὴν ταύτης

(7) Et Telamon quidem Salaminem venit ad Cychreum Neptuno natum et Salamine Asopi. Is necato serpente, qui insulam devastabat, regiam dignitatem adeptus, quum nullis relictis liberis decessit, regnum tradidit Telamoni. ²Hic Peribœam Alcathi, Pelopis, duxit uxorem; et quum Hercules ut illi mascula proles enascetur a diis precibus deposceret, ac post preces repente aquila appareret, natum deinde puerum nominavit Ajacem. ³Inde in bellum contra Trojam Herculem secutus, virtutis præmium accepit Hesionen Laomedontis filiam, ex qua ei natus est Teucrus.

CAPUT XIII.

(1) Peleus vero Phthiam fugiens ab Eurytione Actoris filio lustratur, ab eoque accipit Antigonam filiam et terræ partem tertiam. ²Nascitur ei filia Polydora, quam duxit Borus Perieris. (2) Inde ad venationem apri Calydonii cum Eurytione profectus, misso in aprum telo Eurytionem ferit et invitus eum interfecit.

² Iterum igitur a Phthia fugiens Ioleum ad Acastum venit, ab eoque expiatur. (3) Interfuit etiam Pelie ludis funebribus, cum Atalanta palaestrica pugna decertans. ²Atque Astydamia, Acasti conjux, Pelei amore capta ad eum literas de concubitu dedit. ³Quum vero ei non posset persuadere, ad ejus uxorem misit qui Peleum dicerent Steropen, Acasti filiam, ducturum esse. Quo audito illa laqueo se suspendit; ⁴Peleum autem apud Acastum mendaciter accusavit ad stuprum se dicens ab eo plectam esse. ⁵Quod ubi Acastus cognoverat, necare quidem quem ipse lustrasset noluit, sed eum venatum in Pelium montem abduxit. ⁶Inde orto de venatione certamine, Peleus quas cepit ferarum linguas exsectas in peram reposuit. Atqui Acasti comites captis feris illis (quas Peleus abjecerat), Peleum velut nihil venatum derisere. ⁷Is autem linguas exhibens, quotquot earum haberet, tot se feras venatum esse dixit. ⁸Quem, quum in Pelio sommo oppressus obdormivisset, Acastus reliquit et ense ejus in boum fimo abscondito abiit. Ille vero expergefactus, dum ensen quærebat, a Centauris comprehensus jam periturus erat, servatus tamen est a Chirone; ⁹qui etiam ensen quasivit repertumque ei donavit.

(4) Ducit Peleus Polydoram Perieris (vel potius ex Heynii sententia: *Ducit Polydoram Pelei filiam Borus Perieris*), ex qua ei nascitur Menesthius nomine filius, revera Spercheo fluvio natus. (5) Alteram Peleus uxorem sumit Thetin Nerei, de cujus nuptiis Jupiter et Neptunus contenderant. At Themide vaticinante natum ex ea filium patre potentiorum fore, consilio abstiterant. ²Nonnulli vero ajunt, ad ejus amplexum prodeunti Jovi Prometheus

συνουσίαν, εἰρηκέναι Προμηθεά, τὸν ἐκ ταύτης αὐτῷ γεννηθέντα οὐρανοῦ δυναστεύσειν. ³Τινὲς δὲ λέγουσι, μὴ βουλευθῆναι Θέτιν Διὶ συνελθεῖν ὑπὸ Ἥρας τραφεῖσαν, Δία δὲ ὀργισθέντα, ὀνητῷ ἐθέλειν αὐτὴν συν-οικῆσαι. ⁴Χείρωνος μὲν οὖν ὑποθεμένου Πηλεΐ, συλλαβεῖν καὶ κατέχειν αὐτὴν μεταμορφουμένην, ἐπιτηρήσας συναρπάζει. Γινομένην δὲ ὅτε μὲν πῦρ, ὅτε δὲ ὕδωρ, ὅτε δὲ θηρίον, οὐ πρότερον ἀνῆκε πρὶν ἢ τὴν ἀρχαίαν μορφήν εἶδεν ἀπολαβοῦσαν. ⁵Γαμει δὲ ἐν τῷ Πηλείῳ· κακεῖ θεοὶ τὸν γάμον εὐωχούμενοι καθύμνησαν. Καὶ δίδωσι Χείρων Πηλεΐ δόρυ μείλινον, Ποσειδῶν δὲ, ἵππους Βαλίον τε καὶ Ξάνθον· ἀθάνατοι δὲ ἦσαν οὗτοι.

(6) Ὡς δὲ ἐγέννησε Θέτις ἐκ Πηλέως βρέφος, ἀθάνατον θέλουσα ποιῆσαι τοῦτο, κρύψα Πηλέως εἰς τὸ πῦρ ἐγκρυβοῦσα τῆς νυκτός, ἐφθειρεν δὲ ἦν αὐτῷ ὀνητὸν πατρῷον· μεθ' ἡμέραν δὲ ἔγρειεν ἀμβροσίᾳ. ²Πηλεὺς δὲ ἐπιτηρήσας, καὶ ἀσπαίροντα τὸν παῖδα ἰδὼν ἐπὶ τοῦ πυρός, ἐβόησε· καὶ Θέτις, κωλυθεῖσα τὴν προαίρεσιν τελειῶσαι, νήπιον τὸν παῖδα ἀπολιποῦσα, πρὸς Νηρηίδας ὤχετο. ³Κομίζει δὲ τὸν παῖδα πρὸς Χείρωνα Πηλεὺς. Ὁ δὲ λαβὼν αὐτὸν ἔτρεφε σπλάγχνοις λεόντων καὶ συῶν ἀγρίων καὶ ἄρκτων μυελοῖς, καὶ ὠνόμασεν Ἀχιλλεῖα (πρότερον μὲν ἦν ὄνομα αὐτῷ Λιγύρων), ὅτι τὰ χεῖλη μαστοῖς οὐ προσήνεγκε.

(7) Πηλεὺς δὲ μετὰ ταῦτα σὺν Ἰάσονι καὶ Διοσκοῦροις ἐπόρθησεν Ἰωλκόν· καὶ Ἀστυδάμειαν τὴν Ἀκάστου γυναῖκα φονεύει, καὶ διελὼν μεληδὼν, διήγαγε δι' αὐτῆς τὸν στρατὸν εἰς τὴν πόλιν.

(8) Ὡς δὲ ἐγένετο ἐνναετῆς Ἀχιλλεὺς, Κάλχαντος λέγοντος οὐ δύνασθαι χωρὶς αὐτοῦ Τροίαν αἰρεθῆναι, Θέτις προειδυῖα, ὅτι δεῖ στρατευόμενον αὐτὸν ἀπολέσθαι, κρύψασα ἐσθῆτι γυναικείᾳ, ὡς παρθένον παρέθετο. . . (εἰς Σκῦρον παρὰ Λυκομήδει supplev. Heyn.) ²Κακεῖ τρεφόμενος, τῇ Λυκομήδους θυγατρὶ Δηιδάμειᾳ μίγνυται· καὶ γίνεται παῖς Πύρρος αὐτῷ ὁ κληθεὶς Νεοπτόλεμος αὐθις. ³Ὀδυσσεὺς δὲ μνησθέντα παρὰ Λυκομήδει ζητῶν Ἀχιλλεῖα, σάλπιγγι χρησάμενος, εὔρε. Καὶ τοῦτον τὸν τρόπον εἰς Τροίαν ἦλθε.

⁴Συνείπετο δὲ αὐτῷ Φοῖνιξ ὁ Ἀμύντορος. Οὗτος ὑπὸ τοῦ πατρὸς ἐτυφλώθη, καταψευσαμένης φθορὰν Φθίας τῆς τοῦ πατρὸς παλλακίδος. Πηλεὺς δὲ αὐτὸν πρὸς Χείρωνα κομίσας, ὑπ' ἐκείνου θεραπευθέντα τὰς ὀφθαλμοὺς, βασιλέα κατέστησε Δολόπων.

⁵Συνείπετο δὲ καὶ Πάτροκλος ὁ Μενoitίου καὶ Σθενέλης τῆς Ἀκάστου, ἡ Περιάπιδος τῆς Φέρητος, ἡ, καθάπερ φησὶ Φιλοκράτης, Πολυμήλης τῆς Πηλέως. ⁶Οὗτος ἐν Ὀπούντι διενεχθεὶς ἐν παιδιᾷ περὶ ἀστράγαλων παίζων παῖδα Κλυσώνυμον τὸν Ἀμφιδάμαντος ἀπέκτεινε. Καὶ φυγὼν μετὰ τοῦ πατρὸς, παρὰ Πηλεΐ κατῴκει καὶ Ἀχιλλεῶς ἐρώμενος γίνεται.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΔ'.

(1) Κέκροψ αὐτόχθων, συμφυὲς ἔχων σῶμα ἀνδρὸς

dixisse ex ea sibi natum caelo dominaturum. ³Sunt etiam qui narrent Thetidem, quippe quæ a Junone educata esset, Jovis concubitum evitasse; quare iratum Jovem impe-rasse ut illa mortali nuberet. ⁴Itaque quum Chiron consu-leret Peleo, ut eam comprehenderet et in varias formas se commutantem detineret, hic speculatus illam corripuit. Quæ quum modo ignis, modo aqua, modo fera fieret, non prius eam remisit, quam pristinam formam resumen-tem conspexisset. ⁵Uxorem deinde eam duxit in Pelio, ubi dii convivio excepti nuptias celebrarunt. Ac Chiron Pe-leum donavit hasta fraxinea, Neptunus equis immortalibus Balio et Xantho.

(6) Postquam vero Thetis e Peleo infantem pepererat, immortalem reddere volens clam Peleo eum noctu in ignem immergebat, ut quidquid paternæ in eo mortalita-tis esset deleteret, interdiu autem unguebat ambrosia. ²Sed Peleus speculatus et palpitantem puerum in igne conspi-catus clamorem edidit; ac Thetis, quominus consilium exsequeretur prohibita, relicto infante, ad Nereidas se re-cepit. ³Tum puerum Peleus ad Chironem tulit, qui leonum visceribus eum et aprorum ursorumque medullis enutrivit, atque nominavit Achillem (antea enim Ligyron appellaba-tur), quia labra mammis non admoverat.

(7) Post hæc Peleus cum Iasone et Dioscuris expugna-vit Iolcum, et Astydamiæ Acasti uxorem interfecit, et membris ejus dissectis, per ea exercitum in urbem trans-duxit.

(8) Ubi nonum annum Achilles explevit, Calchante non posse sine illo Trojam capi vaticinante, Thetis prævidens eum in bellum profectum periturum esse, veste muliebri occultatum, quasi puellam, in Scyrum abduxit et Lyco-medi custodiam ejus credidit. ²Ibi agens adolescentulus cum Lycomedis filia Deidamia concumbit, ex qua nasci-tur ei filius Pyrrhus, postea nominatus Neoptolemus. Verum ³Ulysses Achillem, quem apud Lycomedem esse indicio alicujus compererat, quærens tubæ ope invenit, atque hunc in modum Achilles contra Trojam profectus est.

⁴Secutus est eum Phoenix Amyntoris. Hunc a Phthia patris pellice, ut de stupro interpellata, falso insimula-tum pater excæcavit. Sed Peleus eum ad Chironem duxit, a quo curatum, oculorum luce recuperata, Dolopum re-gem constituit.

⁵Simul cum hoc Achillem secutus est Patroclus Me-nortii filius ex Sthenele Acasti, vel Periapide Pheretis, vel, sicut Philocrates dicit, Polymele Pelei filia. ⁶Is Opunte, orta in talorum ludo dissensione, Clysonymum Amphi-damantis filium interfecit. Atque exulans cum patre apud Peleum commoratur et Achillis fit amicus.

CAPUT XIV.

(1) Cecrops indigena, humano simul et serpentino

καὶ δράκοντος, τῆς Ἀττικῆς ἐβασίλευσε πρῶτος, καὶ τὴν γῆν, πρότερον λεγομένην Ἀκτὴν, ἀφ' ἑαυτοῦ Κεκροπίαν ὠνόμασεν. ² Ἐπὶ τούτου, φασὶν, ἔδοξε τοῖς θεοῖς πόλεις καταλαβέσθαι, ἐν αἷς ἐμελλον εἶναι τιμὰς ἰδίας ἕκαστος. ³ Ἦκεν οὖν πρῶτος Ποσειδῶν ἐπὶ τὴν Ἀττικὴν, καὶ πλήξας τῇ τριαινῇ, κατὰ μέσσην τὴν ἀκρόπολιν ἀνέφηγε θάλασσαν, ἣν νῦν Ἐρεχθίδα καλοῦσι. ⁴ Μετὰ δὲ τοῦτον ἦκεν Ἀθηνᾶ· καὶ ποιησαμένη τῆς καταλήψεως Κέκροπα μάρτυρα, ἐφύτευεν ἐλαῖαν, ἣ νῦν ἐν τῷ Πανδρυσίῳ δαίκνυται. ⁵ Γενομένης δὲ ἐριδος ἀμφοῖν περὶ τῆς γῶρας, Ἀθηνᾶν καὶ Ποσειδῶνα διαλύσας Ζεὺς, κριτὰς ἔδωκεν, οὐχ, ὡς εἶπόν τινες, Κέκροπα καὶ Κραναόν, οὐδὲ Ἐρεχθέα, θεοὺς δὲ τοὺς δώδεκα. ⁶ Καὶ τούτων διχαζόντων ἡ γῶρα τῆς Ἀθηνᾶς ἐκρίθη, Κέκροπος μαρτυρήσαντος, ὅτι πρῶτον τὴν ἐλαίαν ἐφύτευεν. Ἀθηνᾶ μὲν οὖν ἀφ' ἑαυτῆς τὴν πόλιν ἐκάλεσεν Ἀθῆνας· ⁷ Ποσειδῶν δὲ, θυμῷ ὀργισθεὶς, τὸ Θριάσιον πεδῖον ἐπέκλυσε καὶ τὴν Ἀττικὴν ὑφαλὸν ἐποίησε.

(2) Κέκροψ δὲ γήμας τὴν Ἀκταίου κόρην Ἀγρᾶυλον, παῖδα μὲν ἔσχεν Ἐρυσίχθονα, ὃς ἄτεκνος μετήλλαξε· θυγατέρας δὲ Ἀγρᾶυλον, Ἐρσην, Πάνδροστον. ² Ἀγρᾶύλου μὲν οὖν καὶ Ἄρεος Ἀλκίππη γίνεσθαι. Ταύτην βιαζόμενος Ἀλκίρρόθιος, ὁ Ποσειδῶνος καὶ νύμφης Εὐρύτης, ὑπὸ Ἄρεος φωραθεὶς κτείνεται. ³ Ποσειδῶν δὲ ἐν Ἀρείῳ πάγῳ κρίνεται, διχαζόντων τῶν δώδεκα θεῶν, Ἄρει· καὶ ἀπολύεται.

(3) Ἐρσης δὲ καὶ Ἑρμοῦ Κέφαλος, οὗ ἐρασθεῖσα Ἦως ἤρπασε· καὶ μιγεῖσα ἐν Συρίᾳ παῖδα ἐγέννησε Τιθωνόν, ² οὗ παῖς ἐγένετο Φαέθων· τούτου δὲ Ἀττύνορος· τοῦ δὲ Σάνδακος· ³ ὃς ἐκ Συρίας ἐλθὼν εἰς Κιλικίαν, πόλιν ἔκτισε Κελένδεριν, καὶ γήμας Φαρνάκην τὴν Μεγεσσάρου, Κινύραν τὸν Συρίων βασιλέα ἐγέννησε. ⁴ Κινύρας οὗτος ἐν Κύπρῳ, παραγενόμενος σὺν λαῷ, ἔκτισε Πάφον· γήμας δὲ ἐκεῖ Μεθάρμην, κόρην Πυγμαλίωνος Κυπρίων βασιλέως, Ὁξύπορον ἐγέννησε καὶ Ἀδωνιν· πρὸς δὲ τούτοις θυγατέρας Ὀρσεδίκην, Λαογόρην καὶ Βρακισίαν. ⁵ Αὐταὶ δὲ διὰ μῆνιν Ἀφροδίτης ἀλλοτρίοις ἀνδράσι συνευναζόμεναι, τὸν βίον ἐν Αἰγύπτῳ μετέλλαζαν. (4) Ἀδωνις δὲ ἔτι παῖς ὢν, Ἀρτέμιδος γόλῳ πληγείς ἐν θήραις ὑπὸ σὺς ἀπέθανεν. ² Ἡσίοδος δὲ αὐτὸν Φοίνικος καὶ Ἀλφεισιβοίας λέγει. Πανύασις δὲ φησι Θεϊάντος βασιλέως Ἀσσυρίων, ὃς ἔσχε θυγατέρα Σμύρναν. ³ Αὕτη κατὰ μῆνιν Ἀφροδίτης, οὐ γὰρ αὐτὴν ἐτίμα, ἴσχει τοῦ πατρὸς ἔρωτα· καὶ συνεργὸν λαβοῦσα τὴν τροφὸν, ἀγνοοῦντι τῷ πατρὶ νύκτας δώδεκα συνευνάσθη. ⁴ Ὁ δὲ ὡς ἤσθετο, σπασάμενος ξίφος, ἐδίωκεν αὐτήν· ἡ δὲ, περικαταλαμβανομένη, θεοῖς ᾗζατο ἀφανῆς γενέσθαι. Θεοὶ δὲ κατοικτεῖραντες αὐτὴν εἰς δένδρον μετέλλαζαν, ὃ καλοῦσι σμύρναν. ⁵ Δεκαμηνιαίῳ δὲ ὕστερον χρόνῳ, τοῦ δένδρου ῥαγέντος, γεννηθῆναι τὸν λεγόμενον Ἀδωνιν· ὃν Ἀφροδίτη διὰ κάλλος ἔτι νήπιον, κρύφα θεῶν, εἰς λάβνα καὶ κρύψασα, Περσεφόνῃ παρί-

corpore præditus, in Attica primus regnavit et terram, quæ prius Acte dicebatur, de se Cecropiam nominavit. ² Sub eo, ut dicunt, placuit diis urbes occupare, in quibus suos quisque honores haberet. ³ Primus igitur Neptunus in Atticam venit, ac tridente feriens terram in media arce aquam marinam prosilire fecit, quam nunc Erechtheidem vocant. ⁴ Post hunc venit Minerva, et Cecropem occupationis testem faciens oleam consevit, quæ nunc in Pandrosio monstratur. ⁵ Orta deinde inter illos de terra contentione, Minervam et Neptunum reconcilians Jupiter iudices dedit non, ut nonnulli dicunt, Cecropem et Cranaum, nec Erechtheum, sed duodecim deos. ⁶ Quorum sententia Minervæ terra adjudicata est, quandoquidem Cecrops ab illa primum oleam satam esse testimonio suo confirmavit. Minerva igitur de se ipsa urbem nominavit Athenas; ⁷ Neptunus vero, animo indignatus, Thriasium campum inundavit et totam Atticam aquarum proluvie obruit.

(2) Cecrops, ducta Actæi filia Agraulo, filium suscepit Erysichthonem, qui sine liberis e vita decessit, filias vero Agraulum, Hersen, Pandrosum. ² Ex Agraulo quidem et Marte nascitur Alcippe. Huic vim inferens Halirrhothius, Neptuni et Eurytæ nymphae, a Marte deprehensus occiditur. ³ Quam ob rem Neptunus iratus Martem in Areopago credis reum agit, sed is deorum, qui sederunt iudices, sententia absolvitur.

(3) Herse et Mercurio natus est Cephalus, quem Aurora amore inflammata rapuit, cum eoque congressa in Syria filium peperit Tithonum. ² Hujus fuit Phaethon, hujus Astynous, hujus Sandacus; ³ qui ex Syria in Ciliciam profectus urbem condidit Celenderin, et ducta Pharnace Megessari filia, Cinyram Syriorum regem procreavit. ⁴ Hic in Cyprum transvectus cum populo Paphum condidit, ductaque ibi uxore Metharme, Pygmalionis Cypriorum regis filia, Oxyporum genuit et Adonin, ac præter eos Orsedicen, Laogoren, Brasiā filias. ⁵ Hæc vero ob Veneris iram cum alienigenis concumbentes viris, in Ægypto vitam cum morte commutarunt. (4) Adonis autem puer adhuc per Dianæ iram in venatione ab apro percussus interijt. ² Hesiodus cum Phœnicis et Alphisibœæ filium dicit, Panyasis autem Thiantis regis Assyriorum, qui filiam habebat Smyrnam. ³ Hæc per iram Veneris, quod eam nihili faciebat, patris amore capta est atque usa nutricis opera cum inscio patre noctes duodecim concubuit. ⁴ Is vero ubi rem sensit, stricto gladio filiam persecutus est; quæ quum jam comprehenderetur, deos rogavit, ut e conspectu auferretur. Dii igitur illam miserati in arborem commutarunt, quam smyrnam (myrrham) vocant. ⁵ Ac decimo post mense ex rescissa arbore natum dicunt Adonin, quem Venus infantem propter pulchritudinem clam diis in arca occultatum apud Proserpinam deposuit. Illa vero ubi

στατο. Ἐκείνη δὲ, ὡς ἐθεάσατο, οὐκ ἀπεδίδου. ⁶ Κρίσεως δὲ ἐπὶ Διὸς γενομένης, εἰς μοῖρας διηρέθη ὁ ἑνιαυτός· καὶ μίαν μὲν παρ' ἑαυτῷ μένειν τὸν Ἀδωνιν, μίαν δὲ παρὰ Περσεφόνῃ προσέταξε, τὴν δὲ ἑτέραν παρὰ Ἀφροδίτῃ. ⁷ Ὁ δὲ Ἀδωνις ταύτῃ προσέειπε καὶ τὴν ἰδίαν μοῖραν. Ὑστερον δὲ θηρεύων Ἀδωνις ὑπὸ σὺδ' πληγεὶς ἀπέθανε.

(5) Κέκροπος δὲ ἀποθανόντος, Κρανὰς αὐτόχθων ὢν, ἐφ' οὗ τὸν ἐπὶ Δευκαλίωνος λέγεται κατακλυσμὸν γενέσθαι. ² Οὗτος γήμας ἐκ Λακεδαιμόνος Πηλιάδα τὴν Μήνυτος, ἐγέννησε Κρανῆν, καὶ Κραναίχμην, καὶ Ἀθιδά· ἥς ἀποθανούσης ἔτι παρθένου, τὴν χώραν Κρανὰς Ἀθιδά προσηγόρευσε.

(6) Κρανὰν δὲ ἐκβαλὼν Ἀμφικτύων ἐβασίλευσε. Τοῦτον ἔνιοι μὲν Δευκαλίωνος, ἔνιοι δὲ αὐτόχθονα λέγουσι.

² Βασιλεύσαντα δὲ αὐτὸν ἔτη δώδεκα Ἐριχθόνιος ἐκβάλλει· Τοῦτον οἱ μὲν Ἥφαιστου καὶ τῆς Κρανאוῦ θυγατρὸς Ἀθιδῶς εἶναι λέγουσιν· οἱ δὲ Ἥφαιστου καὶ Ἀθηνᾶς, οὕτως· ³ Ἀθηνᾶ παρεγένετο πρὸς Ἥφαιστον, ὄπλα κχτασκεύασαι θέλουσα· ὁ δὲ, ἐγκταλελειμμένος ὑπὸ Ἀφροδίτης, εἰς ἐπιθυμίαν ὤλισθε τῆς Ἀθηνᾶς, καὶ διώκειν αὐτὴν ἤρξατο· ἡ δὲ ἔφυγεν. ⁴ Ὡς δὲ ἐγγὺς αὐτῆς ἐγένετο, πολλῇ ἀνάγκῃ, ἣν γὰρ χυλὸς, ἐπειρᾶτο συνελθεῖν. Ἡ δὲ, ὡς σώφρων καὶ παρθένος οὖσα, οὐκ ἠνέσχετο. Ὁ δὲ ἀπεσπέρμηνεν εἰς τὸ σκέλος τῆς θεᾶς. ⁵ Ἐκείνη δὲ μυσαγχεῖσα, ἐρίῳ ἀπομάζασα τὸν γόνον εἰς γῆν ἔρριψε. Φευγούσης δὲ αὐτῆς, καὶ τῆς γονῆς εἰς γῆν πεσούσης, Ἐριχθόνιος γίνεται. ⁶ Τοῦτον Ἀθηνᾶ κρύφα τῶν ἄλλων θεῶν ἔτρεφεν, ἀθάνατον θέλουσα ποιῆσαι· καὶ καταθείσα αὐτὸν εἰς κίστην, Πανδρόσῳ τῇ Κέκροπος παρακτέθετο, ἀπειπύσα τὴν κίστην ἀνοίγειν. ⁷ Αἱ δὲ ἀδελφαὶ τῆς Πανδρόσου ἀνοίγουσιν ὑπὸ περιεργίας, καὶ θεῶνται τῇ βρέφει παρεσπειραμένον ὀράκοντα· ⁸ καὶ, ὡς μὲν ἔνιοι λέγουσιν, ὑπ' αὐτοῦ διεφθάρησαν τοῦ ὀράκοντος, ὡς δὲ ἔνιοι, δι' ὀργὴν Ἀθηνᾶς ἐμμανεὶς γινόμεναι, κατὰ τῆς ἀκροπόλεως αὐτὰς ἔρριψαν. ⁹ Ἐν δὲ τῇ τεμένει τραφεὶς Ἐριχθόνιος ὑπ' αὐτῆς Ἀθηνᾶς, ἐκβαλὼν Ἀμφικτύονα, ἐβασίλευσεν Ἀθηνῶν καὶ τὸ ἐν ἀκροπόλει ζῶανον τῆς Ἀθηνᾶς ἰδρύσατο, καὶ τῶν Παναθηναίων τὴν ἑορτὴν συνεστήσατο. ¹⁰ Καὶ Πασιδέαν Νηΐδα νύμφην ἔγημεν, ἐξ ἥς παῖς Πανδίων ἐγεννήθη.

(7) Ἐριχθονίου δὲ ἀποθανόντος καὶ ταφέντος ἐν τῇ τεμένει τῆς Ἀθηνᾶς, Πανδίων ἐβασίλευσεν· ² ἐφ' οὗ Δημήτηρ καὶ Διώνυσος εἰς τὴν Ἀττικὴν ἦλθον. Ἀλλὰ Δημήτηρ μὲν Κελεὸς εἰς τὴν Ἐλευσίνα ὑπεδέξατο, Διώνυσον δὲ Ἰκάριος, καὶ λαμβάνει παρ' αὐτοῦ κλῆμα ἀμπέλου. Καὶ τὰ περὶ τὴν οἰνοποιίαν μανθάνων, καὶ τὰς τοῦ θεοῦ δωρήσασθαι θέλων χάριτας ἀνθρώποις, ἀφικνεῖται πρὸς τινὰς ποιμένας, οἱ γευσάμενοι τοῦ ποτοῦ, καὶ χωρὶς ὕδατος δι' ἡδονὴν ἀφειδῶς ἐλκύσαντες, πεφαρμάχθαι νομίζοντες, ἀπέκτειναν αὐτόν. Μεθ' ἡμέραν δὲ νοήσαντες, ἔθαψαν αὐτόν. ⁴ Ἐριχθόνι

puerum conspexisset, reddere eum noluit. ⁶ Delato ad Iovem iudicio, annus in tres divisus est partes, atque iussit Jupiter, ut unam ubi ipse vellet Adonis degeret, alteram apud Proserpinam, tertiam denique apud Venerem. ⁷ Huic autem et suam ipsius partem Adonis attribuit. (Postea in venatione ab apro vulneratus occidit.)

(5) Cecrope mortuo, regnavit Cranaus indigena, sub quo Deucalionis diluvium fuisse dicitur. ² Hic ducta e Lacedaemone Peliade Menytis filia, procreavit Cranaen et Cranarchmen et Atthidem; quæ quum virgo adhuc diem obiisset, Cranaus ab ea terram Atticam nominavit.

(6) Cranao expulso regnavit Amphictyon, quem alii Deucalionis filium, alii indigenam fuisse dicunt.

² Hunc post regnum duodecim annorum eiecit Erichthonius, quem nonnulli Vulcano et Atthide Cranai filia natum dicunt, nonnulli autem Vulcano et Minerva, hunc in modum: ³ Minerva arma sibi fabricari volens Vulcanum adiecit. Hunc interim a Venere relictum Minervæ stuprandæ desiderium incessit et impetum in eam facere aggressus est. Illa vero fugit. ⁴ Vulcanus autem assecutus eam, quamquam multo cum labore (nam claudus erat), coitus facturus erat periculum. At Minerva, pudica et virgo, virum non admisit, qui itaque in femur deæ semen effudit. ⁵ Quod abominata illa semen lana detersum in terram abiecit et fuga se recepit. Ex demisso vero in humum semine nascitur Erichthonius. ⁶ Hunc Minerva immortalem reddere studens clam ceteris diis educavit, et in cista impositum Pandroso Cecropis filiae custodiendum tradidit, ne cistam illa aperiret interdicens. ⁷ Sed Pandrosi sorores curiosæ cistam aperiant ac advolutum puero draconem conspiciunt, ⁸ a quo, secundum nonnullos, interemtae sunt; aliorum vero testimonio per iram Minervæ furore percitæ de arce se præcípites dederunt. ⁹ Erichthonius autem ab ipsa Minerva in templo educatus, pulso Amphictyone, Athenarum regno politus est, et Minervæ simulacrum in arce consecravit, Panathenaeorumque festum instituit. ¹⁰ Uxorem duxit Pasitheim, ex qua Pandionem filium suscepit.

(7) Erichthonio vita defuncto et in sacrario Minervæ sepulto, successit Pandion; ² quo regnante Ceres et Bacchus in Atticam venere. Cererem Eleusine Celeus excepit, ³ Bacchum vero Icarus, qui ab eo vitis palmitem accepit et vini faciendi rationem edoctus est. Is igitur dei beneficia mortalibus impertiturus ad pastores se quosdam contulit, qui quum gustassent potum et nulla aqua temperatum animi caussa largius hausissent, malum sibi medicamentum datum esse arbitrati Icarium interfecerunt. Verum postridie quum scelus perpetratum cognovissent, ipsum

δὲ τῇ θυγατρὶ, τὸν πατέρα μαστευσούσῃ, κύων συνή-
θης ὄνομα Μαίρα, ἣ τῷ Ἰκαρίῳ συνείπετο, τὸν νε-
κρὸν ἐμήνυσε· κακείνη κατοδυρομένη τὸν πατέρα,
ἐαυτὴν ἀνήρτησε.

(8) Πανδίων δὲ γήμας Ζευξίππην τῆς μητρὸς τῇν
ἀδελφῆν, θυγατέρας μὲν ἐτέκνωσε Πρόκνην καὶ Φι-
λομήλαν· παῖδας δὲ διδύμους Ἰρεχθέα καὶ Βούτην.
² Πολέμου δὲ ἐξαναστάντος πρὸς Λαβδάκον περὶ γῆς
ἔρων, ἐπεκαλέσατο βοηθὸν ἐκ Θράκης Τηρέα τὸν
Ἄρεος. Καὶ τὸν πόλεμον σὺν αὐτῷ κατορθώσας, ἔδωκε
Τηρεὶ πρὸς γάμον τὴν ἑαυτοῦ θυγατέρα Πρόκνην. ³ Ὁ
δὲ, ἐκ ταύτης γεννήσας παῖδα Ἴτυν, καὶ Φιλομήλας
ἐρασθεὶς, ἐφθειρε καὶ ταύτην, εἰπὼν τεθνάναι Πρό-
κνην, κρύπτων ἐπὶ τῶν χωρίων. ⁴ Αὖθις δὲ γήμας Φι-
λομήλαν, συνηνάζετο, καὶ τὴν γλῶσσαν ἐξέτεμεν
αὐτῆς. ⁵ Ἢ δὲ ὑφῆνασα ἐν πέπλῳ γράμματα [καὶ] διὰ
τούτων ἐμήνυσε Πρόκνη τὰς ἰδίαις συμφοράς. ⁶ Ἢ δὲ,
ἀναζητήσασα τὴν ἀδελφὴν, κτείνει τὸν παῖδα Ἴτυν,
καὶ καθεψήσασα, Τηρεὶ δεῖπνον ἀγνοοῦντι προτίθησι·
καὶ μετὰ τῆς ἀδελφῆς διὰ ταχέος ἔφυγε. ⁷ Τηρεὺς δὲ
αἰσθόμενος, ἀρπάσας πέλεκυν, ἐδίωκεν. Αἱ δὲ ἐν Δαυ-
λίᾳ τῆς Φωκίδος γινόμεναι περικατάληπτοι θεοῖς
εὐχονται ἀπορνεωθῆναι. ⁸ Καὶ Πρόκνη μὲν γίνεται
ἀηδὼν, Φιλομήλα δὲ χελιδὼν. Ἀπορνεοῦται δὲ καὶ
Τηρεὺς, καὶ γίνεται ἔποψ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΕ'.

(1) Πανδίωνος δὲ ἀποθανόντος, οἱ παῖδες τὰ πα-
τρῶα ἐμερίσαντο. Καὶ τὴν βασιλείαν Ἐρεχθεὺς λαμ-
βάνει, τὴν δὲ ἱερωσύνην τῆς Ἀθηνᾶς καὶ τοῦ Ποσει-
δῶνος τοῦ Ἐριχθονίου Βούτης. ² Γήμας δὲ Ἐρεχθεὺς
Πραξιθέαν τὴν Φρασίμου καὶ Διογενείας τῆς Κηφισοῦ,
ἔσχε παῖδας Κέκροπα, Πάνδωρον, Μητίονα· θυγατέ-
ρας δὲ, Πρόκριν, Κρέουσαν, Χθονίαν, Ὠρεΐθυσιν, ἣν
ἤρπασε Βορέας.

³ Χθονίαν μὲν οὖν ἔγημε Βούτης, Κρέουσαν δὲ Ξοῦ-
θος, Πρόκριν δὲ Κέφαλος ὁ Δηϊόνος. ⁴ Ἢ δὲ, λαβοῦσα
χρυσοῦν στέφανον, Πτελέοντι συνευνάζεται· καὶ φω-
ραθεῖσα ὑπὸ Κεφάλου, πρὸς Μίνωα φεύγει. ⁵ Ὁ δὲ
αὐτῆς ἐρᾷ, καὶ πείθει συνελθεῖν. Εἰ δὲ γε συνέλθοι
γυνὴ Μίνωι, ἀδύνατον ἦν αὐτὴν σωθῆναι. Πασίφῃ
γάρ, ἐπειδὴ πολλαῖς Μίνως συνηνάζετο γυναῖξιν,
ἐφαρμάχευσεν αὐτὸν, καὶ, ὅποτε ἄλλῃ συνηνάζετο,
εἰς τὰ ἄρθρα ἐφίει θηρία, καὶ οὕτως ἀπώλλυντο.
⁶ Ἐχοντας οὖν αὐτοῦ κύνα ταχύν, ἀκόντιόν τε ἰθυό-
λον, ἐπὶ τούτοις Πρόκρις, δοῦσα τὴν Κιρκαίαν πιεῖν
ρίζαν, πρὸς τὸ μηδὲν βλάψαι, συνευνάζεται. ⁷ Δείσασα
δὲ αὖθις τὴν Μίνως γυναῖκα, ἤκεν εἰς Ἀθήνας· καὶ
διαλλαγεῖσα Κεφάλῳ, μετὰ τούτου παραγίνεται ἐπὶ
θήραν· ἦν γὰρ θηρευτική. ⁸ Διωκούσης γὰρ αὐτῆς ἐν
τῇ λόχμῃ ἀγνοήσας Κέφαλος ἀκοντίζει, καὶ τυγὼν
ἀποκτείνει Πρόκριν. Καὶ χριθεὶς ἐν Ἀρείῳ πάγῳ ψυ-
γὴν αἰδίων καταδικάζεται.

sepeliverunt. ⁴ Erigonæ autem filiae patrem quaerenti herilis
canis, cui Maeræ nomen erat, Icarium consecrari solita
corpus indicavit; illa vero patrem deflens suspendio se
necavit.

(8) Pandion ducta Zenxippe matris sorore, filias pro-
creavit Proenen et Philomelam, filios vero geminos Ere-
chtheum et Buten. ² Deinde exorto contra Labdacum bello
de terræ finibus, socium e Thracia arcessivit Tereum,
Martis filium. Cujus auxilio adjutus quum bellum feliciter
gessisset, Proenen filiam ei dedit in matrimonium. ³ Tereus
autem, suscepto ex illa Ilye filio, Philomelæ amore cor-
reptus cum hac quoque congressus est, Proenen, quam
in agris occultaverat, mortuam esse simulans. ⁴ Deinde
Philomelam uxorem ducens cum ea concumbebat atque
linguam ei excidit. Hæc tamen per literas in peplo con-
textas suas Proenæ miseras significavit. ⁵ Proene igitur
quaesita sorore, Ilyn puerum trucidatum elixatumque Te-
reo ignaro epulandum apposuit, ac deinde cum sorore
quam celerrime aufugit. ⁶ Tereus, re cognita, arrepta securi
insecutus est. Hæc vero in Daulia Phocidis urbe quum
jam comprehenderentur, deos rogarunt, ut in aves muta-
rentur. ⁷ Et Proene quidem fit lusciniæ, Philomela autem
hirundo. Tereus quoque in upupam avem transformatus
est.

CAPUT XV.

(1) Pandione defuncto filii patria bona inter se divise-
runt. Erechtheus regnum accepit, Butes vero sacerdotium
Minervæ et Neptuni Erichthonii. ² Uxorem Erechtheus
duxit Praxitheam Phrasimi et Diogentæ Cephisii, ex eaque
filios suscepit Cecropem, Pandorum, Metionem, filias
Procrin, Creusam, Chthoniam, Orithyiam, quam rapuit
Boreas.

³ Chthoniam uxorem duxit Butes, Creusam Xuthus,
Procrin Cephalus Deionis filius. ⁴ Hæc, sumta corona au-
rea, a Pteleonte comprimitur et a Cephalo deprehensa ad
Minoem confugit. ⁵ Qui amore captus ei persuadet ut cum
ipso concumberet. At si mulier cum Mino concubuit, nullo
modo potuit servari. Nam Pasiphae, quod cum multis mu-
lieribus Minos rem habebat, eum beneficiis infecit, ita ut
quoties cum alia congredetur, in illius artus viperae im-
mitterentur, ideoque pellices perirent. ⁶ Quum vero Minos
canem pernecem haberet et jaculum a scopo nunquam
aberrans, ea conditione ut hæc acciperet, Procris, data
ad bibendum Circeæ radice, ne quid sibi Minos noceret,
cum eo concumbit. ⁷ Deinde vero timens Minois uxorem
revertitur Athenas, et Cephalo reconciliata cum eo ad ve-
naudum exit; nam venationis studio valde oblectabatur.
⁸ Sed feras quondam insequentem in virgultis ignarus Ce-
phalus jaculo petit, et confossam Procrin interficit. Quo-
circa Cephalus ab Arcopagi iudicibus ad exilium sempi-
ternum condemnatur.

(2) Ὀρείθυιαν δὲ περῶσαν (παίζουσάν) ἐπὶ Ἰλισσοῦ ποταμοῦ ἀρπάσας Βορέας συνῆλθεν. Ἦ δὲ γενναῖα θυγατέρας μὲν Κλεοπάτραν καὶ Χιόνην· υἱοὺς δὲ Ζήτην καὶ Κάλαϊν πτερωτούς·² οἱ, πλέοντες σὺν Ἰάσονι, καὶ τὰς Ἀρπυίας διώκοντες, ἀπέθανον· ὥς δὲ Ἀκουσίλαος λέγει, περὶ Τῆνον ὑπ' Ἡρακλέους ἀπώλοντο. (3) Κλεοπάτραν δὲ ἔγημε Φινεύς. ὅθεν γίνονται παῖδες ἐξ αὐτῆς Πλήξιππος καὶ Πανδίων.² Ἐχόντων δὲ τούτους ἐκ Κλεοπάτρας παῖδας, Ἰδαίαν ἐγάμει τὴν Δαρδάνου. Κακείνη τῶν προγόνων πρὸς Φινέα φθορὰν καταφεύδεται·³ καὶ πιστεύσας Φινεύς, ἀμφοτέρους τυφλοῖ. Παραπλέοντες δὲ οἱ Ἀργοναῦται σὺν Βορέᾳ κολάζονται αὐτόν.

(4) Χιόνη δὲ Ποσειδῶνι μίγνυται. Ἦ δὲ κρύφα τοῦ πατρὸς Εὐμολπον τεκοῦσα, ἵνα μὴ γένηται καταφάνης, εἰς τὸν βυθὸν ῥίπτει τὸ παιδίον.² Ποσειδῶν δὲ ἀνελόμενος, εἰς Λιβυοπίαν κομίζει, καὶ δίδωσι Βενθεσικύμῃ τρέφειν αὐτοῦ θυγατρὶ καὶ Ἀμφιτρίτῃς.³ ὅς δὲ ἐτελειώθη ἔνδον ἐν Βενθεσικύμῃς, ὁ ἀνὴρ τὴν ἐτέραν αὐτῇ τῶν θυγατέρων δίδωσιν.⁴ Ὁ δὲ καὶ τὴν ἀδελφὴν τῆς γαμηθείσης ἐπεχείρησε βιάζεσθαι· καὶ διὰ τοῦτο φυγαδευθεὶς, μετὰ Ἰσμάρου τοῦ παιδὸς πρὸς Τεγύριον ἦκε, Θρακῶν βασιλέα, ὃς αὐτοῦ τῷ παιδί τὴν θυγατέρα συνήκισεν.⁵ Ἐπιβουλεύων δὲ ὕστερον Τεγυρίῳ καταφάνης γίνεται, καὶ πρὸς Ἐλευσινίους φεύγει, καὶ φιλίαν ποιεῖται πρὸς αὐτούς.⁶ Αὐτοὶ δὲ Ἰσμάρου τελευτήσαντος, μεταπεμφθεὶς ὑπὸ Τεγυρίου παραγίνεται, καὶ τὴν προτοῦ μάχην διαλυσάμενος, τὴν βασιλείαν παρέλαβε.⁷ Καὶ πολέμου ἐνστάτος πρὸς Ἀθηναίους τοῖς Ἐλευσινίοις, ἐπικληθεὶς ὑπὸ Ἐλευσινίων, μετὰ πολλῆς συνεμάχῃς Θρακῶν δυνάμεως.⁸ Ἐρεχθεὶ δὲ ὑπὲρ Ἀθηναίων νίκης χρωμένῳ, ἔχρησεν ὁ θεὸς κατορθώσκειν τὸν πόλεμον, ἐάν τιαν τῶν θυγατέρων σφάζῃ.⁹ Καὶ σφάζαντος αὐτοῦ τὴν νεωτάτην, καὶ αἱ λοιπαὶ ἑαυτὰς κατέσφαξαν· ἐπεποίητο γὰρ, ὥς ἔφασάν τινες, συνωμοσίαν ἀλλήλαις συναπολέσθαι.¹⁰ Γενομένης δὲ μετὰ σφαγὴν τῆς μάχης, Ἐρεχθεὺς μὲν ἀνείλεν Εὐμολπον.

(5) Ποσειδῶνος δὲ καὶ τὸν Ἐρεχθέα καὶ τὴν οἰκίαν αὐτοῦ καταλύσαντος, Κέκροψ ὁ πρεσβύτατος τῶν Ἐρεχθέως παίδων ἐβασίλευσεν.² ὃς γήρας Μητιάδουσαν τὴν Εὐπυκλάμου παιδα, ἐτέκνωσε Πανδίονα.

³ Οὗτος μετὰ Κέκροπα βασιλεύων, ὑπὸ τῶν Μητίωνος υἱῶν κατὰ στάσιν ἐξεβλήθη. Καὶ παραγενόμενος εἰς Μέγαρα πρὸς Πύλαν, τὴν ἐκείνου θυγατέρα Περίαν γαμεί.⁴ Αὐτοὶ καὶ τῆς πόλεως βασιλεὺς ὑπ' αὐτοῦ καθίσταται. Κτείνας γὰρ Πύλας τὸν τοῦ πατρὸς ἀδελφὸν Βιάντα, τὴν βασιλείαν δίδωσι Πανδίονι, αὐτὸς δὲ εἰς Πελοπόννησον σὺν λαῷ παραγενόμενος, κτίζει πόλιν Πύλον.

⁵ Πανδίονι δὲ ἐν Μεγάροις ὄντι παῖδες ἐγένοντο Αἰγεὺς, Πάλλας, Νίσος, Λύκος. Ἐνιοὶ δὲ Αἰγέα Σκυρίου εἶναι λέγουσιν, ὑποβληθῆναι δὲ ὑπὸ Πανδίωνος.

(6) Μετὰ δὲ τὴν Πανδίωνος τελευτὴν οἱ παῖδες αὐτοῦ

(2) Orithyiam vero Ilissum fluvium transeuntem Boreas rapuit et cum ea concubuit. Quæ peperit ei filias Cleopatram et Chionem, filios Zeten et Calain aligeros.² Hi cum Iasone navigantes, dum Harpyias persequebantur, periire; ut autem Acusilaus dicit, ad Tenum ab Hercule interfecti sunt. (3) Cleopatram uxorem duxit Phineus, qui ex ea filios suscepit Plexippum et Pandionem.² Natis his ex Cleopatra filiis, Idæam duxit Dardani filiam. Ea privignos se in stuprum illicere voluisse apud patrem falso insinuat.³ Quod credens Phineus utrumque excecavit. Sed Argonautæ cum Boreæ filiis illuc impulsus in eum animadvertunt.

(4) Chione a Neptuno compressa quum clam patre Eumolpum peperisset, ne defegeretur, infantem in mare abiecit.² Neptunus vero sublatum puerum in Æthiopiam tulit et alendum tradidit Benthescymæ, filię ipsius et Amphitritæ.³ Qui ubi apud Benthescymen adoleverat, ejus maritus ipsi alteram e filiabus in matrimonium dedit.⁴ Hic etiam sorori uxoris vim inferre aggressus est. Quapropter exilio multatus cum Ismaro filio ad Tegyrum Thraciæ regem confugit, qui filiam suam illius filio conjugavit.⁵ Postea autem Tegyrus insidias struxisse detectus ad Eleusinos fugit eorumque amicitiam sibi conciliavit.⁶ Deinde, Ismaro defuncto, a Tegyrus revocatus in Thraciam rediit et, soluta inter eos discordia, in regno ei successit.⁷ Ac conflato inter Athenienses et Eleusinos bello, adscitus ab Eleusiniis magno cum exercitu Thracum venit auxilio.⁸ Verum Erechtheo de Atheniensium victoria sciscitanti deus respondit, felici successu bellum gesturum, si filiarum unam mactaverit.⁹ Itaque quum natu minimam immolasset, etiam reliquæ sese jugularunt: conjuraverant enim, sicut nonnulli memoriæ prodiderunt, ut omnes una periturae essent.¹⁰ Commissa vero post immolationem pugna, Erechtheus Eumolpum interemit.

(5) Sed postquam Neptuni ira et ipse Erechtheus et domus ejus interierant, Cecrops Erechthei filiorum natu maximus in regno successit, qui ducta Metiadusa Eupalamo nata procreavit Pandionem.

² Hic post Cecropem regnans a Metionis filiis per seditio-nem expulsus est. Confugit Megara ad Pylam, cujus filiam Peliam duxit uxorem, ⁴ atque deinde ipsius urbis rex constitutus est. Pylas enim quum Biantem patrum occidisset, Pandioni regnum tradidit, ipse vero, traducto in Peloponnesum populo, Pylum urbem condidit.

⁵ Pandioni Megaris regnanti filii nati sunt Ægeus, Pallas, Nisus, Lycus. Nonnulli autem Ægeum Scyrii filium esse dicunt, quem Pandion sibi supposuerit. (6) Post mortem Pandionis filii ejus contra Athenas cum exercitu profecti

στρατεύσαντες ἐπ' Ἀθήνας, ἐξέβαλον τοὺς Μητιονί-
δας, καὶ τὴν ὄρχην τετραγῇ διεῖλον· εἶχε δὲ τὸ πᾶν
κράτος Αἰγεύς. * Γαμεί δὲ πρῶτον μὲν Μήτην τὴν
Ὀπλητος· δευτέραν δὲ Χαλκιόπην τὴν Ῥηξήνορος.
† Ὡς δὲ οὐκ ἐγένετο παῖς αὐτῇ, δεδοικὼς τοὺς ἀδελ-
φοὺς, εἰς Πυθίαν ἦλθε, καὶ περὶ παιδίων γονῆς ἐμ-
τεύετο. ‡ Ὁ δὲ θεὸς ἔχρησεν αὐτῇ·

Ἀσχοῦ τὸν προὔχοντα πόδα, μέγα φέρτατε λαῶν,
μὴ λύσης, πρὶν ἐς ἄκρον Ἀθηναίων ἀφίκηται.

(7) Ἀπορῶν δὲ τὸν χρησμὸν, ἀνῆκει πάλιν εἰς Ἀθήνας.
Καὶ Τροϊζήνα διοδεύων, ἐπιζενοῦται Πιτθεῖ τῷ Πέλο-
πος· ‡ δὲ τὸν χρησμὸν συνείς, μεθύσας αὐτὸν τῇ θυγατρὶ
συγκατέκλινεν Αἰθρα. Τῇ δὲ αὐτῇ νυκτὶ καὶ Ποσει-
δῶν ἐπλησίασεν αὐτῇ. § Αἰγεύς δὲ ἐντειλάμενος Αἰθρα,
ἐλὼν ἄρρενα γεννήσῃ, τρέφειν καὶ, τίνος ἔσται, μὴ λεί-
γειν, ἀπέλιπε δὲ ὑπὸ τινὶ πέτρᾳ μάχαιραν καὶ πέδιλα,
εἰπὼν, ὅταν ὁ παῖς δύνῃται τὴν πέτρην ἀποκυλίσας
ἀνελεῖσθαι ταῦτα, τότε μετ' αὐτῶν αὐτὸν ἀπο-
πέμπειν.

¶ Αὐτὸς δὲ ἦκεν εἰς Ἀθήνας, καὶ τὸν τῶν Παναθη-
ναίων ἀγῶνα ἐπετέλει, ἐν ᾧ ὁ Μίνωος παῖς Ἀνδρό-
γεως ἐνίκησε πάντας. * Τούτον Αἰγεύς ἐπὶ Μαραθῶ-
νιον ἔπειμψε ταῦρον, ὑφ' οὗ διεφθάρη. † Ἕνιοι δὲ αὐτὸν
λέγουσι πορευόμενον εἰς Θήβας ἐπὶ τὸν Λαίου ἀγῶνα
πρὸς τῶν ἀγωνιστῶν ἐνεδρευθέντα διὰ φόβον ἀπο-
λέσθαι.

‡ Μίνως δὲ, ἐπελθόντος αὐτοῦ θανάτου, θύων ἐν
Πάρῳ ταῖς Χάρισι, τὸν μὲν στέφανον ἀπὸ τῆς κεφα-
λῆς ἔρριψε, καὶ τὸν αὐλὸν κατέσχε, καὶ τὴν θυσίαν
οὐδὲν ἥττον ἐπετέλεσεν. § Ὅθεν ἐτι καὶ δεῦρο χωρὶς
αὐλῶν καὶ στεφάνων ἐν Πάρῳ θύουσι ταῖς Χάρισι.
(8) Μετ' οὐ πολὺ δὲ, θαλασσοκρατῶν ἐπολέμησε
στόλῳ τὰς Ἀθήνας, καὶ Μέγαρὰ εἶλε, Νίσου βασι-
λεύοντος τοῦ Πανδίωνος, καὶ Μεγαρέα τὸν Ἰππομέ-
νους ἐξ Ὀγγηστοῦ Νίσῳ βοηθὸν ἐλθόντα ἀπέκτεινεν.
¶ Ἀπέθανε δὲ καὶ Νίσος διὰ θυγατρὸς προδοσίαν. * Ἔχοντι
γὰρ αὐτῇ πορφυρέαν ἐν μέσῃ τῇ κεφαλῇ τρίχα, ταύ-
της ἀφαιρεθείσης τελευτᾷ. † Ἡ δὲ θυγάτηρ αὐτοῦ
Σκύλλα, ἐρασθεῖσα Μίνωος, ἐξεῖλε τὴν τρίχα. ‡ Μίνως
δὲ Μεγάρων κρατήσας, καὶ τὴν κόρην τῆς πρύμνης
τῶν ποδῶν ἐκδήσας, ὑποβρύχιον ἐποίησε.

§ Χρονιζομένου δὲ τοῦ πολέμου, μὴ δυνάμενος ἐλεῖν
Ἀθήνας, εὐχεται Διὶ, παρ' Ἀθηναίων λαβεῖν δίκας.
¶ Γενομένου δὲ τῇ πόλει λιμοῦ τε καὶ λοιμοῦ, τὸ μὲν
πρῶτον, κατὰ λόγιον Ἀθηναῖοι παλαιὸν τὰς Ὑακίν-
θου κόρας, Ἀνθηίδα, Αἰγληίδα, [Ἡνθηίδα,] Λυταίαν,
Ὀρθαίαν, ἐπὶ τὸν Γεραίστου τοῦ Κύκλωπος τάφον
κατέσφαζαν. * Τούτων δὲ ὁ πατήρ Ὑακίνθος ἐλθὼν ἐκ
Λακεδαιμόνος Ἀθήνας κατέχει. † Ὡς δὲ οὐδὲν ὄφελος
ἦν τοῦτο, ἐγρῶντο περὶ ἀπαλλαγῆς. § Ὁ δὲ θεὸς ἀνεί-
πεν αὐτοῖς, Μίνωϊ διδόναι δίκας ἅς ἂν αὐτὸς αἰρεῖται.
‡ Πέμψαντες οὖν πρὸς Μίνωα, ἐπέτρεπον αἰτεῖν δίκας.
¶ Μίνως δὲ ἐκέλευσεν αὐτοῖς καύρους ἐπτά καὶ κόρας τὰς
ἵσας χωρὶς ὀπλῶν πέμπειν τῷ Μινωταύρῳ βορᾶν.

Metionidas eiecerunt et regnum in quattuor distribuerunt
partes; summum vero imperium erat penes Aegem. * Hic
primam uxorem duxit Metam Hopleitis filiam, secundam
Chalciopen Rhexenoris. ‡ Quum autem nulla ei proles esset,
fratrum metu Pythiam adiit, deque filiorum progenie re-
sponsum dari sibi postulavit. § Cui deus ita vaticinatus est:

Macte tua virtute, pedem qui prominet utri
ne prius exsolvas quam scandas Palladis arcem.

(7) Ambigens ille quid sibi vellet oraculum, rediit Athe-
nas, ac per Troezenem iter faciens a Pittheo Pelopis filio
hospitio exceptus est. * Qui quoniam oraculum intellexerat,
Aegem inebriato Aethram filiam comprimendam submisit.
Cum hac vero eadem nocte Neptunus quoque congressus
est. ‡ Sed Aegus, postquam Aethra mandaverat, ut si mas-
culum pareret, eum educaret, neque ejusnam ille filius
esset indicaret, ense et calceos sub saxo abditos reliquit,
verbis addens, ut, ubi puer subvoluto saxo hanc tollere
posset, ipsum cum hisce ad se rebus mitteret.

¶ Ipse interim venit Athenas et Panathenaeorum certamen
instituit, in quo Minois filius Androgeus omnes devicit.

* Hunc Aegus contra Marathonium taurum misit, a quo
interemptus est. † Nonnulli autem dicunt eum Thebas ad
Laii certamen proficiscentem a certatoribus insidiatis ob
invidiam esse necatum.

‡ Verum Minos, quum ei afferretur nuntius de filii
morte, in Paro Gratiis sacra faciens coronam e capite ab-
jecit et tibiaram tantum cohibuit, sacrificium nihilo ta-
men secius absolvit. Hinc etiam nunc sine tibiis et coronis
in Paro insula Gratiis sacra faciunt. (8) Sed non multo
post, quum maris imperium teneret, comparata classe
Athenas oppugnavit, et Megara cepit, Niso Pandionis filio
regnante, et Megareum Hippomenis, qui ex Onchesto Niso
opitulatum venerat, interfecit. * Occubuit et Nisus per filiae
proditionem. Habebat enim in capitis vertice crinem pur-
pureum, quo adempto ipsi moriundum erat. Hunc ei cri-
nem filia ejus Scylla Minois amore capta eripuit. ‡ Minos
vero Megaris potitus virginem pedibus ad navis puppem
religatam submersit.

§ Deinde protracta obsidione, quum Athenas capere non
posset, vota fecit Jovi, ut ipse de Atheniensibus injuriarum
poenas sumeret. ¶ Fame itaque et peste in urbe subortis,
primum quidem ex veteri oraculo Athenienses Hyacinthi
filias, Antheidem, Aegleidem, Lytaeam, Orthaeam ad Ge-
raesti Cyclopis tumulum jugularunt. * Harum enim pater
Hyacinthus Lacedaemone Athenas commigraverat. Quod
quum nulla esset utilitate, oraculum de malorum delibe-
ratione consulentibus deus edixit, ut Minoi quas ipse
vellet darent poenas. ‡ Igitur Athenienses, missis ad Minoem
legatis, poenas exigendi dederunt potestatem. ¶ Imperavit
Minos ut septem pueros totidemque puellas sine armis
mitterent Minotauro devorandos.

ἢ ἢν δὲ οὗτος ἐν Λαβυρίνθῳ καθεργγμένος, ἐν ᾧ τὸν εἰσελθόντα ἀδύνατον ἦν ἐξιέναι· πολυπλόκοις γὰρ καμπαῖς τὴν ἀγνοουμένην ἑξοδὸν ἀπέκλειε. ¹⁰ Κατεσκευάκει δὲ αὐτὸν Δαίδαλος, ὁ Εὐπαλάμου παῖς τοῦ Μητίονος καὶ Ἀλκίππης. Οὗτος ἦν ἀρχιτέκτων ἀριστος, καὶ πρῶτος ἀγαλμάτων εὐρετής. (9) Οὗτος ἐξ Ἀθηναίων ἔφυγεν, ἀπὸ τῆς ἀκροπόλεως βαλὼν τὸν τῆς ἀδελφῆς Πέρδικος υἱὸν Τάλῳ, μαθητὴν ὄντα, δείσας μὴ διὰ τὴν εὐφυΐαν αὐτὸν ὑπερβάλῃ· σιχαγὸνα γὰρ ὄφειος εὐρών, ξύλον λεπτὸν ἔπρισε. ² Φωραθέντος δὲ τοῦ νεκροῦ, κριθεὶς ἐν Ἀρείῳ πάγῳ, καταδικασθεὶς πρὸς Μίνωα ἔφυγε. Κάκει, Πασιφάης ἐρασθείσης τοῦ Ποσειδῶνος ταύρου συνήργησε τεχνησάμενος ξυλίνην βοῦν· ³ καὶ τὸν Λαβύρινθον κατεσκεύασεν, εἰς ὃν κατὰ ἔτος Ἀθηναῖοι κούρους ἑπτὰ καὶ κόρας τὰς ἴσας, τῷ Μινωταύρῳ βορὰν, ἔπεμπον.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΖ'.

(1) Θησεὺς δὲ, γεννηθεὶς ἐξ Αἰθρας Αἰγεῖ παῖς, ὡς ἐγενήθη τέλειος, ἀπωσάμενος τὴν πέτραν, τὰ πέδιλα καὶ τὴν μάχαιραν ἀναιρεῖται· καὶ πεζὸς ἠπειγέτο εἰς τὰς Ἀθήνας. ² Φρουρουμένης δὲ ὑπὸ ἀνδρῶν κακούργων τῆς δόου, ἡμέρωσε. ³ Πρῶτον μὲν οὖν Περιφήτην τὸν Ἡρακίστου καὶ Ἀντικλείας, ὃς ἀπὸ τῆς κορύνης, ἦν ἐφόρει, Κορυνήτης ἀπεκαλεῖτο, ἔκτεινεν ἐν Ἐπιδαύρῳ. Πόδας δὲ ἀσθενεῖς ἔχων οὗτος ἐφόρει κορύνην σιδηρᾶν, δι' ἧς τοὺς παριόντας ἔκτεινε. Ταύτην ἀφελόμενος Θησεὺς ἐφόρει.

(2) Δεύτερον δὲ κτείνει Σίνιν τὸν Πολυπήμονος καὶ Συλέας τῆς Κορίνθου. ² Οὗτος Πιτυοκάμπτης ἐπικαλεῖτο. Οἰκῶν γὰρ τὸν Κορινθίων ἰσθμὸν, ἠνάγκαζε τοὺς παριόντας πίτυς κάμπτοντας (κάμπτων αὐτὰς;) ἀνέχεσθαι· ³ οἱ δὲ διὰ τὴν ἀσθένειαν οὐκ ἠδύναντο [κάμπτειν], καὶ ὑπὸ τῶν δένδρων ἀναβρίπτουμενοι πανωλέθρως ἀπώλλυντο. ⁴ Τούτῳ τῷ τρόπῳ Θησεὺς Σίνιν ἀπέκτεινεν.

ΛΕΙΠΕΙ ΠΟΛΛΑ.

⁹ Is inclusus erat in Labyrinthum, unde ingressus quispian nullo modo poterat exire; multiplices enim viarum ambages ab incognito exitu excludebant. ¹⁰ Edificaverat eum Dædalus, Eupalami ex Metione nati et Alcippes filius, architectus præstantissimus idemque primus statuarum inventor. (9) Hic Athenis profugerat, quia ex arce deiecerat Perdicis sororis filium Talum, discipulum suum, veritus ne ab eo ingenii sollertia superaretur. Is enim serpentis malam nactus, eo tenue lignum secuit. ² Deinde ubi puerum ab eo necatum esse compertum fuit, reus in Areopago peractus ad Minoem confugit. Atque hic, Pasiphae Neptuni tauri amore inflammata, bovem ligneam affabre compegit, ³ et Labyrinthum extruxit, ad quem quotannis Athenienses septem pueros totidemque puellas Minotauro vorandos mittebant.

CAPUT XVI.

(1) Theseus, ex Æthra Ægeo natus, ubi adoleverat, summo saxo calceos et ensem aufert et pedestri itinere contendens Athenas, ² obsessam a viris maleficis viam pacavit. ³ Et primum quidem Periphetem, Vulcani ex Anticlea filium, qui quod clavam gestabat Coryneta (*Claviger*) dicebatur, ad Epidaurum occidit. Quum enim pedibus imbecillis esset, ferrea clava utebatur, qua prætereuntes interficiebat. Hanc illi ereptam postea Theseus ferebat.

(2) Alterum occidit Sinin, Polypemonis et Syleæ, Corinthi filia. ² Hic Pityocampes cognominatus est. Nam in Corinthiorum isthmo agens prætereuntes cogebat, ut quas ipse pinus inflexerat, inflexas tenerent. ³ Quod quum virium imbecillitate facere non possent, arborum impetu in altum abrepti miserrime peribant. ⁴ Eundem in modum et ipsum Sinin interfecit Theseus.

DESUNT MULTA.

FRAGMENTA BIBLIOTHECÆ.

Quum Photii testimonio compertum habemus Apollodorum in Bibliotheca usque ad Ulyssis errores narrationem produxisse, quæ sequuntur fragmenta ex extrema hujus operis parte videntur repetita.

1.

Schol. ad Lycophr. 440 : Καὶ οὕτω μὲν οἱ πολλοὶ φασίν, ὅτι μετὰ Μόψον ἀπῆλθεν εἰς Κιλικίαν Ἀμφίλογος. Ἄλλοι δὲ φασίν, ὡς καὶ Ἀπολλόδωρος, ὅτι Ἀμφίλογος ὁ Ἀλκμαίωνος ὕστερον στρατεύσας εἰς Τροίαν, μετὰ χειμῶνα ἀπεβρίφη πρὸς Μόψον, καὶ ὑπὲρ τῆς βασιλείας μονομαχοῦντες ἀλλήλους ἀπέκτειναν.

2.

Ibidem 902 : Καὶ ὁ μὲν Λυκόφρων Γουνέα, Πρόθοον καὶ Εὐρύπυλον εἰς Λιβύην φησὶν ἀπελθεῖν. Ἀπολλόδωρος δὲ καὶ οἱ λοιποὶ οὕτω φασί. Γουνεὺς εἰς Λιβύην, λιπὼν τὰς ἑαυτοῦ ναῦς, ἐπὶ Κίνυφα ποταμὸν

ἔλθων, κατοικεῖ, — Μάγνητες δὲ καὶ Πρόθοος ἐν Εὐβοίᾳ περὶ τὸν Καφηρέα σὺν πολλοῖς ἑτέροις διαφθείρονται. Νεοπτόλεμος δὲ μετὰ ἑπτὰ ἡμέρας πεζῇ εἰς Μολοσσούς ἀπῆλθε μετὰ Ἑλένου, καθ' ὁδοῦ θάψας τὸν Φοίνικα. Τοῦ δὲ Προθόου περὶ τὸν Καφηρέα ναυαγῆσαντος, οἱ σὺν αὐτῷ Μάγνητες εἰς Κρήτην ριφέντες ὥκησαν.

3.

Ibidem 921 : Ὁ Ναύαιθος ποταμὸς ἐστὶν Ἰταλίας. Ἐκλήθη δὲ οὕτω, κατὰ μὲν Ἀπολλόδωρον καὶ λοιποὺς, ὅτι μετὰ τὴν Ἰλίου ἄλωσιν αἱ Λαομέδοντος θυγατέρες, Πριάμου δὲ ἀδελφαί, Λιβύλλα, Ἀστυόχη, Μηδεσικάστη, μετὰ τῶν λοιπῶν αἰγμαλωτῶν ἐκεῖσε γεγонуῖαι τῆς Ἰταλίας, εὐλαβούμεναι τὴν Ἑλλάδος δουλείαν, τὰ σκάφη ἐνέπηρσαν· ὅθεν ὁ ποταμὸς Ναύαιθος ἐκλήθη, καὶ αἱ γυναῖκες Ναυπρήστιδες. Οἱ δὲ σὺν αὐταῖς Ἕλληνες, ἀπολέσαντες τὰ σκάφη, ἐκεῖ κατώκησαν. Conf. Schol. ad v. 1075.

1.

Amphilochus Alcmaeonis filius postea in bellum profectus contra Trojam tempestate delatus est ad Mopsum. Qui quum de regno singulari certamine contenderent, se ipsi mutuo interemerunt.

2.

Guneus in Libya relinquens naves suas venit ad Cinyphem fluvium ibique habitavit. Magnetes autem et Prothous ad Euboeam prope Caphareum cum multis aliis periere. Sed Neoptolemus post septem dies pedibus ad

Molossos venit cum Heleno, postquam Phœnicem in itinere sepeliverat. Magnetes denique, qui fuerant cum Prothoo ad Caphareum naufrago, in Cretam delati hic consederunt.

3.

Post Trojam captam Laomedontis filiae, Priami sorores, Æthylla, Astyoche, Medesicaste, verentes apud Græcos servitutem, ubi cum reliquis captivis huc Italiæ pervenerant, navigia concremarunt; unde fluvius Nauæthus dictus est, et mulieres Nauprestides. Græci vero qui cum iis erant, deperditis navigiis, ibidem habitavere.

Notes du mont Royal

www.notesdumontroyal.com

Une ou plusieurs pages sont omises
ici volontairement.

APOLLODORI FRAGMENTA.

ΠΕΡΙ ΘΕΩΝ.

Photius Cod. CLXI: Sopatri Ἐκλογαὶ διάφοροι ἐν βιβλίοις δυοκαίδεκα. ... Συνεἰλεχται δὲ αὐτῷ τὸ βιβλίον ἐκ πολλῶν καὶ διαφόρων ἱστοριῶν καὶ γραμμάτων. Τὸ μὲν οὖν πρῶτον περὶ τῶν παρ' Ἑλλήσι μυθολογουμένων θεῶν διαλαμβάνει· ὃ συνεἰλεχται ἐκ τῶν Ἀπολλοδώρου περὶ θεῶν γ' λόγου. Ἀθηναῖος δὲ ὁ Ἀπολλόδωρος, καὶ γραμματικὸς τὴν τέχνην. Οὐκ ἐκ τοῦ τρίτου δὲ μόνον ἡ διαλογὴ αὐτῷ πεποιήται, ἀλλὰ δὴ καὶ ἐκ δ' καὶ ε' καὶ θ', τοῦ τε α' πάλιν (fort. ια') καὶ ιβ' καὶ ιε' τε καὶ ις' καὶ μέχρι τοῦ κδ'. Ἐν ᾗ συλλογῇ τὰ τε μυθικῶς περὶ θεῶν διαπεπλάσμενα, καὶ εἴ τι καθ' ἱστορίαν εἴρηται, περιεἴληφε, περὶ τε τῶν παρ' αὐτοῖς ἡρώων καὶ Διοσκούρων καὶ περὶ τῶν ἐν Ἄδου καὶ ὅσα παραπλήσια.

LIBER I.

1.

Stephan. Byz.: Δωδώνη.... Ἀπολλόδωρος δὲ ἐν α' περὶ Θεῶν τὸν Δωδωναῖον οὕτως ἐτυμολογεῖ· «Καθάπερ οἱ τὸν Δία Δωδωναῖον μὲν καλοῦντες, ὅτι δίδωσιν ἡμῖν τα ἀγαθὰ, Πελασγικὸν δὲ, ὅτι τῆς γῆς πέλας ἐστίν.»

Idem: Βωδώνη, πόλις Περγαίτικη, ὡς Ἀπολλό-

δωρος. Quod ad hunc locum referendum videtur propter ea, quæ de Jove Dodonæo habet Stephanus. Dicit enim: Ἄλλοι δὲ γράφουσι Βωδωναῖε· πόλιν γὰρ εἶναι Βωδώνην, ὅπου τιμᾶται.

LIBER II.

2.

Stobæus Eclog. phys. tom. I, p. 520 ed. Heeren.: Ἀπολλόδωρος ἐν τῷ δευτέρῳ περὶ Θεῶν Πυθαγορείαν εἶναι τὴν περὶ τούτων, τὸν αὐτὸν εἶναι Φωσφόρον καὶ Ἑσπερον, δόξαν.

3.

Erotian. Lex. Hippocrat.: Χάριτες· αἱ Χαραί· ὡς καὶ Σοφοκλῆς ἐν Ἑλεγεῖα. Μέννηται καὶ Ἀπολλόδωρος ἐν δευτέρῳ περὶ Θεῶν, φησὶ δὲ αὐτὰς κληθῆναι ἀπὸ μὲν τῆς χαρᾶς Χάριτας. Καὶ γὰρ πολλάκις οἱ ποιηταὶ τὴν χάριν χαρὰν καλοῦσιν.

LIBER III.

4.

Schol. Apollon. Rh. I, 1124: Quercus foliis coronati sacra faciunt Matri Deum. Ἡ γὰρ ὄρυς ἱερὰ τῆς Πέας, ὡς φησιν Ἀπολλόδωρος ἐν τρίτῳ περὶ Θεῶν.

DE DIIS.

Sopatri Eclogæ variæ doctrinæ libris duodecim. Collegit autem hoc opus e multis et diversis historicis atque scriptoribus. Primus itaque liber de Græcorum fabulosis diis agit. Electa hæc ex Apollodori libro tertio de Diis, qui patria Atheniensis grammaticam docuit. Nec vero e tertio duntaxat libro hæc selegit: sed et e quarto, quinto, ac nono, itemque e primo (undecimo?), duodecimo, decimoquinto et decimo sexto usque ad quartum et vicesimum. Quibus collectaneis, quæ de diis fabulose ficta sunt, quæque historice narrantur, complectitur, deque heroibus, ac Dioscuris, nec non de iis, qui apud inferos degunt, et quæ horum sunt similia.

LIBER I.

1.

Apollodorus libro primo de Diis, sic Jovis Dodonæi etymologiam exhibet: «Quemadmodum Jovem Dodonæum quidam sic vocant a δίδωμι (do), quia dat nobis

omnia bona: Pelasgicum autem a πέλας et γῆ, quia terræ vicinus est.»

Bodone, urbs Perrhæbica, teste Apollodoro.

LIBER II.

2.

Apollodorus altero de Diis libro Pythagoram ait primum opinatum, eundem esse Luciferum et Hesperum.

3.

Charites, i. e. Gratiae, ut Sophocles quoque in Elegia. Meminit et Apollodorus in secundo De Diis, appellarique inquit ipsas Χάριτας, a voce χαρά, quæ significat gratia. Poetæ enim sæpe τὴν χάριν dicunt χαράν.

LIBER III.

4.

Quercus sacra est Matri Deorum, ut Apollodorus dicit de Diis libro tertio.

LIBER VI.

5.

Harpocraton v. Ἀποπομπάς : Ἀποπομπαῖοί τι-
νες ἐκαλοῦντο θεοί, περὶ ὧν Ἀπολλόδωρος ἐν ἑκτῷ
περὶ Θεῶν διείλεται.

LIBER IX.

6.

Steph. Byz. : Ἀρειος πάγος· ἀκρωτηριον Ἀθήνη-
σιν, ὡς Ἀπολλόδωρος ἐν τῷ περὶ Θεῶν ἐννάτῳ, ἐν
ᾧ τὰς φονικὰς κρίσεις ἐδίκαζον διὰ τὰς ἀπὸ τοῦ σι-
δήρου γιγνομένας μαιφονίας.

LIBER XIV.

7.

Macrob. Sat. I, 17, p. 297 : *Apollodorus in li-
bro quartodecimo περὶ Θεῶν, ἰχθὺν solem scribit ita
appellari Apollinem ἀπὸ τοῦ κατὰ τὸν κόσμον
ἰέσθαι καὶ ἰέναι (f. ἰέναι), quod sol per orbem im-
petu fertur.*

Ad eundem librum sine dubio respexit auctor
libelli de Allegoriis Homericis 7 : postquam
dixerat Apollinem nihil a sole differre, sed idem
numen duobus nominibus ornari, idque tum
ex μυστικοῖς λόγοις constare tum a vulgari dicto,
Ἥλιος Ἀπόλλων, ὃ δὲ γε Ἀπόλλων ἥλιος, pergit :
Ἥκριβωται δ' ἡ περὶ τούτων ἀπόδειξις καὶ Ἀπολλο-
δώρῳ, περὶ πᾶσαν ἱστορίαν ἀνδρὶ δεινῷ. Διὰ τοῦτ'
ἔγωγε τὴν ἐπιπλέον ἐξεργασίαν καὶ ἀκαίρου λόγου
περιττὸν ὑπερβήσομαι μῆκος.

LIBER XVI.

8.

Steph. Byz. v. Ἀρχάς : Ἀπολλόδωρος ἐν τῷ περὶ

Θεῶν ἐκκαίδεκάτῳ βιβλίῳ περὶ Δήμητρος φησιν, ὅτι
Ἀρκάδια τῇ Δήμητρι μέλλοντες θύειν ἄνθρωποι**
ταύτην γὰρ τὴν οὐσίαν συνεστήσαντο μετὰ τὸν πρῶ-
τον σπόρον, ὅτι αὐτῆς ἐκ τῆς γῆς ἔμολεν ὁ καρπὸς
εἰς τροφήν καὶ σπόρον, καὶ οὕτω τὰ Ἀρκάδια τιμῆς
χάριν. Locus mutilus ; Heynius suspicatur ἐκ τῆς
γῆς ταύτης, i. e. ex Arcadia. « Traduxere scilicet
Arcades Cereris fabulam ad se. »

LIBER XVII.

9.

Schol. Sophocl. OEd. Col. 502 : Καὶ Ἀπολλό-
δωρος δὲ ἐν τῇ περὶ Θεῶν ἐπτακαίδεκάτῃ περὶ τοῦ
τῶν Ἰουχιδῶν γένους καὶ τῆς ἱερείας φησί.

LIBER XX.

10.

Porphyrus apud Stobæum Ecl. phys. I, 52,
tom. I, p. 1004 ed. Hceren. : Τοῦ δὲ Ἀπολλοδώρου
ἐν τῷ εἰκοστῷ περὶ τῶν Θεῶν συγγράμματι, ὃ ἐστὶ
περὶ τοῦ Ἄδου, τάδε περὶ τῆς Στυγὸς λεγόμενα εὑ-
ρομεν· « ἀρκτέον γὰρ ἀπὸ τούτων, τῆς τε τῶν
ὀνομάτων παρεμφάσεως οὐ καταφρονητέον. Ἐκ γὰρ
τοιούτων ὁρμώμενοι πιθανῶς καὶ τοὺς ἐν Ἄδου νο-
μιζομένους ποταμοὺς κατωνομάχασιν· Ἀχέροντα μὲν
διὰ τὰ ἄχρη, ὡς καὶ Μελανιππίδης ἐν Περσεφόνῃ.

Κλεῖται δ' ἐν κόλποισι

Γαίας ἄχρη προχέων Ἀχέρων.

*Ἐτι καὶ Λιχύνιός φησι·

Μυρίαις παγαῖς

δακρύων Ἀχέρων ἄχρων τε βρύει.

Καὶ πάλιν·

Ἀχέρων ἄχρη βροτοῖσι πορβμεύει.

LIBER VI.

5.

Dii quidam Avernuncii vocabantur, de quibus Apollo-
dorus in libro sexto de Diis commentatus est.

LIBER IX.

6.

Areopagus, collis in urbe Athenarum, teste Apollo-
doro libro nono de Diis, ubi sententiam capitis de homi-
cidiis ferro perpetratis pronuntiabant.

LIBER XIV.

7.

Scriptit etiam Apollodorus demonstrationem harum
rerum accuratissime, vir in quovis studiorum genere
gravissimus ; quocirca ego prolixius hic immorari ac in-
tempestivus esse supersedeo.

LIBER XVI.

8.

Apollodorus libro decimo sexto in Deorum Originibus
perhibet de Cerere : Homines Cereri Arcadia sacrifica-
turos... nam post primam frumenti sationem sacrificium

illud decrevisse, quia ex hac terra fructus et ad alimen-
tum et ad sationem prodissset : inde hæc festa honoris
gratia Arcadia dici.

LIBER XVII.

9.

Apollodorus libro de Diis decimo septimo de Hesychi-
darum familia et sacerdotio loquitur.

LIBER XX.

10.

In vicesimo Apollodori de Diis volumine, quod de In-
feris inscribitur, hæc de Styge reperi : « ... ab his enim
incipiendum est, nec nominum contemnenda explicatio ;
siquidem hac ratione fluvios quoque Inferorum nunci-
parunt, Acherontem quidem a doloribus (ἄχρην) quem-
admodum ait in Proserpina Melanippides :

Terræ in gremio tristia fundens

lamenta Acheron.

Ac similiter ait Licymnius :

Fontes mille

fert lacrimarum, mille dolores Acheron.

Et iterum :

Acheron luctifer mortalibus.

Ἀχέρων δὲ καὶ Ἀχερουσία λίμνη ταυτὸν, ὥς καὶ Σοφοκλῆς ἐν Πολυξένη τὴν τοῦ Ἀχιλλεύως ψυχὴν εἰσάγει λέγουσαν·

Ἀκτὰς ἀπαιῶνάς τε καὶ μελαμβαθεῖς
λιποῦσα λίμνης ἦλθον ἡχούσης γόους
Ἀχέροντος ὕδωρ πλῆγας ἄρσενας χοάς·

ἀκτὰς τῶν νεκρῶν λέγων παιῶνα οὐκ ἔχουσας, ἄρσενας δὲ χοάς τὰς οὐδὲν ἐκτρεφούσας· θήλεα μὲν γὰρ τὰ καρποφόρα, ἄρσενα δὲ τὰ ἄγονα λέγονται, [διὰ] τὸ μὲν τὸ σπέρμα παρέχειν μόνον, τὴν δὲ καὶ ἐκτρέφειν. Ὅθεν καὶ θῆλυς ἐέρση, ἡ πολύγονος καὶ τροφίμη. Διαπεραιοῦσθαι δὲ ὑπὸ τῶν ἀπογινόμενων τὸν Ἀχέροντά φασιν εἰκότως· ὁ γὰρ μετετληλαχὼς πάντα τὰ τοῦ ζῆν ἄχῃ σχεδὸν υπερῆρε, καὶ ἔστιν ἐν ἀπονίᾳ καὶ ἀλυπία πάσῃ. Γοργύραν δὲ τοῦ Ἀχέροντος γυναῖκα προσανέπλασαν, ἀπὸ τοῦ γοργὰ φαίνεσθαι τοῖς πολλοῖς τὰ ἐν Ἄδου· καθὼ δὲ καὶ αὐτοῦ τούτου τιθήνην ὁ Σώφρων Μορμολύκαν ὠνόμασε. »

Ταῦτα δὲ εἰπὼν περὶ τοῦ Ἀχέροντος Ἀπολλόδωρος ἐπάγει περὶ τῆς Στυγὸς αὐταῖς λέξεσι τάδε· « Στύγα δὲ δεινὴν τινα καὶ φοβεράν ὑποστησάμενοι δαίμονα, θεῶν ὄρκον, ἐν Ἄδου τε ταύτην κατήκισαν, καὶ τῆς προσηγορίας ταύτης ἡξίωσαν ἀπὸ τοῦ στυγνάζειν τοῖς πένθεσι, καὶ στύγεσθαι τὰ ἐν Ἄδου. Ὅρκον δὲ τῶν θεῶν, δι' ἐναντιότητά· ἡ μὲν γὰρ τῶν ὄντων τε καὶ ζώντων φθαρτικὴν ἔχει δύναμιν, ὅσον ἐφ' ἑαυτῇ· οἱ δὲ τῇ τε προαιρέσει καὶ τῇ τρόπῳ διεστῆκασι. »

Τοσαῦτα περὶ τῆς Στυγὸς εἰπὼν, ἐπάγει· « Κωκυτὸν δὲ ποταμὸν ἀνέπλασαν ἀπὸ τοῦ κωκύειν· ὅς ἐστι Στυγὸς καὶ στυγνάσεως ἀπορρώξ. Τοιούτου δὲ ἐστι γένους καὶ ὁ Πυριφλεγέθων· εἶρηται γὰρ ἀπὸ τοῦ

πυρὶ φλέγεσθαι τοὺς τελευτῶντας, ὥς Ὁμηρὸς φησιν (Od. A, 218)·

Οὐ γὰρ ἐτι σάρκας τε καὶ ὀστέα ἴνες ἔχουσιν·
ἀλλὰ τὰ μὲν τε πυρὸς κρατερὸν μένος αἰθομένοιο
δαμνᾷ, ἐπεὶ κε πρῶτα λίπη λεύκ' ὀστέα θυμός·
ψυχὴ δ', ἥϊτ' ὄνειρος, ἀποπταμένη πεπότηται.

Ὑποτίθεται γὰρ τὰς ψυχὰς τοῖς εἰδώλοις τοῖς ἐν τοῖς κατόπτροις φαινόμενοις ὁμοίαις, καὶ τοῖς διὰ τῶν ὑδάτων συνισταμένοις, ἃ καθάπαξ ἡμῖν ἐξείκασται καὶ τὰς κινήσεις μιμεῖται, στερεομένη δ' ὑπόστασιν οὐδεμίαν ἔχει εἰς ἀντίληψιν καὶ ἀφῆν, ὅθεν αὐτὰς βροτῶν εἶδωλα καμόντων λέγει. »

Οἱ πλείους δὲ ὕδωρ ἱστορήσαν τὴν Στυγα ἐπίγειον, φύσιν ἔχον ἀμύνεσθαι τοὺς κατ' αὐτοῦ ψευδῶς ὁμοῖσαι τολμήσαντας. Διαβόητον μὲν τοίνυν Στυγὸς ὕδωρ κατὰ Ἀρκαδίαν οἱ ἱστορικοὶ ἀναγεγράφασιν, ὧν ἐστὶ καὶ Ἡρόδοτος (VI, 74), ὃς ἐν τῇ ἑκτῇ τὰ κατὰ Κλεομένην ἀφηγούμενος, γράφει ταῦτα· Ἐντεῦθεν δὲ ἀφικόμενος εἰς τὴν Ἀρκαδίαν, νεώτερα ἐπῆρσσε πράγματα, συνιστὰς τοὺς Ἀρχάδας ἐπὶ τῇ Σπάρτῃ· ἄλλους τε ὄρκους προσάγων σφί, καὶ δὴ καὶ ἐς Νώνακριν πόλιν πρόθυμος ἦν τῶν Ἀρχάδων τοῦ προεστῶτος ἀγινέων, ἐξορκοῦν τὸ Στυγὸς ὕδωρ. Καλλίμαχος δ' ἐν τῷ περὶ Νυμφῶν συγγράμματι καὶ τὸ ἰδίωμα τοῦ ὕδατος ἀφηγεῖται, λέγων οὕτω· Στύξ ἐν Νώνακρι κρήνη τῆς Ἀρκαδίας, ἥς ὕδωρ ἐστὶ τὸ διακρίπτον πάντα τὰ ἀγγεῖα, πλὴν τῶν κερατίνων.

Postrema inde a verbis οἱ πλείους δὲ ὕδωρ fortasse non sunt Apollodori, sed Porphyrii. Nain novum hic incipit ἀποσπασμάτιον.

11.

Clemens Alex. Cohort. p. 12, l. 9 Pott., p. 4. Sylburg. : Καὶ μοι δοκεῖ τὰ ὄργια καὶ τὰ μυστήρια

Acheron porro et Acherusia palus idem valent, quemadmodum Sophocles in Polyxena Achillis animam introducit loquentem :

Ripas nullo laeto cantu resonantes atque nigras
relinquens paludis sonantis gemitus,
Acherontis acuto strepitu ripas alluentis steriles undas.

In quibus mortuorum regiones pæne carentes dicit, masculas vero undas, quæ nihil producant; quandoquidem frugifera feminea, sterilia vero mascula dicuntur, quod ille semen dumtaxat suppetit, hæc etiam nutriet : unde etiam ros femineus a fecunditate dicitur. Nec immerito dicunt a mortuis Acherontem trahi, quoniam tales omnes vitæ dolores excesserunt, omnique labore ac dolore carent. Gorgyram deinde Acherontis uxorem finxerunt, quod horrenda (γοργά) plerisque videntur quæ ad Inferos pertinent : ut et ejus nutricem Sophron Mormolyceen vocavit. » Atque hæc de Acheronte locutus Apollodorus, ista de Styge subjungit : « Stygem vero horrendam quandam fingentes deam, ac deorum jusjurandum, tum apud inferos eam collocarunt, tum, quod contristamur calamitatibus et invis præ luctu sunt inferi, hoc eam nomine donarunt. Deorum vero jusjurandum per contrarium, quandoquidem ut hæc vitæ tollendæ vim in se habet, ita illi voluntate ac moribus ab eo distant. » Quibus de Styge positis, hæc subjicit : « Cocytum porro fluvium a

ploratu finxerunt, qui Stygis est rivus. Neque alius generis est Pyriphlegethon, ab urendis mortuis dictus, quemadmodum Homerus ait :

Nam nec adhuc carnem, nec habent ossa arida nervi,
illa sed ardentis victrix violentia flammæ
edomat, ut primum spirantem vita reliquit,
ast anima, ut fumus, supera in connexa volavit.

Ponit enim animas imaginibus speculorum vel aquarum similes, quæ ut plane nos exprimunt ac motus imitantur, ita solidam naturam ad contactum non habent : qua de causa illas *vita simulacra carentum* nominat. »

Plerique sane aquam terrenam Stygem tradiderunt, quæ per ipsam pejerantes punire posset : verumtamen præcipuam Stygem in Arcadia posuerunt historici, in his Herodotus, qui libro sexto de Cleomene agens hæc scribit : Hinc in Arcadiam delatus, novis rebus studebat, Arcadibus contra Lacedæmonios concitatis, quum alia ab iis exegit juramenta, quodvis adhibens jusjurandum, tum Nonacrin Arcadium principes deductos jurejurando per Stygiam aquam adstringere voluit. Callimachus quoque libro de Nymphis (*de fontibus*?) aquæ proprietatem his verbis refert : Styx Arcadiæ fluvius est ad Nonacrin, omnia vasa, præter cornea, pertundens.

11.

Mihi quidem videtur horum vocabulorum, *Orgia* et

δαίν ετυμολογεῖν, τὰ μὲν ἀπὸ τῆς ὀργῆς τῆς Διοῦς τῆς πρὸς Δία γεγεννημένης, τὰ δὲ ἀπὸ τοῦ συμβεβηκότος περὶ τὸν Διόνυσον· εἰ δὲ καὶ ἀπὸ Μουσῶντος τινος Ἀττικοῦ, ὃν ἐν κυνηγίῳ διαφθορῆναι Ἀπολλόδωρος λέγει, οὐ φρόνως ὑμῶν δεδοξάσθαι τὰ μυστήρια ἐπιτυμβίῳ τιμῇ.

Eadem ap. Euseb. Præp. evang II, 3, nisi quod pro Μουσῶντος habet Μουσῶντος. « Videtur ita tradidisse Apollodorus mysteria principio in honorem Myuntis defuncti instituta fuisse. »

12.

Athenagoras in Depræcat. c. 25 : Καὶ ὅτι μὲν ἄνθρωποι (οἱ θεοί), δηλοῦσι μὲν καὶ Αἰγυπτίων οἱ λογιώτατοι, οἱ θεοὺς λέγοντες αἰθέρα, γῆν, ἥλιον, σελήνην, τοὺς ἄλλους ἀνθρώπους θνητοὺς νομίζουσι καὶ ἱερὰ τοὺς τάφους αὐτῶν. Δηλοὶ δὲ καὶ Ἀπολλόδωρος ἐν τῷ περὶ Θεῶν.

13.

Clemens Al. Cohort. adv. Gent. p. 25 (p. 8) : Πολλὰ καὶ γὰρ Κἄρες σχοῖεν, οἱ καταθύουσιν αὐτῷ (Μαρτί) τοὺς κύνας. Σκύθαι δὲ τοὺς ὄνους ἱερεύοντες μὴ παυέσθων, ὥς Ἀπολλόδωρος φησὶ καὶ Καλλιμάχος.

Arnob. Adv. Gent. IV, p. 180 ed. Paris. : *Quis ei (Martii) canes ab Caribus, quis ab Scythis asinos immolari (prodidit) ? non principaliter cum ceteris Apollodorus ?*

14.

Zenobius Cent. V, 22 : Μῆλον Ἡρακλῆς. Ἀπολλόδωρος ἐν τοῖς περὶ Θεῶν, ὅτι οὕτως Ἀθήνησιν Ἡρακλεῖ ἀλεξικάκιον ἰδιόζουσα τις θυσία. Τοῦ γὰρ βοὸς ποτὲ ἐκφυγόντος, ὃν ἐμελλον Ἡρακλεῖ προσάξει, μῆλον λαβόντας καὶ κλάδους ὑποθέντας, τέσσαρας μὲν ἀντὶ σκελῶν, δύο δὲ ἀντὶ κεράτων, σχημάτισαι τὸν βοῦν, καὶ οὕτω τὴν θυσίαν ποιήσασθαι.

mysteria, etymologiam exponendam esse. Atque illa quidem ἀπὸ τῆς ὀργῆς, hoc est, ab ira, Cereris in Jovem; hæc autem ἀπὸ τοῦ μύσους, hoc est, ab execratione et abominatione, quæ accidit circa Dionysum, dici videntur; quodsi a Myunte quodam Attico, quem dicit Apollodorus interiisse in venatione, derivatis, non invidetur, vestra mysteria decorari honore funebri.

12.

Deos fuisse homines declarant tum Ægyptiorum doctissimi, qui deos dicentes ætherem, terram, solem, lunam, ceteros habent homines mortales atque sacra eorum sepulcra, tum Apollodorus in libro de Diis.

13.

Multis augeantur bonis Cares, qui canes ei (Martii) sacrificant. Scythæ autem non cessent mactare asinos, ut dicit Apollodorus, et Callimachus.

14.

Malum Hercules] Apollodorus libro de Diis, Athenis sacrificatum ait Herculi Averrunco singulari sacrificio. Fugiente enim bove, quem ipsi immolandum destinavissent, pomo accepto ramos apposuisse, quattuor pro cruribus, duos vero pro cornibus, ut bovis speciem præceteret, itaque sacrificium peractum esse.

Cf. Suidas v. Μῆλειος Ἡρακλῆς, et Pollux I, 30, 31.

15.

Athenæus VII, p. 306, A : Ὁ κίθαρος (piscis) ... ὅτι δὲ διὰ τὸ ὄνομα ἱερὸς εἶναι νενόμισται τοῦ Ἀπόλλωνος, εἶρηκεν Ἀπολλόδωρος.

16.

Athenæus VII, p. 325, B : Ἀπολλόδωρος δὲ ἐν τοῖς περὶ Θεῶν τῇ ἑκάτῃ φησὶ οὕτως εἶναι τρίγλην διὰ τὴν τοῦ ὀνόματος οἰκειότητα· τρίμορφος γὰρ ἡ θεός.

17.

Athenæus XIII, p. 571, C : De illis hetæris, ait, verba feci, quæ solæ præ ceteris mulieribus ab *amicitia* nomen invenerunt, ἀπὸ τῆς παρ' Ἀθηναίοις καλουμένης ἑταίρας τῆς Ἀφροδίτης. Περὶ ἧς φησιν ὁ Ἀθηναῖος Ἀπολλόδωρος οὕτως· « Ἑταίραν δὲ τὴν Ἀφροδίτην τὴν τοῦ ἑταίρους καὶ τὰς ἑταίρας συνάγουσαν· τοῦτο δ' ἐστὶ φίλας. »

Cf. Hesych. in Ἑταίρας ἱερὸν.

18.

Harpocration : Πάνδημος Ἀφροδίτη. Ἀπολλόδωρος ἐν τῷ περὶ Θεῶν, πάνδημον φησὶν Ἀθήνησιν κληθῆναι τὴν ἀφιδρυθεῖσαν περὶ τὴν ἀρχαίαν ἀγορὰν, διὰ τὸ ἐνταῦθα πάντα τὸν δῆμον συνάγεσθαι τὸ παλαιὸν ἐν ταῖς ἐκκλησίαις, ὥς ἐκάλουν ἀγοράς.

Exscripsit partim Suidas.

19.

Schol. Apollonii III, 541 : Ἀπολλόδωρος φησὶν ἐν τῷ περὶ Θεῶν, ὅτι ἡ περισσεύει ἱερὰ Ἀφροδίτης. Διὸ καὶ λάγνον [διὰ τὸ λάγνον voluit Heyn.], παρὰ γὰρ τὸ περισσῶς ἔρᾶν λέγεται.

Postrema cod. Paris. exhibet ita : Διὸ καὶ λάγνη. Καὶ τὸ ὄνομα δηλοῖ· παρὰ γὰρ etc.

15.

Esse autem hunc piscem (*citharum*), propter nomen suum, sacrum habitum Apollini, scripsit Apollodorus.

16.

Apollodorus in libro de Diis, Hecataë ait nullum (τρίγλην) sacrificari, ob nominis congruentiam : triformis enim hæc dea est.

17.

Ab illa quæ apud Athenienses *Hetæra Venus* appellatur, de qua Apollodorus in libro de Diis ait : « *Hetærai*, Venerem, quæ sodales et *hetæras*, id est amicas, conjungit.

18.

Venus πάνδημος (quasi *totius populi*). Ita Apollodorus in opere de Diis ait appellatam Athenis esse eam quæ dedicata erat in foro antiquo, quod ibi olim populus univversus ad conciones, quas fora vocabant, conveniret.

19.

Apollodorus in libro de Diis columbam (περισσεύειν) sacram esse Veneri dicit. Quare esse libidinosam, sicut jam nomen ostenderet. Nam παρὰ τὸ περισσῶς ἔρᾶν, i. e. a nimia amandi cupidine, appellatam esse.

20.

Porphyr. De abstinentia lib. II, § 55 : Καὶ Λακεδαιμονίους φησὶν ὁ Ἀπολλόδωρος τῷ Ἀρεὶ οὕειν ἄνθρωπον.

Eadem Theodoretus et Cyrillus apud Meurs. Miscell. Lacon. II, 14.

21.

Schol. Aristoph. Ran. 330 : Μυρσίνῳ στεφάνῳ ἐστεφανοῦντο οἱ μεμυημένοι, οὐχ, ὥς τινες νομίζουσι, κισσίνῳ. Ὁ δὲ Ἀπολλόδωρος καὶ τοὺς Θεσμοθέτας φησὶ διὰ τοῦτο μυρσίνῃ στέφεσθαι, ὅτι οἰκείως ἔχει πρὸς τὸ φυτὸν ἢ θεὸς, καὶ ὅτι τοῖς γλοῖνις ἀφιέρωτο. « Turbatus est ordo sententiarum hujus scholii : media sunt in finem rejicienda. » Heynius.

22.

Photius Lex. MS. : Καλλιγένειαν. Ἀπολλόδωρος μὲν τὴν γῆν· οἱ δὲ Διὸς καὶ Δήμητρος θυγατέρα· Ἀριστοφάνης (Thesm. 306) δὲ ὁ κωμικὸς τροφόν.

V. Intpp. ad Hesych. in Καλλιγένειαν.

23.

Harpocration : Αὐτόχθονες. Ἀπολλόδωρος ἐν τοῖς περὶ Θεῶν κληθῆναι φησὶν αὐτοὺς αὐτόχθονας, ἐπεὶ τὴν γλῶσσαν, τουτέστι τὴν γῆν ἀργὴν οὕσαν πρῶτοι εἰργάσαντο.

Eadem Suidas, non addita fontis notitia.

24.

Harpocration : Κύρβεις. Κύρβεις φησὶν Ἀπολλόδωρος ἐν τοῖς περὶ Θεῶν ἔχειν ἐγγεγραμμένους τοὺς νόμους. εἶναι δὲ αὐτοὺς λίθους ὀρθοὺς ἐστῶτας· οὐς ἀπὸ μὲν τῆς στάσεως στήλας, ἀπὸ δὲ τῆς εἰς ὕψος ἀνατάσεως, διὰ τὸ κεκορυφῶσθαι, κύρβεις ἐκάλουν. « Ὡς περ καὶ κυρβασίαν τὴν ἐπὶ τῆς κεφαλῆς τιθειμένην (τεθειμένην Phot. Lex., ubi eadem fere leguntur).

Idem : Ὁ κάτωθεν νόμος, ... ὅτι γὰρ βουστροφηδὸν ἦσαν οἱ ἄξονες καὶ οἱ κύρβεις γεγραμμένοι, δεδήλωκεν Εὐφορίων ἐν τῷ Ἀπολλοδώρῳ.

20.

Lacedaemonios Apollodorus dicit Marti sacrificare homines.

21.

Myrto, non vero hedera, ut nonnulli putant, coronati erant initiati. Apollodorus vero Thesmothetas quoque dicit myrto coronari, quia haec planta peculiariter pertineat ad Cererem atque diis inferis consecrari solebat.

22.

Calligeniam Apollodorus dicit Tellurem, alii Jovis et Cereris filiam, Aristophanes comicus Cereris nutricem

23.

Apollodorus in libris de Diis Athenienses αὐτόχθονας vocatos esse scribit, quia τὴν γλῶσσαν, id est terram, quae inculta et iners jacebat, primi coluissent.

24.

Apollodorus in libris de Diis testatur κύρβεις habuisse leges incisas : esse autem ipsos lapides arrectarios : ita ut a stando στήλαι, quod vero in acumen desinerent, a verbo

25.

Schol. Aristoph. ad Nub. 447 : Ἀπολλόδωρος δὲ φησι πᾶσαν δημοσίαν γραφὴν καὶ νόμους κύρβιν καλεῖσθαι· ὅτι οἱ ἀρχαῖοι λίθους ἱστάντες, τὸ δόξαν ἀνέγραψον οὐς ἀπὸ μὲν τῆς στάσεως στήλας ἐκάλουν, κύρβεις δὲ ἀπὸ τῆς εἰς ὕψος ἀνατάσεως· ὕστερον δὲ, τὰ ξύλα λελευκωμένα γράφοντες ὁμοίως ἐκάλεσαν. Κύρβιν οὖν ἡ περιέχουσα τὰς ἱερὰς γραφὰς στήλη.

Eadem iisdem fere verbis Schol. Apollon. IV, 280. Ceterum ex his non potest dijudicari utrum Atticae illae columnae lapideae fuerint an lignae. Posterius aliunde probare studet Preller. ad fragm. Euphor. p. 88 sq.

26.

Suidas : Κύρβεις. Τοὺς Κύρβεις φησὶν Ἀπολλόδωρος ἐγγεγραμμένους ἔχειν τοὺς νόμους· εἶναι δὲ λίθους ὀρθοὺς ἐστῶτας, ὥς ἀπὸ μὲν τῆς στάσεως στήλας καλεῖσθαι, ἀπὸ δὲ τῆς εἰς ὕψος παρατάσεως, διὰ τὸ κεκορυφῶσθαι, κύρβεις· ὥς περ καὶ κυρβασίαν τὴν ἐπὶ τῆς κεφαλῆς τεθειμένην.

Idem mox : Κύρβεις οὖν παρὰ τὸ κεκορυφῶσθαι εἰς ὕψος ἀνατεταμέναις. Ἡ ἀπὸ τῶν Κορυβάντων· ἐκείνων γὰρ εὐρημα φησὶ καὶ Ἀπολλόδωρος.

Eadem Schol. ad Arist. Aves 1354. Adde Photii Lexic. : Κύρβεις ... εἴρηται δὲ ἀπὸ τοῦ κεκορυφῶσθαι εἰς ὕψος, ἢ κατεσχειρῶσθαι, ὥς Ἀπολλόδωρος. Θεόφραστος δὲ ἀπὸ τῶν Κρητικῶν Κορυβάντων· τῶν γὰρ Κορυβαντικῶν ἱερῶν οἶον ἀντίγραφα αὐτοὺς εἶναι. Vid. Intpp. ad Hesych. in Κύρβιν, et Timæum Lexic. Plat. et Ruhnk. p. 170.

« Etymol. M. Apollodori etymologiam non memorat; Apollodoream rationem ut assequaris, tenendum, eum κορυβήν, κυρβήν, flexisse, unde κύρβιν factum sit; etiam κόρση, si vera habet Etymol. M. in κόρση, v. infra fragm. Etymologicorum. Sed κατεσχειρῶσθαι quid sit, et an Apollodori sit, dubito; videri potest ad antiquam vocem σχι-

κορυβῶν κύρβιν vocatae essent, ut et κυρβασία nominatur tiara capiti imposita.

Axones et Cyrbes scriptos fuisse lineis in gyros revolutis, docuit Euphorion apud Apollodorum.

25.

Apollodorus dicit omnem actionem publicam atque leges appellari *cyrbes*, quod veteres decreta inscribebant lapidibus, quos erectos a statione vocabant στήλας, *cyrbes* vero, quod in altum surgebant. Verum postea ligna, albefacta, quibus ad hanc rem utebantur, similiter vocabant. *Cyrbis* igitur columna, quae leges sacras continet.

26.

Apollodorus dicit in *cyrbibus* leges fuisse scriptas, easque fuisse lapideas, et erectas stetisse; ita ut a stando quidem appellarentur στήλαι, κύρβιν autem, quod surgentes in acumen desinerent, instar tiarae capitis, quae κυρβασία vocatur.

Κύρβιν dictae sunt, quod fastigium earum in acumen desinebat; vel de Corybantibus, quorum inventum esse *cyrbes* Apollodorus quoque testatur.

ροῦσθαι, σκιρῶν, σκειρῶν, σκυρῶν, *durum*, spectare, et κατεσκιρῶσθαι, *induruisse*, *rigere*, *stare*, *fuisse*. V. Hesych. in Σκειρώσασθαι et similibus, et Σκυρωῶσι, λιθωῶσι. In interpretatione Apollodorea tamen tantum τὸ κορυφῶσθαι memorant ceteri. » Heynius.

27.

Harpocration in Μείων καὶ Μειαγωγός: Ἀπολλόδωρος ἐν τοῖς περὶ Θεῶν, Οἱ φράτορες, φησὶν, ἵνα μείζονας νέμωμαι μερίδας, ἐπεφύονουν ἐστῶτες (Heyn. conj. περιστῶτες), Ἰσάνειν δέ, μείων γάρ ἐστι. Eadem Suidas et Phot. Lex., sed corrupte. Cf. Schol. Aristoph. Ran. 810.

28.

Schol. Aristophan. Acharn. 925 (961): Χόες. ... ἐορτή τις παρ' Ἀθηναίους ἀγομένη Ἀνθεστηριῶνος δωδεκάτη (al. i.) Φησὶ δὲ Ἀπολλόδωρος, Ἀνθεστήρια καλεῖσθαι κοινῶς τὴν ὅλην ἐορτὴν Διονύσου ἀγομένην, κατὰ μέρος δὲ Πιθιογίαν, Χόας, Χύτραν. Καὶ αὖθις. Ὅτι Ὁρέστης μετὰ τὸν φόνον εἰς Ἀθήνας ἀφικόμενος (ἦν δὲ ἐορτὴ Διονύσου Ἀθηναίου), ὥς μὴ γένοιτο σφίσιν ὁμόσπονδος ἀπεκτονῶς τὴν μητέρα, ἐμνηστῆσατο τοιόνδε τι Πανδίων· χοῶ οἶνου τῶν δαιτυμόνων ἐκάστω παραστήσας, ἐξ αὐτοῦ πίνειν ἐκέλευσε μηδὲν ὑπομινύνας ἀλλήλοις, ὥς μήτε ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ κρατῆρος πίνοι Ὁρέστης, μήτε ἐκεῖνος ἀλχοίτο καθ' αὐτὸν πίνων μόνος· καὶ ἀπ' ἐκεῖνου Ἀθηναίους ἐορτὴ ἐνομίσθη οἱ Χόες. I.oge Πιθιογία... Χύτρα.

Eadem Suidas; Harpocration nonnisi priorem partem habet.

29.

Jo. Lydus De mensibus a Schow. ed. p. 82, de Dionysio: Φέρεται δὲ καὶ τις μῦθος περὶ αὐτοῦ (τοῦ Διονύσου) ὥς εἶη γεγονώς ἐκ Διὸς καὶ Γῆς, τῆς δὲ Γῆς Θεμέλης προσαγορευομένης διὰ τὸ εἰς αὐτὴν πάντα

καταθεμελιωῦσθαι, ἣν κατὰ συναλλαγὴν ἐνὸς στοιχείου τοῦ σ, Σεμέλην οἱ ποιηταὶ προσηγορεύασι.

30.

Schol. ad Odys. Ψ', 198: Ἑρμῖν ἀσκήσας]: Ἑρμῆς δὲ Διὸς καὶ Μαίας τῆς Ἀτλαντος, παῖς ἔτι ὢν, ἐν ἀνθρώποις τέσσαρα μέγιστα εὔρετο· γράμματα, καὶ μουσικὴν, καὶ παλαίστραν, καὶ γεωμετρίαν. Ὅθεν καὶ τοὺς Ἑλλήνας τετράγωνον αὐτὸν ἀσκήσαι, καὶ οὕτως ἐν τοῖς γυμνασίοις ἀναθεῖναι. Τῷ δὲ ὄνειροπομπὸν αὐτὸν εἶναι, καὶ τοὺς κοιμωμένους αὐτῷ εὐχεσθαι, καὶ αὐτὸν ἀναμένειν, εἶλοντο ἐν τοῖς θαλάμοις ἔχειν αὐτὸν φύλακα τοῦ ὕπνου, ἐπινοῆσαι τε καὶ ἀσκήσαι τοὺς τῶν κλινῶν πόδας εἰς τὴν τοῦ Θεοῦ πρόσωψιν, ὅπως ἀλεξήτορας ἔχοντες ἰδέας [Barnes. em. ἰδίους: Heyne mavult ἀλεξήτορας (sc. Θεοῦ) ἰδέας. Neutrum necessarium], τὰ μὲν δαίματα μὴ φοβοῖντο, προσδοκῶν δὲ πλείστην ἐπαφροδίσιαν διὰ τῶν ὄνειράτων. Ἢ δὲ ἱστορία παρὰ Ἀπολλοδώρῳ τῷ Ἀθηναίῳ.

31.

Eustath. ad c. l. p. 1951, 16: Κυλλήνιος δὲ Ἑρμῆς, μυθικῶς μὲν ἀπὸ Κυλλήνης, ἥτις ὄρος ἐστὶν Ἀρχαΐας, σταδίων ἐννέα Ὀλυμπιακῶν, παρὰ πόδας ὀγδοήκοντα, καθὰ φασὶν ἱστορεῖν Ἀπολλόδωρον, ὄνομασθὲν ἀπὸ Κυλλήνης ἡρωίδος τινός· περιᾶδεται δὲ διαφερόντως ἐν τοῖς περὶ τοῦτο τὸ ὄρος τιμᾶσθαι τὸν Ἑρμῆν, καὶ κεῖθεν σχεῖν τὸ λεγόμεν ἐπιθετον.

Exscripsit hæc Eustath. ex Steph. Byz. v. Κυλλήνη, ὄρος Ἀρχαΐας, σταδίων ἐννέα παρὰ πόδας ὀγδοήκοντα, ἀπὸ Κυλλήνης Ναΐδος νύμφης. Etiam ea quæ sequuntur Heynius Apollodoro deberi suspicatur: Ἐν τούτῳ δὲ φασὶ τῷ ὄρει τοὺς κοττύφους λευκοὺς γίνεσθαι, ἄλλοθι δὲ μηδαμῇ, καὶ φωνὰς ποικίλας προΐεσθαι· θηρεύεσθαι δὲ πρὸς τὴν σελήνην· τῆς δὲ ἡμέρας εἴ τις ἐπιχειροίη, σφόδρα δυσθηράτους

27.

Apollodorus in libris de Diis, « Curiales, inquit, ut majores haberent portiones, acclamabant adstantes: Appendere oportet, nam justo minus est pondere. »

28.

Choes, festum quoddam apud Athenienses agi solitum duodecimo die mensis Anthesterionis. Apollodorus autem ait, Anthesteria generaliter vocari totum festum in honorem Bacchi celebrari solitum; particulariter vero distingui Pithagia, Choas, Chytra. Aliter: Quum Orestes post cædem [matris] Athenas venisset, eo tempore, quo festum Bacchi Lenæi celebrabatur; ne earumdem libationum particeps fieret qui matrem occidisset, Pandion tale quid excogitavit. Singulis convivis congiunt apposuit, et e suo quemque bibere jussit, non vero cum aliis miscere; quo ne ex eodem cratere biberet Orestes, neu agre ferret, si ipse solus et separatim ab aliis biberet. Ab illo igitur tempore Choes festum apud Athenienses celebrari cœpit.

29.

Est etiam fabula, quæ Dionysum e Jove atque Terra natum dicit, ex Terra inquam Themete cognominata,

FRAGMENTA HISTORICORUM.

quippe in qua omnia tamquam in θεμελίῳ, i. e. in fundamento suo, posita sint, quamque, una litera s commutata, Semelen poetæ vocant.

30.

Mercurius, Jovi ex Maja Atlantis filia natus, puer adhuc quattuor res maximas invenit: literas, musicam, palastram, geometriam. Quare etiam Græci signa ejus quadrata fingunt, et sic ponunt in gymnasiis. Idem quia est ὄνειροπομπός, i. e. somnia immittit, dormituri eum precantur, expectantque donec somnum injiciat; solent eum in cubiculis habere somni custodem, atque lectorum pedes student in dei formam elaborare, ut speciem ejus habeant malorum propulsatricem, nec terribilia timeant, sed quam maximas ex somniis capiant delicias. Narratur res ab Apollodoro Atheniensi.

31.

Cyllenius Mercurius mythice dicitur a Cyllene, Arcadiæ monte novem stadiorum Olympiacorum deficientibus pedibus octoginta, ut narrare dicunt Apollodorum, nomen habente a Cyllene heroina. Decantatur autem præcipue in locis ad hunc sitis montem honorari Mercurium, indeque quod diximus illum nactum esse cognomen.

εἶναι. Quæ eadem exscripsit Eustath. ad II. B, p. 300.

32.

Schol. Sophoclis OEd. Colon. 57: Τὴν Προμηθεὺς] Περὶ τοῦ τὸν Προμηθεῖα περὶ τὴν Ἀκαδημίαν καὶ τὸν Κολωνὸν ἰδρῦσθαι, Ἀπολλόδωρος γράφει οὕτω τῇ περὶ Θεῶν? « Συντιμᾶται δὲ καὶ ἐν Ἀκαδημίᾳ τῇ Ἀθηνᾶ, καθάπερ ὁ Ἥφαιστος. Καὶ ἔστιν αὐτῷ παλαιὸν ἱδρυμα, καὶ ναὸς ἐν τῷ τεμένει τῆς θεοῦ. Δείκνυται δὲ καὶ βάσις ἀρχαία κατὰ τὴν εἴσοδον, ἐν ᾗ τοῦ τε Προμηθεῖος ἔστι τύπος καὶ τοῦ Ἥφαιστου. Πειπνιόηται δὲ, ὡς καὶ Λυσιμαχίδης φησὶν, ὁ μὲν Προμηθεὺς πρῶτος καὶ πρεσβύτερος, ἐν δεξιᾷ σκῆπτρον ἔχων, ὁ δὲ Ἥφαιστος, νέος καὶ δεύτερος· καὶ βωμὸς ἀμφοῖν κοινός ἐστιν ἐν τῇ βάσει ἀποτετυπωμένος.

Excidit libri numerus et nomen operis. Ms:

γρ. οὕτω τῇ π. vacuo spatio relicto.

33.

Idem ibid. v. 58: Χαλκόπους ὁδός.] Ὡς οὕτω τινὸς καλουμένου τόπου ἐν τῷ ἱερῷ, χαλκόποδος ὁδοῦ. Φησὶ δὲ Ἀπολλόδωρος δι' αὐτοῦ κατὰ βῆσιν εἶναι εἰς Ἄδου. Καὶ Ἰστρος δὲ μνημονεύει τοῦ χαλκοῦ ὁδοῦ καὶ Ἀστυδάμας. Καὶ τις τῶν χρησιμοποιοῦν φησὶ « Βοιωτοὶ δ' ἵπποιο (f. ἵππηα, ut ἵππεὺς κολωνός ap. Schol. Sophocl. et ἵπποτης v. 60. Heynius) ποτιστεύουσι Κολωνόν, ἔνθα λίθος τριχάρανος ἔχει καὶ γάλλεος οὐδός. » V. Müller. Eum. p. 171 not.

34.

Idem ibid. v. 705: Κύκλος λεύσσει νιν Μορίου Διός] Μόριον Δία εἶπε τὸν ἐπόπτην τῶν μορίων ἐλαιῶν. Καὶ ἔστιν ὁ λεγόμενος Μόριος Ζεὺς [περὶ Ἀκαδημίαν], ὡς φησὶν Ἀπολλόδωρος· « Περὶ Ἀκαδημίαν ἔστιν ὁ, τὸ τοῦ Καταιβάτου Διὸς βωμὸς, ὃν καὶ Μό-

ριον καλοῦσι, τῶν ἐκεῖ μορίων παρὰ τὸ τῆς Ἀθηνᾶς ἱερὸν ἰδρυμένων. »

« Forte hæc ad lib. XVII spectarunt. » Heynius.

35.

Schol. Apollonii I, 599: Ὀλυμποι δὲ εἰσιν ἐξ Ἀκαδημίας, Θεσσαλίας, ἐν ᾗ καὶ Ὀλύμπια φησὶν Ἀπολλόδωρος ἄγεσθαι, Μυσίας, Κιλικίας, Ἰλιδος, Ἀρκαδίας.

« Cf. Schol. Thucyd. I, 126. Et Demosth. II. παραπρεσβ. p. 401, 13, Olympia a Philippo, capta Olyntho, acta narrat. » Heynius. Dubitari potest utrum ex opere περὶ Θεῶν hæc pelita sint, an ex Chronicis aut Navium Catalogo.

36.

Schol. Theocr. II, 36: Ἄ θεὸς ἐν τριόδοισι· τὸ χαλκίον ὡς τάχος ἄγει.] Τὸν γὰρ χαλκὸν ἐπειδὴν (ἐπὶ ᾧ δὲ, i. e. fecerunt accinere, ἐπὶ ᾧ γοῦν, ἐπὶ ᾧ κρουῖν Heyn.; ἔπηλιν Jacobs.; ἔπειγον Kiessling.; ἔπαιον Coray. ad Plutarch. tom. II, p. 468) ἐν ταῖς ἐλ. λείψεται τῆς σελήνης καὶ ἐν τοῖς κατοικομένοις, ἐπειδὴ ἐνομιζέτο καθαρὸς εἶναι καὶ ἀπελαστικὸς τῶν μισαμάτων. Διόπερ πρὸς πᾶσαν ἀφροσύνην καὶ ἀποκάθαρσιν αὐτῷ ἐγγρῶντο· ὡς φησὶ καὶ Ἀπολλόδωρος ἐν τῇ περὶ Θεῶν. Aliud Scholion: Τὸ ἄγει ἀντὶ τοῦ φύγει, κρούει. Ἐπεὶ ὁ τοῦ χαλκοῦ ἦχος οἰκτιρῶς τοῖς κατοικομένοις. Φησὶν Ἀπολλόδωρος Ἀθήνησι τὸν ἱεροφάντην τῆς Κόρης ἐπικαλουμένης ἐπικρούειν τὸ λεγόμενον ἡγεῖον. Καὶ παρὰ Λάκωσι, βασιλέως ἀποθανόντος, εἰώθησι κρούειν λίβητα.

37.

Schol. Theocr. Id. X, 41: Αὐτιέρσης. ... τοῦτον δὲ φησὶν Ἀπολλόδωρος ὡδὴν εἶναι θεριστῶν, λέγων οὕτω· « Καθάπερ ἐν μὲν θρήνοις Ἰάλειμος, ἐν δὲ ὕμνοις Ἰούλος, ὅν καὶ τὰς ὡδὰς αὐτὰς καλοῦσιν, οὕτω καὶ τῶν θεριστῶν ὡδὴ Αὐτιέρσης. » Cf. Athenæus XIV,

32.

De Promethei juxta Academiam atque Colonom consecratione Apollodorus scribit ita: « Colitur ille in Academia una cum Minerva, sicut Vulcanus. Atque est ei vetus signum fanumque in sacrario deæ. Monstratur etiam basis antiqua in aditu, in qua Promethei signum et Vulcani. Primum vero et antiquius, ut Lysimachides quoque dicit, illud est Promethei dextra sceptrum tenentis, secundum vero ac recentius Vulcani. Et ara est utriusque communis in basi efficta.

33.

Limem æreum; sic appellatur locus quidam in sacrario. Dicit vero Apollodorus per id descensum esse ad inferos. Istrus quoque liminis ærei meminit et Astydarnas. Atque eorum unus qui oracula condunt, dicit: « Baroti tendunt ad Colonom equestrem, ubi saxum triceps et limen æreum. »

34.

Morium Jovem dixit sacrarum olearum, quas morias vocant, inspectorem. Atque est hic Jupiter Morius ad Academiam, ut dicit Apollodorus: « Juxta Academiam ara est Jovis Catabatæ (i. e. qui per fulmina de celo

descendit), quem etiam Morium nominant ab oleis ad Minervæ templum consecratis. »

35.

Olympi numerantur sex: Macedonia, Thessalia, in quo etiam Olympia agi Apollodorus dicit, Mysia, Cilicia, Elidis, Arcadia.

36.

Æs pulsabant in lunæ defectu et ad mortuos, quum putaretur purum esse et liberans a contaminatione. Quare ad omnem expiationem et expurgationem eo utebantur, ut Apollodorus quoque in libro de Diis inscripto testatur.

Vox ἄγει in Theocrito posita est pro φύγει, κρούει, i. e. pulsa. Etenim æris sonus peculiariter pertinet ad inferos. Apollodorus dicit Athenis sycophantam in Proserpinæ invocatione ἡγεῖον quod dicunt, i. e. vas æreum ita fabricatum, ut, quum tangitur, sonitum faciat, pulsare. Apud Lacedæmonios quoque, ubi rex vita decesserit, lebtem pulsare solent.

37.

Lyttersen Apollodorus dicit cantilenam esse messorum, his utens verbis: « Ut in threnis Ialennus, in hymnis vero Iulus, a quibus etiam ipsas cantilenas ita nominant, sic etiam messorum cantilena Lytterses. »

p. 619, A. Photius in Lex.: Αιτυέρσαν, ὡδὴν τινα ἦν ἄδουσιν οἱ θερίζοντες, ὡς ἐπίσημόν τινα γεγονότα τῶν παλαιῶν τὸν Αἰτυέρσαν ἀνακαλούμενοι. Eichstadt. De dram. com.-satyr. p. 16 sqq.

38.

Hesych.: Ἀγρεὺς δὲ Πᾶν παρὰ Ἀθηναίοις, ὡς Ἀπολλόδορος. Ex eodem Apollodoro fluxisse videntur quæ de flagellata Panis statua narrantur ap. Schol. Theocriti VII, 107.

39.

Suidas: Ἀμφιφῶντες, πλακοῦντος εἶδος· οἵτινες ἐγίνοντο, ὅτε δὲ ἥλιος καὶ ἡ σελήνη πρῶτ' ὑπὲρ γῆς φαίνονται. ἢ ὅτι ἐκόμιζον αὐτὸν (sc. τὸν πλακοῦντα), θαδία ἡμμένα περιπηγνύντες ἐπ' αὐτῷ· ὡς φησιν Ἀπολλόδορος.

Cf. v. Ἀνάστατοι: ... ὀνομάζονται δὲ Ἀμφιφῶντες, ὡς μὲν τινες, ὅτι τότε γίνονται, ὅτε ἥλιός τε καὶ σελήνη πρῶτ' ὑπὲρ γῆς φαίνονται· ὡς δὲ Ἀπολλόδορος, ὅτι κομίζουσιν αὐτοὺς θαδία ἡμμένα παραπηγνύντες ἐπ' αὐτῶν. Igitur postrema tantum Apollodori sunt. Cf. Pollux lib. VI, 75, Hesych. v. Ἀμφιφῶν, Casaubon. ad Athen. XIV, p. 645, A.

40.

Suidas: Ταυροπόλον· τὴν Ἀρτεμιν· ὅτι ὡς ταῦρος περίεσι πάντα, ὡς Ἀπολλόδορος.

Eadem, sed non nominato Apollodoro, ap. Etym. M. v. Ταυροπόλον. Eadem habet Phot. in Lex., Apostol. XVIII, 23. Ex opere περὶ Θεῶν hæc esse desumta apparet ex Schol. ad Aristoph. Lysistr. 447: Νῆ τὴν ταυροπόλον] οὕτω τὴν Ἀρτεμιν ἐκάλουν. Τὴν δὲ αἰτίαν Ἀπολλόδορος ἐν τῷ περὶ Θεῶν ἐκτίθεται. Ἔστι δὲ ὅτε καὶ τὴν Ἀθηναῖαν οὕτω καλοῦσιν, ὡς Ξενομήδης ἱστορεῖ.

41.

Macrob. Sat. I, 8: Cur autem Saturnus ipse in compedibus visatur, Verrius Flaccus causam se ignorare dicit. Verum mihi Apollodori lectio sic suggerit: « Saturnum Apollodorus alligari ait per annum laneo vinculo, et solvi ad diem sibi festum, id est mense hoc decembri, atque inde proverbium

ductum, deos laneos pedes habere. Significari vero decimo mense semen in utero animatum ad vitam grandescere: quod, donec erumpat in lucem, molibus naturæ vinculis detinetur. »

42.

Idem I, 20: Æsculapium vero eundem esse atque Apollinem, non solum hinc probatur, quod ex illo natus creditur; sed quod ei et jus divinationis adjungitur. Nam Apollodorus in libris, quibus titulus est περὶ Θεῶν, scribit quod Æsculapius divinationibus et auguriis præsit. Nec mirum, siquidem medicinae atque divinationum consociatae sunt discipline.

Omnino plura in Macrobian Saturnalium primo ex Apollodori opere isto hausta esse suspicari licet. Heynius.

43.

Steph. Byz.: Ἀκρώρεια, ἄκρον ὄρους, ἐν ᾧ οἱ οἰκοῦντες Ἀκρωρεῖται. Οὕτω δὲ παρὰ Σικυωνίοις ἐτιμᾶτο [ὁ Διόνυσος]. Ἐκαλεῖτο δὲ παρὰ μὲν Σικυωνίοις Ἀκρωρεῖτης, παρὰ δὲ Μεταποντίνοις Ἐρίφιος. Ἀπολλόδορός φησιν.

44.

Idem: Ἰλισσὸς, ποταμὸς τῆς Ἀττικῆς, « ἐν ᾧ τιμῶνται αἱ Μοῦσαι Ἰλισσίδες », ὡς Ἀπολλόδορος. Hoc, sicut quod antecedit fragmentum Heynius ad Periegesin Apollodori retulit.

XPONIKA

sive

XPONIKH ΣΥΝΤΑΞΙΣ.

De hoc libro Scymnus Chius v. 16 sqq. dicit hæc:

Ἔστι δ' ἃ γράφω τοιαῦτα. Τοῖς ἐν Περγάμῳ βασιλεῦσιν, ὧν ἡ δόξα καὶ τεθνηκότων παρὰ πᾶσιν ἡμῖν ζῶσα διὰ παντὸς μένει, τῶν Ἀττικῶν τις γνησίῳ τε φιλόλογον, γεροντὶ ἀκουστῇ Διογένους τοῦ Στωϊκοῦ, συνεσχολακῶς δὲ πολὺν Ἀριστάρχῳ χρόνον, συνέταξαν ἀπὸ τῆς Τρωϊκῆς ἀλώσεως χρονογραφίαν στοιχοῦσαν ἄχρι τοῦ νῦν βίου. Ἐτὶ δὲ τετταράκοντα πρὸς τῷς χιλίαις

honorabatur: vocabatur autem apud Sicyonios Acrorita, apud Metapontinos Eriphius, ut Apollodorus perhibet.

44.

Ilissus, Atticæ fluvius, ad quem coluntur Musæ Ilissides, ut Apollodorus refert.

CHRONICA.

Quæ scribo sunt talia. Pergamenis regibus, quorum gloria etiam mortuorum apud omnes nos viva semper manet, Atticorum aliquis verorumque philologorum, qui fuerat auditor Diogenis Stoici, condiscipulus vero Aristarchi longo tempore, conscripsit a Trojano excidio chronographiam progredientem usque ad præsentem ætatem. Annos autem quadraginta supra mille definite expo-

38.

Ἀγρεὺς (i. e. venationi præfectus) Pan appellatur apud Athenienses, teste Apollodoro.

39.

Amphiphontes (quasi Circumlucentes), placentarum genus, quæ tunc parabantur, quum sol et luna mane supra terram apparerent. Vel sic appellatae, quod eas circumferabant, faculis ardentibus circum eas undique fixis, ut Apollodorus docet.

40.

Ταυροπόλον Dianam dicunt, quod ceu taurus omnia circumeat et lustret; ut Apollodorus ait.

43.

Acroria (summa pars montis), ejus incolæ dicuntur Acroritæ; istæ vero appellatione apud Sicyonios Bacchus

ὠρισμένως ἐξέθετο, καταριθμούμενος
πόλεων ἀλώσεις, ἐκτοπισμούς στρατοπέδων,
μεταναστάσεις ἐθνῶν, στρατείας βαρβάρων,
ἐφόδους, περαιώσεις τε ναυτικῶν στόλων,
θέσεις ἀγώνων, συμμαχίας, σπονδὰς, μάχας,
πράξεις βασιλέων, ἐπιφανῶν ἀνδρῶν βίους,
φυγὰς, στρατείας, καταλύσεις τυραννίδων·
πάντων ἐπιτομὴν τῶν χύδην εἰρημένων.
Μέτρῳ δὲ ταύτην ἐκτιθέσθαι προείλετο
τῷ κωμικῷ δὲ, τῆς σαφηνείας χάριν·
εὐμνημόνευτον ἐσομένην οὕτως ὁρῶν.

Deinde, nonnullis de ligatæ orationis utilitate
interjectis, pergit v. 45.

Ἐκεῖνος οὖν κεφάλαια συναθροίσας χρόνων,
εἰς βασιλείας ἀπέθετο Φιλαδέλφου χάριν·
ὃ καὶ διὰ πάσης γέγονε τῆς οἰκουμένης
ἀθάνατον ἀπονέμοντα δόξαν Ἀττάλῳ
τῆς πραγματείας ἐπιγραφὴν εἰληφότι.

v. 31 φυγὰς, στρατείας, καταλ. τυρ. Heynius pro
στρατείας, quod ex antecedentibus repetitum
putat, requirit ἐπανόδους. Quod vero a textu
longius recedit. Si opus foret, mallet φυγὰς ἐξ πα-
τρίδος, vel φυγὰς τροπαίας, vel φυγὰς, τροπαία vel
tale quid.

LIBER I.

45.

Steph. Byz.: Δύμη, πόλις Ἀχαΐας... Καὶ Δύμη
ἡ χώρα πάλαι ἐκαλεῖτο, ἡ δὲ πόλις Στρατός. Ὅστε-
ρον δὲ καὶ ἡ πόλις καὶ ἡ χώρα Δύμη ἐκλήθησαν. Λέ-
γεται καὶ πληθυντικῶς, ὡς Ἀπολλόδωρος· «Τούτων
ἀπέχουσα σταδίους ρχ', ἐσχάτη κεῖται πρὸς δύσιν
Δῦμαι.» Ὁ πολίτης Δυμαῖος... Ἀπολλόδωρος ἡ δὲ τὰ
τούτου ἐπιτεμνόμενος· «Τὴν δὲ χώραν ἔχουσι Δυ-
μαῖοι»... Καὶ Ἀπολλόδωρος ἐν Χρονικῶν α'· «Πόλε-
μος ἐνέστη τοῖς τε Δυμαίοις.» Primum et secun-
dum Apollodori locum non ad Chronica refero,
sed ad librum περὶ γῆς, qui sub Apollodori no-

suit, enumerans urbium expugnationes, translationes ca-
strorum, migrationes gentium, expeditiones barbaro-
rum, incursus hostiles, traductionesque navalium clas-
sium, certaminum situs, societates armorum, fœdera,
pugnas, res gestas regum, illustrium virorum vitas; ex-
silia, expeditiones, eversiones tyrannidum, epitomen
omnium, quæ fuse dicta sunt: carmine vero hanc expo-
nere elegit, et comico quidem, perspicuitatis gratia, facile
hæsuram sic memorie videns.

Ille igitur capita colligens temporum, in regis Attali
Philadelphii gratiam exposuit: quæ etiam per totum ma-
narunt orbem terrarum, immortalem tribuentia gloriam
Attalo, operis inscriptionem nacto.

LIBER I.

45.

Dymus, urbs Achajæ... Antiquitus Dyme appellabatur
regio, urbs vero Stratus. Sed postea et urbs et regio no-
minatæ sunt Dyme. Dicunt etiam *Dymas* plurali nu-
mero, sicut Apollodorus: «Abest ab hisce centum viginti
stadia Dymæ urbs, quæ ultima occidentem versus sita
est».. Apollodorus, vel qui ejus scripta in compendium

mine circumferebatur. Bellum illud Dymæorum
fuisse videtur contra Eleos. Ol. 28.

46.

Steph. Byz.: Ἀσσώριον, πόλις Σικελίας. Ταύτην
τρισυλλάβως Ἀσσωρὸν καλεῖ Ἀπολλόδωρος ἐν πρώτῃ
Χρονικῶν. Vossianus: ἐν δ' χρονικῶν.

47.

Idem: Ἐλώρος, πόλις Σικελίας, ἀπὸ Ἐλώρου πο-
ταμοῦ τοῦ κατὰ Πάχυνον, ὃς λέγεται τιθασοῦς ἰχθύς
ἔχειν ἀπὸ χειρὸς ἐσθιόντας, ὡς Ἀπολλόδωρος ἐν Χρο-
νικῶν πρώτῃ.

48.

Idem: Μουῦς, πόλις Ἰωνίας, ὡς Φιλῶν καὶ
Ἀπολλόδωρος ἐν α' Χρονικῶν.

49.

Idem: Χήσιον, Ἰωνίας πολίχινιον, ὡς Ἀπολλόδο-
ρος ἐν Χρονικῶν πρώτῃ.

LIBER II.

50.

Idem: Μεναί, πόλις Σικελίας ἐγγὺς Παλίκων.
Ἀπολλόδωρος ἐν β' Χρονικῶν.

Hæc deprompta sunt ex eo loco, ubi de Ducetio
egit, ut suspicor ex Diodor. XI, 88 (ol. 81, 4):
Μετὰ δὲ ταῦτα Δουκέτιος ὁ τῶν Σικελιωτῶν ἀφηγού-
μενος, τὰς πόλεις ἀπάσας τὰς δημοθεῖς, πλὴν τῆς
Ὑέλας, εἰς μίαν καὶ κοινὴν ἤγαγε συντέλειαν. Δρα-
στικὸς δὲ ὢν, νεωτέρων ὠρέγετο πραγμάτων, καὶ παρὰ
τοῦ κοινοῦ τῶν Σικελῶν ἀθροίσας δύναμιν ἀξιόλογον,
τὰς μὲν Μένας (sic scribo pro Νέας), ἥτις ἦν αὐτοῦ
πατρίς, μετόχισεν εἰς τὸ πεδίον, καὶ πλησίον τοῦ τε-
μένους τῶν ὀνομαζομένων Παλίκων ἔκτισε πόλιν ἀξιό-
λογον, ἣν ἀπὸ τῶν προειρημένων θεῶν ὠνόμαζε Πα-
λίχην.

relegit: «Hanc regionem tenent Dynæi»... Apollodorus
libro primo Chronicorum: «Bellum impendebat Dymæis.»

46.

Assorium, urbs Siciliae, quam Apollodorus libro primo
Chronicorum tribus syllabis Assorum nominat.

47.

Helorus, urbs Siciliae, ab Heloro fluvio, qui est ad Pa-
chynum, nomen habens. Is cicures dicitur habere pisces
e manu edentes, auctore Apollodoro libro primo Chroni-
corum.

48.

Myus, urbs Ioniae, uti Philo et Apollodorus libro primo
Chronicorum.

49.

Chesium, Ioniae oppidulum, ut Apollodorus in Chroni-
corum primo.

LIBER II.

50.

Menæ, urbs Siciliae, prope Palicos, de qua Apollodorus
libro secundo Chronicorum.

51.

Idem: Νόαι, ... πόλις Σικελίας. Ἀπολλόδωρος δευτέρῳ Χρονικῶν. V. Diodor. XI, 91 (ol. 82, 2), ubi pro Νόμας, quod nihili est, restituendum puto Νόας.

52.

Idem: Παρπάρων, χωρίον ἐν Ἀσίᾳ Αἰολικόν, ἐνθα ἱστοροῦσι Θουκυδίδην ἀποθανεῖν, ὡς Ἀπολλόδωρος ἐν Χρονικῶν δευτέρῳ.

53.

Idem: Ὑκκαρον, φρούριον Σικελίας, ὡς Φίλιστος Σικελικῶν πρώτῳ. Ἀπολλόδωρος δ' ἐν δευτέρῳ Χρονικῶν πόλιν λέγει αὐτὴν τὰ Ὑκκαρα.

54.

Idem: Φαβία, πόλις Κελτογαλατῶν, κτίσμα Φαβίου στρατηγοῦ Ῥωμαίων. Ἀπολλόδωρος ἐν δευτέρῳ Χρονικῶν.

55.

Idem: Χαιρώνειζ, ... τὸ κτητικὸν Χαιρωνικὸς καὶ Χαιρωνική. Ἀπολλόδωρος ἐν Χρονικῶν δευτέρῳ. «Κατὰ τὴν μάχην, ὡς φασι, τὴν Χαιρωνικήν.»

LIBER III.

56.

Idem: Ἀμαξιτὸς, πολίχνην τῆς Τρωάδος... Τὸ ἐθνικὸν Ἀμαξιτεύς. Ἀπολλόδωρος δὲ ἐν Χρονικῶν τρίτῳ Ἀμαξιτηνοὺς φησιν.

57.

Idem: Λίγγος, φρούριον Κασσανδρέων. Ἀπολλό-

δωρος ἐν Χρονικῶν τρίτῳ, δὲ καὶ τὸ ἐθνικὸν Λιγγαῖος.

58.

Idem: Ἀθηναῖος, ἀγὼν Διονύσου ἐν ἀγροῖς ἀπὸ τῆς ληνοῦ. Ἀπολλόδωρος ἐν τρίτῳ Χρονικῶν.

Ex tertio libro nonnulla laudata v. infra e Diogene Laert. IV, 23 et 28.

LIBER IV.

59.

Idem: Ἀερία, ἡ Αἴγυπτος... Ἔστι καὶ Κελτικὴ πόλις Ἀερία, ὡς Ἀπολλόδωρος ἐν Χρονικῶν τετάρτῳ. Codd. Salmas. ἐν χρονικῶν δευτέρῳ.

60.

Idem: Αἰδύσιοι, σύμμαχοι Ῥωμαίων πρὸς τῇ Κελτικῇ Γαλῖᾳ. Ἀπολλόδωρος ἐν Χρονικῶν δ'.

61.

Idem: Ἀμήστρατος, πόλις Σικελίας. Ἀπολλόδωρος τετάρτῳ Χρονικῶν.

62.

Idem: Ἀρόερνοι, ἔθνος μαχιμώτατον τῶν πρὸς τῇ Κελτικῇ Γαλατῶν. Ἀπολλόδωρος τετάρτῳ Χρονικῶν. «Κελτῶν Ἀροέρνους.»

63.

Idem: Δῶρος, πόλις Φοινίκης... Ἀπολλόδωρος δὲ Δῶρον καλεῖ ἐν Χρονικῶν δ.

«Εἰς Δῶρον οὖσαν ἐπιθαλάττιον πόλιν.»

64.

Idem: Καίνοι, ἔθνος Θράκιον. Ἀπολλόδωρος ἐν Χρονικῶν τετάρτῳ.

51.

Noæ... Siciliæ oppidum, de quo Apollodorus libro secundo Chronicorum.

52.

Parparon, regio in Asia Æolica, ubi referunt Thucydidem obiisse, ut Apollodorus Chronicorum libro secundo.

53.

Hyccaron, castellum Siciliæ, ut Philistus Sicularum rerum primo. Apollodorus autem, in secundo Chronicorum, eam urbem vocat plurali numero Hyccara.

54.

Fabia, urbs Celtogalataram, opus Fabii Romanorum ducis. Apollodorus in secundo Chronicorum.

55.

Chaeronea. ... Possessivum Chaëronicus et Chaëronica. Apollodorus in Chronicorum secundo: «In pugna, ut aiunt, Chaëronica.»

LIBER III.

56.

Amaxitus, Troadis oppidulum... Gentile Amaxitensis. Apollodorus libro tertio Chronicorum incolas Amaxitenos nominat.

57.

Lingus, castellum Cassandreensium, de quo Apollodorus libro tertio Chronicorum, apud quem gentile, Lingæus.

58.

Lenæus, certamen in honorem Bacchi in agris, quod ἀπὸ τῆς ληνοῦ, a torculari, nomen invenit, teste Apollodoro libro tertio Chronicorum.

LIBER IV.

59.

Aeria, Ægyptus. Est etiam urbs Celtica, uti refert Apollodorus Chronicorum quarto (al. secundo).

60.

Ædusii, Romanorum socii juxta Celtogalatiam, uti Apollodorus in quarto Chronicorum testatur.

61.

Amestratus, Siciliæ civitas, auctore Apollodoro libro quarto Chronicorum.

62.

Aroerni, gens bellicosissima Gallorum in Celtica. Apollodorus libro quarto Chronicorum: «Celtarum Aroernos.»

63.

Dorus, urbs Phœniciæ... Apollodorus vero Dorum nominat libro quarto Chronicorum: «Ad Dorum urbem maritimam.»

64.

Cæni, populus Thraciæ, de quo Apollodorus libro quarto Chronicorum.

65.

Steph. : Χαλκητόριον, πόλις Κρήτης. Ὁ πολίτης Χαλκητορεύς. Ἀπολλοδώρος τετάρτῳ Χρονικῶν.
« Μεθ' οὗ Χαρίδημος ἦν φυγὰς Χαλκητορεύς. »

66.

Sine libri nota idem : Πάρθος, πόλις Ἰλλυρικῆ.
Ἀπολλοδώρος ἐν Χρονικοῖς.

67.

Post hæc geographica reliqua Chronicorum fragmenta ex temporum populorumque ordine apponemus. Initium facimus a Chaldaicis.

Euseb. Armen. p. 9 ed. Aug. Mai. Mediolan. : De Chaldaica improbabili chronologia ex Alexandro Polyhistore : *Atque primò anno e Rubro mari emersisse ait (sc. Berossus) intra eosdem terminos Babyloniorum immanem quandam belluam, cui nomen Oanni, quod et Apollodorus in historia narrat, eamque toto quidem corpore piscem fuisse, verum sub capite piscis aliud caput appositum, et in cauda pedes ad instar hominis, et loquelam humanæ similem : ejusque imaginem ad hunc usque diem delineatam superesse. Hanc belluam, inquit, interdum cum hominibus versari solitam, nullumque cibum capere : docuisse homines literas et varia genera artium, descriptiones urbium, templorum structuras, legum lationem, finium regundorum doctrinam : semina præterea et fructuum collectionem demonstravisse, atque omnia prorsus, quæ mundanæ societati conducunt hominibus tradidisse : ita ut ex eo tempore nemo præterea aliquid inveniret. Tum sub solis occasum eam belluam Oannem denuo mergi solitam mari, noctaque in immenso pelago collocari ; atque ita ancipitem quandam vitam degere.*

Syncelli Chronographi, p. 28, C (p. 51 Dindorf.) : Berossus dicit Ἐν τῇ Βαβυλωνίᾳ πολὺ πλῆθος ἀνθρώπων γενέσθαι ἀλλοεθνῶν κατοικησάντων τὴν

Χαλδαίαν· ζῆν δὲ αὐτοὺς ἀτάκτως ὥσπερ τὰ θηρία. Ἐν δὲ τῇ πρώτῃ ἐνιαυτῇ φανῆναι ἐκ τῆς ἐρυθρᾶς θαλάσσης κατὰ τὸν ὁμορῶντα τόπον τῇ Βαβυλωνίᾳ ζῶον ἄφρενον ὀνόματι Ὠάννην, καθὼς καὶ Ἀπολλοδώρος ἱστόρησε, τὸ μὲν ὅλον σῶμα ἔχον ἰχθύος, ὑπὸ δὲ τὴν κεφαλὴν παραπεφυκυῖαν ἄλλην κεφαλὴν ὑποκάτω τῆς τοῦ ἰχθύος κεφαλῆς, καὶ πόδας ὁμοίως ἀνθρώπου, παραπεφυκότας δὲ ἐκ τῆς οὐρᾶς τοῦ ἰχθύος. κ. τ. λ.

In sequentibus quoque Apollodorus aliquoties laudatur. Sic p. 34, D, p. 62 Dindorf. : Alexandri Anniani Panodorigue testimoniis de diluvio prolatis fidem non habendam esse, οὔτε ἄλλη τινὶ δαιμονιώδει αὐτῶν ἱστορίᾳ. Συγερὸν γὰρ ἀπὸ ταύτης τῆς συγγραφῆς καθάπερ ἐκ τινος πηγῆς βορβορώδους καὶ τῶν παραπλησίων αὐτῇ πᾶσι μυθώδους Ἑλληνικῆ καὶ Μανιχαϊκῆ κακωδοξία ἀνέβλυσε. Καὶ τῶν καθ' ἡμᾶς δὲ αἰρέσεων οὐκ ὀλίγαι τὰς ἀρχὰς ἐκ τοιούτων ἀπατηλῶν ἐσχίσασιν τὰς ἀφορμὰς. Οὐ γὰρ ἐν προτῇ ᾗθημεν ἀσφαλείας ἕνεκα τῶν τὰ τοιαῦτα μυθάρια ὡς καίρια λογιζομένων τὰς προγραφείσας μαρτυρίας Ἀλεξάνδρου καὶ τῶν προειρημένων δύο μοναζόντων Ἀννιανοῦ τε καὶ Πανοδώρου τῶν ὁμοχρόνων ἐπὶ Θεοφίλου τοῦ εἰκοστοῦ δευτέρου ἀρχιεπισκόπου Ἀλεξανδρείας ἀκμασάντων καὶ πολλὰ γρήσιμα κεφάλαια ἱστορικὰ πεποιηκότων παραθέσθαι.

Εἰ καὶ ἐν τῷδε τῷ μέρει δοκοῦντές τι κατορθοῦν οὐδὲν τῇ ἀληθείᾳ κέρδος προσήγαγον, δεξάμενοι τὰς Ἀλεξάνδρου τοῦ προῤῥηθέντος περὶ τῆς τῶν Χαλδαίων βασιλείων ὁρᾶς, ὅτι πρὸ τοῦ κατακλυσμοῦ ἐν Βαβυλωνίᾳ ἐβασίλευσαν, καὶ τὸν τῶν ἐτῶν μυριαδισμὸν ἀληγορησάντων, πρὸς τούτοις δὲ καὶ Ἀβυθηνῶν καὶ Ἀπολλοδώρου περὶ τῶν αὐτῶν, καὶ ἔτι Μανευῶ περὶ τῆς Αἰγυπτίων δυναστείας πρὸ τοῦ κατακλυσμοῦ παρόμοια μυθολογοῦντας, ὣν τὰς γρήσεις, Ἀβυθηνῶν λέγω καὶ Ἀπολλοδώρου καὶ Μανευῶ, προστεθῆναι ταύτης ἡγοῦμαι τῆς προθέσεως, ὥς ἂν καὶ ἐξ ἀλλήλων αὐτοῖς τὸ ἀσύμφωνον συναχθῇ καὶ ὑπ' ἐαυτοῦ τὸ κα-

65.

Chalcetorium, urbs Cretæ. Civis, Chalcetoreus. Apollodorus quarto Chronicorum : « Quicum Charidemus erat exul Chalcetoreus. »

66.

Parthus, urbs Illyrica. Apollodorus in Chronicis.

67.

Babylone hominum alienigenarum Chaldaeam incolentium multitudinem immensam numerari, eosque brutorum more sine lege liberam vitam ducere. Primo anno e mari Rubro ad vicinum littus Babylonii contiguum, animans ratione destitutum emersisse, Oannem nomine, ut Apollodorus quoque retulit, toto corpore piscem, infra piscis caput aliud caput enatum gerere ; pedes humanos in ejus corpore cerni, at piscis caudæ annexos, etc.

Omnis ferme Gentilium Manicheorumque falsitas ex hujusmodi scriptura, velut ex aliquo fonte cæno, vel ex origine simili scaturivit : nec paucæ hæreseon, quæ nostram fedarunt fidem, in fallacibus ejusmodi scri-

pturis principia fundamentaque posuerunt. Quapropter animos eorum, qui fabellis hujusmodi tanquam veritati consonis fidem præbuerunt, ab errore vindicatum atque in tuto posituri, supra scripta Alexandri, nec non Anniani Panodorigue, ejusdem ætatis monachorum, qui sub Theophilo, vigesimo secundo archiepiscopo Alexandriae, florentes plures historicos tractatus a se elaboratos ediderunt, testimonia producere sumus compulsi. Præfati siquidem Alexandri de regibus ante diluvium Babylone regnantibus recepta sententia, probata quoque aliorum, qui annorum myriadas allegorice sumendas esse putant, ac demum admissis Abydeni et Apollodori de iisdem, adde et Manethonis de Dynastiis Ægyptiorum ante diluvium similia fabulantur auctoritatibus, magnæ licet sese putent historice rei utilitatis auctores exstitisse, nullum tamen inde veritati emolumentum accessit. Quorum dicta, Abydeni, inquam, et Apollodori et Manethonis proferre operæ pretium duco, quo ipsorum inter se dissensus colligatur, malumque ruinæ sibi met sit caussa, atque ita singulis quibusque post diluvium annis, quæ divisim et successive

κὼν ἀνατραπῇ, καὶ οὕτω τοῖς μετὰ τὸν κατακλυσμὸν ἔτεσι τὰ κατὰ μέρος ὅση δύναμις ἐπισημῆνασθαι.

P. 36, D (p. 66 Dindorf.) : Εὐσέβιος καὶ Ἰώσηπος καὶ ἄλλοι περὶ τῆς τῶν Χαλδαίων βασιλείας ἱστορικοὶ φαίνονται λέγοντες ὅτι πρὸ τοῦ κατακλυσμοῦ ἐβασίλευον ἐπόμενοι Ἀλεξάνδρῳ τῷ Πολυῖστορι καὶ Ἀβυδηνῷ καὶ Ἀπολλοδώρῳ, μηδεμίαν ἔχοντες ἀφορμὴν ἐκ τῶν θειῶν γραφῶν.

Deinde p. 38, A, (p. 69 Dindorf.) appositurum se dicit Abydeni et Apollodori necnon Manethonis pauca quaedam capita, ad confutationis demonstrationem, ne quispiam eorum legendi studiosus circa plures libros distraheretur. Alato igitur Abydeni loco de regno Chaldaeorum, ad Apollodori narrationem se convertit hunc in modum :

Πρὸς τούτοις καὶ Ἀπολλόδωρος ὁμοίως τούτοις τερατευόμενος οὕτω λέγει· Ταῦτα μὲν ὁ Βήρωστος ἱστορήσας, πρῶτον γενέσθαι βασιλέα Ἀλωρον ἐκ Βαβυλῶνος Χαλδαῖον· βασιλεῦσαι δὲ σάρους δέκα, καὶ καθεξῆς Ἀλάπαρον καὶ Ἀμύλωνα τὸν ἐκ Παντιβίβλων· εἶτα Ἀμμένωνα τὸν Χαλδαῖον, ἐφ' οὗ φησι φανῆναι τὸν μυσσάρην Ὠάννην, τὸν Ἀννήδωτον, ἐκ τῆς Ἐρυθρᾶς· ὅπερ Ἀλέξανδρος προλαβὼν εἶρηκε φανῆναι τῷ πρώτῳ· εἶτα οὗτος δὲ μετὰ σάρους τεσσαράκοντα, ὁ δὲ Ἀβυδηνὸς τὸν δευτέρου Ἀννήδωτον μετὰ σάρους εἴκοσι εἶτα Μεγαλάρην ἐκ Παντιβίβλων πόλεως, βασιλεῦσαι δ' αὐτὸν σάρους ὀκτωκαίδεκα· καὶ μετὰ τοῦτον Δάωνον ποιμένα ἐκ Παντιβίβλων βασιλεῦσαι σάρους δέκα. Κατὰ τοῦτον πάλιν φησὶ φανῆναι ἐκ τῆς Ἐρυθρᾶς Ἀννήδωτον τέταρτον τὴν αὐτὴν τοῖς ἄνω ἔχοντα διάθεσιν καὶ τὴν ἰχθύος πρὸς ἀνθρώπους μῆζιν· εἶτα ἄρξαι Εὐεδωράχον ἐκ Παντιβίβλων, καὶ βασιλεῦσαι σάρους ὀκτωκαίδεκα· Ἐπὶ τούτου φησὶν ἄλλον φανῆναι ἐκ τῆς Ἐρυθρᾶς θαλάσσης ὁμοιον κατὰ τὴν ἰχθύος πρὸς ἀνθρώπων μῆζιν, ὃ ὄνομα Ὠδάκων. Τούτους δὲ φησι πάντας τὰ ὑπὸ Ὠάννου κεφαλαιωδῶς ρηθέντα κατὰ μέρος ἐξηγήσασθαι. Περὶ τούτου Ἀβυδηνὸς οὐδὲν εἶπεν. Εἶτα ἄρξαι Ἀμεμφινὸν Χαλδαῖον ἐκ Λαράγγων· βασιλεῦσαι δὲ αὐτὸν ὀγδοὺς σάρους δέκα. Εἶτα ἄρξαι

Ὠτιάρτην Χαλδαῖον ἐκ Λαράγγων, βασιλεῦσαι δὲ σάρους ἡ'. Ὠτιάρτου δὲ τελευτήσαντος τὸν υἱὸν αὐτοῦ Ξίσουθρον βασιλεῦσαι σάρους ὀκτωκαίδεκα. Ἐπὶ τούτου δὲ τὸν μέγαν κατακλυσμὸν φησι γεγενῆσθαι. Ὡς γίνεσθαι ὁμοῦ πάντας βασιλεῖς δέκα, σάρους δὲ ἑκατὸν εἴκοσι. Cf. Scaliger. Euseb. p. 5.

Euseb. Armen. p. 5 : *Hæc quidem Berossus in libro primo narravit, secundo autem reges singillatim recensuit. Ut ipse inquit, Narbonassarum erat eo tempore rex. Et regum quidem nomina diligenter acervat; nullum tamen eorum opus peculiariter recitat, fortasse quia nil memorandum esse arbitrat. Ex eo igitur regum tantummodo seriem depromere licet. Hac vero ratione narrationem exorditur, ut Apollodorus ait: nempe primum exstistisse regem Alorum, ex urbe Babylone Chaldaicum: hunc saris decem regno potitum. Porro is sarum ex annis ter mille de sexcentis conflavit. Addit etiam nescio quem nerum et sosum: nerum ait sexcentis annis constare, sosum annis sexaginta. Sic ille de veterum more annos supputat.*

His dictis pergit porro, regesque Assyriorum singillatim atque ex ordine enumerat; decem videlicet ab Aloro primo rege usque ad Xisuthrum, sub quo magnum illud primumque diluvium contigisse ait, quod Moses quoque commemorat. Jam summam temporum, quibus hi reges imperitaverunt, ait esse saros centum viginti, nempe quadraginta tres annorum myriades annosque bis mille. Tum et disertis verbis ita scribit: Defuncto, inquit, Aloro, regnavit ejus filius Alaparus saris tribus. Post Alaparam Almclon ex urbe Pantibiblis Chaldaeus saris tredecim. Almcloni successit Ammenon, item ex Pantibiblis Chaldaeus, saris duodecim. Hujus ætate bellua quædam, cui nomen Idotioni, e Rubro mari emerit, forma ex homine et pisce mixta. Hinc Amegalarus Pantibiblicus octodecim saris regnavit. Deinde pastor Davonus Pantibiblicus, qui et ipse saris decem regno potitus est. Hoc imperante, rursus e Rubro mari emeruerunt eadem

contigerunt, quantum fert virtus et ingenium, adscribantur.

Eusebius et Josephus et alii Chaldaicarum rerum scriptores Alexandrum Polyhistorem, Abydenum et Apollodorum, nullo accepto divinis ex Scripturis, secuti, Chaldaeos ante diluvium antiquum exercuisse imperium visi sunt asserere.

Ad hæc prodigiosa narratione etiam Apollodorus ita refert : Berossus narrat regum Babylone natorum primum fuisse Alorum Chaldaicum; saris vero decem regnasse, ac deinceps Alaparam et Amelonem ex Pantibiblis, tum Ammenonem Chaldaicum, ejus tempestate execrandum Oannem, Annedotum, e mari Rubro prodiisse, quem Alexander præoccupato tempore anno primo, hic autem exactis quadraginta saris, Abydenus autem secundum Annedotum post saros viginti sex visum esse affirmant : tum Megalarum ex Pantibiblorum urbe saris octodecim

regnasse; Daonumque ex Pantibiblis pastorem saris decem in imperio successisse; ac ejus, inquit, tempore quartum Annedotum eadem prioribus forma, humane nimium mixta piscis specie, e mari Rubro prodiisse; deinde regnasse Euedorachum ex Pantibiblis saris octodecim. Sub hoc dicit alium e mari Rubro apparuisse prioribus similem, in quo piscis cum homine fuerit conjunctio, eique nomen fuisse Odaconi. Omnes istos cuncta summam ab Oanne dicta singillatim et per partes exposuisse asserit, de quo nihil penitus memorat Abydenus. Deinde regnasse Amempsinum Chaldaicum e Laranchis saris decem; deinde regnasse Otiartem Chaldaicum e Laranchis saris octo, eoque defuncto filium ejus Xisuthrum imperium tenuisse saris octodecim. Sub hoc dicit magnum illud diluvium fuisse. Adeo ut reges omnes numero decem computentur, sari vero centum et viginti.

hominis itemque piscis figura monstra quattuor. Postea regnavit Eodoranchus Pantibiblicus saris octodecim. Eo tempore item apparuit aliud quiddam simile piscis et hominis, cui nomen Odaconi. Hos, inquit, omnes ea, quæ ab Oanne summatim dicta erant, accurate exposuisse. Exin imperavisse Amemphsinum e Lancharis Chaldæum saris octo. Defuncto denique Otiarte, filium ejus Xisuthrum rexisse imperium saris octodecim: sub eoque evenisse magnum diluvium.

Plura in his a verbis Syncelli diversa, quæ ipse lector animadvertet.

68.

Chron. Paschale, p. 29, A, tamquam ex Petri Clementinis laudat verba: Αὐτὸν Νῆον τὸν Νεβρώθ υἱ Ἀσσύριοι προσηγόρευσαν· «Οὗτος διδάσκει Ἀσσυρίους σέβειν τὸ πῦρ.» Versus iambicus prodit Apollodorum, monente Heynio.

69.

Ex Assyriorum regum catalogo: Schol. Aristoph. Aves 1021, de Sardanapalo: Ἀπολλόδωρος δὲ ταῦτά φησιν ἐγγεγράφθαι ἐπὶ τῷ τάφῳ αὐτοῦ Ἀσσυρίοις γράμμασι· Σαρδανάπαλος, Ἀνακυνδαράζου παῖς, Ταρσὸν τε καὶ Ἀγγίαιον ἔδειμεν ἐν ἡμέρᾳ μιᾷ. Ἔσθιε, πῖνε, ὄχευε· ὥς τᾶλλα οὐδενός ἐστιν ἄξια. «Iamborum vestigia vides. Qui primi ista tradiderant, erant Clitarchus et Aristobulus, Alexandri comites. Ex his adeo petiere idem Apollodorus noster, tum Strabo XIV, p. 988, C, D, ubi vide diversitatem in verbis, Athenæus XII, 7, Arrianus et alii.» Heynius. De temporibus regum Assyriacorum v. Syncell. Chron. p. 165, C sq., ubi Ctesiae Diodori et Cephalionis computationes exponuntur.

70.

Syncell., p. 91, C sqq. (p. 171, sqq. Dindorf.): Ἀπολλόδωρος χρονικὸς ἄλλην Αἰγυπτίων τῶν Θεβαίων

λεγομένων βασιλείαν ἀνεγράψατο βασιλέων λη', ἐτῶν ,αος. Ἦτις ἤρξατο μὲν τῷ ,β79 ἔτει τοῦ κόσμου, ἔληξε δὲ εἰς τὸ ,γμε (γ79ος m.) ἔτος τοῦ κόσμου, ὧν τὴν γνῶσιν, φησὶν, δ' Ἐρατοσθένης λαβὼν Αἰγυπτιακοῖς ὑπομνήμασι καὶ ὀνόμασι κατὰ πρόσταξιν βασιλικὴν τῇ Ἑλλάδι φωνῇ παρέφρασεν οὕτως·

Θηβαίων βασιλέων τῶν μετὰ ,αρκδ (ρκδ' m.) ἔτη τῆς διασπορᾶς λη' βασιλείων.

Α' ἐβασίλευε Μῆνης Θεϊνίτης (vulgo Θεβινίτης) Θεβαῖος, δ' ἐρμηνεύεται Αἰώνιος (sic Jablonsk. apud Vignolium II, p. 736. Legebatur Διόνιος)· ἐβασίλευεν ἔτη ξβ'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος ,β79.

Θηβαίων δεύτερος ἐβασίλευσεν Ἀθώθης υἱὸς Μῆνεως ἔτη νθ'. Οὗτος ἐρμηνεύεται Ἑρμογένης. Ἔτος τοῦ κόσμου, ,β7εξβ'.

Θηβαίων Αἰγυπτίων τρίτος ἐβασίλευσεν Ἀθώθης δμῶνυμος ἔτη λβ'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος ,γχα'.

Θηβαίων ἐβασίλευσε δ' Διαβίτης υἱὸς Ἀθώθης ἔτη ιθ'· οὗτος ἐρμηνεύεται φιλέταιρος· τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος ,γνγ'.

Θηβαίων ἐβασίλευσε ε' Πεμφῶς (Σεμφῶς Jablonsk.) υἱὸς Ἀθώθης, δ' ἐστὶ Ἡρακλείδης, ἔτη ιη'· τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος ,γοβ'.

Θηβαίων Αἰγυπτίων ἐβασίλευσεν ς' Τοιγαράμαχος Μομχειρὶ Μεμφίτης ἔτη οθ'· οὗτος ἐρμηνεύεται τῆς ἀνδρὸς (Τίσανδρος Scaliger. p. 18 proximo vocabulo omisso) περισσομελής· τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος ,γζ'.

Θηβαίων Αἰγυπτίων ἐβασίλευσεν ζ' Στοιχος υἱὸς αὐτοῦ, δ' ἐστὶν Ἀρης ἀναίσθητος, ἔτη ς'· τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος ,γρξθ'.

Θηβαίων Αἰγυπτίων ἐβασίλευσεν δγδοος Γοσορμής, δ' ἐστὶν Ἐτησιπαντὸς, ἔτη λ'· τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος ,γροε'.

Θηβαίων Αἰγυπτίων ἐβασίλευσεν θ' Μάρης υἱὸς αὐτοῦ, δ' ἐστὶν Ἡλιόδωρος, ἔτη κς'· τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος ,γσε'.

68 (?).

Ninum Assyrii appellant Nemrod. Hic Assyrios docuit colere ignem.

69.

Apollodorus hæc dicit Sardanapali sepulcro literis Assyriacis inscripta: Sardanapalus, Anacyndaraxæ filius, Tarsum et Anchialum uno die ædificavit. Ede, bibe, ama; nam reliqua in vita humana nullius sunt pretii.

70.

Apollodorus annalium scriptor Ægyptiorum, qui Thebani dicuntur, aliud descripsit regnum, regum videlicet 38, quorum imperium annis 1076 duraverit. Cæpit vero anno mundi 2900, desiitque 3045 (3976), quorum, inquit, notitiam quum ex Ægyptiacis commentariis per singula nomina collegisset Eratosthenes, cuncta Græcis literis regio jussu hoc pacto exposuit.

Thebæorum 38 regum post annum dispersionis 124 imperantium.

Primus regnavit Menes Thinites Thebanus, qui Æonius exponitur. Regnavit annis 62; anno mundi 2900.

Thebanorum secundus regnavit Atholthes, filius Meneos, annis 59, anno mundi 2962. Hic exponitur Hermogenes.

Thebæorum Ægyptiorum tertius rex Atholthes ejusdem nominis, annis 32, anno mundi 3021.

Thebæorum rex 4 Diabies, filius Athotheos, qui exponitur Humanior, annis 19. Anno mundi 3053.

Thebæorum rex 5 Pemphios, filius Athotheos, qui dicitur Heraclides, annis 18. Anno mundi 3072.

Thebæorum Ægyptiorum rex 6 Tægaramachus Momchiri Memphites, qui exponitur vir membrīs redundans, annis 79. Anno mundi 3090.

Thebæorum Ægyptiorum rex 7 Stæchus, filius ejus, qui Mars absque sensu dicitur, annis 6. Anno mundi 3169.

Thebæorum Ægyptiorum rex 8 Gosormies, qui dicitur Etesipantus, annis 30. Anno mundi 3175.

Thebæorum Ægyptiorum rex 9 Mares, filius ejus, qui dicitur Heliódorus, annis 26. Anno mundi 3205.

Θηβαίων Αἰγυπτίων ι' ἐβασίλευσεν Ἀνωϋφίς, ὃ ἐστὶν ἐπίκιμος (ἐπίκομος cod. Par. A., ἐπίκοινος Goar.), ἔτη κ', τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος, γσλα'.

Θηβαίων Αἰγυπτίων ια' ἐβασίλευσε Σίριος, ὃ ἐστὶν υἱὸς κόρης, ὡς δὲ ἕτεροι ἀβάσχαντος, ἔτη ιη' τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος, γσνα'.

Θηβαίων Αἰγυπτίων ιβ' ἐβασίλευσε Χνοῦβος Γνευρός, ὃ ἐστὶ Χρύσης Χρύσου υἱός, ἔτη κβ' τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος, γσξθ'.

Θηβαίων Αἰγυπτίων ιγ' ἐβασίλευσε Ῥαυῶσις, ὃ ἐστὶν Ἀρχικράτωρ, ἔτη ιγ' τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος γσζα'.

Θηβαίων Αἰγυπτίων ιδ' ἐβασίλευσε Βιύρης ἔτη ι' τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος, γτδ'.

Θηβαίων Αἰγυπτίων ιε' ἐβασίλευσε Σαῶφις, κωμαστής, κατὰ δὲ ἐνίους χρηματιστής, ἔτη κθ' τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος, γτιδ'.

Θηβαίων ις' ἐβασίλευσε Σαῶφις β' ἔτη κζ' τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος, γτμγ'.

Θηβαίων ιζ' ἐβασίλευσε Μοσχέρης Ἡλιόδοτος ἔτη λα' τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος, γτό'.

Θηβαίων ιη' ἐβασίλευσε Μοσθῆς ἔτη λγ' τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος, γυα'.

Θηβαίων ιθ' ἐβασίλευσε Παμμῆς Ἀρχονδῆς ἔτη λε' τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος, γλυδ'.

Θηβαίων κ' ἐβασίλευσε Ἀπάππους μέγιστος Οὔτος, ὡς φασι, παρὰ ὥραν μίαν ἐβασίλευσεν ἔτη ρ' τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος, γφξθ'.

Θηβαίων κα' ἐβασίλευσεν Ἐχέσκοσοκάρης ἔτος α', τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος, γφξθ'.

Θηβαίων κβ' ἐβασίλευσε Νίτωκρις γυνὴ ἀντὶ τοῦ

ἀνδρός, ὃ ἐστὶν Ἀθηναῖ νικηφόρος, ἔτη ς' τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος, γφο'.

Θηβαίων κγ' ἐβασίλευσε Μυρταῖος Ἀμμωνόδοτος ἔτη κβ'. Τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος, γφζη'.

Θηβαίων κδ' ἐβασίλευσεν Οὔσιμάρης κραταῖος, ὃ ἐστὶν ἥλιος ἔτη ιβ'. τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος, γφζη'.

Θηβαίων κε' ἐβασίλευσε Θίνιλλος, ὃ ἐστὶν αὐξήσας τὸ πάτριον κράτος, ἔτη η' τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος γχι'.

Θηβαίων κς' ἐβασίλευσε Σεμφρουκράτης, ὃ ἐστὶν Ἡρακλῆς Ἀρποκράτης, ἔτη ιη' τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος γχιη'.

Θηβαίων κζ' ἐβασίλευσε Χουθῆρ Ταῦρος τύραννος ἔτη ζ' τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος, γχλς'.

Θηβαίων κη' ἐβασίλευσε Μευρῆς Φιλοσκόρος ἔτη ιβ'. Τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος, γχμγ'.

Θηβαίων κθ' ἐβασίλευσε Χωμαεφθὰ κόσμος Φιλήφαιστος ἔτη ια' τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος, γχνε'.

Θηβαίων λ' ἐβασίλευσε Σοικουνιόσοχος τύραννος ἔτη ξ' τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος, γχξς'.

Θηβαίων λα' ἐβασίλευσε Πετσαθυρῆς ἔτη ις'. Τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος, γψξς'.

Θηβαίων λβ' ἐβασίλευσε Σταμμενέμης β' ἔτη κγ'. Τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος, γψξη'.

* * * * *

Θηβαίων λδ' ἐβασίλευσε Σιστοσιχερμῆς Ἡρακλῆς κραταῖος ἔτη νε' τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος, γψζα'.

Θηβαίων λε' ἐβασίλευσε Μάρις ἔτη μγ' τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος, γωμς'.

Θηβαίων λς' ἐβασίλευσε Σιφόας, ὃ καὶ Ἑρμῆς, υἱὸς Ἡφαίστου, ἔτη ε' τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος, γωπθ'.

Thebaeorum Ægyptiorum rex 10 Anopyhis, qui filius communis (?) exponitur, annis 20. Anno mundi 3231.

Thebaeorum Ægyptiorum rex 11 Sirius, qui puellæ filius dicitur et secundum alios non fasciatus, annis 18. Anno mundi 3251.

Thebaeorum Ægyptiorum rex 12 Chnubus Gneurus, qui est Chryses Chrysi filius, annis 22. Anno mundi 3269.

Thebaeorum Ægyptiorum rex 13 Rauosis, qui Princeps principum exponitur, annis 13. Anno mundi 3291.

Thebaeorum Ægyptiorum rex 14 Biyres, annis 10. Anno mundi 3304.

Thebaeorum Ægyptiorum rex 15 Saophis, commissator, secundum alios negotiator, annis 29. Anno mundi 3314.

Thebaeorum rex 16 Saophis secundus, annis 27. Anno mundi 3343.

Thebaeorum rex 17 Moscheres Heliodotus, annis 31. Anno mundi 3370.

Thebaeorum rex 18 Mosthes annis 33. Anno mundi 3401.

Thebaeorum rex 19 Pammes Archondes regnavit annis 35. Anno mundi 3434.

Thebaeorum rex 20 Apappus Maximus. Hic, ajunt, 100 annis una hora minus regnavit. Anno mundi 3469.

Thebaeorum rex 21 Echescosocaras per unum annum. Anno mundi 3569.

Thebaeorum rex 22 Nitocris femina pro viro. Hæc est Minerva victrix. Annis 6. Anno mundi 3570.

Thebaeorum rex 23 Myrtæus Ammonodotus annis 22. Anno mundi 3598.

Thebaeorum rex 24 Vosimares Robustus, qui dicitur Sol, annis 12. Anno mundi 3598.

Thebaeorum rex 25 Thinillus, i. e. augens patrium imperium, annis 8. Anno mundi 3610.

Thebanorum rex 26 Semphrocrates, i. e. Hercules Harpocrates, annis 18. Anno mundi 3618.

Thebaeorum rex 27 Chuter Taurus tyrannus, annis 7. Anno mundi 3636.

Thebaeorum rex 28 Meures Philoscopus, annis 12. Anno mundi 3643.

Thebaeorum rex 29 Chomaephtha, Mundus Philephæstus, annis 11. Anno mundi 3655.

Thebaeorum rex 30 Sæcuniosochus tyrannus annis 60. Anno mundi 3666.

Thebaeorum rex 31 Peteathyres annis 16. Anno mundi 3766.

Thebaeorum rex 32 Stammenemes secundus annis 23. Anno mundi 3768.

* * * * *

Thebaeorum rex 34 Sistosichermes, Herculis robur, annis 55. Anno mundi 3791.

Thebaeorum rex 35 Maris annis 43. Anno mundi 3846.

Thebaeorum rex 36 Siphœas, qui et Mercurius, Vulcani filius annis 5. Anno mundi 3889.

Θηβαίων λζ' ἐβασίλευσε Φρουερῶ, ἦτοι Νεῖλος, ἔτη ε' τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος γωπθ'.

Θηβαίων λη' ἐβασίλευσεν Ἀμουθαρταῖος ἔτη ξγ' τοῦ δὲ κόσμου ἦν ἔτος γθιγ'.

Ἡ τῶν λη' βασιλέων τῶν κατ' Αἴγυπτον λεγομένων Θηβαίων, ὧν τὰ ὀνόματα Ἐρατοσθένης λαβὼν ἐκ τῶν ἐν Διοσπόλει ἱερογραμματέων παρέφρασεν ἐξ Αἰγυπτίας εἰς Ἑλλάδα φωνήν, ἐνταῦθα ἔληξεν ἀρχή, ἀρχαμένη μὲν ἀπὸ τοῦ βθ' κοσμικοῦ ἔτους, ἔτεσιν ρκδ' μετὰ τὴν σύγχυσιν τῶν γλωσσῶν, λήξασα δὲ εἰς τοῦτο τῷ γθς' τοῦ κόσμου ἔτει. Τῶν δὲ τούτοις ἐξεξῆς ἄλλων νγ' Θηβαίων βασιλέων ὑπὸ τοῦ αὐτοῦ Ἀπολλοδώρου παραδεδομένων τὰς προσηγορίας περιττὸν ἡγούμεθα ἐνταῦθα, ὥς μὴδὲν συμβαλλομένης ἡμῖν, παρχέσθαι, ἐπεὶ μὴδὲ αἱ πρὸ αὐτῶν.

71.

Synce. p. 97, B (p. 181 Dindorf.): Τῷ γσλθ' ἔτει τοῦ κόσμου, ος' τοῦ Ναχὼρ ἡ Σικυωνίων βασιλεία ἤρξατο ἀπὸ πρώτου βασιλείας Αἰγιαλέως, ὥς κς' βασιλείας Ζευξίππου, ἐπὶ ἔτη διακρέσασα πξζ'. Μεθ' οὗς ἄρχοντες ἱερεῖς ε' ἔτη λγ'. Οὐμῶ τὰ πάντα τῆς Σικυωνίων ἀρχῆς ἔτη α, ὥς Ἀπολλόδωρος καὶ ἕτεροι, ἐν οἷς καὶ Εὐσέβιος, ἔγραψαν.

Cum Apollodori computo in summa ad annum fere concinit Castor apud Euseb. Armen. p. 126: *Sicyonios reges subjungimus, quorum princeps Aegialeus, postremus Zeuxippus. Et reges quidem dominati sunt annis 959 (in posteriore libro ad annum 888 dicuntur anni 958); post reges autem praefuerunt Carnii sacerdotes sex, qui pontificatum gesserunt annis 33: quorum postremus Charidemus sacerdos lectus, quum impensae ferendae impar esset, fugam arripuit.* Eadem habet Synce. p. 19. Regum nomina haec sunt 1. Aegialeus annis 52. 2. Europs a. 45. 3. Telchin. a. 20. 4. Apis vel Pelops a. 25. 5. Thelxion a. 52. 6. Aegydrus a. 34. 7. Thurimachus a. 54, Inachi aequalis. 8. Zeuxippus a. 53. 9. Messapus a. 47. 10. Eratus a. 46. 11. Plemnæus (Πιλημναῖος Sync. a. 48). 12. Orthopolis a. 43. 13. Marathionius a. 30, Cecro-

pisæqualis. 14. Marathon a. 20. 15. Chyrens (Ἐχυρεὺς Sync.) a. 55. Danaï æqualis. 16. Corax a. 30. 17. Epopeus a. 35. 18. Laomedonia 40. 19. Sicyon a. 45. Hujus ætate desiverunt reges Argivorum. 20. Polybus a. 40. 21. Inachus a. 40. 22. Phæstus a. 8. 23. Adrastus a. 4. 24. Polyphides a. 31. Hujus ætate Ilium captum est. 25. Pelasgus a. 20. 26. Zeuxippus a. 31. — Sequuntur nomina sacerdotum: 1) Archelaus a. 1. 2) Automedon a. 1. 3) Theoclytus a. 4. 4) Eumens a. 6. 5) Theonomus a. 9. 6) Amphichyes a. 12. Septimus denique Charidemus qui impensis exhaustus fugit. Ab hoc usque ad primam Olympiadem anni labuntur 352. Sicyoniorum et sacerdotum temporibus anni conflantur 998.

72.

Clemens Alex. Strom. I, c. 21, p. 382 Pott., p. 139 Sylb. (ex quo Euseb. Pr. ev, X, 12.) Moses, ait, annis sexcentis quattuor ante Dionysum ponendum esse, εἴ γε τῆς Περσέως βασιλείας τῷ τριακοστῷ δευτέρῳ ἔτει ἐκθεοῦται (δ Διόνυσος), ὥς φησιν Ἀπολλόδωρος ἐν τοῖς Χρονικοῖς. Ἀπὸ δὲ Διονύσου ἐπὶ Ἡρακλέα καὶ τοὺς περὶ Ἰάσονα ἀρισταῖς τοὺς ἐν τῇ Ἀργεὶ πλεύσαντας συναγεται ἔτη ἐξήκοντα τρία. ... Ἀπὸ δὲ τῆς Ἡρακλέους ἐν Ἀργεὶ βασιλείας ἐπὶ τὴν Ἡρακλέους αὐτοῦ καὶ Ἀσκληπιοῦ ἀποθέωσιν ἔτη συναγεται τριάκοντα (vel τρ. ὀκτώ) κατὰ τὸν χρονογράφον Ἀπολλόδωρον. Ἐνταῦθεν δὲ ἐπὶ τὴν Κάστορος καὶ Πολυδεύκους ἀποθέωσιν ἔτη πεντηκοντατρία. Ἐνταῦθά που καὶ ἡ Ἰλίου κατάληψις.

Ex his, si quidem Castoris et Pollucis apothecosis eodem anno contigisse statuas quo Trojæ excidium, Apollodori computum in rebus Herculis ita fere constituere licet (cf. Fréret *Mém. de l'Acad.* tom. XIV, p. 273 sqq.):

178 ante Trojam captam Perseus regnum adipiscitur.

146 Bacchi apothecosis

101 Hercules nascitur.

Thebæorum rex 37 Phruero, hoc est Nilus, annis 5. Anno mundi 3889.

Thebæorum rex 38 Amuthartæus annis 63. Anno mundi 3913.

Regum 38, quibus in Aegypto Thebæorum nomen inditum est, quorumque nomina Eratosthenes ex sacris literis Diospoli desumpta ex Aegypia in linguam Græcam transtulit, imperium hic desinit. Incipit ab anno mundi 2900, annis 124 post linguarum confusionem; desinit anno mundi 3975.

Aliorum qui sequuntur regum Thebæorum 53 nomina, ab eodem Apollodoro scriptis tradita, ut parum nobis profutura, hic apponere superfluum ducimus, quum neque priorum notitia ullam habeat utilitatem.

71.

Anno mundi 3239, Nachor 76 Sicyoniorum regnum

cepit a primo rege Aegialeo et ad 26 Zeuxippum duravit annis 967, quibus sacrorum præfecti sex successerunt annis triginta tribus. Summa itaque Sicyoniorum imperii est annorum 1000, prout et Apollodorus et alii, inter quos est etiam Eusebius, scriptum reliquerunt.

72.

In deos refertur (Bacchus) tricesimo secundo anno regni Persei, ut ait Apollodorus in Chronicis. A Baccho autem ad Herculem, et principes qui cum Iasone in Argo navigarunt, colliguntur anni sexaginta tres. ... A regno autem Herculis quod fuit Argis, usque ad ipsius Herculis et Aesculapium in deos relatum, colliguntur anni triginta (vel triginta octo), ut vult Apollodorus chronographus. Hinc autem usque ad Castoris et Pollucis apothecosis, sunt anni quinquaginta tres. Hoc utique tempore Troja quoque capta fuerit.

- 84 18 annos natus leonem occidit. (Bibl. II, 4, 10, 5.)
- 83 Argis regno potitur. Argonautarum expeditio (τὸν πάντα πλοῦν ἐν τέσσαρσι μηνὶ τελειώσαντες. Bibl. I, 9, 26, 6).
- 78 Initium laborum. Priores decem peracti sunt ἐνὶ μηνὶ καὶ ἔτεσιν ὀκτώ, Bibl. II, 5, 11, 1.
- 68 Iphitum occidit. Omphalæ venditus tres annos servit.
- 64 Molionidas necat ad Cleonas τῆς τρίτης Ἰσθμιάδος (post caedem Iphiti?) τελουμένης. Bibl. II, 7, 2, 4.
- 62 Olympicos ludos instituit. Syncellus p. 172, A, p. 324 Dindorf.: Ἡρακλῆς τὸν ἐν Ὀλυμπίᾳ ἀγῶνα ἔθηκεν, ὃς ἐπὶ πρώτῃ Ὀλυμπιάδᾳ υἱ' (470) ἔτη, κατὰ δὲ ἄλλους υἱ' (430). Quod prius posuit, Apollodori esse debuit.
- 53 Herculis et Æsculapii apotheosis. Eidem anno, sine dubio ex Apollodori calculo, Pausanias Dioscurorum cum Apharetidis pugnam assignat.

Troja capta. Castoris et Pollucis apotheosis.

73.

Diodor. I, 5: Ἀπὸ δὲ τῶν Τρωϊκῶν, ἀκολουθῶν Ἀπολλοδώρῳ τῷ Ἀθηναίῳ, τίθεμεν ὀγδοήκοντα ἔτη πρὸς τὴν καθόδον τῶν Ἡρακλειδῶν· ἀπὸ δὲ ταύτης ἐπὶ τὴν πρώτην Ὀλυμπιάδα δυοὶ λείποντα τῶν τριακσίων καὶ τριάκοντα, συλλογιζόμενοι τοὺς χρόνους ἀπὸ τῶν ἐν Λακεδαίμονι βασιλευσάντων. Congruunt quæ leguntur XIV, 2, 3, et XIX, 1. Cf. Thucyd. I, 12.

Porphyrus libro primo Historiæ philosophicæ ap. Euseb. Armen. p. 139: *A capto Ilio usque ad Heraclidarum in Peloponnesum descensum ait Apollodorus elapsos esse annos LXXX: tum a descensu ad Ioniam urbibus frequentatam annos LX: exinde ad Lycurgum annos CLIX: summam autem temporis a capto Ilio ad primam Olympiadem annorum esse CCCCVII*. P. 166 in eadem re in codice Arm. corrupte legitur CCCVIII.

Eadem plane tradidit Eratosthenes ap. Clem. Alex. Strom. I, 21, p. 402: Ἐρατοσθένης τοὺς χρόνους ὧδε ἀναγράφει· Ἀπὸ μὲν Τροίας ἀλώσεως ἐπὶ Ἡρακλειδῶν καθόδον, ἔτη ὀγδοήκοντα· ἐντεῦθεν δὲ ἐπὶ τὴν Ἰωνίαν κτίσιν, ἔτη ἐξήκοντα· τὰ δὲ τούτοις ἐξῆς, ἐπὶ μὲν τὴν ἐπιτροπίαν τὴν Λυκούργου, ἔτη ἑκατὸν πεντηκονταεπένεα, ἐπὶ δὲ προηγούμενον

73.

A bello Trojano, Apollodorum Atheniensem secuti, octoginta annos ad reditum Heraclidarum statuimus. Ab hoc ad olympiadem primam, trecentos et viginti octo, a regibus Lacedæmoniorum tempora computando.

74.

Apollodorus Homerum floruisse ait post coloniam Ioni-

ἔτος τῶν πρώτων Ὀλυμπίων ἔτη ἑκατὸν ὀκτώ. V. Müller. Dor. II, p. 501, Bernhardt ad Eratosthen. p. 239.

74.

Tatian. Ad Græc. 49: Οἱ δὲ περὶ Ἀπολλόδωρον (φασὶ τὸν Ὀμηρον ἡκμαχέειν) μετὰ τὴν Ἰωνικὴν ἀποικίαν ἔτεσιν ἑκατὸν (addit Clemens: Ἀγησιλάου τοῦ Δορυσσαίου Λακεδαιμονίων βασιλεύοντος), ὅπερ γένοιτο ἂν ὕστερον τῶν Ἰλιακῶν διακοσίων τεσσαράκοντα.

Cf. Clemens Alex. Strom. I, p. 388, 18, Euseb. Præp. Evang. X, 11, Syncellus p. 180, D. Postremi verba hæc sunt: Ὀμηρον τὸν παρ' Ἑλληνιστῶν ποιητὴν οἱ μὲν περὶ Κράτητα πρὸ τῆς Ἡρακλειδῶν καθόδου φασὶ γεγονέναι, οἱ δὲ περὶ Ἐρατοσθένην μετὰ ἔτη ρ' τῶν Τρωϊκῶν, οἱ δὲ περὶ Ἀρίσταρχον κατὰ τὴν Ἰωνικὴν ἀποικίαν μετὰ ἔτη ρ', οἱ δὲ περὶ Φιλόχορον ἐπὶ τῆς Ἰωνικῆς ἀποικίας, καθ' ἓνα τῶν διὰ βίου ἀρχόντων Ἀθήνησιν Ἀρχιππον μετὰ τὰ Τρωϊκὰ ἔτεσιν ρπ'. Οἱ δὲ περὶ Ἀπολλόδωρον τὸν Ἀθηναῖον ὕστερον τῶν Ἰλιακῶν ἔτη σμ'. Ἄλλοι μικρόν πρὸ τῶν Ὀλυμπιάδων ἔτεσι υ' ἐγγὺς μετὰ Ἰλίου ἄλωσιν, καὶ ἕτεροι κατὰ Ἀρχιλόχον περὶ τὴν κγ' Ὀλυμπιάδα μετὰ ἔτη φ' που τῆς ἀλώσεως Τροίας.

Errat igitur et Philochori computum cum Apollodori calculis confundit Tzetzes XII, 193: Ὁ δ' Ἀπολλόδωρός φησι τὸν Ὀμηρον ὑπάρχειν μετ' ἔτη ὀγδοήκοντα πολέμου τοῦ τῶν Τρώων, ὁπότε καὶ ἡ καθόδος Ἡρακλειδῶν ὑπῆρχεν.

75.

Loco Porphyrii fragm. 73 laudato vidimus Apollodorum, sicut etiam Eratosthenem, inde a Trojæ excidio usque ad Lycurgum numerare annos 299. Restat ut reliquos veterum locos, quibus de Lycurgi ætate Apollodori auctoritatem apponunt, in medium proferamus.

Syncell. Chronogr. p. 185, C: Ἀπολλόδωρος Λυκούργου νόμιμα ἐν τῷ η' Ἀλκαμένους. Addit margo χρόνους τοὺς Λακεδαιμονίους καταδεχθῆναι γράφει. Heynius scribendum putavit: Ἀπολλόδωρος τὰ Λυκούργου νόμιμα τούτοις τοῖς χρόνοις κ. γρ. Sed in textu nil mutandum; sin vero quæ margo habet cum Syncelli verbis coniungenda sunt, χρόνοις mutaverim in χρόνω, sicut jam Goar. χρόνοις voci substituere voluit ἔτει, quamquam is præferendam duxit alteram explicationem, camque perversissimam. Vertit enim hunc in modum: « Alcamenis ætate Lycurgi leges suscepisse

cam annis centum (quum Agesilaus Doryssæi esset rex Lacedæmoniorum), ideoque post Trojam captam annis bis centum et quadraginta.

75.

Apollodorus Lycurgi leges ponit Alcamenis anno octavo.

Lacedaemonios scribit Apollodorus libro octavo.»

Euseb. Chron. N° 1218: *Lycurgi leges Lacedaemone, teste Apollodoro, octavo decimo Alcamenis anno.*

Apollodori calculum sequitur etiam Cic. De republ. II, 10: *Nam si, id quod Graecorum investigatur annalibus, Roma condita est secundo anno Olympiadis septimae, in id saeculum Romuli cecidit aetas, quum jam plena Graecia poetarum et musicorum esset; minorque fabulis, nisi de veteribus rebus, haberetur fides. Nam centum et octo annis, postquam Lycurgus leges scribere instituit, prima posita est olympias; quam quidem nominis errore ab eodem Lycurgo constitutam putant. Homerum autem, qui minimum dicunt, Lycurgi aetati triginta annis anteponunt fere.*

Cf. Plutarch. Lycurg. init.: *Περὶ Λυκούργου τοῦ νομοθέτου καθόλου μὲν οὐδὲν ἔστιν εἰπεῖν ἀναμφισβήτητον, ἥκιστα δὲ οἱ χρόνοι καθ' οὓς γέγονεν ὁ ἀνὴρ δημολογοῦνται. Οἱ μὲν γὰρ Ἰφίτῳ συνακμάσαι καὶ συνδιαθεῖναι τὴν Ὀλυμπιακὴν ἐκχειρίαν λέγουσιν αὐτόν. ὧν ἔστι καὶ Ἀριστοτέλης ὁ φιλόσοφος, τεκμήριον προφέρων τὸν Ὀλυμπίασι δίσκον, ἐν ᾧ τοῦ νομα τοῦ Λυκούργου διασώζεται καταγεγραμμένον· οἱ δὲ ταῖς διαδοχαῖς τῶν ἐν Σπάρτῃ βεβασιλευκότων ἀναλεγόμενοι τὸν χρόνον, ὥσπερ Ἐρατοσθένης καὶ Ἀπολλόδωρος οὐκ ὀλίγοις ἔτεσιν πρεσβύτερον ἀποφαίνουσι τῆς πρώτης Ὀλυμπιάδος.*

Hæc tum inter se non congruunt, tum ab iis, quæ fragm. 73 posuimus, mirum quantum recedunt. Erroris fons in eo quærendus est, quod Eusebius et Syncellus ea, quæ Iphiti Olympiadi (884) Apollodorus adscripsit, ad Coræbi Olympiadem (776) retulerunt. Apparet hoc ex Agidarum recensu, quem ex Apollodoro sine dubio Eusebius (p. 166 ed. Mai.) in Chronicon suum recepit. Constituendus vero est ita:

P. Troj. c. a. C.n.

80	1104	Eurysthenes nascitur.
110	1074	Eurysthenes anno ætatis trigesimo imperium adipiscitur. Regnat annis 42.
152	1032	Agis a 1.
153	1031	Echestratus a 35.
188	996	Labotas a. 37.
225	959	Doryssus a. 29.
254	930	Agésilas a. 44.
298	886	Archelaus a. 60 (Lycurgus).
358	826	Teleclus a. 40.
398	786	Alcámenes a 37.

De Lycurgi legislatoris ætate minime inter se consentiunt scriptores. Sunt qui cum Iphito eum vixisse et Olympicas inducias tradant instituisse: ex quo numero est Aristoteles, argumentum ducens ex disco Lycurgi no-

408 776 Alcamenis anno decimo prima Olympias acta est.

In aprico est eandem primam Olympiadem significare voluisse Syncellum Alcamenis anno octavo. Immo hunc potissimum calculum Apollodori esse puto. Apollodorus enim pro sua in temporibus notandis diligentia, præter illos annos triginta inter Eurysthenis annum natalem et regni initium interjectos, alios duos dedisse videtur Aristodemo (v. O. Müller. Dor. II, p. 502). Sic Lycurgi ἐπιτροπεία, quæ ex computo supra adscripto in annum 886 cadit, duobus annis posterior fit, ideoque concinit cum Apollodori et Eratosthenis calculo, qualem tradit Porphyrius. Qua in re illud quidem pro certo statui, numeros Eusebii veros esse Apollodoreos atque unicos. Sed fieri etiam potuit, ut in uno alterove regno incertus hærens Apollodorus duplicem annorum numerum apponeret lectorique faceret eligendi potestatem. Fortasse Agesilao dedit vel 42 vel 44 annos, ac consequenter primam Olympiadem actam esse dixerit vel octavo vel decimo anno Alcamenis. Simili de caussa, nisi alia, quam ignoro, auctoritate perductus O. Müller., vir immortalis, (Dor. II, p. 486) Agesilao, qui secundum Euseb. 60 annos regnavit, 58 tantum annos tribuit. Utut est, id certe ex modo disputatis intelligitur, alterum Eusebii locum, ubi Lycurgi leges decimo octavo Alcamenis anno late esse dicuntur, corruptela laborare, cui mederi mihi videor pro decimo octavo scribens decimo vel octavo. Quod denique idem Eusebius N. 1240 primam Olympiadem ponit Alcamenis anno trigesimo septimo, hoc ex temporis quo Heraclidæ Peloponnesum occuparunt atque illius, quo regnum suscepit Eurysthenes, confusione explicandum esse docet O. Müller. l. l. p. 503. Restat ut paucis moneamus de loco Plutarchi. Qui quum dicat Lycurgum ex Aristotelis sententia una cum Iphito Olympicum certamen instituisse, ideoque primæ Olympiadis tempore vixisse, verum Apollodorum nec non Eratosthenem haud paucis eum annis ante primam Olympiadem ponere, alios denique vel Homeri æqualem facere; quod de Coræbi Olympiade, 108 annos post Lycurgum acta, Eratosthenes et Apollodorus intellexerunt, vulgari illo errore ad Iphiti Olympiadem retulit, ac discordiam statuit scriptorum, quorum optimus est consensus. Cf. Clinton. p. 416 sq. Krüg.

mine inscripto, qui Olympiæ servatur. Alii per Spartanorum regum successionem ad Lycurgi ætatem ascendunt, velut Eratosthenes et Apollodorus, paucis annis maiorem olympiade prima cum pronunciantes.

76.

Ol. 35, 1. 639 a. C.

Diogen. Laert. I, p. 37, de Thalete: Φησὶ δὲ Ἀπολλόδωρος ἐν τοῖς Χρονικοῖς γεγενῆσθαι αὐτὸν κατὰ τὸ πρῶτον ἔτος τῆς τριακοστῆς πέμπτης Ὀλυμπιάδος. Ἐτελεύτησε δ' ἐτῶν ἐβδομήκοντα ὀκτώ, ἢ, ὡς Σωσιχράτης φησὶν, ἐνενήκοντα (Ol. 58. Diog. Laert. I, p. 38). Apollodorum in constituendis Thaletis natalibus sequuntur Cyrill. Adv. Julian. I, p. 12, Suidas v. Θαλῆς Μιλήσιος, et Euseb. Aetatem vero non omnes eandem tradunt. Lucian. Macrob. c. 18: Σόλων καὶ Θαλῆς καὶ Πιττακὸς ἑκατὸν ἑκαστος ἔζησεν ἔτη. Euseb. Scalig. ad Ol. 1: λέγεται ζῆσαι ὑπὲρ τὰ ρ'. Idem ad Ol. 57, 3: ἀπέθανε ζήσας ἔτη 44. Probabile est Apollodori numerum apud Diogenem depravatum esse. Nam septuaginta octo anni, Clintonus ait, natum facerent 624 aut mortuum 559, quorum prius omnibus de ejus natali tempore testimoniis, posterius Herodoto I, 75 repugnat. Quare legendum putat: ἐνενήκοντα ὀκτώ, ἢ, ὡς Σ. φ., ἐνενήκοντα, ita ut ejus aetas 100, 98, 91, 90 annorum posita fuisset. Ceterum cf. H. Ritteri Hist. philosoph. Ionic. p. 6 sqq.

77.

Ol. 40. 620 a. C.

Clemens Alex. Strom. I, p. 301, de Xenophane Colophonio: Ὃν φησι Τίμαιος κατὰ Ἱέρωνα, τὸν Σικελίας δυνάστην, καὶ Ἐπίχαρμον τὸν ποιητὴν γεγονέναι. Ἀπολλόδωρος δὲ κατὰ τὴν τεσσαρακοστὴν Ὀλυμπιάδα γενόμενον παρατετακέναι ἄχρι τῶν Δαρείου τε καὶ Κύρου χρόνων.

Cum Apollodoro facit Sextus Empiricus Adv. Gramm. I, 21, 12, sect. 257, p. 270: Ξενοφάνης Κολοφώνιος ἐγένετο περὶ τὴν μ' Ὀλυμπιάδα. et Sotion apud Diogen. Laert. IX, 18. Eusebius Xenophanem floruisse dicit Ol. sexagesima. Quapropter Ritter. in Hist. phil. nostro loco legendum censet τὴν ν' Ὀλυμπιάδα. Sed praefereunda videtur Clintoni sententia, qui, quum Xenophanes etiam sub Hieronis regno ex Timaei testimonio vixisse dicatur, idemque efficiatur ex Athen. II, p. 54, E (Ξενοφάνης δὲ Κολοφώνιος ἐν Παρωδαῖς — Πηλίκος ᾗσθ' ὅθ' ὁ Μῆδος ἀφίκετο), et e Plutarch. Mo-

ral. p. 175, B. C (Ἱέρων μετὰ Γέλωνα τύραννος ἔλεγε πρὸς Ξενοφάνην τὸν Κολοφώνιον. κ. τ. λ.), philosophi aetatem duabus rationibus notatam fuisse statuit.

Ad verba ἄχρι τῶν Δαρείου τε καὶ Κύρου χρόνων Karsten. De Xenophane p. 2 annotat: «Hae verba merito suspecta sunt, ut jam notavit Dodwellus in Veteribus Graec. et Rom. cyclis, p. 135. Nam Darius Nothus et Cyrus minor, illius filius, recentiores sunt, quam ut hic intelligi possint; Medium autem regem, Cyri majoris decessorem, quem sacrae literae Darium nominant, Apollodorus certe hoc nomine non appellavit. Si ergo Darius Hystaspis, ut plerisque videtur, intelligendus sit, mutato ordine scribi oportuit ἄχρι τῶν Κύρου καὶ Δαρείου. Bayle in Diction. critiq. s. v. Xenophane, conjicit pro Δαρείου reponendum esse nomen Κροίσου. Origen. Philosoph. c. XIV. Opp. tom. I, simpliciter dicit: Οὗτος ἕως Κύρου δ' ἐνείμην. quod nescio an probandum sit.»

78.

Diogenes Laert. I, 74, ubi de Pittaco vindicante civibus Mitylenæis portionem agri controversam: Ὑστερον μέντοι φησὶν Ἀπολλόδωρος ἐν τοῖς Χρονικοῖς διαδικασθῆναι τοὺς Ἀθηναίους περὶ τοῦ χωρίου πρὸς τοὺς Μιτυληναίους, ἀκούοντος τῆς δίκης Περιάνδρου, ὃν καὶ τοῖς Ἀθηναίοις προσκρίναι. (Olymp. 43-48.)

79.

Ol. 58, 2. 547 a. C.

Diogen. Laert. II, 2, de Anaximandro Milesio: Τῶν δὲ ἀρεσκόντων αὐτῷ πεποιήται κεφαλαίωδῃ τὴν ἐκθεσιν, ἥπερ περιέτυχε καὶ ὁ Ἀπολλόδωρος ὁ Ἀθηναῖος. δς καὶ φησιν αὐτὸν ἐν τοῖς Χρονικοῖς τῇ δευτέρῳ ἔτει τῆς πεντηκοστῆς ὀγδόης Ὀλυμπιάδος ἐτῶν εἶναι ἐξήκοντα τεσσάρων, καὶ μετ' ὀλίγον τελευτῆσαι, ἀκμάσαντά πη μάλιστα κατὰ Πολυκράτην τὸν Σάμου τύραννον.

Natales igitur incidunt in Ol. 42, 3, 610 a. C. Quocum congruit Euseb. Ol. 51, 2: «Anaximander Milesius physicus agnoscitur.» Quum vero Polycrates, quo regnante floruisse dicitur Ana-

76.

Apollodorus in Chronicis tradit Thaletem natum esse primo anno tricesimae quintae Olympiadis, mortuum aetatis anno septuagesimo octavo, sive, ut Sosicrates ait, nonagesimo.

77.

Xenophanem Colophonium Timaeus fuisse dicit tempore Hieronis qui in Sicilia obtinuit dominatum, et Epicharmi poetae; Apollodorus autem eum, quum natus esset quadragesima olympiade, pervenisse usque ad tempora Darii et Cyri.

78.

Postea Athenienses disceptasse cum Mitylenæis de possessione agri, ipsumque a Periandro controversiae iudice Atheniensibus adjudicatum esse, tradit Apollodorus in Chronicis.

79.

In brevem Anaximandri placitorum suorum expositionem incidit Apollodorus quoque Atheniensis, qui illum in Chronicis ait secundo anno quinquagesimae octavae olympiadis annum egisse aetatis sexagesimum quartum, ac paulo post obiisse diem: floruisse autem maxime sub Polycrate Samiorum tyranno.

ximander, regnum adeptus sit Ol. 62, 1, 532 a. C. Clintonus hic in mortis tempore notando (μετ' ὀλίγον) erratum suspicatur, nisi forte statuendum sit intelligi *maiores* Polycratem qui Ol. 54 floruit. (Suid. v. Ἰβυκος.)

80.

Ol. 63. 528 a. C.

Diogen. Laert. II, 3, de Anaximene Milesio: Καὶ γεγένηται μὲν, καθά φησιν Ἀπολλόδωρος, τῇ ἐξηκοστῇ τρίτῃ Ὀλυμπιάδι, ἐτελεύτησε δὲ περὶ τὴν Σάρδεων ἄλωσιν.

Sardes combustae sunt Ol. 70, 2, 499 a. C. Itaque Diogenis locus vitio laborare videtur. Pseudo-Orig. Philos. c. 7, p. 66: Ἦκμασε περὶ ἔτος πρῶτον τῆς πεντηκοστῆς ὀγδόης Ὀλυμπιάδος. Suidas: Γέγονεν ἐν τῇ νε' (leg. νη') Ὀλυμπιάδι ἐν τῇ Σάρδεων ἄλώσει, ὅτε Κῦρος ὁ Πέρσης Κροῖσον κατέλεεν. Certioris aliquid vix poterit constitui: v. Clinton. ad Ol. 58, 1, et p. 376 Kr., Ritter. l. l. p. 23 sq. Heynius cum Simsono verba esse transposita putat et sic constituenda: γεγένηται μὲν... περὶ τὴν Σάρδεων ἄλωσιν, ἐτελεύτησε δὲ τῇ ξγ' Ὀλυμπιάδι.

81.

Ol. 71, 1. 500 a. C.

Diogen. Laert. II, 7, de Anaxagora: Φησὶ δ' Ἀπολλόδωρος ἐν τοῖς Χρονικοῖς, γεγενῆσθαι αὐτὸν τῇ ἐβδομηκοστῇ Ὀλυμπιάδι, τεθνηκέναι δὲ τῷ πρῶτῳ ἔτει τῆς ὀγδοηκοστῆς ὀγδόης. Sic postrema correxerunt viri docti; vulgo legitur τῆς ἐβδομηκοστῆς ὀγδόης, quod errore positum fuisse indicant ipsius Laertae verba l. l.: Λέγεται κατὰ τὴν Ξέρξου διαβάσιν εἶχουσιν ἐτῶν εἶναι, βεβιωκέναι δὲ ἐβδομήκοντα δύο. Cum Apollodoro consentit Demetrius Phalereus ap. Laert. l. l. Cf. Ritter. Histor. phil. Ion. p. 203, et Schaubach. Anaxag. fragm. p. 2 sqq.

82.

Ol. 77, 4. 469 a. C.

Diogen. Laert. II, 44, de Socrate: Ἐγεννήθη, καθά φησιν Ἀπολλόδωρος ἐν τοῖς Χρονικοῖς, ἐπὶ Ἀψεφίωνος (leg. Ἀφηψίωνος) ἐν τῷ τετάρτῳ ἔτει τῆς

ἐβδομηκοστῆς ἐβδόμης Ὀλυμπιάδος, Θαρρηλιδῶνος ἕκτη, ὅτε καθαίρουσι τὴν πόλιν οἱ Ἀθηναῖοι, καὶ τὴν Ἄρτεμιν γενέσθαι Δῆλιοι φασίν. Ἐτελεύτησε δὲ τῷ πρῶτῳ ἔτει τῆς ἐννεηκοστῆς πέμπτῃς Ὀλυμπιάδος, γεγονώς ἐτῶν ἐβδομήκοντα. Cf. Plutarch. Symp. VIII, 1, Aelian. V. H. 25, Clinton. proem. p. XX.

83.

(Ol. 79. 464 a. C.)

Diogen. Laert. IX, 25: Ζήνων Ἐλεάτης. Τοῦτον Ἀπολλόδωρος φησιν εἶναι ἐν Χρονικοῖς φύσει μὲν Τελευταγόρου, θέσει δὲ Παρμενίδου. Sic cum Rossio hunc locum constituit Hübnerus. Legebatur: Τοῦτον Ἀπ. φ. ε. ἐν Χρ. Πύρρητος, τὸν δὲ Παρμενίδην φύσει μὲν Τελευταγόρου, θέσει δὲ Παρμενίδου.

Zeno Eleates ἤκμαζε κατὰ τὴν ἐνάτην καὶ ἐβδομηκοστὴν Ὀλυμπιάδα, Laert. IX, 29, sine dubio secundum Apollodorum. De Parmenide v. Clinton. et Krügerum l. l. p. 376.

84.

Ol. 80. 460 a. C.

Diogen. Laert. IX, 41, de Democrito: Γέγονε δὲ τοῖς χρόνοις, ὡς αὐτός φησιν ἐν τῷ μικρῷ Διακόσμῳ, νέος κατὰ πρεσβύτην Ἀναξαγόραν, ἔτεσιν αὐτοῦ νεώτερος τετταράκοντα. Συντετάχθαι δὲ φησι τὸν μικρὸν Διάκοσμον ἔτεσιν ὕστερον τῆς Ἰλίου ἄλώσεως τριάκοντα καὶ ἑπτακοσίοις· γεγῆνοι δ' ἂν, ὡς μὲν Ἀπολλόδωρος ἐν τοῖς Χρονικοῖς, κατὰ τὴν ὀγδοηκοστὴν Ὀλυμπιάδα. Itaque Apollodori computatio ex ipso Democrito confirmatur. Alii aliter; v. Clinton. s. Ol. 80, 1 et Wesseling. ad Diodor. XIV, 11, qui annum 1183 a Democrito pro Trojana aera positum esse opinatus Apollodori sententiam studuit infringere.

85.

Ol. 84. 444 a. C.

Diogen. Laert. IX, 41, de Melisso, Parmenidis et Heracliti discipulo: Φησὶν Ἀπολλόδωρος ἤκμαξεν αὐτὸν κατὰ τὴν τετάρτην καὶ ὀγδοηκοστὴν Ὀλυμπιάδα. Cf. Suidas v. Μέλιτος Λάρου. Plutarch. Pericl. 26; Adv. Colot. 32.

80.

Anaximenes Milesius natus est, referente Apollodoro, Olympiade sexagesima tertia, vitam finivit quo tempore Sardes captae sunt.

81.

Apollodorus in Chronicis Anaxagoram floruisse dicit septuagesima olympiade, obiisse vero octogesimae octavae anno primo.

82.

Natus est Socrates, ut ait Apollodorus in Chronicis, sub Aphepsione, septuagesimae et septimae olympiadis anno quarto, Thargelionis mensis sexto, quo die lustrant Athenienses civitatem Dianamque natam Delii tradunt. Moritur primo anno nonagesimae quintae olympiadis, septuagesimo aetatis anno.

83.

Zeno Eleates. Hunc Apollodorus ait in Chronicis natura quidem Teleutagorae, adoptione autem Parmenidis filium.

84.

Erat Democritus, ut ipse in parvo Diacosmo refert, juvenis quo tempore jam senior vivebat Anaxagoras, illo minor natu annis quadraginta. Parvum vero illum Diacosmum a se compositum refert anno post Trojae excidium septingentesimo trigesimo. Fuerit vero, ut ait Apollodorus in Chronicis, olympiade octogesima.

85.

Floruisse Melissum quarta et octogesima Olympiade Apollodorus refert.

86.

Ol. 84. 444 a. C.

Diogen. Laert. IX, 50, de Protagora: Πρωταγόρας Ἀρτέμιωνος, ἢ, ὡς Ἀπολλόδωρος καὶ Δίνων ἐν Περσικοῖς, Μαιανδρίου.

Idem IX, 56: Ἐνιοὶ κατὰ τὴν ὁδὸν τελευτῆσαι αὐτὸν, βιώσαντα ἔτη πρὸς τὰ ἐνενήκοντα. Ἀπολλόδωρος δὲ φησιν ἐβδόμηκοντα, σοριστεῦσαι δὲ τεσσαράκοντα ἔτη (ex Platon. Menon. p. 91, E: ἀποθανεῖν ἐγγὺς ἐβδόμηκοντα ἔτη γεγόνота, τετταράκοντα δὲ ἐν τῇ τέχνῃ ὄντα—) καὶ ἀκμάζειν κατὰ τὴν τετάρτην καὶ ὀγδοηχοστὴν Ὀλυμπιάδα. V. Clinton. Fast. Hell. p. 377 Kr.

87.

Ol. 84. 442 a. C.

Diogen. Laert. VIII, 74, de Empedocle: Ἰκμασε κατὰ τὴν πρὸ Ὀλυμπιάδα. Supra VIII, 52: Ἀπολλόδωρος δὲ δ γραμματικὸς ἐν τοῖς Χρονικοῖς φησιν· «ὡς ἦν Μέτωνος μὲν υἱὸς, εἰς δὲ Θουρίους αὐτὸν νεωστὶ παντελῶς ἐκτισμένους (Ol. 83, 3 et 84, 2) Γλαῦκος ἐλθεῖν φησιν.» Εἰθ' ὑποβάς· «οἱ δ' ἰστοροῦντες, ὡς οἴκοθεν πεφευγὼς εἰς τὰς Συρακούσας, μετ' ἐκείνων ἐπολέμει πρὸς τοὺς Ἀθηναίους, τελείως ἀγνοεῖν μοι δοκοῦσιν. Ἡ γὰρ οὐκέτ' ἦν, ἢ παντελῶς ὑπεργεγηρακῶς· ὅπερ οὐ φαίνεται. Ἀριστοτέλης γὰρ αὐτὸν, ἔτι τε Ἡράκλειτον, ἐξήκοντα ἔτων φησὶ τετελευτηκέναι.» (Ὁ δὲ πρῶτην καὶ ἐβδόμηχοστὴν Ὀλυμπιάδα νενικηκῶς κέλητι, τούτου πάντως ἦν δμώνυμος· ὡς θ' ἅμα καὶ τὸν χρόνον ὑπὸ τοῦ Ἀπολλοδώρου σημειώσθαι.

Ex his Clinton. s. Ol. 84, 1, Apollodori versus restituit hunc in modum:

Ἦν μὲν Μέτωνος υἱὸς, εἰς δὲ Θουρίους αὐτὸν νεωστὶ παντελῶς ἐκτισμένους
Γλαῦκος ἐλθεῖν φησιν ...
Οἱ δ' ἰστοροῦντες ὡς πεφευγὼς οἴκοθεν
εἰς τὰς Συρακούσας μετ' ἐκείνων ἐπολεμεῖ
πρὸς τοὺς Ἀθηναίους, τελείως ἀγνοεῖν ἔμο
δοκοῦσιν· ἢ γὰρ οὐκ ἔτ' ἦν ἢ παντελῶς
ὑπεργεγηρακῶς· ὅπερ οὐχὶ φαίνεται.

86.

Protagoras Artemonis, sive, ut Apollodorus et Dinon in Persicis ait, Maeandrii filius.

Quidam illum iter agentem in via defecisse dicunt, quum ad nonagesimum aetatis pervenisset annum: Apollodorus vero vixisse eum tradit septuaginta, dicendi artem exercuisse quadraginta annos, floruisse olympiade octogesima quarta.

87.

Apollodorus grammaticus in Chronicis, olymp. 84, Empedoclem Melonis filium fuisse ait, ceterum ad
• Thurios nuper omnino conditos venisse Glaucus ait: deinde post pauca: « Qui vero narrant domo profugum venisse Syracusas et cum illis bellasse adversus Athenienses, prorsus id mihi ignorare videntur: aut enim jam defecerat, aut omnino valde senex erat, id quod minime probatur. Namque et Aristoteles ipsum sexagesimo aetatis anno, insuper etiam Heraclitum, ait vita excessisse. » Qui

Ἀριστοτέλης γὰρ αὐτὸν ἐξήκοντα ἔτων, ἔτι τ' Ἡράκλειτον, φησὶ τετελευτηκέναι.

Ad Apollodori calculos plus minus accedunt Gellius N. A. XVII, 21, et Euseb. Ol. 81 et 86. V. Karsten De Empedocle p. 9 et 45 sq.

88.

Diogen. Laert. VIII, 58: Γοργίαν γοῦν τὸν Λεοντίνον αὐτοῦ (Empedoclis) γενέσθαι μαθητὴν, ἄνδρα ὑπερέχοντα ἐν ῥητορικῇ, καὶ τέχνην ἀπολελοιπότα. Ὅν φησιν Ἀπολλόδωρος ἐν Χρονικοῖς ἐννέα πρὸς τοῖς ἑκατὸν ἔτη βιώσαι.

Secundum Philostratum in Vita annos vixit 108, secundum Ciceron. De sen. 5: 107; secundum Pausan. VI, 17, 5: 105; secundum Lucian. Macrob. 23: 108; cum Apollodoro consentit Suidas. V. Clinton. ad an. 427, 459 et Append. p. 388 Kr.

89.

Ol. 88, 4. 428 a. C.

Diogen. Laert. III, 2, 3: Γίνεται Πλάτων, ὃς φησιν Ἀπολλόδωρος ἐν Χρονικοῖς, ὀγδόη καὶ ὀγδοηχοστῇ Ὀλυμπιάδι, Θαρρηλιῶνος ἐβδόμῃ· καθ' ἣν Δῆλιοι τὸν Ἀπόλλωνα γενέσθαι φασίν. Si accuratius calculos subducimus, Platonem natum videmus duobus mensibus ante Ol. 88 (87, 4. 429 a. C. Maii mensis die 21mo vel 22mo). V. Clinton. an. 429.

90.

Ol. 93, 3. 406 a. C.

Diodor. XIII, 103: Ἀπολλόδωρος δὲ, ὃ τὴν χρονικὴν σύνταξιν πραγματευσάμενος, φησὶ καὶ τὸν Εὐριπίδην κατὰ τὸν αὐτὸν ἐνιαυτὸν τελευτῆσαι.

91.

Ol. 93, 4. 405 a. C.

Diodor. XIII, 108: Successit Dario Artaxerxes Ol. 93, 4: Καθ' ὃν δὴ χρόνον καὶ Ἀντίμαχον τὸν ποιητὴν Ἀπολλόδωρος ὁ Ἀθηναῖος φησὶν ἠνθηκέναι. Cf. Plutarch. Lys. 18 et Suidas v. Ἀντίμαχος.

vero septuagesimam et primam olympiadem vicerat eques, eodem censebatur nomine, ita ut simul tempus ab Apollodoro significetur.

88.

Gorgiam Leontinum narrant ipsius (Empedoclis) fuisse discipulum, insignem oratorem, qui et artem rhetoricam scripserit. Hunc tradit Apollodorus in Chronicis centum et novem aetatis implevisse annos.

89.

Nascitur Plato, ut dicit Apollodorus in Chronicis, octogesima octava olympiade, Thargelionis septima, qua die Delii Apollinem natum esse dicunt.

90.

Apollodorus, annalium scriptor, hoc anno (Ol. 93, 3) Euripidem quoque defunctum esse tradit.

91.

Successit Dario Artaxerxes Ol. 93, 4. Quo tempore Antimachum poetam Apollodorus floruisse tradit.

92.

Ol. 99, 1. 381 a. C.

Diogen. Laert. V, 9, de Aristotele : Φησὶ δ' Ἀπολλόδωρος ἐν Χρονικοῖς, γεννηθῆναι μὲν αὐτὸν τῷ πρώτῳ ἔτει τῆς ἐνάτης καὶ ἐνενηκοστῆς Ὀλυμπιάδος, παραβαλεῖν δὲ Πλάτωνι καὶ διατρίψαι παρ' αὐτῷ εἴκοσιν ἔτη, ἑπτακαίδεκέτη συστάντα, καὶ εἰς τε Μυτιλήνην ἔλθεῖν ἐπὶ ἄρχοντος Εὐβούλου τῷ τετάρτῳ ἔτει τῆς ὀγδόης καὶ ἑκατοστῆς Ὀλυμπιάδος. Πλάτωνος δὲ τελευτήσαντος τῷ πρώτῳ ἔτει ἐπὶ Θεοφίλου, πρὸς Ἑρμείαν ἀπαῖραι καὶ μείναι ἔτη τρία· ἐπὶ Πυθοδότου δ' ἔλθεῖν πρὸς Φίλιππον, τῷ δευτέρῳ ἔτει τῆς ἐνάτης καὶ ἑκατοστῆς Ὀλυμπιάδος, Ἀλεξάνδρου πεντεκαίδεκα ἔτη ἤδη γεγονότος· εἰς δ' Ἀθήνας ἀφικέσθαι τῷ δευτέρῳ ἔτει τῆς ἐνδεκάτης καὶ ἑκατοστῆς Ὀλυμπιάδος· καὶ ἐν Αὐκείῳ σχολάσαι ἔτη τρία πρὸς τοῖς δέκα. Ἔττα ἀπαῖραι εἰς Χαλκίδα τῷ τρίτῳ ἔτει τῆς τετάρτης καὶ δεκάτης καὶ ἑκατοστῆς Ὀλυμπιάδος, καὶ τελευτῆσαι ἐτῶν τριῶν πού καὶ ἐξήκοντα νόσῳ, ὅτε καὶ Δημοσθένην καταστρέφει ἐν Καλαυρίᾳ ἐπὶ Φιλοκλέους.

93.

Ol. 103. 368 a. C.

Diogen. Laert. VIII, 90 : Γεγόνاسι δὲ Εὐδοξοὶ τρεῖς· αὐτὸς οὗτος (sc. ὁ Κνίδιος), ἕτερος Ῥόδιος ἱστορίας γεγραφὼς, τρίτος Σικελιώτης παῖς Ἀγαθοκλέους, ποιητῆς κωμωδίας, νίκας ἐλὼν ἀστικάς μὲν τρεῖς, Ἀθηναίικας δὲ πέντε, καθά φησιν Ἀπολλόδωρος ἐν Χρονικοῖς... Ὁ δ' αὐτός φησι τὸν Κνίδιον Εὐδοξὸν ἀκμάσαι κατὰ τὴν τρίτην καὶ ἑκατοστὴν Ὀλυμπιάδα, εὐρεῖν τε τὰ περὶ τὰς καμπύλας γραμμάς. Ἐτελεύτησε δὲ τρίτον ἄγων καὶ πεντήκοστον ἔτος.

94.

Diogen. Laert. IX, 61, de Pyrrhone : Πύρρων

Ἰλιῆος, Πλειστάρχου μὲν ἦν υἱὸς, καθὰ καὶ Διοκλῆς ἱστορεῖ, ὡς φησὶ δὲ Ἀπολλόδωρος ἐν Χρονικοῖς, πρότερον ἦν ζωγράφος.

95.

Ol. 109, 3. 342 a. C.

Diogen. Laert. X, 13, de Epicuro : Τοῦτον Ἀπολλόδωρος ἐν Χρονικοῖς Ναυσιφάνους (vel Λυσιφάνους) ἀκοῦσαι φησὶ καὶ Πραξιφάνους. Mox 14 : Ἐγεννήθη δὲ, φησὶν Ἀπολλόδωρος ἐν Χρονικοῖς, κατὰ τὸ τρίτον ἔτος τῆς ἐνάτης καὶ ἑκατοστῆς Ὀλυμπιάδος, ἐπὶ Σωσιγένους ἄρχοντος, μηνὸς Γαμηλιῶνος ἐβδόμη, ἔτεσιν ὕστερον τῆς Πλάτωνος τελευτῆς ἑπτὰ· ὑπάρχοντα δὲ αὐτὸν ἐτῶν δύο καὶ τριάκοντα, ἐν Μυτιλήνῃ καὶ Λαμψάκῳ πρώτον συστήσασθαι σχολὴν ἐπὶ ἔτη πέντε· ἔπειθ' οὕτως εἰς Ἀθήνας μετελθεῖν, καὶ τελευτῆσαι κατὰ τὸ δεύτερον ἔτος τῆς ἐβδόμης καὶ εἰκοστῆς καὶ ἑκατοστῆς Ὀλυμπιάδος, ἐπὶ Πυθαράτου, ἔτη βιώσαντα δύο πρὸς τοῖς ἐβδόμηκοντα, τὴν τε σχολὴν διαδέξασθαι Ἑρμαρχὸν Ἀγεμάρχου Μυτιληναῖον.

96.

Ol. 122, 2. 291 a. C.

Gellius XVII, 4, de Menandro : Sed Apollodori, scriptoris celebratissimi, hos de Menandro versus legimus in libro, qui Chronica inscriptus est :

Κηρισιεὺς ὢν ἐκ Διοπαίθεος πατρὸς,
πρὸς τοῖσιν ἑκατὸν πέντε γράψας δράματα
ἐξέλιπε, πεντήκοντα καὶ δυοῖν ἐτῶν.

Ex istis tamen centum et quinque omnibus, solis cum octo vicisse idem Apollodorus eodem in libro scripsit.

Menander diem obiit Ol. 122, 2, a. C. 291. Cum Apollodoro consentit inscriptio ap. Corsin. F. A. t. IV, p. 76, Prolegg. Aristoph. p. XXXI. V. Clinton. ad annos 291 et 342.

92.

Narrat Apollodorus in Chronicis Aristotelem natum esse anno primo nonagesimae nonae olympiadis, perrexissetque ad Platonem decimo septimo aetatis anno, annosque viginti apud eum fuisse commoratum. Tum vero venisse Mytilenensem archonte Eubulo, quarto anno centesimae octavae olympiadis. Verum Platone primo anno functo vita sub Theophilo, profectum esse ad Hermiam mansissetque annos tres. Sub Pythodoto autem se contulisse ad Philippum secundo anno centesimae nonae olympiadis, Alexandro quintum decimum jam annum aetatis agente; Athenas vero concessisse secundo anno centesimae undecimae olympiadis, atque in Lyceo tredecim annos docuisse, ac demum perrexisset Chalcidem tertio anno centesimae quartae decimae olympiadis, morboque periisse, quum esset annorum ferme sexaginta trium : quo etiam tempore Demosthenem in Calauria defunctum esse sub Philocle.

93.

Fuerunt Eudoxi tres : primus hic de quo loquor (sc. Aeschini filius, Cnidius, astrologus, geometra, medicus), secundus Rhodius historiarum scriptor, tertius Siculus Agathoclis filius, poeta comicus, qui ter urbana

vicit certamina, et quinquies Lenaica, ut Apollodorus in Chronicis ait. ... Idem vero refert Eudoxum Cnidium circa centesimam et tertiam Olympiadem claruisse atque linearum curvarum doctrinam reperisse.

94.

Pyrrho Eleus, Plistarchi filius erat, ut Diocles quoque refert, secundum Apollodorum vero in Chronicis, primum fuerat pictor.

95.

Epicurum Apollodorus in Chronicis Naustphanem et Praxiphanem audivisse tradit. ... Nascitur autem, inquit Apollodorus in Chronicis, centesimae nonae Olympiadis anno tertio, sub Sosigene archonte, mensis Gamelionis die septimo, septem annis post Platonis obitum. Quum vero triginta duorum esset annorum, primum Mytilenis et Lampsaci scholam instituit annis quinque, postea Athenas migravit, ubi diem obiit anno secundo centesimae vicesimae septimae olympiadis sub Pytharato, quum septuaginta et duos vitae impleisset annos. Successit illi in moderanda schola Hermarchus Agemarchi filius Mytilenaeus.

97.

Ol. 123, 2. 287 a. C.

Diogen. Laert. V, 58, de Stratone Peripatetico: Σχολαρχεῖν δὲ, καθά φησιν Ἀπολλόδωρος ἐν Χρονικοῖς, ἤρξατο τῇ τρίτῃ καὶ εἰκοστῇ καὶ ἑκατοστῇ Ὀλυμπιάδι, τῆς σχολῆς ἀφηγησάμενος ἔτη ὀκτωκαίδεκα.

98.

Diogen. Laert. IV, 23, de Cratete Atheniensi: Τελευτῶν δὲ ὁ Κράτης, καθά φησιν Ἀπολλόδωρος ἐν τρίτῳ τῶν Χρονικῶν, ἀπέλιπε βιβλία, τὰ μὲν φιλοσοφούμενα, τὰ δὲ περὶ κωμωδίας, τὰ δὲ λόγους δημηγορικούς καὶ πρεσβευτικούς.

«Excidisse puto annum mortis Cratetis, quod factum nolim, quum aliunde de eo non constet.» Heynius. Euseb. ad Olymp. 127: Polemo philosophus moritur, post quem Arcesilas et Crates (cod. Armen. corrupte: Coton) clari habentur. Idem habet Syncell. p. 276, B.

99.

Diogen. Laert. IV, 28: Ἀρχεσίλαος, Σεύθου ἢ Σχύθου, ὡς Ἀπολλόδωρος ἐν τρίτῳ Χρονικῶν. V. Clinton. ad an. 315 et p. 378 sq. ed. Krüg.

100.

Syncell. Chron. p. 275, C (p. 253 ed. Dindf.): Οἱ βασιλεῖς Ποντίων δέκα κατὰ τούτους ἤρξαν τοὺς χρόνους διαρκέσαντες ἔτη σιγῇ· περὶ ὧν Ἀπολλόδωρος καὶ Διονύσιος ἱστοροῦσι.

101.

Ol. 143.

Diogen. Laert. VII, 184, de Chrysippo: Τοῦτον ἐν τῷ Ῥαείῳ σχολάζοντά φησιν Ἑρμιππος, ἐπὶ θυσίαν ὑπὸ τῶν μαθητῶν κληθῆναι· ἐνθα προσενεγκάμενον γλυκὺν ἄκρατον καὶ ἱλιγγιάσαντα πεμπταῖον ἀπελθεῖν ἐξ ἀνθρώπων, τρία καὶ ἑβδομήκοντα βίωσαντα ἔτη, κατὰ τὴν τρίτην καὶ τετραρακοστὴν καὶ ἑκατοστὴν Ὀλυμπιάδα, καθά φησιν Ἀπολλόδωρος ἐν Χρονικοῖς.

97.

Strato scholæ præesse cœpit, ut Apollodorus in Chronicis refert, olympiade centesima vicesima tertia, eamque annos octo et decem tenuit.

98.

Moriens Crates, ut Apollodorus in tertio Chronicorum ait, libros reliquit alios quidem philosophicos, alios de comœdia, orationes item pro concione et in legationibus habitas.

99.

Arcesilaus Senthii sive Scythii filius, sicut Apollodorus in tertio Chronicorum ait.

100.

Ponti reges decem annis 218 regnantes imperii principium hoc tempore posuerunt; de quibus Apollodorus et Dionysius scribunt.

101.

Chrysippum in Odeo philosophantem Hermippus ait a discipulis ad sacrificium vocatum fuisse, ibique quum

FRAGMENTA HISTORICORUM.

102.

Ol. 162, 4.

Diogen. Laert. IV, 65, de Carneade: Φησὶ δὲ Ἀπολλόδωρος ἐν Χρονικοῖς ἀπελθεῖν αὐτὸν ἐξ ἀνθρώπων ἔτει τετάρτῳ τῆς δευτέρας καὶ ἐξηκοστῆς καὶ ἑκατοστῆς Ὀλυμπιάδος, βιώσαντα ἔτη πέντε πρὸς τοῖς ὀγδοήκοντα.

103.

Phlegon De longævis, 2: Κτησίβιος ὁ ἱστοριογράφος ἔτη ἑκατὸν τέσσαρα (ἔζησεν), ἐν περιπάτῳ δὲ ἐτελεύτησεν, ὡς Ἀπολλόδωρος ἐν τοῖς Χρονικοῖς δεδήλωκεν.

Eadem Lucian. in Macrobiis 22: Συγγραφέων δὲ Κτησίβιος ἑκατὸν εἴκοσι τεσσάρων ἔτῳ ἐν περιπάτῳ ἐτελεύτησεν, ὡς Ἀπολλόδωρος ἐν τοῖς Χρονικοῖς ἱστορεῖ. In his εἴκοσι ante τεσσάρων delendum esse monet Meursius.

104.

Joseph. Contra Apionem II, 7: Antiochus neque justam fecit templi deprædationem, sed egestate pecuniarum ad hoc accessit, quum non esset hostis, et socios insuper nos suos et amicos aggressus est, nec aliquid dignum derisione illic invenit. Multi et digni scriptores super hoc quoque testantur: Polybius Megaiopolitanus, Strabo Cappadox, Nicolaus Damascenus, Timagenes et Castor chronographus et Apollodorus: qui omnes dicunt, pecuniis indigentem Antiochum transgressum fœdera Judæorum, et spoliasse templum auro argentoque plenum.

ΠΕΡΙ ΓΗΣ sive ΠΕΡΙΓΗΣΙΣ.

LIBER I.

105.

Steph. Byz.: Ταυρόεις, πόλις Κελτική, Μασσαλιωτῶν ἀποικος. Οἱ πολῖται Ταυροέντιοι. Ἀπολλόδω-

oblatum dulce merum hausisset, vertigine fatigari cœpisse, atque ita quinto die defunctum esse, quum septuaginta et tres vixisset annos, olympiade, ut ait Apollodorus in Chronicis, centesima quadragesima tertia.

102.

Refert Apollodorus in Chronicis, Carneadem vita excessisse olympiadis centesimæ sexagesimæ secundæ anno quarto, quum vixisset annos octoginta quinque.

103.

Inter historicos Ctesibius centum quatuor annos natus in Peripato obiit, ut auctor est in Chronicis Apollodorus.

DE ORBE TERRARUM.

LIBER I.

105.

Tauropolis, urbs Celtica, Massiliensium colonia. Cives, Tauroentii. Apollodorus in primo Geographicorum, dicit

ρος ἐν πρώτῳ Γεωγραφουμένων ψησίν, ὅτι τχυροφόρος ἦν ἡ ναῦς ἡ διακομίσασα τοὺς τὴν πόλιν κτίσαντας· οἱ ἀποβριφέντες ἀπὸ τοῦ στόλου τῶν Φωκαέων καὶ προσενηλθέντες αὐτόθι ἀπὸ τοῦ ἐπιστήμου τῆς νεὸς τὴν πόλιν ὠνόμασαν.

Libri index ἐν πρώτῳ Γεωγραφουμένων Heynium movit, ut hoc fragmentum ex Artemidori opere geographico petatum esse mallet. Sed quæ est tituli hujus Apollodorei operis fluctuantia, non est cur auctoris nomen mutemus.

LIBER II.

106.

Idem: Ἀβυλλοί, ἔθνος πρὸς τῇ Τρωγλοδυτικῇ, ἔγγιστα τοῦ Νείλου, ὡς Ἀπολλόδορος ἐν δευτέρῳ Περιηγῆσεως. Libri περὶ γῆς.

107.

Idem: Ἀριανία (leg. Ἀριανοί), ἔθνος προσεχὲς τοῖς Καδουσίαις. Ἀπολλόδορος δευτέρῳ.

108.

Idem: Αὐγίλα, οὐδετέρως, πόλις Λιβύης· Ἀπολλόδορος β' Περιηγῆσεως. Ms. περὶ γῆς.

109.

Idem: Αὐσεῖς, ἔθνος Λιβύης. Ἀπολλόδορος δευτέρῳ Περιηγῆσεως. Codd. περὶ γῆς.

110.

Idem: Γαυγάμηλα, τόπος Περσίδος. Ἀπολλόδορος ἐν τῷ Περι τῆς γῆς δευτέρῳ.

111.

Idem: Ἰβηρίαι δύο, ἡ μὲν πρὸς ταῖς Ἡρακλείαις στήλαις, ἀπὸ Ἰβηρος ποταμοῦ, οὗ μέμνηται Ἀπολλόδορος ἐν τῇ Περι γῆς β'· «Ἐντὸς δὲ Ἡυρήνης Ἰβηρ τ' ἐστὶν μέγας ποταμὸς φερόμενος ἐνδοτέρῳ.» «Ea-

navem, quæ urbis conditores transvexit, pro insigni gessisse taurum, atque hos a classe Phocæensium disiectos et illuc appulsos, urbem a navis insigni nominasse.

LIBER II.

106.

Abylli, gens juxta regionem Troglodyticam, Nili proxima, uti tradidit Apollodorus lib. secundo Periegeseos.

107.

Ariani, gens Cadusiis proxima, auctore Apollodoro in libro secundo.

108.

Augila, genere neutro, urbs Libyæ, Apollodorus libro secundo Periegeseos.

109.

Anses, gens Libyæ, Apollodorus libro secundo Periegeseos.

110.

Gaugamela, locus Persidis, de quo Apollodorus libro secundo de Terra.

111.

Iberiæ duæ sunt. Altera circa columnas Herculeas, ab Ihere flumine sic dicta, cujus Apollodorus libro secundo

dem apud Constantin. Porphyrog. De themat. II, 23, ubi locus plenior servatus. Omnino in hoc, seu potius in iis, quos exscripsit, plurimum Apollodoreorum vestigia agnosco p. 11, 16, 24.» Heynius.

112.

Idem: Λᾶος, πόλις Λευκανίας. Ἀπολλόδορος ἐν τῷ Περι γῆς δευτέρῳ.

113.

Idem: Μάρδοι, ἔθνος Ὑρκανῶν. Ἀπολλόδορος Περι γῆς δευτέρῳ. Λησταὶ δ' οὗτοι καὶ τοξόται.

113 a.

Idem: Μασσύλοι, Λιβυκὸν ἔθνος. Ἀπολλόδορος β'.

114.

Idem: Νάστος, πόλις Θράκης. Γράφεται καὶ Νεστός. Ἀπολλόδορος δευτέρῳ Περιηγῆσει. Leg. δευτέρῳ περὶ γῆς. Heynius.

115.

Idem: Νοῦβαι, ἔθνος Λιβύης παρὰ Νείλῳ. Ἀπολλόδορος δευτέρῳ Περι γῆς. Λέγονται καὶ Νουβαῖοι, ὡς Δαβαῖοι (Berkel. Σαβαῖοι; Holsten., cui Heyn. adstipulatur, Δαμαῖοι), καὶ Νούμιδες οἱ αὐτοί.

116.

Idem: Ὀρβίται, ἔθνος Ἰνδικόν, ὡς Ἀπολλόδορος δευτέρῳ περὶ Ἀλεξανδρείας. «H. e. gens habitans circa Alexandriam Indiæ; non vero, ut opus Apollodori fuerit περὶ Ἀλεξανδρείας. Monuit quoque Berkel.» Heynius. Verum hoc ferri nequit. Verba Ἀπολλόδ. δευτέρῳ περὶ Ἀ. ex satis vulgari veterum libros citandi more significant: Apollodori (Chronicorum) libro secundo, ubi agit de Alexandria in India ab Alexandro magno condita.

Descriptionis terræ meminit: «Cis Pyrenen Iber est, «magnum flumen, ad mediterranea usque devolvens «undas.»

112.

Laos, urbs Lucaniæ, de qua Apollodorus libro secundo de Terra.

113.

Mardi, gens Hyrcanorum, de qua Apollodorus libro secundo de Terra. Latrones isti atque sagittarii.

113 a.

Massyli, Libycus populus. Apollodor. libro secundo.

114.

Nastus, urbs Thraciæ. Scribitur quoque Nestus, auctore Apollodoro libro secundo Periegeseos.

115.

Nubæ, gens Libyæ juxta Nilum, de qua Apollodorus libro secundo de Terra. Idem appellantur etiam Nubari, uti Sabæi, et Numides.

116.

Orbitæ, gens Indica, cujus meminit Apollodorus libro secundo, ubi de Alexandria agit.

117.

Idem: Παροπάμισσος, πόλις ὅρος Ἰνδικῆς, ἀφ' οὗ Παροπαμισσάδαι οἱ παροικοῦντες. Ἀπολλόδωρος δὲ ἐν δευτέρῳ Περὶ γῆς ἀπ' αὐτῶν φησι τὸ ὄρος κεκληθῆσθαι.

118.

Idem: Τόρεται, ἔθνος Ποντικόν. Ἀπολλόδωρος δευτέρῳ Περιηγέσεως. Ms. περὶ γῆς.

119.

Idem: Ὑλλεῖς, ἔθνος Ἰλλυρικόν. Ἀπολλόδωρος ἐν τῷ Περὶ γῆς δευτέρῳ. «Ὑπὲρ δὲ τοὺς Ὑλλους Λιβυρνοὶ καὶ τινες Ἰστροὶ λεγόμενοι Θραῖκες.» Καὶ τὸ Ὑλλικὸν Ὑλλίς. «Πρόκειται Χερβρόνησος Ὑλλικὴ μάλιστα Πελοποννήσου, ὡς φασί, πεντεκαίδεκα πόλεις ἔχουσα παμμεγέθεις οἰκουμένας.» Postrema inde a πρόκειται corrupta sunt, sed quid sibi velint, e Scymno Chio intelligitur. Is enim v. 404:

Ἐξῆς δὲ μεγάλη χερβρόνησος Ὑλλικὴ,
πρὸς τὴν Πελοπόννησόν τι ἐξισουμένη.
Πόλεις δ' ἐν αὐτῇ φασὶ πέντε καὶ δέκα
Ὑλλους κατοικεῖν, ὄντα δ' Ἑλληνας γένει.

Nec tamen propterea cum Heynio putandum hos ipsos Scymni versus Ethnographum adscribere voluisse, sed cum Holstenio vindicanda sunt Apollodoro, ex quo mutatos in sua transtulit Scymnus. Eundem locum laudat Eustath. ad Periegeten p. 184, sed multo etiam contaminationem. Cf. Timæi fragm. 42.

120.

Idem: Ψησοὶ, ἔθνος τῆς Ταυρινίας (Heyn. leg. Ταυρικῆς). Ἀπολλόδωρος ἐν δευτέρῳ Περιηγέσεως (Mss. ἐν β' περὶ γῆς). «Ἐπειτα δ' Ἐρμώνασσα καὶ Κῆπος, τρίτον δὲ τὸ Ψησῶν ἔθνος.»

121.

Idem: Ὠρίται, ἔθνος Ἰνδικὸν αὐτόνομον. Στράβων (p. 720) ... καὶ Ἀπολλόδωρος δευτέρῳ.

«Ἐπειτα δ' Ὠρίτας τε καὶ Γεδρωσίους,
ὧν τοὺς μὲν Ἰνδοὺς, ὡς ἐνοικοῦντας πέτρων ...

«Supplet tertio versu Ἀορνὶν Scaliger ad Euseb. p. 127. Holstenius πέτρων in πέραν mutat: non male. Salmas., qui omnino his de verss. videndus ad Solin. p. 828, b, sic laudat: «Ἐπειτα δ' Ὠρίτας τε καὶ Γεδρωσίους οὐκ ἴσμεν Ἰνδοὺς τοὺς ἐνοικοῦντας πέραν Ἀρβίος.» Heyn. Equidem nil mutandum puto. Verbis ὡς ἐνοικοῦντας πέτρων auctor Oritarum regionis naturam et nomen (ὄρος, πέτρα) explicare voluit.

Sequuntur reliqua fragmenta geographica, quæ, etsi nulla libri notitia adjecta est, probabiliter tamen ad Chronica sive ad opus Περὶ γῆς referuntur.

122.

Strabo XIV, p. 995, D (p. 677), ubi adversus Apollodorum disputat, qui Asiam intra Sinopen et Issum triquetram esse dixerat, quum sit potius quadrilaterum: Νῦν δέ γε ... ἀμαθία τὸ λέγειν τριγωνωειδὲς τὸ τοιοῦτον τετράπλευρον, οὐδὲ χωρογραφικόν· ὁ δὲ καὶ χωρογραφίαν ἐξέδωκεν ἐν κωμικῷ μέτρῳ, Γῆς Περιόδον ἐπιγράφας.

123.

Idem I; 105, R (p. 61), ubi de populorum migrationibus: Οἷον Ἰβήρων μὲν τῶν ἐσπερίων εἰς τοὺς ὑπὲρ τοῦ Πόντου καὶ τῆς Κολχίδος τόπους μετακισμένων, οὓς καὶ ὁ Ἀράξης, ὡς φησιν Ἀπολλόδωρος, ἀπὸ τῆς Ἀρμενίας δρίζει. F. libro secundo petita esse videntur.

124.

Steph. Byz.: Ἀδρανὸν, πόλις Σικελίας ἐν τῇ Αἰτνῇ... Ἀπολλόδωρος δὲ Ἀδρανίτας φησὶ τὸ ἐθνικόν.

125.

Idem: Αἶνος, πόλις Θράκης. ... Ταύτην Ἀπολλόδωρος φησιν ὀνομάσθαι Πολτυοβρίαν. Cf. Biblioth. II, 5, 9, 12, 13.

126.

Idem: Ἀλικαρνασσός. ... Ἀπὸ τοῦ νάσασθαι αὐτὸν (sc. τὸν Ἀνθην) ἀπὸ Τροιζήνης, ὡς Ἀπολλόδωρος.

117.

Paropamissus, mons urbis Indicæ, a quo, qui juxta habitant, Paropamissadæ dicti. Apollodorus autem secundo de Terra, ab ipsis ait montem esse appellatum.

118.

Toretæ, gens Pontica. Apollodorus secundo Periegeos.

119.

Hyllei, populus Illyricus. ... Apollodorus in secundo de Terra: «Supra autem Hyllos Liburni, et quidam Istri dicti Thraces.»

120.

Psessi, gens Taurica. Apollodorus in secundo Periegeos: «Postea vero Hermonassa, et Cepos, tertia vero Psessorum gens.»

121.

Oritæ, populus Indicus liber. Strabo ... et Apollodorus secundo: «Deinde autem Oritas et Gedrosios, quorum illos quidem Indos, utpote inhabitantes petram**

122.

Nunc insecitia est, non regionis descriptio, tanto quadrilatero tria tantum assignare latera. Ille tamen nobis chorographiam edidit versibus comicis, quam Terræ Circuitum inscripsit.

123.

Iberi occidentales in loca ultra Pontum et Colchidem commigrarunt, quos etiam Araxes, ut ait Apollodorus, ab Armenia separat.

124.

Adranum, urbs Siciliæ ad Ætnam. Apollodorus gentile dicit Adranitæ.

125.

Ænus, urbs Thraciæ... Hanc Apollodorus Poltyobriam nominatam esse dicit.

126.

Halicarnassus, ... secundum Apollodorum nomen habet ἀπὸ τοῦ νάσασθαι αὐτὸν (Anthen), i. e. ex eo quod Anthes huc comigraverit ex Træzene.

Cf. Strabo XIV, p. 656, Pausan. II, 30, 8; IX, 22, 5.

127.

Steph.: Ἀλλόβρυγες, ἔθνος δυνατώτατον Γαλατικόν, ὡς Ἀπολλόδωρος.

128.

Idem: Ἀμφιγένεια ... ἔστι κατὰ μὲν Ἀπολλόδωρον τῆς Μακιστίας, κατὰ δὲ τὸν Ἀντίμαχον Μεσσηνίας.

129.

Idem: Ἀντικύρα, πόλεις δύο, ἡ μία Φωκίδος, ... ἡ δὲ ἐν Μαλιεῦσιν, ὡς Ἀπολλόδωρος.

130.

Idem: Αὐτομάλακα, χωρίον Λιβύης. Πολυίστωρ τρίτη· Ἀπολλόδωρος δὲ Αὐτομαλά φησι.

131.

Idem: Βῆσσα, πόλις Λοκρῶν. Ἡρωδιανὸς δι' ἑνὸς σ γράφει, Ἀπολλόδωρος δὲ ... διὰ δύο.

132.

Idem: Δαμαῖοι, ἔθνος παρὰ τοῖς Ἰχθυογράφοις, ὡς Ἀπολλόδωρος.

133.

Idem: Ἐχῖναι, νῆσοι περὶ τὴν Αἰτωλίαν ... Λέγονται καὶ Ἐχινάδες διὰ τὸ τραχὺ καὶ ὀξύ, παρὰ τὸν ἔχινον, ἢ διὰ τὸ πλῆθος ἔχειν ἐχίνων. Ἀπολλόδωρος δὲ ἀπὸ Ἐχίνου μάντεως. Etymol. M. h. v. addit: τοῦ μετὰ Ἀμφιτρύωνος στρατεύσαντος.

134.

Idem: Θέρμη, πόλις Θράκης. Ἀπολλόδωρος δὲ Μακεδονίας φησὶ καὶ Θουχυδίδης (I, 61).

127.

Allobryges, populus Galliae potentissimus, teste Apollodoro.

128.

Amphigenia... secundum Apollodorum, urbs Macistiae; secundum Antimachum, Messeniae.

129.

Anticyra, urbes duae, una Phocidis, ... alia in Malien- sium terra, ut Apollodorus.

130.

Automalaca, oppidum Libyae: Polyhistor libro tertio. Apollodorus vero Automala dicit.

131.

Bessa, urbs Locrorum. Herodianus per unum tantum s scribit, Apollodorus vero... per duo.

132.

Damei, populus juxta Ichthyophagos, ut Apollodorus.

133.

Echinae, insulae circa Aetoliam... Appellantur etiam Echinades vel quia sunt asperae et acutae velut echinus, vel quod echinorum multitudinem habeant. Apollodorus vero ab Echino vate sortitas fuisse nomen asserit.

134.

Therme, urbs Thraciae. Apollodorus Macedoniae dicit, et Thucydides.

135.

Lacedaemon. ... Civis Lacedaemonius. Dicitur etiam per

135.

Idem: Λακεδαίμων. ... Ὁ πολίτης Λακεδαιμόνιος ... λέγεται κατὰ συγκοπὴν Λάκιων· ὡς Ἀπολλόδωρος φησιν, ὡς τοῦ Κυδωνιᾶται οἱ Κύδωνες.

136.

Idem: Μένδη, πόλις Θράκης, ἀπὸ Μένδης γυναι- κός. Ἀπολλόδωρος Μένδιν αὐτὴν φησι.

137.

Idem: Ὀδησσός, πόλις ἐν τῷ Πόντῳ, πρὸς τῷ Σαλμυδησσῷ. Ἀπολλόδωρος δ' ὄρος μέγα τὴν Ὀδησ- σὸν φησιν.

138.

Idem: Πασσαργάδα. .. Ἀπολλόδωρος δὲ ἀρσενι- κῶς φησιν.

139.

Idem: Πέφνον, πόλις Λακωνική, οὐδετέρως. Ἀπολ- λόδωρος δὲ νῆσον αὐτὴν φησιν.

140.

Idem: Σικανία, ἡ περίχωρος Ἀκραγαντίνων. Καὶ ποταμὸς Σικανὸς, ὡς φησιν Ἀπολλόδωρος.

141.

Idem: Τέβερις, ποταμὸς Ἰταλίας, ἐνθα ἡ Ῥώμη καὶ ἡ τῶν Λατίνων ἐστὶ χώρα, ὡς Ἀπολλόδωρος.

142.

Idem: Τένεδος, ... Ἔστι καὶ πόλις Τένεδος πρὸς τῇ Λυκίᾳ. Ἀπολλόδωρος δὲ Παμφυλίας αὐτὴν εἶναι φησι. «Ex loci extrema parte forte colligas, ad libros Περὶ νεῶν spectasse haec.» *Heyn.*

143.

Idem: Φιλωτέρα, πόλις περὶ τὴν Τρωγλοδυτικὴν, Σατύρου κτίσμα. Ἀπολλόδωρος δὲ Φιλωτερίδα καλεῖ.

syncopen Lacon, ut Apollodorus inquit, quemadmodum Cydoniatæ dicuntur Cydones.

136.

Mende, urbs Thraciae, a Mende muliere. Apollodorus Mendin eam vocat.

137.

Odessus, urbs in Ponto juxta Salmydessum. Apollodo- rus vero montem magnum ait esse Odessum.

138.

Passargadae..... quod Apollodorus genere masculino usurpat.

139.

Pephnum, urbs Laconica, neutro genere. Apollodorus vero insulam esse affirmat.

140.

Sicania, regio finitima Agrigentinis. Est etiam fluvius Sicanus, ut inquit Apollodorus.

141.

Tiberis, fluvius taliae, ubi Roma est et Latinorum regio, ut Apollodorus.

142.

Tenedus... Est etiam urbs Tenedos juxta Lyciam. Apol- lodorus vero Pamphyliæ esse dicit.

143.

Philotera, urbs circa Troglodyticam, a Satyro condita. Apollodorus vero Philoteridem vocat.

144.

Idem: Ὠκαλέα, πόλις Βοιωτίας. ... Ὀμηρος. ... ἐκαλεῖτο δὲ Ὠκάλεια, ὡς Ἀπολλόδωρος.

145.

Idem: Ὠρικὸς. ... Ἑκαταῖος λιμένα καλεῖ Ἡπείρου τὸν Ὠρικὸν ... Ἀπολλόδωρος δὲ ὁ θαυμασιώτατος πόλιν αὐτὴν οἶδε.

146.

Idem: Ὠρεὸς, πόλις Εὐβοίας. ... Ὠρεΐτης ... Ἀπολλόδωρος δὲ τετρασυλλάβως φησιν, οὐ διὰ τῆς εἰ διφθόγγου, ἀλλὰ διὰ τοῦ ε καὶ ι, Ὠρεΐτας. « Οὕτω τὴν τῶν Ὠρεΐτῶν νυκτὸς αἰροῦσι πόλιν. » Heynius metro subveniendum putat sic: τῶν Ὠρεΐτῶν αἰροῦσιν οὕτω τὴν πόλιν.

147.

Schol. Apollonii I, 1116: Πεδίον Νηπείας ἐστὶ περὶ Κύζικον. ... Ἀπολλόδωρος δὲ φησι Νηπείας πεδίον ἐν Φρυγίᾳ.

148.

Schol. Pind. Ol. I, 35, ad verba, Δεσπότην Συρακοσίον ἱππογάρμην βασιλῆα: Ineptos dicit Didymus eos, qui Hieronem non Syracusanum, sed Aetnaeum fuisse dicentes, Συρακοσίων ἱππογαρμῶν scribere voluerint: Τότε γὰρ Ἰέρων ἦν Συρακούσιος, καὶ οὐδὲ ἦν Αἰτναῖος, ὡς φησιν Ἀπολλόδωρος.

149.

Schol. Pindari Ol. IX, 63: Πρωτογενείας ἄσται ... τῇ Ὀποῦντι λέγει. ἐκαὶ γὰρ φησι Δευκαλίωνα καὶ Πύρρην οἰκῆσαι, ὧν θυγάτηρ Πρωτογένεια. Ἀπολλόδωρος (δὲ) φησιν, οὐκ ἐν Ὀποῦντι, ἀλλ' ἐν Κύνῳ τὸν Δευκαλίωνα καὶ τὴν Πύρρην οἰκῆσαι. Cf. Strabo IX, p. 651, A (p. 425).

150.

Etymol. M.: Ἑλληνόπολις. Ἀπολλόδωρος. « Ἀτ-

ταλὸς ἐκ τῶν Ἑλληνίδων πόλεων οἰκήτορας συναγαγὼν, ἔκτισε πόλιν, καὶ ὠνόμασεν αὐτὴν Ἑλληνόπολιν. » Add. Stephan. in h. v: Πόλις Βιθυνίας μετὰ τὸν ἀνερκισμὸν Βιθάλης.

ΠΕΡΙ ΝΕΩΝ,

vel

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΝΕΩΝ ΚΑΤΑΛΟΓΟΥ.

LIBER I.

151.

Steph. Byz.: Πλαταιαί, πόλις Βοιωτίας ... κέκληται δὲ ἀπὸ τῆς πλάτης τῆς κώπης, ὡς Ἀπολλόδωρος πρώτῳ τοῦ Καταλόγου. Ἐκλιμνωθείσης τῆς Βοιωτίας, τοὺς παροικοῦντας ταῖς λίμναις Βοιωτοὺς πλῶ πορεύεσθαι ἐπ' ἀλλήλων. Ὅθεν παρὰ τὴν πλάτην καὶ τὴν κώπην τὰς πόλεις κληθῆναι.

Cf. Eustath. ad Il. B, 502, p. 267: Φασὶν ὅτι Κῶπαι καὶ Κωπαῖς ἐκλήθησαν διὰ τὰς κώπας, αἷς ἐγρῶντο οἱ ἐγγώριοι πρὸς ἀλλήλους πλέοντες, διὰ τὸ ἀπολιμνωθῆναι, φασί, τὰ ἐκεῖ. Ὅθεν καὶ ἡ ἐκεῖσε που Πλάταια πόλις παρὰ τὴν πλάτην, ὁ δὲ ἄλλοι τὴν κώπην. Strabo X, p. 406.

152.

Idem: Ἀργουρα, πόλις Θεσσαλίας ἡ πρότερον Ἀργισσα ... Τὸ ἐθνικὸν ἔδει Ἀργουραῖος, ὡς καὶ Φίλων. Ἀπολλόδωρος δὲ φησιν ἐν πρώτῳ Νεῶν καταλόγῳ Ἀργείους ὀνομάζεσθαι. ἢ τῆς προσηγορίας μεταπεσούσης, ἢ διὰ τὸ προσκυροῦν τὰ πεδία τῆς Θεσσαλίας, ἣν δὲ Πελασγικὸν Ἄργος εἶπεν Ὀμηρος. Cf. Eustath. ad Il. B, 738, p. 333, qui τὸν ἀναλεζάμενον τὰ ἐθνικὰ secutus, post alia dicit: Ἀργισσα δὲ ὠνομάσθη ἢ ἀπὸ Ἀργείων ἢ διὰ τὸ προσκυροῦν τοῖς πεδίοις τῆς Θεσσαλίας, ἣν etc. Quare Berkel. Stephani locum,

144.

Ocalea, urbs Boeotiae... Sic Homerus... Vocabatur vero Ocalia, teste Apollodoro.

145.

Oricus... Hecataeus portum Epiri vocat Oricum... Apollodorus autem admirabilissimus urbem eam novit.

146.

Oreus, urbs Euboeae... Gentile Ὠρεΐτης... Apollodorus autem quadrisyllabice inquit, non per εἰ diphthongum, sed per ε et ι, Ὠρεΐτας: « Sic nocte Oreitarum urbem capiunt. »

147.

Campus Nepeae prope Cyzicum est... Apollodorus vero Nepeae campum in Phrygia dicit.

148.

Hiero erat Syracusanus, non vero Aetnaeus, sicut Apollodorus dicit.

149.

Protogeniae urbi... Opuntem dicit; illic enim habitasse ait Deucalionem et Pyrrham, quorum filia Protogenia. Apollodorus vero refert non Opunte, sed Cyni Deucalionem et Pyrrham habitasse.

150.

Hellenopolis. « Apollodorus: Attalus ex Graecis urbibus

colonos postquam collegerat, urbem condidit eamque nominavit Hellenopolin. »

DE NAVIBUS

sive

DE NAVIUM CATALOGO.

LIBER I.

151.

Plataeae, urbs Boeotiae... vocata fuit a palmula remi, ut Apollodorus primo Catalogi: « Quum ab paludibus inundari soleret Boeotia, qui juxta paludes habitant, Boeotios navibus vehentes ad invicem proficisci. Sic a palmula remi (πλάτη) vocatas esse Plataeas, et a remo (κώπη) Copas urbem. »

152.

Argura, urbs Thessaliae (ad Peneum fluvium), antea Argissa dicta... Gentile oportebat esse Argureus, quemadmodum etiam Philo perhibet: verum Apollodorus in primo libro de Naviuum Catalogo tradit, incolas Argivos appellari, vel nomine mutato, vel quod campestris Thessaliae loca, quam Homerus Pelasgicum Argos nominavit, sibi vindicaverint.

quem corruptum esse putat, hoc modo in integrum vult restitui: Ἀπ. δέ φησιν ἐν πρώτῳ νεῶν καταλόγῳ Ἀργισσαν ὀνομάζεσθαι κ. τ. λ. Sed non de urbis, sed de civis nomine jam quaeritur, quod Ἀργεῖους esse Apollodorus dixit. Id gentile est Ἀργείας, cuius nominis alia forma erat Ἀργισσα, ut indicat Eustath. l. l.: Ἰστέον δὲ ὅτι τὴν ῥηθεῖσαν Ἀργισσαν εὕρηται σπάνιά τινα τῶν ἀντιγράφων, Ἀργεῖαν ἔχοντα προπαροξυτόνως διὰ διψόγγου.

153.

Etymol. M.: Ἀσπληδών· φασὶ γὰρ εἶναι Σπληδόνα τὸν Πρεσβῶνος καὶ Στερόπης· Ἀπολλόδωρος δέ φησιν Ἀσκληπιάδην οὕτω λέγειν· Σπληδόνα τ' ἡγαθέην.

Truncata haec, quae ad II. B, 511 spectant, facili negotio restituas ex Eustath. p. 272: Ἦ δὲ Ἀσπληδὼν γράφεται παρ' ἐτέροις καὶ χωρὶς τοῦ α· ἐκλήθη δὲ ἀπὸ Ἀσπληδόνης, υἱοῦ Ποσειδῶνος ἢ Πρεσβῶνος ἢ Ὀρχομένου. Cf. Steph. Byz. h. v., schol. Hom. ad l. l., Etym. M., Strabo IX, p. 637, C (415).

154.

Steph. Byz.: Ὠρωπός. ... Τὸ ἐθνικὸν Ὠρωπιεύς· οὕτω γὰρ ὁ αὐτὸς (sc. Ἀπολλόδωρος) ἐν Νεῶν καταλόγῳ πρώτη· «Ἔστι δ' ἡ Γραῖα τόπος, τῶν Ὠρωπιέων πόλις.»

155.

Strabo IX, p. 621, B, (405): Οἶονται δέ τινες οἷν γράφειν (II. B, 508).

Ἰσὸν τε ζαθέην, Ἀνθηδόνα τ' ἐσχατόωσαν· ἐκτείνοντες τὴν πρώτην συλλαβὴν ποιητικῶς διὰ τὸ μέτρον, ἀντὶ τοῦ

Νῆσαν τε ζαθέην·

ἡ γὰρ Νῆσα οὐδαμοῦ φαίνεται τῆς Βοιωτίας, ὥς φησιν Ἀπολλόδωρος ἐν τοῖς Περὶ νεῶν· ὥστ' οὐκ ἂν εἴη, εἰ μὴ τὴν Ἰσον οὕτως εἴρηκεν.

Eadem Eustath. ad e. l. p. 271, sed Apollodori non meminit. Cf. O. Müller. Orchom. p. 381.

153.

Aspledon (urbs in Boeotum et Locorum confinio, quam etiam Splendonem vocant) nominata est a Spladone Presbonis et Steropae. Apollodorus vero ait Asclepiadem ita dicere: Σπληδόνα τ' ἡγαθέην.

154.

Oropus... Gentile, Oropiens. Sic enim Apollodorus libro primo de Navium Catalogo: «Est autem Graea locus, Oropiorum urbs»

155.

Sunt qui apud Homerum sic putent scribendum:

«Atque Isum sacram positamque Anthedona fine,»
priori syllaba vocis Isos poetice producta, pro:

Nisam sacram.

Nusquam enim in Boeotia invenitur Nisa, sicut docet Apollodorus in Commentariis de navibus. Itaque locum non habet, nisi Isum ita appellaverit.

156.

Apollodorus quoque tradidit, Hyantes memorari, qui e Boeotia profecti, Aetolorum sint facti inquilini.

156.

Strabo X, p. 713, A (p. 464): Καὶ Ἀπολλόδωρος δ' εἴρηκεν ἐκ τῆς Βοιωτίας ἀπελθόντας Ὑαντας ἱστορεῖσθαι καὶ ἐποίκους τοῖς Αἰτωλοῖς γενομένους.

157.

Idem lib. IX, p. 637, B (p. 416), postquam Boeotiae urbes enarraverat: Εὖ γάρ, inquit, τὴν τοιαύτην ὕλην ὑποβεβλήκασιν ἡμῖν οἱ τὰ περὶ τῶν νεῶν συγγράψαντες· οἷς ἀκολουθοῦμεν, ὅταν οἰκεία λέγωσι πρὸς τὴν ἡμετέραν ὑπόθεσιν. Ex quibus apparet, et in superioribus et toto hoc loco de veteri Graecia plura Strabonem ex Commentariis his Apollodori mutuatum esse. Heynius.

158.

Steph. Byz.: Ἀκτὴ· οὕτως ἡ Ἀττικὴ ἐκαλεῖτο ἀπὸ Ἀκταίου τινός. Ἀνὴρ δὲ ἦν αὐτόχθων, ὥς Φαβωρίνος, ὃς ἐβασίλευσεν ἐκεῖ, καὶ ἀφ' ἑαυτοῦ οὕτω τὴν χώραν ὠνόμασε καὶ τοὺς λαούς. Ἀπολλόδωρος δὲ τὰναντία φησὶν· «Οὕτω γὰρ ἐκλήθη διὰ τὸ πολὺ μέρος αὐτῆς καθικνεῖσθαι εἰς θάλασσαν. Τριγώνου γὰρ οὐσης, αἱ συννεύουσαι ὑπὸ τὸ Σούνιον ἐκατέρωθεν δύο πλευραὶ παράλαιοι τυγχάνουσι, δι' ἃς τῶν ἐπὶ Κέκροπος φυλῶν τεττάρων οὐσῶν δύο προστηγόρευσαν Ἀκταίαν καὶ Παραλίαν.» Utrum haec ex opere de Navium Catalogo, an aliunde petita sint, discerni nequit, illud tamen verisimilius. Itaque hunc maxime locum fragmento assignavi, quia Attica post Boeotiam nominatur apud Homerum, cuius in navibus recensendis ordinem etiam Apollodorus secutus est, uti et res ipsa suadet et ex fragmentis libri nota distinctis licet intelligere.

LIBER II.

159.

Strabo VII, p. 457 B (298): Ἀ δ' Ἀπολλόδωρος ἐν τῷ δευτέρῳ περὶ νεῶν προσμεινόμενος εἴρη-

157.

Hujusmodi materiam probe nobis suggererunt illi qui in Catalogum Homeri scripsere: quos sequimur, ubi nostro argumento accommodata tradiderunt.

158.

Acte: sic Attica appellabatur ab Actaeo quodam. Is vir fuit, Phavorino auctore, indigena, qui ibi regnavit, atque de se ita et terram nominavit et populum. Sed alia prorsus statuit Apollodorus, scilicet, ita esse dictam παρὰ τὴν ἀκτὴν, id est, a littore, quia magna illius pars ad mare vergit. Quum enim triangularis sit, latera utrimque Sinium versus vergentia mari adjacent. Hac de causa duas quatuor tribuum sub Cecrope Acteam et Paralam appellarunt.

LIBER II.

159.

Quae Apollodorus in exordio libri secundi de navibus affert, nullo pacto quadrant. Laudat enim is seu-

κεν, ἥκιστα λέγοιτ' ἄν. Ἐπαινεί γὰρ Ἐρατοσθένους ἀπόφασιν, ὅτι φησὶν ἐκεῖνος καὶ Ὅμηρον καὶ τοὺς ἄλλους τοὺς παλαιούς τὰ μὲν Ἑλληνικὰ εἰδέναι, τῶν δὲ πόρρω πολλὴν ἔχειν ἀπειρίαν, ἀπείρους μὲν μακρῶν ὁδῶν ὄντας, ἀπείρους δὲ τοῦ ναυτίλλεσθαι. Συναγορῶν δὲ τούτοις, Ὅμηρόν φησι τὴν μὲν Λύλιδα καλεῖν πετρήεσσαν, ὥσπερ καὶ ἔστι· πολύκνημον δὲ τὴν Ἰττεινὸν, πολυτρήρωνα δὲ τὴν Θίσβην, ποιήεντα δὲ τὸν Ἀλάρτον· τὰ δ' ἀπωθεν οὐτ' αὐτὸν εἰδέναι οὔτε τοὺς ἄλλους. Ποταμῶν γοῦν περὶ τετταράκοντα βεόντων εἰς τὸν Πόντον, μηδὲ τῶν ἐνδοξοτάτων μηδενὸς μεμνήσθαι, οἷον Ἰστρου, Ταναΐδος, Βορυσθένης, Ὑπάνιος, Φάσιδος, Θερμύδοντος, Ἄλως· ἔτι δὲ Σκυθῶν μὲν μὴ μεμνήσθαι, πάντας (πλάττειν Cottaes) δὲ ἀγαστοὺς τινὰς Ἰππημολγοὺς καὶ Γαλακτοφάγους Ἀβίους τε. Παφλαγῶνας τε τοὺς [μὲν] ἐν τῇ μεσουραχίᾳ ἱστορηκέναι παρὰ τῶν περὶ τοῖς τόποις πλησιασάντων, τὴν παραλίαν δὲ ἀγνοεῖν· καὶ εἰκότως γε. Ἀπλουν γὰρ εἶναι τότε τὴν θάλατταν ταύτην καὶ καλεῖσθαι Ἀξενον διὰ τὸ δυσχεῖμερον καὶ τὴν ἀγριότητα τῶν περιοικούντων ἔθνων, καὶ μάλιστα τῶν Σκυθικῶν ξενοφθογόνων καὶ σαρκοφαγούντων καὶ τοῖς κρανίοις ἐκπύμασι χρωμένων· ὕστερον δ' Εὐξείνου κεκληθῆσθαι, τῶν Ἰώνων ἐν τῇ παραλίᾳ πόλεις κτισάντων. Ὁμοίως δ' ἀγνοεῖν καὶ τὰ περὶ Αἴγυπτον καὶ Λιβύην, οἷον τὰς ἀναβάσεις τοῦ Νεῖλου καὶ προσχώσεις τοῦ πελάγους· ὧν οὐδαμοῦ μεμνήσθαι, οὐδὲ τοῦ ἰσθμοῦ τοῦ μεταξὺ τῆς Ἐρυθρᾶς καὶ τῆς Αἰγυπτίας θαλάσσης, οὐδὲ τῶν κατὰ τὴν Ἀραβίαν καὶ Αἰθιοπίαν καὶ τὸν Ὠκεανόν· εἰ μὴ Ζήνωνι τῷ φιλοσόφῳ προσεκτέον γράφοντι·

Αἰθιοπίας θ' ἰκόμεν καὶ Σιδονίους Ἀραβίας τε.

(V. Strab. I, p. 70, A, B.) Οὐ θαυμαστὸν δ' εἶναι περὶ Ὀμήρου· καὶ γὰρ τοὺς ἔτι νεωτέρους ἐκεῖνου πολλὰ ἀγνοεῖν καὶ τερατολογεῖν· Ἡσίοδον μὲν Ἡμίχυνας λέγοντα καὶ Μεγαλοκεφάλους καὶ Πυγμαίους· Ἀλκυῶνα δὲ Στεγανόποδας· Αἰσγύλον δὲ Κυνοκεφάλους καὶ Στερνοφάλους καὶ Μονομμάτους καὶ ἄλλα μυρία. Ἀπὸ δὲ τούτων ἐπὶ τοὺς συγγραφέας βαδίζει Ῥιπαῖα ὄρη λέγοντας, καὶ τὸ Ὠγύγιον ὄρος, καὶ τὴν τῶν Γοργόνων καὶ Ἐσπερίδων κατοικίαν, καὶ τὴν παρὰ Θεοπόμπῳ Μεροπίδα γῆν (v. fr. 76), παρ' Ἐκταταίῳ δὲ Κυμμερίδα πόλιν (v. fr. 2), παρ' Εὐημέρῳ δὲ τὴν Παγγαίαν γῆν, παρ' Ἀριστοτέλει δὲ ποταμίους λίθους ἐξ ἄμμου, ἐκ δὲ τῶν ὀμβρῶν τήκεσθαι (v. Theophrast. Περὶ λίθ. p. 394), ἐν δὲ τῇ Λιβύῃ Διονύσου πόλιν εἶναι, ταύτην δ' οὐκ ἐνδέχεσθαι δις τὸν αὐτὸν ἐξευρεῖν. Ἐπιτείνει (Casaub. ἐπιτιμᾷ) δὲ καὶ τοῖς περὶ Σικελίαν τὴν πλάνην λέγουσι καθ' Ὅμηρον τὴν Ὀδυσσεως· εἰ γὰρ αὖ γρῆναι (fortasse γρῆναι ἄν) τὴν μὲν πλάνην ἐκεῖ γεγονέναι φάσκειν, τὸν δὲ ποιητὴν ἐξωκεανικέναι μυθολογίας χάριν. Καὶ τοῖς μὲν ἄλλοις συγγνώμην εἶναι, Καλλιμάχῳ δὲ μὴ πάνυ, μεταποιουμένῳ γε γραμματικῆς, ὃς τὴν μὲν Γαυδον (Περὶ Γαυδον) Καλυψοῦς νῆσον φησὶ, τὴν δὲ Κόρυραν Σχερίαν· ἄλλους δὲ αἰτιᾶται ψεύσασθαι περὶ Γερήνων, καὶ τοῦ Ἀκακησίου, καὶ Δήμου ἐν Ἰθάκῃ, Πελεθρονίου τε ἐν Πηλῳ, Γλαυκοπίου τε ἐν Ἀθήναις. Τούτοις δὲ μικρὰ τινὰ προσθεῖς τοιαῦτα παύεται, τὰ πλεῖστα μετενέγκας παρὰ τοῦ Ἐρατοσθένους, ὡς καὶ πρότερον ἐμνήσθημεν, οὐκ εὖ εἰρημένα. Τὸ μὲν γὰρ

tentiam Eratosthenis, qui Homerum aliosque veteres ait Græcarum quidem regionum notitia præditos, remotiorum autem admodum esse ignaros, quippe et longorum itinerum imperitos et navigationis. Quibus verbis ille patrocians, Homerum ait Aulidi saxosæ titulum recte tribuisse, quia talis omnino sit: idemque de Eteono callosa, et Thisba columbis abundante, herbosaque Haliarto sentiendum esse: remotiora neque illi, neque reliquis nota fuisse. Nam quum in Pontum circiter quadraginta influant amnes, ne nobilissimorum quidem ullius mentionem eum facere: Istri puta, aut Tanaidis, Borysthenis, Hypanis, Phasidis, Thermodontis, Halyos. Tum Scytharum eum non meminisse: fingere vero quosdam præclaros Equimulgos, Lactivoros, et Abios. Paphlagonas quoque mediterraneos eum cognovisse ex narratione eorum, qui terrestri itinere ad eos accessissent, maritimam autem Paphlagoniam ignorasse: idque rem ita tulisse: illud enim mare tum navigabile non fuisse: sed Axenum, id est inhospitale, appellatum, ob frigoris nimii difficultatem et sævitiam accolentium ibi populorum, maxime Scytharum hospites immolantium et carnibus eorum vescantium ac capitibus poculorum loco utentium. postea temporis Euxinum, id est hospitale, ab Ionibus fuisse appellatum, qui in ora ejus urbes condidissent. Similiter eum fugisse res Ægypti et Africae, ut Nili exundationes, et aggerum in mare congestiones, quorum nusquam meminerit: sicut neque isthmi inter Rubrum et Ægyptium mare, neque eorum quæ in Ara-

bia et Æthiopia sunt atque Oceano: nisi si Zenoni philosopho sit assentiendum, sic scribenti Homericum versum:

Veni et ad Æthiopes, et Sidonios, Arabesque.

Neque vero id de Homero mirum esse: quum etiam ipso posteriores multa et ignoraverint, et prodigiose finxerint: ut Hesiodum Semicanes, Capitones, Pygmaeos; Alemanum Steganopodes (quasi pede præditos, quo supini se tegerent); Æschylum Canicipites, Sternophthalmos (oculos in pectore gerentes), Unoculos, et alia infinita. Ab his se convertit adversum scriptores, qui Rhipeos montes, et Ogygium montem, et Gorgonum ac Hesperidum domicilium tradiderunt: et ad Meropidem Theopompi terram, Cimmeridem Hecataei urbem, Euhemeri Panchæam terram, et Aristotelis lapides fluviales arenosos, qui imbribus liquescant: urbemque ab eo traditam Bacchi in Africa, quam idem bis invenire non possit. Quin et eos insectatur, qui de sententia Homeri Ulyssem circa Siciliam vagatum fuisse affirmant: aut certe dicendum fuisse, Ulyssem quidem eo locorum erroribus actum, sed poetam fabularum induendarum gratia in Oceanum eos amovisse. Ac ceteros quidem venia dignatur, excepto Callimacho: qui grammaticum se professus, Gaudium tamen Calypsus insulam faciat, et de Coreyra Scheriam. Alios item culpatur, qui de Gerenis et Acacesio, de Ithacæ Demo, Pelethronio in Pelio, Glaucopio Athenis falsa scripserint. Atque aliis id genus paucis additis finem facit, quum pleraque de Eratosthene

ιὺς ὕστερον ἐμπειροτέρους γεγονέναι τῶν πάλαι περὶ τὰ τοιαῦτα, καὶ Ἐρατοσθένη καὶ τούτῳ δοτέον· τὸ δ' οὕτω πέρα τοῦ μετρίου προάγειν, καὶ μάλιστα ἐφ' Ὀμήρου, δοκεῖ μοι καὶ ἐπιπληῆσαι τι; δικαίως, καὶ τοῦναντίον εἰπεῖν, ὡς περὶ ὧν ἀγνοοῦσιν αὐτοὶ, περὶ τούτων τῷ ποιητῇ προφέρουσι.

Ad hæc sæpius Strabo respexit, ut demonstrant sequentia :

160.

Strabo I, p. 55, B (p. 31) : Aristarchus Æthiopes bifariam divisos accipit, non ita tamen dirini existimat, ut duæ sint Æthiopiæ, una versus orientem, altera versus occidentem sita; sed unam tantum esse contendit. Τοῦτο δὲ ἀγνοοῦντα τὸν ποιητὴν, ὥσπερ καὶ τὰ ἄλλα, ὅσα εἰρηκεν Ἀπολλόδωρος ἐν τῷ περὶ νεῶν καταλόγου δευτέρῳ, καταψεύσασθαι τῶν τόπων τὰ μὴ ὄντα.

Strabo I, p. 73 B (p. 43) : Non desunt, qui Æthiopiam in nostram Phœnicem transferant, et quæ de Andromeda narrantur, ad Ioppen evenisse dicant; οὐ δὴπου κατ' ἀγνοίαν τοπικὴν καὶ οὐτῶν λεγομένων, ἀλλ' ἐν μύθου μᾶλλον σχήματι, καθάπερ καὶ τῶν παρ' Ἡσιόδῳ καὶ τοῖς ἄλλοις, ἃ προφέρει ὁ Ἀπολλόδωρος, οὐδ' ὃν τρόπον παρατίθησι τοῖς Ὀμήρου ταῦτα, εἰδώς. Τὰ μὲν γὰρ Ὀμήρου τὰ περὶ τὸν Πόντον (v. inf. c. lib. VII, p. 457) καὶ τὴν Αἴγυπτον παρατίθησιν, ἀγνοίαν αἰτιώμενος, ὡς λέγειν μὲν τὰ ὄντα βουλομένου, μὴ λέγοντος δὲ τὰ ὄντα, ἀλλὰ τὰ μὴ ὄντα ὡς ὄντα, κατ' ἀγνοίαν. Ἡσιόδου δ' οὐκ ἂν τις αἰτιάσταιτο ἀγνοίαν, Ἡμίκυνας λέγοντος καὶ Μακροκεφάλους καὶ Πυγμαίους· οὐδὲ γὰρ αὐτοῦ Ὀμήρου ταῦτα μυθεύοντος· ὧν εἰσὶ καὶ οὗτοι οἱ Πυγμαῖοι· οὐδ' Ἀλκμᾶνος Στεγανόποδας ἱστοροῦντος, οὐδ' Αἰσχύλου Κυνοκεφάλους καὶ Στεγανόθαλμους καὶ Μονομμάτους· ὅπου γε οὐδὲ τοῖς

πεζῇ συγγράφουσιν ἐν ἱστορίας σχήματι προσέχοντες περὶ πολλῶν, καὶ μὴ ἐξομολογῶνται τὴν μυθογραφίαν. Φαίνεται γὰρ εὐθὺς, ὅτι μύθους παραπλέκουσιν ἐκόντες, οὐκ ἀγνοίᾳ τῶν ὄντων, ἀλλὰ πλάσει τῶν ἀδυνάτων, τερατείᾳ καὶ τέρψεως χάριν. [Δοκοῦσι δὲ κατ' ἀγνοίαν ὅτι μάλιστα, καὶ πιθανῶς, τὰ τοιαῦτα μυθεύουσι περὶ τῶν ἀδῆλων καὶ τῶν ἀγνοουμένων, gloss.] Θεόπομπος δὲ ἐξομολογεῖται φήσας, ὅτι καὶ μύθους ἐν ταῖς ἱστορίαις ἐρεῖ κρεῖττον ἢ ὡς Ἡρόδοτος καὶ Κτησίας καὶ Ἑλλάνικος καὶ οἱ τὰ Ἰνδικὰ συγγράψαντες.

Idem p. 76, A (p. 44) : Ἀπολλόδωρος δὲ ἐπιτιμᾷ Καλλιμάχῳ, συνηγορῶν τοῖς περὶ Ἐρατοσθένη, διότι, καθάπερ γραμματικὸς ὢν, παρὰ τὴν Ὀμηρικὴν ὑπόθεσιν καὶ τὸν ἐξωκεανισμὸν τῶν τόπων περὶ οὓς τὴν πλάνην φράζει, Γαῦδον (Heyn. Γαῦλον) καὶ Κόρχυραν ὀνομάζει. In seqq. respondet Strabo.

Cum his confer. Tzetz. Chil. VII, 760 :

Ὁ δὲ γε Ἀπολλόδωρος δευτέρῳ καταλόγου, ψυχὴν ἐπαληθεύουσιν ὥσπερ ὁ Τζέτζης ἔχων, τέρατά τε καὶ πλάσματα οἶεται, γράφων ὥδε· « Ἡμίκυνες, Μακρόκρανοι, καὶ οἱ Πυγμαῖοι, πλάσμα· ὥσπερ οἱ Στεγανόποδες καὶ οἱ Στεγανόθαλμοί τε, αὐτοὶ τε Κυνοκέφαλοι μετὰ τῶν Μονομμάτων. Μύθων τε (Heyn. Μῦθοι τε, vel μυθώδεις) Ἰμαντόποδες καὶ Ἰμαντοσκελεῖς τε, Μονοτοκῆται, Ἀβρίνες, καὶ Ἀστομοὶ ὁμοίως, Καὶ οἱ Ὀπισθοδάκτυλοι καὶ οἱ Ἀγελαστοῦντες. »

Strabo XII, p. 831 (p. 553) : Ἀγνοεῖν γὰρ αὐτὸν (τὸν Ὀμηρον sc.) πολλὰ τῶν ἐνδόξων ἔφη (Ἀπολλόδωρος sc.) περὶ τὸν Πόντον, οἷον ποταμοὺς καὶ ἔθνη, etc.

161.

Ex libro secundo fortasse petita sunt etiam hæc.

Strabo I, p. 105 B (p. 61), ubi de populorum migrationibus : Ὅσον Ἰβήρων μὲν τῶν ἐσπερίων εἰς τοὺς ὑπὲρ τοῦ Πόντου καὶ τῆς Κολχίδος τό-

transulerit : quæ supra ostendimus parum esse consentanea. Quippe et Eratostheni, et illi facile dederim, posteriores antiquis in peritia rerum geographicarum præstitisse : sed adeo ultra modum reprehendendo pro-
vectos, maxime in Homerum, videtur mihi merito quispiam objurgare posse : adeoque contrarium asserere, eos poetæ rerum ignorationem exprobrare earum, quas ipsi nesciant.

160.

Poetam, quum id ignoraret, sicut et alia, quæ Apollodorus libro de Recensione navium secundo refert, finxisse de locis falsa.

Quæ sane non ob ignorationem locorum dicuntur, sed fabulæ potius prætextu ; sicut et apud Hesiodum sunt et alios talia, quæ Apollodorus proferens nescit quomodo ea cum Homericis componat. Nam de Ponto et Ægypto ab Homero scripta proferens, inscitia eum culpât, qui voluerit quidem vera dicere, sed ignoratione lapsus falsa pro veris dixerit. At enim Hesiodo nemo ignorationem obiecerit, Semicanes nominanti, et Longicipites, et Pygmaeos (nam hæc fabulæ, ut et Pygmaeorum, Homero quoque vitio non dantur) : neque Alcmani Latipedes,

neque Æschylo Canicipites et Pectoroculatos, et Unoculos ; quid ? quod ne prosa quidem oratione scribentibus animum advertimus multa narrantibus sub historiæ specie, etiamsi non fateantur se fabulas scribere. Statim enim apparet eos fabulas admiscere non ob verorum ignorationem, sed delectationis causa monstra et alia, quæ esse non possunt, fingentes. [Videntur autem vel maxime ignoratione ducti de obscuris et ignotis tam probabiliter fabulari.] Et Theopompus quidem diserte proficitur se in historia fabulas narraturum rectius quam fecerint Herodotus, Ctesias, Hellanicus, et Indicarum rerum scriptores.

Apollodorus, Eratosthenem defendens, Callimachum reprehendit, quod, tametsi grammaticus esset, tamen et contra Homeri institutum, et locorum in Oceano ab hoc expositorum, ad quæ Ulysses pervenerit, Caudum is ac Coreyam nominaverit.

Ait Apollodorus Homerum multa nobilia ignorasse de iis, quæ sunt circa Pontum, utpote flumina et populos.

161.

Iberi occidentales in loca ultra Pontum et Colchidem

πους μετωχισμένων, οὓς καὶ ὁ Ἀράξης, ὥς φησιν Ἀπολλόδωρος, ἀπὸ τῆς Ἀρμενίας δρίζει.

162.

Schol. ad Hom. II. Θ, 284, Herculem narrat Troja potitum Hesionei captivam muneri dedisse Telamoni, atque filium quem hic ex Trojanana muliere suscepisset nominatum esse Teucrum. Addit: Ἡ δὲ ἱστορία ἀκριβέστερον εἴρηται παρὰ τε ἄλλοις πολλοῖς καὶ παρὰ Ἀπολλωνίῳ (Ἀπολλοδώρῳ Heynius) τῷ γραμματικῷ ἐν τῷ δευτέρῳ τῶν γενῶν (leg. περὶ νεῶν. Schol. Didymi ἐν καταλόγῳ νεῶν).

LIBER V.

163.

Athenæus III, 7, p. 82, B: Ὅτι δὲ ἡ Σιδουῆς τῆς Κορίνθου ἐστὶ κώμη, Ῥιανὸς εἴρηκεν ἐν πρώτῃ Ἡρακλείδῃ, καὶ ὁ Ἀπολλόδωρος ὁ Ἀθηναῖος ἐν πέμπτῳ περὶ νεῶν καταλόγου.

LIBER VII.

164.

Steph. Byz.: Λιταί, πόλις Λακωνική. Ἀπολλόδωρος ἐβδόμῳ.

165.

Strabo VIII, p. 566, A (368): Primas Argolici sinus partes Lacones, reliqua Argivi tenent. Laconum est inter alias urbes καὶ ἡ λιμηρὰ Ἐπίδαυρος, ὥς Ἀρτεμίδωρος φησιν. Ἀπολλόδωρος δὲ Κυθήρων πλησίον ἱστορεῖ ταύτην· εὐλίμενον δὲ οὔσαν βραχέως καὶ ἐπιτεταγμένως Λιμηρὰν εἰρῆσθαι, ὥς ἂν λιμενηρὰν, μεταβεβληκέναι δὲ τούνομα. Cf. Steph. Byz. in Ἐπίδαυρος et intpp.

commigrarunt, quos etiam Araxes, ut ait Apollodorus, ab Armenia separat.

162.

Historia explicatius narratur tum ab aliis multis tum ab Apollodoro grammatico in libro secundo operis de Navium catalogo.

LIBER V.

163.

Siduntem vicum esse Corinthii agri, Rhianus dixit primo libro Heracleæ, et Apollodorus Atheniensis quinto de Navium Catalogo.

LIBER VII.

164.

Litæ, urbs Laconica. Apollodorus septimo.

165.

Epidaurum Limeram Apollodorus Cytheris vicinam facit, atque ob portus (limen is Græce dicitur) commoditatem Limeneram, ac postea conciso vocabulo Limeram fuisse cognominatam.

LIBER VIII ET SEQUENTES.

166.

Stephanus: Ὡλενος... Ἀπολλόδωρος δὲ ἀρσενικῶς αὐτὴν φησιν ἐν ὀγδῶ τοῦ νεῶν καταλόγου· « Τὸν Ὡλενον καὶ τὴν Παλλήνην νῦν μὲν οὐκέτι εἶναι συμβέβηκεν. »

167.

Strabo X, p. 696, A (353), de Cephallenia olim Samo et Same dicta: Ἀπολλόδωρος δὲ τότε μὲν ἐν τῷ ἐπιθέτῳ λέγων διεσπάλθαι τὴν ὁμωνυμίαν (in aliis codd. ἀμφιβολίαν), εἰπόντα· « Σάμοιό τε παιπαλοέσσης, » ὥς τὴν νῆσον λέγοντα· τότε δ' ἀντιγράφεσθαι δεῖν· « Δουλιχίῳ τε Σάμῳ τε », ἀλλὰ μὴ « Σάμῃ τε », δηλὸς ἐστὶ τὴν μὲν πόλιν Σάμην καὶ Σάμον συνωνύμως ὑπολαμβάνων ἐκφέρεσθαι, τὴν δὲ νῆσον Σάμον μόνον· ὅτι γὰρ Σάμῃ λέγεται ἡ πόλις, δηλὸν εἶναι ἐκ τοῦ διαριθμούμενον τοὺς ἐξ ἐκάστης πόλεως μνηστῆρας φάναι, « Ἐκ τε Σάμης πίσυρές τε καὶ εἴκοσι φῶτες ἔασι, » καὶ ἐκ τοῦ περὶ τῆς Κτιμένης λόγου· « Τὴν μὲν ἔπειτα Σάμηνδ' ἔδωσαν. »

Idem p. 700, C (p. 457), de insula Asteria juxta Cephalleniam: Ὁ δὲ Ἀπολλόδωρος μένειν καὶ νῦν, καὶ πολίχνην λέγει ἐν αὐτῇ Ἀλαλχομενάς τὸ ἐπ' αὐτῇ τῷ ἰσθμῷ κείμενον.

168.

Idem X, p. 706, A (p. 460): Artemidorus Chalcidem sive Chalciam Ætoliæ montem inter Acheloum et Pleuronem ponit; Ἀπολλόδωρος δὲ, ὥς πρότερον εἶπον (p. 692, A, B [451], sed Apollodoro non laudato), ὑπὲρ τῆς Μολυκρίας καὶ τὴν Χαλκίδα καὶ τὴν Ταφιασσὸν καὶ τὴν Καλυδῶνα μεταξὺ ἰδρῦσθαι φησὶ τῆς Χαλκίδος.

Ibid. paullo post: Τῆς δὲ μεσογαίας κατὰ μὲν

LIBER VIII.

166.

Olenus... Apollodorus masculino genere hanc vocem usurpans dicit in octavo Navium catalogi: « Olenum et « Pallenem nunc quidem non amplius esse contigit. »

167.

Apollodorus alibi quidem, vitandæ ambiguitatis causa, salebrosæ cognomento Samum distingui, ac pro insula poni tradens, alibi « Dulichiumque Samumque, » non « Samenque » scribi volens, satis ostendit, se putare urbem Samen Samumque promiscue appellari, insulam vero Samum duntaxat; nam urbi nomen esse Samen liquere ex eo, quod procos enumerans, qui e quavis fuerint urbe, dixerit: « Viginti venere Samo juvenes quatuorque, » et quod de Ctimena narratur: « Hanc posthac misere Samen. »

Apollodorus etiamnum manere ait Asteriam insulam, inque ea oppidulum Alalcomenas, in ipso positum Isthmo.

168.

Apollodorus, sicut ante dixi, Chalcidem sive Chalciam montem supra Molycriam et Chalcidem et Taphiassum, et Calydonem collocat, in medio Pleuronis et Chalcidis urbis. In mediterraneis apud Acarnaniam Apollodorus quos-

τὴν Ἀκαρνανίαν Ἐρυσιχαίους τινὰς φησὶν Ἀπολλόδωρος λέγεσθαι, ὧν Ἀλκμάν μέμνηται.

169.

Strabo, X, p. 727, B (p. 474) : Μέγεθος δὲ (Cretæ) Σωσικράτης μὲν, ὃν φησὶν ἀκριβοῦν Ἀπολλόδωρος τὰ περὶ τὴν νῆσον, ἀφορίζεται, κ. τ. λ.

170.

Idem VIII, p. 521, C (338), ubi de Elide, in qua fl. Selleis, ad quam sita Ephyra, diversa a ceteris Ephyris, etiam Thesprotica : Ἀπολλόδωρος δὲ διδάσκων, ὃν τρόπον ὁ ποιητὴς εἶωθε διαστέλλεσθαι τὰς δμῶν νυμίας, οἷον ἐπὶ τοῦ Ὀρχομενοῦ, τὸν μὲν Ἀρκαδικὸν πολύμηλον καλῶν, τὸν δὲ Βοιωτικὸν Μινυεῖον, καὶ Σάμον Θρηϊκίην, συντιθεῖς,

Μεσσηγὺς δὲ Σάμου καὶ Ἰμβρου, ἵνα χωρίσῃ ἀπὸ τῆς Ἰωνικῆς, οὕτω φησὶ καὶ τὴν Θεσπρωτικὴν Ἐφυραν διαστέλλεσθαι τῷ τε « τηλόθεν » καὶ τῷ « ποταμοῦ ἀπὸ Σελλήεντος. » Ταῦτα δ' οὐχ ὁμολογεῖ τοῖς ὑπὸ τοῦ Σκηψίου Δημητρίου λεγομένοις, παρ' οὗ μεταφέρει τὰ πλείστα. Ἐκεῖνος γάρ οὐ φησὶν εἶναι Σελλήεντα ἐν Θεσπρωτοῖς ποταμὸν, ἀλλ' ἐν τῇ Ἠλείᾳ παρὰ τὴν ἐκεῖ Ἐφυραν, ὡς προείπομεν, κ. τ. λ.

Schol. Il. N, 301 : Quattuor sunt urbes Ephyræ nomine : Nūn οὖν λέγει τοὺς καλουμένους Κρανωνίους ἐν Θεσσαλίᾳ, ὡς Ἀπολλόδωρος ἱστορεῖ. Cf. Eustath. ad Od. B, p. 1415, 50.

Schol. codicis Hamburgensis ad. Hom. Odys. A, 259 : Ἐξ Ἐφύρης ἀνιόντα παρ' Ἰλλου Μερμερίδαο.] Ἰάσων ἄμα τῇ Μηδείᾳ ἐν Ἐφύρᾳ τῆς Θεσπρωτίας παραγενόμενος ἴσχει Φέρητα · οὗ Μέρμερος · οὗ Ἰλλος · οἵτινες ἐβασίλευσαν Θεσπρωτίας · ὡς ἱστορεῖ Ἀπολλόδωρος ὁ Ἀθηναῖος. « Habuit ergo ante oculos Apollodorus et is, quem exscripsit Eustath. ad e. l. Odys. p. 1416, l. 2. » Heynius.

dam Erysichæos esse ait : quorum mentionem facit Alcman.

169.

Magnitudinem (Cretæ) insulæ Sosicrates, quem res hujus insulæ exquisite tradidisse Apollodorus ait, definit.

170.

Apollodorus docens qua ratione Homerus soleat homonyma vocabula distinguere, ut quum Orchomenum Arcadiæ « pecoris divitem, » Beotiae ejusdem nominis urbem « Minyium » appellat : et Samum Thraciam apposito adjectivo dicit, vel sic, « Samum inter et Imbrum, » ut ab Ionica insula distinguat : sic eum ait etiam Thesproticam Ephyræm distinguere ab aliis, voce « procul » et « a flumine » *Selleente*. Atqui hæc non conveniunt cum iis, quæ Demetrius Scepsius dicit, a quo iste pleraque transfert. Hic enim non in Thesprotis, sed in Elea apud Ephyræm illic sitam tradit flumen esse Selleentem, ut ipsi quoque in antecedentibus docuimus.

Hoc loco Homerus [Il. N, 301] Cranonios (qui antea Ephyræi dicebantur) intelligit, ut narrat Apollodorus.

Iason Ephyræ, Thesprotiæ urbe, una cum Medea versatus ex ea filium suscepit Pheretem ; hujus est Mer-

Eustath. ad Odys. B, 328 : Ἡ καὶ ἀπὸ Ἐφύρης τῆς προϊστορηθείσης, τῆς διὰ Μηδείαν πολυφαρμάκου, ὡς ἱστορεῖ Ἀπολλόδωρος ὁ Ἀθηναῖος.

171.

Suidas : Κάλυμνος, ὁ ἐν Αἰγύπτῳ σῖτος · ἀντὶ τοῦ Καλύμνιος. Ὁ γὰρ Φιλάδελφος ἐκ Καλυδῶν (editt. Καλυδῶνος) μετήγαγε τὸ σπέρμα. Ὁ (δὲ) Ἀπολλόδωρος φησὶ λέγεσθαι Καλύδνας ὡς Καλύδας.

Etymol. M : Κάλυμνος ὁ ἐν Αἰγύπτῳ σῖτος. Ἄντ τοῦ Καλύμνιος. Ὁ γὰρ Φιλάδελφος ἐκ Καλυδῶν μετήνεγκε τὸ σπέρμα. « Νήσους τε Καλυδνάς », ἃς Ἀπολλόδωρος φησὶ λέγεσθαι Καλύδνας ὡς Καλύδας.

Postrema spectant ad Il. B, 677. Cf. de hi. Calydnis insulis, sicut de illis quæ e regione Trojæ juxta Tenedum sitæ erant, Strabo X extrem., XIII, p. 900, Steph. Byz., Eustath. ac Dionys. 530, Lycophron. 25, O. Müller. Orchom. I, p. 109, 421.

172.

Strabo VIII, p. 568, C (p. 370) : Περὶ δὲ τῇ Ἑλλάδος καὶ Ἑλλήνων καὶ Πανελλήνων ἀντιλέγεται. ... Ἀπολλόδωρος δὲ μόνους τοὺς ἐν τῇ Θετταλίᾳ καλεῖσθαι φησὶν Ἑλληνας (Il. B, 684).

Μυρμιδόνες δ' ἐκαλοῦντο καὶ Ἑλληνες. Ἡσίοδον μὲντοι καὶ Ἀρχίλοχον ἤδη εἰδέναι καὶ Ἑλληνας λέγεσθαι τοὺς σύμπαντας καὶ Πανελλήνας · τὸ μὲν περὶ Προϊτίδων λέγοντα, ὡς « Πανελλήνες ἐμνήστευον αὐτάς, » τὸν δὲ, ὡς « Πανελλήνων διζὺς ἐν Θάσον συνέδραμεν. »

173.

Strabo VI, p. 390, B (p. 254) : Φιλοκτήτου δ' ἐστὶ καὶ ἡ παλαιὰ Κρίμισα περὶ τοὺς αὐτοὺς τόπους. Ἀπολλόδωρος δὲ ἐν τοῖς Περὶ νεῶν, τοῦ Φιλοκτήτου μνησθεὶς, λέγειν τινὰς φησὶν, ὡς εἰς τὴν Κροτωνιάτιν ἀφικόμενος Κρίμισαν ἄκραν οἰκίσαι, καὶ Χώνην

merus, hujus Illus, qui in Thesprotia regnaverunt, referente Apollodoro Atheniensi.

Ephyra, propter Medeam venenis abundans, ut narrat Apollodorus Atheniensis.

171.

Κάλυμνος, frumentum Ægyptium : pro Καλύμνιος. Philadelphus enim ex insulis Calydnis semen in Ægyptum transtulit. Apollodorus tradit Καλύδνας dici ut Καλύδας.

172.

De Hellade, et de Hellenibus ac Panhellenibus res habet controversiam. ... Apollodorus solos eos, qui in Thessalia erant, Hellenes appellari ab Homero ait :

Myrmidones dicuntur, et Hellenes.

Hesiodum tamen et Archilochum jam scivisse, etiam Hellenes dici omnes Græcos et Panhellenes, quorum alter de Proctidibus dixerit, Panhellenes (universos Græcos) earum conjugia ambivisse : alter, Panhellenum robur Thasum concurrisse.

173.

Philoctetæ opus est etiam Crimisa vetus, eadem in regione (sc. in Lucania). Apollodorus in Commentario de navibus, facta Philoctetæ mentione, quosdam ait referre, eum, quum in Crotoniatarum pervenisset agrum, Crimisam arcem condidisse, superque ea urbem Chio-

πόλιν ὑπὲρ αὐτῆς, ἀφ' ἧς οἱ ταύτῃ Χῶνες ἐκλήθησαν· παρ' αὐτοῦ δέ τινες σταλέντες εἰς Σικελίαν, περὶ Ἐρυκα μετὰ Αἰγέστου τοῦ Τρωὸς Αἰγέσταν τειχίσαι (sc. λέγονται).

174.

Schol. Apollonii III, 1090: Αἰμονία τοπρότερον ἢ Θεσσαλία ἐκαλεῖτο. Καὶ ἄλλας δὲ ἔσχεν ὀνομασίας. Ἐλέγετο δὲ καὶ Πυρρῳδία (lego: Πυρραία, ut apud Strabon. lib. IX, fin. *Heyn.*) ἀπὸ Πύρρας τῆς Δευκαλίωνος, [ἢ Θεσσαλία ἐκαλεῖτο τοπαλιὸν Πύρρα] ὡς Ῥιανός·

Πύρραν δὴποτε, τήν γε παλαιότεροι καλέεσκον Πύρρας Δευκαλίωνος ἀπ' ἀρχαίας ἀλόχοιο· Αἰμονίην δ' ἐξ αὐτῆς ἀφ' Αἰμονος, ὃν ῥα Πέλασγος γείνατο φέρτατον υἱόν· ὁ δ' αὖ τέκε Θεσσαλον Αἷμων· τοῦ δ' ἄπο Θεσσαλίην λαοὶ μετεφημίξαντο.

Οἱ δὲ ἀπὸ Θεσσαλοῦ τοῦ Φειδίππου πατρός, τοῦ Ἡρακλείδου, μετὰ τὰ Τρωϊκὰ κληθῆναι φασί. (V. II. B, 678.) Διαιρεῖται δὲ εἰς μέρη τέσσαρα· Πελασγιῶτιν, Θεσσαλιῶτιν, Ἰωλκίτιν, Φθιωτιν. Ταῦτα παρατίθεται Ἀπολλόδωρος ἐν νεῶν καταλόγῳ.

175.

Strabo VII, p. 505, B (328), Helli vel Selli circa Dodonam: Οἶονται δὲ, φησὶν ὁ Ἀπολλόδωρος, ἀπὸ τῶν ἐλῶν τῶν περὶ τὸ ἱερὸν οὕτω καλεῖσθαι. Τὸν μέντοι ποίητὴν οὐ λέγειν Ἑλλοὺς, ἀλλὰ Σελλοὺς ὑπολαμβάνει τοὺς περὶ τὸ ἱερὸν, προσθεῖς, ὅτι καὶ Σελλήεντά τινα ὀνομάζει ποταμόν. Ὀνομάζει μὲν οὖν, ὅταν φῇ (II. B, 659)·

Τηλόθεν ἐξ Ἐφύρας ποταμοῦ ἀπὸ Σελλήεντος·

ἐν δὲ Θεσπρωτοῖς Ἐφύρας, ἀλλ' ἐν τοῖς ἐντὸς Ἠλείοις· ἐκεῖ γὰρ εἶναι τὸν Σελλήεντα, ἐν δὲ Θεσπρωτοῖς οὐδένα, οὐδ' ἐν Μολοττοῖς.

« In loco valde corrupto Casaub. cum Xylandro supplet: Οὐ τῆς ἐν Θεσπρωτοῖς Ἐφύρας, quasi non Thesprotiae Ephyrā, sed Elidis intelligi in loco Homérico voluerit Apollodorus. Ita vero aliter ille in his, quam in Bibliotheca

nen, a qua Chones in ea regione dicti; et missos ab eo quosdam in Siciliam ad Erycem cum Aegesto Trojano, Aegestam urbem aedificasse.

174.

Thessalia prius dicebatur Haemonia, atque alia nomina habebat. Appellabatur etiam Pyrrhodia (*vel potius* Pyrrhaea) a Pyrrha Deucalionis conjugē, ut dicit Rhianus:

Pyrrham, quam antiquiores nominabant a Pyrrha, Deucalionis vetusta conjugē; [Pelagus rursus terram nominabant Haemoniam ab Haemone, quem genuit fortissimum filium. Haemon vero procreavit Thes-
[salum,

a quo Thessaliam populi eam mutato nomine dixerunt.

Alii Thessaliam a Thessalo Phidippi patre, Heraclida, post Troica denominatam volunt. Dispescitur vero in quatuor partes, Pelasgiotidem, Thessaliotidem, Iolciotidem, Phthiotidem. Haec apponit Apollodorus in Nativum Catalogo.

II, 7, 6, statuisse videri debet: nam ibi in Epiro res Herculis gestas enarrat: Phylantis autem filia Astioche. Verum apponemus statim locum alium Strabonis, ex quo patebit locum paullo ante recitatum lacuna laborare ante ista: Ἐν δὲ Θεσπρωτοῖς Ἐφύρας. Excidit enim mentio Demetrii Scepsii, ejus illa fuit admonitio: ad Ephyrā Thesproticā Sellectem esse nullum: hanc Elidis esse fluvium. Ceterum ad Strabonis mentem spectat similis versus II. O, 531, de Phyleo. Nata diversitas ex nominis similitudine Phylei et Phylantis. De Ephyrā Epiri nemo dubitet: cf. Stephan. Byz.; sed de amne Sellecte dubitatur. *Heyn.* Quare Sichenkees. lacunam explendam censet hunc fere in modum: Ὁ δὲ Σκήψιος Δημήτριος οὐ φησιν εἶναι τῆς ἐν Θεσπρωτοῖς Ἐφ., ἀλλὰ τῆς ἐν τοῖς...

ΤΡΩΙΚΟΣ ΔΙΑΚΟΣΜΟΣ.

176.

Strabo XII, p. 829, C (p. 552), ubi agit de versibus Hom. II. B, 856:

Αὐτὰρ Ἀλιζώνων Ὀδῖος καὶ Ἐπίστροφος ἦρχον, τηλόθεν ἐξ Ἀλύθης, ὅθεν ἀργύρου ἐστὶ γενέσθη.

Postquam de Theopompi, Demetrii Scepsii, Menecratis sententiis disputaverat, pergīt ita: Πρὸς Ἀπολλόδωρον δὲ περὶ τῶν αὐτῶν ἐν τῷ Τρωϊκῷ διακόσμῳ διαλεγόμενον, πολλὰ μὲν εἴρηται πρότερον, καὶ νῦν δὲ λεκτέον. Οὐ γὰρ οἶεται δεῖν δέχεσθαι τοὺς Ἀλιζώνας ἐκτὸς τοῦ Ἄλυσος· μηδεμίαν γὰρ συμμαχίαν ἀφ' ἑλθαι τοῖς Τρωσὶν ἐκ τῆς περαιᾶς τοῦ Ἄλυσος. In sequentibus Apollodorum refutare studet. Ἀλλ' οὐδὲ δόξαν ἔχει τοιαύτην τῶν παλαιῶν εἰπεῖν, ὡς συμφωνούντων ἀπάντων, μηδένας ἐκ τῆς περαιᾶς τοῦ Ἄλυσος κοινωνῆσαι τοῦ Τρωϊκοῦ πολέμου. Πρὸς τούναντίον δὲ μᾶλλον εὗροι τις ἂν μαρτυρίας. Μαιάνδριος γοῦν ἐκ τῶν Λευκοσύρων φησὶ τοὺς Ἐνετοὺς ὁρμηθέντας συμμαχεῖν τοῖς Τρωσὶν. Deinde per-

175.

Censent, inquit Apollodorus, Hellos vel Sellos a paludibus (*hele* Graecis hoc est), quae sunt circa Dodonaeum templum, sic dictos; ipse quidem poetam non Hellos, sed Sellos vocare templi accolae existimat, additque nominari ab Homero etiam fluvium quendam Sellectem. Quem quidem hoc versu poeta nominat:

Ex Ephyrā procul hinc, ad flumen Sellectem.

Demetrius Scepsius vero non vult intelligi Ephyrā Thesprotiae, sed eam quae est apud Eleos intra Peloponnesum habitantes: ibi enim esse id nominis fluvium, nullum vero apud Thesprotos, neque apud Molossos.

TROJANARUM COPIARUM RECENSUS.

176.

Contra Apollodorum de iisdem in Trojani exercitus recensione disserentem, etsi jam multa diximus, tamen etiam nunc dicendum est. Nec enim putat Halizonas esse extra Halyn intelligendos: nulla enim auxilia Trojanis venisse ex iis, quae sunt trans Halyn, regionibus.

git p. 830, C (553): Αὐτὸς δὲ ὁ Ἀπολλόδωρος πα-
ρατίθησι τὸ τοῦ Ζηνοδότου, ὅτι γράφει (II. B, 852).

Ἐξ Ἑνετῆς, ὅθεν ἡμιόνων γένος ἀγροτεράων.

Ταύτην δὲ φησιν Ἐκαταῖον τὸν Μιλήσιον δέχεσθαι
τὴν Ἀμισόν. Ἡ δὲ Ἀμισὸς εἴρηται διότι τῶν Λευκο-
σύρων ἐστὶ, καὶ ἐκτὸς τοῦ Ἄλλυος.

177.

Strabo XIV, p. 976, B (661): Τοῦ ποιητοῦ δὲ
εἰρηκότος οὕτως (II. B, 867).

Μάσθλης αὖ Καρῶν ἡγήσατο βαρβαροφώνων.

οὐκ ἔχει λόγον, πῶς τοσαῦτα εἰδὼς ἔθνη βάρβαρα,
μόνους εἴρηκε βαρβαροφώνους τοὺς Κᾶρας, βαρβάρους
δὲ οὐδένας. Οὐτ' οὖν Θουκυδίδης ὁρθῶς· οὐδὲ γὰρ
λέγεσθαι φησι βαρβάρους, διὰ τὸ μηδὲ Ἑλληνὰς πω
ἀντίπαλον εἰς ἓν ὄνομα ἀποκεκρίσθαι· τὸ τε γὰρ, Μηδὲ
Ἑλληνὰς πω, ψεῦδος αὐτὸς ὁ ποιητὴς ἀπελέγχει.

Ἀνδρὸς, τοῦ κλέος εὐρὺ καὶ Ἑλλάδα καὶ μέσον Ἄργος·
καὶ πάλιν.

Εἴτ' ἐθέλης τερφεῖναι ἄν' Ἑλλάδα καὶ μέσον Ἄργος.

Μὴ λεγομένων τε βαρβάρων, πῶς ἔμελλεν εὖ λεγόν-
σεσθαι τὸ βαρβαροφώνων; Οὐτε δὴ οὗτος εὖ· οὐτ'
Ἀπολλόδωρος ὁ γραμματικὸς, ὅτι τῷ κοινῷ ὀνόματι
ἰδίως καὶ λοιδορίως ἐχρῶντο οἱ Ἑλληνες κατὰ τῶν
Καρῶν, καὶ μάλιστα οἱ Ἴωνες, μισοῦντες αὐτοὺς διὰ
τὴν ἔχθραν καὶ τὰς συνεχεῖς στρατείας. Ἐχρῶν γὰρ
οὕτω βαρβάρους ὀνομάζειν. Ἡμεῖς δὲ ζητοῦμεν, διὰ
τί βαρβαροφώνους καλεῖ, βαρβάρους δ' οὐδ' ἀπαξ.
Ὅτι, φησὶ, τὸ πληθυντικὸν εἰς τὸ μέτρον οὐκ ἐμπί-
πτει, διὰ τοῦτ' οὐκ εἴρηκε βαρβάρους. In sequenti-
bus Strabo respondet.

Ipsa Apollodorus Zenodoti istuc adducit, quod scribat:

Ex Heneta, mulas regio quæ gignit agrestes.

Hanc asserit Henetam ab Hecataeo Milesio accipi pro urbe
Amiso. Demonstravimus autem, Leucosycorum esse
Amisum, et extra Halyn sitam.

177.

Quum Homerus dixerit: « At Masthles Cares du-
xit barbarilingues: quæstio oritur, cur, qui tam
multas gentes norat barbaras, solos Cares barbarilingues
dixerit, barbaros nullos. Non recte Thucydides, qui pro-
pterea negat ab eo barbaros appellari, quia ne Græci
quidem, quorum nomen his opponeretur, in unum nomen
secreti erant. Nam quod de Græcis ille dicit, falsi ipse
Homerus convincit:

Gloria cujus summa per Helladaque et medium Argos;
et iterum:

Si libet oblectare per Hellada te et medium Argos.

Tum si nulli dicebantur barbari, quomodo recte dicturus
erat barbarilingues? Igitur neque hic recte, neque Apol-
lodoros grammaticus qui ait, communi nomine pecu-
liariter et conviciandi causa Græcos usos, maxime Iones
adversus Cares, quos odio haberent ob assiduas inimi-
citas atque bella. Etenim hac ratione fuerunt barbari
nominandi. Nos autem causam quaerimus, cur ne se-
mel quidem barbarorum facta mentione, barbarilinguini
meminerit. Ille ait, pluralem casum Barbaros non recipi

178.

Idem XIV, p. 995, A (p. 677): Ὁ γὰρ Ἀπολλό-
δωρος ἐν τοῖς Περὶ νεῶν ἔτι καὶ τοιαῦτα λέγει· τοὺς
γὰρ ἐκ τῆς Ἀσίας ἐπικούρους τῶν Τρώων ἀπαντας
κατηριθμεῖσθαι φησιν ὑπὸ τοῦ ποιητοῦ τῆς χεβρόνῆ-
σου κατοίκους ὄντας, ἧς ὁ στενότατος ἰσθμὸς ἐστὶ τὸ
μεταξὺ τοῦ κατὰ Σινώπην μυχοῦ καὶ Ἰσσοῦ· αἱ δὲ
ἐκτὸς πλευραὶ, φησὶ, τριγωνοειδοῦς οὐσῆς, εἰσὶ μὲν
ἄνισοι, παρήκουσι δὲ ἡ μὲν ἀπὸ Κιλικίας ἐπὶ Χελι-
δονίας, ἡ δ' ἐνθὲνδε ἐπὶ τὸ στόμα τοῦ Εὐξείνου, ἡ δ'
ἐπὶ Σινώπην πάλιν ἐνθὲνδε. Inde refellit singula
Strabo; tum p. 996, B, quum Ephorus dixisset,
illam Chersonesum inhabitare gentes sedecim,
Διαιτῶν ταῦτα ὁ Ἀπολλόδωρος ἐπτακαιδέκατον φησὶν
εἶναι τὸ τῶν Γαλατῶν, ὁ νεώτερον ἐστὶ τοῦ Ἐφόρου·
et iterum p. 998, A: Ἀπολλόδωρος δὲ τούτων μὲν
ἐφρόντισεν οὐδὲν, τοῖς δὲ ἑκκαίδεκα ἔθνεσι προστίθῃσιν
ἐπτακαιδέκατον, τὸ τῶν Γαλατῶν, ἄλλως μὲν χρή-
σιμον λεγόντων, πρὸς δὲ τὴν δίαίταν τῶν τοῦ Ἐφόρου
λεγομένων ἢ παραλειπομένων οὐδὲν δέον· εἴρηκε δὲ
τὴν αἰτίαν αὐτὸς, ὅτι ταῦτα πάντα νεώτερα τῆς ἐκεί-
νου ἡλικίας. Μεταβὰς δ' ἐπὶ τὸν ποιητὴν, τοῦτο μὲν
ὁρθῶς λέγει, διότι πολλὴ σύγχυσις γεγένηται τῶν
βαρβάρων ἔθνων ἀπὸ τῶν Τρωϊκῶν ἐς τὰ νῦν διὰ τὰς
μεταπτώσεις· καὶ γὰρ προσγένονε τινα καὶ ἐλλέλοιπε
καὶ διέσπασται καὶ συνῆκται εἰς ἓν. Οὐκ εὖ δὲ τὴν
αἰτίαν διττὴν ἀποφαίνει, δι' ἣν οὐ μέμνηται τινων ὁ
ποιητὴς, ἢ τῷ μήπω τότε οἰκίσθαι ὑπὸ τοῦ ἔθνους
τούτου, ἢ τῷ ἐν ἐτέρῳ γένει περιέχεσθαι. P. 999, A:
ἔτι καὶ ταῦτα μέμψαιτο ἂν τις τοῦ Ἀπολλοδώρου,
ὅτι τῶν νεωτέρων καινοτομούντων πολλὰ παρὰ τὰς
Ὀμηρικὰς ἀποφάσεις, εἰσθῶς ταῦτ' ἐλέγχειν ἐπὶ

in verum heroicum, ideoque barbaros non esse nomi-
natum expressos.

178.

Apollodorus in Navium Catalogo etiam hæc dicit:
Asianos Troum auxilarios omnes ab Homero enume-
rari qui habitaverint peninsulam, cujus angustissimus
isthmus sit inter maris intimum sinum ad Sinopen et
Issum: externa latera, formæ triquetrae, inæqualia; quo-
rum unum sit a Cilicia ad Chelidonias, alterum inde ad
os Ponti Euxini, tertium hinc ad Sinopen.

Quas (gentes) Apollodorus quum recensisset, addit
decimam septimam Galatarum, quæ Ephoro est recentior.

Apollodorus, his omnibus neglectis, sedecim gentibus
decimam septimam adjungit Galaticam; alias quidem
utiliter dicendam, sed nihil facientem ad ea quæ Epho-
rus aut dixit, aut reticuit: causam ipse affert: quod
hæc Ephori ætate omnia sint posteriora. Transiens deinde
ad Homerum, recte quidem hoc dicit, magnam confu-
sionem a bello Trojano barbaris incidisse ad nostra usque
tempora propter mutationes: nam et exstitisse quosdam
populos, et defecisse, et divulsos esse, et in unum
coaluisse alios. Non recte autem duplicem affert causam,
cur quorundam non meminerit poeta: quia nimirum
aut nondum gens aliqua istuc habitaverit, aut alii
fuerit inserta.

Id quoque vitio vertere Apollodoro possis, quod, quum
soleant recentiores innovare quædam præter Homerica

πλέον, ἐνταῦθα οὐκ ὠλιγόρηκε μόνον, ἀλλὰ καὶ τάναντία εἰς ἐν συνάγει τὰ μὴ ὁσαύτως λεγόμενα. Ὁ μὲν γὰρ Ξάνθος ὁ Λυδὸς μετὰ τὰ Τρωϊκὰ φησιν ἔλθειν τοὺς Φρύγας ἐκ τῆς Εὐρώπης καὶ τῶν ἀριστερῶν τοῦ Πόντου, ἀγαγεῖν δ' αὐτοὺς Σκαμάνδριον ἐκ Βερεκύντων καὶ Ἀσκανίας· ἐπιλέγει δὲ τούτοις ὁ Ἀπολλόδωρος, ὅτι τῆς Ἀσκανίας ταύτης μνημονεύει καὶ Ὅμηρος, ἧς δὲ Ξάνθος·

Φόρυς δὲ Φρύγας ἦγε καὶ Ἀσκάσιος θεοειδής
τῇλ' ἐξ Ἀσκανίας.

Ἄλλ' εἰ οὕτως ἔχει, ἡ μὲν μετανάστασις ὕστερον ἂν εἴη τῶν Τρωϊκῶν γεγονυῖα... Pluribus in hunc modum adversus eum disputatis, pergit: Οὕτω δὲ περὶ τῶν Φρυγῶν εἰπὼν, ἐπιφέρει καὶ τὰ περὶ τῶν Μυσῶν οὐχ ὁμολογούμενα τούτοις· λέγεσθαι γὰρ φησι καὶ τῆς Μυσίας κόμην Ἀσκανίαν περὶ λίμνην δμῶνυμον, ἐξ ἧς καὶ τὸν Ἀσκάσιον ποταμὸν ρεῖν, οὗ μνημονεύει καὶ Εὐφορίων·

Μυσσὶο παρ' ὕδασι νῆας Ἀσκανίῳ
καὶ δ' Αἰτωλὸς Ἀλέξανδρος·

Οἱ καὶ ἐπ' Ἀσκανίῳ δώματ' ἔχουσι ῥόψ
λίμνης Ἀσκανίης ἐπὶ χεῖλεσι· ἐνθα Δολίων
υἱὸς Σιληνοῦ νάσσατο καὶ Μελίης.

Καλοῦσι δὲ, φησὶ, Δολωνίδα καὶ Μυσίαν τὴν περὶ Κύζικον ἰόντι εἰς Μιλητούπολιν.

179.

Steph. Byz.: Τένεδος ... ἔστι καὶ πόλις Τένεδος πρὸς τῇ Λυκίᾳ. Ἀπολλόδωρος δὲ Παμφυλίας αὐτὴν εἶναι φησι... Ἀπολλόδωρος δὲ ἐν νεῶν καταλόγῳ φησιν, ὅτι τοὺς μὲν τῆς Παμφυλίας Τενεδεῖς, τοὺς δὲ τῆς νήσου Τενεδίους.

180.

Schol. Il. N, 12, Σάμου ὑληέσσης Θρηϊκίης. De

effata, solitus plerumque eos arguere, hic non modo neglexit, sed contra etiam diverse dicta in unum contraxit. Nam Xanthus Lydus post bellum Trojanum ait venisse Phrygas ex Europa et sinistra Ponti parte, adductos a Scamandrio e Berecyntis et Ascania: his addit Apollodorus, Ascaniae ejusdem mentionem esse apud Homerum:

Phoreys ducibat Phrygas arduus Ascaniusque
longe ex Ascania.

Atqui si res ita habet, migrationem oportet post bellum Trojanum evenisse.

Hæc ille de Phrygibus locutus, infert de Mysia non convenientia cum illis. Ait enim etiam Mysiae pagum nominari Ascaniam apud ejusdem nominis lacum, unde etiam Ascanius fluat amnis, cujus etiam Euphorio meminuit:

Ascanii prope Mysi læta fluentia;
et Alexander Ætolus:
Ascanias ad aquas qui posuere domos,
Ascaniæ sub labra paludis, pone Dolion
Sileno natus et Meliæ incoluit.

Vocant autem, inquit, Dolionidem et Mysiam, qua circa Cyzicum Miletopolin itur.

179.

Est quoque Tenedus urbs juxta Lyciam; Apollodorus vero eam Pamphyliæ esse dicit... Idem in Navium Cata-

Samothracæ originibus: Σάμιοι οἱ ἐν Ἰωνίᾳ μετὰ διακοσιοστὸν καὶ ἑννατὸν ἔτος τῶν Τρωϊκῶν χρησιν ἔλαβον παρὰ τοῦ Πυθίου εἰς τὴν ἐν Τρωάδι Θράκην μετοικῆσαι· ἀφ' ὧν ἡ Σαμοθράκη προσηγορεύθη. Ἡ ἱστορία παρὰ Ἀπολλοδώρῳ. « De nomine utique traditum falso: quandoquidem nomen Sami jam in Homero eod. loco occurrit, Σάμου Θρηϊκίης. Desunt quoque ea in Schol. Ven. » Heyn. Hoc fragm. rectius fortasse e Chronicis petitum dixeris.

ΤΑ ΠΕΡΙ ΣΩΦΡΟΝΟΣ.

181.

Schol. Il. E, 576: Παρὰ δὲ Σικελιώταις τὸ μὲν ἀρχαῖον (sc. τάλαντον) ἦν μνῶν κδ', νῦν δὲ ιβ'. Δύναται δὲ εἶναι τρία ἡμιωβόλια, ὡς ἐν τοῖς περὶ Σώφρονος Ἀπολλόδωρος, ἐκ τῶν Διογενιανοῦ τῆς ἐπιτομῆς Ἑλληνικῶν ὀνομάτων. Τρία ἡμιωβόλια jocose dicta videntur talentum. Alias quid sibi voluerit scholiasta, non assequor. Ceterum cf. Henr. Steph. Thes. s. v. Ἡμιωβόλιον.

182.

Athen. III, p. 89, A, ubi de purpura: Ἀπολλόδωρος δ' ὁ Ἀθηναῖος ἐν τοῖς περὶ Σώφρονος προθεῖς τὸ « λιγνότερα τῶν πορφυρῶν », φησὶν ὅτι παροιμία ἐστὶ καὶ λέγει, ὡς μὲν τινες, ἀπὸ τοῦ βάμματος· οὗ γὰρ ἂν προσψαύσῃ, ἔλκει ἐφ' ἑαυτὸ, καὶ τοῖς προσπαρτεθειμένοις ἐμποιεῖ χρώματος αὐγὴν· ἄλλοι δὲ ἀπὸ τοῦ ζώου. Conjuncta hæc fuere cum iis quæ fr. 184 leguntur.

183.

Idem lib. VII, p. 309, C: Σικελιῶται δ' εἰσὶν,

logo Tenedi in Pamphylia urbis cives vocari Tenedenses, insulæ autem Tenedios.

180.

Samii Ioniæ anno post res Trojanas ducentesimo nono Apollinis oraculo jussi sunt in Thraciam migrare e regione sitam Troadis. Ab his Samothrace insula nomen accepit. Historia legitur apud Apollodorum.

DE SOPHRONE.

181.

Apud Siculos talentum prius erat minarum viginti quatuor, nunc est duodecim. Potest vero talentum etiam pondus esse sesquioboli, ut Apollodorus dicit in libro de Sophrone apud Diogenianum in Epitome nominum Græcorum.

182.

Apollodorus Atheniensis, in Commentariis in Sophronem, præmissa illa dictione, *Purpuris voracior*, dicit esse proverbium, quod, ut quidem alii existimant, de fuco purpuræ loquatur, qui tincturæ inservit; propterea quod ad se ille trahat quidquid attigerit, et coloris splendorem impertiat omnibus quæ ei admoventur: ex aliorum vero sententia, de ipso animali.

183.

Sunt Siculi qui gobium *cothonis* nomine afficiunt,

οἱ τὸν κωβιδὸν κώδωνα καλοῦντες, ὡς Νίκανδρός φησιν ὁ Κολοφώνιος ἐν ταῖς Γλώτταις, καὶ Ἀπολλόδωρος ἐν τοῖς περὶ Σώφρονος.

184.

Athenæus VII, p. 281, F: Ἀπολλόδωρος δ' Ἀθηναῖος ἐν τῇ τρίτῃ περὶ Σώφρονος, τῇ εἰς τοὺς ἀνδρείους μίμους, προθεῖς τὸ, « Καταπυγοτέραν τ' ἀλφηστᾶν, » φησὶν. « Ἰγθύς τινες οἱ ἀλφησταί, τὸ μὲν ὅλον κιβροειδεῖς, πορφυρίζοντες δὲ κατὰ τινα μέρη. Φασὶ δ' αὐτοὺς ἀλίσκεσθαι σύνδυο, καὶ φαίνεσθαι τὸν ἕτερον ἐπὶ τοῦ ἑτέρου κατ' οὐρὰν ἐπόμενον. Ἀπὸ τοῦ οὖν κατὰ τὴν πυγὴν θατέρῳ τὸν ἕτερον ἀκολουθεῖν, τῶν ἀρχαίων τινὲς τοὺς ἀκρατεῖς καὶ καταφερεῖς οὕτω καλοῦσιν. »

Exscripsit hæc, sed negligentius, Etym. M. in Ἀλφηστῆς. Cf. Hesych. h. v. et Eustath. p. 1166, 43.

185.

Schol. Aristoph. ad Vesp. 523 : Mos erat, ut Theopompus dicit, quando mensa tollenda erat, ἐπιβροφεῖν ἀγαθοῦ δαίμονος. Ὁ δὲ Ἀπολλόδωρος καὶ, ὅτι τὸ ποτήριον (τοῦ ἀγαθοῦ δαίμονος) μεστὸν πάλιν ἀπεπλήρουν, δεδήλωκεν ἐν τῇ δ' περὶ Σώφρονος.

ΠΕΡΙ ΕΠΙΧΑΡΜΟΥ.

186.

Suidas : Καρδιώττειν · τὴν καρδίαν ἀλγεῖν, Σικελιώται · ἡμεῖς δὲ βουλιμιᾶν (hanc vocem Bernhardt ex seqq. irrepsisse putat; reponi vult λιμώττειν). Ἀπολλόδωρος ἐν ἑκτῇ περὶ Ἐπιχάρμου τοὺς Σικελιώτας φησὶ τὸν στόμαχον ἐπιδάκνεσθαι ὑπὸ λιμοῦ καρδιώττειν λέγειν, ὅπερ βουλιμιᾶν λέγει Ξενοφῶν.

Eadem Photius in Lexico. Cf. Hesych. h. v. et Erotian. h. v. Pollux II, 217 et Ælius Dionysius apud Eustath. Od. Δ, p. 1508.

187.

Athenæus XIV, p. 648, D : Τὰ δὲ ψευδεπιχάρμεια ταῦτα ... πεποιήκασιν ἄνδρες ἐνδοξοί, Χρυσόγονός τε ὁ αὐλητής, ὡς φησιν Ἀριστόξενος ἐν ὀγδόῳ πολιτικῶν νόμων, τὴν Πολιτείαν ἐπιγραφομένην.

teste Nicandro Colophonio in Glossis, et Apollodoro in iis quæ de Sophrone scripsit.

184.

Apollodorus Atheniensis, tertio de Sophrone libro, quo Commentarius in Viriles Mimos continetur, præpositis verbis καταπυγοτέραν τ' ἀλφηστᾶν (id est, *libidiniosiore alphestis*), hæc subjicit : « Sunt *alphestæ* pisces quidam, in totum quidem fulvi coloris, sed nonnullis in partibus purpurei. Quos aiunt semper binos simul capī, reperiri quæ alterum ad caudam alterius sequentem. Igitur ab hoc ipso, quod alter alterum ad nates sequitur, nonnulli veterum homines intemperantes libidinososque *alphestas* vocant. »

185.

Apollodorus libro quarto de Sophrone docet veteres versus finem cornæ poculum (boni genii) rursus implevisse.

Φιλόχορος δ' ἐν τοῖς περὶ μαντικῆς Ἀξιόπιστον τὸν εἶτε Λοκρὸν γένος ἢ Σικυώνιον τὸν Κανόνα καὶ τὰς Γνώμας πεποιηκέναι φησὶν. Ὁμοίως δὲ ἱστορεῖ καὶ Ἀπολλόδωρος.

188.

« Eodem libello puto occurrissse etymologiam *pultis*, πόλτου. Varro De LL. IV, p. 17 (V, § 105) : *De victu antiquissima puls; hæc appellata vel quod ita Græci, vel ab eo, ut scribit Apollodorus, quod ita sonet, quom aquæ ferventi insipitur* » h. miscetur, inspergitur. Pultem dictam vult quia ebullit farina aqua mixta. Jam apud Athen. XIV, p. 648, B : Πόλτου δὲ μνημονεύει Ἀλκμάν ... καὶ Ἐπίχαρμος δὲ οὕτως λέγει ἐν Γᾷ καὶ Θαλάσση · (quod drama fuit) ... « πόλτον ἔψειν ὄρθριον. » Hunc locum illustrasse videtur Apollodorus, quum *pultis* etymologiam afferret. » *Heynius*.

ΠΕΡΙ ΕΤΥΜΟΛΟΓΙΩΝ

sive

ΕΤΥΜΟΛΟΓΟΥΜΕΝΩΝ.

Varro De L. L. lib. VI, pr. : *Origines verborum, quæ sint locorum, et ea quæ in his, in priore libro scripsi; in hoc dicam de vocabulis temporum ... atque si qua erunt ex diverso genere adjuncta, potius cognationi verborum, quam auditori culcminanti, geremus morem. Hujus rei auctor satis mihi Chrysippus et Antipater, et illi, in quibus etsi non tantum acuminis, at plus literarum : in quo est Aristophanes et Apollodorus : qui omnes verba ex verbis ita declinari scribunt, ut verba literas alia assumant, alia mittant, alia commutent.*

« Ἀπολλόδωρος ἐν Γλώτταις laudatur in Scholiis ad II. Γ, 244. At A, 567 expressus Ἀριστοφάνης. Forte inde II, 95 et Ω, 110 : nam Ven. A. ad II. A, 244 : Οὐδὲν ἔτισας, πλεονάζει τὸ δέν. ... Ἀρίσταρχος παρέλκειν λέγει τὸ δέν. Ἀπολλόδωρος δὲ ἐν Γλώτταις, εἶναι τὸ πλήρες, οὐδὲ ἔν. Petitum inde forte est II, 95, πάλιν τροπάσθαι. Νίκας ὑφ' ἐν ἀνέγνω παλιν-

DE EPICCHARMO.

186.

Καρδιώττειν apud Siceliotas significat cordis dolorem sentire : quod apud nos βουλιμιᾶν. Apollodorus libro sexto de Epicharmo auctor est, Siceliotas καρδιώττειν dicere si cujus stomachus fame vellicatur, quod Xenophon βουλιμιᾶν vocat.

187.

Carmina sub Epicharmi nomine ferri solita viri fecerunt præstantes; Chrysogonus tibicen, ut ait Aristoxenus octavo libro Legum Civilium, carminis illius auctor est, quod Respublica inscribitur : Axiopistum autem, Locrum genere aut Sicyonium, Canonem scripsisse et Sententias, Philochorus ait in libro de Divinatione. Eademque Apollodorus tradit.

τροπάσθαι. Ἀπολλόδωρος δὲ, κατὰ διάλυσιν. Et Ω, 110: ... προτιάπτω. Ἀπολλόδωρος ... διὰ τοῦ τ τὴν πρόθεσιν γράφουσι. Potuere hæc in Etymologiis occurrere. » *Heynius*.

LIBER I.

189.

Athenæus XI, 9, p. 483, A: Κύμβα. Φιλήμων ἐν ταῖς Ἀττικαῖς φωναῖς, κύλικος εἶδος. Ἀπολλόδωρος δὲ ἐν τῷ Περὶ ἐτυμολογιῶν Παφίου τοῦ ποτήριον καλεῖν κύμβα. Paullo ante p. 482, F: Κύμβα, ποτήριον Ἀπολλόδωρος Παφίους. Cf. fr. 245.

190.

Athenæus XIV, p. 663, A: Ὠνομάσθη δὲ ἡ ματτύη, ὡς μὲν δ' Ἀθηναῖος Ἀπολλόδωρος φησὶν ἐν τῷ πρώτῳ τῶν Ἐτυμολογουμένων, ἀπὸ τοῦ μασᾶσθαι, ὡς περ καὶ ἡ μαστίχη, καὶ τὰ μάλιστα καὶ [ἡ μάζα]. Ἡμεῖς δὲ φάμεν ἀπὸ τοῦ μάττειν. Cf. Hesych. in Ματτυεῖς.

LIBER II.

191.

Athenæus II, p. 63, D: Ἀπολλόδωρος δὲ ἐν δευτέρῳ Ἐτυμολογιῶν, τῶν κοχλίων φησὶ τινὰς καλεῖσθαι κωλυσιζέπνους.

Ad idem opus referenda videntur sequentia.

192.

Apollonius Lexic. Homer.: Ἀείρας. ... ἐπὶ δὲ τοῦ πρόσφερε· μή μοι οἶνον ἄειρε. ... Εἴρηται δὲ οὕτως, ἐπεὶ δ' προσφέρων αἶρει τὸ προσφερόμενον, καὶ αἶρειν τὸ προσφέρειν. Ἀπὸ δὲ τούτου καὶ τὸν ἄρτον ὠνομάσθαι, ὡς φησιν Ἀπολλόδωρος.

Igitur ex Apollodoro sua hausit Etymol.: Ἄρτος.

... παρὰ τὸ αἶρω, τὸ προσφέρω, ὃ καὶ ἐκάστην τῇ σώματι ἡμῶν προσφερόμενος.

193.

Idem ibid.: Ἀταλλε· ὁ μὲν Ἀπολλόδωρος, ἔσαινε καὶ ἐσχίρτα. Ὡς περ δὲ ἀπὸ τοῦ παιδός, παίζειν, οὕτως ἀπὸ τοῦ ἀταλοῦ ἀτάλλειν. Ἀταλὸν δὲ, τὸ ἀπαλὸν καὶ νήπιον λέγεται οὐκ ἀπιθάνως. Est ergo explicatio Apollodori in Schol. II, N, 27: Ἀταλλε δὲ κήτε' ὑπ' αὐτῷ] ἐσχίρτα καὶ ἔχαιρεν.

194.

Idem ibid.: Οἰοπόλω. Ἀπολλόδωρος, ἐν ᾧ οἷες πολοῦνται. Schol. II, N, 473: οἰοπόλω· ἦτοι ἐν ᾧ οἷες ἀναστρέφονται, ὃ ἐστὶ πρόβατα. Πολεῖν γὰρ τὸ ἀναστρέφασθαι. Similia v. ap. Eustath., Hesych. et ibi Intpr.

195.

Idem ibid.: Πεξαμένη (II, Ξ, 176) ὁ Ἀπίων, κτενισαμένη, καὶ ὁ Ἀπολλόδωρος. Ἐπιφέρει δὲ καὶ (Apollodorus) τὸ τὰ ἔρια ξαίνειν, πέχειν· καὶ τὸ κείρειν ταῦτό, πέζει. Καὶ ὁ πόκος. Δηλοῖ δὲ καὶ τὸ, καταξάνασα. Cf. schol., Eustath. et Hesych.

196.

Idem ibid.: Σαχεσπάλος (II, Ε, 126). Ἀπολλόδωρος· ἦτοι τὰ τῶν πολεμίων σάχη διασειών.

197.

Erotianus: Χέλωμα (leg. χάλωμα), γάλασμα. Φησὶν Ἀπολλόδωρος.

198.

Zenobius Cent. II, 94: Γραῦς Σέριφος· Ἀπολλόδωρος φησὶν, ὅτι ἐστὶ τις παροιμιώδης λεγομένη Σερίφια γραῦς, ἥ ἐν παρθενίᾳ γεγηρακυῖα. Eadem fere Suidas et Hesych.

ETYMOLOGIÆ.

LIBER I.

189.

Cymba. Philemon, in Vocibus Atticis: « Calicis genus. » Apollodorus vero, in libro de Etymologiis, Pambios ait poculum vocare cymba.

190.

Nomen invenit mattya (condimenti genus, Thessalorum inventum), ut quidem Apollodorus Atheniensis ait primo libro Etymologiarum, a verbo μασᾶσθαι (mandere) quemadmodum et mastiche et maza. Nos vero dicimus nominatam esse a verbo μάττειν (pinsere, subigere, macerare).

LIBER II.

191.

Apollodorus, secundo Etymologiarum, ait, cochleas quasdam κωλυσιζέπνους (cœnam impediētes) vocari.

192.

Ἄειρε, tolle pro adfer: e. g. « Ne mihi vinum tollas », i. e. afferas. Ita vero dicitur, quia is qui aliquid allaturus est id tollit. Itaque αἶρειν (proprie tollere) afferre significat. Ab αἶρειν etiam ἄρτον (panem) dici Apollodorus ait.

193.

Ἀταλλε, Apollodorus explicat: *exsultabat et luctabatur*. Ut enim a voce παῖς formatur παίζειν, sic ab ἀταλός ἀτάλλειν. Ἀταλὸν vero de tenera ætate puerili dicitur.

194.

Οἰοπόλος, locus in quo oves versari solent. Apollodorus.

195.

Πεξαμένη, Apio: *quæ capillos percutit*, etiam Apollodorus. Affert hic etiam τὸ τὰ ἔρια ξαίνειν, *lanam tondere*, dici πέχειν, quod et κείρειν est, unde substantium ὁ πόκος, i. e. vellus quod tondetur.

196.

Σαχεσπάλος, qui hostium scuta (ictibus hastæ) concutit. Apollodorus.

197.

Χάλωμα, submissio, jactus, ut interpretatur Apollodorus.

198.

Anus Seriphia.] Apollodorus proverbii speciem præferre ait *Anus Seriphia*, quæ a femina in virginitate consuevit.

199.

Athenæus II, p. 65, F: Ἐγκέφαλοι χοίρειοι. ... Ἀπολλόδωρος δ' ὁ Ἀθηναῖος οὐδ' ὀνομάζειν τινὰ τῶν παλαιῶν φησιν ἐγκέφαλον· καὶ Σοφοκλέα γοῦν ἐν Ἰτρακινίαις, ποιήσαντα τὸν Ἡρακλέα ῥιπτοῦντα τὸν Λίχαν ἐς θάλασσαν, οὐκ ὀνομάσαι ἐγκέφαλον, ἀλλὰ «λευκὸν μυελόν», ἐκκλίνοντα τὸ μὴ ὀνομαζόμενον (v. 794).

Κόμης δὲ λευκὸν μυελὸν ἐκραίνει, μέσου κρατὸς διασπαρέντος αἵματός θ' ὁμοῦ·»

καίτοι τᾶλλα διαβρήδην ὀνομάσαντα. Καὶ Εὐριπίδης δὲ τὴν Ἐκάβην θρηνοῦσαν εἰσαγαγὼν τὸν Ἀστυάνακτα ὑπὸ τῶν Ἑλλήνων ῥιφθέντα, φησί· Δύστηνε κτλ. V. Troad. v. 1173-77.

Ἀpollodori opinionem refellit Casaubon. ad l. l.

200.

Idem IV, p. 172, F: Οὐκ ἄγνοῶ δὲ καὶ περὶ Δηλίων ἃ Ἀπολλόδωρος ὁ Ἀθηναῖος εἴρηκεν, ὅτι μαγείρων καὶ τραπεζοποιῶν παρείχοντο χρεῖας τοῖς παραγινομένοις πρὸς τὰς ἱερουργίας, καὶ ὅτι ἦν αὐτοῖς ἀπὸ τῶν πράξεων ὀνόματα, Μάγαδις καὶ Γογγύλος.

201.

Idem XIV, p. 646, A: Κυριβάνας· πλακοῦντάς τινες ὀνομαστικῶς Ἀπολλόδωρος παρ' Ἀλκμαῶνι. «Ponit autem hoc nec minus ex opere περὶ θεῶν ductum esse.» Heynius.

202.

Idem XIV, p. 646, C: Ψωθία τὰ ψαθύρια. ... Ἀπολλόδωρος δὲ ὁ Ἀθηναῖος καὶ Θεόδωρος ἐν Ἀττικαῖς γλώσσαις τοῦ ἄρτου τὰ ἐπιψαυόμενα ψωθία καλεῖσθαι· ἅτινα ὀνομάζειν ἀτταράγους. Repetit ea Eustath. p. 1635, 30.

199.

Suilla cerebra. ... Apollodorus vero Atheniensis ait, ne nominasse quidem ullum e veteribus cerebrum. Itaque et Sophoclem in Trachiniis, quum Herculem fingeret Lichan in mare projicientem, cerebrum non nominasse, sed *albam medullam*; vitantem nomen, quod pronunciare nefas esset:

Albam medullam coma effundit, medio diffracto capite, inulto cum sanguine:

quamvis aperte cetera nominasset. Et Euripides, Hecubam inducens lugentem Astyanacta, quem e turri Græci præcipitaverant, dicit:

O infelix etc.

200.

Minime ignoro quæ de Deliis Apollodorus dixit Atheniensis, præstitisse eos his, qui sacrorum faciendorum causa Delum veniebant, coquorum et structorum ministerium; fuisseque eis ab ipsa re nomina, Mazæ et Turundæ.

201.

Cribanas: placentas quasdam proprie sic nominat apud Alemanem Apollodorus.

202.

Psothia: quæ et psathyria ... Apollodorus vero Athe-

203.

Schol. Aristoph. Plut. 535: Φῶδες. ... Ἀπολλόδωρος τὰ ἐκ τοῦ πυρὸς ἐρυθήματα ἢ ἐκ ψύχους, ἢ τοὺς τύλους καὶ τὰ ἐπικαύματα τὰ ἐκ τοῦ πυρὸς· ὡς τῶν πενήτων διὰ τὸ αὐτουργεῖν τοῦτο πασχόντων. Fortasse hoc ex Apollodoro medico depromptum.

204.

Schol. Apollonii III, 281: Ὁξέα δενδίλλων. Ἀντὶ τοῦ ὀξέως παρεπιστρεφόμενος, καὶ εἰς αὐτὸν τοῖς ὀφθαλμοῖς ἐπινεύων. Ὁμηρος δὲ ἐπὶ τοῦ στρέφειν (sc. τοὺς ὀφθαλμούς) τέθεικε τὴν λέξιν, τὸ ἐν ἐπιστροφῇ τοῦ προσώπου παρεγκλίναντα τοῖς ὀφθαλμοῖς ἐπινεύειν, ὥσπερ καὶ Ἀπολλόδωρος. Apollodoro usus est schol. ad Il. I, 180. Cf. Hesych. v. Δενδίλλων.

205.

Schol. Il. A, 148: Ὑπόδρα, ἐπὶβρήμα, πόθεν γίνεται; ὁ μὲν Ἀπολλόδωρος δύο λέγει παραγωγὰς, ὁ δὲ Ἡρωδιανὸς μίαν. Cf. Etymol. h. v. et Hesych.

206.

Schol. Ven. ad Il. Z, 97, nonnullos distinguere ait Homeri versum ita: ἄγριον, αἰχμητὴν κρατερὸν, μνήστωρα φόβοιο, Apollodorum vero ita: ἄγριον αἰχμητὴν, κρατερὸν μνήστωρα φόβοιο.

Idem ad Θ, 221 ad verba, φᾶρος ἔχων ἐν χειρὶ παχείῃ: Τί ποτε σημαίνει; ὁ μὲν Ἀπολλόδωρος, ὅτι περιελήσας εἶχεν ἐν τῇ χειρὶ.

207.

Schol. Nicandri Alexiph. 393, p. 58 Par. (p. 80, b, ed. Ald.): Τὸν δὲ στρόμβον, ὃν ἔλεγον οἱ ἀρχαῖοι ὄστρακον τῶν κογχυλίων οἷς καὶ ἐρῶντο ἀντὶ

niensis et Theodorus in Atticis Glossis aiunt, ea quæ a pane detergun tur vel fricantur, psothia vocari, quæ a nonnullis attaragi nominentur.

203.

Φῶδες (*ustio, pustulæ*). Apollodorus eas dicit tumores esse ex igni aut frigore ortos, sive callos et adustiones, quales accidunt, pauperibus, qui quum manu sua victum quaerant, talia perpeti solent.

204.

Ὁξέα δενδίλλων pro ὀξέως παρεπιστρεφόμενος, celeriter oculos in aliquem convertens eique annuens. Homerus hac locutione utitur pro, oculos huc illuc vertere, faciem deflectendo oculis alicui nuere. Hanc explicationem Apollodorus quoque probat.

205.

Ὑπόδρα (*torve, torvis oculis*) adverbium unde deducitur? Apollodorus affert duas derivationes, Herodianus unam.

206.

Pallium tenens in manu robusta quid significat? Apollodorus dicit Agamemnonem manu circumagere vel vibrare pannum (sc. ut Græcorum terrore perculsorum oculos in se converteret).

207.

Στρόμβον (*concham*) veteres dicebant testam conchyliarum, iisque conchis buccinarum loco utebantur. Sic dicit

σάλπιγγος. Καὶ Ἀπολλόδωρος ἐν τοῖς Ὀμήρου οὕτως εἶπε· Στρόμβον δ' ὡς ἔσσευεν· «Pertinet ad II. E, 413, nec Apollodorum τὰ Ὀμήρου scripsisse arguit hoc: sed in etymologiis ille vocabulum sic in illo Homericō accipiebat. De ipso significato cf. Hesych., quem tamen in Homero nec schol. nec Eustath. agnoscunt aut memorant.» *Heyn.*

Propter hoc interpretum silentium statuendum esse videtur, attulisse Apollodorum ubi de voce στρόμβος egit ea quæ apud scholiastam legimus, minime vero in ipso Homeri versu στρόμβον positum voluisse pro ὄστρακον, ne dicam pro σάλπιγγα. Sed omnino dubito num noster Apollodorus excitetur. Nam in reliquis locis ubi hic scholiasta Apollodorum laudat (ad Theriac. 715, 780, 858), medicum intelligit, qui περὶ θηρίων scripsit. Potuit hic, ubi de conchyliis dixit, Homeri mentionem injicere atque ineptam istam interpretationem in medium proferre. Prior autem sum in eam sententiam, ut verba ἐν τοῖς Ὀμήρου corrupta putem ex ἐν τοῖς θηρίοις vel ἐν τῷ περὶ θηρίων, eundemque qui hæc sic depravit assuisse verba Homeri.

208.

Hesych.: Ἄγος τὸν (scr. ἀγοστόν) ἀγκῶνα, ... Ἀπολλόδωρος δὲ τὸ ἐντὸς τοῦ βραχίονος μέρος. Conf. Etymol. v. Ἀγκών. Unde patet ab ἄγω, frango, ἄγος et ἀγοστός ductum haberi; itaque in Hesychio ἄγος servari posse. *Heynius.*

209.

Idem: Ἀλίπλοα· τῇ θαλάσῃ ἐπιπλέοντα, ὡς Ἀπολλόδωρος. V. II. M., 26. Eadem Etymol. M. h. v.

210.

Idem: Παραμυβίδες· Ἀπολλόδωρος παρὰ τοὺς Ἰάμ-

βους αὐτὰς φησὶ πεποιῆσθαι, ἃς οἱ κιθαριδοὶ ᾄδουσιν. V. ibi laudd. et ad Ἰαμβίς.

211.

Etymol.: Ἀλάστωρ... Κατὰ δὲ Ἀπολλόδωρον, ἀπὸ τοῦ ἀλιτεῖν, ὃ ἔστιν ἀλιτανεύτως ἀδικεῖν. V. seqq. minus inepta.

212.

Idem: Ἀσαλῆς· ἡ ἄφροντις, ἡ μηδενὸς φροντίζουσα. Σάλη γὰρ ἡ φροντίς. Ἀσαλῆς δ' ἀμέριμνος. Λίσγυλος, ἀσαλῆς μανία· οὕτως Ἡρωδιανὸς καὶ Ἀπολλόδωρος. Καὶ γὰρ ἀσαλέαν δ' Σώφρων τὴν ἀμεριμνίαν καὶ ἀλογιστίαν καλεῖ. Verisimile igitur Apollodorum de hac voce in libro de Sophrone egisse.

213.

Idem: Δατητής. ... Ἀπολλόδωρος διὰ τοῦ σ φησὶ παρὰ τὸ δαίω δαστός, καὶ ῥῆμα δαστῶ· δ παρακείμενος δεδάσθηται, καὶ ἐνδεία τοῦ σ, δεδάτθηται· ἀφ' οὗ ὄνομα δατητής, ὡς πεποιῆται, ποιητής, διαιρετῆρες, μεριστάι.

214.

Idem: Ἐλινὸς, ἡ ἄμπελος, ὡς Ἀπολλόδωρος.

215.

Idem: Κεραμεὺς παρὰ τὸ κέραμος. Τοῦτο παρὰ τὴν ἔραν ἔραμος καὶ κέραμος. Ἀπολλόδωρος τὴν κεκαυμένην γῆν ἔραν φησίν. De ἔρα v. Etymol. M.

216.

Idem: Κεφαλή. ... Ἡ κατὰ Ἀπολλόδωρον, καλύφῃ τις οὖσα, παρὰ τὸ καλύπτειν καὶ σκέπειν τὸν ἐγκέφαλον.

217.

Idem: Κινυρή· ὀδυρτική. Κυρίως δὲ κινύρεσθαι ἐπὶ βοὸς εἴρηται, παρὰ τὸ κινεῖν τὴν οὐρὰν ἐν τῷ μυχῷ. Καὶ Ἀπίων δὲ εὐρὼν τὴν ἐτυμολογίαν ταύτην

etiam Apollodorus ubi agit de illis Homeri: στρόμβον δ' ὡς ἔσσευεν (i. e. *turbinis autem instar concitavit se. saxum*).

208.

Ἄγοστόν, *cubitum*. Apollodorus: Interiorem brachii partem.

209.

Ἀλίπλοα, mari innatantia, ut dicit Apollodorus.

210.

Παραμυβίδες, modi citharedici ad carmina iambica cantati, ut Apollodorus dicit.

211.

Ἀλάστωρ secundum Apollodorum descendit ab ἀλιτεῖν, id est ἀλιτανεύτως ἀδικεῖν (*offendere, ledere aliquem incriabiliter*).

212.

Ἀσαλῆς, imprudens, nullius rei curam habens. Nam σάλη est *cura*, ἀσηλῆς sine cura, cura vacuus. Æschylus (fr. 368), ἀσαλῆς μανία. Sic Herodianus et Apollodorus. Nam ἀσαλέαν Sophron securitatem et incogitantiam dicit.

213.

Δατητής. Apollodorus dicit per litteram σ δαστός a δαίω

(*divido*), et verbum δαστῶ; tempus præteritum δεδάσθηται et sine littera σ δεδάτθηται. Inde nomen substantivum δατητής (sicut a πεποιῆται formatur ποιητής), *divisor, distributor*.

214.

Ἐλινὸς, vitis (*vitis uvæ psithiæ*), ut Apollodorus.

215.

Κεραμεὺς (*figulus*) a κέραμος; κέραμος vero vel ἔραμος ab ἔρα (*terra*); ἔραν Apollodorus terram ustam esse dicit.

216.

Κεφαλή (*caput*) sic dicta secundum Apollodorum, quia sit καλύφη, tegimentum quippe quod cerebrum tegat et operiat.

217.

Κινυρή (*instrumentum musicum Phœnicium et Syriacum soni queruli*), querula. Proprie κινύρεσθαι de bove dicitur, quia is caudam movet in mugiendo. Apion quum hanc etymologiam apud Apollodorum invenisset, ipse ταῦρον, *taurum*, appellari dicit παρὰ τὸ τείνειν τὴν οὐρὰν, i. e. *quia caudam extenderet*; atque hunc in modum

παρὰ Ἀπολλοδώρῳ, φησὶν ὅτι ταῦρος λέγεται παρὰ τὸ τείνειν τὴν οὐρὰν, καὶ μετέθηκε τὴν εὐρεσιν τῆς ἐτυμολογίας.

Heynius: « Reperiuntur eadem ap. Schol. Apollonii I, 292, unde simul emendandus Etymologus: ejiciendum enim φησὶν et καὶ [Quod quidem non est necessarium], et sic continuanda oratio: εὐρών ... παρ' Ἀπολλοδώρῳ, ὅτι ... οὐρὰν, μετέθηκε τὴν εὐρ. Quum ille dixisset ex κινεῖν τὴν οὐρὰν factam κινυρὴν, nunc Apio a τείνειν τὴν οὐρὰν duxerat ταῦρον.»

218.

Etym: Κόρση, ἡ κεφαλὴ. Ὡς μὲν Ἀπολλοδώρος, ἐκ τοῦ κυρφοῦσθαι. Cf. Hesych.

219.

Idem: Κρηῖτες. ... ὁ Ἀπολλοδώρος παρὰ τὸ εὖ κεκραῖσθαι τὸν περὶ τὴν νῆσον ἀέρα. Idem assertur ex Lexico MS. ad Callimach. in Jov. 9, p. 6, si modo ἐκ τούτου φασὶν Apollodori est. Meliora dat Steph. Byz. in Creta. *Heyn.*

220.

Idem: Κρόταφοι ... ὡς δὲ Ἀπολλοδώρος, ὅτι συγκεκρότηνται ἀμφοτέρωθεν.

221.

Idem: Ὀρσοθύρη... φησὶ δὲ Ἀπολλοδώρος ὁρσορόχα ὑπ' ἐνίων λέγεσθαι, δι' ἧς τὸ ὕδωρ ὀρνυται. Hoc saltem esset ὁρσορῶγα, a ῥῶξ, fissura; vix tamen sana est vox. Substituenda videri potest ὁρσύδρα, quam Eustath. ad notum Odys. (XXII, 132, al. 126, 333) locum de ὁρσοθύρῃ exponit. *Heyn.*

222.

Idem: Ὀσφύς ... ὡς δὲ Ἀπολλοδώρος, οἶονεὶ ὅστο-

φυῆς τις οὔσα · ὁστώδης γάρ. Eadem vulgo in Suida legebantur, ubi delevit ea Gaisford.

223.

Idem: Πώγων· ὡς μὲν Ἀπολλοδώρος, ὅτι πῆξιν ἡλικίας σημαίνει.

224.

Idem: Ῥάχης· ὡς μὲν Ἀπολλοδώρος, ἀπὸ τοῦ ῥῆξιν εἶναι καὶ τὰ δεξιὰ μέρη διακρίνειν ἀπὸ τῶν εὐωνύμων. Cf. Suidas h. v., Eustath., al.

225.

Idem: Ὠτα. Ἀπολλοδώρος μὲν, ἀπὸ τοῦ δέχεσθαι τὴν ὄσσαν.

226.

Photius Lexico: Μέλασμα· τὸ βάμμα τῆς κεφαλῆς. Ἀπολλοδώρος. Pollux II, 35: Μέλασμα, τὸ τῆς κόμης βάμμα.

227.

Idem: Πελικάν· Βοιωτοὶ τὴν ξυλίνην λεκάνην, διὰ τὸ ἐκπεπελεκῆσθαι. Ἀπολλοδώρος δὲ ποτηρίου εἶδος. V. Pollux. X, 78, et Hesych.

228.

Idem: Σκιαγράφος, ὁ νῦν σκηνογράφος. Οὕτως Ἀπολλοδώρος. Hoc spectat ad Apollodorum pictorem, de quo v. Müller. Archaeolog. § 134, sqq. De areta sciagraphiae et scenographiae conjunctione v. Schneider. Ecl. Phys. Ann. p. 265.

229.

Suidas: Κύβος, πᾶν τετράγωνον. Κύβος, ὁ κύκλωθεν βάσιν ἔχων. Ἀπολλοδώρος ἀπὸ τῆς κυφότητος· τὸ γὰρ ἐπὶ κεφαλὴν κυλισθῆναι κυβιστῆσαι ἔλεγον. Καὶ ἐν Ἐπιγράμματι·

Οἶδ' ὅτι ῥίπτω

πάντα κύβον κεφαλῆς αἰὲν ὑπερθεῖν ἐμῆς.

quam repererat apud Apollodorum etymologiam ad aliud nomen applicans in suum usum convertit.

218.

Κόρση, *caput*, ut Apollodorus quidem dicit, a κυρφοῦσθαι (*fastigiari*).

219.

Κρηῖτες, Cretenses. Apollodorus hoc vocabulum deducit a κεκραῖσθαι (*temperatum esse*), quia aer in Creta insula bene temperatus sit.

220.

Κρόταφοι (*tempora*) secundum Apollodorum quia utrinque συγκεκρότηνται, apte coeunt.

221.

Ὀρσοθύρη (porta alta, ut videtur, ad quam gradibus adscenditur; ab ὀρνυμι et θύρα). Apollodorus ait nonnullos etiam ὁρσύδρα dicere ab ὀρνυμι et ὕδωρ, i. e. foramen, unde aqua concitato cursu prosilit.

222.

Ὀσφύς, *coxa*, secundum Apollodorum dicta est, quia sit quasi ὀστοφυῆς, *ossea*.

223.

Πώγων (*barba*), secundum Apollodorum quod indicat πῆξιν ἡλικίας, aetatem jam firmam et stabilem, i. e. adultam.

224.

Ῥάχης (*spina dorsi*) secundum Apollodorum, a ῥῆξις, quia ibi fissio est, quae dextram corporis partem a laeva discernit.

225.

Ὠτα (*ures*), quia ὄσσαν, i. e. vocem, excipiunt, ut Apollodorus dicit.

226.

Denigratio (μέλασμα), comae tinctura.

227.

Πελικάν; sic Baoti catinum ligneum appellant propter τὸ ἐκπεπελεκῆσθαι, i. e. quia securi exciditur et complanatur. Apollodorus πελικᾶνα poculi speciem esse dicit.

228.

Σκιαγράφος (qui in picturis εἰδωλὰ καὶ ἀπόχρωσιν σχιάς, luminum umbrarumque rationem observat), is qui nunc dicitur σκηνογράφος (qui scenas pingit). Sic Apollodorus nominabatur σκιαγράφος.

229.

Κύβος, omne quadratum. Dictum quod ab omni parte basin habet. Apollodorus vero tradit inde dictum, quod inter jaciendum pronus quasi in caput provolvatur. Id enim κυβιστῆσαι vocabant. Et in Epigrammate: « Novī me nullam non de capite aleam jacere. »

Cf. Etymol. M. : Κύβος· ὁ κύκλωθεν βάσιν ἔχων, ἢ πᾶσα τετράγωνος ψῆφος. Ἀπολλόδωρος δὲ ἀπὸ τῆς κυφότητος. Ἐὰ γὰρ ἐπὶ κεφαλὴν κύψαντα κυλισθῆναι, κυβιστῆσαι ἔλεγον. Καὶ κυβιστᾶν, τὸ ἐπὶ κεφαλῆς πηδᾶν. Κύβην γὰρ ἔλεγον τὴν κεφαλὴν. Παρὰ τὸ κύπτω, κύψω, γίνεται κύβος. Ἐξ αὐτοῦ κυβιστής, καὶ κυβιστὴρ ὁ κολυμβητής.

230.

Suidas: Λαρινοὶ βόες. ... Ἀπολλόδωρος δὲ αὖ τοὺς εὐτραφεῖς, λαρινούς. Λαρινεύειν γὰρ τὸ σιτεύειν. Eadem schol. Arist. Pac. 924; Phot. Lex. Cf. Schol. Arist. Av. 465, Hesych., Etym., Apostol. XI, 76. Eustath. p. 1244, 11, schol. Pind. Nem. IV, 82, Aelian. H. A. XII, 11, Athen. IX, p. 376, B.

231.

Idem: Πάξει· ἀντὶ τοῦ καταβαλεῖν. Οὕτως Ἀπολλόδωρος. Eadem Photius in Lexico.

232.

Idem: Φροῦδος· πρὸ ὁδοῦ, οἷον ἐπὶ ἀπεληλυθός, ἐκδημος. Ἀπολλόδωρος· « Φροῦδος μὲν ὁ πρὸ ὁδοῦ, φησὶν, ἢ ἤδη ἔξω ὢν. » Sic legendum esse recte censet Kuster. Similia sine Apollodori nomine habent alii, ut Etymol. in Φροῦδοι, Hesych., ubi v. Intpp.

233.

Eustath. II. E, p. 524, ubi de aspiratione in mediis vocabulis agit: ... Καὶ ὅτι κακῶς δασύνουσί τινες τοῦ Ἐνυὸς τὸ υ. Ἀμεινον γὰρ φησι (sc. Τρύφων) ψιλὸν ... ἢ καὶ διότι ἀπὸ τοῦ ἐναύειν (L. Dindorf. in HSt. emend. ἐναύειν) γίνεται κατὰ Ἀπολλόδωρον, ὅ ἐστιν ἐμφωνεῖν. Schol. Hom. ad II. E, 333: (Ἐνυὸς) παρὰ τὸ ἐναύειν, ὃ σημαίνεται τὸ ἐκφώνειν, quod in Eustath. quoque reponendum videtur pro ἐμφωνεῖν. V. HSt. v. Ἐνυὸς.

230.

Λαρινοὶ βόες. Apollodorus hoc nomine dicit appellari boves bene saginatos. Λαρινεύειν enim saginare significat.

231.

Πάξει, dejicere, prosternere. Sic Apollodorus.

232.

Φροῦδος, quasi dicas πρὸ ὁδοῦ, *de via*, qui procul a nobis est, qui abiit. Apollodorus.

233.

Male quosdam Tryphon dicit literam υ in Ἐνυὸς (*Bel-lona*) spiritu aspero signare; melius enim spiritu leni notari ... vel propterea, quod vocabulum secundum Apollodorum descendit ab ἐναύειν i. e. voce (fortitudinem) accendere, incitare, augere (*vel simpliciter* inclamare, ἐναύειν).

234.

Aristarchus unum vocabulum statuit ἐπιμεῖλια esse, ut ἐπιφέρναι, Apollodorus vero disjungit ἐπὶ μεῖλιζ δώσω, posuit dicens pro ἐπιδώσω μεῖλιζ, quoniam modum etiam in proxime subsequentibus Hom. dicit, Ὅσσ' οὕτω τις ἐξ ἐπιδόωκε θυγατρί.

234.

Idem II. I, 147, p. 742, ad verba Homeri: Φίλην ἀνάεδνον ἀγέσθω Πρὸς οἶκον Πηλῆος· ἐγὼ δ' ἐπὶ μεῖλια δώσω] Ἔτι ἰστέον καὶ ὅτι Ἀρίσταρχος μὲν ἐν μέρος λόγου λαμβάνει τὸ, ἐπιμεῖλια, ὡς τὸ ἐπιφέρναι. Ἀπολλόδωρος δὲ διαλύει, λέγων· ἐπιδώσω μεῖλια· ὡς καὶ κατωτέρω εὐθὺς ἐπάγει, Ὅσσ' οὕτω τις ἐξ ἐπέδωκε θυγατρί.

235.

Idem Odyss. Γ, 444, p. 1476, 38, ubi de ἄμνιον, quod Porsilus Hierapytnius apud populares suos adhuc αἴμνιον pronuntiare dixerat, παρὰ τὸ αἶμα. Φησὶ δὲ καὶ Ἀπολλόδωρος, ὡς εἰκὸς ἦν καὶ παρὰ τῷ ποιητῇ οὕτως αὐτὸ προφέρεσθαι· περιαιρεθῆναι δὲ τὸ ἰῶτα ὑπὸ τινων. Cf. Etymol. M. in h. v. et Hesych.

236.

Idem Odyss. Α, 579, p. 1700, 10: Δέρτρον ... Ἀπολλόδωρος δὲ, τὸν περὶ κοιλίαν ἐπίπλουν, ὃν καὶ ἀργέτην δημὸν ἐκεῖνος καλεῖ. Cf. Etymol. M., Hesych.

237.

Idem Odyss. Μ, 22, p. 1706, 1: Τὸ δὲ « δισθανέες » ἐν δυσὶ μέρεσι λόγου ἀναγινώσκει Ἀπολλόδωρος, λέγων, ὅτι τὸ δις καὶ τρεῖς ἀποβάλλει τὸ σῖγμα ἐν ταῖς συνθέσεσιν· οἷον δίπους, τρίπους. Ὄφειλεν οὖν καὶ διθανέες. Νοητέον δὲ τὸν Ἀπολλοδώρου λόγον χωρὶς τῶν ἀριθμητικῶν· δισχιλίους γὰρ μετὰ τοῦ σῖγμα καὶ τρισχιλίους φασιν. Καὶ οὕτω μὲν αὐτός.

ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΑΘΗΝΗΣΙΝ ΕΤΑΙΡΩΝ.

238.

Athenæus XIII, p. 567, Α: Σὺ δὲ, ὦ σοφιστὰ, ἐν τοῖς καπηλείοις συναναφύρη οὐ μεθ' ἐταίρων, ἀλλὰ μεθ' ἐταιρῶν, μακτροπευσάσας περὶ σαυτὸν οὐκ ὀλίγας

235.

Ἄμνιον vel ἄμνιον (*vas ad excipiendum sanguinem*)... Dicit etiam Apollodorus probabile esse Homerum quoque αἴμνιον pronuntiasse, a nonnullis vero i literam esse exemptam.

236.

Δέρτρον, *omentum*, membrana quæ intestina circumdat, Apollodoro, quam etiam ἀργέτην δημὸν Homerus dicit.

237.

Δισθανέες (*bis mortui*) duabus vocibus sejunctis, δις θανέες, Apollodorus scribit, dicens vocabula δις et τρεῖς in compositis σ literam abjicere, sicut in δίπους, τρίπους. Oportuerat igitur etiam διθανέες. Intelligenda vero Apollodori ratio de iis solummodo vocabulis quæ non sint numeralia; nam δισχιλίους, τρισχιλίους cum σ dicimus, ut ipse quoque monet.

DE ATHENIENSIIUM MERETRICIBUS.

238.

Tu vero, sophista, in cauponis versaris, non cum amicis, sed cum amicibus, lenas circa te non paucas ha-

ἔχων καὶ περιφέρειν αἰεὶ τοιαυτὴ βιβλία Ἀριστοφάνους καὶ Ἀπολλοδώρου καὶ Ἀμμωνίου καὶ Ἀντιφάνους, ἔτι δὲ Γοργίου τοῦ Ἀθηναίου, πάντων τούτων συγγεγραφότων περὶ τῶν Ἀθήνησιν ἑταιρίδων.

Idem XIII, p. 583, D: Αἱ γὰρ καλὰ ἡμῶν Ἀθηναίων τοσοῦτο πλῆθος ἤνεγκαν ἑταιρίων ... Ἀνέγραψε γοῦν Ἀριστοφάνης μὲν ὁ Βυζάντιος ἑκατὸν καὶ τριάκοντα πέντε, Ἀπολλόδωρος δὲ τούτων πλείους.

239.

Athen. XIII, p. 586, A: Περὶ δὲ τῆς Φανοστράτης Ἀπολλοδώρος φησιν ἐν τῇ περὶ τῶν Ἀθήνησιν ἑταιρίδων, ὅτι Φθειροπύλη ἐπεκαλεῖτο, ἐπειδὴ περ ἐπὶ τῆς οὐρας ἐστῶσα ἐφθειρίζετο. ... Ἑταιρίων ἐπωνυμία αἱ ἀφύαι· περὶ ὧν ὁ προειρημένος Ἀπολλόδωρος φησὶν· Σταγόνιον καὶ Ἀνθὺς ἀδελφαί, αὗται Ἀφύαι ἐκαλοῦντο, οἷα καὶ λευκαὶ καὶ λεπταὶ οὔσαι τοὺς ὀφθαλμοὺς μεγάλους εἶχον. De ἀφύαις Aelian. N. A. II, 22.

240.

Harpocration: Φανοστράτη, ... Ἀπολλόδωρος ἐν τῇ περὶ τῶν Ἀθήνησιν ἑταιρίων, ταύτην φησὶν ὀνομάζεσθαι Φθειροπύλην, ἐπειδὴ ἐπὶ τῆς οὐρας ἐστῶσα ἐφθειρίζετο. Eadem Etymol. M. h. v. et Suidas h. v.

241.

Idem: Νάννιον ... Ἀπολλόδωρος ἐν τῇ περὶ τῶν ἑταιρίων, Αἴγα λέγεσθαι φησὶ ταύτην τὴν ἑταίραν, διὰ τὸ Θαλλὸν τὸν κάπηλον καταφαγεῖν· ὅτι γὰρ θαλλῶν χαίρουσιν αἱ αἴγες, καὶ Σοφοκλῆς Ποιμέσιν etc.

Negligenter haec exscripta ex Athenæo XIII, p. 587, A, ubi sic: Ναννίου δὲ Ὑπερίδης μνημονεύει ἐν τῇ κατὰ Πατροκλέους. Αὕτη δὲ ὅτι Αἴξ ἐκαλεῖτο προείπομεν διὰ τὸ Θαλλὸν τὸν κάπηλον ἐξαναλῶσαι· ὅτι δὲ θαλλῶν χαίρουσιν αἱ αἴγες, διόπερ οὐδ' εἰς ἀκρόπολιν ἀνεισι τὸ ζῶον, οὐδ' ὅλως Ἀθηναῖς οὐεται

διὰ τοῦτο, ἄλλος ἔσται λόγος. Ἀλλὰ ὅ γε Σοφοκλῆς ἐν Ποιμέσιν etc. In antecedentibus Athenæus Antiphaniis opus de Scortis memoraverat. Igitur hunc cum Apollodoro confudisse videri potest Harpocration.

242.

Athen. XIII, p. 591, C: Ἀπολλόδωρος δὲ ἐν τῇ περὶ ἑταιρίων, δύο ἀναγράφει Φρύνας γεγονέναι· ὧν τὴν μὲν ἐπικαλεῖσθαι κλαυσιγέλωτα, τὴν δὲ σαπέρδιον.

ΠΕΡΙ ΚΡΑΤΗΡΟΣ,

sive

ΠΕΡΙ ΚΥΛΙΚΩΝ.

«Singularum librum hoc titulo editum fuisse ab Apollodoro, valde dubito; potuit esse caput operis etymologici; cuius generis opera et alia commemorantur in titulos divisa, quos passim pro singularibus libellis haberi suspicor.» Hrynus.

243.

Athenæus XI, p. 501, A, de vasis genere quod ἀμφίθετον dictum: Παρθένιος δ' ὁ τοῦ Διονυσίου ἀμφίθετον ἀκούει τὴν ἀπύθμενον φιάλην· Ἀπολλόδωρος δ' ὁ Ἀθηναῖος ἐν τῇ περὶ τοῦ κρατήρος ῥησιδίῳ τὴν κατὰ τὸν πυθμένα μὴ δυναμένην τίθεσθαι καὶ ἐρείδεσθαι, ἀλλὰ κατὰ τὸ στόμα. Exscripsit hunc I. Eustath. ad II. Ψ', 616, p. 1299: Ἀπολλόδωρος δὲ, φασὶν, ἀμφίθετον λέγει, τὴν μὴ κατὰ πυθμένα, κατὰ μόνον δὲ στόμα δυναμένην ἐρείδεσθαι.

244.

Athenæus XI, p. 479, A: Κοτύλη. ... Ἀπολλόδωρος δὲ ποτηρίου τι γένος ὑψηλὸν καὶ ἔγκοilon.

bens, semperque libros hos circumferens Aristophanis, et Apollodori, et Ammonii, et Antiphaniis, atque etiam Gorgiae Atheniensis, qui omnes de meretriculis Atheniensibus scripserunt.

Elegantes illae Athenæ nostræ tantam multitudinem tulerunt meretricum. ... Recensuit certe Aristophanes Byzantius centum et triginta quinque; Apollodorus vero majorem numerum.

239.

De Phanostrata Apollodorus in libro de Meretriculis Atticis ait, Phithiropylen fuisse eam appellatam, quod pro foribus stans pediculos venari consuesset. ... Meretricularum est cognomen illud, Aphyæ (piscis): de quibus prædictus Apollodorus ait: Stagonium et Anthiis sorores; quæ Aphyæ dicebantur, quod, quum candidæ et tenues essent, simul magnos haberent oculos.

240.

Phanostrate ... Apollodorus libro de Scortis Atticis, Phanostratam φθειροπύλην dictam fuisse memorat, quod stans præ foribus pediculos quaeritaret.

241.

Nannium ... Apollodorus (?) libro de Scortis, hanc me-

reticem Capram dictam fuisse memorat, quod Thallum (quod significat ramum frondentem, quales carpunt caprae) institorem bonis defraudasset.

242.

Apollodorus in libro de Meretricibus, duas memorat Phrynas fuisse, quarum alteri Clausigelos (risus lacrimis mixtus) cognomen fuerit, alteri Saperdium (piscis nomen).

DE CRATERE.

vel

DE VASIS.

243.

Parthenius, Dionysii discipulus, ἀμφίθετον phialam intelligit, quæ basin non habeat; Apollodorus vero Atheniensis, in loco de Cratere interpretatur « quæ in fundo non poni firmiterque statui possit, sed in ore. »

244.

Apollodorus cotylam dicit esse « poculi genus aliquod altum et concavum. »

245.

Athenæus XI, p. 482, E : Κύμβα ποτήριον Ἀπολλόδωρος Παφίους (sc. εἶναι λέγει). Cf. fr. 189, ubi eadem res ex Etymologiis laudatur.

« Oritur controversia, quod ab Athen. XI, 12, p. 487, B, ubi de poculis agitur, Ἀπολλόδωρος δὲ Κυρηναῖος laudatur : Μαστός. Ἀπολλόδωρος δὲ Κυρηναῖος, ὡς Πάμφιλος φησὶ, Παφίους τὸ ποτήριον οὕτω καλεῖν. Videtur hoc ex Pamphilo laudari. Quum supra [fr. 189] aliud poculi nomen Κύμβα Cypriis proprium ex Apollodori Etymologiis laudatum sit, dubitatio sit, an et hoc Cyrenensi tributum ad eum spectet. » Heynius.

246.

Athen. XI, p. 485, D : Λεπαστής. ... Ἀμερίας δὲ φησὶ τὸν οἰνογόνον λεπαστής καλεῖσθαι. Ἀριστοφάνης δὲ καὶ Ἀπολλόδωρος, γένος εἶναι κύλικος.

247.

Athen. XI, p. 497, F : Σελευκίς, ὅτι ἀπὸ Σελεύκου βασιλέως τὴν προσηγορίαν ἔσχε τὸ ἔκπωμα, προεῖρηται (p. 488, F), ἱστοροῦντος τοῦτο καὶ Ἀπολλοδώρου τοῦ Ἀθηναίου.

Sequuntur in Heynii editione fragmenta, ubi

laudatur Apollodorus περὶ θηρίων, i. e. *De bestiis venenatis*, ut explicatius hoc opus citatur inter auctores Plinii (Hist. Nat. XI). Sed extra dubitationem positum est hæc aliena ab Nostro referenda esse ad Apollodorum, nescio quem, medicum. Nam plures fuerunt Apollodori, qui de venenis scripserant, uti apparet ex Plinio (H. N. XX, 4, 13), ubi de raphanis : *Et contra viscum quoque dari Apollodori duo jubent : sed Citieus semen ex aqua tritum, Tarentinus succum.*

Ceterum loci, quibus Apollodori liber *De bestiis* commemoratur, hi sunt : Plin. N. H. XI, 25, 30 ; XXII, 7, 8 et al. ; schol. Nicandri in Theriac. v. 715, p. 33 ed. Paris. ; v. 780, p. 36 ; v. 858, p. 39 ; idem in Alexiph. p. 65 (p. 70 Schneider.) et p. 66 (p. 72 Schneider.), ad v. 594 ; Ælian. H. A. VIII, 7 et 12.

De reliquis Apollodoris, quorum ingens est numerus, v. Fabric. Bibl. Gr. Tom. IV, p. 299, et Galeum in dissert. de scriptoribus mythicis præfixa editioni Scriptt. Hist. Myth. p. 10 sqq. Nonnullorum Heynius quoque in calce fragmentorum collectionis mentionem facit.

245.

Cymba, poculum apud Paphios, ut Apollodorus ait. *Mastos*. Apollodorus Cyrenensis, ut refert Pamphilus, Paphios ait hoc nomine vocare poculum.

246.

Lepaste. Amerias dicit trullam, qua vinum in po-

cula infunditur, *lepasten* vocari ; Aristophanes vero et Apollodorus, genus esse calicis.

247.

Seleucis. A Seleuco rege nomen invenisse hoc poculum, supra dictum est : quod etiam Apollodorus docuit Atheniensis.

INDEX

NOMINUM ET RERUM.

Nomina auctorum : *Acus.*, Acusilaus; *Androt.*, Androtio; *Ant.*, Antiochus; *Ap. fr.*, Apollodori fragmenta; *Char.*, Charon; *Clitod.*, Clitodemus; *Dem.*, Demo; *Ephor.*, Ephorus; *Hec.*, Hecataeus; *Hell.*, Hellanicus; *Ist.*, Ister; *Phanod.*, Phanodemus; *Pher.*, Pherecydes; *Phil.*, Philistus; *Philoch.*, Philochorus; *Phyl.*, Phylarchus; *Theop.*, Theopompus; *Tim.*, Timaeus; *Xanth.*, Xanthus. Numeri sine auctoris nomine spectant ad Bibliothecam Apollodori.

A.

Abantes in Eubora a Pericle subjecti, *Philoch.* 89.
 Abas, Melampodis f. I, 9, 13, 1.
 Abas, Lyncei ex Hypermnestra II, 2, 1, 1; ejus ex Ocalea uxore filii, *ibid.*
 Abas, Erythrae insulae mons, II, 5, 10, 6.
 Abas in Euboea; ejus filii, Alcon, Dias et filia Arethusa, *Ephor.* 33.
 Abarnis, promont. Lampsaci, *Ephor.* 93. *Vide* Abarnus.
 Abarnis, locus in Phocide, *Ephor.* 93.
 Abarnus, promontorium Lampsaci, *Hec.* 207.
 Abdera, urbs Thaciae, *Hec.* 127; a quo nomen habeat, *Hell.* 98; Abderum nominatur *Ephoro* fr. 72.
 Abderia, Hispaniae urbs, II, 5, 10, 9.
 Abderita, Erimi f., Herculis amasius, a Diomedis equis disceptus, *Hell.* 98.
 Abderus, Mercurii f., Herculis amicus, a Diomedis equis devoratur, II, 5, 8, 3.
 Abderus, urbs ab Hercule condita, II, 5, 8, 4.
 Abotis, urbs Aegypti, *Hec.* 269.
 Abri, populus ad mare Adriaticum, *Hec.* 69.
 Abrotonum, urbs Libyphoenicum, *Ephor.* 96.
 Abstemia, sacra quibusdam diis facta, *Philoch.* 31.
 Absyrtus. *Vide* Apsyrtus.
 Abydus, urbs Asiae, *Ephor.* 89.
 Abylli, gens Aegypti, *Ap. fr.* 106.
 Ἀβυρράκη, jus quoddam barbaricum, *Theop.* 337.
 Acalles, Minois e Pasiphae, III, 1, 2, 6.
 Acamas, Thesei filius, Trojam proficiscitur, ut Aethram inde reduceret, *Hell.* 75.
 Acarnan, Alcmaeonis e Calirrhoe filius, subito adultus, patris caedem ulciscens, Phegei filios interficit, III, 7, 6, 1; Phegeum cum uxore necat, III, 7, 6, 5; Acarnaniam habitat, III, 7, 7, 1, *Ephor.* 28.
 Acarnanes non interfuerunt expeditioni contra Trojam susceptae, *Ephor.* 28.
 Acarnania, ab Acarnane et Amphotero condita, III, 7, 7, 1; jam ante bellum Trojanum Alcmaeoni assignatur, *Ephor.* 28.
 Acastus, Peliae, I, 9, 10, 1; Argonauta, I, 9, 16, 8; patri funus facit, Iasonem cum Medea Iolco expellit, I, 9, 28, 1; Pelcum ab Eurytionis caede lustrat, III, 13, 2, 2; in venatione inermem relinquit, III, 13, 3, 8; ejus uxor et filia, III, 13, 3, 2; pater dicitur Sthenes, III, 13, 8, 4.
 Ἀζατος, poculi species, *Theop.* 328.
 Aceles, Herculis et Malidis f., *Hell.* 102.

Aceles, urbs Lyciae, *Hell.* 102.
 Acestor, Epidyci filius, Agenoris pater, *Pher.* 20.
 Achaus, Xuthi f., a quo Achaei nomen ducunt, I, 7, 3, 2.
 Achaia, a Tisameno occupata, *Ephor.* 16.
 Achanae, cistae Persicae, *Phanod.* 24.
 Achani vel Acharni, gens Scythia finitima, *Theop.* 306.
 Achelous, Oceani ex Tethye filius natu maximus, *Acus.* 11 a; de Dejanira cum Hercule certat, I, 8, 3, et vincitur, II, 7, 5, 1; alterum cornu amissum ab Hercule recipit pro cornu Amaltheae, *ibid.*; ejus fontibus purgatur Alcmaeon, III, 7, 5, 6; ejus praeceptum, III, 7, 7, 1; ejus progenies e Melpomene, I, 3, 4; I, 7, 10, 2; e Perimede, I, 7, 3, 5.
 Achelous fluvius; hoc nomen proprie *aquam* significat, *Ephor.* 27.
 Acheron, Ascalaphi pater, I, 5, 3.
 Acheron, fluvius, *Ap. fr.* 10.
 Achilles, Pelei e Thetide f. *Ap.* III, 13, 6, 1; antea Ligyron dictus, *ibid.*; immortalitatem ei parat mater, *ibid.*; a Chirone educatur. *ibid.*; ne Trojam eat, muliebri veste indutus Lycomedi traditur, III, 13, 8, 1; cum Deidamia congregitur, *ibid.*; ab Ulysse protrahitur, III, 13, 8, 3; Phoenicem secum ducit, *ibid.* § 4; eum occaecatum a Chirone sanandum curat, *ibid.*; Dolopum regem facit, *ibid.*; Patroclum secum habet, *ibid.* § 5; *Hell.* 57; Frater Polydora, *Pher.* 17; Scamandrum trajicit, *Hell.* 132; Parin in Thessalia pugna vincit, *Ister* 12.
 Achilleum a Periandro exstructum, *Tim.* 49.
 Achiroe dicitur Anchinoe, *quam vide.*
 Aciamus, rex Lydorum, *Xanth.* 23.
 Aconae, locus circa Heracleam Ponticam, *Theop.* 200.
 Aconitum unde dictum? *Theop.* 200.
 Acontes, Lycaonis f., III, 8, 1, 3.
 Acontium, urbs Arcadiae, *Androt.* 26.
 Acoris, Aegyptiorum rex, pro Evagora Cyprio adversus Persas stat, *Theop.* 111; cum Pisidis belli societatem init, *Theop.* 111.
 Acræa Juno. *Vide* Juno.
 Acraephia vel Acraephnia, urbs Boeotiae, *Ephor.* 67; *Theop.* 241.
 Acrisius, Abantis ex Ocalia f., II, 2, 1, 1; Præctum fratrem regno pellit, *ibid.* § 2; Argis regnat, *ibid.* § 4; oraculum accipit de nepote ipsum occisuro, II, 4, 11; Danaen ex Eurydice uxore filiam (III, 10, 3, 2; III, 2, 2, 1) turri includit, II, 4, 1, 2, cum Persco ex ea nato in mare projicit, *ibid.* § 3; *Pher.* 26; Perseum metuens Argis Larissam proficiscitur, ubi ab illo nolente in ludis gymniciis occiditur; ante urbem sepelitur, eique Perseus et Larissaei fanum condunt, *Pher.* 26; *Apoll.* II,

- 4, 4, 2; Acrisii sepulcrum Larissae in templo Minervae, *Ant.* 15; Acrisius Larissam in Thessalia condit, *Hell.* 29.
- Acerites Bacchus. *Vide* Bacchus.
- Acrolatus, Arei f., a Chelonide amator, *Phyl.* 48.
- Actaea, Nereis, I, 2, 7.
- Actaea, Danae e Pieria f., Periphantis uxor, II, 1, 5, 8.
- Actaeon, Aristaei ex Antonoe f., III, 4, 4, 1; a Chirone venationem doctus, a canibus devoratur, *ibid.*; *Acus.* 21.
- Actaeus, Telamonis e Glaucio pater, III, 12, 6, 8; *Pher.* 15.
- Actaeus, Agraui pater, III, 14, 2, 1.
- Acte, antiquum Atticae nomen, III, 14, 1, 1; *Ap. fr.* 157.
- Actis, Solis e Rhode f., *Hell.* 107.
- Actor, Myrmidonis f., I, 7, 3, 5; Eurytionis pater, III, 13, 1, 1.
- Actor, Deionis f., I, 9, 4; Menetii pater, I, 9, 16, 8.
- Actor, Hippasi f., Argonauta, I, 9, 16, 8.
- Actor (Phorbantis f.), Euryti et Cleati pater e Molione, *Pher.* 26; Augere frater, II, 7, 2, 2.
- Acyphas, urbs Tetrapoleos Doricae, *Theop.* 304.
- Adiante, Danae ex Herse f., Daiphronis uxor, II, 1, 5, 9.
- Admeto, Eurysthei f., Hippolytes balneum habere cupit, II, 5, 9, 2; accipit, *ibid.* § 15.
- Admetus Pheraeus, I, 8, 2, 4; Pheretis f., I, 9, 14; Eumeli pater, III, 10, 8, 2, *Hell.* 10; apri Calydonii venator, I, 8, 2, 4; Argonauta, I, 9, 16, 8; Apolline armentorum pastore utitur, I, 9, 15, 1; III, 10, 4, 4; *Pher.* 76; ejus beneficio Alcestem ducit, I, 9, 15, 1; Pheris pulsus in Atticam venit ad Theseum, *Phanod.* 9.
- Adonis, Cinyrae e Metharme, al. Phoenicis ex Alpheisibrea, al. Thiantis e filia Myrrha f., III, 14, 3, 4; a Venere datur Proserpinae, III, 14, 4, 5; qua illum reddere nolente, contentio oritur inter utramque deam pueri amantem, quam dirimit Jupiter, *ibid.* § 6.
- Adramys, Sadyattae filius nothus, *Xanth.* 19, p. 40.
- Adramytes, Lydorum rex, qui primus feminas castravit, *Xanth.* 19.
- Adranum, urbs Siciliae, *Ap. fr.* 124.
- Adrastea, Nympha, Jovem nutrit, I, 2, 6.
- Adrastus, Talai f., I, 9, 13, 1; Argorum rex, III, 6, 1, 4; ejus uxor et liberi, I, 9, 13, 2; III, 7, 2, 5; *Hell.* 12; *Pher.* 83; Polynicem et Tydeum profugos excipit et eos in regnum restitutum se promittit, I, 8, 4, 3; III, 6, 1, 6; *Pher.* 83; contra Thebas proficiscitur, I, 8, 5, 4; cum septem ducibus, III, 6, 3, 1; ab Arione equo servatur, III, 6, 8, 7; *Hell.* 11; Athenienses contra Thebas excitat, III, 7, 1, 3; in altera contra Thebas expeditione Egialeum filium amittit, *Hell.* 11; primus equorum cursu Nemeis vincit, III, 6, 4, 5.
- Adrastus, Eurydiceus pater, III, 12, 3, 11.
- Adria, fluvius Italiae, *Hec.* 58; *Theop.* 140; in regione fertilissima, *Hec.* 58.
- Adria, urbs Italiae, *Hec.* 58.
- Adriaticum mare unde nominatum sit, *Theop.* 140.
- Ἀδύνατοι, *Invalidi*, *Philoch.* 67, 68.
- Adyte, Danae f., Metaleae uxor, II, 1, 5, 8.
- Aea, ubi vellus aureum, *Pher.* 60.
- Aeacus, Jovis ex Aegina f., III, 12, 6, 7; ducit Endeidem, ex ea liberi, *ibid.* § 8; Helladem deprecatione sua liberat a calamitate, *ibid.* § 11; ejus honor apud inferos, *ibid.*; Peleum et Telamonem f. pellit, *ibid.*
- Aeaea ins., Circes sedes, I, 9, 24, 5.
- Aeanes, Amphidamantis f., a Patroclo occisus, *Hell.* 57.
- Aeantis tribus, *Clitod.* 14.
- Aas fluvius vulgo Aous dictus, e Lacmone defluens, *Hec.* 70, 71, 72.
- Aedon, uxor Zethi, Hylum filium interficit; Amphionis uxori invidet; in lusciniam mutatur, *Pher.* 102.
- Aedoneus, rex Molossorum, Pirithoum interficit, *Philoch.* 46; canem habet Cerberum, *ibid.*
- Aedusii in Celtogalatia, *Ap. fr.* 60.
- Aetes, Solis e Perseide f., I, 9, 1, 6; Solis ex Antiope fil., *Theop.* 340; pater Iophossae, *Acus.* 8; Colchorum R., I, 9, 1, 6 apud quem vellus aureum, *Pher.* 60; excipit Phrixum, I, 9, 1, 6; cui filiam dat, *ibid.*; qua conditione aureum vellus Jasoni dare voluerit, I, 9, 23, 4; dolose contra eum agit, *ibid.* § 12; Ponti ostium navibus praecupat, *Tim.* 6; Argonautas persequens, Medae dolis retinetur, I, 9, 24, 1 sq.; Colchos eos persecuturos mittit, *ibid.*; regno privatus, a Medea filia restituitur, I, 9, 28, 6.
- Aetes, portus in Italia, qui nunc Caieta, ab Argonautis nomen accepit, *Tim.* 6.
- Aga, urbs Phoenicum, *Hec.* 259.
- Agaeon, Lycaonis f., I, 8, 1, 3.
- Ageus, nomen Neptuni, *Pher.* 115.
- Ageus (vel Agaeus, vel Agraus; v. *Mülleri Aeginet.* p. 40, *Dor. I.* p. 81), a Ctesippo oriundus, gener Temeni, Argolidis ora maritima circa Epidaurum potitur, *Ephor.* 16.
- Aegaleus, mons Atticae, *Ister.* 6.
- Aegeoneus, Priami f. III, 12, 5, 13.
- Agesta, urbs Siciliae, *Ap. fr.* 173.
- Aegeus, Pandionis II, *Ap.* III, 15, 5, 5; aliis Scyrii f., *ibid.*; ex dentibus draconis ortus in agro Thebano, *Androt.* 37; ducit Medeam, I, 9, 28, 5; ex ea progenies, *ibid.*; eam pellit, *ibid.*; summa rerum Athenis potitur, III, 15, 6, 1; ducit Metam et Chalciope deinceps, *ibid.*, § 2; *Phanod.* 3 a; ἀτρεως, Delphos adit, *ibid.*, § 3; de oraculo accepto dubius, Truzenem venit, cum Aethra concreditur, III, 15, 7, 1; ex ea filius, III, 16, 1, 1; *Pher.* 106; inde, solis et ense relictis, quae afferret filius futurus, Athenas redit, III, 15, 7, 1; Panathenaea instituit, *ibid.*; Androgeum contra taurum Marathonium mittit, *ibid.*, § 4.
- Aegialea regio, ab Aegialeo nomen habet, II, 1, 1, 4; *Acus.* 11.
- Aegialeus, Adrasti f., I, 9, 13, 2; Aegialiae pater, I, 8, 6, 3; cum Epigonis Thebas petit, a Laomedonte necatur, III, 7, 2, 5 sq.; cf. *Hell.* 11.
- Aegialeus, Inachii et Meliae f., liberis caret; *Acus.* 11; cf. *Ister* 42; II, 1, 1, 3; Achaiae nomen dat, *ibid.*, § 4.
- Aegialia, Adrasti, I, 9, 13, 2, al. Aegialei f., Diomedis uxor, I, 8, 6, 3.
- Aegialus, locus inter Sicyonem et Buprasium, ab Aegialeo dictus, *Ister.* 42.
- Aegialus, urbs ad Strymonem, *Hec.* 125.
- Aegidae, Thebani, ab Aristodemo et Doriensibus in expeditionis societatem advocantur, *Ephor.* 11, 13.
- Aegimius, Doriensium circa Oetam rex, *Ephor.* 10, cum Hercule Lapithas adoritur, terram ab iis liberatam ab isto accipit, I, 7, 7, 3; cf. *Ephor.* 10; Hylum adoptat gratiam referens Herculi, *Ephor.* 10; ejus filii, *Ephor.* 10; Heraclidarum socii, praelio cum Peloponnesiis cadunt, III, 8, 3, 5.
- Aegina, Asopi e Metope f., a Jove rapta e Philiunte oppido in Oenonen insulam transfertur, *Pherecyd.* 78; III, 12, 6, 5 et I, 9, 3, 2; patri dicitur a Sisyphe indicata, I, 9, 3, 2.
- Aegina, ins. ab Argonautis visitata, I, 9, 26, 6; olim Oenone dicta, III, 12, 6, 7; Aeaco paret, *ibid.*; ejus incolae e formicis facti, *ibid.*
- Aeginetae, autochthones, *Hell.* 77; in pugna ad Salaminem fortitudinis praemium auferunt, *Ephor.* 112.
- Aegipan, cum Mercurio Jovi auxilium fert victo, I, 6, 3, 10.

- Agirusa vel Agirus, oppidum Megaridis, *Theop.* 273.
 Agisthus, Laodamia filium occidit, *Pher.* 96.
 Agius, Aegypti e Phoenissa f. Mnestram uxorem habet, II, 1, 5, 5.
 Agle, Hesperidum una, II, 5, 11, 2.
 Agle, Thesei uxor, *Pher.* 109.
 Agleis, Hyacinthi f. ab Atheniensibus immolata, III, 15, 8, 5.
 Agletes. *Vide* Apollo.
 Agonea, urbs Meliensium, *Hec.* 109.
 Agospotami; pugna Lacedaemoniorum et Atheniensium, *Theop.* 8.
 Agyptii, panivori, *Hec.* 290; aspides colunt, *Phyl.* 26; eorum reges vinum bibunt certa mensura, *Hec.* 291; eorum alii mores nonnulli, *Hec.* 149 sq.
 Agyptus, Beli f., II, 1, 4, 4, in Arabiam deferitur, *ibid.* § 5; Melampodum regionem occupat, cui nomen dat, *ibid.*; ejus filii L., *ibid.* § 6; Argos veniunt, Danaides ducunt, omnes praeter Lynceum ab uxoribus necantur, II, 1, 5; Agyptus non venit Argos, *Hec.* 357; ejus uxor Damno, *Pher.* 40.
 Agyptus, Aegypti e Gorgona f. Dioxippen uxorem habet, II, 1, 5, 8.
 Agyptus, olim Melampodum terra, ab Agypto, Beli f., nomen habet, II, 1, 4, 5; Agyptus, fluminis donum, *Hec.* 279; terrae natura, *Ephor.* 108.
 Agyptus, Argolidis promontorium, *Hec.* 357.
 Aegys, oppidum Laconicum, *Theop.* 303; *Ephor.* 18.
 Aello, Harpyia, Thaumantis ex Electra f., I, 2, 6.
 Aellopus, al. Nicothoe, Harpyia, I, 9, 21, 7.
 Aemon, Lycaonis f. *Vide* Haemon.
 Aemonia. *Vide* Haemonia.
 Aemonius. *Vide* Haemonius.
 Aenea laurus, Metaponti, *Theop.* 182.
 Aeneas, Anchisae e Venere f., *Acus.* 26; III, 12, 2, 4; ejus fuga, *Hell.* 127; cum Ulysse Italiam appulsus Romam urbem condit, *Hell.* 53.
 Aenetus, Deionis f., I, 9, 4.
 Aenus, Thraciae urbs, II, 5, 9, 12; *Ap. fr.* 125; ejus incolae, *Ephor.* 73.
 Aelenses, ab Endymione e Thessalia Elidem ducti, I, 7, 5.
 Aelia, Amythaonis f., Calydonis uxor, I, 7, 7, 2.
 Aelicae insulae, a Cnidiis occupatae, *Ant.* 2.
 Aelicae in Asia coloniae ante Ionicas deductae, *Pher.* 111; *Hell.* 114.
 Aolis regio, ejus termini, *Ephor.* 88.
 Aolium, Thraciae oppidum, *Theop.* 156.
 Aeolus, Hellenis ex Orseide (Othreide, *Hell.* 10) filius, Thessaliae R., Aelenses a se vocat, I, 7, 3, 1; ejus ex Enarete liberi, *ibid.* § 4; Perieris pater, III, 10, 4, 5; Magnetis quoque dicitur, I, 9, 6; ex Iphide pater Salmonei, *Hell.* 10; Macedonis pater, *Hell.* 46.
 Apytus, Cresphontis e Merope f. Polyphontem occidit, Messeniorum R. fit, II, 8, 5, 7.
 Erae, urbs Macedoniae, *Androt.* 18.
 Aeria, urbs Celtica, *Ap. fr.* 59.
 Erope, Catrei f., III, 2, 1, 1; patris jussu a Nauplio abducta, Plisteni nubit, III, 2, 2, 2.
 Erugo, vino immixta bibenda datur Iphiclo, *Pher.* 75.
 Es Dodonaeum, *Demo.* 17, 18.
 Esacus, Priami ex Arisbe f. Asteropen ducit, III, 12, 5, 2; in avem mutatur, *ibid.*; vates, *ibid.*; Priamum monet, *ibid.* § 5.
 Eschraeus, Anagyrsius, *Philoch.* 138.
 Eschreis, Thespii f., II, 7, 8, 5; Herculis ex ea f., *ibid.*
 Esculapius, Apollinis ex Arsinoe, al. Coronide f., III, 10, 3, 7; *Ister* 37; a Chirone educatur, *ibid.* § 10; *Pher.* 8; Gorgonis sanguine in homines utitur, mortuos resuscitans a Jove fulmine vita privatur, III, 10, 4, 1; *Pher.* 8, 76; fulmine percutitur, quod Phinei filiis visum restituerit, *Phyl.* 17; Podalirii et Machaonis pater, III, 10, 8, 2; Quo anno inter deos relatus sit, *Ap. fr.* 72.
 Asepus, fluvius Asiae, *Hec.* 203.
 Aeson, Crethei e Tyro f., I, 9, 11; *Pher.* 59; Polymeden ducit, ex ea f., I, 9, 16, 1; Ex Alcimeda gignit Iasonem, *Pher.* 59; Peliam filii tutorem constituit, *ibid.*; Peliae insidias fugiens, interimit se, I, 9, 27, 1.
 Aeson, seu Asonis, seu Asonia, urbs Magnesiae in Thessalia, *Pher.* 58.
 Astus marini caussae, *Tim.* 36.
 Asyle (vel Phresile), Hyas, *Pher.* 46.
 Athaca, unum ex centum oppidis Laconiae, *Philoch.* 86.
 Athale, urbs Tyrrenorum, *Hec.* 25.
 Ethalia, insula e. q. Athale, *Phil.* 23, quam Argonautae in reditu appellant, *Tim.* 6.
 Ethalides, quodnam donum a Mercurio patre acceperit, *Pher.* 66.
 Ether et Nox procreant Amorem, *Acus.* 1.
 Ethicia in Thessalia ad Pindum montem, *Theop.* 209.
 Ethiopes, eorum sedes, *Ephor.* 38.
 Ethiopia a Cepheo gubernata, II, 4, 3, 2. In Aethiopiam Tithonum portat Aurora, III, 12, 4.
 Aethilius, Jovis e Protogenia f., I, 7, 2, 7; ejus e Calyco f., I, 7, 5; *Pher.* 80.
 Aethon, pater Ixionis, *Pher.* 103.
 Aethon (αἰθων), cognomen Erysichthonis, *Hell.* 17.
 Aethra, Pitthei f., eadem nocte cum Aegeo et Neptuno congregitur, III, 15, 7, 2; ex isto f., III, 16, 1, 1; a Dioscuris captiva ducitur, III, 10, 7, 4; *Hell.* 74, 75; ab Hectore Troezenae abducitur, *Ister* 12.
 Aethusa, Neptuni et Alecyones f., III, 10, 1, 3; ejus ex Apolline liberi, *ibid.*
 Aetna, ejus et Hymari f. Celo, *Hell.* 104.
 Aetna, Siciliae mons, Typhoni injicitur, I, 6, 3, 12.
 Aetolia, ab Aetolo nomen accipit, I, 7, 6; antiquissima ejus fata, *Ephor.* 28.
 Aetolia, oppidum Peloponnesi, *Androt.* 52.
 Aetoli Elidem obtinent, *Ephor.* 15; Aetolorum et Epeorum cognatio, *Ephor.* 29; Aetoli cum Epeis antiquissimas in Aetolia urbes condunt, *ibid.*!
 Aetolus, Endymionis f. Apin interficit, in Curetidem fugit, Dorum, Laodocum et Polypoceten necat, Aetoliae nomen dat, I, 7, 6; *Ephor.* 15, 29; ejus e Pronoe liberi, I, 7, 7; Aetoli statua in Thermorum urbe, *Ephor.* 29.
 Aetolus Oenei filius, *Hec.* 341.
 Aetia, pars Thraciae, *Hec.* 115.
 Africae natura male describitur a *Timaeo*, *fr.* 24.
 Agamea, promontorium Troadis, *Hell.* 133.
 Agamemnon, Plisthenis ex Aerope f., III, 2, 2, 2; ducit Clytaemnestram, III, 10, 6, 2; Argivos adoritur et subigit, *Ephor.* 28; veretur ne Diomedes et Alcmaeon, ipso absente, debita sibi regna occupent, *ibid.*; cum Palladio Athenas appellit, *Clitod.* 12; Demophontem, qui illud abstulerat, in judicium ducit, *ibid.*; In multis Graeciae locis puteos fodit, *Clitod.* 9.
 Agamestor, Laïi filius, Tisandri pater, *Pher.* 20.
 Agamia, urbs Peloponnesi, quam Hecataeus nominat Mantina, *Hec.* 93.
 Agapenor, Ancae f. Helenae procus, III, 10, 8, 10; Tegeatarum R., Phegei et Alcmaeonis filios una excipit, III, 7, 5, 9.
 Agaptolemus, Aegypti f., Pirenen uxorem habet, II, 1, 5, 5.
 Agarista, Clisthenis, Sicyoniorum tyranni, filia, *Tim.* 58.
 Agasthenes, Polyxeni pater, III, 10, 8, 2.
 Agathea, oppidum Phocidis, *Hell.* 18.

- Agathocles, e Penestis Thessalicis, Philippi assentator, *Theop.* 136.
- Agathocles, figulus, juvenis venit Syracusas, *Tim.* 146. Timaei de eo mendacia, fr. 144, 145; hostes ad Torgium victos interlici jubet, *Tim.* 147; consobrinam alteri in conjugium datam in ipsis nuptiis abripit, *Tim.* 149; quo aetatis anno decesserit, *Tim.* 148.
- Agathon, Priami f., III, 12, 5, 13.
- Ἀγαθὸς δαίμων. In ejus honorem vinum degustant, *Theop.* 343.
- Agathyrsi, gens Scythica, *Ephor.* 78.
- Agave, Nereis, I, 2, 7.
- Agave, Danae f., Lyci uxor, II, 1, 5, 3.
- Agave, Cadmi ex Harmonia f., Echionis uxor, III, 4, 2, 4; bacchico furore correpta, Pentheum f. dilaniat, III, 5, 2, 2.
- Agbatana, urbs, *Hell.* 180, p. 69.
- Ἀγέλαστος πέτρα, I, 5, 1, 2.
- Agelaus, Temeni f., patrem necat, II, 8, 5, 4; regno excidit, *ibid.* § 5.
- Agelaus, Herculis ex Omphale f., Cræsi gentis auctor, II, 7, 8, 10.
- Agelaus, Priami servus, hujus jussu Parin exponit, III, 12, 5, 7.
- Agenor, Iasi f., Argi pater, II, 1, 2, 2.
- Agenor, Triopæ f., in paternorum bonorum divisione equitatum accipit, *Hell.* 37.
- Agenor, Pleuronis f., I, 7, 7, 1; ejus ex Epicaste liberi, *ibid.*; nonnullis dicitur Phinei pater, I, 9, 21, 2; *Hell.* 38.
- Agenor, Ægypti f. Cleopatram uxorem habet, II, 1, 5, 4.
- Agenor, Amphionis e Niobe f., ab Apolline necatur, III, 5, 6, 1 sq.
- Agenor, Phegei f., ab Alemæonis filiis necatur, II, 7, 6, 3.
- Agenor, Neptuni e Libye f., II, 1, 4, 2; Phœnicie R. fit, *ibid.* § 3; in Europam venit, ducit Telephassam, III, 1, 1, 3; ex ea liberi, *ibid.*; filios jubet Europam querere, *ibid.* § 6; ejus e Damno et Argiope posteritas, *Pher.* 40.
- Agenor, Acestoris f., Olli pater, *Pher.* 20.
- Agasilai regis in bello contra Thebanos prudentia, *Theop.* 291; hostibus suppeditat viaticum, *Theop.* 292; ejus res in Ægypto gestæ, *Theop.* 11, 23, 120; frugalitas, *Theop.* 24; Lysandridam adversarium in exilium ejicit, *Theop.* 268.
- Agessus, urbs Thraciæ, *Theop.* 245.
- Agis, Eurysthenis f., Helotes in servitudinem redigit, *Ephor.* 18.
- Aglaia, Thespia f., II, 7, 8, 3; Herculis ex ea f., *ibid.*
- Aglaurus. Vide Agraulus.
- Agna intonsa ne immolaretur velutum; quando? *Philoch.* 63, 64; agna numquam immolatur Minervæ, *Androt.* 41.
- Agrius (Hagnius), Tiphys pater, I, 9, 16, 8.
- Agnon, Alexandri M. amicus, *Phyl.* 41.
- Agnus aureus in Atrei gregi, non suppositus est ira Mercurii, *Pher.* 93.
- Agra, mons prope Athenas, olim Helicon dictus, *Clitod.* 1.
- Agræ, locus prope Athenas, *Clitod.* 1.
- Agraulus, Actæi f., Cecropis uxor, III, 14, 2.
- Agraulus, Cecropis ex Agraulo f., III, 14, 2, 1; *Hell.* 69; ejus e Marte f., *ibid.*; Minervæ sacerdos, *Philoch.* 14; pro patria volens morti sese dedit, *Philoch.* 14.
- Agriæ, gens Pæoniæ, *Theop.* 44.
- Agrius, Cigas, a Parcis necatur, I, 6, 2, 5.
- Agrius, Porthæonis f., I, 7, 10, 2; persequitur Tydeum, I, 8, 5, 4; a filiis regnum Oenei accipit, I, 8, 6, 1; a Diomede necatur filii, exceptis Onchesto et Thersite, *ibid.* § 2. Cf. *Pher.* 83; hi Oeneum cædunt, *ibid.* § 3.
- Agrius, Centaurus, ab Hercule occiditur, II, 5, 4, 4.
- Agyrrhius, demagogus, *Philoch.* 85.
- Ajax, Telamonis e Peribœa f., III, 12, 7, 2; e Melibœa, *Pher.* 109; procus Helenæ, III, 10, 8, 2; pater Philacæ, *Pher.* 20.
- Ajax, Oilei f., Helenæ procus, III, 10, 8, 2.
- Ais. Vide Hades.
- Alalcomenæ, Ithacæ urbs, unde nomen habeat, *Ister* 52.
- Alalcomenes, Niobæ f., *Pher.* 102 b.
- Alalcomenium in Bœotia, ubi Ulysses natus, *Ister* 52.
- Alastor, Nelei e Chloride f., I, 9, 9, 1.
- Alati Jovis equi, I, 6, 3, 10.
- Alazia, urbs Asiæ ad Rhymum fluvium, *Hec.* 202, 203.
- Alazonæ, gens Scythica, *Hell.* 172.
- Alceus, Persei f., II, 4, 5, 2; ejus ex Astydania vel Laonome vel Hipponome posteritas, II, 4, 5, 3.
- Alceus, Minois f., ab Hercule ex insula Paro abducitur, II, 5, 9, 5.
- Alcathous, Porthæonis f., I, 7, 10, 2; a Tydeo occisus, I, 8, 5, 3.
- Alcathous, Pelopis f., Peribœæ pater, III, 12, 7, 2; et Automedusæ, II, 4, 11, 7.
- Alcestis, Pelææ f., I, 9, 10; Admeti uxor, I, 9, 15, 1; in Haden descendit et ad superos redit, I, 9, 15, 2; II, 6, 2, 1.
- Alcibiades Pericli avunculo suadet, ut videat quomodo rationes non reddat, *Ephor.* 119; Atheniensibus ad Ægospotamos consilia dat et auxilia promittit, *Theop.* 8; a Pharnabazo interficitur, *Ephor.* 126; a Timæo [101] summis laudibus effertur.
- Alcides, prius Herculis nomen, I, 4, 12, 2.
- Alcidice, Salomonei uxor, mater Tyrus, I, 9, 8, 1; *Hell.* 10.
- Alcimedæ, Æsonis uxor, mater Iasonis, quem Chironi educandum tradit, *Pher.* 59.
- Alcimenæ. Vide Deliaes.
- Alcimus, Lydiæ rex religiosissimus, *Xanth.* 10.
- Alcinœ, Steneli f., II, 4, 5, 8.
- Alcinous, Phæacum R., I, 9, 25, 3.
- Alcinous, Hippocoontis f., III, 10, 5, 1; ab Hercule necatur, *ibid.* § 2.
- Alcippe, Martis ex Agraulo f., III, 14, 2, 2; *Hell.* 69; ab Halirrothio vitiatur, Apoll. I. I.
- Alcippe, Metionis uxor, Eupalami mater, III, 15, 8, 10.
- Alcis, Ægypti f., Glaucen uxorem habet, II, 1, 5, 4.
- Alemæon, Amphiarai f. inter Epigonos, III, 7, 2, 4; *Ephor.* 28; Laodamantem interficit, III, 7, 3, 2; matrem necat, III, 7, 5, 1; insanit, a Phegeo lustratur, *ibid.* § 3; Arsinoen ducit, *ibid.* § 4; ob regionis sterilitatem ad Acheloum abire jussus, hujus fontibus purgatur, Calirrhoen ducit, urbem condit, a Phegei filiis necatur, *ibid.* § 6 sq.; ejus filii, III, 7, 6, 2; III, 7, 7, 2; *Ephor.* 28 ubi v. de ceteris Alemæonis fati; Eriphyles mundum Apollini dedicat, *Ephor.* 155.
- Alemæonidæ templum Pythicum restaurant, *Philoch.* 70.
- Alemena, Electryonis et Anaxus f., II, 4, 5, 7; cum Amphitryone Thebas venit, II, 4, 6, 6; ei nubit, *ibid.*; ejus liberi, II, 4, 8, 3; vidua nubit Rhadamantho, II, 4, 11, 8; in caput Eurysthei furit, II, 8, 1, 4; Amphitryoni jubet, ut fratrum eadem ulciscatur. Cum Jove Amphitryonem mentito concumbit ex eoque parit Herculem; eadem nocte ab Amphitryone comprimitur, ex quo parit Iphiclem, *Pher.* 27; Thebis moritur. A Mercurio subrepta et in Beatas insulas translata Rhadamantho datur uxor, *Pher.* 39; ejus sacellum, *ibid.*
- Alcemenor, Ægypti ex Arabia f., Hippomedusam uxorem habet, II, 1, 5, 4.
- Alcemon, cujus patris fuerit non traditur, *Pher.* 25.

- Alémonius lucus circa Thermodontem, *Pher.* 25.
 Aleon, Hippocoontis f., ab Hercule necatur, III, 10, 5, 1.
 Aleus, Aphidantis f., ducit Nearam, III, 9, 1, 2; ex ea liberi, *ibid.* § 3; infantem e filia Auge natum reperit, exponit et filiam vendi jubet, II, 7, 4, 1 sq.—Cephei pater, I, 9, 16, 8.
 Alex, fluvius, Locrorum et Rheginorum agros dividit, *Tim.* 64.
 Alexander, i. e. Paris quem vide.
 Alexander, Eurysthei f., ab Atheniensibus occiditur, II, 8, 1, 3.
 Alexander, Pyrrhi filius, rex Epiri, *Phyl.* 50; ejus fata et mors, *Theop.* 233.
 Alexandri Pherai mors, *Theop.* 339.
 Alexander Magnus in Asiam trajicit, copiarum numerus, *Phyl.* 71; literas misit ad Chios, *Phyl.* 14; Alexandri tabernaculum, *Phyl.* 41; ejus laus, *Tim.* 138; ejus animus a Callisthene corruptus, *Tim.* 142; ejus amici eorumque luxuria, *Phyl.* 41.
 Alexiades, Herentis ex Hebe f., II, 7, 7, 15.
 Alcon, Abantis f., *Ephor.* 33.
 Aleyone, Atlantis ex Pleione f., II, 10, 1, 1; Pleias, *ibid.*; ejus e Neptuno progenies, *ibid.* § 3; *Hell.* 56.
 Aleyone, Aëoli ex Evarete f., Ceycis uxor, I, 7, 3, 4.
 Aleyone (nisi potius Alcinoe), sacerdos Junonis Argivæ, *Hell.* 53.
 Aleyoneus, Gigantum unus, solis boves ex Erythria insula abegit; ab Hercule occiditur, I, 6, 1, 4 sqq.
 Aleyonii dies novem, *Philoch.* 180.
 Alea, urbs Arcadiæ, *Theop.* 269.
 Alebion, Neptuni f., Geryonis boves Herculi furatur, ab eo interficitur, II, 5, 10, 9.
 Alecto, Erinnyes, II, 1, 4.
 Alector, pater Leiti, I, 9, 16, 8; et Iphios, III, 6, 2, 2.
 Aletes, Icarii e Peribœa f., III, 10, 6, 1.
 Aletes, Heraclida, Corinthum occupat, *Ephor.* 16.
 Alisarna, urbs Troadis, *Theop.* 305.
 Allantium vel Allante, urbs Macedoniæ, *Theop.* 38.
 Allio Athenienses vescebantur in Scirio festo, *Philoch.* 204.
 Allobriges, Galliæ populus, *Ap. fr.* 127.
 Almon vel Salmus, urbs Bœotiæ, *Hell.* 13.
 Alocus, Solis ex Antiope fil., *Theop.* 340.
 Alocus, Neptuni e Canace f., I, 7, 4, 2; Iphimedium ducit, *ibid.* § 3.
 Aloidæ (Otus et Ephialtes) cælum petunt, Junonem et Dianam aggrediuntur, Martem vincunt, a Diana occiduntur, II, 7, 4, 4.
 Alope vel Alobe vel Alybe, urbs Amazonum, *Ephor.* 87.
 Alope, urbs Thessaliæ, *Pher.* 107.
 Alope, Cereyonis f., *Pher.* 107; Neptuno parit Hippothoontem, *Hell.* 68.
 Alopecæ, demus Antiochidis tribus, *Philoch.* 71.
 Alopheus, Herculis ex Antiope f., II, 7, 8, 4.
 Alopeconnesus a Cephisodoto obsessa, *Androt.* 17.
 Alopeconnesii Græci Æneum urbem incolunt, *Ephor.* 73.
 Alphesibœa, Phœnicis uxor, Adonidis mater, III, 14, 4, 1.
 Alphesibœa, Biantis e Perone filia, *Pher.* 75.
 Ἀλφειῶν pisces, *Ap. fr.* 184.
 Alpheus fl. ab Hercule derivatur, II, 5, 5, 3; sub mare labens Syracusis emergit, *Tim.* 51, 52.
 Alponus, urbs Macedoniæ et Locrorum Epimenidiorum, *Hell.* 19.
 Althæa, Thespîi et Laophontæ filia, Ledaë soror, vel ejus e Clauco mater, I, 7, 10, 1; *Pher.* 29; Oenei uxor, a Baccho et Marte amata, I, 8, 1; Meleagro f. mortem parat, post ejus obitum ipsa perit, I, 8, 3, 3 sq.
 Althæus, fluvius in Daunia, ejus aqua sanat vulnera, *Tim.* 15.
 Althemenes, Catrei f., II, 2, 1, 1; ob oraculum cum Apemosyne sorore patrem relinquit, *ibid.* § 3; ad Rhodum appellit, *ibid.*; Cretenicæ nomen dat, *ibid.*; sororem e Mercurio gravidam necat, *ibid.* § 6; patrem ignarus interficit, II, 2, 2, 5.
 Alyattes, rex Lydorum, *Xanth.* 8; e Mysia in Thracia colonos advocat, *ibid.*; pater Sadyattæ, *Xanth.* 19, p. 40.
 Alyattes, Sadyattæ ex sorore filius, Cræsi pater, rex Lydorum, sapientissimus, Smyrnam capit, in Cariam expeditionem facit, *Xanth.* 19, p. 41.
 Amadoci, gens Scythica, *Hell.* 170.
 Amalechium mare Hecataeus (Abderita, ut videtur,) appellat partem Oceani septentrionalis, *Hec.* 160.
 Ἀμαλλᾶι, *Ister* 54.
 Amalthea, Hæmoni f., II, 7, 5, 2, *Pher.* 37; Jovem nutrit, I, 1, 7; ejus cornu ab Acheloo datur Herculi, II, 7, 5, 1; ejus vis, *ibid.* § 2; *Pher.* 37.
 Amarynceus, Hippostrati pater, I, 8, 4.
 Amarynthus, Actæonis canis, III, 4, 4, 5.
 Amarynthus, pater Narcissi, *Acus.* 21 a.
 Amasis quomodo rex Ægypti factus sit, *Hell.* 151.
 Amathusii in Cypro, *Ephor.* 134; quorum posteri sint *Theop.* 111.
 Amazones, Martis ex Harmonia progenies, *Pher.* 25; gens mulierum bellicosa, quas nunc Sauromatidas appellant, *Ephor.* 103; earum sedes et urbes cognomines, *Ephor.* 87, 78; earum mores, II, 5, 9, 1; *Hell.* 146; *Ephor.* 102; unde Chadesiæ nominatæ sint, *Hec.* 352; a Bellerophonte vincuntur, II, 3, 2, 2; ab Hercule, II, 5, 9, 8; *Hec.* 11, 33; in Atticam faciunt expeditionem, *Hell.* 84; earum pugna ad Athenarum urbem, *Clitod.* 5; Amazo ad Alexandrum Magnum venit, *Ister* 64.
 Amazonium Athenis, *Clitod.* 5.
 Amazonium, sic vocabatur Cuma, *Hec.* 212.
 Amaxitus, urbs Troadis, *Ap. fr.* 56.
 Ambracia, urbs Thesprotiæ, ejus gentile apud Philistum fr. 52: Ambracinus.
 Ambraciotæ, *Hell.* 52.
 Ambrosia, Hyas, *Pher.* 46.
 Amestratus, urbs Siciliæ, *Ap. fr.* 61.
 Amestrius, Herculis ex Eone f., II, 7, 8, 5.
 Ἀμειπτοι qui sint, *Philoch.* 152.
 Amisodaurus, Chimææ educator, II, 3, 1, 6.
 Amisus, urbs Asiæ, antiquitus Heneta dicta, *Hec.* 200; a Milesiis condita, deinde Cappadocum, deinde Atheniensium coloniis frequentata, nomen mutavit, *Theop.* 202.
 Ammonis oraculum ad Cepheum de Æthiopia a malo, quo Neptunus eam infestabat, liberanda, II, 4, 3, 4.
 Ἀμνός, ἀρνίον, ἀρνειός, *Ister* 53.
 Amor, Noctis et Ætheris f., *Acus.* 1.
 Amorgi ins. tres civitates, *Androt.* 19.
 Ampelus, urbs Liguriæ, *Hec.* 24.
 Amphanae vel Amphanaea, urbs Dorica, *Theop.* 58; *Hec.* 335.
 Amphianax, pater OEtyli, *Pher.* 89.
 Amphianax, pater Mærac, *Pher.* 79.
 Amphianax, Lyciæ R., II, 2, 1, 3.
 Amphiararus, Argivus, Oiclei f., Argonauta, I, 9, 16, 8; apri Calydonii venator, I, 8, 2, 4; Eriphylen ducit, I, 9, 13, 1; in ludis Nemcis primus disco vincit, III, 6, 4, 5; ejus de expeditione VII ducum vaticinium, *ibid.* § 4; quibuscum invitus it, III, 6, 2, 6 sq.; Melanippi caput Tydeo dat, III, 6, 8, 4, *Pher.* 51; somno oppressus neglexit custodiam, *Hec.* 340; immortalis ad infe-

- ros deferitur, *Apoll. l. l.* § 6; Alemaeonis et Amphilochoi pater, II, 7, 2, 5; III, 10, 8, 2; *Ephor.* 28.
- Amphibia, Pelopis filia, Eurysthei mater, *Pher.* 31.
- Ἀμφίχυτον τείχος, *Hell.* 136.
- Amphictyon, Deucalionis f., *Theop.* 80; aliis ἀντόχων; Cranao pulso Atticae R. fil., I, 7, 2, 7; III, 14, 6, 1; ab Erichthonio pellitur, III, 14, 6, 2; a Baccho vinum temperandi artem discit, *Philoch.* 18; ejus lex, *Philoch.* 18, 19.
- Amphictyones, ab Amphictyone nominati, *Theop.* 80; eorum conventus unde nomen habeat, *Androt.* 33; quinam populi ad eorum consessus legatos mittant, *Theop.* 80.
- Amphictyona, Phthii filia, Datidis mater, *Pher.* 8.
- Amphidamas, Lycurgi e Cleophile f., III, 9, 2, 1; ejus liberi, *ibid.* § 2.
- Amphidamas, Busiridis f., ab Hercule caeditur, II, 5, 11, 9.
- Amphidamas, Clytiae pater, *Pher.* 93.
- Amphidamas, Opuntius, Clysonymi pater, III, 13, 8, 6; *Hell.* 57.
- Amphidicus, (Asphodius ap. Pausan., 9, 18 extr.) Astaci f., Thebanus, Parthenopaeum caedit, II, 6, 8, 2.
- Amphigenia, urbs Macistiae, *Ap. fr.* 128.
- Amphilochicum Argos. V. Argos.
- Amphilochus, Alemaeonis e Manto f. Creontis uxori educandus datur, Tisiphonen sororem ignarus emit, III, 7, 7, 2; a patre repetitur, *ibid.* § 4; Argos Amphilochicum condit, *ibid.*; *Hec.* 72.
- Amphilochus, Amphiarai f., inter Epigonos, III, 7, 2, 5; *Ephor.* 28; Helenae proci, III, 10, 8, 2; a nonnullis dicitur matrem interfecisse, III, 7, 5, 1; cur a Troja proficiscens terra iter ingressus sit, *Theop.* 112.
- Amphimachus, Electryonis f., II, 4, 5, 7.
- Amphimachus, Cleati f., Helenae proci, III, 10, 8, 2.
- Amphion, Iasi filius ex Persephone, Minyae, pater Chloridis, *Pher.* 56.
- Amphion, Epopei sive Jovis ex Antiope f., III, 5, 5, 5; III, 10, 1, 4; Lycum interficit, III, 5, 5, 4; Thebarum R., III, 5, 6, 1; Nioben ducit, *ibid.*; ejus filii, *ibid.*; *Pher.* 102, 6.
- Amphion, unus e Niobes filiis, Apollinis telis elabitur, III, 5, 6, 5; sec. alios occiditur, *ibid.*
- Amphion et Zethus, cum Locro Thebas condunt, *Pher.* 79.
- Amphion, lyra a Musis donatus; cantus vis et dulcedo, *Pher.* 102 a.
- Ἀμφιφῶν, placenta Dianae oblata, *Philoch.* 170.
- Amphipolis, olim Ἐννέα ὁδοὶ nominata, *Androt.* 27.
- Amphipolitani, urbem agrosque in Atheniensium ditionem dedituri, *Theop.* 47.
- Amphithea vel Hemithea, filia Cyni, *Hec.* 139.
- Amphithea, Pronactis f., Adrastis uxor, I, 9, 13, 2; alia Lycurgi uxor, I, 9, 14, 1.
- Amphitrite (?), Oceanis, I, 2, 2, 1.
- Amphitrite, Nereis, I, 2, 7; Neptuno nubit, I, 4, 6; Benthesicymes mater, III, 15, 4, 2; ejus statua in Teno insula, a Telesio facta, *Philoch.* 185.
- Amphitryo, Alcæi f., II, 4, 5, 3; Electryoni armenta reddit, II, 4, 6, 2; hunc imprudens necat, *ibid.* § 4; *Pher.* 27; a Stenelo pellitur, *ibid.*, § 5; Thebis a Creonte purgatur, *ibid.* § 6; vulpem Thebas instantem venatur, II, 4, 7, 1; Teleboas vincit, II, 4, 7, 3 sq., *Pher.* 27; Herculis praeceptor in arte currum agendi; proelio cum Minyis cadit, II, 4, 11, 5; ejus proles, II, 4, 8, 3; *Pher.* 27.
- Amphoterus, Alemaeonis e Calirrhoe f., repente adultus, Phegei filios, patris caedem ulciscens, et Phegeum cum uxore necat, III, 7, 6; Acarnaniam habitat, III, 7, 7, 1.
- Amphrisenses, in Beotia, *Theop.* 264.
- Ampyx, pater Phemiae, *Hell.* 25.
- Amycla, Amphionis e Niobe f., Dianae telis confossa, al. iis elapsa, III, 5, 6, 4 sq.
- Amyclae, urbs, III, 6, 2, 4; *Pher.* 93; Philonomo praemio data, *Ephor.* 18.
- Amyclas, Daphnes pater, *Phyl.* 33.
- Amyclas, Leauriae pater, III, 9, 1, 1.
- Amyclas, Lacedaemonis e Sparta f., ejus e Diomede liberi, III, 10, 3, 2 sq., pater Hegesandrae, *Pher.* 93.
- Amyclas, Cynortae pater, I, 9, 5.
- Amycus, Neptuni e Bithynide f., Belbrycum R., Argonautas cestu provocat; a Polluce sternitur, I, 9, 20, 1.
- Amymone, Danaï f. a Neptuno amata, qui ei fontem indicat, II, 1, 4, 10; ex ea progenies, II, 1, 5, 13; *Pher.* 13; dicitur Enceladi uxor, *Apoll. ibid.* § 3.
- Amymone, fons in Lerneae silva, II, 5, 2, 3.
- Amyntor, Phrastoris f., *Hell.* 1; Ormeniorum R. ab Hercule occiditur, II, 7, 7, 6; Astydamiæ pater, II, 7, 8, 12; *Acus.* 27; Teutamidae pater, *Hell.* 1; et Phoenicis, III, 13, 8, 4; filium occaecat ob calumnias Phthiae pellicis, *ibid.*
- Amyrgium, campus Sacarum Scytharum, *Hell.* 171.
- Amyrtaeus, Argivus, Macedonum partibus favens, *Theop.* 257.
- Amythaon, Crethae f., I, 9, 11, 1; *Pher.* 59; Pylam habitat, *ibid.* § 2; Idomenen ducit, *ibid.* et II, 2, 2, 4; ejus liberi, *ibid.* et I, 9, 11, 2; *Pher.* 23.
- Anacharsis, ex Nomadicis Scythis, *Ephor.* 78; ejus inventa, *Ephor.* 76; ab Ephoro non numeratur inter septem sapientes, *Ephor.* 101; sinistra pudenda, dextra os per quietem continebat, *Pher.* 113.
- Anaea, Cariae oppidum, *Ephor.* 86.
- Anaea, Amazon, *Ephor.* 86.
- Anactor, Electryonis f., II, 4, 5, 7.
- Ἀναπαράζειν, quid significet, *Ephor.* 107.
- Anaphe ins., ab Argonautis nomen accipit, I, 9, 26, 2.
- Anaurus, fl., I, 9, 16, 3; *Pher.* 60.
- Anaxagorae philosophi aetas, *Ap. fr.* 81. Periclis praceptor; impietatis accusatur, *Ephor.* 119.
- Anaxibia, Cratiei f., Nestoris uxor, I, 9, 9, 3.
- Anaxibia, Biantis f., Peliae uxor, I, 9, 10.
- Anaximandri Milesii aetas, *Ap. fr.* 79.
- Anaximenis Milesii aetas, *Ap. fr.* 80.
- Anaxithea, una Danaidum, ex Jove parit Olenum, *Ister.*
- Anaxo, Alcæi ex Hipponoe f., Electryonis uxor, II, 4, 5, 3.
- Ancæus, Arcas, I, 8, 2, 4; Lycurgi e Cleophile vel Eurynome, III, 9, 2, 1; apri Calydonii venator, a quo obtruncatur, I, 8, 2, 5 et 6; *Pher.* 81; Argonauta, I, 9, 56, 8; navis gubernator, I, 9, 23; Agapenoris pater, III, 10, 8, 2.
- Ancæus, rex Sami, *Pher.* 111.
- Anchiale, a Sardanapalo condita, *Hell.* 158.
- Anchinoe, Nili f., Beli uxor II, 1, 4, 4.
- Anchirrhoe, Penthili uxor, *Hell.* 10.
- Anchises, Capys ex Themide f., III, 12, 2, 4; ejus e Venere filii, *ibid.*; *Acus.* 26.
- Anchius (Amphion ap. Diodor.), Centaurus, ab Hercule fugatur, II, 5, 4, 4.
- Ancyor, Lycaonis f., III, 8, 1, 3.
- Andera, urbs, in qua lapis memorabilis, *Theop.* 122.
- Andocides, Atheniensis orator, unde genus deducit, *Hell.* 78.
- Andraemon, Oxyli pater, II, 8, 3, 4.
- Andraemon, Gorgen ducit, I, 8, 1; Oeneo succedit, I, 8, 6, 2.
- Androchus, Codri fil., coloniae in Asiam deducendae dux, Ephesum condit, *Pher.* 117; *Ephor.* 31; Priensibus auxilium fert, *Ephor.* 31.

- Androgens, Minois e Pasiphae f., III, 1, 2, 6; Panathenæis vincit; ab Aegeo contra taurum Marathonium mittitur, a quo jugulatur, III, 15, 7, 5; al. Thebis periisse dicitur insidiis, *ibid.* § 6; ejus filii Thasum obtinent, II, 5, 9, 13.
- Andromache, Aetionis f., Hectoris uxor, III, 12, 6, 1.
- Andromeda, Cephei e Cassiopea f., ad liberandam a peste patriam ceto exposita, a Persæo liberatur, II, 4, 3, 4 sq.
- Androphagi Seythæ, *Ephor.* 78.
- Andropompos, Penthili f., ex Henioche pater Melanthi, *Hell.* 10.
- Androthoe, Castoris filia, Peristhenis uxor, mater Polydectæ et Dictyos, *Pher.* 13.
- Anexibia (nisi potius Anaxibia), Danaï ex Æthiopide f., uxor Archelai, II, 1, 5, 5.
- Anicetus, Herculis et Hebes f., II, 7, 7, 15.
- Animalia venenato morsu lædenti ex Typhonis sanguine orta, *Acus.* 4.
- Anius, rex Deli, Græcos Trojam proficiscentes hospitio excipit, *Pher.* 91.
- Annus magnus (Cadmi tempore octo annos complectens), III, 4, 2, 1.
- Anogon, Castoris ex Hilaira f., III, 11, 2, 2.
- Anostus, fluv., *Theop.* 76.
- Antæus, Neptuni al. Terræ f., Lybiæ R., ab Hercule caeditur, II, 5, 11, 6; *Pher.* 33; uxor Iphinoes, *Pher.* 33 e; ex Irassis erat ad paludem Tritonidem, *Pher.* 33 d; sexaginta cubitorum staturam habebat, *Pher.* 33 e.
- Antalcidas, sub quo Lacedæmonii pacis fœdus ruperunt, *Theop.* 111.
- Antea, Amphianactis f., uxor Præti, mater Mærae, *Pher.* 79.
- Antheïs, Hyacinthi f., ab Atheniensibus immolatur, III, 15, 8, 5.
- Anthelia, Danaï e Polyxo f., Cissei uxor, II, 1, 5, 7.
- Anthemus, in Erythia fl., II, 5, 10, 7.
- Anthesteria, *Ap. fr.* 28.
- Anthesterion, mensis unde dictus, *Ister* 28.
- Anthia, Thespîi f., Herculis pellex, II, 7, 8, 5.
- Anthippe, Thespîi f., Hippodromi mater, II, 7, 8, 3.
- Antia s. Sthenebora, Iobatae, al. Amphianactis f., Præti uxor, II, 2, 1, 3.
- Antiades, Herculis ex Aglaia f., II, 7, 8, 2.
- Anticlea, Periphætæ e Vulcano mater, III, 16, 1, 3.
- Anticlea, Laertæ, in Bœotia parit Ulyssem, *Ister* 52.
- Anticyra, urbs Maliensium, *Ap. fr.* 129.
- Antigone, OEdipi ex Iocasta, III, 5, 8, 8; ex Eurygania filia, *Pher.* 48; cum patre Athenas fugit, III, 5, 9, 2; Polynicen fratrem contra Creontis jussum sepelit; viva defoditur, III, 7, 1, 2.
- Antigona, Euryti filia, Pelei uxor, mortem sibi consciscit, III, 13, 1, 1; *Pher.* 16; mater Antigonæ, *Pher.* 17.
- Antigonus Gonatas: huic Athenas prementi quid sibi faciendum sit, missis muneribus significat Patroclus, dux classis Ægyptiacæ, *Phyl.* 1; Cleomenem ad Sellasias devicit, *Phyl.* 56; ejus morbus et mors, *Phyl.* 57.
- Antigoni Epitropi assentator Apollopheanes, *Phyl.* 46.
- Ἀντιγόνης, apud Athenienses, *Philoch.* 61.
- Antileon, Herculis e Procris f., II, 7, 8, 1.
- Antilochus, Nestoris f., I, 9, 10, 3; Helenæ proci, III, 10, 8, 2.
- Antimache, Amphidamantis f., Eurysthei uxor, III, 9, 2, 2.
- Antimachus, Herculis e Nicippe f., II, 7, 8, 6; Herculis e Megara f., *Pher.* 30.
- Antimachi poetæ actas, *Ap. fr.* 91.
- Antimnestus, dux Chalcidensium, qui Rhegium condiderunt, *Ant.* 10.
- Antioches, Melanis f., a Tydeo caeditur, I, 8, 5, 3.
- Antiochus, Pterelai f., I, 4, 5, 6.
- Antiochus, Herculis f., Phylantis pater, I, 8, 3, 2.
- Antiochi Σωτήρης (vel Θεοῦ) mores dissoluti; ejus familiares, *Phyl.* 7.
- Antiope, Thespîi f., Alopîi mater ex Hercule, II, 7, 8, 4.
- Antiope, Nyctei e Polyxo f., III, 10, 1, 4; a Jove comprimitur, III, 5, 5, 5; *Pher.* 102; ad Epopeum fugit, eique nubit, *ibid.*; a Lyco captiva abducitur, *ibid.* § 7; liberatur, *ibid.* § 10; ejus progenies, III, 10, 1, 4; *Pher.* 102.
- Antiope ex Sole filii, *Theop.* 340.
- Antiope, Amazo, ab Theseo captiva abducta, *Hell.* 76.
- Antiphon, a Triginta viris interfectus, *Theop.* 130.
- Antiphon, cum Charidemo ab Atheniensibus legatus missus ad Philippum, *Theop.* 189.
- Antiphos, Myrmidonis f., I, 7, 3, 5.
- Antiphos, Priami ex Hecuba f., III, 12, 5, 12.
- Antis, Thespîi f., Laothoe ex Hercule mater, II, 7, 8, 4.
- Antracitis fossilis, *Theop.* 231.
- Anus Scriphia, *Apollod. fr.* 198.
- Aones, Berothæ incolæ, *Hell.* 8.
- Aortes, unus Cyclopum, *Pher.* 26.
- Aous (ab Hecateo nominatur Eas), fluvius a Lacmone defluens, *Hec.* 71, 72.
- Apaturia, festum; unde nominatum sit, *Ephor.* 25.
- Apaturus, sinus Asiae, *Hec.* 165.
- Apea, urbs Cretæ, *Hell.* 99.
- Apelles, frater Mæonis et Dii, pater Critheidis, Cumianus, avus Homeri, *Ephor.* 164.
- Apelles, Melanopi f., *Hell.* 6.
- Apemiosyne, Catrei f., a Mercurio viliata necatur ab Althemene fratre, III, 2, 1, 3, sq.
- Aphareus, Perieris e Gorgophone f., I, 9, 5, III, 10, 3, 4; ejus ex Arene filii, *ibid.* § 5.
- Aphete, Thessaliæ urbs, I, 9, 19, 9; *Hell.* 35; *Pher.* 67.
- Aphidas, Arcadis e Prosepelia filius, III, 10, 7, 4; *Charon* 13.
- Aphidas, rex Atheniensium, a Thymote fratre interfectus, *Demo* 1.
- Aphidna, urbs Atticæ, quo Theseus abduxit Helenam, *Hell.* 74.
- Aphyæ, sic duæ meretriculæ Athenienses vocabantur, *Ap. fr.* 239.
- Apia, antiquum nomen Peloponnesi, II, 1, 1, 5; *Ister* 43, 44; *Acus.* 11.
- Apis, Phoronei f., II, 1, 1, 6; I, 7, 6; ab Ætolo caeditur, I, 7, 6; a Thelxione et Thelchine interficitur, *Acus.* 11; deus dicitur Serapis, II, 1, 1, 6.
- Apis, bos a Baccho ex India adductus, *Phyl.* 80.
- Ἀποδέχται, receptores, *Androt.* 3.
- Apollo, Jovis e Latona f., I, 4, 1, 2; ejus nutrices, *Philoch.* 196; a Pane et Thymbreo artem vaticinandi edoctus, oraculum Delphicum occupat, *Apoll. ibid.* § 3; terras obiens homines ad morum placiditatem componit; Athenis Delphos profectus qua via? ad Panopeos veniens Tityum interficit; deinde apud Parnasios Pythonem necat; cum Themide oraculum Delphicum condit, *Ephor.* 70.
- Neptuno pro Pythia dat Tænarum, *Ephor.* 59; interficit Tityum, I, 4, 1, 4; superat Marsyam certamine et excoariat, I, 4, 2, 2; Herculi arma dat, II, 4, 11, 9; Trojam muris munit, II, 5, 9, 9; *Hell.* 136; pretio non accepto pestem ei immittit, *Apoll. l. l.*; cymbium aureum dat Herculi; *Vide Sol*; ejus certamen cum Hercule dirimitur, II, 6, 2, 6; jussu matris Amphionis filios necat, III, 5, 6, 4; ei datur Manto e manubiis Thebarum captarum, III, 7, 4, 2; Alcæoni oraculum dat de matre necanda, III, 7,

- 5, 1; de itinere ad Acheloum, *ibid.* § 5; dantur ei Acheloi jussu dona nuptialia Arsinoes, quae Alcmæconidae abstulerant, *ibid.* § 6; Mercurio dat boves pro lyra, virgam auream pro fistula, III, 10, 2, 7 *sq.*; Hyacinthum amasium invitus interficit, III, 10, 3, 3; Cyclopes necat, ideo servit Admeto, III, 10, 4, 2 *sq.*; *Pher.* 76; Arsinoen amatam interficit, III, 10, 3, 9; Cassandram vaticinandi arte donat, fidem ei aufert, III, 12, 5, 11; a Coronide Ischyri posthabetur, *Acus.* 25; Ischyri interficit, *Pher.* 8; Phlegyas, qui templum incenderant, interimit, *Pher.* 102 a; Cyrenen in Libyam transvehit, *Pher.* 9; vocatur Egletes, I, 9, 26, 3; ejus progenies ex Arsinoe al. Coronide, III, 10, 3, 6; e Phthia, I, 7, 6; e Thalia, I, 3, 4; ex Aria, III, 1, 2, 2; ex Aethusa, III, 10, 1, 3; Apollo pater Aristaei, *Pher.* 10; Corybantum e Rhytia, *Pher.* 6; Charonis e Therone, *Hell.* 49; Idmonis ex Asteria, *Pher.* 70; Philammonis e Philonide, *Pher.* 63; Autuchi et Aristaei ex Cyrene, *Phyl.* 15; Apollinis Amyclaei templum, *Theop.* 218; ejus templum ad Ismenum, *Philoch.* 197; ejus ara Marathonica, *Philoch.* 158; ejus simulacrum in Delo, *Ister* 35; Apollini sacer est citharus piscis, *Ap. fr.* 15; neomenia, *Philoch.* 178; prima ejusque mensis dies, *Philoch.* 181; Apollo Carneus, *Theop.* 171; Thymbræus vel Dymbrius, *Hell.* 135; Μολλοῖς in Lesbo colitur, *Hell.* 117; Ἰήρις, *Ap. fr.* 7; aureus Delphis, *Philoch.* 22, 23; Boedromius, *Philoch.* 34; Donastas, *Theop.* 320; Hegetor, *Theop.* 171.
- Apollocrates, Dionysii superioris f., homo ebriosus, *Theop.* 204.
- Apollophanes, Antigoni Ἐπιτρόπου assentator, *Phyl.* 46.
- Ἀπόνιμα, quid sit, *Clitod.* 20.
- Ἀποπομπῶν θεοί. Vide Dii.
- Ἀποστολεῖς, eorum munus, *Philoch.* 142.
- Aprus, urbs Thraciae, *Theop.* 180.
- Apsynthii, populus Thracum, *Hec.* 135.
- Apsyrtides insulae, I, 9, 24, 4 et 25, 4.
- Apsyrtus, a Medea sorore jugulatur, I, 9, 24, 1; *Pher.* 73.
- Aquila, Typhonis et Echidnae proles, Prometheo infesta, ab Hercule confoditur, II, 5, 11, 12; *Pher.* 21.
- Aquila in templorum fastigiis, Corinthiorum inventum, *Tim.* 50.
- Aquilae Pyrrhi et aliorum, *Phyl.* 49.
- Aquilina, urbs Illyrica, *Theop.* 42.
- Arabes. Erembi dicuntur *Hellanico* 153.
- Arabia, conjux Aegypti, II, 1, 5, 4.
- Arabia; ibi habitat Aegyptus, II, 1, 4, 5; eam adit Hercules, II, 5, 11, 11.
- Aratus, invidia in Cleomenem ductus, Macedones arcesit, *Phyl.* 59.
- Araxes fluv., *Ephor.* 78; *Hec.* 170; *Ap. fr.* 123.
- Arbaxani (vel Arbazani), gens Liguriae, *Theop.* 221 a.
- Arhela, urbs Siciliae, *Phil.* 31.
- Arhelus, Aegypti ex Hephaestina f., Oemen uxorem habet, II, 1, 5, 9.
- Arcades autochthones, *Hell.* 77; ex Arcadis filiis oriundi, Charon 13; eorum cum Bæotis de finibus contentio, *Pher.* 86; eorum mores, *Hec.* 355; Charon 13; *Ephor.* 97; *Theop.* 243; Arcades parent Lycaoni, III, 8, 1, 2; Nyetimo, Arcadi, Elato et Aphidanti, III, 8, 2, 1 *sqq.*; Stymphalo, III, 12, 6, 10; sub Hercule Augæam adoriuntur, II, 7, 2, 1; OEchaliæ, II, 7, 7, 7.
- Arcadia, festum Cereris, *Ap. fr.* 8.
- Arcadion, Philippi osor, cum eo in gratiam redit, *Phyl.* 38; ejus dictum, *Theop.* 235.
- Arceas, Jovis aut Apollinis e Callisto f., III, 8, 2, 7; Charon 13; e Themisto f., *Ister* 57; ejus progenies, III, 9, 1, 1; *Hell.* 60.
- Arcesilaus, Melanci pater, Euryti avus, *Pher.* 34.
- Arcesilaus, Scouthi vel Scythi f., *Ap. fr.* 99.
- Arcesine, una ex tribus civitatibus in insula Amorgo, *Androt.* 19.
- Arcesius, Laertæ pater, I, 9, 16, 8.
- Archagoras, Niobæ f., *Hell.* 54.
- Archebates, Lycaonis f., III, 8, 1, 3.
- Archedicus, Herculis ex Euryppyle f., II, 7, 8, 5.
- Archelaus, Electryonis f., II, 4, 5, 7.
- Archelaus, Aegypti e Phœnissa f., Anexibiam ducit, II, 1, 5, 5.
- Archelaus, Dymæus, mercenariis Syracusanorum præfectus, *Theop.* 212.
- Archemachus, Priami f., III, 12, 5, 13.
- Archemachus, Herculis e Patro f., II, 7, 8, 2.
- Archemoras vocatur a VII ducibus Opheltes, Lycurgi f., III, 6, 4, 4.
- Archenor, Niobæ f., *Hell.* 54.
- Archias puer, talitro ab Hercule occisus, *Hell.* 3.
- Archias, Syracusarum conditor, Myscellum adjuvat, *Ant.* 11.
- Archidamium bellum, *Ephor.* 120.
- Archidamus, Lacedæmonius, Phocensium rebus favel, *Theop.* 258; Tarentinis auxilio venit, in Italia cecidit, *Theop.* 259; ejus mores, *ibid.*
- Archidamus, post reditum, invito Cleomene, a Lacedæmoniis interfectus, *Phyl.* 55.
- Archinus, Athenæi filius, Atheniensibus persuasit ut Ionicis literis uterentur, *Theop.* 169.
- Architeles, Eunomi, ab Hercule invito necati, pater, interfectori ignoscit, II, 7, 6, 3.
- Architeles, dives Corinthius, *Theop.* 220.
- Arclus, *Theop.* 226.
- Areya, Actæonis canis, III, 4, 4, 5.
- Ardiaei, gens Illyrica, a Gallis devicta, *Theop.* 41.
- Ardynium, urbs in campo Thebano, *Xanth.* 17.
- Area, Athamantis, qui Teum condidit, filia, *Pher.* 112.
- Ἀρεῖς καὶ Ἡρα, III, 4, 1, 3.
- Areithous, Bæotus, in Arcadiam migrat, ubi a Lycurgo occiditur, *Pher.* 86.
- Arcius, Biantis e Perone f., *Pher.* 75.
- Arene, OEbali f., Aphareï uxor, III, 10, 3, 5; mater Lyncei et Idae, *Pher.* 65.
- Arene, urbs a quam nominata, *Pher.* 65.
- Areopagitæ, *Philoch.* 17, 58, 59, 60; *Phanod.* 15.
- Areopagus, *Hell.* 69, 82; *Ap. fr.* 6; *Philoch.* 16; judicium de Neptuno et Marte, III, 14, 2, 3; de Cephalo, III, 15, 1, 8; de Dædalo, III, 15, 9, 2.
- Ares, castellum Euboeæ, *Theop.* 160.
- Arestor, Phorbantis filius, Argi Panoptæ pater, II, 1, 3, 3; *Pher.* 22.
- Areteus, Dionis filius, *Tim.* 129.
- Arete, Alcinoi, Phæacum R., uxor, I, 9, 25, 5.
- Arete, Dionis uxor, *Tim.* 129.
- Aretesium, locus in Athenarum urbe, *Philoch.* 48.
- Arethusa vel Erethusa, Hesperidum una, II, 5, 11, 2.
- Arethusa, Abantis f., *Ephor.* 33.
- Arethuse fontis origines, *Tim.* 51, 52.
- Aretus, Nestoris f., I, 9, 9, 3.
- Arcus, Acrotati pater, rex Lacedæmoniorum, *Phyl.* 48; Arcus et Acrotatus primi apud Spartanos aulicam aliquam opulentiam æmulantes, *Phyl.* 43.
- Argæus, qui una cum Philippo regnum petiit, *Theop.* 32.
- Argante, urbs Indiæ, *Hec.* 176.
- Argele, Thespîi f., Hippodromi mater ex Hercule, II, 7, 8, 4.
- Argentum Athenis in arce Minervæ depositum, *Philoch.* 116.

Arges, Cyclops, Caeli f., I, 1, 2; ejus filios occidit Apollo, *Pher.* 76.
 Ἀργέστης non est Ventus, sed Zephyri epithetum, *Acus.* 3.
 Argeus, Licymni f., Herculis socius, occiditur, II, 7, 7, 8.
 Argia, Autesionis f., Aristodemi conjux, II, 8, 2, 9.
 Argia, Adrastus f., Polynicis uxor, I, 9, 13, 2; III, 6, 1, 6; *Hell.* 12.
 Ἀργύλλα, subterranea Cimmeriorum aedificia, *Ephor.* 45.
 Arginus, collis in Creta, *Pher.* 69.
 Arginusa ins., *Androt.* 14.
 Argiope, Nili f., altera Agenoris uxor, mater Cadmi, *Pher.* 40.
 Argiphontes. Vide Mercurius.
 Argus, Pelopis f., Hegesandram uxorem ducit, *Pher.* 94.
 Argus, Niobae f., *Pher.* 102, 6.
 Argus, Egypti e Phoenissa f., Evippen ducit, II, 1, 5, 5.
 Argivae mulieres, Bacchico furore concitatae, II, 5, 2, 3.
 Argivi sub VII ducibus a Thebanis fugantur, III, 6, 7, 9; insepulti relict, ab Atheniensibus sepeliuntur, III, 7, 1, 4; sub Epigonis Thebas evertunt, III, 7, 4, 1; Apollini dant cum manubiis Manto, Tiresiae filiam, *ibid.* § 2.
 Argivorum signum, II, 8, 5, 1; Argivi Eurystheo duce ab Atheniensibus vincuntur, *Pher.* 39; judicia exercent ad Egyptum promontorium, *Hec.* 357; eorum partes in bello Peloponnesiaco, *Philoch.* 109.
 Argo navis, I, 9, 16, 6; *Clitod.* 5; ab Argo, Phrivi f., nominata, *Pher.* 61; Herculis pondere aggravata queritur, I, 9, 16, 6; I, 9, 24, 4; *Pher.* 67; Neptuno consecratur, I, 9, 27, 3.
 Argolis patet ex parte Amythaonis filiis, I, 9, 12, 8; Gelanori, I, 4, 4, 8; Danao, *ibid.*; Lynceo, II, 2, 1, 1; Acrisio, *ibid.* § 4; Deiphonti, II, 8, 5, 5; Adrasio, III, 6, 1, 4; Temeno, II, 8, 4, 2; Argolidem occupat Temenus, oram vero maritimam ejus (ἄκτῃς) e regione Atticae) Argaeus et Deiphantes, *Ephor.* 16.
 Argonautae recensentur, I, 9, 16, 8; a mulieribus Lemniis excipiuntur, I, 9, 17; a Dolionibus, I, 9, 18, 1; Cyzicum per errorem occidunt, *ibid.* § 2; in Mysiam veniunt, *ibid.*; relinquunt Herculem, Hylam et Polyphemum, I, 9, 19; Amycum, Bebrycem regem, interficiunt, I, 9, 20; itinere a Phineo monstrato, Symplegades incolunt trajiciunt, I, 9, 21; a Mariandynis in Colchidem veniunt, I, 9, 23; eam, vellere ablato, clam relinquunt, *ibid.* § 13; eorum reditus per Tanaim, Oceanum, mare mediterraneum, *Tim.* 6; non navigant per Tanaim, sed alia via, *Hec.* 187, 339; Eridanum, Apsyrtides, Ligyes, Celtas praeternavigant, I, 9, 24; praeter Etruriam vecti, ad Eeam veniunt, a Circe purgantur, *ibid.* § 5; Charybdis, Scyllam et Planctas praeternavigant, ad Coreyam appellant, I, 9, 25; in insula Anaphe Apollini Aegleae sacra instituunt, I, 9, 26, 1—3; Talo caso ad Aeginam appellant, *ibid.* § 4; per Eubram, et Laridem Ioleum revertuntur, *ibid.* § 6; Phineum puniunt, III, 15, 3, 3; expeditio quando facta? II, 6, 3, 5.
 Argos, regio, I, 8, 6, 3; *Hell.* 37; antiquum Peloponnesi nomen, II, 1, 2, 1.
 Argos Amphilocho ab Amphilocho conditur, III, 7, 7, 4; cf. *Ephor.* 28.
 Argos portus insulae Aethaliae unde nomen acceperit, *Tim.* 6.
 Argura, antea Argissa, urbs Thessaliae, *Ap. fr.* 152.
 Argus, Jovis e Niobe f., II, 1, 1, 7; *Acus.* 11; a Phoroneo regnum accipit, Peloponnesum Argos dicit, II, 1, 2, 1; ejus progenies, *ibid.*; *Pher.* 22.
 Argus, Panoptes, II, 1, 2, 2; γργενής, *Acus.* 17; Agenoris, *ibid.*; Arestoris, *Pher.* 22; aliis Inachi, Argi et Ismenes f., II, 1, 3, 3; interficit Satyrum et Echidnam,

Apidis interfectores ulciscitur, II, 1, 2, 4; ejus progenies, II, 1, 3, 1; Ius custos, *ibid.* § 3; a Mercurio necatur, *ibid.* § 4; *Pher.* 22.
 Argus, Actaeonis canis, III, 4, 4, 6.
 Argus, Phrivi e Chalciope f., I, 9, 1, 7; Phrivi ex Iophossa, *Acus.* 8; Argo navem construit, I, 9, 16, 6; *Pher.* 61; Argonauta, I, 9, 16, 8.
 Argyphia, Egypti uxor, ex ea filii, II, 1, 5, 2.
 Argyraspides Alexandri, *Phyl.* 41.
 Argyrini, gens Epirotica, *Tim.* 43.
 Argirus urbs, *Phil.* 36.
 Aria, regio Persica, *Hell.* 168.
 Aria, Cleochi f., mater Mileti ex Apolline, III, 1, 2, 2.
 Ariadne, Minois e Pasiphae f., III, 1, 2, 6; Theseo glomum minio tinctum dat, quo labyrinthi ambagibus se evolveret; cum eodem fugit, et in Dia insula relinquitur; apparet lamentanti Venus; cum Baccho concumbit, ab eoque donatur corona aurea; a Diana interficitur, *Pher.* 106; post interfectum Deucalionem, regni procurationem suscipit, et fœdus ferit cum Theseo, *Clitod.* 5; a Theseo abducitur, *Pher.* 109; *Ister* 14.
 Ariannes, Callus in Asia ditissimus, Gallos omnes per integrum annum epulis excipit, *Phyl.* 2.
 Ariani, gens Cadusii proxima, *Ap. fr.* 107.
 Ariaspes, Atossae pater, *Hell.* 163 b.
 Aries Phrivi et Heliae, aureo vellere praeditus, *Pher.* 53; inter astra collocatus, *ibid.* 52.
 Arimanius, *Theop.* 71.
 Arimus, rex in Asia minori, *Xanth.* 4.
 Arintha, urbs Oenotrorum, *Hec.* 30.
 Arion equus, Neptuni e Cerere progenies, Adrastum servat, III, 6, 8, 7.
 Arion Methymneus primus choros cyclicos instituit, *Hell.* 85.
 Arisbe, Teneri Cretensis f., Dardani uxor, Hellanico est Atea, vel Batea, *Hell.* 130; eam *Ephor.* 21 dicit Meropis filiam, primamque uxorem Alexandri, Priami f.—Meropis f., Priami uxor, III, 12, 5, 2; Hyrtacodatur, *ibid.* § 3.
 Aristaeus, Apollinis ex Cyrene f., ex Libya in Ceum migravit, *Phyl.* 15; pater Hecatae, *Pher.* 10.
 Aristaeus, Actaeonis pater, III, 4, 4, 1.
 Aristaeus Proconnesius apud Melapontinos aliquantum versatur, *Theop.* 182.
 Aristocrates, unus imperatorum in praelio ad Arginusas, ab Atheniensibus capitis damnatus, *Philoch.* 121.
 Aristodamidas, Meropis f., Phidonis pater, *Theop.* 30.
 Aristodeme, Priami f., III, 12, 5, 13.
 Aristodemus, Aristomachi f., fulmine ictus moritur, ejus filii Lacedaemone potiuntur, III, 8, 2, 9; Tebanos Aegidas ad expeditionis in Pelopon. societatem adsciscit, *Ephor.* 13.
 Aristomachus, Talai f., I, 9, 13, 1.
 Aristomachus, Hippomedontis pater, III, 6, 3, 2.
 Aristomachus, Cleodatis f., Temeni pater, *Theop.* 30; bello Heraclidarum perit, II, 8, 2, 5; ejus filii reditum tentant in Peloponnesum, *ibid.* § 6 sq.
 Aristomachus, Argivorum tyrannus, in Antigoni potestatem venit, ejus mors, *Phyl.* 52.
 Ariston, Rheginus, Delphis in certamine musico ab Eumonio Locro vincitur, *Tim.* 64, 65.
 Ariston, Oetaeorum praefectus; ejus uxor a Phayllo amator, *Phyl.* 60.
 Aristonous Gelonis filii tutor, *Tim.* 84.
 Aristoteles Cyrenaeus amantem Laidem despicit, *Ister* 48.
 Aristoteles Stagiritas de Locrorum civitate graviter mentitus, atque omnino levis homo et temerarius, *Tim.* 70; alia in eum convicia, *Tim.* 71, 73, 75, 76; de ejus

- aetate, *Ap. fr.* 92.
Aristus, Cyprius, Antiochi Soteris vel Dei familiaris et amasius, *Phyl.* 7.
Armenii, populus Asiae, *Hec.* 195.
Armenius, Zeuxippi f., *Hell.* 10.
Arnaeus, Megamedes pater, II, 4 10, 1.
Arne, urbs postea Chaeronea vocata, *Hec.* 87.
Aroerni, gens Celtica, *Ap. fr.* 62.
Aroteres, populus ad Istrum, *Ephor.* 78.
Aroteres, populus Libyae, *Hec.* 305.
Arrhetus, Priami f., III, 12, 5, 13.
Arsinoe, Phegei f. Alcmaconi desponsa, III, 7, 5, 4; munera nuptialia ei data, *ibid.*
Arsinoe, Leucippi ex Philodice f., III, 10, 3, 6; Esculapii mater ex Apolline, *ibid.*
Artaphernes, (unus ex septem viris, qui *Pseudo Smerdin* interfecerunt) Daphernes vocatur ab *Hell.* 167.
Artaxerxes contra Cyrum belligerat, *Ephor.* 129.
Artemon, περιόρητος, Periclis mechanicus in Sami obsidione, *Ephor.* 117.
Artemisia, Hecatomni filia, Mausoli uxor, ejus mors, *Theop.* 116.
Artemisium, urbs Oenotrorum, *Hec.* 33.
Artemisius mons, II, 5, 3, 2.
Artemitium, i. q. Artemisium, urbs Oenotrorum, *Phil.* 53.
Arypes pro *Rhypes* (Achaei) dicit *Pher.* 114.
Asae, vicus Corinthi, *Theop.* 205.
Ascalaphus, Martis f., Argonauta, I, 9, 16, 8; Helenae proculus, III, 10, 8, 2.
Ascalaphus, Acherontis e Gorgyra f., I, 5, 3; ei saxum impositum, *ibid.*, ab Hercule removetur, II, 5, 12, 6, ille mutatur a Cerere in bubonem, *ibid.* § 9.
Ascalon, urbs Lydiae, *Xanth.* 11.
Ascalus, Hymenaei filius, dux Lydorum in Syria militat, ubi Ascalum condit, *Xanth.* 23.
Ascalus, urbs Syriae, *Xanth.* 23.
Ascania, urbs Phrygiae, *Xanth.* 5.
Ascanius, Priami f., III, 12, 5, 13.
Asclepiadae dicebantur medici Coi et Cnidii, *Theop.* 111.
Asera, quo exul abiit pater Hesiodi, *Ephor.* 164.
Asia, Oceani f., I, 2, 2; Iapeti uxor, *ibid.*
Asiam minorem quot gentes habitent, *Ephor.* 80; ejus pars aliquando mare fuit, *Xanth.* 3.
Asiani, Troum auxiliares, *Ap. fr.* 178.
Asine, urbs Peloponnesi, *Theop.* 191.
Asinus mysteria portans, *Demo.* 7.
Asopis, Thespii f., Mentoris ex Hercule mater, II, 7, 8, 5.
Asopis, Asopi f., Cercyrae mater, *Hell.* 45.
Asopus fl., Oceani ex Tethye, al. Neptuni e Pero (*Acus.* 2), al. Jovis ex Eurynome f., ducit Melopen, III, 12, 6, 5; ejus progenies, *ibid.*; a Jove fulmine ictus, ad flumen redire jubetur, unde carbonem in eo feruntur, *ibid.* § 6; pater Aeginae, I, 9, 3, 2; *Pher.* 78; Ismenes, II, 1, 3, 1; Salaminis, III, 12, 7, 1.
Aspendus, urbs Pamphyliae ab Aspendo condita, *Hell.* 20; *Theop.* 12.
Aspides ab Aegyptiis cultae, *Phyl.* 26. *Cf.* 27.
Aspledon vel Splendon, urbs in Baeotum et Locorum confinio, *Ap. fr.* 153.
Assaon, Niobam filiam suam deperivit; ejus filios flammis necavit, deinde ipse manum sibi intulit, *Xanth.* 13.
Assaracus, Trois e Calirrhoe f., III, 12, 2, 2; ejus progenies, *ibid.* 3.
Assera, urbs Chalcidensium, *Theop.* 165.
Assesus, oppidum agri Milesii, *Theop.* 166.
Assorium, urbs Siciliae, *Ap. fr.* 46.
Assus, urbs Asiae min. *Ephor.* 90; *Hell.* 116.
Assyrii parent Thianti, III, 14, 4, 2; iidem Syrii, III, 14, 3, 3.
Astaci Thebani filii per obsidionem Thebarum, a VII duce factam, insignes, III, 6, 8, 2.
Astacus, Byzantinorum regio, *Theop.* 247.
Astacus, Melanippi pater, *Pher.* 51.
Astelebe, urbs Lydiae, *Xanth.* 21.
Asteria, urbs Lydiae, *Xanth.* 22.
Asteria, insula prope Cephalleniam, *Ap. fr.* 167.
Asteria, Coroni filia, ex Apolline mater Idmonis, *Pher.* 70.
Asteria, Danae f., Chaeti uxor, II, 1, 5, 4.
Asteria Coei f. ex Phoebe, I, 2, 2, 2; Persae conjux, I, 2, 4; Jovis congressum fugiens, in mare se projicit; Delo nomen dat, I, 4, 1, 1.
Asterion, Cretensium R., Europam ducit, ejus liberos e Jove educat, III, 1, 2, 1; liberis orbus obit, III, 1, 3, 1.
Asteris urbs, eadem quae Asteria.
Asterius, Nelei e Chloride f., I, 9, 9, 1; ex Amphictyone procreat Dolidem, *Pher.* 8.
Asterius, Cometae f., Argonauta, I, 9, 16, 8.
Asterius, Cretes pater, III, 1, 2, 6.
Asterius, s. Minotaurus, tauri e Pasiphae f., a Minoe labyrintho includitur, III, 1, 4, 3. *Vide* Minotaurus.
Asterodia, Eurypyli f., Icari conjux, mater Penelopeae, *Pher.* 90.
Asterope (?) Cebrenis f., Aesaci uxor, III, 12, 5, 2.
Asteropea, Deionis f., I, 9, 4.
Asterope, Asteropeus, Cyclops. *Vide* Steropes.
Astra, Astraei filii, I, 2, 4.
Astraeus, Crii f., I, 2, 2, 4; ejus ex Aurora progenies, I, 2, 4.
Astrapsychus, magorum nomen, *Xanth.* 29.
Ἄστυ quid sit, *Phil.* 4.
Astyagis de Mandane filia somnium, *Charon.* 4.
Astyanax, Herculis et Epilaidis f., II, 7, 8, 2.
Astybias, Herculis e Calametide f., II, 7, 8, 4.
Astycratia, Amphionis e Niobe f., a Diana confoditur, III, 5, 6, 1 *sq.* *Hell.* 54.
Astydania, Acasti uxor, Peleum frustra amat, cum stupri accusat, III, 13, 3, 1 *sq.*; ab eo poenas luit, *ibid.* § 5 *sq.*
Astydania, Amyntoris f., Ctesippi mater ex Hercule, II, 7, 8, 12; Tlepolemi mater, *Acus.* 27.
Astygenia, Tlepolemi mater, *Pher.* 37 a.
Astygonus (Astynous? Hom. II. ε', 144), Priami f., III, 12, 5, 13.
Astymedusa, Stheneli f., Oedipi uxor, *Pher.* 48.
Astynous, Phaethontis f., Sandaci pater, III, 14, 3, 2.
Astyoche, Simoentis f., Erichthonii uxor, III, 12, 2, 1.
Astyoche, Laomedontis f. ex Strymo, al. Placia, III, 12, 3, 11; Telephi uxor, cui Priamus vitem auream donat, ut Eurypylum filium Trojam mittat, *Acus.* 27.
Astyoche, Amphionis e Niobe f., Dianae telis confoditur, III, 5, 6, 1.
Astyoche, Phylantis, Tlepolemi mater ex Hercule, II, 7, 6, 1.
Astypalaea, Eurypyli mater e Neptuno, II, 7, 1, 2.
Atabyrium in Sicilia, *Tim.* 3.
Atabyrius, mons in Rhodo, III, 2, 1, 4.
Atalanta, Schœncei f., apri Calydonii venatrix (*falso dicitur, confunditur enim cum Iasi f.*); I, 8, 2, 4; inter Argonautas, I, 9, 16, 8.
Atalanta, Iasi e Clymene f., III, 9, 2, 2; exponitur, *ibid.*; a venatoribus invenitur, virgo manet, Rhœcum et Hyllaum, Centauros sibi insidiantes, interficit, Calydonii apri venatrix, Peleum vincit, *ibid.* § 3, 4; a patre agnita et nubere jussa, se cursu certantibus primum pro-

- ponit, multos vincit, a Milanione superatur; in leonem mutatur, *ibid.* § 5 sq.
- Atlas, Priami f., III, 12, 5, 13.
- Atea, e. q. Arisbe, Teucris Cretensis f., Dardani uxor, *Hell.* 130.
- Atergatis a Mopso Lydo capta, cum Ichthye filio in lacum demersa, *Xanth.* 11.
- Ates collis in Phrygia, ubi Ilium, III, 12, 3, 3.
- Athamantis ager, I, 9, 2, 2.
- Athamas, Aëoli f., I, 7, 3, 4; Boeotiae R., I, 9, 1, 1; ejus uxores et liberi, *ibid.*; his orbat, I, 9, 2, 1; Boeotia relicta, Themistonem ducit, *ibid.* § 2; educat Bacchum, III, 4, 3, 5; ideo a Junone in furorem coniectus Learcum f. interficit, *ibid.* § 6; Orchomeni habitat, *Hell.* 49.
- Athamas, Arcae pater, qui Teum in Asia minori condidit, *Pher.* 112.
- Atharambis, urbs Aegypti, *Hec.* 280.
- Athenae Diades in Euboea a Dianta conditae, *Ephor.* 33.
- Athenae, Cecropia dictae, Cecropi parent, III, 14, 1, 1; a Minerva dea praeside facta nomen accipiunt, *ibid.* § 6; a Minoe obsidentur, III, 15, 8, 4; Athenarum laudatio et vituperium, *Theop.* 297.
- Athenaus Eretriensis, Pharsali adentator, *Theop.* 20.
- Athenienses, Heraclidas excipiunt, Eurystheum debellant, II, 8, 1, 3; sub Theseo Thebas capiunt, III, 7, 1, 4; cum Eleusiniis et Thracibus bellum gerunt, III, 15, 4, 7; Hyacinthi filias immolant, III, 15, 8, 5; septem pueros et totidem puellas quotannis Minotauro mittunt, *ibid.* § 8; Saitarum coloni, *Theop.* 172; Eurystheum et Argivos vincunt, *Pher.* 39; bellum gerunt adversus Boeotos de Melanorum agro, *Ephor.* 25; injuste expellunt Pelasgos ex regione circa Hymettum montem, *Hec.* 362; eorum in ludis Isthmiis *προεδρία*, *Hell.* 75; Ionibus auxilium ferentes Sardes capiunt, *Charon* 2; iurandum, quod Athenienses a Graecis ante commissam pugnam Plataeam praestitum aiunt, falso commemoratur; vanam gloriam jactantes fucum facere student reliquis Graecis, *Theop.* 167; Atheniensium quot ad Plataeas ceciderint, *Clitod.* 14; Orchomenum et Cheronream capiunt, *Hell.* 49; pecunias publicas a Delo Athenas transferunt; decreto facto Megarenses a foro et portu arcent; eorum reditus et facultates initio belli Peloponnesiaci, *Ephor.* 119; eorum cum Lacedaemoniis induciae (Ol. 89, 3), *Philoch.* 108; expeditio in Siciliam; prodigia et portenta, quae ab navigatione eos detertere debuerant, *Clitod.* 15; cur male rem in Sicilia gesserint, *Tim.* 103, 104; servos, qui ad Arginusas dimicaverant civitatis jure donant, *Hell.* 80; in sacrificiis sibi et Chiis salutem precantur, *Theop.* 115; in agro Corinthio et Nemaensi a Lacedaemoniis devicti, *Ephor.* 133; cum Boeotis societatem ineunt (Ol. 96, 2), *Philoch.* 125; Atheniensium ditissimi mille ducenti (Ol. 105, 3), qui munia publica obibant, *Philoch.* 129; colonos in Samum deducunt (Ol. 107, 1), *Philoch.* 131; caussae ob quas iis cum Philippo ad arma ventum est, *Philoch.* 135; eorum cum Philippo *σάδus τὸ ἐν ἀποβήγῃ*, Philippo Pydnam urbem promittunt, *Theop.* 189; Athenienses assentatores posterorum Seleuci et Antiochi, *Phyl.* 26; ad nauticam artem se applicabant, *Ephor.* 5; omnibus claris viris infensi, *Theop.* 117; pransi potique ad spectacula se conferunt, *Philoch.* 159; ad lapidem quendam jurabant, *Philoch.* 65; in Scirio festo alio vescebantur, *Philoch.* 204.
- Athenio Peripateticus, *Theop.* 68.
- Athenocles Atheniensium coloniam Amisum deducit, *Theop.* 202.
- Atlantia, Hamadryas Nympha, cum Danao congregitur, II, 1, 5, 4.
- Atlas, Iapeti f., I, 2, 3; caelum humeris sustinet, *ibid.*; loco Herculis Hesperidum poma petit caque coactus tradit, II, 5, 11, 14; *Pher.* 33; ejus e Pleione filiae, III, 10, 1, 1; *Hell.* 56; Atlantis filiae Hesperides mala aurea subripiunt, *Pher.* 33 a.
- Atlas, mons in Hyperboreis, II, 5, 11, 2; ad eum hortus deorum, *Pher.* 33 a.
- Atossa, Ariaspae f. [*Belochi, regis Assyriorum, ut videtur, conjux*]; ejus mores et instituta, *Hell.* 163 a et b.
- Atreus, Pelopis f., cum fratre tenet Mideam, II, 4, 6, 5; pater Menelai, III, 10, 8, 2; et Placiae, III, 12, 3, 11; cum Thyeste Chrysippum interficit, *Hell.* 42; a patre in exilium agitur, *ibid.*; post obitum patris reversus regno potitur, *ibid.*
- Atromus, Herculis e Sratonice f., II, 7, 8, 4.
- Attales, Sadyattae nothus, *Xanth.* 19, p. 40.
- Atthis, Cranae e Peliade f. virgo mortua, nomen dat Atticae, III, 14, 5, 2; alii Erichthonium ejus filium dicunt, III, 14, 6, 2.
- Attica, olim Acte dicta, Cecropia vocatur a Cecrope, cui paret, III, 14, 1, 1; a Neptuno inundatur, *ibid.* § 7; paret Cranao, III, 14, 5, 1; Amphictyoni, III, 14, 6, 1; Erichthonio, *ibid.* § 2; Pandioni I, III, 14, 7, 1; Erechtheo, III, 15, 1, 1; Cecropi II, III, 15, 5, 1; Pandioni II, *ibid.* § 3; a Dioscuris devastatur, *Hell.* 74; ab Amazonibus invaditur, *Hell.* 84; duodecim Atticae urbes, *Philoch.* 11; Atticae literae, *Theop.* 168; Atticae census quot talentum fuerit, *Philoch.* 151.
- Atymnius, Jovis e Cassiepea f., a Sarpedone amator, III, 1, 2, 4.
- Atys, pater Lydi et Torrhebi, *Xanth.* 1.
- Audophradates, Lydiae satrapa, exercitus dux contra Evagoram, *Theop.* 111.
- Audymon, Citicus, qui Cyprum tenebat, ab Evagora capitur, *Theop.* 111.
- Auge, Alei ex Neera f., III, 9, 1, 3; ab Hercule compressa Telephum parit, *ibid.* § 4, et II, 7, 4, 1; a patre Nauplio vendenda tradita Teuthranti nubit, II, 7, 4, 2; *Hec.* 345.
- Augeas, Solis al. Elia, al. Phorbantis, al. Neptuni f., II, 5, 5, 1; Argonauta, I, 9, 18, 8; Elidis R., II, 5, 5, 1. Nelei equos abducit, *Pher.* 57; Herculi decimanum gregum partem promittit, si uno die stabulum purgaverit, *Apoll.* *ibid.* § 3; promisso non stat, judicium subit, Herculem et filium Elide pellit, *ibid.* § 4 sq.; in bello contra Herculem a Molionidis adjuvatur, *Pher.* 36; cum filiis cadit, II, 7, 2, 5; pater Epicastes, II, 7, 8, 11.
- Augila, urbs Libyae, *Ap. fr.* 108.
- Aulis, Lydiae regio, Sylei sedes, II, 6, 3, 3.
- Αὔλωνες, sacri Atheniensium, *Philoch.* 147.
- Aurora, Hyperionis f., I, 2, 2, 2; Astraei conjux, I, 2, 4; ex eo liberi, *ibid.*; rapit Orionem, I, 4, 4; Cephalum, I, 9, 4; ex eo liberi, III, 14, 3, 1; Tithonum, III, 12, 4; ex eo liberi, *ibid.*
- Auses, gens Libyae, *Ap. fr.* 109.
- Ausigda, insula Libyae, *Hec.* 300.
- Ausones, populus Italiae, *Ant.* 8; eorum rex Siculus, *Hell.* 53; ab Iapygibus pulsus in Siciliam transmigrat, *Hell.* 53; quo tempore? *ibid.*
- Autesion, Argiae pater, II, 8, 2, 9.
- Autachus, Apollinis ex Cyrene f., *Phyl.* 15.
- Autolycus, Mercurii f., I, 9, 16, 8; *Pher.* 63; Argonauta, *ibid.*; Herculis in arte luctandi praceptor, II, 4, 9, 1.
- Autolycus, Polymedes pater, I, 9, 16, 1; Euryti boves furatur, II, 6, 2, 1.
- Automalaca, urbs Libyae, *Ap. fr.* 130.
- Automate, Danae f., Busiridis uxor, II, 1, 5, 3.
- Automedusa, Alcathoi f., Iphiclis uxor, II, 4, 11, 7.

Autonoe, Danae e Polyxo f., Eurylochi uxor, II, 1, 5, 7.
 Autonoe, Nereis, I, 2, 7.
 Autoroe, Cadmi ex Harmonia f., Aristaei uxor, III, 4, 2, 4.
 Autonoe, Pirei f., Palamonis mater ex Hercule, II, 7, 8, 12.
 Avernus lacus in Italia, *Tim.* 17.
 Averrunci Dii, *Ap. fr.* 5.
 Aves fab. Aristophanis quo tempore edita sit, *Androt.* 47.
 Axiopistus, Locrus vel Sicyonius, Canonis et Sententiarum auctor, *Philoch.* 193.
 Ἀξίονες, *Ap. fr.* 24.
 Azeotar, gens Troadis, *Hell.* 124.

B.

Babys, i. q. Typhon, *Hell.* 150.
 Bacchae, a Lycurgo captae, liberantur, III, 5, 1, 6.
 Bacchus, Jovis e Semele f.; infans a patre traditur Mercurio, et ab hoc Athamanti, III, 4, 3, 4 sq.; a Jove in cervum mutatur, *ibid.* § 9; a Mercurio ad Nymphas Nyseides Dodonaeas deferitur, *Pher.* 46; ab his educatur, *ibid.*; propter Junonis timorem Inoi traditur, *ibid.*; vitem invenit, III, 5, 1, 1; terras peragrans ea donat homines, *Pher.* I. I.; a Junone in furorem conjectus pererrat Aegyptum, Syriam; [ad templum Jovis Dodonaei venit, *Philoch.* 57]; a Proteo excipitur, in Phrygiam venit, a Rhea sanatur, Thraciam peragrat, a Lycurgo male excipitur, *Apoll.* I. I.; *Pher.* I. I.; ad Thetidem fugit, Lycurgo furorem fujicit, Indiam adit, *Apoll.*, *ibid.* § 5 sqq.; Thebas venit, Argivas mulieres furore concitat, III, 5, 2, 1; Tyrrhenos praedones in Delphinis mutat, III, 5, 3, 1 sq.; cum matre in coelum migrat, *ibid.* § 3; Oeneo vitem dat, I, 8, 1, 1; Icario, III, 14, 7, 3; Dejanirae pater dicitur, I, 8, 1; Phani et Staphyli, I, 9, 16, 8; ex India duos boves adduxit, quorum Apis alter, alter Osiris sit dictus, *Phyl.* 80; cum Ariadne concumbit, eique dat auream coronam, postea inter sidera collocatam, *Pher.* 106; dux copiarum fuit; quomodo representetur, *Philoch.* 23; ejus sepulcrum Delphis, *Philoch.* 22; quo tempore inter deos relatus sit, *Ap. fr.* 72; Ὀείωνος, *Ister* 5; Brisaeus vel Bresaeus, *Androt.* 59; piscator [?], *Philoch.* 194; rectus [Διόνυσος ὀρθός], *Philoch.* 18; κόβαλος existimandus, *Philoch.* 24; Bacchi ἐν Αἰγύπτῳ αἶδες, *Phanod.* 14.
 Bacis, vates Boeotus, *Theop.* 81.
 Bace, urbs Chaoniae, *Hec.* 76.
 Batiium, urbs Macedoniae, *Theop.* 158.
 Balis, herba, quam vim habeat, *Xanth.* 16.
 Balus, equus immortalis, a Neptuno datus Peleo, III, 13, 5, 5.
 Bantii, populus Thraciae, *Hec.* 146.
 Banus [?] Actaeonis canis, III, 4, 4, 5.
 Barbarae nationes Graecis antiquiores, *Ephor.* 6.
 Bardylis, Illyrius latro, *Theop.* 35.
 Borelium, locus ad mare Adriaticum, *Theop.* 261.
 Baris, urbs Asiae min., *Ephor.* 95.
 Batea, *Hell.* 130.
 Batia, Teucri f., Dardani uxor, III, 12, 1, 5.
 Batia, Nais, Oebali uxor, III, 10, 4, 5.
 Batia locus eminens agri Trojani, *Hell.* 130.
 Baton s. Elattonus, Amphiarai auriga, cum domino in terram descendit, III, 6, 8, 6.
 Beatorum ins. *Vide Insulae b.*
 Bebrycles, I, 9, 20, 1; eorum R. Herculem excipit, II, 5, 9, 6; subigitur regio ab Hercule, Lyco datur, Heraclea dicitur, *ibid.*; eorum regio a Mariandyno occupata, *Theop.* 201.

Bebryclea, nomen antiquum terrae Lampsacenorum, *Charon* 7.
 Bechires, populus Asiae, *Hec.* 190.
 Bellerophon, Glauci ex Eurymede f., fratrem invitus interficit, a Preto purgatur, II, 3, 1, 1; Sthenoboe amorem repellit, *ibid.* § 2; a Preto, ob istius uxoris calumnias, ad Iobaten mittitur, qui eum necaret, *ibid.* § 3; hujus jussu Chimaram occidit, *ibid.* § 4 sq.; Solymos et Amazonas vincit, II, 3, 2, 2; Lycios juvenes electos superat, *ibid.*; Iobatae amicus fit, Philonoe ducit, et isti succedit, *ibid.* § 3.
 Bellicosa urbs [Μάχημος], *Theop.* 76.
 Bellum sacrum, *Ephor.* 151.
 Belus, Libyes e Neptuno f., II, 1, 4, 2; Aegypti R. Archinoen ducit, ejus liberi, *ibid.* § 4; pater Damodis, *Pher.* 40.
 Benna, una ex quinque curiis Ephesinis, *Ephor.* 3.
 Bennius, senator Bennae curiae. *Vide Benna.*
 Benthescyme, Neptuni ex Amphitrite f., Eumolpum educat, III, 15, 4, 2.
 Berecynthus, urbs Phrygiae, *Xanth.* 5.
 Bessa, urbs Locrorum, *Ap. fr.* 131.
 Bia, Pallantis e Styge progenies, I, 2, 4.
 Bias, Amythaonis f., I, 9, 11, 2; fratris ope Pero ducit, I, 9, 12, 8; *Pher.* 75; et ejus gratia tertiam Argolici regni partem accipit, II, 2, 2, 6; Talai pater, *Pher.* 75.
 Bias, Priami f., III, 12, 5, 13.
 Bias, Megarorum R., a Pyla interficitur, III, 15, 5, 4.
 Biblus, ex Venere filiam habet Cyprum, *Ister* 39.
 Bisaltae, bellum gerentes contra Cardianos, quo artificio superiores discesserint, *Charon* 9.
 Bisaltiae lepores bina habent jecora, *Theop.* 137.
 Bistones, Thraciae pop., ab Hercule vincuntur, II, 5, 8, 4.
 Bisyras, heros Thracicus, *Theop.* 319.
 Bithynis, Amyci mater ex Neptuno, I, 9, 20, 1.
 Bithynis, populo Asiae minoris, *Ephor.* 80, imperat Phineus, *Pher.* 68.
 Bithys, Lysimachi familiaris, *Phyl.* 6.
 Bitia, Cassopaeorum urbs, *Theop.* 228.
 Blepsus, Phocaensis, Codrida, Phocaeorum coloniam in Bebrycum terram deducit, *Charon* 6.
 Bodone, urbs Perrhaebica, *Ap. fr.* 1.
 Boedromia, quando instituta, *Philoch.* 33.
 Boeotarchi, Coronensibus auxiliantur, *Ephor.* 153.
 Boeoti, ad gymnasticam artem se applicant, *Ephor.* 5; de finibus contra Athenienses belligerant, Xantho rege, *Ephor.* 25; Dodonaeum oraculum consulunt, *Ephor.* 30; antistitem in rogam conjiciunt, *ibid.*; Tripodes quotannis Dodonam mittunt, *Ephor.* 30; literas et cum hominibus consuetudinem negligunt, solius bellicae virtutis studiosi, *Ephor.* 67; cum Megarensibus Heracleam Ponticam condunt, *Ephor.* 83; Mariandynorum terram tenent, *Ephor.* 83; eorum cum Arcadibus de finibus contentio, *Pher.* 86.
 Boeotia, regio ad imperium obtinendum optime comparata, sed propter incolarum institutiones et disciplinam ejus potentia durare non potuit, *Ephor.* 67; a Boeoto vel a Cadmi bove nominata, *Hell.* 8; prius Aonia dicta, *Hell.* 8; Athamanti paret, I, 9, 1, 1.
 Boeotus, Itoni aut Neptuni ex Arne f., a se Boeotiam nominavit, *Hell.* 8.
 Bolbitine, urbs Aegypti, *Hec.* 285.
 Bolissus, oppidum Aelicum prope Chium, in quo Homerus aliquantum temporis degit, *Ephor.* 165; *Androt.* 53.
 Bolus, pater Epimenidis, *Theop.* 69.
 Boni Genii poculum, *Ap. fr.* 185.
 Boreadae, Boreae filii, I, 9, 16, 8; Harpyias tollunt, I, 9, 21, 5 sq., *Pher.* 69; al. eas persequentes pereunt, al. ab

Hercule interficiuntur, III, 15, 2, 2.
 Boreas, Astraei f., Orythiam rapit, III, 15, 1, 2; *Acus.* 23; *Philoch.* 30; ex ea liberi, III, 15, 2, 1; *Acus.* 23; Phineum punit, *ibid.* § 3; Boreas ventus, *Acus.* 3.
 Bores, Actaeonis canis, III, 4, 4, 6.
 Borus, Perieris f., Polydoram, Pelei f. ducit, III, 13, 1, 2.
 Borus, Periclymeni f., *Hell.* 10; e Lysidice pater Penthili, *ibid.*
 Borysthenes, fl., *Hell.* 172; *Ephor.* 78.
 Boryza, urbs Persica ad Pontum, *Hec.* 140.
 Bos septimus, *Clitod.* 16.
 Bosporus, unde dictus? II, 1, 3, 5; *Ephor.* 79; *Phyl.* 70.
 Bosporus Cimmerius, *Hell.* 92, 84.
 Botrys, Siculus scriptor obscenus, *Tim.* 141.
 Brasia, Cinyrie e Metharne f., III, 14, 3, 4.
 Brasidas, Scioneos adduxit, ut ab Atheniensibus deficerent *Philoch.* 107.
 Brea, urbs Thraciae, *Theop.* 157.
 Brettia, antiquum nomen Italiae, *Ant.* 5.
 Brettos, urbs Tyrrenorum, *Ant.* 5.
 Brettus, Herculis filius, *Ant.* 5.
 Briareus, Centimanus, I, 1, 1, 1; unus Tritopatorum, *Clitod.* 19.
 Briseus, Bacchus unde appellatus sit, *Androt.* 59.
 Bræmiadia, tibicina, pellex Phaylli, *Theop.* 182.
 Bromius, Egypti e Caliande f., Euroto ducit, II, 1, 5, 7.
 Brontes, Cyclops, I, 1, 1, 1; ejus filios occidit Apollo, *Pher.* 76.
 Brutii, in Italia. Antiochus nullum facit Lucanorum et Brutiorum discrimen, *Ant.* 6.
 Bryce, Danae e Polyxo f., Chthonii uxor, II, 1, 5, 7.
 Bryllium, urbs in Propontide, *Ephor.* 86.
 Bryson, Heracleota, *Theop.* 279.
 Brystacia, urbs Oenotrorum, *Hec.* 31.
 Brytum, a Scythia et Thracibus bibitur, *Hec.* 123; *Hell.* 110.
 Bubastus, urbs Egypti, *Theop.* 121.
 Bucheta, in Epiro urbs Cassopaeorum, *Theop.* 228; *Philochor.* 186.
 Bucolion, Lycaonis f., II, 1, 5, 7.
 Bucolion, Laomedontis e Calyba Nympha f., III, 8, 1, 3.
 Bucolus, Herculis e Marse f., II, 7, 8, 7.
 Bucolus, Hippocoontis f., III, 10, 5, 1; ab Hercule necatur, *ibid.* § 3.
 Budorum sive *Budarum*, promontorium juxta Salaminem *Ephor.* 66.
 Buleus, Herculis ex Eleuchia f., II, 7, 8, 6.
 Buphia, vicus Sicyoniae, *Ephor.* 145.
 Buphonia, festum Atheniensium, *Androt.* 13.
 Buprasia, *Pher.* 36.
 Bura, urbs Cometæ ortu mersa, *Ephor.* 142.
 Busiris, Egypti f., Automaten ducit, II, 1, 5, 3.
 Busiris, Neptuni f., Egypti R. advenas mactat, ab Hercule occiditur, II, 5, 11, 7 sq.; *Pher.* 33 et 33 f.
 Butes, Teleontis f., I, 9, 16, 8; a Venere in Lilybaeum deportatur, I, 9, 25, 1.
 Butes, Pandionis e Zeuxippe f., III, 14, 8, 1; Minervæ, Neptuni et Erichthonii sacerdos, III, 15, 1, 1; Chthoniam ducit, Erechthei filiam, *ibid.* § 3.
 Buthia, urbs Ioniae, *Theop.* 307.
 Buthrotus, urbs in sinu Ionio, *Hec.* 75.
 Bybastus, urbs Caciae, *Ephor.* 88.
 Byblii, in Syria, II, 1, 3, 8.
 Byblus coronaria, *Theop.* 11.
 Bymazus, urbs Paconum, *Ephor.* 148.
 Byzantii, Bithynorum domini, *Phyl.* 10 a.; eorum mores, *Theop.* 65; *Phyl.* 10.

C.

Cabalis, urbs Ioniae, *Hec.* 223.
 Cabassus, urbs Lyciae, *Hell.* 105.
 Cabassus, urbs Thraciae supra Hamum sita, *Hec.* 144.
 Cabira, Protei f., e Vulcano mater Camili, *Acus.* 6; Cabirorum, *Pher.* 6.
 Cabiri, Camili filii, gignunt Cabiridas Nymphas, *Acus.* 6; in Lemno et Imbro culti, *Pher.* 6.
 Cabiridae, Nymphae e Cabiris ortae, *Acus.* 6.
 Cabyle, Thraciae locus, *Theop.* 246.
 Cadmea vulpes a Jove lapis facta, II, 4, 7, 2.
 Cadmus, Agenoris ex Telephassa f., III, 1, 1, 3 (ex Argiope, *Pher.* 40.); a patre Europam sororem quaerere jubetur, *ibid.* § 6, *Pher.* 42; invenire nequit, Thraciam petit, *ibid.* § 8; oraculum accipit de condenda urbe, III, 4, 1, 1; cum variorum hominum manu ex Phoenicia Thebas venit, *Androt.* 28; Martis jussu (*Hell.* 2) draconem necat, *Apoll.* I. I. § 4; *Hell.* 8; ejus dentibus sparsis nascuntur Sparti, *Apoll.* *ibid.*; *Pher.* 44; eorum quinque tantum fuerunt, *Hell.* 2; Marti servit, III, 4, 2, 1; *Hell.* 8; regnum accipit, *Apollod.* *ibid.* § 2; ejus nuptiae cum Harmonia (quam Samothraciam praeternavigans rapuerat, *Ephor.* 12.), *ibid.*; *Hell.* 8; dona nuptialia, *ibid.* § 3; *Pher.* 45; cum uxore Thebis relictis in Illyricum abit; Enchelenstum contra Illyrios dux, hos superat; eorum R. fit, Illyrium gignit, cum Harmonia in serpentem mutatus, in Elysio degit, III, 5, 4, 1 sq.; Cadmi et Harmoniae sepulcrum, *Phyl.* 40 b; Cadmus literarum inventor, *Hec.* 361; *Ephor.* 128.
 Cadmii appellantur Prienenses, *Hell.* 95.
 Κάδος, veteribus dicebatur amphora, *Philoch.* 155 a.
 Caneus, Coroni f., Argonauta, I, 9, 16, 8.
 Ceni, gens Thraciae, *Ap. fr.* 64.
 Caccinum, oppidum Italicum, *Phil.* 10.
 Caius, fluvius, *Xanth.* 8.
 Calais, Boreae f. ex Orithyia, Argonauta, I, 9, 16, 8; *Acus.* 23; cum Iasone navigans, Harpyias tollit, I, 9, 21, 5, sq. al. perit, al. ab Hercule interficitur, III, 15, 2, 2; *Acus.* 24.
 Calamenthe, vel Calaminthe, urbs Libyae, *Hec.* 312.
 Calatha, urbs prope Herculis columnas, *Hec.* 3; eandem Calathusam dicit *Ephorus* 42.
 Calatiae, gens Indica, *Hec.* 177.
 Calauriam, insulam ante Troezenem, pro Delo a Latona Neptunus accipit, *Ephor.* 58.
 Calchas, Thestoris filius, *Pher.* 70; ejus de Troja sine Achille non capienda vaticinium, III, 13, 8, 1; ejus a Troja reditus, *Theop.* 112; Mopso quaestionem proponit, qua soluta prae animi aegritudine moritur, *Pher.* 95.
 Caliande (Caliadne), Nympha, Egypti conjux, II, 1, 5, 7.
 Calice, ex Aethlio mater Endymionis, *Pher.* 80.
 Calliarus, urbs Locrorum, *Hell.* 22.
 Calliarus, Oedædoci ex Laonome f., urbem cognom. condit, *Hell.* 22.
 Callias, Temeni f., cum fratribus patrem interficiendum curat, II, 8, 5, 3.
 Callias, archon, *Philoch.* 116.
 Callichorus, fons, I, 5, 1, 2.
 Callicles, Atheniensis, *Theop.* 108.
 Callicyrii servi Geomoros Syracusis expellunt, *Tim.* 56.
 Callidice, Danae e Crino f., Pandionis uxor, II, 1, 5, 9.
 Calligenia, i. q. Tellus, *Ap. fr.* 22.
 Callinicus. Vide Hercules.
 Calliope, Musa, I, 3, 1, 5; ejus liberi ex Aeagro, I, 3, 2, 1.
 Callipidae, gens Scythica, *Hell.* 172.
 Callirrhoe, Acheloi fl. f., Alcmaeonis uxor, dona nuptialia priori hujus conjugii data pascit, III, 7, 5, 6; Tegeam du-

- citur, *ibid.* § 9; a Jove amata, impetrat, ut filii sui repente adulti fratrem ulciscantur, III, 7, 6, 1, *sq.*
- Callirrhoe, Scamandri f., Trois uxor, III, 12, 2, 2.
- Callirrhoe, Oceani f., Geryonis mater, III, 5, 10, 2.
- Callisthenes, historicus, Alexandri animum adulando corripit; merito pœnas luit, *Tim.* 142, 143.
- Callisto, al. Lycaonis, (*Charon* 13), al. Nyctei, al. Cetei (*Pher.* 86) f., al. Nympha [Dianæ amica, cum Jove consuescit, III, 8, 2, 2 *sq.*; in ursam mutata, Dianæ telis confoditur; inter sidera relata, ἄρκτος vocatur, *ibid.* § 5 *sq.*, ejus filius Arcas, *ibid.* § 7.
- Callisto, sacerdos Junonis Argivæ quo tempore Troja capta est, *Hell.* 144.
- Callistratus, Callicratis filius, demagogus, auctor vocabuli συντάξεις pro φόροι usurpati, *Theop.* 97; ejus indoles, *Theop.* 95.
- Callistratus Samius mutatam Grammaticam Atheniensibus tradidit, *Ephor.* 128.
- Calpe, urbs Bithynorum, *Theop.* 17.
- Calybe, Nympha, Bucolionis mater e Laomedonte, III, 12, 3, 11.
- Calyce, Lynceo sponsa sorte obtigit, II, 1, 5, 4.
- Calyce, Æoli f., 7, 3, 4; Aethlii uxor, I, 7, 5.
- Calydna, insula et urbs, *Androt.* 21; *Apoll.* fr. 171.
- Calydon, urbs, *Hell.* 3.
- Calydon, Æoli f., ejus ex Æolia filiae, I, 7, 7.
- Calydonii apri venatio, I, 8, 2, 3 *sq.*; eo tempore, quo Hercules Omphalæ serviebat, facta dicitur, II, 6, 3, 5.
- Calydoniorum bellum cum Curetibus, I, 8, 3, 2.
- Calypso, Nereis, I, 2, 7.
- Camareni, Arabum insulae, *Hec.* 263.
- Camarina, a Geloorum tyranno diruta, post a Gelois restaurata, *Tim.* 91 a; *Phil.* 17.
- Cambletes, Lydorum rex, qui uxorem suam devoravit, *Xanth.* 12.
- Camblitas. *Vide* Cambletes.
- Cambyses, Cyri, Marphii et Memphidis pater, *Hell.* 164, 165.
- Camilus, Vulcani et Cabiræ f., pater Cabirorum, *Acus.* 6.
- Campania, ab Opicis sive Ansonibus habitata, *Ant.* 8.
- Campe, Cyclopum et Centimanorum in Tartaro custos, a Jove necatur, I, 2, 3.
- Canace, Æoli f., I, 7, 3, 4; ejus e Neptuno filii, I, 7, 4, 2.
- Candalus, Solis e Rhode f., *Hell.* 107.
- Καννὸφοροι, a quo primum lectæ, *Philoch.* 25.
- Canes Marti immolati, *Ap. fr.* 13; Canis ne in arcem ascendat apud Athenienses cavetur, *Philoch.* 146; canis Procridis, *Ister* 18; Alexandri, *Theop.* 334. Canes domitorum valde amantes, *Philoch.* 84.
- Canethus, Lycaonis f., III, 8, 1, 3.
- Canobus, urbs Ægypti, *Hec.* 288.
- Cantharolethron, locus Thraciæ, unde dictus? *Theop.* 286.
- Canthele, urbs Libyphœnicum (eadem, ut videtur, quæ Canthelia), *Hec.* 310.
- Canthelia, urbs circa Carthaginem, *Hec.* 309.
- Cantilenæ in sacris, *Philoch.* 175.
- Canytis, civitas Syrorum, *Hec.* 261.
- Capæ, urbs Hellespontia, *Androt.* 7.
- Capaneus, Hipponoi f. Argivus, unus e septem ducibus cum Adrasto contra Thebas proficiscitur, III, 6, 3, 2; Thebarum muros jam adscendens a Jove fulmine ictus cadit, III, 6, 7, 9; ejus uxor Evadne cum marito comburitur, III, 7, 1, 5; ab Æsculapio e mortuis suscitatus dicitur, III, 10, 3, 12; Stheneli pater, III, 7, 2, 5.
- Cappadoces, Amisum coloniam deducunt, *Theop.* 202.
- Capriene, vel Capriæ, insula Italiæ, *Hec.* 29.
- Capua, urbs Italiæ, *Hec.* 27.
- Capys, Assaraci f., Anchisæ pater e Themide, III, 12, 2, 4.
- Carambis, promontorium Paphlagoniæ, *Ephor.* 84.
- Caranus, Phidonis filius; ab Hercule undecimus, a Tem no septimus, *Theop.* 30.
- Carchedon, Carthaginis conditor, *Phil.* 50.
- Carchesium, a Jove Alcmenæ datum concubitus pretium, *Pher.* 27.
- Carcinitis, urbs Scythiæ, *Hec.* 513.
- Carcinus, Naupactius, Naupacticorum carminum auctor, *Charon* 5.
- Cardesus, urbs Scythiæ, *Hec.* 157.
- Cardiani equos ad tibiæ cantum saltare docent. A Bisaltis superantur, *Charon* 9.
- Cardytus, urbs Syriæ, *Hec.* 262.
- Cares, populus Asiæ minoris, *Ephor.* 80; quas regiones in Ioniæ parte maritima tenuerint, *Pher.* 111; ex Ionia pulsi, *Pher.* 111, primi mercenariam militiam exercebant, *Ephor.* 23; Marti canes immolant, *Ap. fr.* 13; barbarilingues, *Apoll.* fr. 177.
- Carides, oppidum in Chio ius., *Ephor.* 34.
- Καρύδων τῆχος, urbs Libyæ, *Ephor.* 96.
- Carina coloniam deducit Ephesum, nomenque dedit uni ex quinque curiis Ephesinis, *Ephor.* 31.
- Caris, sic appellabatur Cos, *Hell.* 103.
- Carius, Jovis ex Torrhēbia filius, *Xanth.* 2; Lydos carmina lyrica edocuit, *ibid.*
- Carius, mons Torrhēbidis, *Xanth.* 2.
- Carne, urbs Phœniciæ, *Ister* 58.
- Carnea, certamina musica, in quibus primus vicit Terpander, *Hell.* 122; festum Doricum, a quo institutum? *Theop.* 171.
- Carneadis ætas, *Ap. fr.* 102.
- Carnus, Phœnicis f., *Ister* 58.
- Carnus vates, ab Heraclidis interfectus, postea pro deo cultus, *Theop.* 171.
- Caroscepi, locus Thraciæ, *Theop.* 253.
- Carpasia, urbs Cypri, *Hell.* 147; *Theop.* 93.
- Carpides, populus ad Istrum, *Ephor.* 78.
- Carleron, Lycaonis f. III, 8, 1, 3.
- Carthaginienses, quo mensis die a Timoleonte in Sicilia victi sint, *Ephor.* 9, a.
- Carthago, quando et a quibusnam condita sit, *Phil.* 50; *Tim.* 21.
- Carya, locus Laconicæ, *Theop.* 266.
- Caryanda, urbs Cariæ, *Hec.* 228.
- Casius, Syriæ mons, I, 6, 3, 7.
- Caspapyrus, urbs Gandararum, gentis Indicæ, *Hec.* 179.
- Caspiæ portæ, *Hec.* 171.
- Cassandra, Priami ex Hecuba f., cum Apolline congressuram se pollicetur; arte vaticinandi accepta, promisso non stat; quamobrem fide privatur, III, 12, 5, 11.
- Cassanorus, urbs Ægypti, *Ephor.* 147.
- Cassiepea, Cephei uxor cum Nereidibus de formæ præstantia certans, Æthiopiæ malum parat, II, 4, 3, 3.
- Cassiepea, Phœnicis uxor, mater Phinei Agenoridæ, *Pher.* 41; Atymnii mater e Jove; III, 1, 2, 4.
- Cassopæorum urbes, *Theop.* 228.
- Castor, Lacedæmonius, Jovis (Tyndarei) e Leda f., III, 10, 7, 1; *Pher.* 29; apri Calydonii venator, I, 8, 2, 4; Argonauta, I, 9, 16, 8; bellicæ arti studet, III, 11, 2, 1; Herculi armorum tractandorum magister, II, 4, 9, 1; prædam ex Arcadia agens, III, 11, 2, 3, a Lynceo occiditur, cum fratre immortalitatem consequitur, *ibid.* § 4 *sq.*; ejus ex Hilaira progenies, *ibid.* § 2; Castoris et Pollucis apotheosis, *Ap. fr.* 72.
- Catacecaumene, Asiæ regio, quæ sit ejus magnitudo et natura, *Xanth.* 4.
- Catana, urbs Siciliæ, *Hec.* 21.

- Catanira, urbs, *Theop.* 199.
 Catanni, populus juxta mare Caspium, *Hec.* 169.
 Κατωνναζοφόροι, Sicyniorum servi, unde dicti, *Theop.* 195.
 Caltreus, Minois e Pasiphae f., III, 1, 2, 6; ejus liberi, III, 2, 1, 1; oraculum, quod accipit, se ab uno e filiis occisum iri, celat, *ibid.* § 2; Aeropen et Clymenen vendi jubet, III, 2, 2, 1; a filio ignaro trucidatur, *ibid.* § 5.
 Caucasus mons, I, 6, 3, 7; I, 7, 1, 2; I, 9, 23, 2; II, 5, 11, 12; *Hec.* 186; ad hunc fugit Typho, *Pher.* 14.
 Caucon, Lycaonis f., III, 8, 1, 1; *Hec.* 375.
 Cauliei, populus ad sinum Ionicum, *Hec.* 60.
 Caulonia, urbs Italiae, *Hec.* 52.
 Cebren, urbs Troadis, Cumanorum colonia, *Ephor.* 22.
 Cebren fl., pater OEonae, III, 12, 1, 6; Astropes, III, 12, 5, 2.
 Cebriones, Priami f., III, 12, 5, 13.
 Cecropia, ita a Cecrope dicta Athenae, III, 14, 1, 1.
 Cecrops αἰτόχθων, ejus forma, III, 14, 1, 1; cur διεφύης nominetur, *Philoch.* 10; primus Atticae R., *ibid.*; sub eo certamen Neptunum inter et Minervam, *ibid.* § 3; haud fuit ejus certaminis iudex, *ibid.* § 5; ejus ex Agraulo progenies, III, 14, 2, 1; *Hell.* 69; *Philoch.* 14; quomodo Atheniensium numerum cognoverit, *Philoch.* 12; duodecim Atticae urbes in unam contrahit, *Phil.* 11; primus in Attica Saturno et Opi aram statuit, *Philoch.* 13; ejus sepulcrum in arce Athenarum, *Ant.* 15.
 Cecrops II. Erechthei f. natu major, III, 15, 1, 2; patri succedit, III, 15, 5, 1; Pandionis II. e Metiadusa pater, *ibid.* § 2.
 Cedreae, urbs Cariae, *Hec.* 234.
 Celaneus, Electryonis f., II, 4, 5, 7.
 Celano, Danae e Crino f. Hyperbii uxor, II, 1, 5, 9.
 Celeno, Atlantis e Pleione f., III, 10, 1, 1; mater Lysi e Neptuno, *ibid.* § 3; *Hell.* 56.
 Celenderis, Ciliciae urbs, a Sandaco condita, III, 14, 3, 3.
 Celus, Eleusiniorum R. Cererem hospitio excipit, I, 5, 1, 3; III, 14, 7, 3; frumentum urbibus distribuit, *Philoch.* 28.
 Celeustanor, Herculis e Laothoe f., II, 7, 8, 4.
 Celeutor, Agrii f. I, 8, 6, 1.
 Celtae inter deos maxime Dioscuros venerantur, *Tim.* 6; quam terrae partem teneant, *Ephor.* 38; Celticam regionem nimis magnam facit *Ephor.* 43; Celtarum mores, *Ephor.* 43, 44.
 Cenaeum, Euboeae promontorium, II, 7, 7, 9.
 Centauri ab Hercule fugantur, II, 5, 4, 4; Peleum persequuntur, III, 13, 3, 8.
 Centimani, Corli e Terra filii, I, 1, 1, 1; a patre vineti in Tartarum demittuntur, I, 1, 2; a Titanibus liberantur, a Crono iterum depelluntur donec Jupiter eos liberat, I, 2, 1, 2; eosque Titanibus inclusis custodes dat, *ibid.* § 4.
 Ceorum oppidum neque meretrices neque tibicinas patitur, *Phyl.* 42.
 Cephallenia ins., *Acus.* 30; Cephalleniam Dulichium dicit *Hell.* 108; a Cephalo dicta, II, 7, 4, 5.
 Cephalus, Mercurii ex Herse f. ab Aurora rapitur, in Syriam ab ea defertur, III, 14, 3, 1.
 Cephalus, Deionis e Diomede f. ducit Proerin, I, 9, 4; III, 15, 1, 3; ab Aurora rapitur, I, 9, 4; Amphitryoni canem dat, II, 4, 7, 2; contra Teleboas proficiscitur, *ibid.* § 3; horum insulas cum Eleo accipit, urbem condit, *ibid.* § 5; uxoris adulterium noscit, III, 15, 1, 4; cum ea reconciliatur, *ibid.* § 6; imprudens eam interficit, *ibid.* § 8; *Hell.* 83; *Pher.* 77; in Arcopago causam dicit, *Hell.* 83; exilio punitur, *Apoll.* I, 1.
 Cepheneus, *Hell.* 160.
 Cepheus, Beli f., II, 1, 4, 4; Aethiopem R., II, 4, 3, 2; Andromedam f. celo devorandam exponit, Perseo liberatori despondet, II, 4, 3, 5.
 Cepheus, Arcas, Lycurgi f., apri Calydonii venator, I, 8, 2, 4; *Hell.* 59.
 Cepheus, Alei ex Neaira f., III, 9, 1, 3; Argonauta, I, 9, 16, 8; Tegeae R. cum filiis XII Herculis socius contra Lacedaemonem perit, II, 7, 3, 5.
 Cephisodotus, Alopeconnesum obsidens ab imperio remotus est, *Androt.* 17.
 Cephissus, fl. Boeotiae, *Theop.* 264.
 Cephissus, Diogeniae pater, III, 15, 1, 2.
 Ceramei, demus Acamantidis tribus, *Philoch.* 72.
 Ceraunii montes, *Theop.* 140; *Apoll.* I, 9, 25, 4.
 Cerberus, ejus forma, II, 5, 12, 1; ab Hercule ex inferis ad Eurystheum ducitur et remittitur, *ibid.* § 9; immanis serpens fuit, quem Hercules ad Eurystheum pertraxit, *Hec.* 346; canis fuit Aedonei, regis Molossorum, *Philoch.* 46.
 Cercaphus, Solis e Rhode f., *Hell.* 107.
 Cerestes, Aegypti e Phoenissa f. Dorium uxorem habet, II, 1, 5, 5.
 Cercetari, gens Asiae, *Hell.* 109; *Hec.* 185.
 Cercidas, Arcas, fautor partium Macedoniarum, *Theop.* 131.
 Cercopes, Ephesi accolae, vinculis dantur ab Hercule, II, 6, 3, 1.
 Cercyon, pater Alopae, *Hell.* 68; *Pher.* 107; ejus filia a Theseo abducta, *Ister* 14; *Pher.* 109.
 Cereyra, Asopidis e Neptuno, Phaeacis mater, *Hell.* 45.
 Cereyra insula prius Drepane et Scheria nominata, *Hell.* 45. V. Coreyra.
 Ceres, Croni e Rhea f., a patre devoratur, I, 2, 5; Proserpinam raptam quaerit, Eleusinem venit, a Celeo excipitur; Demophontem immortalem reddere conata, impeditur; Triptolemo currum cum draconibus et hordeum dat, I, 5, 1, 1 sq.; Erinnyis forma cum Neptuno congressa, Arionem parit, III, 6, 8, 7; Ascalaphum in bubonem mutat, II, 5, 12, 9; ab Iasio amatur, III, 12, 1, 1; Isis dicitur Aegyptiis, II, 1, 3, 8; Cereris festum, Arcadia, *Ap. fr.* 8; Ceres coronatur myrto et smilace, *Ister* 25; Cereris matris templum in Agris ad Athenas situm, *Clitod.* 1; Ceres ὄρεα (montana), ejus sacrum ad Sangarium fluvium, *Xanth.* 7.
 Cerne insula, *Ephor.* 96 a.
 Certhe, Thespiae f., Iobae mater ex Hercule, II, 7, 8, 1.
 Cerva cornuta ex Istria, *Pher.* 31 a.
 Κήρυκες, ap. Athen., *Clitod.* 17.
 Cerynitis cerva, Dianae sacra, ab Hercule capitur, II, 5, 3, 1 sq.
 Celeus, pater Callistus, III, 8, 2, 2; *Pher.* 86.
 Celeus, homo pinguissimus, *Ephor.* 67.
 Ceto, Ponti f., I, 2, 6; ejus e Phorco liberi, *ibid.*
 Ceto, Nereis, I, 3, 7.
 Ceuthonymus, Menetii pater, II, 5, 12, 7.
 Ceyx, Luciferi f. Halcyonem ducit, I, 7, 4, 1; cum ea in avem mutatur, *ibid.*
 Ceyx, Trachinis R. Herculem excipit, II, 7, 6, 4; Hippasi pater, II, 7, 7, 8; Heraclidas excipit, II, 8, 1, 1; Heraclides regnum suum relinquere jubet, *Hec.* 353.
 Chabrias in Aegypto quam Athenis vivere maluit, *Theop.* 117.
 Chadesiae Amazones unde dicta, *Hec.* 351.
 Chaeren, Apollinis et Therus filius, a quo Chaeronea, *Hec.* 87; *Hell.* 49.
 Chaeronea, urbs Boeotiae, *Ap. fr.* 55; ad fines Phocidis

- prius Arne vocata, *Hell.* 87; urbs Orchomenorum ab Atheniensibus capta, *Hell.* 49.
- Chartus, Aegypti ex Arabia f. Asteriam ducit, II, 1, 5, 4.
- Chalaenum, urbs Locrorum, *Hec.* 83.
- Chalastra, urbs Thraciae, *Hec.* 116.
- Chalbes, praeco Busiridis, ab Hercule interfectus, II, 5, 11, 9; *Pher.* 33.
- Chalcae, urbs Thessaliae, *Theop.* 36.
- Chalce, urbs Thessaliae, *Theop.* 50. V. Chalcae.
- Chalciope, Aetiae f., Phrivi uxor, I, 9, 1, 7.
- Chalciope, Rhexenoris f., Aegaei uxor, III, 15, 6, 2.
- Chalciope, Eurypyli f., Thessali ex Hercule mater, II, 7, 8, 11.
- Chalcedon urbs, *Theop.* 7.
- Chalcedoniorum mores, *Theop.* 65.
- Χαλκεῖα, festum Atticum in honorem Vulcani, *Phanod.* 22.
- Chalcedonium, urbs Cretae, *Ap. fr.* 65.
- Chalcidenses a Zancleis advocati, *Ant.* 10; cum Naxiis in Siciliam colonias deducunt, *Hell.* 50; Naxum conduunt, *Ephor.* 52.
- Chalcidenses legatos mittunt ad Philippum, *Theop.* 139; Chalcidensium in Thracia vivendi ratio, *Theop.* 149.
- Chalcidenses bellum gerunt contra Chalcios, Orchomenios, Thebanos, *Theop.* 237.
- Chalciope, Rhexenoris f., uxor Aegaei, *Phanod.* 3 a.
- Chalciope, Eurypyli filia, ex Hercule parit Thessalum, *Pher.* 35.
- Chalciope (Aetiae f., Phrivi uxor) etiam Euenia et Iophasa nominatur, *Pher.* 54.
- Chalcis, urbs Euboeae, prius Euboea appellata, *Hec.* 105, *Hell.* 50.
- Chalcis, Aetoliae mons, *Ap. fr.* 168.
- Chalcis, Aetoliae urbs, *Ap. fr.* 168.
- Chalcodon, Aegypti ex Arabia f. Rhodiam ducit, II, 1, 5, 4.
- Chalcodon, Elephenoris pater, III, 10, 8, 2.
- Chalcodon, Cous, Herulem vulnerat, II, 7, 1, 2.
- Χαλκοῦς ὄδος, *Ap. fr.* 33; *Ister* 30.
- Chaldaeorum ante diluvium imperium, *Ap. fr.* 67; Chaldaei Chochen tenent, *Hell.* 160.
- Chalia, urbs Boeotiae, *Theop.* 237.
- Chalisia, urbs Libyae, *Ephor.* 96.
- Chalybes, gens circa Pontum, *Hec.* 195; *Ephor.* 82, 80.
- Chandane, urbs Iapygiae, *Hec.* 56.
- Chandanace, urbs Persica, *Hec.* 181.
- Chaones, Epiri gens, *Theop.* 227; *Hell.* 52.
- Chaonia terra, *Hec.* 74.
- Chaos, primum rerum principium, *Acus.* 1.
- Charadrus, portus et navale Ciliciae, *Hec.* 251.
- Chares in Sigeo vitam degere quam Athenis malebat, *Theop.* 117; quam pecunia publicum Atheniensibus epulum praebuerit, *Theop.* 183; ejus mores, *Theop.* 238.
- Chariclo, Nympha, Tiresiae mater ex Evere, Minervae amica, III, 6, 7, 1; *Pher.* 50.
- Charidemus Orita ab Atheniensibus civitate donatus; ejus mores, *Theop.* 155; legatus Atheniensium ad Philippum missus, *Theop.* 189.
- Charimatae, populus Asiae, *Hec.* 109, 185.
- Chariphemus, Philoterpei f., *Hell.* 6.
- Charmus, Atheniensium polemarchus, filiam Hippiae uxorem dedit, *Clitod.* 24.
- Charops, Oeae maritus, *Philoch.* 75.
- Charybdis, ab Argonautis trajicitur, I, 9, 25, 2.
- Chelidonii, gens Illyrica, *Hec.* 67.
- Chelonis, Leotychidis filia, Cleonymum maritum despexit Acrotati, Arei f., amore deperiens, *Phyl.* 48.
- Chemmis, insula mobilis in Butis Aegypti, *Hec.* 284.
- Cherias, puer talitro ab Hercule occisus, *Hell.* 3.
- Chersicrates Bacchiada Coreyam condidit, *Tim.* 53.
- Chersidamas, Priami f., III, 12, 5, 13.
- Chersidamas, Pterelai f., II, 4, 5, 6.
- Chersiphron primus templum Dianae Ephesiae exstruxit, *Tim.* 137.
- Chersonesus, urbs in Thracia, *Hec.* 135.
- Chesium, Ioniae oppidum, *Ap. fr.* 49.
- Chi, populus Asiae juxta Bechires, *Hec.* 190.
- Chii primi fecerunt vinum nigrum, ab Oenopione edocti, *Theop.* 295; primi post Thessalos et Lacedaemonios servis usi, *Theop.* 134; Alexandri ad eos literae, *Phyl.* 41.
- Chimæra, Typhonis et Echidnae progenies, ejus forma, II, 3, 1, 6; ab Amisodaro educata, *ibid.*; a Bellerophonte occiditur, I, 9, 3, 1.
- Chione, Niobae filia, *Pher.* 102 b.
- Chione nympha, *Hec.* 99.
- Chione, Boreae ex Orithyia f., III, 15, 2, 1; Eumolpum e Neptuno partum, III, 15, 4, 1, in mare dejecit, *ibid.*
- Chirimachus, Electryonis f., II, 4, 5, 7.
- Chiro, Boeotarchus, *Ephor.* 153.
- Chirogasteres nominantur Cyclopes, qui Praeto Tiryntem muniverunt, *Hec.* 359.
- Chiron, Centaurus, Croni f., I, 2, 4; δῖος, *Pher.* 2; a Lapithis Pelio monte pulsus, ad Maleam habitat, II, 5, 4, 5; ab Hercule transigitur, *ibid.*; mori ut possit, immortalitatem Prometheo cedit, *ibid.* § 6; Actaeonem educat, III, 4, 4, 1; Actaeonis canes placat, *ibid.* § 4; Asculapium docet artem medendi et venandi, III, 10, 3, 10; *Pher.* 8; Peleo consilium dat, jaculum praebet, III, 13, 5, 4 sq.; Achillem educat, III, 13, 6, 3; Peleum servat, III, 13, 3, 8; Endeidis pater, III, 12, 6, 8.
- Chius, insula, I, 4, 3, 3; olim a Lelegibus occupata, *Pher.* 111; insula et urbs, unde nomen acceperit, *Hec.* 99.
- Chius, insula Nili, *Hec.* 286.
- Chius, Oceani filius, *Hec.* 99.
- Chlamys et Chlaena differunt, *Phyl.* 73.
- Chloris, Amphionis e Niobe (e Persephone, *Pher.* 56) f., Dianae telis elabitur, Nelei conjux, III, 5, 6, 5; I, 9, 9, 1; *Hell.* 10.
- Chna, nomen antiquum Phoeniciae, *Hec.* 254.
- Chonicometrae appellati sunt Corinthii, *Tim.* 48.
- Cherades, eadem quae Gymnasiae insulae, *Tim.* 31.
- Cherades, urbs Mossynacorum in Asia, *Hec.* 193.
- Choes, festum, ejus origines, *Phanod.* 13; *Ap. fr.* 28.
- Chones, gens Oenotrica, *Ant.* 6; *Ap. fr.* 173.
- Chonia in Italia, *Ant.* 6.
- Chorasmia, urbs Asiae, *Hec.* 173.
- Chorasmii, populus Asiae, *Hec.* 173.
- Chori virginum a Philammone, chori cyclici ab Arione primum instituti, *Pher.* 63; *Hell.* 85.
- Chremes, Hyperboli demagogi pater, *Theop.* 102.
- Chromius, Priami f., III, 12, 5, 13.
- Chromius, Pterelai f., II, 4, 5, 6.
- Chromius, Gelonis affinis et familiaris, *Tim.* 84, 85.
- Chrysaor, Neptuni e Medusa f., Geryonis pater, II, 4, 2, 12.
- Chryse, Phlegya mater, III, 5, 5, 3.
- Chryse, soror Xenopitheae, a Lacedaemoniis interfecta, *Theop.* 268.
- Chryseis, Thespiae f., Onesippi ex Hercule mater, II, 7, 8, 3.
- Chryses, Minois e Patia f., III, 1, 2, 6; cum fratribus Parum tenet, II, 5, 9, 3; ab Hercule occiditur, *ibid.* § 4.
- Chrysippe, Danae e Memphide f., Chrysippi uxor, II, 1, 5, 6.

- Chrysippus, Aegypti e Tyria f. Chrysippen ducit, II, 1, 5, 6.
 Chrysippus, Pelopis f. a Laio rapitur, III, 5, 5, 12; ab Atreo et Thyeste interficitur, *Hell.* 42.
 Chrysippi philosophi mors, *Ap. fr.* 101.
 Chrysopelea, Nympha, Arcadis pellex, III, 9, 1, 1.
 Chrysopolis, in Bithynia urbs, *Ephor.* 145; *Theop.* 7.
 Chthonia, Erechthei e Praxithea f., III, 15, 1, 1, *Phan.* 3; Butae uxor, *ibid.* § 3.
 Chthonius, Aegypti e Calinda f. Brycen ducit, II, 1, 5, 7.
 Chthonius, unus e Spartis, superstes, III, 4, 1, 7; *Pher.* 44; *Hell.* 2; Niclei pater, III, 5, 5, 1.
 Chyton, locus in continente Isthmi Clazomenii, *Ephor.* 136.
 Chytri festum, quam ob causam celebretur, *Theop.* 342; *Philoch.* 163.
 Chytrini Iudi Athenis celebrati, *Philoch.* 137.
 Chytropolis, Thraciae castellum, *Theop.* 150.
 Cibra, urbs Ioniae, *Hec.* 223.
 Cilices, populus Asiae Minoris, *Ephor.* 80.
 Cilicia Typhonis sedes, I, 6, 3, 1 et 8; a Cilice dicta, III, 1, 1, 8; Sandaco paret, III, 14, 3, 3.
 Cilicismus quid sit, *Theop.* 322.
 Cilix, Agenoris e Telephassa f., III, 1, 1, 3; a Cadmo patre jubetur Europam querere, invenire nequit, in Cilicia habitat, cui nomen dat, *ibid.* § 7 sq.; Sarpedoni adversus Lycios socio, Lyciam dat, III, 1, 2, 3; pater Thasi, *Pher.* 42.
 Cilla, Laomedontis ex Strymo f., III, 12, 3, 11.
 Cilla urbs, a Pelope condita, *Theop.* 239.
 Cillus, Pelopis auriga, *Theop.* 339.
 Cimbri arna capiunt contra exundationem, *Ephor.* 44; ob maris incursiones e sedibus suis pelluntur, *ibid.*
 Cimmeria terra, II, 1, 3, 6.
 Cimmericus Bosphorus, *Ephor.* 78.
 Cimmeriorum interitus, *Ephor.* 45; mores, *ibid.*
 Cimmeris urbs, *Hec.* 2.
 Cimolus, insula, *Hec.* 250.
 Cimon ex exilio revocatus, *Theop.* 92; ejus liberalitas, *Theop.* 94; mors, *Phanod.* 18.
 Cineas, unus eorum qui Philippo libertatem Thessaliae prodiderunt, *Theop.* 37.
 Cinyras, Sandaci ex Pharnace f., Syriae R., III, 14, 3, 3; Paphum in Cypro condit; ejus e Metharme liberi, *ibid.* § 4; Cyprum tenet; a Graecis Agamemnonem secutis imperio ejicitur, *Theop.* 111; ex Venere procreat Cyprum, *Ister* 39.
 Cinyras, Laodices pater, III, 9, 1, 2.
 Kivopñ, instrumentum musicum, *Ap. fr.* 207.
 Ciraea radix, a Procride adhibita, III, 15, 1, 6.
 Circaeum, campus Colchidis, *Tim.* 8.
 Circe, Solis e Perseide, I, 9, 1, 6; Aetiae soror, *ibid.*; Aeam ins. habitat; Argonautas lustrat, I, 9, 24, 5.
 Cirrhaeus sinus in Chaonia, *Hec.* 74.
 Cisseus, Aegypti e Calinde f. Antheleam ducit II, 1, 5, 7.
 Cisseus, Hecubae pater, III, 12, 5, 3.
 Cissius, Temeni f., Theostii pater, *Theop.* 30.
 Citharon, Baeotiae mons, II, 4, 9, 5; III, 4, 4, 1; III, 5, 7, 3; *Ephor.* 26; in eo Bacchi sacra, III, 5, 2, 1.
 Cithaeroneus Iec, Amphictyonis ac Thestii gregum vastator, ab Hercule necatur, II, 4, 10, 5.
 Citharus piscis Apollini sacer, *Ap. fr.* 15.
 Cium, urbs in Propontide, *Ephor.* 86.
 Cius, Mysiae urbs, a Polyphemo condita, I, 9, 19, 1. V. Cium.
 Clametis seu pelius Calametis Thespiae f., Astybiae mater ex Hercule, II, 7, 8, 1.
 Clarotae, nomen servorum apud Cretenses, *Ephor.* 32 a.
 Clarus, oppidum prope Colophonem, *Theop.* 113.
 Clarus, heros, oraculum Clarii Apollinis instituisse dicitur, *Theop.* 113.
 Cleandrias, dux Thuriorum in bello contra Tarentinos, *Ant.* 12.
 Cleandrides a Spartanis proscriptus, *Ephor.* 118.
 Clearchus, Methydii in Arcadia habitans, homopiissimus, *Theop.* 283.
 Clearchus, Heracleotarum Ponticorum tyrannus, *Theop.* 200.
 Cleobaea (?) Eurythemidis mater, I, 7, 10, 1.
 Cleocharia, Nais, e Lelege Eurotam parit, III, 10, 3, 2.
 Cleochus, Aetiae pater, III, 1, 2, 2.
 Cleodaeus (corrupte legitur Cleolaus). Herculis f.; ejus filii reditum tentare dicuntur in Peloponnesum (sed sunt Aristomachi liberi), II, 8, 2, 6.
 Cleodamia. V. Hippodamia.
 Cleodates, Hylli f., Aristomachi pater, *Theop.* 30.
 Cleodora, Danae e Polyxo f., Lixi uxor, II, 1, 5, 7.
 Cleodoxa, Amphionis e Niobe f., III, 5, 6, 1; a Diata confoditur, *ibid.* § 4.
 Cleolaus, Herculis ex Argele f., II, 7, 8, 4. Cf. II, 8, 2, 6, ubi corrupte pro Cleodaeus.
 Cleomenes in victu moderatissimus, *Phyl.* 43; ejus in Megalopolitanos generositas, *Phyl.* 53; eo invito Archidamus interfectus est, *Phyl.* 55; proditiōe Damateli ad Sellasiam ab Antigono victus est, *Phyl.* 56.
 Cleomenes, Methymnaeorum tyrannus, *Theop.* 252.
 Cleonis, demagogi, indoles et natura, *Theop.* 99; ab Equitibus in odio habetur, *Theop.* 100; multatur quinque talentis, *Theop.* 101; pacem a Lacedaemoniis petitam recusat, *Philoch.* 105, 106; Alcæo archonte moritur, *Androt.* 36.
 Cleonae, urbs, II, 5, 1, 2; ad Cleonas Hercules Molionidas e medio sustulit, *Pher.* 36.
 Cleonymus, Lacedaemonius regii generis, a Chilonide uxore despectus ad Pyrrhum abiit, eumque Spartam attraxit, *Phyl.* 48.
 Cleopatra, Boreae ex Orithyia f., III, 15, 2, 1; Phineci uxor, III, 15, 3, 1.
 Cleopatra, Danae e Polyxo f., Hermi uxor, II, 1, 5, 7.
 Cleopatra, Danae ex Hamadryade Nympha f., Agenoris uxor, II, 1, 5, 4.
 Cleopatra, Idae e Marpessa f., uxor Meleagri, I, 8, 2, 5; post obitum mariti vitam finit, I, 8, 3, 5.
 Cleopatra, Troie e Calirrhoe f., III, 12, 2, 2.
 Cleopatra et Periboe, virgines Locrenses, quae primae missae sunt Trojam, *Tim.* 66.
 Cleophile, Lycurgi uxor, III, 9, 2, 1.
 Cleophon impedit, quominus Athenienses inducias faciant cum Lacedaemoniis, *Philoch.* 118.
 Clepsydra, fons in arce Athenarum, *Ister* 11.
 Clesonymus, Amphidamantis f., a Patroclo occisus, *Hell.* 57; *Pher.* 19; III, 13, 8, 6.
 Cletor, Lycionis f., *Hec.* 375.
 Clio, Musa, I, 3, 1, 5; ob iram Veneris Pieri amore deperit, ex eo Hyacinthum parit, I, 3, 3, 1.
 Clisonymus. V. Clesonymus.
 Clisthenes Apodectas in Colacretarum locum subrogavit, *Androt.* 3.
 Clita, Danae f., Cliti uxor, II, 1, 5, 6.
 Clite, filia Meropis, Cyzici uxor, *Ephor.* 104.
 Clitor, Lycionis f., I, 8, 1, 3.
 Clitus, Aegypti e Tyria f., Clitam ducit, II, 1, 5, 6.
 Clitus, cognomine Leucus, Alexandri M. amicus; ejus luxuria, *Phyl.* 41.

- Clonia, Nympha, ex Hyrieo Nycteu et Lycum parit, III, 10, 1, 4.
 Clonius, Priami f., III, 12, 5, 13.
 Clymene, Catrei f., III, 2, 2, 1; patris jussu a Nauplio vendenda, huic nubit, III, 2, 2, 1.
 Clymene, Minyæ f., Iasi uxor, III, 9, 2, 2.
 Clymenus, Herculis e Megara f., *Pher.* 30.
 Clymenus, OEnai f., I, 8, 1.
 Clymenus, Minyarum R., a Periere vulneratur, moribundus filium ulcisci se jubet, II, 4, 11, 2.
 Clysonymus. V. Clesonymus.
 Clytemnestra, Tyndarei e Leda f., Agamemnonis uxor, III, 10, 6, 2; effecit, ut iudicium ab Eumenidibus confaretur Oresti, *Hell.* 83.
 Clytia, Amphidamantis f., Tantali uxor, mater Pelopis, *Pher.* 93.
 Clytia, Niobæ f., *Pher.* 102 b.
 Clytippe, Thespia f., Eurycapys ex Hercule mater, II, 7, 8, 2.
 Clytius, Gigas, ab Hecate s. Vulcano necatur, I, 6, 2, 2.
 Clytius, Laomedontis ex Strymo, al. ex Placia f., III, 12, 3, 1.
 Cnidii, colonia in Siciliam deducta, ad Pachynum urbem conduit; inde ab Elymis et Phoenicibus pulsus insulas Æolicas occupant, *Ant.* 2.
 Cnossia, Nympha, Menelai pellex, III, 11, 1, 1.
 Cobrys, urbs Thessaliæ, *Theop.* 88.
 Cocalus, rex Sicaniarum, *Phil.* 1; *Ephor.* 99.
 Codrus Melanthi f., ejus stirps, *Hell.* 10; pater Androcli, *Pher.* 111; Nelci, *Hell.* 63; pastino percussus cadit, *Pher.* 110.
 Codro generosior, *Demo.* 21.
 Cœlus, primus mundi gubernator, I, 1, 1, 1; terram ducit, *ibid.*; gignit Centimanos, Cyclopes, I, 1, 2; hos in Tartarum dejecit, *ibid.*; dein Titanes generat et Titanides, I, 1, 3; a Crono filio regno privatur, I, 1, 4.
 Cœranus, Polyidi pater, III, 3, 1, 4.
 Cœranus Milesius naufragium faciens a Delphino servatur, *Phyl.* 25.
 Cœronidæ, gens, *Ister.* 29.
 Cœus, Cœli f. inter Titanes, I, 1, 3; ejus uxor Phœbe, I, 2, 2, 2; liberi, *ibid.*; *Acus.* 2.
 Coi, Herculem adorti ab eo vincuntur, II, 7, 1, 1; servos ad Junonis sacra non admittunt, *Phyl.* 75.
 Colacca, Maliensium urbs, a Thessalis diruta, *Theop.* 188.
 Colænis, nomen Dianæ, *Hell.* 79.
 Colænus a Mercurio ortus, *Hell.* 79; Dianæ Colænidis templum exstruxit, *Phanod.* 2.
 Κωλακρέται, *Androt.* 3, 4.
 Colchi, Phrixum excipiunt, I, 9, 1, 6; Iasonem, I, 9, 23, 3; ad persequendos Argonautas missi, I, 9, 24, 3; invenire nequeunt; alii ad Ceraunios montes considunt, I, 9, 25, 4; alii Apsyrtidas insulas condunt, *ibid.*; alii ad Phæaces veniunt, Medeam repetunt, qua non accepta, ibi manent, *ibid.* § 5; e Coreyra a Chersicrate pulsus quo abierint, *Tim.* 53.
 Colchicus draco in Italia ab Diomede interfectus, *Tim.* 13.
 Coli, gens ad Caucasum, *Hec.* 186.
 Colici montes, pars Caucasi, *Hec.* 186.
 Colonætae, mercenarii, *Philoch.* 73.
 Colonus, demus Atticæ, III, 5, 9, 2.
 Colonus Hippius ad Athenas, *Androt.* 31; *Philoch.* 99.
 Colophoniorum luxuria, *Phyl.* 62; *Theop.* 129.
 Columbæ albæ quando primum in Græcia conspectæ, *Charon* 3; Veneri sacræ, *Ap. fr.* 19.
 Coluræ, urbs, *Hec.* 331.
 Comætho, Pterelai f., II, 4, 5, 6; patrem, coma aurea detonsa, interimit, ab Amphitryone interficitur, II, 4, 7, 4.
 Cometus, Asterii pater, I, 9, 16, 8.
 Comeles post Tisamenum, Orestis filium, regnum suscipit, *Demo.* 20.
 Cometes, qui ortu suo Helicen et Burin mersit, *Ephor.* 142.
 Comoe vel Combe, filia Asopi, *Hec.* 105.
 Congiorum (Χοῶν) festum, *Tim.* 128.
 Κόνναροι, *Theop.* 145.
 Conon in Cypro plurimum vixit, *Theop.* 117.
 Cononii calices in Ptolemaide urbe Ægypti, *Ister* 38.
 « Contra duo ne Hercules quidem », *Hell.* 40; *Pher.* 36; *Ister* 46.
 Copais lacus quondam erat ager omni cultura laboratus, *Ephor.* 68.
 Copreus, Pelopis f., Iphito interfecto Mycenæ fugit; interpres jussorum Eurysthei ad Herculem, II, 5, 1, 7.
 Coqui a Sybaritis coronari soliti, *Tim.* 60; coquorum tribus, *Clitod.* 2, 3; honos, *Clitod.* 17.
 Coraxi, gens Colchorum, *Hec.* 185; *Hell.* 109.
 Coreyra, Phæacum insula, I, 9, 25, 3; in ea Medæ nuptiæ celebratæ; Nympharum et Nereidum aræ a Medea exstructæ, *Tim.* 7, 8; cur prius vocata sit Drepana et Scheria, *Tim.* 54; Coreyra urbs quando condita sit, *Tim.* 53.
 Cordylus, urbs Pamphylia, *Hec.* 248.
 Corethou, Lycaonis f., III, 18, 1, 3.
 Corinthii Iasonis e Medea filios infantes Junoni supplices necasse feruntur, I, 9, 28, 4; Corinthiorum civitas servorum multitudine insignis, *Tim.* 48; eorum inventum ἄετος in templorum fastigiis, *Tim.* 50; Corinthiæ meretrices tempore belli Medici pro salute Græcorum vota faciunt, *Tim.* 57; *Theop.* 170; Corinthii Atheniensibus προεδρίαν in ludis Isthmiis concedunt, *Hell.* 76; Herculem post interfectos Molionidas excipiunt, *Pher.* 36.
 Corinthius isthmus a Sini infestus redditur, III, 16, 2, 2.
 Corinthus, olim Ephyræ, I, 9, 3, 1; *Hec.* 90; ab Alete occupata, *Ephor.* 16; paret Creonti, I, 9, 28, 2; Polybo, III, 5, 7, 3.
 Corinthus, Syleæ pater, III, 16, 2, 2.
 Corona aurea, quam Bacchus Ariadnæ dederat, inter astra collocata, *Pher.* 106.
 Coronea, urbs Boeotiæ, *Hec.* 88; ab Onomarcho capitur, *Ephor.* 153.
 Coronis, Phlegyæ f., Æsculapii mater ex Apolline ab hoc propter consuetudinem cum Ischye trucidatur, III, 10, 3, 7 sq., *Pher.* 8; *Acus.* 25; *Ister* 36.
 Coronis, Hyas, *Pher.* 46.
 Coronus (Perrhæbhorum R.), pater Cænei, I, 9, 16, 8; et Leontei, III, 10, 8, 2.
 Coronus, Lapitharum dux, ab Hercule trucidatur, II, 7, 7, 3.
 Coronus, pater Asteriæ, *Pher.* 70.
 Corseæ, insula Ioniæ, *Hec.* 98.
 Corsiæ, urbs Boeotiæ, *Theop.* 185.
 Corsica. Timæi de ea errores, *Tim.* 26.
 Corvi, duo tantum, Cranone in Thessalia, *Theop.* 85.
 Corybantes, Apollinis e Thalia filii, I, 3, 4; Corybantes novem ex Apolline et Rhytia nati, in Samothrace habitabant, *Pher.* 6; Κόρυβες invenerunt, *Theop.* 282.
 Corycæi in Pamphylia, *Ephor.* 36.
 Corycium, antrum in Cilicia, I, 6, 3, 8.
 Corycus, mons prope Erythras in Ionia, *Hec.* 216.
 Corydalla, urbs Rhodiorum, *Hec.* 244.

- Coryphetes, ita vocatur Periphetes, III, 16, 1, 3.
 Corythi pastores servant Telephum, III, 9, 1, 5.
 Corythus, Alexandri ex Oenone f., Helenam deperit, a patre interficitur, *Hell.* 126.
 Cos, insula, Eurypyli sedes, ab Hercule expugnatur, II, 7, 1, 1 sq., *Pher.* 35; Caris appellata est, *Hell.* 103.
 Κοσμῶ, ἡ, sacerdos Minervae, *Ister* 16.
 Cossa, urbs Oenotrorum, *Hec.* 39.
 Cothus vel Cotus, *Theop.* 226.
 Cottus, Centimanus, I, 1, 1, 1.
 Cottus, unus Tritopatorum, *Clitod.* 19.
 Coturnices in Delo, *Phanod.* 1.
 Cotyla, poculi genus, *Ap. fr.* 244.
 Cotys, Thraciae rex, ejus mores, *Theop.* 33.
 Crabasia, urbs Iberorum, *Hec.* 13.
 Crade, urbs Cariae, *Hec.* 235.
 Crambutis, urbs Aegypti, *Hec.* 275.
 Craneae, Cranai ex Pediade f., III, 14, 5, 2.
 Cranachme, Cranai ex Pediade f., III, 14, 5, 2.
 Cranaus, Atticae R., I, 7, 2, 7; III, 14, 5, 1; ducit Pe-
 diadem, *ibid.* § 2; ex ea progenies, *ibid.*; regioni no-
 men dat ab Athide filia, *ibid.*; ab Amphictyone pellitur,
 III, 14, 6, 1; non fuit iudex certaminis inter Neptunum
 et Minervam, III, 14, 1, 5.
 Cranea, castellum Ambraciotarum, *Theop.* 255.
 Cranon, urbs Thessaliae Pelasgiotidis, *Hec.* 112; ibi duo
 tantum corvi sunt, *Theop.* 85.
 Cranto, Nereis, I, 2, 7.
 Crastus, urbs Siciliae, *Phyl.* 43.
 Crater portus unde nomen habeat, *Phyl.* 83.
 Craterus, Alexandri M. amicus, gymnycorum ludorum
 amans; ejus fastus, *Phyl.* 41.
 Crates Atheniensis, philosophus, *Ap. fr.* 98.
 Crathis, fluvius Italiae, crines flavos reddit, *Tim.* 63.
 Cratilus, Anaxibiae pater, I, 9, 9, 3.
 Cratos, Pallantis e Styge progenies, I, 2, 4.
 Cremmyon. V. Crommyon.
 Crenides, Thebarum portae, III, 6, 6, 1.
 Creon, Corinthi R., Glaucen f. Iasoni despondet; a Medea
 interimitur, I, 9, 28, 2 sq.; Alius Alemaeonis et Mantus
 liberos educat; Tisiphone vendita, patri reddit, III, 7,
 7, 2.
 Creon, Menoecei f. Thebarum R. sit, III, 5, 8, 1; Amphi-
 tryonis, interempta vulpe Teumessia, contra Teloboas
 socius, II, 4, 7, 3; Herculi dat Megaram f. natu mayo-
 rem, Iphiclo minorem, II, 4, 11, 6 sq.; Oedipodi regnum
 tradit cum Iocaste, III, 5, 8, 6 sq.; *Pher.* 48; ne Argivi
 sepeliantur, vetat, III, 7, 1, 1; Antigonen, ob pietatem
 in fratrem, humo defodit, *ibid.* § 2; pater Haemonis,
 III, 5, 8, 6; Menoecei, III, 6, 7, 8.
 Creon, Herculis ex Eumide f., II, 7, 8, 1.
 Creontiades, Herculis e Megara f., II, 4, 11, 6; *Pher.* 30.
 ejus mors, II, 4, 12, 1.
 Creontiades, dux Phocaeensium, *Ant.* 9.
 Crepis, locus in Athenarum urbe. *Philoch.* 79 a.
 Cresium, urbs Cypri, *Theop.* 128.
 Cresphontes, Messeniam capit, II, 8, 4, 3, *Ephor.* 16;
 eam in quinque partes dividit, *Ephor.* 20; paullo post
 cum filiis occumbit, II, 8, 5, 5.
 Creston, urbs Thraciae, *Hec.* 124.
 Creta paret Minoi, III, 1, 2, 6; ejus magnitudo, *Ap. fr.*
 169; huc confugiunt Harpyiae a Boreae filiis exactae,
Pher. 69.
 Creta, Asterii f., Minois uxor, III, 1, 2, 6.
 Creta, Deucalionis f., III, 3, 1, 1.
 Cretenia, Rhodi locus, III, 2, 1, 3.
 Cretensis taurus, qui Europam per mare vexisse, aliis a
 Neptuno e mari editus fertur, II, 5, 7, 2; ab Hercule
 captus, *ibid.* § 3; dimissus, *ibid.*; Atticam vastat,
ibid. 4.
 Cretenses in Phocidem emigrant, *Phyl.* 78; primi in-
 ter Gracos pueros amant, *Tim.* 44; devicto per Theseum
 Deucalione, fordus et amicitiam cum Atheniensibus
 jungunt, *Clitod.* 5; nominis etymol., *Ap. fr.* 219.
 Cretheus, Aoli f. I, 7, 3, 4; Ioleum condit, Tyro ducit,
 I, 9, 11, 1; ejus liberi, *ibid.*, *Pher.* 59; Salmonei frater,
 I, 9, 8, 1; Pheretis pater, I, 9, 14.
 Creusa, Erechthei e Praxithea f., III, 15, 1, 2, *Phanod.*
 3; Xuthi uxor, *Apoll. ibid.* § 3.
 Creusa, Priami ex Hecuba f., III, 12, 5, 10.
 Creusa, Creontis Corinthiorum regis filia, Xutho nubit,
Clitod. 10.
 Criasus, Argi f., regni Peloponnesiaci haeres, II, 1, 2, 1.
 Criasus, Argi filius, Ereuthalionis pater, *Pher.* 22.
 Crimisa urbs in Lucania a quo condita? *Ap. fr.* 173.
 Crino, Danai uxor, II, 1, 5, 9.
 Crisa, urbs Phocidis, *Hec.* 85, 86; Daulio tyranno paret,
Ephor. 49.
 Crisus, Phoci filius, a quo Crisa urbs nominata, *Hec.* 85.
 Critheis, Apellidis filia; ex Maeone mater Homeri, *Ephor.*
 164.
 Crithote, urbs Chersonesi, *Hell.* 131; ab Atheniensibus,
 qui cum Miltiade huc venerant, habitata, *Ephor.* 72.
 Critias, pugna in Piraeo commissa cecidit, *Philoch.* 123.
 Crius, Coeli f., inter Titanes, I, 1, 3; ejus ex Eurybia pro-
 genies, I, 2, 2, 4.
 Crius, mons e regione Paphlagoniae, *Ephor.* 84.
 Crobyzi, gens Thracica, *Phyl.* 19; *Hec.* 149.
 Crocodilorum venatio, *Hec.* 294; Crocodilus longissimus,
Phyl. 26.
 Crocon, Meganirae pater, III, 9, 1, 1.
 Croconidae, gens, *Ister* 29.
 Croesus, genus ducit ab Agelao, II, 7, 8, 10; Alyattae fil.
 natu maximus, postquam Pamphaes argentum ei pro-
 curaverat, cum patre contra Cares bellum gessit, *Xanth.*
 19, p. 41; apud eum septem sapientes, excepto Thalete,
 convenerunt, *Ephor.* 101; ejus donaria Delphos missa,
Theop. 184; a Cyro optime habitus, qui vel Sardem ur-
 bem ei restituisse dicitur, *Xanth.* 19, p. 42; Croesi rognus
 imbre exstinctus, *Xanth.* 19, p. 42; ejus cum filio col-
 loquium, *Xanth.* 19, p. 41.
 Crommyon, sive Cremmyon, urbs Libyae, *Hec.* 319.
 Cromyusa, insula Iberiae, *Hec.* 17.
 Cronus, Coeli f., Titanum natu minimus, I, 1, 3; patri re-
 gnum adimit, I, 1, 4; Cyclopes et Centimanos Tartaro
 includit, I, 1, 5; Rheam ducit, *ibid.*; liberos ob ora-
 culum devorat, *ibid.*; iterum profert, I, 2, 1, 1; Croni e
 Philyra filius Chiron, *Pher.* 2; regno privatur, *Ap. ibid.*
 § 2 sq.; in ejus templum neque femina, neque canis,
 neque musca introibat, *Phyl.* 34.
 Cropsia, demus Leontidis tribus, *Androt.* 57.
 Cros, oppidum Aegypti, *Hec.* 273.
 Crossa, urbs Pontica, *Hec.* 199.
 Crotalla, urbs Italiae, *Hec.* 53.
 Croton in Italia Achaeorum colonia Myscello duce deducta,
Ant. 11; primis temporibus a Iapygibus habitata,
Ephor. 48.
 Cteatus, Actoris s. Neptuni f. e Molione, Eliensium dux
 Augae contra Herculem suppetias fert, II, 7, 2, 2; Am-
 phimachi pater, III, 10, 3, 2; ab Hercule occiditur,
Pher. 36.
 Ctesibius historicus, *Ap. fr.* 103.
 Ctesippus, Herculis ex Astydamia f., aliis e Dejanira, II,
 7, 8, 7 et 12.
 Curetes armati Jovem in Creta custodiunt, I, 2, 7; Epa-
 phum furati a Jove caduntur, II, 1, 3, 7; Minoi dicunt,

quomodo explorandus sit qui Glaucum quaerat, III, 3, 1, 3.
 Curetes, in Aetolia habitabant; ab Aetolo victi in Acarnaniam concedunt, *Ephor.* 29; unde dicti, *Phyl.* 22; pueros immolabant Saturno, *Ister* 47.
 Curetica regio, I, 7, 6.
 Cyanippus, Adrastii f., I, 9, 13, 2.
 Cybela, Phrygiae mons, sedes Magnae matris, III, 5, 1, 3.
 Cybele. V. Rhea.
 Cybelea, urbs Ioniae, *Hec.* 214.
 Cybus, urbs Ionum in Libyphoenicia, *Hec.* 311.
 Cyclops, Neptuni e Salamine f., III, 12, 7, 1; Telamoni Salaminem tradit, *ibid.*; Glaucos pater, III, 12, 6, 8; *Pher.* 15.
 Cyclopsium in Thracia fons memorabilis, *Theop.* 288.
 Cyclopes, Caeli e Terra filii, I, 1, 2; a patre vincti, in Tartarum demittuntur, *ibid.*; a Titanibus liberati, a Crono iterum depelluntur, I, 1, 5; a Jove liberantur, I, 2, 1, 2; huic fulmina, Plutoni galeam, Neptuno tridentem dant, *ibid.* § 3; ab Apolline cæsi, III, 10, 4, 2; *Pher.* 76.
 Cyclopes, qui Tiryntem muniunt, II, 2, 1, 1; *Pher.* 26; *Hec.* 352.
 Cyclops, pater Galati, *Tim.* 37.
 Cyenus, Martis e Pyrene, alter e Pelopia f.; uterque cum Hercule pugnat, II, 5, 11, 3; II, 7, 7, 5; a Marte in avem mutatus ad Sybarin fluvium cum grue congregitur, *Philo.* 207.
 Cyenus, Neptuni et Ceycis f., ab Achille interfectus, *Hell.* 31.
 Cydoniorum malorum vis, *Phyl.* 9.
 Cylandus, urbs Cariae, *Hec.* 233.
 Cyllastis, panis subacidus Aegyptiorum, *Hec.* 289; *Phanod.* 5.
 Cylices, locus in finibus Illyriorum, ad quem est Cadmi et Harmoniae sepulcrum, *Phyl.* 40 b.
 Cyllene mons a Cyllene nymphea nominatus, *Pher.* 85.
 Cyllene, Nais, Pelasgi uxor, *Pher.* 85.
 Cyllene in Arcadia, III, 10, 1, 1; III, 6, 7, 5.
 Cyllene, Nymphea, e Pelasgo Lycaonem parit, III, 8, 1, 2; *Hec.* 375.
 Cyllenes antrum, III, 10, 2, 1.
 Cymba, calicis genus, *Ap. fr.* 189, 245.
 Cyme, urbs, *Ephor.* 89; olim ab Amazonibus condita, deinde ab Aelensibus et Ionibus instaurata, *Ephor.* 87; coloniam deduxit in Aenum Thraciae urbem, *Ephor.* 73.
 Cymo, Nereis, I, 2, 7.
 Cymothoe, Nerei f., I, 2, 7.
 Cynaethus, Lycaonis f., III, 8, 1, 3.
 Cynara arbor, *Hec.* 172, 173, 174.
 Cyne, urbs Lydiae, *Hec.* 221.
 Cynortas Amyclae e Diomede f., III, 10, 3, 3; Periclis pater, *ibid.* § 4, et I, 9, 5.
 Cynossema, locus Libyae, *Hec.* 299.
 Cynus, navale Opuntis, *Hec.* 108; *Hell.* 16.
 Cypa, castellum Siciliae, *Phil.* 37.
 Cypasis, urbs ad Hellespontum, *Hec.* 136.
 Cyprus, Nili insula, *Hec.* 286.
 Cyprus, filia Cinyrae vel Bibli ex Venere, *Ister* 39.
 Cyprus, Pygmalione rege a Cinyra cum Syris habitatur, III, 14, 3, 4; a quo nominata, *Ister* 39; a Graecis Agamemnonem seculis occupatur; ejus imperium tenet Andymon, deinde Evagoras, *Theop.* 111; pugna navalis ad Cyprum, *Theop.* 111.
 Cythrasia, pileus barbarorum, *Hec.* 371.
 Cythe, urbs Pamphyliae, *Hec.* 249.
 Κύθηρας, unde dictae? *Theop.* 282; *Ap. fr.* 21, 23, 26.

Cyre, insula in sinu Persico, *Hec.* 182.
 Cyrene, Diomedis Thracis e Neptuno mater, II, 7, 8, 1.
 Cyrene, cum pluribus in Lybiam venit, *Phyl.* 15; ejus ex Apolline filii, Antuchus et Aristaeus, *ibid.*; curru cyrenis juncto vehens venit Cyrenam, *Pher.* 9.
 Cyrenus, insula, *Hec.* 26.
 Cyrus, Cambyses f., frater Marphii et Memphidis, *Hell.* 164; Cræsum in amicis habet; Sardem ei reddidisse dicitur, *Xanth.* 19, p. 41; philosophiam a Magis edoctus; Herophilam Sibyllam ex Epheso ad se vocat, *Xanth.* 19, p. 41.
 Cyri contra Artaxerxem bellum, *Ephor.* 129.
 Cyterium, urbs Oenotrorum, *Hec.* 36.
 Cytiforus, Phrixi e Chalciope f., I, 9, 1, 7.
 Cytonium, urbs Mysiae, *Theop.* 19.
 Cytorum, emporium Sinopensium, *Ephor.* 85.
 Cyturus, Phrixi f., *Ephor.* 85.
 Cyzicus, Dolionum R. ab Argonautis invitis necatur, I, 9, 18, 1; Clites maritus, *Ephor.* 104.
 Cyzicus, urbs in Asia, *Hec.* 204, 205; ejus excidium, *Ephor.* 104.

D.

Dactyli Idæi, Idæ filii, quot fuerint, undeque nomen sortiti sint; praestigiatōres erant, *Pher.* 7; in Ida, Phrygiae monte, habitaverunt, deinde cum Minoe in Europam transierunt, *Ephor.* 65; in Samothracia, *ibid.*
 Dædalidarum demus Atheniensis, *Pher.* 105.
 Dædalus, Metionis ex Iphinoe f., *Pher.* 105; Eupalami f., III, 15, 8, 10; Talao interfecto, Athenis fugit ad Minoen, III, 15, 9, 1; *Clitodem.* 5; de eo in Areopago judicium, *Hell.* 83; Pasiphaes amores in Minotaurum adjuvat, Labyrinthum extruit, *ibid.* § 2 sq.; II, 1, 4, 2; Pisae habitans, Herculis simulacrum fingit, II, 6, 3, 4; ad Cocalum venit, *Phil.* 1; *Ephor.* 99.
 Daichus, Philaei filius, Epidicyi pater, *Pher.* 20.
 Daiphron, Aegypti f. Scæam ducit, II, 1, 5, 3.
 Daiphron, Aegypti f. Adianten ducit, II, 1, 5, 9.
 Daira, Stygis soror, *Pher.* 11; non differt a Cerere, *Phanod.* 21.
 Damasichthon, Amphionis e Niobe f. Apollinis telis confoditur, II, 5, 6, 1.
 Damasichus, pater Erimeæ, *Pher.* 88.
 Damasippus, Icarii e Periboea f., III, 10, 6, 1.
 Damasistratus, Plataensium R. Laium sepelit, III, 5, 8, 1.
 Damastor, Nauplii filius, pater Peristhenis, *Pher.* 13.
 Danci, populus juxta Ichthyophagos, *Ap. fr.* 132.
 Danippus, Epilyci f., puer ab Onomarcho amatus, *Theop.* 182.
 Damno, Beli filia, Agenoris uxor, Phoenicis et Isaræ mater, *Pher.* 40.
 Damoteles a Cleomene insidiis curandis praefectus, in pugna ad Sellasiam Antigoni pecunia corruptus, regem suum prodit, *Phyl.* 56.
 Dana, i. q. Danae, *Hec.* 358.
 Danae, Acrisii ex Eurydice f., II, 2, 2, 1; a patre turri inclusa, a Jove corrumpitur, Perseum parit, cum eo in mare projicitur, a Dictye servatur, II, 4, 1, 2 sq.; *Pher.* 26; *Hec.* 358; Argos revertitur, II, 4, 4, 1.
 Danae, Leontii filia, Sophronis amasia, Laodice Antiochi uxoris familiaris, Sophronem opera sua servavit, *Phyl.* 23; a Laodice neci data est, *ibid.*
 Danaides, Danae L. filiae, Aegypti filiis totidem desponduntur, II, 1, 5, 2 sqq.; omnes praeter Hypermenestram sponso jugulant, a Minerva et Mercurio pugnantur, *ibid.* § 10 sq; certamen de his proponitur, *ibid.* § 12.

- Danaus, Beli fil. Libyam defertur, II, 1, 4, 5; cum L. filiabus fugit Argos, *ibid.* § 7; ibi rex fit, *ibid.* § 8; filias suas Egypti filiis despondet, II, 1, 5, 1; eas jugulare jubet sponso, *ibid.* § 10; de iis certamen proponit, *ib.* § 12; ejus uxor Melia, *Pher.* 40; pater Polydorae, *Pher.* 23.
- Dandarii, populus ad Caucasum, *Hec.* 161.
- Danthalatae, gens Thracica, *Theop.* 248.
- Daphernes i. q. Artaphernes, unus ex iis qui Pseudo-Smerdin interfecerunt, *Hell.* 167.
- Daphne, Amyclae filia, venatrix, Leucippum jaculis interfecit; ut Apollinis amplexus effugeret, a Jove in arborem mutatur, *Phyl.* 33.
- Daphnis, Mercurii filius, pastor circa Aetnam, ab Eche-naide nympa amatur, *Tim.* 4.
- Dardania terra, a Dardano nomen habet, quae post Troas dicta, III, 12, 2, 1.
- Dardanus, urbs a Dardano condita, III, 12, 1, 5.
- Dardanus, Jovis ex Electra f., *Hell.* 56; III, 12, 1, 1; Samothrace relicta, ad Teucrum venit, Batiam ducit, Dardanium condit, regioni Dardaniae nomen dat, *ibid.* § 3 sq.; Idae pater, III, 15, 3, 2; ab indigenis Polyarches nominatur, *Hell.* 129; uxorem ducit Arisben vel Ateam, *Hell.* 130.
- Dario, regi Persarum, Scythis bellum illaturo Idanthurus, Scytharum rex, symbola pro literis mittit, *Pher.* 113; quot filios habuerit, *Hell.* 166.
- Darsii, gens Thraciae, *Hec.* 130.
- Dascon, Siciliae castellum, *Phil.* 25.
- Daseylitis, lacus Asiae, *Hec.* 202.
- Daseylum se recipit Melanus a Sadyatte patria exactus, *Xanth.* 19, p. 40.
- Daseylus, Lyci, Mysiae R., pater, II, 5, 9, 5.
- Datus, urbs Thraciae, postea Philippi nomen accepit, *Ephor.* 75; *Theop.* 48; *Philoch.* 127.
- Datylepti, populus Thraciae, *Hec.* 142.
- Daulia, urbs in Phocide, III, 14, 8, 6.
- Daulius, Crissae prope Delphos tyrannus, Metapontii conditor, *Ephor.* 49.
- Daunus, rex in Italia, *Tim.* 13.
- Dauniarum mulierum vestitus, *Tim.* 14.
- Daunii in sepulcro Podalirii oracula accipiunt, *Tim.* 15.
- Decemviri Athenienses, *Androt.* 10.
- Degmenus, Epeus, cum Pyraechma Aetolo singulare certamen subit de Elidis possessione, *Ephor.* 15.
- Dejanira, e Pelasgo mater Lycaonis, *Pher.* 85.
- Dejanira, Nereis, I, 2, 7.
- Dejanira, Oenei al. Martis ex Althaea f. bellicosa, I, 8, 1; de ea certant Achelous et Hercules, II, 7, 5, 1; Herculi nubit, *ibid.*; ei a Nesso vis illata, a quo moribundo philtum accipit, II, 7, 6, 6; quo invita Herculi mortem parat, II, 7, 7, 10 sq.; post ejus obitum ipsa perit, *ibid.* § 12; ejus ex Hercule progenies, II, 7, 8, 8.
- Deicoon, Herculis e Megara f., II, 7, 8, 9; ejus mors, II, 4, 12, 1.
- Deidamia, Lycomedis f., Neoptolemi ex Achille mater, III, 13, 8, 2.
- Deimachus, Evaretes pater, I, 7, 3, 1.
- Deimachus, Nelei e Chloride f., I, 9, 9, 1.
- Deion, Aoli f., I, 7, 3, 4; Phocidis R. Diomedem ducit, I, 9, 4; ejus liberi, *ibid.*; Cephalis pater, III, 15, 1, 3; *Pher.* 77; Philonidis, *Pher.* 63.
- Deion, Herculis e Megara f., II, 7, 8, 9.
- Deioneus, Cephalis pater, *Hell.* 83.
- Deiotes, Priami f., III, 82, 5, 13.
- Deiphobus, Hippolyti f., Herculem, ab Iphiti caede lustrat, II, 6, 2, 4.
- Deiphobus, Priami ex Hecuba f., III, 12, 5, 12.
- Deiphon, Hymetho ducit, Argolidem accipit, II, 8, 5, 3 sq.
- Deiphontes Argolidis ora maritima (circa Træzenem) potitur, *Ephor.* 16.
- Deipyle, Adrasti f., I, 9, 13, 2; Tydei uxor, I, 8, 5, 4.
- Deipnophorae, *Demo.* 4.
- Deiades, Glauci f., a Bellerophonte invito occiditur, II, 3, 1, 1.
- Delphus, Cretensium, qui in Phocide sedes sibi fixerunt, dux, *Phyl.* 78.
- Delphi Pythonis tabernaculum incendunt, *Ephor.* 70; a quo nominati sunt, *Phyl.* 78.
- Delphicum oraculum Aoplo cum Themide condit, *Ephor.* 70; oraculum datum Cadmo de condenda urbe, III, 4, 1, 1; Oedipo ne in patriam redeat, III, 5, 7, 6; Alcmæoni, III, 7, 5, 1; Telepho de parentibus querendis, III, 9, 1, 6; Aegeo de filio gignendo, III, 15, 6, 4; Delphicorum donariorum spoliatio, *Theop.* 182 sqq.
- Delphyne, serpens, Jovem vinctum custodit, I, 6, 3, 9.
- Delphusia, urbs Arcadiae, *Androt.* 2.
- Delta, regio Egypti, *Hec.* 295; Delta, insula, ab Aegyptiis vocatur Ptmyris, *Ephor.* 102.
- Delus, ins. prius Asteria nominata, I, 4, 1, 1; pro Delo Latona Neptuno dat Calauriam, *Ephor.* 59.
- Demareta, filia Theronis, Gelonis uxor, *Tim.* 86, 90.
- Demaretei nummi, *Tim.* 86.
- Demea, Mantineusis, digladiandi artis magister, *Ephor.* 97.
- Demetra, antiqua forma pro Demeter, I, 2, 5. V. Ceres.
- Demetrium, mensis, *Philoch.* 176.
- Demetrius Poliorcetes jocorum amicus, *Phyl.* 20, 6; amicorum ejus nomina, *ibid.*; ab adulatoribus regem salutari se passus est, *Phyl.* 29.
- Demetrius Phalereus, *Philoch.* 144.
- Demiphon, Elaussae rex, de civium internecionis remedio Oraculum consulit; Matusii filiam injuste immolat; pernas luit, *Phyl.* 83.
- Demochares, historicus, Demosthenis sororis filius, homo impudicus, *Tim.* 141.
- Democles, Dionysii junioris assentator, *Tim.* 127; a Dionysio legatus missus ad Dionem, *ibid.*
- Democlidus, orator Atticus, *Tim.* 140.
- Democoon, Priami f., III, 12, 5, 13.
- Democriti aetas, *Ap. fr.* 84.
- Demonice, Agenoris f., ejus e Marte liberi, I, 7, 7, 3.
- Demophon, puer, igne consumitur, I, 5, 1, 4.
- Demophon, Thesei f., *Hell.* 143, 144; Agamemnoni Palladium aufert; in judicium agitur, *Clitod.* 12; rex Atheniensium, Heraclidas excipit, Eurystheum vincit praelio, *Pher.* 39; Trojam proficiscitur, ut Aethram inde reducat, *Hell.* 75.
- Demopolis, Themistoclis f., *Phyl.* 64.
- Demosthenes, dux Athenensium in Sicilia; ejus mors, *Phil.* 46.
- Demosthenes, pater Demosthenis oratoris, *μωζζυροποτός* cognominatus, ex optimatibus fuit, *Theop.* 105.
- Demosthenes ingenio mobili fuit, *Theop.* 106; ejus dicta, *Theop.* 107; *Phyl.* 65; ejus laudatio eorum qui ad Chavroneam occiderant, *Theop.* 263; ejus mors, *Philoch.* 139; orationis vis, *Theop.* 239; Demosthen. laudandus cur? *Tim.* 142.
- Dercylidas, dux Lacedaemoniorum, *Scyphus* cognominatus est, *Ephor.* 130.
- Dercynus, Neptuni f., boves Herculi eripit, ab eo trucidatur, II, 5, 10, 9.
- Dero, Nereis, I, 2, 7.
- Desili (Dezili)? populus ignotus Thraciae, *Hec.* 141.
- Deucalion, Promethei f., Phthiotidis R., Pyrrham ducit, I, 7,

- 2, 1; Cyni habitat, *Hell.* 16; arca servatur e diluvio, *ibid.* § 2 sq.; Jovi sacrificat, homines procreat, *ibid.*, § 5 sq.; ejus liberi, *ibid.* § 7; *Acus.* 7; *Hell.* 10; *Pher.* 51 a.; ab eo Thessaliae reges genus deducunt, *Hec.* 334.
- Deucalion**, Minois e Pasiphae f., III, 1, 2, 6; *Pher.* 43; ejus liberi, III, 3, 1, 1; Dardalum ab Atheniensibus deponit; ei leniter Thesus respondet; postea a Theseo in Creta interficitur, *Clitod.* 5.
- Deucalionium diluvium**, I, 7, 2, 3; quo tempore factum? III, 8, 2, 1; III, 14, 5, 1; qua de causa? III, 8, 2, 1.
- Dexamenus** Herculem excipit, cujus ope ab Eurytione, Mnesimachae filiae proco protervo liberatur, II, 5, 5, 6.
- Dexari**, gens Chaonum, *Hec.* 73.
- Dexitheia**, Minois uxor, Euxanthii mater, III, 1, 2, 6.
- Dia**, Eionei filia, ejus nuptias ambit Ixion, *Pher.* 103.
- Dia insula**, in qua Ariadne a Theseo relinquitur, *Pher.* 105.
- Diana**, Jovis e Latona f. venationi dedita, virgo manet, I, 1, 3; Orionem in Delo interficit, I, 4, 5; *Pher.* 3, 4; contra Gigantes pugnat, I, 6, 2, 5; aprum mittit in Oenei agrum, I, 8, 2, 2; Alcidas dolo perdit in Naxo, I, 7, 4, 6; Endymionem amat, I, 7, 5; Admeto irascitur, I, 9, 15, 1; ob Ceryniti cervam ab Hercule captam, huic irata placatur, II, 5, 3, 3; Actaeonem, quod se lavantem ipsam conspexerat, in cervum mutat, III, 4, 4, 3; matris jussu Amphionis filias occidit, III, 5, 6, 3; Callisto necat, III, 8, 2, 5; Philonoe immortalem reddit, III, 10, 6, 2; Adonidi exitium parat, III, 14, 4, 1; Furias arcet, quae Orestem persequentes in templum deae intrare conantur, *Pher.* 97; Ariadnen interficit, *Pher.* 106; mulieres occidit quae Coronidis cum Ischye concubitum adjuvisse videntur, *Pher.* 8; Macram occidit, *Pher.* 79. Dianae Colanidis templum, *Hell.* 79; templum Ephesium, *Tim.* 136; ei ἀντιζῶντα offeruntur, *Philoch.* 70; Diana ταυροπόδος, *Ister* 8.
- Διαφύξις**, *Philoch.* 133.
- Dias**, Abantis f., Athenas in Euboea condit, *Ephor.* 33.
- Dice**, Jovis f., Hora, I, 3, 1, 2.
- Dictae**, mons cum antro Dictaeo, I, 2, 6.
- Dictys**, Peristhenis ex Androthea f., *Pher.* 13, 26; Magnetis f. Seriphum condit, I, 9, 6; ejus R., II, 4, 3, 8; Danaen cum Perseo servat, hunc educat, II, 4, 1, 3; *Pher.* 1. 1.
- Dido**, appellata est a Libyis Thiosso, *Tim.* 23.
- Didymae** (vulgo Didyma), una ex Eolicis insulis, *Ant.* 2.
- Dii** a Typhone in Aegyptum fugientes, in formas animalium mutantur, I, 6, 3, 6; Cadmi nuptiis intersunt, III, 4, 2, 2; Ceeropis tempore urbes inter se dividunt, III, 14, 1, 2; Myrrham a patre fugientem in arborem mutant, III, 14, 4, 4; de Adonide disponunt, *ibid.*, § 6; Dii XII certaminis Neptunum inter et Minervam iudices, III, 14, 1, 6; III, 14, 2, 3; Dii homines fuerunt, *Ap. fr.* 12; Deorum hortus, *Pher.* 33 a. Ἀποπομπῶν θεῶν, *Ap. fr.* 5.
- Diipyle**, Adrastii filia, Tydei uxor, *Pher.* 83.
- Diluvia** quattuor, *Ister* 56.
- Dimelas**, Trezenis frater, Euopin in matrimonium sumit, *Phyl.* 81; ejus mors, *ibid.*
- Dinarchi** vita, *Philoch.* 144.
- Diniadas**, Bromiadae tibicinae pater, *Theop.* 182.
- Dinicha**, Archidami uxor, a Phocensium ducibus corrupta, maritum ad opem illis ferendam adducit, *Theop.* 258.
- Dino**, Phorei f., *Pher.* 26; III, 4, 2, 3.
- Dinomenes**, Hieronis filius, *Phil.* 45.
- Dio**, ad eum litteras dant feminae propinqua, *Tim.* 129; ejus filius Hipparinus vel Aretaeus, ex Arete uxore, *Tim.* 129.
- Diocorystes**, Aegypti ex Arabia f. Hippodamiam sponsam habet, II, 1, 5, 4.
- Diodorus**, Aspendius, ineptus Pythagoricae disciplinae sectator, *Tim.* 80.
- Diogenia**, Cephisi f., Phrasimi uxor, III, 15, 1, 2.
- Diomede**, Capithae f., Amyclae uxor, III, 10, 3, 3.
- Diomede**, Xuthi f., Deionis uxor, I, 9, 4.
- Diomedes**, Thrax, Martis e Cyrene f. Bistonum R., equas, ab Hercule abactas, recepturus perit, II, 5, 8, 1 sq.; *Hell.* 98.
- Diomedes**, Tydei f., I, 8, 5, 4; Aegialiam ducit, contra Thebas et Trojam proficiscitur, I, 8, 6; *Ephor.* 28; Agrii filios necat, regnum, quo Oeneus erat privatus, Andraemoni dat, *ibid.*; *Ephor.* 28; Adrastii haeres, *Ephor.* 28; inter Epigonos, III, 7, 2, 5; Helenae proci, III, 10, 8, 2; in Italiam venit, *Tim.* 13.
- Diomedon**, unus imperatorum in prelio ad Arginusas, ab Atheniensibus capitis damnatur, *Philoch.* 121.
- Diona**, Hyas, *Pher.* 64.
- Dione**, Coeli f., Titanis, I, 1, 3; Jovis pellex, I, 3, 1, 3.
- Dione**, Nereis, I, 2, 7.
- Dionia**, urbs Cypri, *Theop.* 127.
- Dionysius superior**, bellum gerit contra Carthaginienses, *Phil.* 34; ejus somnium, *Phil.* 47; tyrannidem occupat, *Phil.* 48; Graeciae potiundae consilium capit, *Ephor.* 141; ejus pompa funebris, *Phil.* 42; ejus mores, *Theop.* 146; *Tim.* 71; ejus filii, *Theop.* 204; quamdiu regnaverit, *Ephor.* 141 a.
- Dionysii junioris mores**, *Theop.* 217; miracula, quae tyrannidis excidium portenderint, *Theop.* 24; Corinthum profectus est rotunda nave, *Tim.* 133; in Congiorum solemnitate ei qui primus congium ebiberet coronam auream proponit, *Tim.* 128; ejus assentator Democles, *Tim.* 127; cum legatum mittit ad Dionem, *ibid.*; D. carmina pangit, *ibid.*; alius ejus assentator, Satyrus, *ibid.*
- Diopie**, urbs Arcadiae, *Pher.* 116.
- Diopithes** Locrus, γελωτοπόδος, *Phanod.* 19.
- Dioscouri**, unde dicti, III, 11, 2, 1; Hilairam et Phaeen raptas ducunt, *ibid.*, et III, 10, 3, 6; Helenam a Theseo raptam liberant; Aethram abducunt, III, 10, 7, 4; *Hell.* 74; cum Peleo Ioleum expugnant, III, 13, 7; in Arcadia praedantur, III, 11, 2, 3; cum Ida et Lynceo contendunt; in caelum recipiuntur, *ibid.* § 5 sq.; a Celtis in praecipuo honore habentur, *Tim.* 6.
- Dioscouri** Leucopoli nominantur Zethus et Amphion, *Pher.* 102.
- Diotimus**, praetor Atheniensium contra Siculos bellum gessit; Neapoli sacra fecit Parthenopae, *Tim.* 99.
- Dioxippe**, Danae e Pieria f., Aegypti sponsa, II, 1, 8, 8.
- Dirce**, Lyci uxor, a Zetho et Amphione occisa, in fontem detruditur, qui inde dictus, III, 5, 5, 10.
- Disora**, populus Thraciae, *Hec.* 145.
- Dithyrambos**, quoties libarent, canebant, *Philoch.* 21.
- Dius**, nothus filius Priami, *Pher.* 100.
- Dius**, Apellidis filius, frater Maonis, pater Hesiodi, *Hell.* 6. Cf. *Ephor.* 164.
- Dizeres**, populus Asiae, *Hec.* 190.
- Dodona**, *Philoch.* 187; a Pelasgis condita, *Ephor.* 54, 30.
- Dodonae sacerdotes** mala fide in Pelasgorum gratiam oraculum dedisse a Baotis credebantur, *Ephor.* 30; Baotorum in antistitem facinus, *ibid.*; de hac re iudicium, *ibid.*; Dodonae solis Baotus viri oracula edunt, *Ephor.* 30.
- Dodonaea fagus vocalis**, I, 9, 16, 6.
- Dodonaei** ad meridiem Molossorum habitant, *Hec.* 78.
- Dodonaeum oraculum**, *Theop.* 227; oraculis Dodonaeis

factum est, ut omnes homines Acheloum colant, *Ephor.* 27.

Dodoneus Jupiter. V. Jupiter.

Dodonides. V. Nymphae.

Doras, pater ejus ignoratur, *Pher.* 25.

Doliche ins. ob Icarum, ibi sepultum, ab Hercule vocatur Icaria, II, 6, 3, 4.

Doliones in Asia, *Hec.* 204; Cyzicum aggrediuntur, *Ephor.* 104; excipiunt Argonautas, I, 9, 18, 1; Pelasgum hostes, *ibid.*

Dolopes, Phornici parent, III, 13, 8, 4.

Donastas, cognomen Apollinis, *Theop.* 320.

Dorienses a Doro vocati, I, 7, 3, 3; eorum circa Oetam rex Agimius, *Ephor.* 10; eorum in Peloponnesum migratio, *Ephor.* 11.

Doricus poeta, *Phyl.* 3.

Dorieus a Lacedaemoniis supplicio datus, *Androt.* 49.

Doris, Oceani f., I, 2, 2, 1; Nerei uxor, I, 2, 7.

Dorium, Danae f., Cerestae sponsa, II, 1, 5, 5.

Dorium, Orphei f., *Hell.* 6.

Dorus, urbs Phoeniciae, *Hec.*, 260; *Ap. fr.* 63.

Dorus, Apollinis e Phthia f. ab Aetolo trucidatur, I, 7, 6; pater Xanthippes, I, 7, 7, 1.

Dorus, Hellenis ex Othreide f., *Hell.* 10; terram supra Peloponnesum accipit, Doribus nomen dat, I, 7, 3, 3.

Dorycleus, Hippocoontis f., III, 10, 5, 1; ab Hercule necatur, *ibid.* § 3.

Doryclus, Priami f., III, 12, 5, 13.

Dotis, Asterii ex Amphictyona filia, *Pher.* 8.

Dotium, urbs Thessaliae, unde nominata sit, *Pher.* 8.

Doto, Nereis, I, 2, 7.

Draco, Typhonis et Echidnae progenies, ejus forma, Hesperidum poma custodit, II, 5, 11, 2; *Pher.* 33; ab Hercule interficitur, *Pher.* 33 a.

Draco, Martis f., fontis Martii custos, socios Cadmi necat; ab ipso caditur, III, 4, 1, 3; *Hell.* 9; ejus dentes partim a Cadmo sparguntur, *ibid.* § 4; partim a Minerva dantur Aetiae, I, 9, 23, 5, *Pher.* 44.

Draco ab Iasone interfectus; *Pher.* 72.

Drepene, antiquum nomen Corcyrae, *Hell.* 45; *Tim.* 54.

Dryas, Aegypti e Caliaude f., Eurydicen sponsam habet, II, 1, 5, 7.

Dryas, Lycurgi f. a patre furente occiditur, III, 5, 1, 6.

Dryas, Lycurgi (Thracis) pater, III, 5, 1, 4.

Dryas, Martis f., apri Calydonii venator, I, 8, 2, 4.

Drilonius, urbs Celtarum, *Theop.* 223.

Drongilum, oppidum Thessaliae, *Theop.* 86.

Dryopes ad Spercheum fluv. a Dryope nominati, *Pher.* 23; populus praedatorius, *Pher.* 38; Laogorae parent, II, 7, 7, 4; ab Hercule debellantur, *ibid.* § 2.

Dryops, Sperchei et Polydore filius, *Pher.* 23.

Dryops, Priami f., III, 12, 5, 13.

Drys, urbs Thraciae et Oenotrorum, *Hec.* 32, 131; *Theop.* 175.

Dulichium, sic Cephaleniam dicit *Hell.* 103.

Dulônpolis (Servorum urbs) in Libya, *Hec.* 318; *Theop.* 122.

Duriza, lacus, *Hec.* 328.

Dyma regio, *Ephor.* 146.

Dymae, urbs Achaiae, *Ap. fr.* 45.

Dymas, Agimii f., *Ephor.* 10; bello Heraclidarum adversus Peloponnesios perit, II, 8, 3, 5.

Dymas, Phryx, Hecubae pater, III, 12, 5, 3; *Pher.* 99.

Dymbrius, Apollo, *Hell.* 135.

Dyme urbs, *Pher.* 36; tam ad Epeos, quam ad Achaeos pertinuit, *Hec.* 91, 348. V. Dymae.

Dynamene, Nereis, I, 2, 7.

Dynaste, Thespiae f., Erati ex Hercule mater, II, 7, 8, 5.

Dytas, urbs Euboeae, *Theop.* 163.

E.

Echedorus fl., II, 5, 11, 3.

Ἠχέδων quando pulsari soleat, *Ap. fr.* 36.

Echemon, Priami f., III, 12, 5, 13.

Echemus, Timandram ducit, III, 10, 6, 2.

Echenais nymphe, *Tim.* 4.

Echephron, Nestoris filius, I, 9, 9, 3.

Echephron, Priami filius, III, 12, 5, 13.

Echidna, Tartari e Tellure progenies, ab Argo interficitur,

II, 1, 2, 5; e Typhone mater Chimerae, II, 3, 2, 6;

Orthri canis, II, 5, 10, 3; draconis Hesperidum, II, 5,

11, 2; *Pher.* 33; Caesiae aquila, II, 5, 11, 12; *Pher.*

21; Sphingis, III, 5, 8, 2.

Echinades insulae, I, 9, 21, 7; *Ap. fr.* 133.

Echion, unus e Spartis, III, 4, 1, 7; *Pher.* 44; *Hell.* 2.

Ἐκ τῆς χαρτέρας εἶναι Proverb., *Phyl.* 69.

Edetes, gens Iberica, *Hec.* 11.

Edi, gens Scythica, *Hec.* 159.

Edoni, Thraciae pop., Lycurgum regem occidunt, III, 5, 1, 7.

Eetion, Electrae f., ab indigenis Iasion nominatus, in Cereris simulacrum superbit, *Hell.* 129; quapropter fulmine interficitur, *ibid.*

Eetion, Andromachae pater, III, 12, 6.

Eetionia, alterum Piraei promontorium, *Philoch.* 114.

Eion, urbs ab Atheniensibus solo adaequata, *Theop.* 55.

Eioneus, Diae pater, Ixionis dolo perit, *Pher.* 103.

Eioneus, Dymantis pater, *Pher.* 99.

Εἰσαγγελία quid sit, *Philoch.* 155 b.

Eleussa, urbs Chersonesi, cujus rex Demiphon, *Phyl.* 83.

Elara, Orchomeni f., I, 4, 1, 4; Tityi e Jove mater, *ibid.*, *Pher.* 5.

Elatria (vel Elatea), Cassiopaeorum urbs, *Theop.* 228.

Elattonus, Vide Baton.

Elatus, Arcadis e Prosepelia f., *Charon* 13; Arcadiae primas tenet, III, 9, 1, 1; ejus e Laodice progenies, *ibid.*

§ 2; Ischyis pater, III, 10, 3, 8.

Elatus, Polyphemi pater, I, 9, 16, 8.

Elatus, Centaurus, ab Hercule fugatur, II, 5, 4, 5.

Elatus ex Erimeda gignit Tanarum, *Pher.* 88.

Elavia, castellum Siciliae, *Phil.* 12.

Elbestii, gens Libyae, *Phil.* 30.

Elea in Italia a Phocaeis condita, *Ant.* 9.

Electra, Oceanis, I, 2, 2, 1; ejus e Thaumante progenies, I, 2, 6.

Electra, Danae f., Peristhenis sponsa, II, 1, 5, 7.

Electra, Atlantis e Pleione f., III, 10, 1, 1, *Ephor.* 12; in

Samothrace habitabat, Strategis nominabatur ab indigenis, *Hell.* 129; ejus e Jove liberi, III, 12, 1; *Hell.*

56, 129, 58; vitiosa ad Palladium fugit, III, 12, 3, 9.

Electra, Agamemnonis f., ex Pylade mater Strophii et Medontis, *Hell.* 43.

Electrae Thebarum portae, III, 6, 6, 1; *Pher.* 39; *Hell.* 129.

Electryon, Persei f., I, 4, 5, 2; ejus ex Anaxo progenies, *ibid.* § 7; ejus armenta a Pterelai filiis abiguntur, II, 4,

6, 1; Amphitryonis ope recipiuntur, *ibid.* § 2; filiorum

necem ulturus, morte prohibetur, *ibid.* § 3; ab Amphitryone nolente occiditur, *Pher.* 27.

Electryone, sic Electram, Atlantis, nominat *Hell.* 129.

Elei ab Epeis diversi, *Hec.* 91, 348; eorum cum Aetolis

cognatio, *Ephor.* 15, 29; eorum quot tribus fuerint,

Hell. 90; Olympici templi procurationem habent,

Ephor. 15; eorum ditio Jovi Sacra, *Ephor.* 15; cur

Isthmios ludos non frequentent. *Pher.* 36: certamen

- Olympicum sub Phidonis praesidio celebratum in tabulas non referunt, *Ephor.* 15; a Spartanis adjuti Phidone demerunt, *ibid.*
- Elephantis, Danae uxor, II, 1, 5, 4.
- Elephenor, Chalcodontis f., Helenae proci, III, 7, 8, 2.
- Eleuchia, Thespiae f., Bulei ex Hercule mater, II, 7, 8, 6.
- Ἐλευσιν ara Athenis, II, 8, 1, 2.
- Elephas, qui singulari amore infantem dilexit, *Phyl.* 36.
- Eleus, urbs, II, 5, 2, 6.
- Eleus. *Vide* Eleus.
- Eleusin, Triptolemi pater, I, 5, 2.
- Eleusinem venit Hercules et initiatur, II, 5, 12, 2.
- Eleusinia sacra; ad ea ξένοι non admittuntur, II, 5, 11, 2.
- Eleusini excipiunt Cererem, I, 5, 1, 3; Eumolpum cum Ismaro f., III, 15, 4, 5; ducem belli adversus Athenienses constituunt, *ibid.* § 6.
- Eleuther, Apollinis ex Aethusa f., III, 10, 1, 3.
- Eleuthera, Boeotiae urbs, III, 5, 5, 8; *Theop.* 226.
- Eleutii, populus Iapygiae, *Hec.* 55.
- Elgus, oppidum Lydiae, *Xanth.* 26.
- Elibyrge, urbs Tartessi, *Hec.* 4.
- Elymi ab Oenotris Italia pulsus in Siciliam transmigrant, *Hell.* 53; (II, 5, 10, 10), Cnidios ex insula depellunt, *Ant.* 2.
- Elis a Thessalis habitatur, I, 7, 5; paret Salmoneo, I, 9, 7; Polyxeno, II, 4, 6, 2; Augeae, II, 5, 5, 1; Phyleo, cui captam tradit Hercules, II, 7, 2, 5; *cf.* *Hec.* 91; *Pher.* 36; ab Oxylo occupatur, *Ephor.* 15, 16, 29; Elis urbs nullis cincta muris, *Ephor.* 15.
- Elissa, sic Phoenicum lingua appellatur Dido, *Tim.* 23.
- Elisyi, gens Ligurum, *Hec.* 20.
- Elysii campi, III, 5, 4, 2.
- Emathion, Tithoni ex Aurora f., III, 12, 4; in Arabia ab Hercule occisus, II, 5, 11, 11; *Pher.* 33, 9.
- Embatum, locus Erythraeae, *Theop.* 16.
- Empedocles, avus poetae, *Tim.* 29.
- Empedoclis, Metonis filii, atlas, *Ap. fr.* 87; Pythagorae discipulus, *Tim.* 81; non dejecit se in Aetnae crateras, sed in Peloponnesum se recepit, *Tim.* 98; cur Κολοσσαίη dictus, *Tim.* 94; Agrigenti mille virorum senatum antiquavit, *Tim.* 88; vitae ejus simplicitas, morum probitas, *id.* 88 a; *Xanth.* 30.
- Enarete, Deimachi f., Aoli uxor, I, 7, 3, 4.
- Enarphorus, vel Enarphorus, Hippocoontis f., III, 10, 5, 1; ab Hercule trucidatur, *ibid.* § 3.
- Enceladus, Aegypti f. Amymonen sponsam habet, II, 1, 5, 3. *V.* Amymon.
- Enceladus, Gigas, ei Siciliam immittit Minerva, I, 6, 2, 3.
- Euchelienses, Cadmo duce Illyrios vincunt, III, 5, 4, 1; *Hec.* 73.
- Encleus vel Arcleus, *Theop.* 226.
- Endeis, Chironis f., Aeci uxor, III, 12, 6, 8.
- Endymion, Aethlii f. e Calyce, Elin condit I, 7, 5; Jove annuente immortalis fit, *ibid.*; Aetoli pater e Neide s. Iphianassa, I, 7, 6; *Ephor.* 29; mortis suae arbiter, *Acus.* 10; *Pher.* 80.
- Enea, pagus prope Scepsin in Asia, *Hec.* 203.
- Enipeus fl. a Tyro amatur, I, 7, 8, 1.
- Entedide, Thespiae f., Menippidis mater ex Hercule. II, 7, 8, 3.
- Entela, urbs Siciliae, *Ephor.* 124.
- Enthenis, Hyacinthi f., ab Atheniensibus immolatur, III, 15, 8, 5.
- Entribe, populus Thraciae, *Hec.* 148.
- Enyo, Phorei f., *Pher.* 26; II, 4, 2, 3; vocis etymologia, *Ap. fr.* 233.
- Eone, Thespiae f., Amestridis ex Hercule mater, II, 7, 8, 5.
- Epaminondas. Cum eo cecidit Boeotorum potentia, *Ephor.* 67; Epaminondae cognomentum cui datum? *Ephor.* 143.
- Eparitae, tribus militaris Arcadiae, *Ephor.* 139; *Androt.* 54.
- Epaphus, Nili ex Io f., II, 1, 3, 6; a Curetibus raptus, a matre reperitur, Aegypti rex fit; Memphin ducit; ex ea progenies, II, 1, 4, 1.
- Ἐπειδελον, *Clitod.* 22.
- Epei Herculi adsunt contra Augeam, cum eoque Elin devastant, *Hec.* 91, 348; ante Heraclidarum descensum Elidem tenent, *Ephor.* 15; Elidem cedunt Aetolis, *Ephor.* 15.
- Ἐπεινεργαίον δόρυ ἐπὶ τῆς ἐκχορᾶς; hujus moris auctor, *Ister* 19.
- Epeunactae unde nomen habeant, *Theop.* 190.
- Ephesii contra Androcli filios seditionem movent, *Ephor.* 31; ex Teo et Carina colonias accipiunt, *ibid.*; eorum donarium in templo Delphico, *Theop.* 182.
- Ephesus ab Androclo condita, *Pher.* 111; a Cercopibus habitatur, II, 6, 3, 2; quinque curias habet, *Ephor.* 31; circa Ephesum loca Cares quondam tenebant, *Pher.* 111.
- Ephesus, insula in Nilo, *Hec.* 286.
- Ephetae (quingenta Athenienses, totidemque Argivi) de Demophonte, qui Palladium rapuerat, ferunt sententiam, *Clitod.* 12.
- Ephialtes, Gigas, Apollinis et Herculis telis privatur luminibus, I, 6, 2, 2.
- Ephialtes, Neptuni f., I, 7, 4, 4; Junonem procatur, *ib.* § 6.
- Ephialtes Arcopago non nisi iudicia capitis reliquit, *Philoch.* 141 b.
- Ephorus a Timaeo reprehenditur, *Tim.* 142.
- Ephyra, filia Myrmecis, *Hec.* 90.
- Ephyra, antiquum Corinthi nomen, I, 9, 3, 1.
- Ephyra Thesprotia venenis abundans, *Ap. fr.* 170.
- Ephyra, Thesprotorum urbs, Phylante rege ab Hercule capitur, II, 7, 6, 1.
- Ephyrae urbes plures, *Ap. fr.* 170.
- Ἐπίβοιον ὄρυξ, *Philoch.* 32.
- Epicaste. *V.* Iocaste.
- Epicaste, Calydonis f., Agenoris uxor, I, 7, 7, 3.
- Epicaste, Augeae f., Thesali ex Hercule mater, II, 7, 8, 11.
- Epicharmi carmina supposititia, *Ap. fr.* 187.
- Epicles, Spartanorum dux, naufragium facit ad Atho montem, *Ephor.* 124.
- Epicuri philosophi atlas, *Ap. fr.* 95.
- Epidauros, Argi f., II, 1, 2, 1.
- Epidauros, urbs Lacedaemonia, *Ephor.* 18; *Ap. fr.* 165.
- Epidaus, Nelei e Chloride f., I, 9, 9, 1.
- Epidycus, Daicli filius, Acestoris pater, *Pher.* 20.
- Epigoni, Alemaeone duce Thebanos adorunt, III, 7, 2, 1 *sqq.*, *Ephor.* 28; Thebanos fugant, urbem everunt, III, 7, 4, 1.
- Epilais, Thespiae f., Astyanactis ex Hercule mater, II, 7, 8, 1.
- Epigonus, musicus, *Philoch.* 66.
- Epileucadii, urbs supra Acarnaniam, *Hec.* 79.
- Epilycus, Amphipolita, *Theop.* 182.
- Epimenides, Boli f., Cretensis; de eo mirabilia, *Theop.* 69, *Tim.* 45.
- Epimetheus, Iapeti f., I, 2, 3; pater Pyrrhae e Pandora, I, 7, 2, 1; maritus Myrmecis, *Hec.* 90.
- Ἐπὶ Παλλὰδιῳ δικάστηριον, *Phanod.* 12.
- Epiphrades, Chariphemi f., *Hell.* 6.
- Epiroticae gentes quattuordecim, *Theop.* 227.
- Epistrophus, Schedii pater, III, 10, 8, 2.

- Epochus, Lycurgi e Cleophile f., III, 9, 2, 1.
 Epomeus, mons ignivomus in Pithecusis insulis, *Tim.* 16.
 Epopeus, Thessalus, Neptuni e Canace f., I, 7, 4, 2; ducit Antiopen; ejus liberi; Sicyone capta a Lyco occiditur, III, 5, 5, 5 sq.
 Epops Narcissum interficit, *Acus.* 21 a.
 Ἐποπτεύσαι quid sit, *Philoch.* 148, 149.
 Equitum numerus apud Athenienses, *Philoch.* 100.
 Equus Antiochi, domini ultor, *Phyl.* 31. Equi ad tibiarum cantum saltare docti, *Charon* 9.
 Erasinides, unus imperatorum in proelio ad Arginusas, ab Athen. capitis damnatur, *Philoch.* 121.
 Erasinus fluvius, *Hell.* 37.
 Erasippus, Herculis e Lysippe f., III, 7, 8, 7.
 Erato, Musa, I, 3, 1, 5.
 Erato, Nereis, I, 2, 7.
 Eratus, Herculis e Dynaste f., II, 7, 8, 5.
 Erhessus, urbs Siciliae, *Phil.* 13.
 Erebidæ, pars Lotophagorum, *Phil.* 33.
 Erebus, principium masculinum, *Acus.* 1.
 Erechtheum fretum, Atheniensibus a Neptuno datum, III, 14, 1, 3.
 Erechtheus, Pandionis e Zeuxippe f., III, 14, 8, 1; Atticæ R. Praxitheam ducit, ex ea liberi, III, 15, 1; *Acus.* 23; *Pher.* 77, 105; *Phanod.* 3; non fuit arbiter certaminis inter Neptunum et Minervam, III, 14, 1, 5; bello cum Eleusiniis filiam natu minimam immolat; reliquæ se occidunt, III, 15, 4, 9; Eumolpum interficit; a Neptuno evertitur, *ibid.* § 10.
 Erechtheus II, Procridis pater, *Hell.* 83.
 Erernbi, ad Nilum habitant, *Hell.* 153.
 Erethusa, Hesperidum una, II, 5, 11, 2.
 Ereuthalia, Argolidis urbs, a quo nominata, *Pher.* 22.
 Ereuthalion, Criasii filius, *Pher.* 22.
 Ergetium, urbs Siciliae, *Phil.* 14.
 Erginus, Neptuni f., Argonauta, I, 9, 16, 8.
 Erginus, Clymeni f., Minyarum R. patris jussu Thebas adoritur, vincit, tributum iis imponit, ab Hercule necatur, II, 4, 11, 1 sq.; Phrastorem et Laonytum, Oedipi filios, occidit, *Pher.* 48.
 Erichthonius, Dardani ex Batia f., Dardaniæ R. ex Astyoche Troem gignit, III, 12, 2, 1.
 Erichthonius, Vulcani ex Athide al. Minerva f., III, 14, 6, 2; a Minerva traditur Pandroso, *ibid.* § 6; Amphictyone pulso, Atticæ R., *ibid.* § 9; Minervam colit, Panathenaea instituit, *Hell.* 65; ejus e Pasithea liberi, *Apoll. l. l.* § 10; in luco Minervæ sepelitur, III, 14, 7, 1.
 Eridanus fl., I, 9, 24, 4; a Pherecyde Padus esse putatur, *Pher.* 33 c; Nympharum sedes, II, 5, 11, 4; *Pher.* 33.
 Erigon, Epiri fluvius, *Theop.* 229.
 Erigone, Icarii f., patre mortuo vitam finit, III, 14, 7, 4.
 Erimeda, Damascii f., uxor Elati, mater Tænari, *Pher.* 88.
 Erimum, urbs Oenotrorum, *Hec.* 34.
 Erimus, pater Abderitæ, *Hell.* 98.
 Erinnyes, e pudendorum Cœli exsectorum sanguine profluente, I, 1, 4; Alcæonem matricidam exagitant, III, 7, 5, 3.
 Eriphyle, Talai f., Amphiaræ uxor, I, 9, 13, 1; a Polynice corrupta, marito persuadet, ut contra Thebas eat, III, 6, 2, 5; iterum a Thersandro corrupta, Alcæoni persuadet, ut contra Thebas Epigonorum dux sit, III, 7, 2, 3; ab hoc occiditur, III, 7, 5, 2; Eriphyles mundus ab Alcæone Delphis dedicatus, *Ephor.* 155.
 Ἐρώς. Ejus statua prope Academiam, *Clitod.* 24.
 Eryce, urbs Siciliae, *Phil.* 7.
 Erymanthus aper ab Hercule capitur, II, 5, 4.
 Erymanthus mons, I, 5, 4, 1.
 Erysichæi in Acarnania, *Ap. fr.* 168.
 Erysichthon, Cecropis ex Agraule f., obit sine liberis, III, 14, 2, 1.
 Erysichthon, Myrmidonis f., cur Æthon appellatus sit, *Hell.* 17.
 Erythia insula, I, 6, 1, 4; *Ephor.* 40; *Hec.* 349; Geryonis sedes; hodie Gadir, II, 5, 10, 1.
 Erythia, Hesperidum una, II, 5, 11, 2; mater Eurytionis, *Hell.* 41.
 Erythræ, urbs Ionum, *Hec.* 215; a Neleo condita, *Hell.* 63.
 Erythraei Pitana libertati restitunt, *Hell.* 115.
 Erythras, Herculis et Exoles f., II, 7, 8, 4.
 Erythrius, Athamantis e Themistone f., I, 9, 2, 3.
 Eryx, Neptuni f., Elymorum R., II, 5, 10, 11; taurum ex armentis Geryonis, ab Hercule abactis, elapsum, redde non vult; ab Hercule interficitur, *ibid.*
 Eteocles, Oedipi ex Eurygania, *Pher.* 48; Oedipi ex Iocaste f., III, 5, 8, 8; cum Polynice fratre regnum partitur in certum tempus, III, 6, 1, 1; id solum tenere cupiens cum fugere cogit, *ibid.* § 2 sq.; optionem dat fratri utrum regnum mallet habere, an accepta opum parte alibi vitam degere, *Hell.* 12; Thebanos contra VII duces instruit, III, 6, 6, 2; inter obsidionem cum fratre pugnans, hunc interimit et ipse cadit, III, 6, 8, 1; Laodamantis pater, III, 7, 3, 1.
 Eteocles, Iphios f., a nonnullis numeratur inter VII duces contra Thebas, III, 6, 3, 4; in Nemeis cursu vincit, III, 6, 4, 5; a Leade caditur, III, 6, 8, 2.
 Ethiodaia, Amphionis e Niobe f., III, 5, 6, 1; Dianæ telis confoditur, *ibid.* § 4.
 Etruria; in ea Lydi ex Asia transvenæ consederunt, *Tim.* 19.
 Etruscarum mores et instituta, *Theop.* 222; *Tim.* 18.
 Eva, urbs Arcadiæ, *Theop.* 63.
 Evadne, Iphis f., Capanei uxor cum marito se comburit, III, 7, 1, 5.
 Evadne, Strymonis e Neæra f., Argi uxor, II, 1, 2, 1.
 Evæmon, urbs Orchomeniorum, *Theop.* 64.
 Evæmon, Lycaonis f., III, 8, 1, 3.
 Evæmon, Eurypyli pater, III, 10, 8, 2.
 Evagoras, Nelei e Chloride filius, I, 9, 9, 1.
 Evagoras, Priami f., III, 12, 5, 13.
 Evagoras, Cypri regno potitur; bellum gerit contra Persarum regem; ab Acori adjuvatur; legatos mittit ad Lacedæmonios; cum Oronte transigit; pater Pnytagoræ; cum Nicocreonis filia concumbit; ejus mors, *Theop.* 111.
 Evagore, Nereis, I, 3, 7.
 Evander, Priami f., III, 12, 5, 13.
 Eubii, gens Liguria, *Theop.* 221 a.
 Eubœa insula a Pericle subacta, *Theop.* 164; *Philoch.* 89.
 Eubœa, urbs postea Chalcis appellata, *Hec.* 105.
 Eubœa, Thespii f., Olympi ex Hercule mater, II, 7, 8, 4.
 Eubote, Thespii f., Eurypyli ex Hercule mater, II, 7, 8, 2.
 Eubulus, demagogus luxuria et argenti cupiditate insignis, *Theop.* 95, 96.
 Encarpia (nisi nomen corruptum est ex «Hyccara») castellum Siciliae, patria Laidis, *Tim.* 106.
 Euchenor, Agypti ex Arabia f., Iphimedesam sponsam habet, II, 1, 5, 4.
 Eucles, Dorionis f., *Hell.* 6.
 Euclidas, frater Cleomenis, in pugna ad Sellasiam interfectus, *Phyl.* 56.
 Eucrate, Nereis, I, 2, 7.

- Eudipne, insula Libyae Phœnicum, *Hec.* 314.
 Eudore, Nereis, I, 2, 7.
 Eudore, Hyas, *Pher.* 46.
 Eudorus, Niobæ f., *Pher.* 102 b.
 Eudoxus Siculus, poeta Comicus, *Ap. fr.* 93.
 Eudoxi Cnidii ætas, *Ap. fr.* 93.
 Eudoxus Rhodius, historiarum scriptor, *Ap. fr.* 93.
 Euelgia urbs, *Hec.* 330.
 Euenia, eadem quæ Chalciope vel Iophossa, Phirixi uxor, *Pher.* 54.
 Evenus, Martis f., Marpessa filia ab Ida rapta, in Lycor-
 mam fl. se dejicit, qui ab eo nomen accipit, I, 7, 8;
 Evenus fl. Eum transire volentes portat Nessus, II, 7,
 6, 5.
 Everes, Pterelai f., II, 4, 5, 6; in perniciæ fratrum ser-
 vatur, II, 4, 6, 2.
 Everes, Herculis e Parthenope f., III, 7, 8, 12.
 Everes, Tiresiæ pater, e posteris Udae Sparti, III, 6, 7, 1.
 Eugea, oppidum Arcadiæ, *Theop.* 270.
 Euhesperitæ tripodem servant Tritoni ab Argonautis
 donatum, *Tim.* 6.
 Evippe, Danaï ex Æthiopide f., Argii sponsa, II, 1, 5, 5.
 Evippe, Danaï e Polyxo f., Imbri sponsa, II, 1, 5, 7.
 Evippus, Thestii f., I, 7, 10, 1; ejus mors, I, 8, 3, 1.
 Eulimene, Nereis, I, 2, 7.
 Eumedes, Melanis f., a Tydeo necatur, I, 8, 5, 3.
 Eumelus, Admeti ex Alcestide f., Helenæ proci, III,
 10, 8, 2; *Hell.* 10.
 Eumetes, Lycaonis f., III, 8, 1, 3.
 Eumide, Thespīi f., Lysæ ex Hercule mater, III, 7, 8, 1.
 Eumolpe, Nereis, I, 2, 7.
 Eumolpi plures fuerunt, *Androt.* 34.
 Eumolpidæ cur initiationi præsent, *Ister.* 21.
 Eumolpus, Neptuni e Chione f., III, 15, 4, 1; a matre in
 mare præcipitatus, a patre in Æthiopiam ducitur, a Ben-
 thesycyme nutritur, alteram hujus f. ducit, alteram
 corrupturus ad Tegyrum fugit, insidias struit, ad Eleu-
 sinios fugit, *ibid.* § 2, sqq.; ad Tegyrum reversus
 Thraciæ rex fit; ab Erechtheo trucidatur, *ibid.* § 6 sq.;
 Herculi Eleusinia adire permittit, II, 5, 12, 3.
 Eumon, Lycaonis f., III, 8, 1, 3.
 Euneus, Iasonis ex Hypsipyla f., I, 9, 17, 2.
 Eunice, Nereis, I, 2, 7.
 Eunomia, Jovis f., Horarum una, I, 3, 1, 2.
 Eunomus, Architelis f. ab Hercule caditur, II, 7, 6, 3.
 Eunomus Locrus Aristonem cicadæ ope in certamine mu-
 sico vincit, *Tim.* 64, 65.
 Eunuchos a Babyloniis Persæ acceperunt, *Hell.* 169.
 Euonyma, Furiarum mater, Terra esse putatur, *Ister.* 9.
 Euonymus, una ex quinque curiis Ephesinis, *Ephor.* 31.
 Euopis, Træzenis filia, Dimoræ uxor. Ejus mors, *Phyl.*
 181.
 Eupalamus, Metionis ex Alcippe f., Dædali pater, III, 15,
 8, 10; et Metiadusæ, III, 15, 5, 2.
 Eupatria, urbs Lydorum, *Xanth.* 20.
 Euphemus, Neptuni f., Argonauta, I, 9, 16, 8.
 Euripidis genus, *Philoch.* 165; in spelunca Salaminis ins.
 tragœdias scripsit, *Philoch.* 166; quando mortuus sit,
Philoch. 169; *Ap. fr.* 90.
 Europa, Danaï uxor, II, 1, 5, 3.
 Europa Agenoris ex Telephassa, al. Phœnicis filia, a Jove
 rapitur, a fratribus quaeritur; Asterioni nubit; ex ea pro-
 genes, III, 1, 1, 3 sqq.; *Hell.* 8; *Pher.* 42; a tauro
 Cretensi ad Jovem per mare transportata, *Acus.* 20;
 monile a Jove acceptum dat Cadmo, *Pher.* 45.
 Eurolas, Lelegis e Cleocharia f., pater Spartes, III, 10, 3, 2.
 Eurolo, Danaï e Polyxo f., Bromii sponsa, II, 1, 5, 7.
 Euryale, Gorgonum una, II, 4, 2, 9.
 Euryale, Orionis e Neptuno mater, I, 4, 3, 1; *Pher.* 3.
 Euryalus, Melanis f. a Tydeo interficitur, I, 8, 5, 3.
 Euryalus, Mecistei f. ex Epigonis, III, 7, 2, 5; Argonauta,
 I, 9, 16, 8; contra Trojam it, I, 9, 13, 2.
 Eurybates, Ephesius, commissam sibi a Cræso pecuniam
 Cyro tradit, *Ephor.* 100.
 Eurybia, Ponti f., I, 2, 6; Crii uxor, I, 2, 2, 4.
 Eurybia, Thespīi f., Polyloi ex Hercule mater, II, 7, 8, 2.
 Eurybius, Eurysthei f., bello adversus Athenienses cadit,
 II, 8, 1, 3.
 Eurybius, Nelei f. e Chloride, I, 9, 9, 1.
 Eurycapys, Hereulis e Clytippe f., II, 7, 8, 2.
 Euryce, Thespīi f., Teleutagoræ ex Hercule mater, II, 7,
 8, 3.
 Euryclea, Melanis uxor, *Pher.* 55.
 Eurydamas, Aegypti e Phœnissa f., II, 1, 5, 5.
 Eurydice, Adrastī f., Ili uxor, III, 12, 3, 11.
 Eurydice, Danaï f. Ejus sponsus Dryas, II, 1, 5, 7.
 Eurydice, Lacedæmonis e Sparta f., uxor Acrisii, III, 2, 2, 1;
 III, 10, 3, 2; *Pher.* 26.
 Eurydice, Lycurgi uxor, I, 9, 14; III, 6, 4, 1.
 Eurydice, Orphei uxor, frustra ex inferis repetitur a ma-
 rito, I, 3, 2, 2.
 Eurygania, Teuthrantis f., III, 5, 8, 8.
 Eurygania, Hyperphantis f., Oedipi uxor, III- 5, 8, 8;
Pher. 48.
 Eurylochus, Aegypti f. e Caliande, Autonoe sponsam ha-
 bet, III, 1, 5, 7.
 Eurymachus, dux Phlegyarum post Zethi et Amphionis
 mortem Thebas vastat, *Pher.* 102 a.
 Eurymas, Olenius, calumniator, a Polluce interfectus,
Pher. 91.
 Eurymede, uxor Glauci, I, 9, 3, 1.
 Eurymedon, Minois e Paria Nympha f., I, 5, 9, 3; Parum
 tenet, ab Hercule interficitur, *ibid.* § 5.
 Eurymedon. Pugna ad Eurymedontem, *Ephor.* 116;
Phanod. 17.
 Eurymenæ, urbs Thessaliæ, *Hec.* 111.
 Eurymenes, Nelei e Chloride f., I, 9, 9, 1.
 Eurynome, Oceani f., I, 2, 1; Jovis pellex, I, 3, 1, 3.
 Eurynome, mater Asopi fl. ex Jove, III, 12, 6, 5.
 Eurynome, Lycurgi uxor, III, 9, 2, 1.
 Euryops, Herculis e Terpsicrate f., II, 7, 8, 6.
 Eurypon, Proclis f., *Ephor.* 19.
 Eurypontidæ ab Euryponte nominati, *Ephor.* 19.
 Euryppyle, Thespīi f., Archedici ex Hercule mater, II, 7,
 8, 5.
 Eurypylus, Evæmonis f., Helenæ proci, III, 10, 8, 2;
 Hyperochi f., Orchomeni pater, *Acus.* 27.
 Eurypylus, Herculis ex Eubote f., II, 7, 8, 2.
 Eurypylus, Neptuni ex Astypalæa f., Coorum R. ab Her-
 cule trucidatur, II, 7, 1, 2; *Pher.* 35; pater Chalciope, II,
 7, 8, 11.
 Eurypylus, Temeni f., patrem interimit, II, 8, 5, 3; regno
 excidit, *ibid.* § 4.
 Eurypylus, Thestii f., I, 7, 10, 1; ejus mors, I, 8, 3, 1.
 Eurypylus, Telestori f., Asterodiæ pater, *Pher.* 90.
 Euryplis, Astyoche et Telephi f., Mysiæ rex, ad Trojam
 a Neoptolemo occisus, *Acus.* 27.
 Euryracem Athenarum, *Philoch.* 73.
 Eurysthenes et Procles, Aristodemi ex Argia, II, 8, 2, 9;
 Lacedæmonem obtinent, II, 8, 4; *Ephor.* 16; Laconi-
 cam regionem in sex partes dividunt, *Ephor.* 18; repu-
 blicæ Spartaniæ auctores, *Hell.* 91.
 Eurystheus filius Amphibiæ, Pelopis filii, *Pher.* 31; Sthe-
 neli f., fata Herculis nascendo occupat, Mycenarum rex
 fit, II, 4, 5, 9; duodecim labores Herculi imponit, II,
 4, 12, 2; Herculem, timens, ab urbe detinet, II, 5, 1, 6

Geryonis boves Junoni immolat, II, 5, 10, 13; Ceyci bellum minatur, infert Atheniensibus et Heraclidis, perit cum liberis, II, 8, 1; *Pher.* 39; Admetæ pater, II, 5, 9, 2; Antimachen ducit, III, 9, 2, 2.
 Euryte, Hippodamantis f., Porthæonis uxor, I, 7, 10, 1.
 Euryte, Nympha, Halirrhothii mater e Neptuno, III, 14, 2, 2.
 Eurytele, Thespîi f., Leucippi ex Hercule mater, II, 7, 8, 7.
 Eurythemis, Cleoboræ f., Thestii uxor, I, 7, 10, 1.
 Eurytion, Centaurus, ab Hercule fugatus, Pholœen petit, II, 5, 4, 6; Mnesimachæ proculus molestus, ab eodem pellitur, II, 5, 5, 6.
 Eurytion, Martis ex Erythea f., *Hell.* 41; Geryonis bubulus, ab Hercule occiditur, II, 5, 10, 3.
 Eurytion (idem atque Eurytus, Actoris f.), Phthiota, Actoris filius (alias nepos Actoris et Iri filius), apri Calydonii venator, I, 8, 2, 6; a Peleo invito confoditur, *ibid.*; Peleum lustrat, et ei Antigonom filiam cum parte regni dat, III, 13, 1, 1. *Cf. Pher.* 16.
 Eurytus, Neptuni et Celæni f., Lycaonis frater, *Phyl.* 14.
 Eurytus (Eliensis) Actoris s. Neptuni e Molione f., popularium contra Herculem dux, Augeræ socius, III, 7, 2, 2; ab Hercule ex insidiis necatur, *Pher.* 36; Thalpii pater, III, 10, 8, 1.
 Eurytus, Gigas, thyrsu Bacchi cadit, I, 6, 2, 2.
 Eurytus Menalei f., Arcesilai nepos, *Pher.* 34; Herculem sagittis uti docet, II, 4, 9, 1; Oechaliæ R. Herculi filiam Iolen dare recusat, II, 6, 1; pro Hercule vendito pretium accipere non vult, II, 6, 3, 1; Oechalia capta, cum filiis ab Hercule caditur, II, 7, 7, 7; *Pher.* 34.
 Eurytus, Hippocoontis f., III, 10, 5, 1; ab Hercule caditur, *ibid.* § 3.
 Eurytus, Mercurii f., Argonauta, I, 9, 16, 8.
 Euterpe, Musa, I, 3, 1, 5; ejus e Strymone progenies, I, 3, 4.
 Eutyches, Hippocoontis f., III, 10, 5, 1; ab Hercule caditur, *ibid.* § 3.
 Euthymenes, archon, *Philoch.* 98.
 Euxanthius, Minois e Dexitheia f., III, 1, 2, 6.
 Exole, Thespîi f., Erythrantis ex Hercule mater, II, 7, 8, 4.
 Ezorus, Carthaginis conditor, *Philoch.* 50.

F.

Faba Ægyptiaca, *Phyl.* 50.
 Fabia, urbs Celtogalarum, *Ap. fr.* 54.
 Ficus crudæ a Patroclo Antigono Gonatæ missæ quid significant, *Phyl.* 1.
 Fontes memorabiles, *Theop.* 287, 288; *Phil.* 16, 50, 67.
 Fulgur. De eo Clitodemi sententia. *Ap. fr.* 30.
 Fundæ, ab Atolis inventæ, *Ephor.* 15.
 Furie, Euonymæ filie, *Ister* 9; iudicium conflant Orestæ, *Hell.* 83; Orestem persequuntur, *Pher.* 97; earum simulacra Athenis, *Phyl.* 76; templum, *Clitod.* 5; locus in Colono, III, 5, 9, 2.

G.

Gabala, urbs Phœniciæ, *Hec.* 255.
 Gadir. *Vide* Erythia.
 Gæso, fluvius circa Prienen, *Ephor.* 91.
 Galatarum mos, *Phyl.* 11.
 Galatea, Nereis, I, 2, 7.
 Galatea, mater Galati, *Tim.* 37.
 Galatia unde nomen habeat, *Tim.* 37.
 Galatus, Cyclopis et Galatæ filius, *Tim.* 37.
 Galei, vates, *Phanod.* 23.
 Galeotæ, interpretes portentorum, *Phil.* 47.
 Galepsus, urbs Thraciæ, *Hec.* 122; Thasiarum colonia, *Philoch.* 128.

FRAGMENTA HISTORICORUM.

Galli (in Asia) ab Ariannæ per integrum annum epulis excepti, *Phyl.* 2.
 Galli quo modo Ardiaeos vicerint, *Theop.* 41.
 Gandaræ, gens Indica, *Hec.* 178.
 Ganymedes, Trois e Calirrhoe f., III, 12, 2, 2; a Jove rapitur, *ibid.*; *Hell.* 136; pretium pro eo datum, II, 5, 9, 12; deorum pincerna, III, 12, 2, 3.
 Gargara, vel Gargarum, urbs Troadis, *Hell.* 134; *Ephor.* 90.
 Gastronia, regio Macedoniæ, *Theop.* 159.
 Gaugamela, urbs Persidis, *Ap. fr.* 110.
 Gaulus, insula prope Carthaginem, *Hec.* 313.
 Gedrosii, gens Indica, *Ap. fr.* 122.
 Gela, Siciliæ flumen, ad quod Theron contra Hieronem pugnam commisit, *Tim.* 90.
 Gela, urbs Siciliæ, a Gelone nominata, *Hell.* 104.
 Gelanor, regnum Argivorum Danao cedit, II, 1, 4, 8.
 Gelo, Ætnæ et Hymari f., *Hell.* 101.
 Gelo Carthaginienses vicit, *Ephor.* 111; Carthaginiensium classe in Siciliam navigante prohibetur, quoniam Græcis contra Persas veniret auxilio, *Ephor.* 111; Camarinam evertit, *Phil.* 17. Filii tutores constituit Aristonoum et Chromium, iisque sorores dedit in matrimonium, *Tim.* 84; in schola ab imminente periculo servatur, *Tim.* 84 a; Syracusanos fugavit ad Helorum ab Hippocrate equitatu præfectus, *Tim.* 85. Carthaginiensibus vetat ne amplius homines immolarent, *Tim.* 89; jubet ut argentum solverent, *ibid.*; quibus conditionibus Græcis contra Persas auxiliari voluerit, *Tim.* 87; in matrimonium duxit Demaretam, filiam Theronis, *Tim.* 86, 90.
 Geloni, gens Scythica, *Ephor.* 78.
 Geomori Syracusis a Callicyriis expulsi, *Tim.* 56.
 Georgi, gens Scythica, *Ephor.* 78.
 Genesis, festum Atticum, *Philoch.* 164.
 Genetor, Lycaonis f., III, 8, 1, 3.
 Geophanium, quid sit, *Ephor.* 161.
 Γεννηται, *Philoch.* 91.
 Gephyra, urbs Bæotiæ, *Hec.* 89.
 Geræsti, Cyclopis, sepulcrum, Athenis ad quod immolantur Hyacinthi filie, III, 15, 8, 5.
 Gerenii, Nestorem educant, I, 9, 9, 3; II, 7, 3, 1.
 Geryon, Chrysaoris e Calirrhoe f., II, 4, 2, 12; Erythiam ins. habitat, II, 5, 10, 1; ejus forma, *ibid.* § 2; ejus armenta, *ibid.* § 3, quæ olim Solis erant, ab Alecyneo abacta, I, 6, 1, 4; ab Hercule trucidatur, qui armenta abigit, III, 5, 10, 7. Geryon non erat rex in Iberia, vel Erythia insula, sed in regione circa Ambraciam et Amphilochos, *Hec.* 349.
 Getarum mos, *Theop.* 244; eos in Thracia Zamolxis initia docet, *Hell.* 173.
 Gigantes, Cæli e Terra filii, eorum forma, sedes, pugna cum Diis, I, 6, 1; Hercules cum Diis contra eos pugnat, *ibid.*, et II, 7, 1, 3; Phlegræ (nunc Pallenæ) incolæ feroces, ab Hercule subacti, *Ephor.* 70; in Phlegræis Italiæ campis ab Hercule devicti, *Tim.* 10.
 Ginglymota, urbs Phœniciæ, *Hec.* 258.
 Glauce, Creontis f., Iasonis sponsa, a Medea necatur, I, 9, 28, 2.
 Glauce, Cychrei f., Actæi conjux, III, 12, 6, 8; *Pher.* 15.
 Glauce, Danaï f., Alcidis sponsa, II, 1, 5, 4.
 Glaucippe, Danaï e Polyxo f. Ejus sponsus Potamon, II, 1, 5, 7.
 Glaucippus archon, *Philoch.* 119.
 Glaucenome, Nereis, I, 2, 7.
 Glaucus, Minois e Pasiphae f., III, 1, 2, 6; puer a Polydo in vitam restituitur, III, 3, 1, 7; ab eodem artem vaticinandi doctus, iterum privatur, III, 3, 2, 2; ab Esculapio in vitam restituitur, III, 10, 3, 12.

- Glaucus, Priami f., III, 12, 5, 13.
 Glaucus, Sisyphi e Merope f., ex Eurymede Bellerophontis pater, I, 9, 3, 1; *Hell.* 56.
 Glaucus (*Sisyphi filius?*) ex Althaea, Thespia filia, gignit Ledam, *Pher.* 29.
 Glauci scutus, *Tim.* 13.
 Glenus, Herculis et Deianirae f., II, 7, 8, 8; Herculis e Megara f., *Pher.* 30.
 Glisas. Ad Glisantem in Boeotia pugna, *Hell.* 11.
 Glycera, Harpali pellex, *Theop.* 277.
 Gnesiochus Megarensis, *Ephor.* 83.
 Gobries, magorum nomen, *Xanth.* 29.
 Gorge, Danaï f., Hippothoi sponsa, II, 1, 5, 4.
 Gorge, Oenei f., Andraemonis uxor, I, 8, 1; Tydei e patre mater, I, 8, 5, 2.
 Gorgiae Leontini actas, *Ap. fr.* 88; legatus Athenas missus, *Tim.* 96.
 Gorgo, II, 4, 3, 7 sqq; II, 5, 12, 4; *Κετ' ἑξοχῆν* ita vocatur Medusa, quam V. Ejus coma, II, 7, 3, 4; sanguis ab Aesculapio partim ad salutem, partim ad perniciem mortalium adhibetur, III, 10, 3, 11.
 Gorgones, Phorci filiae, I, 2, 6; ad Oceanum habitant, *Pher.* 26; earum ex Aegypto filii, II, 1, 5, 8; earum forma et numerus, II, 4, 2, 10; a Perseo opprimuntur, qui unam ex iis, Medusam, necat, *ibid.* § 11 sqq.
 Gorgophone, Danaï-ex Elephantide f., Protei sponsa, II, 1, 5, 4.
 Gorgophone, Persei f., Perieris uxor, I, 9, 5; II, 4, 5, 2; III, 10, 3, 4.
 Gorgophonius, Electryonis f., II, 4, 5, 7;
 Gorgyra, Ascalaphi ex Acheronte mater, I, 5, 3.
 Gorgythion, Priami f., III, 12, 5, 13.
 Gortynaea in Tyrrhenia. Ibi Ulysses sedem sibi fixit, *Theop.* 114.
 Graea, urbs Oropieorum, *Ap. fr.* 154.
 Graea, Phorci filiae, oculo suo et dente a Perseo privantur; viam ad Nymphas monstrant Perseo, ideoque dentem et oculum recipiunt, *Pher.* 26.
 Graeci dicuntur Hellenes, I, 7, 3, 1; Troja urbe potiuntur, *Hell.* 127; Gelonem ad belli contra Persas societatem invitant, *Ephor.* 111.
 Graestonia in Macedonia, *Theop.* 265.
 Gratiae, Jovis filiae, I, 3, 1, 4; sacra iis a Minoe facta in Paro; ab eo tempore sunt sine libris et coronis, III, 15, 7, 7; unde nomen habeant, *Ap. fr.* 3; A Minyis in Boeotia coluntur, *Ephor.* 68.
 Gratian, Gigas, a Diana caeditur, I, 6, 2, 5.
 Gresinus, urbs Chersonesi, *Androt.* 20.
 Gryllus, Xenophontis f., ad Mantineam cecidit, *Ephor.* 146 a.
 Grynea, oppidum Myrinaeorum in Asia min., *Hec.* 211.
 Gyes, Centimanus, I, 1, 1.
 Gyges (Gyes ap. Apollod.) unus, Tritopatorum, *Clitod.* 19.
 Gyges, Lydorum rex, primus feminas castravit, *Xanth.* 19; Magnetem habuit amasium, quem quum Magnetes injuriis affecissent, iteratis incursionibus agros eorum devastavit, *Xanth.*, 19 p. 40.
 Gylippus a Syracusanis propter vestitum suum derisus, propter avaritiam et rapacitatem odiosus, *Tim.* 102.
 Gymnasiae insulae, a Timaeo dicuntur Chorrades, *Tim.* 31, 30.
 Γυναικώπολις, *Philoch.* 143.
- II.**
- Hades, 1) Pluto. Ejus armenta in Erythia insula et in inferis, II, 5, 10, 7; II, 5, 12, 7; vulneratur ab Hercule, II, 7, 3, 1; cum coerlat, I, 9, 15, 2. 2) Locus inferorum, Tartarum complectitur, I, 1, 2; ejus ostium et portae prope Tanarum, II, 5, 12, 3; ejus claves ab Aeaco servantur, III, 12, 6, 11.
 Haemon, Creontis Thebanorum regis f., a Sphinge devoratur, III, 5, 8, 6.
 Haemon, Oxyli pater, *Ephor.* 29.
 Haemon, Lycaonis f., *Hec.* 375; III, 8, 1, 3.
 Haemonius, Amaltheae pater, II, 7, 5, 2; *Pher.* 37.
 Haemus, mons Thraciae, *Pher.* 104; unde dictus, I, 6, 3, 4; apud Hecataeum semper neutro genere *Ἀἴμος*, *Hec.* 101, 143.
 Hagnias, a Lacedaemoniis captus et interemptus, *Philoch.* 153.
 Hagnius, Tiphys pater, I, 9, 16, 8.
 Halia, Nereis, I, 2, 7.
 Halicarnassus, *Androt.* 6; *Ap. fr.* 126.
 Halicyae, urbs Siciliae, *Theop.* 208.
 Halices, urbs Laconiae maritima, *Ephor.* 98.
 Halimede, Nereis, I, 2, 7.
 Halipherus, Lycaonis f., III, 8, 1, 3.
 Halirrothius, Neptuni ex Euryte f., ob Alcippon tentatam a Marte hujus patre occiditur, III, 14, 2, 2.
 Halirrhothius, Neptuni f., a Marte occisus, *Hell.* 69, 83.
 Haloa, festum Atticum, *Philoch.* 161, 162.
 Halocrates, Herculis ex Olympusa f., II, 7, 8, 5.
 Halonesus, insula in Aegeo mari. De ea controversia, *Theop.* 56.
 Hannibal cum quot millibus novam in Siciliam expeditionem suscepit, *Ephor.* 123.
 Harma Boeoticum, *Philochor.* 50.
 Hamadryades, Nymphae; earum e Danao filiae, II, 1, 5, 4.
 Harmonia, Electrae f., *Hell.* 129; *Ephor.* 12; Martis e Venere f. Cadmo nubit, III, 4, 2, 2; *Hell.* 8; a Cadmo raptam, *Ephor.* 12; festo quodam a Samothracibus quaeritur, *Ephor.* 12; in matris honorem portas Thebarum Electridas nominavit, *ibid.*; in serpentem mutatur, cum marito in campis Elysiis degit, III, 5, 4, 2; Harmoniae sepulcrum, *Phyl.* 406.
 Harmonia Nais; e ea et Marte oriundae sunt Amazones, *Pher.* 25.
 Harmonides, Polyphidis f., *Pher.* 19.
 Harpaleus, Lycaonis f., III, 8, 1, 3.
 Harpalus Glyceram meretricem Athenis advocat, *Theop.* 278; Pythionice meretrici duo monumenta ponit, *Theop.* 277.
 Harpalycus, Lycaonis f., III, 8, 1, 3.
 Harpyiae, Thaumantis filiae, I, 2, 6; Phineum vexant, I, 9, 21, 3; a Boreae filiis pelluntur, *ibid.* § 5 sqq.; *Pher.* 69.
 Hasta in funere, *Ister* 19.
 Hebe, Jovis e Junone f., I, 3, 1, 1; Herculi nubit, II, 7, 7, 15.
 Hecale, *Philoch.* 37.
 Hecalesium sacrum, *Philoch.* 37.
 Hecaline, *Philoch.* 37.
 Hecate, Persae et Asteriae f., I, 2, 4; Aristaei f., *Pher.* 10; Clytium occidit, I, 6, 2, 2; e Phoreyne parit Scyllam, *Acus.* 5; ei *τρίγυρ* piscis sacer, *Ap. fr.* 16.
 Hecatomnus, regis Persarum navarchus in bello contra Evagoram, *Theop.* 111.
 Hector, Priami ex Hecuba f., III, 12, 5, 4; ducit Andromachen, III, 12, 6, 1; Trazeniorum oppidum diripit et Aethram abducit, *Ister* 12; Hectorea coma qualis sit, *Tim.* 157.
 Hecuba, Dymantis, *Pher.* 99; al. Cissei al. Sangarii fl.
 Metope f., Priami conjux; ejus de filio somnium, III, 12, 5, 3.
 Hedyllum, mons Boeotiae, *Theop.* 176, 264.
 Hegesilochi Rhodii vita et studia, *Theop.* 133.

Heleatae, i. q. Helotes, *Theop.* 15.
 Helena, Jovis e Leda al. Nemese f., ovo nata, III, 10, 7, 1; a Theseo rapta, a Dioscuris liberatur, *ibid.* § 4; *Pher.* 109; *Hell.* 74; *Ister* 14; ejus proci, III, 10; 8; jurejurando adstringuntur, ne futurum Helenae maritum infestent, III, 10, 9, 3; Menelao nubit, *ibid.*; a Paride rapitur, III, 12, 6, 2; *Aeus.* 26; a Corytho amatur, *Hell.* 126; Helenae torques a Menelao Deo Delphico consecrata, *Ephor.* 155.
 Helena insula, *Hec.* 95.
 Helenius, locus circa Canopum in Aegypto, *Hec.* 388.
 Helenus, Priami ex Hecuba f., III, 12, 5, 12; a quo genus deduxit Olympias, mater Alexandri, *Theop.* 232.
 Helene, Persei f., Mycenis natus, III, 4, 5, 2; ex Helo Amphitryonis contra Teleboas socius venit, II, 4, 7, 3; cum Cephalo fratre Echinades obtinet, *ibid.* § 5.
 Helix dicasterium, *Androt.* 51.
 Helice urbs Comete mersa, *Ephor.* 142.
 Heliconis, Thespiae f., Phalae ex Hercule mater, II, 7, 8, 6.
 Helica, ludus Soli celebratus in Rhodo ins. *Ister* 60, 6.
 Heliotropium Metonis ad Phycem positum, *Philoch.* 99.
 Helix, Lycaonis f., III, 8, 1, 3.
 Hellanodicarum numerus, *Hell.* 90.
 Hellas, diluvio obruitur, I, 7, 2, 3; a sterilitate liberatur Aeci deprecatione, III, 12, 6, 11.
 Helle, Hellespontum trajicit, *Pher.* 53.
 Helle, Athamantis e Nephelae f., I, 9, 1, 1; ariete aureo cum fratre per aerem aevta in mare decidit, *ibid.* § 4 sq.; ad Pacyen mortua, *Hell.* 88.
 Hellen, Deucalionis e Pyrrha al. Jovis f., I, 7, 2, 7; ejus ex Orseide (Othreide), *Hell.* 10 Nympha filii, I, 7, 3, 1; *Hell.* 10; Graeci ab eo dicuntur Hellenes, *ibid.*; filiis terram distribuit, *ibid.*
 Hellenes, I, 7, 3, 1.
 Hellenopolis ab Attalo condita, *Ap. fr.* 150.
 Hellespontus unde dictus, I, 9, 1, 5.
 Helorus, urbs Siciliae, *Ap. fr.* 47.
 Helli vel Selli circa Dodonam, *Philoch.* 187.
 Helopia locus circa Dodonam, *Philoch.* 187.
 Helos, urbs Lacedaemoniae, *Hell.* 67; tributum pendere Spartanis recusat, *Ephor.* 18; Helotes servi Laced. qui Helos urbem habitarant, *Hell.* 67; *Theop.* 134; Lacedaemonii, qui bello Messeniaco castra non erant secuti *Ant.* 14; veteres Laconicae regionis incolae, qui Spartanis obtemperabant quidem, sed reipublicae et curiae juribus una cum Doriensibus utebantur. Haec iis ab Agide adempta; eorum rebellio et servitudo, *Ephor.* 18, 15.
 Helus, Argolidis urbs, II, 4, 7, 3.
 Hemera, Tithoni amore capta; ex eo parit Memnonem, *Hell.* 142.
 Hemera Jovi parit Iasionem, *Hell.* 58.
 Hemitheia. Vide Amphitheia.
 Heneta, urbs Asiae postea dicta Amisus, *Hec.* 200.
 Henioche, Armenii f., Andropompi uxor, *Hell.* 10.
 Heniochi, populus Asiae, *Hec.* 185; *Hell.* 109.
 Hephaestea, festum Atticum, *Ister* 3, 4.
 Hephaestum Athenarum, *Philoch.* 73.
 Hephaestia, urbs Lemni, *Hec.* 102, 103.
 Hephaestina, Aegypti conjux, II, 1, 5, 9.
 Heraclaea Pontica a quibus condita sit, *Ephor.* 83; II, 5, 9, 6.
 Heraclaea in Italia antea Siris appellata, *Ant.* 12.
 Heraclidae, Eurystheum fugientes ad Ceycem veniunt Trachinem, II, 8, 1, 1; inde ad Athenienses se recipiunt, *ibid.* § 2; *Ephor.* 39; Eurystheum debellant, *ibid.* § 3; Peloponnesum occupant, sed oraculo moniti relinquunt, ad Marathonem considunt, II, 8, 2, 1 sq.;

Hyllo duce reditum frustra tentant, *ibid.* § 4 sq.; postea Temeno duce, *ibid.* § 6 sqq.; ad Naupactum classem construunt, *Ephor.* 14; ad Naupactum calamitate obruti, II, 8, 3, 1; Hippoten pellunt, Oxyllum duce assument (*Ephor.* 15), Aegidas in expeditionis societatem advocant, *Ephor.* 13; Tisamenum vincunt, Peloponneso potiuntur, *Ap. l. l.* § 3 sq.; Carnum interficiunt, *Theop.* 174; expeditionis tempus, *Tim.* 153; *Ap. fr.* 73; *Hell.* 10; urbes sorte dividunt, II, 8, 4, 1 sqq.
 Heræus, Lycaonis f., III, 8, 1, 3.
 Herbita, urbs Siciliae, *Ephor.* 149.
 Hercules, Jovis ex Alcmena f., II, 4, 3; *Pher.* 27; de ejus pueritia et institutione, II, 4, 9, 1 sq.; *Pher.* 28; Eurystheo servit, ejus jussu XII labores peragit, II, 5, 1, 1;—I. Leo Nemeus, *ibid.*; devertit apud Molorchum, leonem elidit, *ibid.* § 2 sq.; Mycenae ingredi vetatur ab Eurystheo, *ibid.* § 5;—II. Lerneæ Hydra, II, 5, 2, 1; eam, Iolao auxilium ferente, necat, *Hell.* 40; sagittas bile inungit, *ibid.* § 6; hic labor non inter numerum relatus ab Eurystheo, *ibid.* § 7.—III. Cerva Cerynitis: eam vivam capit et Dianam, cui sacra erat illa, placat, II, 5, 3.—IV. Aper Erymanthus, II, 5, 4; ad Pholum Centaurum devertit, *ibid.* § 2; vinum ab eo poscit, *ibid.* § 3; quo dato, reliquos Centauros accurrentes fugat; Chironem invitus transigit, *ibid.* § 4 sq.; aprum capit, *ibid.* § 9.—V. Augæ stabulum uno die purgandum cum Augæ decimam gregum partem pactus purgat, II, 5, 5; ab Augæ, promisso non stante pellitur, *ibid.* § 5; ad Dexamenum devertit, cum ab Euryliane, proco filiae molesto, liberat, *ibid.* § 6; neque hic labor ab Eurystheo receptus, *ibid.* § 7.—VI. Stymphalides aves, II, 5, 6; aneis crotalis eas excitat et sagittis conficit, *ibid.* § 2; *Hell.* 61.—VII. Taurus Cretensis, II, 5, 7; capit, Eurystheo ostensum vivum dimittit, *ibid.* § 4.—VIII. Diomedisequi, II, 5, 8; Diomede interfecto, Bistonibus fugatis, eos abducit, *ibid.* § 4.—IX. Hippolytes balteus, II, 5, 9; cum sociis, nave vectus, ad Parum appellit, *ibid.*; Minois filios necat, *ibid.* § 4; Lyco Bebrycum terram dat, *ibid.* § 6; Themisceyram adit, *ibid.* § 7; Hippolyten balteo spoliat, Amazones vincit, *ibid.* § 8; *Hell.* 33; sine Theseo adversus Amazones navigat, *Hell.* 76; inde Trojam venit, Hesionen liberat, *Hell.* 136; Laomedonti patri ob perfidiam bellum minatur; a Poltye, Anum veniens excipitur, *Ap. l. l.* § 9 sqq.; Sarpedonem necat, Thasum Androgei filiis dat, Protei filios necat, domum redit, § 13 sqq.—X. Geryonis armenta, II, 5, 10; Europa et Libya peragrata, duas in confinio harum regionum columnas ponit, § 4; arcum tendit in Solem, aureum cymbium ab eo accipit, quo in insulam trajicit, *Pher.* 33 h; Geryonem transigit, *Ap. l. l.* § 5 sqq.; cymbium reddit, Alebionem, Dercynum et Erycem sternit, § 8 sq., fretum Siculum cum bobus transnat, *Tim.* 11; Strymone vadoso facto, boves ad Eurystheum perducit *Ap.*, § 13; *Hell.* 97; Hercules boves Geryonis ex Ambracia abducit, *Hec.* 349.—XI. Hesperidum poma, II, 5, 11; certamen ejus cum Cyeno et Marte dirimitur, ad Eridanum abit, a Nymphis ad Nereum ducitur, § 3 sq.; ab hoc viam ad Hesperides comperit, *Pher.* 33; Antæum necat, *Ap. l. l.* § 6; *Pher.* 33; Busiridem interficit, *Ap. l. l.* § 7; *Pher.* 33; ad Thermydras bovem aratoris devorat, *Ap. l. l.* § 10; Eumathionem necat, Prometheum liberat, § 11 sq.; Atlantis ope poma accipit, § 13 sqq.; Eurystheo dat; ab eo reddita Minervæ tradit, § 17.—XII. Cerberus, II, 5, 12; Eleusiniis initiatur lustratus, § 2; apud Tænarum descendit in inferos, § 3; Gorgonem ense petit, § 4; Theseum liberat, Pirithoum liberare nequit, ab Ascalapho saxum

removet, bovem Plutonis mactat, cum Menestio con-
greditur pastore, § 5 sq.; Cerberum ducit, remittit, §
7 sq.;—PARERGA. Deorum socius contra Gigantes, I, 6,
2, 5; II, 7, 1, 3; vincit Gigantes, i. e. Phlegrae in Pal-
lene incolas, *Ephor.* 70; in Phlegraeis Italiae campis,
Tim. 10; leonem in monte Cithaeroneo necat, II, 4, 9,
5; Ergino, Minyarum R. victo, Thebas a tributo libe-
rat, II, 4, 11, 5; a Creonte accipit Megaram, *ibid.* § 6;
insaniens, liberos ex ea devorat, II, 4, 12, 1; hanc Io-
lao dat, II, 6, 1, 1; Joles nuptias ambit, *ibid.*; Iolen,
Euryti filiam, Hylo in matrimonium poseit; Oechaliam
capit, ejusque regem Eurytum cum filiis occidit, *Pher.*
34; Alcestem servat, II, 6, 2, 1; Iphitum necat, *Pher.*
34; a Deiphobo lustratur, *Ap. l. l.* § 2; Delphos il,
insanie medelam petit; sorte negata, tripodem aufert,
cum Apolline certat et Jovis interventu oraculum acci-
pit, *ibid.* § 5 sqq.; secundum hoc a Mercurio venditur,
ab Omphale emitur, II, 6, 3, 1 sqq.; *Pher.* 34; vo-
lens apud Omphalem remansit, *Ephor.* 9; Cercopes
vincit, Syleum interficit, *Ap. l. l.* § 3; Dolichen ins. ab
Icaro ibi sepulto, Icariam appellat, *ibid.* § 4; simula-
crum ignarus percussit, *ibid.*; liberatur a servitudine,
inter quam Argonautarum expeditio facta dicitur, cui
adeo non interfuerit, *ibid.* § 5; memoratur inter Argo-
nautas, I, 9, 16, 8; relinquitur, I, 9, 19, 4; *Pher.* 67;
al. ad ipsam Colchidem venit, *ibid.* § 7; tum Zeten et
Calain interficit, III, 15, 2; 2, *Aeus.* 24; ab Omphale
discedens Ilium expugnat, II, 6, 4, 1; *Pher.* 35; *Hell.*
136; Telamoni socio Hesioneem dat (*Hell.* 138), huic
Podarceen fratrem condonat, *ibid.* § 5 sq.; ei inde re-
duci tempestas a Junone immittitur, II, 7, 1, 1; ad Con
appellit, eam capit, Eurypylum necat, *ibid.* § 2, *Pher.*
35; vulneratus a Jove servatur, *ibid.*; Augeam adori-
tur, II, 7, 2, 1; a Molionidis victus, *Pher.* 36; cedit,
postea vincit, ab Epeis adjuvatur, *Hec.* 348; Molionidas
interficit, *Pher.* 36; Augeam necat; Phyleo Elidem
dat, *Ap. l. l.* § 2 sqq.; Olympios instituit, *ibid.* § 6; Pelopi
et XII diis aras struit, *ibid.*; Pylum capit, II, 7, 3, 1;
Neleum cum filiis necat praeter Nestorem, *ibid.*; Plu-
toneen vulnerat, *ibid.*; Lacedaemonem expugnat, *ibid.*
§ 2; Hippocoontem cum filiis necat, Tyndareo regnum
dat, *ibid.* § 5; Augen comprimit, II, 7, 4, 1; *Hec.* 345;
de Dejanira cum Acheloo hujus patre certat, eum vincit,
II, 7, 5, 1; I, 8, 1; Dejaniram ducit, *ibid.*; accipit
cornu Amalthaeae, *ibid.* § 2; Thesprotos debellat, Ephy-
ram capit, II, 7, 6, 1; Astyocheen comprimit, *ibid.*; de
Thespiadibus disponit, *ibid.* § 2; *Ephor.* 8; Eunomum
(Archiam vel Cheriam, *Hell.* 3.) interimit, *ibid.* § 3;
Trachinem abit exsulatum, *ibid.* § 4; Euenum trans-
iens, Dejanirae injuriam inferentem Nessum transfigit,
ibid. § 5 sq.; Thiodamantis bovem devorat, II, 7, 7, 1;
a Ceyce excipitur, Dryopes debellat, Laogoram interfi-
cit, *ibid.* § 2; cum Egimio Lapithas adortus, interi-
mit, *ibid.* § 3; *Ephor.* 10; nec non Cycnum et Amynto-
rem, *ibid.* § 5, 6; Oechaliam, Arcadibus sociis, capit,
ibid. § 7; *Pher.* 34; Iolen abducit; Jovi sacrum parans,
vestem Trachine afferendam curat, *ibid.* § 9; hanc
Dejanira Nessi sanguine inungit; ea induta Herculis
corpus contabescit, *ibid.* § 10 sq.; Lieham interficit,
ibid. § 11; in Oeta se comburit, telis Porantem donat
(quibus subinde a Philoctete vulneratur Paris, III, 12,
6, 3), in eolum vectus, Heben ducit, *ibid.* § 13 sqq.;
ejus progenies ex Hebe, *ibid.* § 15; e Megara, II, 4, 11,
6; II, 7, 8, 9; *Pher.* 30; ex Auge, II, 7, 4, 1; II, 7, 8,
12; ex Astyoche, II, 7, 6, 1; II, 7, 8, 12; ex Thespii
filiabus, II, 7, 8; ex Omphale, II, 7, 8, 10; Chalciope,
II, 7, 8, 11; Epicaste, II, 7, 8, 11; Parthenope, II, 7, 8,
12; ex Iphinoe, Antari uxore, *Pher.* 33 e; Astydamia et

Antoonoe, II, 7, 8, 12; ejus amasius Abderita, *Hell.*
98; ei Καλλωνίω aram extruit Telamon, II, 6, 4, 4;
Alcides vocatur a Pythia, II, 4, 12, 2; ei arma dantur
II, 4, 11, 9; de ejus arte, *Ap. fr.* 72; in foro Theba-
rum habitabat, *Pher.* 39; Herculis ara in Sacro Pro-
montorio in extrema Hispania, *Ephor.* 41; Hercules
quarta mensis die natus est, ad deos migravit, *Philoch.*
177; Herculi parassiti electi sunt, *Clitod.* 11.
Hermæorum origo, *Xanth.* 9.
Hermæum Coronae in Boeotia locus, *Ephor.* 153.
Hermione, Menelai ex Helena f., III, 11, 1; *Pher.* 98.
Hermionenses Cereri Proserpinae raptum indicant, I, 5,
1, 1.
Hermippus, Cyzicenus, pæanas composuit, *Philoch.* 145.
Hermocles pæanas composuit, *Philoch.* 145.
Hermocopidae, *Philoch.* 110, 111.
Hermocratis oratio pro pace in conventu Gelorum et Ca-
marinensium, *Tim.* 97.
Hermonassa, urbs Asiae, *Hec.* 197; *Theop.* 308.
Ἑρμού Ἡερίων, locus prope Cymas, *Ephor.* 131.
Hermus, Aegypti e Caliaude f., Cleopatras sponsus, II, 1,
5, 7.
Herophila Sibylla Ephesia, a Cyro advocata, *Xanth.* 19,
p. 41.
Herostratus templum Dianae Ephesiae incendit, *Tim.* 137.
Herse, Cecropis ex Agraulo f., III, 14, 2, 1; Cephalis ex
Mercurio mater, III, 14, 3, 1; ei pompa ducitur, *Ister*
17.
Herse, Danaï conjux, II, 1, 5, 9.
Hesiodus, Dii filius, *Hell.* 6; ab Orpheo originem ducit,
Hell. 5; nepos Homeri et coævus, *Ephor.* 164.
Hesione, conjux Nauplii nonnullis dicitur, II, 1, 5, 14.
Hesione, Laomedontis ex Strymo al. Placia f., III, 12, 3,
11; celo exposita, ab Hercule liberatur, II, 5, 9, 11;
Hell. 136; Telamoni datur præmium ab Hercule, II, 6,
4, 5; *Hell.* 138; ei nubis, III, 12, 7, 3; Podarceen fra-
trem redimit, II, 6, 4, 6.
Hesione, Oceani f., e Deucalione parit Prometheus,
Aeus. 7.
Hesperides, Atlantis filiae, *Pher.* 33 a; Jovis e Themide f.,
Pher. 33 b (ubi *Hesperides cum Nymphis ad Erida-
num confunduntur*); poma aurea cum dracone custo-
diunt, a Jove olim Junoni donata, II, 5, 11, 2; ea ab
Hercule erepta ad Eurystheum veniunt; a quo Minervae
data, ad priorem locum referuntur, II, 5, 11, 17.
Hestia, Hesperidum una, II, 5, 11, 2.
Hestiaea, urbs, a pulsus Thebanis conditur, III, 7, 3, 4,
Ephor. 69.
Hestiaotis, *Hell.* 28.
Hesychia, Thespii f., Oestreblis ex Hercule mater, II,
7, 8, 6.
Hesychidarum familia, *Ap. fr.* 9.
Hicetaon, Laomedontis ex Strymo al. Placia f., III, 12,
3, 11.
Hieraphe, insula Libya, *Hec.* 317.
Hierax Mercurium, Io abducturum, prodit, II, 1, 3, 4.
Hierax, Amphipolitarum legatus Athenas missus, *Theop.*
47.
Hiero, pater Dinomenis, *Phil.* 45; frater Polyzeli, *Tim.*
86; Cereris et Liberae sacerdos erat, *Tim.* 91; ejus
contra Polyzelum fratrem invidia, bellum contra The-
ronem, *Tim.* 90; ab Architele Corinthio aurum emit,
Theop. 219.
Hieromnæ, sacri mensis dies, *Philoch.* 176.
Hieromnæne, Simoentis f., Assaraci conjux, III, 12, 2, 4.
Hieromnemones qui dicti sint, *Theop.* 187.
Hieronimus Megalopolitanus, Macedonum partibus ad-
dictus, *Theop.* 256.

- Hicronymus, Atheniensium prætor, *Ephor.* 135.
 Hierophantarum familia, *Hell.* 70.
 Hilaira, Leucippi e Philodice f., a Dioscuris rapitur, III, 10, 3, 6.
 Himera, urbs Siciliæ, *Hec.* 49.
 Himeræi quot Carthaginensium interfecerint, *Ephor.* 123.
 Himilco; copiarum numerus quas in Siciliam trajecit, *Ephor.* 132.
 Hippalmus, Penelei pater, I, 9, 16, 8.
 Hipparchi, Pisistrati f., uxor Phye, *Clitod.* 24.
 Hipparchus, Charmi f., Pisistrati propinquus, primus ostracismo eiectionis, *Androt.* 5.
 Hipparinus, Dionysii super. fil., homo ebriosus et tyrannicus, *Theop.* 204.
 Hipparinus, filius Dionis ab Timæo Areteus dicitur, *Tim.* 129.
 Hippasus, Ceycis f., Herculis adversus Eurytum socius perit, II, 7, 7, 8.
 Hippeus, Herculis e Phoride f., II, 7, 8, 1.
 Hippia urbs, eadem quæ Phalanna, *Hec.* 113, 333.
 Hippias filiam Charmi in matrimonium sumpsit, *Clitod.* 24.
 Hippoclidus Miltiadis filius, *Pher.* 20.
 Hippocoon, Oebali e Balia f., Lacedæmonis R., III, 10, 4, 5; ejus liberi, III, 10, 5, 1; hi, Nelei contra Herculem socii, Licymni interfectores, II, 7, 3, 5; Icarionem et Tyndareum Lacedæmone pellunt, III, 10, 5, 1; ab Hercule occiduntur cum patre, *ibid.* § 3.
 Hippocoontidæ. Vide Hippocoon.
 Hippocorystes, Ægypti ex Hephestina f., Hyperiptes sponsus, II, 1, 5, 9.
 Hippocorystes, Hippocoontis f., III, 10, 5, 1; ab Hercule trucidatur, II, 7, 3, 5; III, 10, 5, 2.
 Hippocrate, Thespii f., Hippozygi ex Hercule mater, II, 7, 8, 7.
 Hippocrates, Geloorum tyrannus, Syracusanos ad Helorum fluvium devicit, *Tim.* 85; Camarinam pro redditis Geloni captivis acceptam restauravit, *Phil.* 17.
 Hippodamas, Acheloi e Perimede f., I, 7, 3, 5; Eurytes pater, I, 7, 10, 2.
 Hippodamas, Priami f., III, 12, 5, 13.
 Hippodamia, Oenomei f., II, 4, 2, 1; *Hell.* 42; *Pher.* 93.
 Hippodamiæ duæ memorantur Danaï filie, altera Istri, altera Diocorystis sponsa; (e quibus alterum nomen in Cleodamia vel Philodamia mutandum) II, 1, 5, 4.
 Hippodice, Danaï ex Herse f., ejus sponsus Idas, II, 1, 5, 9.
 Hippodromus, Herculis ex Anthippe f., II, 7, 8, 3.
 Hippolyta, Amazo, cum Theseo fœdus facit, *Clitod.* 5; inter ejus uxores, *Pher.* 109; *Ister* 14.
 Hippolyte, Amazonum R. balneum Martis habet; ab Hercule occisa eo spoliatur, II, 5, 9.
 Hippolytus, Ægypti ex Arabia f., Rhodes sponsus, II, 1, 5, 4.
 Hippolytus, Gigas, a Mercurio cæditur, I, 6, 2, 5.
 Hippolytus, Deiphobi pater, II, 6, 2, 4.
 Hippolytes, Thesei f., ab Æsculapio in vitam restitutus dicitur, III, 10, 3, 12.
 Hippomedon, Aristomachi al. Talai f., Argivus unus VII ducum adversus Thebas, III, 6, 3, 2; ab Ismaro trucidatur, III, 6, 8, 2.
 Hippomedusa, Danaï f., Alcmænoris sponsa, II, 1, 5, 4.
 Hippomenes, Onchestius, Megarei pater, III, 7, 8, 1.
 Hippomenes, Megarei f., nonnullis dicitur Atalantem duxisse, III, 9, 2, 8.
 Hipponesus, urbs Carie, *Hec.* 231.
 Hipponiates sinus ab Antiocho nominatur Napetinus, *Ant.* 6.
 Hipponoe, Nereis, I, 2, 7.
 Hipponome, Menœcei f., uxor Alcæi, II, 4, 5, 3.
 Hipponous, Capanei pater, III, 6, 3, 2; et Peribœæ, quam Oeneo interficiendam mittit, I, 8, 4.
 Hippopotami descriptio, *Hec.* 293.
 Hippostratus, Peribœam corrupisse fertur, I, 8, 4.
 Hippotes, Phylantis f., Heraclida, ob cæsum valentem Apollinis jussu exulatum abijt, II, 8, 3, 2.
 Hippothoe, Mestoris e Lysidice f., Taphii e Neptuno mater, II, 4, 5, 4.
 Hippothoe, Nereis, I, 2, 7.
 Hippothoe, Pelie f., I, 9, 10.
 Hippothoon, Neptuni et Alopæ f., *Hell.* 68.
 Hippothoontis tribus, *Hell.* 68.
 Hippothous, Ægypti ex Arabia f., Gorges sponsus, II, 1, 5, 4.
 Hippothous, Hippocoontis f., III, 10, 5, 1; ab Hercule trucidatur, *ibid.* et II, 7, 3, 5.
 Hippothous, Priami f., III, 12, 5, 13.
 Hippotus, Herculis e Pylo f., II, 7, 8, 3.
 Hippozygus, Herculis ex Hippocrate f., II, 7, 8, 7.
 Hippus, insula, *Theop.* 220.
 Histieenses ex Eubœa in Macedoniam migrant, *Theop.* 164.
 Homeri genus, *Hell.* 6; *Ephor.* 164; patria, *Philoch.* 54, c; atlas, *Philoch.* 52, 53, 54; *Theop.* 221, 6; *Ephor.* 164; *Ap. fr.* 74; Homerus remotiorum regionum admodum ignarus, *Ap. fr.* 159, 160; quomodo homonyma distinguat, *Ap. fr.* 170; helluonem se ostendit, *Tim.* 71; Ephori crisin in versum Homeri, *Ephor.* 87.
 Homeridæ in Chio ins., *Acus.* 31; *Hell.* 55.
 Homines a Græcis in bellum exeuntibus sacrificari soliti, *Phyl.* 63.
 Homolippus, Herculis e Xanthide f., II, 7, 8, 4.
 Homoloides, Thebarum portæ, III, 6, 6, 1.
 Homolus, mons Thessaliæ, *Ephor.* 71.
 Hopes, Metæ pater, III, 15, 6, 2; *Phanod.* 3 a.
 Hopless, Lycaonis f., III, 8, 1, 3.
 Hora, Niobæ f., *Pher.* 102 b.
 Horæ, Jovis filie, I, 3, 1, 2; sacrificia et preces, quas Horis faciunt Athenienses, *Philoch.* 171.
 Horus, Lycaonis f., III, 8, 1, 3.
 «Hunc Corycæus auscultavit» Proverb. *Ephor.* 36.
 Hyacinthides, Erechthei filie pro patria immolatæ, *Phan.* 3.
 Hyacinthus collis, in quo Erechthei filie pro patria immolatæ sunt, *Phan.* 3.
 Hyacinthus, Spartanus, Athenas migrat, III, 15, 8, 6; ejus filie, Hyacinthides, ad Geraesti tumulum mactantur, *ibid.* § 5.
 Hyacinthus, Pieri et Clius, I, 3, 3, 1; al. Amyclæ et Diomedes f., III, 10, 3, 3; a Thamyri amatur, I, 3, 3, 1; et ab Apolline, qui cum imprudens disco interfuit, *ibid.* § 2.
 Hyades unde ortæ? III, 4, 3, 2.
 Hyades, Atlantis ex Æthra filie, *Tim.* 25; *Hell.* 56, Nymphæ Dodonææ Bacchi nutrices, septem numero; eas Lycurgo persequitur, Jupiter inter sidera collocat, *Pher.* 46.
 Hyamitis, urbs Messeniæ, *Ephor.* 20.
 Hyantes in Bœotia, *Ap. fr.* 156.
 Hyas, Atlantis filius, *Tim.* 25.
 Hyasis, insula Æthiopum, *Hec.* 267.
 Hybele, urbs circa Carthaginem, *Hec.* 308.
 Hybla in Scytharum regione, *Ephor.* 78.
 Hyblæ, antiquum nomen Megarorum civitatis, *Ephor.* 52.

- Hyblae plures sunt urbes Siciliae, quarum una Tiella (*Styella*?) nominatur, *Phil.* 22.
 Hyblaei, Hyblae Gereatidis incolae, ostentorum et somniorum interpretes, deorum cultu insignes, *Phil.* 49.
 Hyccarum, castellum Siciliae, *Phil.* 5; *Tim.* 107; *Ap. fr.* 53.
 Hydra, ab Hercule necatur, II, 5, 2, 6; *Hec.* 347.
 Hydra, insula prope Carthaginem, *Ephor.* 96.
 Hydreia, insula juxta Troezenem, *Hec.* 97.
 Hydrus, castellum, *Theop.* 210.
 Hyes, Bacchi epitheton, *Clitod.* 21.
 Hyes vocatur Semele, *Pher.* 46.
 Hyius, mulier Aegyptia, prima sedens texere cepit, *Ephor.* 70.
 Hylaeus, Centaurus, ab Atalante confoditur, III, 9, 2, 3.
 Hylas, Thiodamantis f., Argonauta, ab Hercule amatur, a Nymphis in Mysia rapitur, I, 9, 19; *Hell.* 39.
 Hyleus, ab apro Calydonio necatur, I, 8, 2, 6.
 Hyllei, gens Illyrica, *Ap. fr.* 119; quindecim urbes habitant in Chersoneso Hyllica, *Tim.* 42.
 Hyllus, Herculis e Dejanira f., II, 7, 8, 8; *Tim.* 42; ab Agimio adoptatus, *Ephor.* 10; a patre Iolen ducere jubetur, II, 7, 7, 13; *Pher.* 34; Eurystheum necat, II, 8, 1, 4; Athenis Thebas recedit, *Pher.* 39; Iolen ducit, II, 8, 2, 4; Cleodatis pater, *Theop.* 30; oraculo interrogato, reditum in Peloponnesum tentat, *ibid.*; *Ephor.* 11.
 Hymenaeus, ab Esculapio in vitam restitutus dicitur, III, 10, 3, 12.
 Hymenaeus, pater Tantali et Ascali, *Xanth.* 23.
 Hyope, urbs Matienorum in Asia, *Hec.* 189.
 Hyops, urbs Iberiae, *Hec.* 16.
 Hyperbius, Aegypti ex Hephaestina f., Celaeo sponsam habet, II, 1, 5, 9.
 Hyperbolus, Chremetis filius, *Theop.* 102; Atheniensis, demagogus, ostracismo eiectionis, *Androt.* 48; in Samo moritur, *Theop.* 103.
 Hyperborei, I, 4, 5; Titanici generis sunt, *Hec.* (*Abderita*) 373; Atlantis accolae, II, 5, 11, 13; ultra Rhipaeos montes habitant, *Hell.* 96; eorum mores, *ibid.*
 Hyperenor, Neptuni ex Alecyone f., III, 10, 1, 3.
 Hyperenor, quinque Spartorum superstitem unus, II, 4, 1, 7; *Hell.* 2; *Pher.* 2.
 Hyperes, Melanis ex Euryclea f., *Pher.* 55.
 Hyperesia, urbs Achaiae, *Theop.* 314.
 Hyperia fons, *Pher.* 55.
 Hyperion, Caeli f., inter Titanes, I, 1, 3; ejus e Thia progenies, I, 2, 2, 3.
 Hyperion, Priami f., III, 12, 5, 13.
 Hyperipte, Danae e Crino f., Hippocorystis sponsa, II, 1, 5, 9.
 Hyperlaus, Melanis f., a Tydeo necatur, I, 8, 4, 3.
 Hypermnestra, Danae ex Elephantide f., Lynceum sponsum servat, II, 1, 5, 2; ei nubit, *ibid.* 10.
 Hypermnestra, Thestii f., I, 7, 10, 1.
 Hyperochus, Priami f., III, 12, 5, 13.
 Hyperochus, Eurypyli pater, *Acus.* 27.
 Hyphanteum in Boeotia, *Theop.* 264.
 Hypseus, Penei f., *Pher.* 9; Themistus pater, I, 9, 2, 3.
 Hypsicori vel Ipsicuri, gens Liguria, *Theop.* 221 a.
 Hypsipyle, Lemnia, sola e Lemniis mulieribus, mares trucidantibus, Thoanti patri parcat; cum Iasone congregatur, I, 9, 17, 2; a Lemniis vendita, Lycurgo serviens, Ophelti nutrit, III, 6, 4, 1; VII ducibus fontem monstrat, *ibid.* § 3.
 Hypsistae, Thebarum portae, III, 6, 6, 1.
 Hyrcanum mare, *Hec.* 172.
 Hyria, urbs Beotiae, III, 5, 5, 3; *Theop.* 237.
 Hyrieus, Neptuni ex Alecyone f., *Hell.* 56; III, 10, 1, 3; ejus e Clonia Nympha progenies, *ibid.* § 4.
 Hyrminus fl. in Sicilia, *Phil.* 8.
 Hynetho, Temeni f., Deiphontis uxor, a patre nimium dilecta, invidiam fratrum excitat, cum marito regnum Argolidis obtinet, II, 8, 5, 3 *sqq.*
 Hyrtacus, Arisben, antea Priami uxorem, ducit, III, 12, 5, 3.
 Hysia, oppidum Arcadiae, *Pher.* 1.
 Hysiris a sacerdotibus nominatur Osiris, *Hell.* 154.
 Hythnithae, gens prope Liburnos, *Hec.* 63.
- I.
- Iaethia, urbs Siciliae, *Phil.* 9.
 Ialemus, threnus, *Ap. fr.* 37.
 Ialmenus, Martis f., Argonauta, I, 9, 16, 8; Helenae proocus, III, 10, 8, 2.
 Iamae, gens Scythica, *Hec.* 167.
 Iambe, vetula, I, 5, 1, 3.
 Ianxuatis, oppidum Libyae, *Hec.* 320.
 Iaones et Iones distinguendi, *Androt.* 38.
 Iapetus, Caeli f., inter Titanes, I, 1, 3; ejus ex Asia progenies, I, 2, 3.
 Iapyges Ausones Italia pellunt, *Hell.* 53; Crotonis regionem habitabant, *Ephor.* 48.
 Iapygia, duae urbes, altera in Italia, altera in Illycia, *Hec.* 54, 65.
 Iardanas, fluvius Peloponnesi, *Pher.* 87.
 Iardanus, Omphales pater, II, 6, 3, 1.
 Iasion s. Iasius, Jovis ex Electra f., III, 12, 1, 1; *Hell.* 58, 129; Cereri vim illaturus perit, *ibid.*
 Iason, Aesonis ex Alcimedea, *Pher.* 59; Aesonis e Polymede f., habitat Iolcum, I, 9, 16, 1; Chironi a matre traditur, tutorem habet Peliam, *Pher.* 59; apri Calydonii venator, I, 8, 1, 4; *μονοσπονδάλος* ad Peleum venit, *Pher.* 60; a Pelia ad aureum vellus petendum mittitur, I, 9, 16, 5; ejus in expeditione socii, *ibid.* § 8; horum (Argonautarum) dux ille, I, 9, 17, 1 (de itinere V. Argonautarum); ad Aetern venit, aureum vellus poseit, I, 9, 23, 3; a Medea adjutus, quam in Graciam se ducturum promittit, *ibid.* § 8; boves aripedes jungit, draconinos dentes serit et viros inde ortos dolo necat, *ibid.* § 10; *Pher.* 71, 72; vellus clam aufert, *ibid.* § 13; Medeam ducit, I, 9, 25, 5; cum ea in Thesprotia versatur, *Ap. fr.* 170; in patriam reversus, Argo Neptuno consecrat, I, 9, 27, 3; a Medea juventuti restituitur, *Pher.* 74; parentum caedem ultus, Iolco pellitur, I, 9, 28, 1; Corinthum abit, *Apoll. l. l.*; *Hell.* 34; Glaucen ducit, *ibid.* § 2; cum Peleo Iolcum expugnat, III, 13, 7; *Pher.* 18; de ejus progenie e Medea, I, 9, 28, 3; *Ap. fr.* 170; *Hell.* 30; ex Hypsipyle, I, 9, 17, 2.
 Iason Phraeus a septem adolescentibus interfectus, *Eph.* 144.
 Iasus, Argi f., Agenoris pater, II, 1, 2, 2.
 Iasus, Argi Panoptae ex Ismene f., Ius pater, II, 1, 3, 1.
 Iasus et Pelasgus, Triopae filii, post mortem patris regnum dividerunt, *Hell.* 37.
 Iasus, Lycurgi e Cleophile f., Atalantae e Clymene pater, III, 9, 2, 1 *sqq.*
 Iasus, pater Amphionis, *Pher.* 56.
 Iaxamatæ Scythar, *Ephor.* 78.
 Iber, fluvius Iberiae, *Ap. fr.* 111.
 Iberes, primi barbarorum Siciliam inhabitaverunt, *Ephor.* 51; Iberorum migrationes, *Ap. fr.* 123, 161; eorum frugalitas, *Phyl.* 13.
 Iberia ab Ihere fluvio nominata, *Ap. fr.* 111; Hispaniae civitas, *Ephor.* 39; ejus gentes et urbes, *Hec.* 2—8.
 Ihylla, urbs Tartessi, *Hec.* 5.

- Icaria, ins. olim Doliche, ab Icaro nomen accipit, II, 6, 3, 4.
- Icarius, Perieris e Gorgophone f., al. Perieris nepos; OEbali e Batia f., III, 10, 3, 4; III, 10, 4, 5; I, 9, 5; OEbali ex Asterodia f., *Pher.* 90; in Acarnania regnat, *Ephor.* 57; cum Tyndareo fratre Lacedamone pulsus, Herculis ope redux fit, III, 10, 5, 1; ejus e Peribœa Nympha progenies, III, 10, 6, 1; Penelopen Ulyssi dat, III, 10, 9, 3.
- Icarius (Atheniensis) Bacchum hospitio excipit, a quo vinum faciendi artem edoctus, ea rusticis ab eo communicata perit, III, 14, 7, 3; Erigones pater, *ibid.* § 4.
- Icarus, in Doliche ins. ab Hercule sepelitur, II, 6, 3, 4.
- Ichthys Atergatis filius, ejus mors, *Xanth.* 11.
- Ida, mater Dactylorum, *Pher.* 7.
- Ida mons; ex eo defluit Scamander, *Hell.* 132; III, 12, 5, 7; III, 12, 6, 3.
- Idaea, Dardani f., Phinei conjux privignis insidiatur, III, 15, 3, 2.
- Idaea, Nympha, Teucris e Scamandro fl. mater, III, 12, 1, 4.
- Idanthuras, Scytharum rex, Dario bellum paranti symbolum mittit, *Pher.* 113.
- Idas, Aegypti f., Hippodices sponsus, II, 1, 5, 9.
- Idas, Apharei ex Arene al. Neptuni f., III, 12, 3, 5; *Pher.* 65; Marpessam rapit, I, 7, 8; de qua cum Apolline certat, I, 7, 9; pater Cleopatras, I, 8, 2, 5; apri Calydonii venator, I, 8, 2, 4; Argonauta, I, 9, 16, 8; cum Dioscuris prædam agit ex Arcadia, III, 11, 2, 3; ob fraudem Jovis fulmine sternitur, *ibid.* § 6.
- Idæ, Nympha, Melissei f. Jovis nutrix, I, 2, 6.
- Idmon, Aegypti e Gorgone f., Pylarges sponsus, II, 1, 5, 8.
- Idmon, Apollinis ex Asteria f., e Laothoe pater Thestoris, vates, Argonauta apud Mariandynos perit, I, 9, 23, 1; *Pher.* 70.
- Idomene, Pheretis, al. Abantis f., Amythaonis uxor, I, 9, 11, 2; II, 2, 4.
- Idomeneus, Deucalionis f., III, 3, 1, 1.
- Idomeneus, Priami f., III, 12, 5, 13.
- Idmonis, Euclei f., *Hell.* 6.
- Idyia, Oceani f., Aetæ conjux, I, 9, 23, 6.
- Idyrus, urbs et fluvius Pamphyliae, *Hec.* 246.
- Ietæ, castellum Siciliæ, *Phil.* 26.
- Haira. Vide Hilaira.
- Ilaraugatae, populus Iberiæ (iidem sine dubio qui ab aliis nominantur Ilurgetæ, Ilercaones, Ilargetes, Ilercaonenses, Ilurgaconenses), *Hec.* 14.
- Iliaca regio, III, 12, 3, 10.
- Iissus fl. Atticæ, III, 15, 2, 1.
- Iithyia, Jovis ex Junone f., I, 3, 1, 1; matris jussu Herculis et Eurysthei natales regit, II, 4, 4, 9.
- Ilium, ab Ilo conditur, III, 12, 3, 3; ab Hercule capitur, III, 12, 5, 1; quonam die capta sit, *Ephor.* 9 a.
- Illus, Mermeri f., in Thesprotia regnat, *Ap. fr.* 170.
- Illyriorum mores, *Theop.* 41.
- Illyris, regio, II, 1, 3, 5; ab Encheliensibus subacta Cadmo paret, III, 5, 4, 1.
- Illyrius, Cadmi ex Harmonia f., III, 5, 4, 1.
- Ilus, Dardani ex Batia f., sine liberis obit, III, 12, 2, 1.
- Ilus II, Trois e Calirrhoe f., Themidis pater, III, 12, 2, 2; Ilium condit in Ates colle, Palladium reperit, templum in hujus honorem extruit; Laomedontis ex Eurydice pater, III, 12, 3.
- Imber piscium, ranarum et tritici, *Phyl.* 4.
- Imbrus, Aegypti e Caliande f., Evippes sponsus, II, 1, 5, 7.
- Imeusimus, Icarii e Peribœa f., III, 10, 6, 1.
- Impbes, populus Thessaliæ, *Hec.* 114.
- Impudentia dea Athenis colebatur, *Ister* 15.
- Inachus, Oceani e Tethye f., III, 1, 1, 2; *Acus.* 11; rex Argolidis, *Acus.* 13; ejus e Melia liberi, *ibid.* § 3; *Acus.* 11; pater Ius, II, 1, 3, 1; Philodices, III, 10, 3, 6; Neptuno exosus quare? II, 1, 4, 9; pro Ione ab Aegypti rege taurum accipit, *Ephor.* 79.
- Inachus fl. Argolidis; unde dictus? II, 1, 1, 2.
- Inachus fluvius in Acarnania ab Argivo nominatus, *Ephor.* 28; *Hec.* 70, 72.
- Indara, Sicanorum urbs, *Theop.* 251.
- India, III, 5, 2, 1.
- Indi quam terræ partem habitent, *Ephor.* 38; bella gerunt cum Medo, I, 9, 28, 5.
- Indica radix, quæ viros ea unctos non erigere facit, *Phyl.* 37.
- Indus, fluvius Asiae, *Hec.* 174.
- Ino, Cadmi ex Harmonia f., Athamantis uxor, III, 4, 2, 4; insidiatur privignis, I, 9, 1, 2; educat Bacchum, III, 4, 3, 5; a Junone in furorem coniecta, cum Melicerte in mare se precipitat, *ibid.* § 6; dea marina facta Leucothea dicitur, *ibid.* § 7.
- Inulke beatorum, *Pher.* 39; III, 10, 1, 3.
- Io, Iasi al. Inachi al. Pirenis f., [*Acus.* 18] al. Promethei f., [*Ister* 19]; a Jove in vaccam mutata, II, 1, 3, 2; Junoni datur, *ibid.* § 3; eam Mercurius rapit, ab Argi custodia deliberat, *ibid.* § 5; a Phœnicibus rapta in Aegyptum transducitur, *Ephor.* 79; post multos errores in Aegyptum venit, *Apoll. ibid.* § 6; ibi, forma recepta, Epaphum gignit, *ibid.*; Telegono nubit; Isis dicitur Aegyptiis, *ibid.* § 8.
- Iobas, Herculis e Certhe f., II, 7, 8, 1.
- Iobates, Lyciæ R., II, 2, 1, 3; Bellerophontem contra Chimaeram misit, II, 3, 1, 4; Solymos, Amazones et Lycios adoriri jubet; quibus victis ei filiam cum regno tradit, II, 3, 2, 2 sq.
- Iocaste s. Epicaste, Menœcei f., Laii conjux, III, 5, 7, 1; Oedipo filio ignara nubit, III, 5, 8, 8; *Pher.* 48; comperto incesto se suspendit, III, 5, 9, 1.
- Iocasta, Oedipi ex Eurygania f., *Pher.* 48.
- Iolaus, Iphicli ex Automedusa f., II, 4, 11, 7; Herculis auriga, II, 5, 2, 3; ejus contra Hydram Lernæam socius, *ibid.* § 5; *Hell.* 40; Megaram ducit, II, 6, 1, 1.
- Ioleus, conditur a Cretheo, I, 9, 11, 1; ibi Iason, I, 9, 16, 1; Acasti sedes, a Pelco, Iasone et Dioscuris capitur, III, 13, 7; *Pher.* 18.
- Iole, Euryti f., ab Hercule frustra petitur in matrimonium, II, 6, 1, 2; *Pher.* 34; OEchalia capta, ab eo captiva abducitur, II, 7, 7, 8; Hyllo nubit Hercule jubente, II, 8, 2, 4; II, 7, 7, 13.
- Ion, Xuthi f., Ionibus nomen dat, I, 7, 3, 2.
- Ion, Phisci filius [Loeri frater natu major?], *Hec.* 342.
- Ione, Nereis, I, 2, 7.
- Iones Androclo duce in Asiam migrant, *Pher.* 111; Carres et Leleges ex regione, quæ postea Ionia appellatur, ejiciunt, *Pher.* 111.
- Ionia urbibus frequentata, quo tempore, *Ap. fr.* 72.
- Ionicæ coloniæ in Asiam post Aolicam deductæ, *Pher.* 111.
- Ionicæ literæ, *Theop.* 168, 169.
- Ionium mare a quo nominatum, *Theop.* 140.
- Ionius sinus ab Io nomen habet, II, 1, 3, 5.
- Ionius, gente Illyrius, circa mare Ionium regnum habuit, *Theop.* 140.
- Iophossa eadem quæ Chalciopæ, *Pher.* 54; Aetæf., Phrixii uxor, mater Argi, *Acus.* 8.
- Iphianassa, Endymionis uxor, I, 7, 6.
- Iphianassa, Proeti f., II, 2, 2, 1; a Melampode sanatur ab insania, *ibid.* § 4 sq.; *Pher.* 24.
- Iphicles, Amphitryonis ex Alcmene f., II, 4, 8, 3; apri Calydonii venator, I, 8, 2, 4; uxores habet Automedu-

- sam et postea Creontis f., II, 4, 11, 7; Herculis adversus Lacedaemonem socius perit, II, 7, 3, 5; ejus liberi, II, 4, 11, 7.
- Iphiclus, Thestii f., I, 7, 10, 1; apri Calydonii venator, I, 8, 2, 4; Argonauta, I, 9, 16, 8; *Pher.* 64.
- Iphiclus, Phylaci f.; ejus infirmitati medetur Melampus, quem in custodia habuerat, I, 9, 12, 5 sq.; *Pher.* 75; huic boves pro mercede dat, *ibid.* § 7; pater Podarcis, *ibid.*; et Protesilai, I, 10, 8, 2.
- Iphicrates Dryn urbem in Thracia condidit, *Theop.* 175; ejus character et forma corporis, *Theop.* 118; in Thracia plurimum vixit, *Theop.* 117.
- Iphidamas una cum Busiride ab Hercule interfectus, *Pher.* 33.
- Iphigenia a Diana in ursam conversa, *Phanod.* 11.
- Iphimedia, Triopis f., Aloeis conjux, Oti et Ephialtis e Neptuno mater, I, 7, 4, 3.
- Iphimedes, Eurysthei f., bello adversus Athenienses perit, II, 8, 1, 3.
- Iphimeda, Danae f., Euchenoris sponsa, II, 1, 5, 4.
- Iphinoe, Praeti f., insanit, II, 2, 2, 8.
- Iphinoe, uxor Antaei, ex Hercule compressa Polemonem vel Palamonem parit, *Pher.* 33 c.
- Iphis, Alectoris f., Polynicem docet, quomodo Amphiarum secum ducere possit, III, 6, 6, 2; Eleocli pater, III, 6, 3, 4; Evadne, III, 7, 1, 5.
- Iphis, Thespii f., Celeustanoris ex Hercule mater, II, 7, 8, 4.
- Iphis, Penei filia, uxor Aeli, mater Salmonci, *Hell.* 10.
- Iphitus, a Copreo interficitur, II, 5, 1, 7.
- Iphitus, Euryti f., ab Hercule furente necatur, II, 6, 2, 1 sq.; *Pher.* 34.
- Iphitus, Nauboli f., Argonauta, I, 9, 16, 8.
- Iphitus Olympicum certamen instituit, *Ephor.* 15; ejus aetas, *Ap. fr.* 75.
- Ἰππάρχη, cibus Scythicus, *Theop.* 51.
- Ipsicuri, *vide* Hysicori.
- Irassa ad paludem Tritonidem; Antaei patria, *Pher.* 33 d.
- Irene, Jovis f., Horarum una, I, 3, 1, 2.
- Iris, Thaumantis f., I, 2, 6.
- Isaea, Agenoris e Damno f., uxor Aegypti, *Pher.* 110.
- Isanthus, rex Crobyzorum, *Phyl.* 19.
- Ischys, Elati f., cum Coronide consuescit, III, 10, 3, 8; *Acus.* 25; ab Apolline interfectus, *Pher.* 8.
- Isepus, gens Scythica, *Hec.* 158.
- Isis, nomen Cereris et Ius apud Aegyptios, II, 1, 3, 8.
- Ismarus, Astaci f., Thebanus, Hippomedontem trucidat, III, 6, 8, 2.
- Ismarus, Eumolpi f., ex Aethiopia cum patre fugit ad Teagyrium, hujus filiam ducit, ad Eleusinos fugit; inde redit, Thraciae R. Eleusiniis suppetias fert, III, 15, 4, 4 sq.
- Ismene fons, ad quem Ismenen occidit Tydeus, *Pher.* 48.
- Ismene, Asopi f., Argi conjux, II, 1, 3, 1.
- Ismene, Oedipi ex Iocaste, III, 5, 5, 8; ex Eurygania f., *Pher.* 48; a Tydeo occiditur, *ibid.*
- Ismenus, Amphionis e Niobe f., III, 5, 6, 1; ab Apolline conditur, *ibid.* § 4.
- Ismenus, Asopi ex Metope f., III, 12, 6, 5; fluvius, III, 6, 8, 6; ad eum pugnatur, *ibid.*
- Issedones, populus Scythicus, *Hec.* 168.
- Ister, Aegypti ex Arabia f., Hippodamiae sponsus, II, 1, 5, 4.
- Ister fluv., *Ephor.* 77, 78; *Theop.* 140.
- Isthmici ludi, a Sisyphe in honorem Melicertae instituti, III, 4, 3, 8; tertio celebrantur, II, 7, 2, 4; ab Eleis non frequentantur, *Pher.* 36.
- Istri, populus ad Ionicum sinum, *Hec.* 59.
- Isus, locus Boeotiae, *Ap. fr.* 155.
- Istrus, urbs Iapygiae, *Ephor.* 150.
- Itali, ab Italo rege denominati, *Ant.* 3.
- Italia unde dicta? II, 5, 10, 10; *Ant.* 4; *Hec.* 97; *Tim.* 12; prius nominata Brettia, *Ant.* 5; Oenotria, *Ant.* 6; ejus termini, *Ant.* 4, 6.
- Italus, rex Oenotrorum, *Ant.* 3, 7; vir probus ac sapiens, *Ant.* 4; multos populos subegit, *ibid.*; genere Oenotrus, *ibid.*
- Itea, demus Acamantidis tribus, *Androt.* 56.
- Ithaca ab Ithaco nominata, *Acus.* 30.
- Ithacus, Perelai f., cum Nerito fratre e Cephalonia migrat in Ithacam, *Acus.* 30.
- Ithome [?] in Arcadia, *Pher.* 34.
- Ithone, regio sub Haemo, *Hec.* 151.
- Itionia, urbs Thessaliae, *Hec.* 338.
- Itionia Minerva, unde dicta, *Hec.* 33.
- Itionus, urbs, II, 7, 7, 4.
- Itionus, pater Boeoti, *Hell.* 8.
- Itylus, Zelhi ex Aedone filius, a matre occiditur et deplo-ratur, *Pher.* 102.
- Itylus, Terei e Procne f., III, 14, 8, 3; patri a Philomela in mensa apponitur, *ibid.* § 5.
- Iulus, hymnus, *Ap. fr.* 37.
- Juno, Croni e Rhea f., a patre devoratur, I, 1, 5; profer-tur, I, 2, 1, 1; Jovi nubit, I, 3, 1, 1; ex eo liberi, *ib.*; Vulcanum extra concubitus edit, I, 3, 5; ei vinctae, quoniam Herculi, a Troja reduci, tempestatem immise-rat, II, 7, 1, 1; Vulcanus auxilium fert, I, 3, 5; Siden in Haden detrudit, I, 4, 3, 2; petitur a Porphyrione, I, 6, 2, 1; Argonautis favet, I, 9, 22, 5; I, 9, 25, 2; *Pher.* 60; Io persequitur et Epaphum ejus f. a Curetibus furandum curat, II, 1, 3, 2; ejus ἑόρτων a Proetibus contemptum, II, 2, 2, 2; Eurysthei et Herculis natales Ithiyam regere jubet, II, 4, 5, 9; Herculi puero duo serpentes immittit, II, 4, 8, 4; ei furorem injicit, II, 4, 12, 1; Amazones instigat, II, 5, 9, 7; Herculi tempestatem, *Pher.* 35; cancerum immittit, *Hell.* 40; Ge-ryonis boves, oestro injecto, dissipat, II, 5, 10, 12; Jovi poma aurea dat, II, 5, 11, 2; *conf.* *Pher.* 33 a; Seme-len perdit, III, 4, 3, 1 sq.; Inoni et Athamanti insaniam, *ibid.* § 6; Baccho furorem injicit, III, 5, 1, 1; ab Ixio-ne amatur, *Pher.* 103; Sphingem Thebanis mittit, III, 5, 8, 2; Tiresiam obsecrat, III, 6, 7, 7; Calisto perdit, III, 8, 2, 5; Acraea Corinthi colitur, I, 9, 28, 4; ad ejus sacra apud Coos servi non admittuntur, *Phyl.* 75.
- Jupiter, Croni e Rhea f., a matre in Cretam delatus, ibi clam educatur, I, 1, 2, 6; Crono et Titanibus bellum infert, I, 2, 1, 2; Cyclopum et Centimanorum liberato-rum ope Titanes vincit et iis in Tartarum dejectis Cen-timanos custodes dat, *ibid.* sq.; cum fratribus impe-rium partitur, *ibid.* § 4; auxilium fert Plutoni Pro-serpinam rapienti, I, 5, 1, 1; eam reddi jubet, I, 5, 3; Porphyrioni injicit cupidinem Junonis, I, 6, 2, 1; Gi-gantes debellat, *ibid.* § 5; cum Typhone varia fortuna pugnat; tandem Aetnam montem ei injicit, I, 6, 3; Prometheus Caucasum affligi jubet, I, 7, 1, 2; aeneum hominum genus perdit, I, 7, 2, 3; Deucalionem et Pyr-rham jaciendis super capita lapidibus homines gignere jubet, I, 7, 2, 6; tempestatem Argonautis immittit, I, 9, 24, 4; Sarpedoni diuturnam concedit vitam, III, 1, 2, 3; Cadmo Harmoniam dat uxorem, III, 4, 2, 2; Ti-resiae artem vaticinandi, III, 6, 7, 7; Amphiarao im-mortalitatem, III, 6, 8, 6; Milanionem et Atalantam in leones mutat, III, 9, 2, 7; Ganymedem in caelum tol-lit, III, 12, 2, 3; Aesculapium fulmine sternit, III, 10, 4, 1; Apollinem Admeto servire jubet, *ibid.*; *Pher.* 76;

- Salmoneum fulmine sternit, I, 9, 7; Lycaonidas, præter Nyctimum, III, 8, 1, 6; Idam, III, 11, 2, 6; Asopum, III, 12, 6, 6; Æginam rapit, *Pher.* 78; dat iudices certaminis inter Neptunum et Minervam, III, 14, 1, 5; de Adonide iudicium fert, III, 14, 4, 6; ejus uxores, pellices et liberi: Metin ducit, I, 2, 1, 1; eam gravidam devorat, I, 3, 6; ex ipsius capite oritur Minerva, *ibid.*; Junonem ducit, I, 3, 1, 1; ex ea liberi, *ibid.*; eam de celo suspendit, II, 7, 1, 1; Europam rapit, *Acus.* 20; *Hell.* 8; Ixionem lustrat, *Pher.* 103; Nymphas Dodonæas inter sidera collocat, *Pher.* 46; Troi pro Ganymede dat equos immortales, *Hell.* 136; Neptuno et Apollini jubet ut Laomedonti serviant, *Hell.* 136; liberi ex Themide, I, 3, 1, 2; *Pher.* 33; e Dione, ex Eurynome, e Styge, e Mnemosyne, I, 3, 1, 3 *sqq.*; Asteriam amat, I, 4, 1, 1; e Latona, I, 1, 1, 2; e Thymbride, I, 4, 1, 3; ex Elara, I, 4, 1, 4; *Pher.* 5; e Niobe, II, 1, 1, 7; III, 8, 1, 1; *Acus.* 11, 12; e Mæra, *Pher.* 79; ex Io, II, 1, 3, 6; e Danae, II, 4, 1, 3; *Hec.* 358; ex Alcmena, II, 4, 8, 3; *Pher.* 27; (e qua f. Herculem Mycenis R. destinat, sed a Junone fallitur, II, 4, 5, 9; illius certamen cum Apolline dirimit, II, 6, 2, 7); ex Europa, III, 1, 1, 5; e Cassiopea, III, 1, 2, 4; e Semele quam invitus perdit, III, 4, 3, 2 *sqq.*; infantem Junoni subducit, *ibid.* § 9; ob Semelen petitam Actæoni iratus, III, 4, 4, 2; Calirrhoen amat, et ei concedit, ut filii repente adolescent, III, 7, 6, 1; ex Antiope, III, 5, 5, 5; III, 10, 1, 1; *Pher.* 102; ex Atlantidibus, III, 10, 1, 4; *Hell.* 56; ex Callisto, quam in ursam mutat, III, 8, 2, 4; e Maia, III, 10, 2, 1; *Hell.* 56; [Mercurium artem vaticinandi docet, nuntium deorum facit], III, 10, 2, 10; e Taygete, III, 10, 3, 1; *Hell.* 56; e Leda, III, 10, 7, 1; [Dioscuros in colum recipit, III, 11, 2, 1]; ex Electra, III, 12, 1, 1; *Hell.* 56, 58; ex Eurynome, III, 12, 6, 5; ex Ægina, III, 12, 6, 7 [Æaco f. in Ægina insula homines e formicis procreat, *ibid.*]; e Torthebia, *Xanth.* 2; e Pyrrha, *Hell.* 10; e congressu cum Thetide abstinet, quare? III, 13, 5, 1; Jupiter: Atabyrius, III, 2, 1, 4; Cæneus, II, 7, 7, 9; pater Pirithoi, *Hell.* 74; Argi, *Pher.* 32; Patrous, II, 8, 4, 1; Soter, II, 5, 1, 2; *Phil.* 179, 18; Phyxius, I, 7, 2, 5; Dodonæus, *Ap. fr.* 1; ὁμολώτος, *Ister* 10; Hecaleus, *Philoch.* 27; Morius, *Ap. fr.* 34; καταιβάτης, *Ap. fr.* 34; ἱκέσιος, *Pher.* 114 a; Messapæus, *Theop.* 274; Jovis templum in Arcadia, *Theop.* 272; J vis Olympii statua, *Philoch.* 97; « Jovis Corinthus », *Ephor.* 17; *Demo* 9.
- Ixias, urbs OEnotrorum, *Hec.* 35.
- Ixibatae, gens ad Pontum, *Hec.* 166.
- Ixion, Æthonis vel Pisionis f., Eioneum, cujus filiam Diam uxorem ducere volebat, dolo interficit, quapropter insaniens a Jove tandem lustratur; *Pher.* 103; Junonis amore captus, *ibid.*; poenas ap. inferos luit, *ibid.*; Pirithoi pater, I, 8, 2, 4.
- L.
- Labdacus, Polydori e Nyctide f., Laii pater, III, 5, 5, 2; de finibus cum Pandione manum conserit, III, 14, 8, 2.
- Labyrinthus, Dædali opus, Minotauri habitaculum, III, 1, 4, 4; III, 15, 8, 9; *Philoch.* 38.
- Lacedæmon a Eurysthene et Procle in sex partes divisa, *Ephor.* 18.
- Lacedæmon, Jovis e Taygete f., *Hell.* 56; Laconicæ nomen dat; Amycke e Sparta pater, III, 10, 3, 1; et Eurycles, II, 2, 2, 1; *Pher.* 26.
- Lacedæmonii a Corso aurum emunt, *Theop.* 249; Eleis se adiungunt contra Philonem, *Ephor.* 15; eorum contra Messenios bellum, *Ephor.* 53; Cleandriden proscripserunt, Plistonactem multant, *Ephor.* 118; bellum indicunt Atheniensibus, *Ephor.* 119; Atticam invadentes sacris oleis parcunt, *Androt.* 45; *Philoch.* 102; inde a quo tempore patrios mores deseruerint, *Phyl.* 43.
- Lacæria, urbs Magnesiae, *Hell.* 23.
- Laches, Atheniensis, exercitus in Siciliam missi dux, *Philoch.* 104.
- Lacmon, promontorium Pindi, *Hec.* 70.
- Laco, i. q. Lacedæmonius, *Ap. fr.* 135.
- Laconica, regio, a Lacedæmone nomen accipit, III, 10, 3, 1; Hippocoonte caeso, ab Hercule Tyndareo traditur, III, 10, 5, 3; II, 7, 3, 5; ad Proctem et Eurystheum (Heraclidas) redit, II, 8, 4, 2 *sqq.*; ejus signum, II, 8, 5, 1.
- Laconistæ in choris quadratis canunt, *Tim.* 44.
- Lacratidas, ephorus, *Ephor.* 127.
- Lacratides archon, *Philoch.* 83.
- Lade, insula Æolidis, *Hec.* 226.
- Ladepsi, gens Bithyniæ, *Theop.* 18.
- Ladesta sive Ladestum, una ex insulis Liburnicis, *Theop.* 141.
- Ladon, fl., II, 5, 3, 2; Metopes pater, III, 12, 6, 5.
- Læa, urbs Cariae, *Hec.* 236.
- Laertes, Arcesii f., Argonauta, I, 9, 16, 8; pater Ulyssis, III, 10, 8, 2; Penelopen Ulyssi uxorem postulat, *Pher.* 90.
- Lais, meretrix ubi nata, ubi sepulta sit, *Tim.* 105, 106; Aristotelem Cyrenaicum amat, *Ister* 48.
- Lais, urbs Laconica, *Ephor.* 18.
- Laius, Labdaci f., III, 5, 5, 2; regno privatur, *ibid.*; Thebis ejicitur; in Peloponneso a Pelope exceptus Chrysippum, hujus filium, rapit, III, 5, 5, 11; post Amphionem Thebis regnat, III, 5, 7, 1; Iocasten ducit; oraculum de filio παρροχτόνῳ, *ibid.* § 2; natum exponit Oedipum, *ibid.*; ab eo necatur, a Damasistrato sepelitur, *ibid.* § 7; ejus certamina, III, 15, 7, 6; Laii præco Polyætus, *Pher.* 47 a.
- Laius, Typhonis filius, Agamestoris pater, *Pher.* 20.
- Lametini, urbs non procul a Crotone, *Hec.* 40.
- Lametus, fluvius Italiae, *Hec.* 40.
- Lamia, pellex Demetrii Polyorctæ, *Phyl.* 6.
- Lamippes, Niobæ f., *Pher.* 102 b.
- Lampadophoria, tria festa Attica, *Ister* 3.
- Lampo, Laomedontis ex Strymo al. Placia f., III, 12, 3, 11.
- Lamponium, urbs Troadis, *Hec.* 210.
- Lampsaceni cum Parianis de finibus contendunt, quantum soli per fallaciam illis ademerint, *Charon* 10; eorum terra antea Bebrycia nominata, *Charon* 7; eorum fons memorabilis, *Theop.* 287; eorum in Delphico templo donarium, *Theop.* 182.
- Lampsace, filia Mandronis, Bebrycum regis, *Charon* 6.
- Lampsacus, urbs Asiae min., *Hec.* 207; a Phocæensibus condita, *Ephor.* 93; unde nominata sit, *Charon* 6; a Lacedæmoniis capta, *Theop.* 8.
- Lampsus, Cadidri filius, *Ephor.* 35.
- Lampsus, pars Clazomenarum regionis, *Ephor.* 35.
- Lampus, Aegypti e Gorgone f., Ocypetes sponsus, II, 1, 5, 8.
- Lanomenes, Herculis ex Oria f., II, 7, 8, 3.
- Laodamas, Eteoclis f., Thebanorum contra Epigonos dux, necat Ægialeum, ab Alcmaëone interficitur, III, 7, 3, 2.
- Laodamia, Bellerophontis f., Homero dicitur Sarpedonis e Jove mater, III, 1, 1, 5.
- Laodamia, Orestis nutrix, ejus filius ab Ægistho occisus, *Pher.* 96.
- Laodice, Cinyræ a Melharne f., Elati conjux, III, 9, 1, 2; eadem Laogore, III, 14, 3, 4.

- Laodice, Nympha, Phoronei conjux, II, 1, 1, 5.
 Laodice, Priami ex Hecuba f., III, 12, 5, 10.
 Laodice, Antiochi Dei uxor, Danaen interficiendam curat, *Phyl.* 23.
 Laodocus (Ætolus) Apollinis a Phthia f., cum fratribus ab Ætolo trucidatur, I, 7, 6.
 Laodocus, Priami f., III, 12, 5, 13.
 Laodocus, exercitum VII ducum secutus, jaculo vincit in Nemeis, III, 6, 4, 5.
 Laogoras, Dryopum R. Lapitharum socius, ab Hercule caeditur, II, 7, 4.
 Laogore, Cinyræ e Methasme f.; ei Venus irascitur, III, 14, 3, 4. *Vide* Laodice.
 Λαοί, populi. *Vide Philoch.* 12.
 Laomedon, Herculis e Meline f., II, 7, 8, 2.
 Laomedon, Ili ex Eurydice f., III, 12, 3, 11; ejus ex Strymo al. Pavia progenies, *ibid.*; pretio pro muris extractis Apollini et Neptuno non soluto, pestem et diluvium Troadi parat, III, 5, 9, 11; ad quod tollendum Hesionei ceto proponit, qua ab Hercule liberata, promissos ei equos negat, *ibid.*; *Hell.* 136; ab eo trucidatur, II, 6, 4, 5; e Leucippe gignit Priamum, *Pher.* 99; pater Tithoni, *Hell.* 142.
 Laonytus, Oedipi ex Iocasta f. (Laii f., *Pher.* 50), a Minyis et Ergino occisus, *Pher.* 50.
 Laophonte, Pleuronis filia, Thespia uxor, mater Ledæ et Althææ, *Pher.* 29, I, 7, 7, 1.
 Laos, urbs Lucaniae, *Ap. fr.* 112.
 Laothoe, ex Idmone mater Thestoris, *Pher.* 70.
 Laothoes, Herculis ex Antide f., II, 7, 8, 4.
 Lape, i. q. Nape, *Hell.* 120.
 Lapithæ, Chironem Pelio monte pellunt, II, 5, 4, 5; ab Hercule caeduntur, II, 7, 7, 3.
 Lapithas, Diomedes pater, III, 10, 3, 3.
 Larissa, urbs in confinio Elæe et Dymæ, *Theop.* 289.
 Larissa, urbs Pelasgica in Thessalia, *Pher.* 26; ab Acrisio condita, *Hell.* 28.
 Larissa, in Argolide a Pelasgo condita, *Hell.* 37.
 Larissa, Pelasgi f., a quo urbs in Thessalia nominata, *Hell.* 29.
 Lateres aurei a Creso Apollini consecrati, *Theop.* 184.
 Laternæ cornæ, *Phil.* 15.
 Latmus, mons Cariae, idem quem Homerus Phthiron nominat, *Hec.* 227.
 Latona, Cæi e Phœbe f., I, 2, 2, 2; cum Jove congressa, a Junone circumagitur, in Delo Apollinem et Dianam parit, I, 4, 1, 1 *sqq.*; Apollinis et Dianæ iram in liberos Niobes, a qua spreta erat, excitat, III, 5, 6, 3; *Xanth.* 13; coram Jove pro Apolline deprecatur, III, 10, 4, 3; Neptuno pro Delo dat Calauriam, *Ephor.* 59.
 Laurus, Apollini sacra, *Philoch.* 203.
 Laus, fluvius Italiae, terminus Oenotriæ, *Ant.* 6.
 Leades, Astaci f., Thebanus, Eteoclem caedit, III, 6, 8, 2.
 Leanira, Amyclæ f., Arcadis uxor, III, 9, 1, 1.
 Learchus, Athamantis ex Ino f., I, 9, 1, 2; a patre furente necatur, I, 9, 2, 1; III, 4, 3, 6.
 Lebedus, urbs Ioniæ, *Hec.* 219.
 Leda, Thestii f., I, 7, 10, 1; *Pher.* 29; Tyndarei uxor, III, 10, 6, 2; ejus ex Jove et Tyndareo progenies, I, 10, 7, 1; Leda, Calydonia nominatur, *Hell.* 86.
 Λεία πέτρα in Attica, *Ister* 6.
 Leitus, Alectoris f., Argonauta, I, 9, 10, 8.
 Leitus, Penelei pater, II, 10, 8, 2.
 Leleges quam Ioniæ regionem olim tenuerint, *Pher.* 111; *Ephor.* 32.
 Lelex, Spartanus αὐτόθων, III, 10, 3, 2.
 Lemniæ, mulieres ob impietatem in Venerem, I, 9, 17; a viris desertæ, hos occidunt, Thoantem trucidant, Hypsipylum vendunt, III, 6, 4, 2.
 Lemnus, insula destituta viris, Hypsipylæ paret quum eo veniunt Argonautæ, I, 9, 17.
 Lemnus, nomen Magnæ Deæ, *Hec.* 102, cui virgines immolabant, *ibid.*
 Lemnus, insula juxta Thraciam, unde dicta? *Hec.* 102; a Thracibus (Sintibus) habitata, *Hell.* 112, 113; ibi ignis et armorum fabricatio inventa, *ibid.*
 Lenæa festum, *Ap. fr.* 58.
 Leo Nemæus, Typhonis progenies, II, 5, 1, 1.
 Leocorium in Ceramic, *Phanod.* 6.
 Leon, Lycaonis f., III, 8, 1, 3.
 Leonnatus, Alexandri M. amicus; venandi studiosus; ejus luxuria, *Phyl.* 41.
 Leonteus, Coroni f., Helenæ proci, III, 8, 2.
 Leontius Epicureus, pater Danaes, *Phyl.* 23.
 Leotychides, pater Chelonidis, uxoris Cleonymi, *Phyl.* 48.
 Lerna, urbs Argolidis, *Pher.* 31 b; in qua sponsum casorum capita a Danaidibus humantur, II, 1, 5, 11; annis et palus, II, 1, 4, 10.
 Lerna hydra, ejus forma; cum cancro ab Hercule necatur, II, 5, 2, 1.
 Lesbos, insula Nili, *Hec.* 286.
 Lesbos, ins. maris Ægæi, in quam Orestes coloniam deducit, *Hell.* 114.
 Lesyrus, fluvius Iberiæ, *Hec.* 16.
 Leucadius, Icarii f., *Ephor.* 57.
 Leucippe, Laomedontis uxor, *Pher.* 99.
 Leucippus, Oenomai f., Daplines amore captus; ejus mors, *Phyl.* 33.
 Leucippus, Herculis ex Eurystele f., III, 7, 8, 7.
 Leucippus, Perieris e Gorgophone f., I, 9, 5; ejus e Philodice filia, III, 10, 3, 6; a Dioscuris rapiuntur, III, 11, 1, 2.
 Leucippus, Placiæ pater, III, 12, 3, 11.
 Leucon, Athamantis e Themistone f., I, 9, 2, 3.
 Leucones, Herculis ex Æschreide f., II, 7, 8, 5.
 Leucopus, Porthonis f., I, 7, 10, 2.
 Leucosyri, populus Asiae, *Ephor.* 82.
 Leucothea, dea marina, olim Ino, III, 4, 3, 7.
 Liburni, populus ad sinum Adriaticum, *Hec.* 61.
 Liburnicæ insulæ; earum ambitus, *Theop.* 140.
 Libya a Libye nomen accipit, Danao obtingit, II, 1, 4, 1; Libyam transgreditur Hercules, *Pher.* 33; Libyam exteriori Hercules a bestiis purgat, *ibid.*
 Libye, Epaphi e Memphide f., Libyæ nomen dat, II, 1, 4, 1; ejus e Neptuno filii, II, 1, 4, 2; III, 1, 1, 2.
 Lichas, puer, Herculi sacrorum minister, ab hoc in mare dejicitur, II, 7, 7, 11.
 Lichindus, urbs Siciliae, *Phil.* 18.
 Licymnius, Electryonis e Midea nothus, II, 4, 5, 7; in pernicie fratrum servatus, II, 4, 6, 2; cum Amphitryone Thebas profectus, Perimeden hujus sororem ducit, *ib.* § 6; ejus filius ab Hippocoontidis caeditur, II, 7, 3, 3; pater Argei et Melanis, II, 7, 7, 8; a Tlepolemo invito necatur, II, 8, 2, 3.
 Liebris, urbs Phœnicum, *Hec.* 283.
 Ligures, populus Italiae, ab Umbris et Pelasgis e sedibus suis pulsus; Siculo duce in Siciliam transeunt, *Phil.* 2.
 Liguria gentes et urbes, *Hec.* 20—24.
 Ligya, sedes Alebionis et Dercyni, II, 5, 10, 9.
 Ligyes, I, 9, 24, 5.
 Ligyro, Achillis infantis nomen, III, 13, 6, 4.
 Lilava, urbs Phocidis, *Theop.* 264.
 Lilybaeum, Siciliae promontorium et urbs, *Hec.* 46.
 Limnae, urbs ad Hellespontum, circa Sestum, *Hec.* 137.
 Limnæi, gens Scythica, *Ephor.* 78.
 Limmorea, Nereis, I, 2, 7.

- Lindia M. *Vide* Minerva.
 Linus, Lycaonis f., III, 8, 1, 3.
 Linus, Uraniae filius, ab Apolline interfectus, qua de causa, *Philoch.* 188, 189.
 Linus, Oeagri al. Apollinis f., I, 3, 2, 1; Herculis in pul-sanda cithara magister, Orphei frater, ab Hercule ne-catur, II, 4, 9, 2.
 Lingua, optima hostiae pars, *Philoch.* 173.
 Lingus, castellum Cassandriensium, *Ap. fr.* 57.
 Linguae, fuerunt septuaginta quinque, *Ephor.* 7.
 Lipare, una ex Aeliceis insulis, a Cnidiis occupata, *Ant.* 2.
 Liparavi, colonia Cnidiorum, *Ant.* 2.
 Lipaxus, urbs Thraciae, *Hec.* 119.
 Lirnythia, urbs Pamphyliæ, *Hec.* 245.
 Lita, urbs Laconica, *Ap. fr.* 164.
 Lixus, Aegypti e Caliande f., Cleodores sponsus, II, 1, 5, 7.
 Longone, oppidulum Siciliae, *Phil.* 38.
 Locozus vel Locoxus, urbs Phrygiae, *Xanth.* 6.
 Loerenses, ut Minervæ iram placarent, quotannis us-que ad tempora post bellum Phocicum binas virgines Trojam miserunt, *Tim.* 66.
 Locri Epizephyrii, urbs Italiae, *Hec.* 51; non Loeren-sium in sinu Crissaeo, sed Opuntiorum colonia, *Ephor.* 46; de ejus originibus, *Tim.* 67, 68; eorum leges a Zaleuco compositae, *Ephor.* 47.
 Locri, Epimenidii, cum Hercule contra OEchaliæ pro-ficiscuntur, II, 7, 7, 7.
 Loeris, II, 7, 2, 8.
 Loeris, Jovis e Mara f., cum Zetho et Amphione condit Thebas, *Pher.* 79.
 Loryma, urbs Cariae, *Hec.* 232.
 Lucifer et Hesperus idem, *Ap. fr.* 2.
 Lucifer, Ceycis pater, I, 7, 4, 1.
 Luna, Hyperionis f., I, 2, 2, 3; Endymionem amat, I, 7, 5.
 Lusorum fons memorabilis, *Theop.* 287.
 Lycaea, urbs Arcadiae, *Theop.* 271.
 Lycaon, Pelasgi e Dejanira, *Pher.* 85; e Melibœa al. Cyllene f., Arcadiae R., III, 8, 1, 2; uxorem ducit Cyl-lenem; ex ea liberi, *Pher.* 85; *cf. Hec.* 375; cum filiis L., ob impietatem in Jovem e medio tollitur, III, 8, 1, 6.
 Lycaon, Priami f., III, 12, 5, 13.
 Lycaon, Neptuni ex Celæno, frater Euryti, *Phyl.* 14.
 Lyces, Olli filius, Typhonis pater, *Pher.* 20.
 Lycum Pisistrato regnante, *Theop.* 148; curante Pericle exstructum, *Philoch.* 96.
 Lycia, lobata paret, II, 2, 1, 3; Bellerophonti, II, 3, 2, 3; Sarpedoni, III, 1, 2, 3; Tremile vocabatur, *Hec.* 364.
 Lycia, filia Xanthi fluvii, *Hec.* 242.
 Lycii, popul. Asiae Min., *Ephor.* 80; Lyciorum electa juvenus a Bellerophonte superatur, Lycii a Cilice de-bellantur, II, 3, 2, 3; cum Telmisseis bellum gerunt, *Theop.* 111.
 Lycius, Herculis e Toxierate f., II, 7, 8, 7.
 Lycius, Lycaonis f., III, 8, 1, 3.
 Lycolas, Tricholei f., Onomarchi amasius, *Theop.* 182.
 Lycomedes, Deidamiae pater, Achillem muliebri veste in-dutum servat, III, 13, 8, 2.
 Lycon, Hippocoontis f., III, 10, 5, 1; ab Hercule trucidatur, *ibid.* § 3.
 Lycopus, Agrii f., I, 8, 6, 1.
 Lycormas fl. Evenus vocatur, I, 7, 8.
 Lycosthene, urbs Lydiæ, *Xanth.* 15.
 Lycosthenia i. q. Lycosthene.
 Lycurgus, Alei ex Neera f., III, 9, 1, 3; ejus e Cleophile al. Eurynome progenies, III, 9, 2, 1; pater Ancaei, I, 8, 2, 4; I, 9, 16, 8; et Cephei, I, 8, 2, 4; rex Arcadum Areithoum Bæotum interficit, *Pher.* 86.
 Lycurgus, Dryantis f., Edonorum R., III, 5, 1, 4; Bac-chum male excipit, furens filium perdit et se ipsum, III, 5, 1, 5 sq.
 Lycurgus, Herculis e Thespiade f., II, 7, 8, 7.
 Lycurgus, Pronactis f., I, 9, 13, 2; ab Aesculapio in vitam restituitur, III, 10, 3, 12.
 Lycurgus, Pheretis f., Nemeæ R., pater Opheltæ ex Eury-dice, al. Amphithea, I, 9; 14; III, 6, 4, 1.
 Lycurgus in Naxo insula, pater Pleiadum, *Pher.* 46.
 Lycurgi Lacedæmonii ætas, *Ap. fr.* 73, 75; *Tim.* 47; ejus nullam mentionem fecit Hellanicus (*Vide fr.* 91); ejus instituta Procli et Eurystheni injuste ab Hellanico tributa, *Ephor.* 19; in Creta vitam finivit, *Tim.* 46; ei quotannis sacrificatur, *Ephor.* 19.
 Lycus, Aegypti f., Agaves sponsus, II, 1, 5, 3.
 Lycus, Celæmus e Neptuno f., *Hell.* 56; in insulas for-tunatorum a patre ducitur, III, 10, 1, 3.
 Lycus, Hyrici e Clonia f., III, 10, 1, 4; cum Nycteo fra-tre, Phlegya occiso, ex Eubœa in Syriam profectus, hinc Thebas venit, Laium regno privat, III, 5, 5, 2; Antio-pen, Nyctei f., profugam, Epopeo necato, captivam Si-cyone abducit; a Zetho et Amphione trucidatur, *ibid.* § 10.
 Lycus, Dascyli f., Mariandynorum al. Mysiæ R. Argonau-tas hospitio excipit, I, 9, 23, 1; ab Hercule Bebrycum terram accipit, II, 5, 9, 6.
 Lycus, Pandionis f., III, 15, 5, 5.
 Lycus, Lycaonis f., *Hec.* 375.
 Lyde, Alyattæ soror et uxor, *Xanth.* 19, p. 42.
 Lydi, Tyrreno duce in Etruriam transvecti, *Tim.* 19; fe-minas castrarunt, *Ephor.* 102; *Xanth.* 19; Lydorum et Torrheborum lingua parum diversa, *Xanth.* 1; Lydi non nominantur ab Ephoro inter populos Asiae minoris, *Ephor.* 80.
 Lydia regio, *Xanth.* 14; quantas et quot ea mutationes subivit, *Xanth.* 3; Omphalæ paret, *Pher.* 34; II, 6, 3, 1.
 Lydus, Atyos filius, a quo Lydi nominati, *Xanth.* 1, p. 36.
 Lyncestis aqua in Epiro, *Theop.* 229.
 Lynceus, Aegypti ex Argyphia f., ab Hypermnestra sponsæ servatur, eam ducit, II, 1, 5, 2; ex ea progenies, II, 2, 1, 1; post Danaum Argis regnat, *ibid.*
 Lynceus, Apharei ex Arene f., Messenius, *Pher.* 65; ocu-lorum acie insignis, III, 10, 3, 5; apri Calydonii vena-tor, I, 8, 2, 4; Argonauta, I, 9, 16, 8; de præda, ex Arcadia abacta, cum Dioscuris congressus, Castorem sternit, a Polluce interimitur, III, 11, 2, 4.
 Lynceus, Herculis e Tiphysa f., II, 7, 8, 5.
 Lynceus, Actæonis canis, III, 4, 4, 5.
 Lyrus, Anchisæ e Venere f., sine liberis moritur, III, 12, 2, 4.
 Lysandri, Lacedæmonii, indoles, *Theop.* 21, 22; Athe-nienses navali prælio superavit, unus erat ex Motha-cibus, *Phyl.* 44; ejus oratio de mutanda reipublicæ ratione ab Agesilao reperta, *Ephor.* 127; oraculorum sacerdotes corrumpere studet, *Ephor.* 127.
 Lysander, Sicyonius, citharista; ejus in arte musica muta-tiones, *Philoch.* 66.
 Lysandridas, Xenopitheæ f., adversarius Agesilai regis, a Lacedæmoniiis in exilium pulsus, *Theop.* 268.
 Lyse, Thespii f., Herculis pellex, II, 7, 8, 1.
 Lysianassa, Epaphi f., Busiridis e Neptuno mater, II, 5, 11, 7.
 Lysianassa, Nereis, I, 2, 7.
 Lysias, unus imperatorum in prælio ad Arxinusas, capitis

pœna ab Atheniensibus a licitur, *Philoch.* 121.
 Lysias, orator, *Tim.* 96.
 Lysidice, Bori uxor, *Hell.* 10.
 Lysidice, Pelopis f., Mestoris uxor, II, 4, 5, 4.
 Lysidice, Thespia f., Teletis ex Hercule mater, II, 7, 8, 3.
 Lysimache, Abantis f., Talai conjux, I, 9, 13, 1.
 Lysimache, Priami f., III, 12, 5, 13.
 Lysimachus; de ejus aula dicterium Demetrii, *Phyl.* 6;
 amicorum ejus nomina, *ibid.*
 Lysinomus, Electryonis f., II, 4, 5, 7.
 Lysippe, Proeti f., insanit; a Melampode sanatur, II, 2, 2;
Pher. 24.
 Lysippe, Thespia f., Erasippi ex Hercule mater, II, 7, 8, 7.
 Lysippus, Niobæ f., *Pher.* 102 b.
 Lysithous, Priami f., III, 12, 5, 13.
 Lytra, Hyacinthi f., ad Geræsti tumultum ab Athenien-
 sibus immolata, III, 15, 8, 5.
 Lytiæses, cantilena, *Ap. fr.* 37.
 Lyxea, urbs Acarnaniæ, *Hec.* 80.

M.

Macar, pater Mytilenes, *Hec.* 101.
 Macareus, Solis e Rhode f., *Hell.* 107.
 Macareus, Lycaonis f., III, 8, 1, 3.
 Maccariæ, regio super Pharsalum, *Theop.* 59.
 Macednus, Lycaonis f., III, 8, 1, 3.
 Macedo, Æoli f., *Hell.* 46.
 Macedones a Macedone nominati, *Hell.* 46.
 Macedonica stola, *Phyl.* 41.
 Macetia, antiquum nomen Macedoniæ, *Clitod.* 6
 Machæus Delphis Neoptolemum interficit, *Pher.* 96
 Machaon, Æsculapii f., Helenæ procus, III, 10, 8, 2.
 Macrones, populus Asiæ, *Hec.* 191.
 Mactorium, urbs Sicilia, *Phil.* 4.
 Macynia, urbs Ætolia, *Hell.* 111.
 Madytus, urbs Hellesponti, *Hec.* 138.
 Mænades, Orpheum discernunt, I, 3, 2, 3.
 Mænalus, Lycaonis f., natu maximus, *Hec.* 375; pueri
 jugulati viscera Jovi apponi jubet, III, 8, 1, 3 sq.
 Mænalus, Arcadis f., *Hell.* 60.
 Mænalus, Atalantes pater, III, 9, 2, 8
 Mænalus, mons Arcadia, *Hell.* 60.
 Mæon, Thebanus, Tydei manibus elabitur, III, 6, 5, 2.
 Mæon, Apellidis filius, pater Homeri, *Hell.* 6; cf.
Ephor. 164.
 Mæones non nominantur ab Ephoro inter populos Asiæ
 minoris, *Ephor.* 80.
 Mænobora, urbs Mastienorum, *Hec.* 8
 Mæotæ Scythæ, *Hell.* 92; *Ephor.* 78.
 Mæotis palus, *Ephor.* 78.
 Mæra, Icarii canis, domini cadaver ejus filia indicat, III,
 14, 7, 4.
 Mæra, Proeti ex Antea filia, Dianæ socia, a Jove vitata
 parit Locrum; a Diana interficitur. *Pher.* 79.
 Magdolus, urbs Ægypti, *Hec.* 282.
 Magorum doctrina, *Theop.* 71, 72; eorum princeps Zo-
 roaster; ejus successores, *Xanth.* 29; Magi cum matri-
 bus suis et filiabus consuescunt, *Xanth.* 28.
 Magnes, Æoli f., I, 7, 3, 4; ejus e Naide Nympha proge-
 nies, I, 9, 6.
 Magnes, Pieri pater, I, 3, 3, 1.
 Magnes, Smyrnæus, poeta et musicus, Gygis amasius, a
 Magnetibus summis injuriis affectus, *Xanth.* 19, p. 40.
 Magnesia, ad Sipylum, prope eam fons memorabilis,
Hell. 125.
 Magnetes Magnetem, qui Magnesiæ feminis amorem in-
 jecit, pessime habent; quare Gyges eorum agros vastat,
Xanth. 19, p. 40.

Maia, Atlantis e Pleione f., Pleias, III, 10, 1, 1; Mercurii
 e Jove mater, *ibid.* 2, 1; *Hell.* 56.
 Maia, Arcas, nutrit Arcadem, Jovis e Callisto f., III, 8,
 2, 7.
 Mala aurea ab Atlantis filiabus subrepta, *Pher.* 33.
 Malca mons, II, 5, 4, 4.
 Mali aureos fructus ferentes in insula Oceani occidentalis;
 a dracone custodiuntur, *Pher.* 33.
 Malieus, urbs ad sinum Maliacum, *Androt.* 15.
 Malis, Omphalæ famula, ex Hercule parit Acelem, *Hell.*
 102.
 Μαλλύεις, nomen Apollinis in Lesbo, *Hell.* 117.
 Malum Herculis, *Apoll. fr.* 14.
 Mandro, rex Bebrycum Pityoessensium, pater Lampsacæ,
 a Phobo in bello contra vicinos adjutus, auctor est
 Phocæensibus coloniam Pityoessam deducendi, *Cha-
 ron* 6.
 Mandrobulus, *geophanium* in Samo invenit, *Ephor.* 161.
 Mandya Liburnica, species vestimenti, *Hec.* 61.
 Mantho, Melæ mater, *Hell.* 117.
 Mantina, urbs Peloponnesi, alias dicta Agamia, *Hec.* 93.
 Mantinenses digladiandi artis inventores, *Ephor.* 97;
 eorum civitas a Lacedæmoniis in quinque pagos divisa,
Ephor. 138; eorum infortunium, *Phyl.* 51.
 Mantineus, Ocaliæ pater, II, 2, 1, 1.
 Mantinous, Lycaonis f., III, 8, 1, 3.
 Mantinus, Lycaonis f., *Hec.* (?) 275.
 Mantius, Polyphidis pater, *Pher.* 91.
 Manto, Tiresiæ f., cum præda ab Argivis datur Apollini
 Delphico, III, 7, 4, 2; ejus ex Alcmaone liberi, III, 7,
 7, 2; Clarium oraculum instituit, *Theop.* 113.
 Marathon, in Attica, II, 5, 7, 4; ab Heraclidis habitatur,
 II, 8, 2, 2.
 Marathonius taurus, Androgeum perdit, III, 15, 7, 5.
 Mardi, gens Hyrcanorum, *Ap. fr.* 113.
 Mares, populus Asiæ, *Hec.* 192.
 Mariandyni, populus Asiæ minoris, *Hec.* 201; *Ephor.*
 80; I, 9, 23, 1; Mariandynorum terram Bœoti tene-
 bant, *Ephor.* 83.
 Mariandynia a quo nominata? *Theop.* 201
 Mariandynus, Paphlagoniæ regulus, Bebrycum terram oc-
 cupat, *Theop.* 201.
 Marmaces, gens Æthiopica, *Hec.* 268.
 Maronea, Thraciæ civitas, *Ephor.* 74.
 Marpessa, Eveni f., ab Ida rapitur, I, 7, 8; eum Apollini
 præfert, I, 7, 9.
 Marphias, Cambysæ filius, *Hell.* 164.
 Mars, Jovis e Junone f., I, 3, 1, 1; ejus liberi: e Proto-
 genia, I, 7, 7, 2; e Demonice, I, 7, 7, 3; ex Althæa, I,
 8, 2, 1; pater Dryantis, I, 8, 2, 4; Ascalaphi et Ialme-
 ni, I, 9, 16, 8; Diomedis e Cyrene, II, 5, 8, 1; e Pyrene
 Cycni, II, 5, 11, 3; Draconis, a Cadmo occisi, III, 4, 1,
 3; *Hell.* 8; Harmoniæ ex Venere, III, 4, 2, 2; Phlegyæ
 ex Chryse, III, 5, 5, 3; Parthenopæi ex Atalante, III,
 9, 2, 9; Alcippes ex Agraulo, III, 14, 2, 2; *Hell.* 69;
 Terei, III, 14, 8, 2; Eurytionis ex Erythea, *Hell.* 41;
 Amazonum ex Harmonia, *Pher.* 25; ab Alcidis vin-
 ctus, a Mercurio liberatur, I, 7, 4, 6; ejus cum Hercule
 pugna dirimitur, II, 5, 11, 3; ei se immolat Menæceus,
 III, 6, 7, 8; Halirrothium interficit, a Neptuno in ju-
 dicium vocatur, III, 14, 2, 2; *Hell.* 69; Cadmum dra-
 conis dentes serere jubet, *Pher.* 44; Mortem a Sisyphe
 in vincula conjectam liberat, *Pher.* 78; Mars et Mi-
 nerva in Orestis judicio sedent judices, *Hell.* 83; Mars
 et Neptunus in Arcopago de Halirrothio causam dicunt,
Hell. 83; ei homines sacrificantur a Lacedæmoniis,
Ap. fr. 20; ejus ager quinquaginta jugerum erat,
Pher. 71.

- Marse, Thespii f., Bucoli ex Hercule mater, II, 7, 8, 7.
 Marsyas, Apollinem ad certamen musicum provocat; a quo superatus trucidatur, I, 4, 2, 1.
 Martius fons, III, 4, 1, 3.
 Mascotus, urbs Libyæ, *Hec.* 301.
 Massia, regio prope Tartessum, *Theop.* 224.
 Massilia, urbs Liguriæ, Phocæensium colonia, *Hec.* 22; *Ant.* 9; unde nomen habeat, *Tim.* 39; quo tempore condita? *Tim.* 40.
 Massyli, gens Libyæ, *Ap. fr.* 114.
 Mastiani, gens prope columnas Herculis, *Hec.* 6; *Phil.* 10; Urbes eorum, *Hec.* 7—10.
 Mater magna. Vide Rhea.
 Matieni, populus Asiæ, *Hec.* 188.
 Ματρίνη, condimenti genus, *Ap. fr.* 190.
 Matulæ a quibus primum in convivia allatæ sint, *Tim.* 60.
 Matusium mare unde dictum, *Phyl.* 83.
 Matusius, Elæussæus, filiae necem ulciscitur, *Phyl.* 83.
 Matycetæ, gens Scythica, *Hec.* 156.
 Mausolus, rex Cariae, pecuniæ cupidissimus, *Theop.* 116.
 Mausus, pagus Corinthi, *Theop.* 193, 205.
 Mazyæ, nomades Libyæ, *Hec.* 304.
 Mecisteus, Lycaonis f., III, 8, 1, 3.
 Mecisteus, Talai f., I, 9, 13, 1; ejus filii, *ibid.* § 2; a nonnullis numeratur inter VII duces adversus Thebas, III, 6, 3, 4; Euryali pater, III, 7, 2, 5.
 Mecistum, urbs Triphyliae, *Hec.* 92.
 Mecerberna, urbs Chersonesi Thraciæ, *Hec.* 120.
 Medama, urbs Italiæ, *Hec.* 41.
 Medea, Aetæ ex Idyia f., venifica, Iasoni auxilium fert ad aureum vellus obtinendum; quo ablato, clam cum eo fugit; Apsyrti fratris membris dispersis, patrem persequentem moratur (*Pher.* 73); Iasoni nubit; nuptiæ in Coreyra insula celebratæ, *Tim.* 7; (ex eo mater Polyxeni, *Hell.* 30) Taurum in Creta necat; Iasoni juventutem restituit, *Pher.* 74; Peliam interficit; Iolco pellitur; Corinthum venit, novas mariti nuptias ulciscitur; ab Apolline currum accipit; Athenas venit, Aëgeo nubit, Thesco insidiatur, in Colchidem reversa, patri regnum reddit; I, 9, 23, 6; I, 9, 28, 6.
 Medesicuste, Priami f., III, 12, 5, 13.
 Media, regio Asiæ, *Hec.* 171; a Medo nomen habet, I, 9, 28, 5.
 Medicamenta, quæ impetum Veneris excitant et inhibent, *Phyl.* 37.
 Medici, Coi et Cnidii, Asclepiadæ dicti, *Theop.* 111.
 Medmasa, urbs Cariae, *Hec.* 230.
 Medocus, Thracum rex, *Theop.* 8.
 Medon, Pyladæ ex Electra f., *Hell.* 43.
 Medus, Aëgi e Medea f., cum matre Athenis relictis, Mediae nomen dat, bello cum Indis obit, I, 9, 28, 5.
 Medusa, Gorgo mortalis a Perseo, secundum alios a Minerva necatur, *Pher.* 26; e Neptuneo Pegasus et Chrysaorem edit, II, 4, 2, 9 *sqq.*; ejus coma, II, 7, 3, 4; vis sanguinis, III, 10, 3, 11; in inferis ab Hercule ense petitur, II, 5, 12, 4.
 Medusa, Priami f., III, 12, 5, 13.
 Medusa, Stheneli f., II, 4, 5, 8.
 Medusa, Orsilochi f., Polybi uxor, *Pher.* 47.
 Megara, Erinnyes, I, 1, 4.
 Megalopolis a Cleomene capta et incolumis servata, *Phyl.* 53, 54.
 Megamede, Aranei f., Thestii uxor, II, 4, 10, 1.
 Meganira, Croconis f., Arcadis uxor, III, 9, 1, 1.
 Megapenthes, Menelai e Pieride al. Teridæ f., III, 11, 1, 1; *Acus.* 28.
 Megapenthes, Præti f., mutatis regnis, Tirynthem Perseo dat et ipse Argos tenet, II, 4, 4, 3.
 Megara, Creontis f., Herculis uxor, II, 5, 11, 6; Iolao datur, II, 6, 1, 1; ejus ex Hercule progenies, II, 7, 8, 9; *Pher.* 30.
 Megara, urbs, paret post Pylam Pandioni, III, 15, 5, 5; Niso; sub quo a Minoe capitur, III, 15, 8, 1.
 Megara, in Sicilia antea Hyblæ vocata, quando condita? *Ephor.* 52.
 Megarenses Dorienses Megara in Sicilia condunt, *Ephor.* 52; Decreto Atheniensium foro et portu arcentur, *Ephor.* 119; ad Lacedæmoniorum intercessionem confugiunt. *ibid.*
 Megareus, Hippomenis f., Nisi adversus Minoem socius interimitur, III, 15, 8, 1.
 Megareus, Onchesti f., *Hell.* 47.
 Megasa, urbs Libyæ, *Hec.* 305.
 Melænorum ager in Boeotia, *Ephor.* 25.
 Meges, Phylei f., Helenæ proculus, III, 10, 8, 2.
 Megessares, Pharnaces pater, III, 14, 3, 3.
 Μεγόν, *Ap. fr.* 27.
 Melampia, urbs Lydiæ, *Xanth.* 25.
 Melampodium regio i. e. Aegyptus antiqua, II, 1, 4, 5.
 Melampus, Amythaonis f., vates, augur; Iphiclis bovis abductis, Perus matrimonium fratri parat; Iphiclis infirmitati medetur (*Pher.* 75); Argos venit, mulieres, Bacchico furore correptas, sanat, regni partem pactus; Prætidæ insanientes sanat; accipit tertiam Argolici regni partem et Præti f. ducit, I, 9, 12, 2 *sqq.* et II 2, 2, 4 *sqq.*; *Pher.* 24.
 Melanchlæni, populus Scythicus, *Hec.* 154.
 Melandia, Sicyoniæ regio, *Theop.* 196.
 Melaneus, Arcesilai filius, Euryti pater, *Pher.* 34.
 Melania, civitas in Amorgo insula, *Androl.* 19.
 Melanippeum in Melite demo, *Clitod.* 4.
 Melanippium, locus Pamphiliæ, *Hec.* 247.
 Menalippus, Agrii al. Astaci f., Thebanus, Tydeum cum Adrasto contra Thebas profectus, vulnerat; ab eo interficitur, III, 6, 8, 3 *sq.*; *cf. Pher.* 51.
 Melanippus, Priami f., III, 12, 5, 13.
 Melanius, urbs Oenotrorum, *Hec.* 37.
 Melanopus, Epiphraei f., *Hell.* 6.
 Melanthus, Andropompi ex Henioche f., e Messene Athenas migrat; Codri pater, *Hell.* 10; *Demo* 1; Xanthum interficit, *Ephor.* 25.
 Melantii scopuli, I, 9, 26, 2.
 Melanus, Milesius, Gygis affinis, Sadyattæ sororem uxorem habet; qua ab ipso Sadyatte sibi erepta, fugit Dascylium, inde in Proconnesum, *Xanth.* 19, p. 40.
 Melas, Mantus f., *Hell.* 117.
 Melas, Phrixi f., ex Euryclea gignit Hyperetem, *Pher.* 55; I, 9, 1, 7.
 Melas, Licynnii f., ab Hercule sepelitur, II, 7, 7, 8.
 Melas, Porthaonis f., I, 7, 10, 2; ejus filii Oëneo insidiati, a Tydeo necantur.
 Meleager, Oënei al. Martis f.; ejus vita titioni fatali obnoxia; in venatione apri Calydonii Thestii filios necat; ab Althæa matre, horum sorore, vita privatur, I, 8, 1, 3 *sq.*; alia de ejus morte narratio, I, 8, 3, 2; inter Argonautas, I, 9, 16, 8; in inferis, II, 5, 12, 4; ejus sorores in aves mutantur, I, 8, 4, 5; Thersiten e loco edito dejicit, *Pher.* 82.
 Meleagrides aves in Lero, *Ister* 65.
 Meles fluvius, ad quem natus Homerus, *Ephor.* 164.
 Melesigenes, Homerus; unde? *Ephor.* 164.
 Meletus, fluvius Asiæ min., unde sinus Smyrnæus vocabatur Sinus Meleti, *Hec.* 213.
 Melia, Nympha, Pholi e Sileno mater, I, 5, 4, 2.

- Melia, Oceani f., Inachi conjux, II, 1, 1, 3; *Acus*. 11.
Melia, urbs Cariae, *Hec.* 336.
Melia, Niobae f., *Pher.* 102 b.
Melia, Agenoris e Damno f., uxor Danaï, *Pher.* 40.
Melias, Mopsi filia, *Theop.* 111.
Melibœa, e Pelasgo parit Lycaonem, *Hec.* 375; III, 8, 1, 3.
Melibœa, Thesei uxor, Ajacis mater, *Pher.* 109.
Melibœa, Amphionis e Niobe f., Dianæ talis elabitur, III, 5, 6, 5.
Melicertes, Athamantis ex Ino f., cum matre furente in mare præcipitatur, I, 9, 2, 1; et deus marinus factus, Palæmon vocatur, III, 4, 3, 7.
Melienses, Herculis contra Eurytum socii, II, 7, 7, 7.
Meline, Thespī f., Laomedontis ex Hercule mater, II, 7, 8, 2.
Melissa, urbs Libyæ, *Hec.* 327.
Melisseus, Nympharum, Jovis nutricum, pater, I, 2, 6.
Melissi, Parmenidis discipuli ætas, *Ap. fr.* 85.
Melitæa, urbs Thessaliæ, *Theop.* 309; *Ephor.* 154.
Melite, Myrmecis vel Dii filia, *Philoch.* 74.
Melite, locus Athenarum, *Philoch.* 99.
Melite, demus Cecropidis tribus, *Philoch.* 74.
Melite, Nereis, I, 2, 7.
Melius, duo hujus nominis sunt Priami filii, III, 12, 5, 13.
Melussa, insula ad Iberiam, *Hec.* 18.
Melpomene, Musa, I, 3, 1, 5; ejus ex Acheloo progenies, I, 3, 4.
Memnon, Tithoni ex Aurora f., III, 12, 4; *Hell.* 142.
Memphis, Danaï uxor, II, 1, 5, 6.
Memphis, Nili f., Epaphi uxor, II, 1, 4, 1.
Memphis, Cambysæ f., Cyri frater, *Hell.* 164.
Memphis, urbs, ab Epapho conditore nomen accipit de Memphide, Nili f., II, 1, 4, 1; Memphim venit Hercules, *Pher.* 33.
Menachus, Egypti e Phœnissa f., Nelo sponsam habet, II, 1, 5, 5.
Menæ, urbs Siciliæ, *Ap. fr.* 50.
Menalces, Egypti e Gorgone f., sponsus Adytes, II, 1, 5, 8.
Menander, poeta comicus, *Ap. fr.* 96.
Mendacium maximum in historia peccatum, *Tim.* 72.
Mende, urbs Thraciæ, *Ap. fr.* 136.
Menece, urbs Oenotrorum, *Hec.* 35.
Menelaus, Atrei f., Helenæ proci; eam ducit; ejus progenies; post Tyndareum Spartæ R., III, 10, 8, 2 *sqq.*; pater Hermiones, *Pher.* 98; Megapenthis e Teridæ, *Acus.* 28; torquem Helenæ Apollini consecrat, *Ephor.* 155.
Menelaus, Plisthenis ex Aerope f., III, 2, 2, 2.
Menelaus, Alexandri M. amicus, venandi studiosus; ejus luxus, *Phyl.* 41.
Menelaus Demetrii Poliorcet. amicus, *Phyl.* 6.
Menestheus, Petei f., Helenæ proci, III, 10, 8, 2.
Menesthius, Bori s. Sperchei fl. e Polydora f., III, 13, 4.
Menestratus, Niobæ f., *Hell.* 54.
Menippe, Pencei f., Pelasgi uxor, mater Phrastoris, *Hell.* 1.
Menippides, Herculis ex Entedide f., II, 7, 8, 3.
Menœceus, pater Hipponomes, II, 4, 5, 3; Iocastes, III, 5, 7, 1; Creontis, III, 5, 8, 1.
Menœceus, Creontis f., Marti se pro Thebis immolat, III, 6, 7, 8.
Menœtes, Centhonymi f., Plutonis armenta pascit; Herculis adventum Geryoni significat, II, 5, 10, 7; ab isto vincitur lucta, 5, 12, 7.
Menœtius, Actoris f., Argonauta, I, 9, 16, 8; Patrocli ex Sthenete, al. Periapide al. Polymele pater, III, 13, 8, 5; *Hell.* 57; cum filio ad Beleum fugit, *Ap. ibid.* § 6.
Menœtius, Iapeti f., Jovis fulmine sternitur, I, 2, 3.
Mensaria, urbs Arcadiæ, *Hec.* 375.
Mensarius, locus in Arcadia, unde nominatus? *Hec.* 375.
Mensis ἱστάμενος, φθίνων, *Philoch.* 182; Mensis prima dies Soli et Apollini sacra, *Philoch.* 181; dies undevicesima et duodevicesima lustrationibus et obsecrationibus dedicata, *Philoch.* 183; die quarta Hercules natus est, et ad deos migravit, *Philoch.* 176.
Mentor, Eurysthei f., bello cum Atheniensibus caditur, II, 8, 1, 3.
Mentor, Herculis ex Asopide f., II, 7, 8, 5.
Mentores, gens prope Liburnos, *Hec.* 62.
Menys, Laco, Pediadis pater, III, 14, 5, 2.
Mercurius, Jovis e Maia f., *Hell.* 56; ejus pueritia; boves furatur; quos pro lyra inventa ab Apolline accipit; auream virgam pro fistula. Divinationem per calculos a Jove accipit; nuntius deorum fit, III, 10, 2, 1 *sqq.*; in Gigantomachia, quæ fecerit, I, 6, 2, 5; Jovem a Typhone victum liberat, I, 6, 3, 10; ad Deucalionem mittitur, I, 7, 2, 6; Jovis jussu Argo necat, in iudicium vocatur, *Xanth.* 9; Io rapit, II, 1, 3, 4; Danaides lustrat, II, 1, 5, 11; falcatum ensen Perseo dat, II, 4, 2, 8; Perseum ad Graas, Nymphas, et Gorgones proficiscentem comitatur, *Pher.* 26; arma, a Nymphis Perseo data, accepta Nymphis reddit, II, 4, 3, 8; *Pher.* 26; ensen dat Herculi, II, 4, 11, 9; Herculem vendit, II, 6, 3, 1; *Pher.* 34; Apemosynen comprimit, III, 2, 1, 6; Bacchum Io et Athamanti educandum tradit, III, 4, 3, 5; cum ad Nymphas Nyseides ducit, III, 4, 3, 9; Amphioni lyram dat, III, 5, 5, 8; Alcmeneæ cadaver subripit, *Pher.* 39; quodnam donum Æthalidæ dederit, *Pher.* 66; Cephalī ex Erse pater, III, 14, 3, 1; Argeiphontes, II, 1, 3, 4; e Philonide pater Autolyçi, *Pher.* 63; ejus inventa, *Ap. fr.* 30; Mercurius Cyllenius, unde vocetur, *Ap. fr.* 31; forensis [ἄγοραῖος], *Philoch.* 69; Mercurius ad portam [Ἐρμῆς ὁ πρὸς τῇ πόλει], *Philoch.* 80, 81.
Meretrices Athenienses; earum numerus, *Ap. fr.* 238.
Mermerus, Iasonis e Medea f., a matre al. a Corinthiis necatur, I, 9, 28, 3.
Mermerus, Pheretis f., pater Illi, *Ap. fr.* 170.
Merope, Atlantis e Pleione f., Sisyphī conjux, *Pher.* 78; *Hell.* 56; III, 10, 1; I, 9, 3, 1.
Merope, post mortem Cresphontis mariti, invita ducitur a Polyphonte, II, 8, 5, 7.
Merope, Oenopionis f., I, 4, 3, 3.
Merope, Erechthei f., Dædali mater, *Clitod.* 5.
Meropes, *Theop.* 76.
Meropes Con insulam tenent, *Pher.* 35.
Merops, Arisbæ pater, *Ephor.* 21; Asacum nepotem docet onirocriticam, III, 12, 5, 5.
Merops, Percosius, Clites pater, *Ephor.* 104.
Merops, Theostii f., Aristodamidæ pater, *Theop.* 30.
Merusium, castellum Siciliæ, *Theop.* 206.
Mesola, urbs Messeniæ, *Ephor.* 20.
Messaba, urbs Cariae, *Hec.* 287.
Messapæ, castellum Laconiae, Jovis cultu insigne, *Theop.* 274.
Messene paret Perieri, I, 9, 5; Cresphonti, II, 8, 4, 2; *Ephor.* 16; Polyphonti, II, 8, 5, 7; Egypto, *ibid.* § 4; et Lynceo, III, 11, 2, 3; a Dioscuris exspoliatur, *ibid.* § 4; signum in ara inventum, II, 8, 5, 1; in Messeniam venit Neleus, *Pher.* 56; a Cresphonte in quinque partes divisa, *Ephor.* 20.
Messeniorum contra Lacedæmonios bellum, *Ephor.* 53.
Messogis mons Asiæ Min. a Celanis usque ad Mycalen patens, *Theop.* 290.
Mestor, Persei f., ejus e Lysidice progenies, II, 4, 5, 4.

- Mestor, Priami f., III, 12, 5, 13.
 Mestor, Pterelai f., II, 4, 5, 6.
 Meta, Hopleitis f., Aegi uxor, III, 15, 6, 2; *Phanod.* 3 a.
 Metachœum, castellum Boeotiae, *Ephor.* 153; *Androt.* 24.
 Metagonium, urbs Libyæ, *Hec.* 324.
 Metanira, Celei conjux, I, 5, 1, 4.
 Metapontini vates, *Theop.* 182.
 Metapontium, urbs Italiae in terminis veteris Oenotriæ, *Ant.* 6; a Daulio condita, *Ephor.* 49; occupata ab Achæis, quos Sybaritæ ob odium in Tarentinos arces-siverant, *Ant.* 13.
 Metharne, Pygmalionis f., Cinyræ conjux, III, 14, 3, 4.
 Metas, Tyrrhenus, *Hell.* 121.
 Metaum, urbs Lesbii, *Hell.* 121.
 Methuriades insulæ inter Aginam et Atticam, *Androt.* 16.
 Methymnæorum mollities, *Theop.* 252.
 Metiadusa, Eupalami f., Cecropis II uxor, III, 15, 5, 2.
 Metion, Erechthei e Praxithea f., III, 15, 1, 2; ex Iphi-noe pater Dædali, *Pher.* 105; ejus filii, Metionidæ, Pandionem regno pellunt, III, 15, 5, 3; a Pandionidis pelluntur, III, 15, 6, 1; Eupalami ex Alcippe pater, III, 15, 8, 10.
 Metis, Oceani f., [Noctis et Erebi, *Acus.* 1]; Jovis uxor, Cronum liberos devoratos evomere cogit, I, 2, 1; in multas mutatur formas, ne cum Jove congregiatur, congressa tamen et gravis, ab eo devoratur, I, 3, 6.
 Metonis, astronomi, horologium, *Philoch.* 99.
 Metope, Ladoni fl. f., Asopi fl. uxor, III, 12, 6, 5.
 Metope, Sangarii fl. conjux, Hecubæ mater, III, 12, 5, 3.
 Miacorus, oppidum Chalcidicum, *Theop.* 174.
 Micalæ; quæ circa Micalen sunt loca Cares quondam tenebant, *Pher.* 111.
 Midæum, urbs Phrygiæ, *Hell.* 26.
 Midas; ejus cum Sileno colloquium, *Theop.* 76.
 Midea, Phrygia, Electryonis pellex, II, 4, 5, 7.
 Midea, a Perseo muris cingitur, II, 4, 4, 4; Pelopis filiis a Sthenelo traditur, II, 4, 6, 5.
 Milanion, Amphidamantis f., Atalantem cursu victam ducit; cum ea in leonem mutatur: ejus progenies, III, 9, 2, 6 sq.; Parthenopæi pater, III, 6, 3, 4.
 Milcorus, oppidum Chalcidicum in Thracia, *Theop.* 174.
 Milesii Amisum condunt, *Theop.* 202; eorum potestas, quam secuta est morum dissolutio, *Ephor.* 92.
 Miletus in Asia minori, *Hec.* 225; quondam Cares tenebant, *Pher.* 111; primum a Sarpedone Cretensi ad mare condita; postea denuo condita a Næleo, *Ephor.* 32; a Mileto conditur, III, 1, 2, 3.
 Miletus, puer Cretensis, Apollinis ex Aria f., a Jovis ex Europa filiis amatus; discordia inde orta fugit; Miletum in Caria condit, III, 1, 2, 2 sq.
 Miletus, urbs Cretæ, quæ Asiæ minoris urbi nomen dedit, *Ephor.* 32.
 Milonis robur et voracitas, *Phyl.* 3.
 Miltiades Chersonesius, Cypseli filius, Cimonis pater, avus Miltiadis Marathonii, *Pher.* 20 [ubi tamen nunc turbate legitur: Miltiades pater Hippoclidæ].
 Miltiades, Cimonis f., genus ab Ajace et Aeaco ducit, *Hell.* 14; *Pher.* 20; Perum vastat, *Ephor.* 107.
 Milyæ, populus Asiæ minor., *Ephor.* 80.
 Milvi ludis Olympicis carnem hostiarum non tangunt, *Theop.* 79.
 Mimalces, gens Libyæ, *Philoch.* 33.
 Minnedus, urbs Lydiæ, *Hec.* 222.
 Minerva e Jovis capite nata, I, 3, 6; tibias, faciem turpem reddentes, abijcit, I, 1, 2, 1; contra Gigantes pugnat, I, 6, 2, 3; Argo construi jubet, I, 9, 16, 6; Danaides lustrat, II, 1, 5, 11; caput Medusæ, a Perseo acceptum, in scuto ponit, al. ipsa eam necat, II, 4, 3, 8; *Pher.* 26; peplum Herculi dat, II, 4, 11, 9; aeneis crotalis Herculem instruit, II, 5, 6, 2; Hesperidum poma, ab Hercule accepta, ad priorem refert locum, II, 5, 11, 17; Cadmo regnum dat, III, 4, 2, 2; obsecrat Tiresiam eique artem vaticinandi dat, III, 6, 7, 3; *Pher.* 50; Tydeo immortalitatem dare vult, III, 6, 8, 5; *Pher.* 51; sanguinem Gorgonis Aesculapio dat, III, 10, 3, 11; apud Tritonem educata, Palladem hujus f. invita necat, III, 12, 3, 7; sala olea, praesidium Athenarum occupat de quo cum Neptuno certat eumque vincit, III, 14, 1, 6; ex Vulcano Erichthonium concipit, quomodo? III, 4, 6, 4; Pandroso tradit Erichthonium, III, 14, 6, 6; Cecropis filiabus furorem injicit, istum educat, ab eo colitur, *idid.* § 8 sq.; ejus sacerdos Butes, III, 15, 1, 1; ei Lindiæ simulacrum in Rhodo a Danao positum, II, 1, 4, 8; Minerva et Mars draconis dentes ex parte Aetæ, ex parte Cadmo dant, *Pher.* 44; Theseum jubet Ariadnem relinquere, *Pher.* 106; Herculi in debellando ceto auxiliatur, *Hell.* 136; Minerva et Mars in judicio de Oreste sedent iudices, *Hell.* 83; peplo donat Harmoniam, *Hell.* 12; Minerva Polias, *Acus.* 23; unde Itonia dicta? *Hec.* 838; Minerva Sciras, *Philoch.* 42; Hippia, *Androt.* 32; si quis Minervæ bovem sacrificat, oportet eum simul ovem sacrificare Pandoræ (vel Pandroso), *Philoch.* 32; Minervæ non immolatur agna, *Androt.* 41; ejus statua a Phidia fabricata, *Ephor.* 119.
 Minoa, civitas in Amorgo ins., *Androt.* 19.
 Minos, Jovis ex Europa f., III, 1, 1, 5; ab Asterione educatur, fratres, dissidio ob amorem Mileti orto, fugat, III, 1, 2, 1; I, 9, 1, 6; Pasiphaen ducit, III, 1, 2, 6.
 Minos II quod e mari editum fuerit, Neptuno sacrificatum se promittit, quum Cretæ R. fieret, sed taurum editum servat, III, 1, 3, 1; II, 5, 7, 2; Neptuni iram excitat, III, 1, 4, 1; taurum ab Hercule capiendum curat, II, 5, 7, 3; Minotaurum labyrintho includit, III, 1, 4, 3; Glaucum f. a Polydo quaerendum et in vitam revocandum curat, III, 3, 1, 5; Gratiis in Paro sacra facit, III, 15, 7, 7; Athenis bellum infert, Megara capta et Megareo necato, III, 15, 8, 4; Scyllæ impietatem ultus, Athenienses septem pueros et totidem puellas, Minotaurum devorandos, quotannis mittere jubet, III, 15, 8, 8; *Hell.* 73; Procrin hospitio excipit, cum ea congreditur, III, 15, 1, 4; in Androgei memoriam certamen instituit, *Philoch.* 39; Dædalum persequens in Siciliam tempestate ejicitur, ibique diem obiit, *Clitod.* 5; Deucalionis pater, *Pher.* 43; cum Minoe Idæi Dactyli in Europam transierunt, *Ephor.* 65.
 Minotaurus s. Asterion, Tauri e Pasiphae f., Labyrintho includitur, III, 1, 4, 3; ei devorandi quotannis mittuntur ab Atheniensibus septem pueri et totidem puellæ, III, 15, 8, 8; capillos ei creptos Neptuno sacrificat Theseus, *Pher.* 106; Minotaurus, Minoi dux copiarum, *Philoch.* 39.
 Minyæ, a Thebanis tributum accipiunt; ab Hercule ipsi pendere coguntur, II, 4, 11; Minyæ et Erginus Phrastorem et Laonytum Oedipi f. occidunt, *Pher.* 48.
 Minyas, Orchomeni filius, *Pher.* 84; pater Clymenes, III, 9, 2, 2; Persephona, *Pher.* 56.
 Minytus, Amphionis e Niobe f., ab Apolline trucidatur, III, 5, 6, 1 et 4.
 Miscera, urbs Sicaniæ, *Theop.* 250.
 Misgetes, gens Iberiæ ignota, *Hec.* 12.
 Misgomenæ, urbs Thessaliæ, *Hec.* 24.
 Mitrochitones appellabantur Siritæ, *Tim.* 62.

- Mnaso, Phocensis, Aristotelis familiaris mille servos aluit, *Tim.* 67.
- Mnemosyne, Titanis, I, 1, 3; Musarum e Jove mater, I, 3, 1, 5.
- Mnesarchus, Pythagoræ pater, *Theop.* 67.
- Mnesicles, architectus, *Philoch.* 98.
- Mnesileus, Pollucis e Phœbe f., III, 11, 2, 2.
- Mnesimache, Dexameni f., ab Eurytione, proco molesto, Herculis ope liberatur, II, 5, 5, 6.
- Mnestra, Danaï ex Æthiopide filia, Ægii sponsa, II, 1, 5, 5.
- Mocarsus, Thraciæ castellum, *Theop.* 34.
- Mœræ. *Vide* Parcæ.
- Molione, Moli filia, Actoris uxor, e Neptuno parit Eurytum et Cleatum, *Pher.* 36.
- Molionidæ, Actoris e Molione filii [Eurytus et Cleatus, quos vide] ad ludos isthmicos missi, ab Hercule necantur, II, 7, 2, 4; *Pher.* 36.
- Molorchus, Cleonæus, Herculem hospitio excipit, II, 5, 1, 2.
- Molossi, Epiri gens, *Hec.* 78; *Theop.* 227.
- Molossiae boves inusitatae magnitudinis, *Theop.* 43.
- Molossius canis, II, 7, 3, 3.
- Molus, Deucalionis nothus, III, 3, 1, 1.
- Molus, Martis f., I, 7, 7, 3.
- Molus, Molionæ pater, *Pher.* 36.
- Molybdana, urbs Mastienorum, *Hec.* 10.
- Molycræ, urbs circa Naupactum, *Hec.* 81.
- Molycria, urbs Ætoliae, *Hell.* 111; *Ap. fr.* 168.
- Molys, urbs Libyca, *Hec.* 321.
- Monile aureum Venus Harmoniæ dat, *Hell.* 12; Jupiter dat Europæ, hæc Cadmo, *Pher.* 45.
- Monimus, Pythionis f., Panticam in matrimonium petit, *Phyl.* 18.
- Monæcus, urbs Liguria, *Hec.* 23.
- Mopsuestia, a qua nominata sit, *Theop.* 111.
- Mopsus vates, questionem solvit a Calchaute propositam, *Pher.* 95; ejus filia, *Theop.* 111.
- Mopsus Lydus Atergalin in lacum demergi jubet, *Xanth.* 11.
- Mora apud Lacedæmonios quingentorum militum erat, *Ephor.* 140.
- More Mandrobuli. Proverb. *Ephor.* 161.
- Morges, rex OEnotrorum, qui ab eo nominati sunt Morgetes, *Ant.* 3, 7.
- Morgetes, iidem ac OEnotri, *Ant.* 3.
- Mopiat, oleæ sacra, *Philoch.* 102.
- Mors [Θάνατος] a Sisypho in vincula conjectus a Marte liberatur, *Pher.* 78.
- Moschi, populus Asiæ, *Hec.* 185, 188; *Hell.* 109.
- Moses, Judæorum dux, *Hell.* [?] 156; *Philoch.* 9.
- Mossynæci, populus Asiæ, *Hec.* 192; eorum mos, *Ephor.* 81.
- Mothaces Lacedæmoniorum qui sint, *Phyl.* 44.
- Motya, urbs Sicilia, *Hec.* 47; *Philoch.* 24.
- Motyle, castellum Sicilia, *Philoch.* 24.
- Mullus, τρέφων, Hecatæ sacer, *Ap. fr.* 16.
- Munychia in Attica locus a quo nominatus sit, *Hell.* 71.
- Munychus, Pantaclis vel Panteuclis f., *Hell.* 71.
- Musæ, Jovis e Mnemosyne filia, earum liberi, I, 3, 1, 5 sq.; Thamyris, certamine vinctum, luminibus et cantu privant, I, 3, 3, 3; ænigma docent Sphingen, III, 5, 8, 4; Musarum numerus, *Ephor.* 162.
- Musæus, Lunæ et Eumolpi filius, *Philoch.* 200.
- Museum Athenarum, *Clitod.* 5.
- Musica ad fraudem et deceptionem inter homines introducta, *Ephor.* 1.
- Multa mentiuntur poetæ. Proverb., *Philoch.* 1.
- Mycalessus, urbs Cariae, *Ephor.* 35.
- Mycenæ unde nomen acceperint, *Hec.* 360; a Perseo moribus cinguntur, II, 4, 4, 4; parent Eurystheo, II, 4, 5, 8; Electryoni, Amphitryoni, II, 4, 6, 3; Sthenelo, *ibid.* § 5.
- Mycenæus lucus, II, 1, 3, 4.
- Myceneus, Spartonis f., *Aeus.* 16.
- Myci, populus ad Araxen fluvium in Asia, *Hec.* 170, 183.
- Myes, urbs Ionica, *Hec.* 225.
- Mygdon, Bebrycum R. Amyci frater, adversus Lycum et Herculem bellum gerens, occumbit, II, 5, 9, 6.
- Mygisi, urbs Cariae, *Hec.* 363.
- Mylæ, urbs Sicilia, *Hec.* 50.
- Mylisin, gens Asiæ, *Hec.* 206.
- Mylon, oppidum Ægypti, *Hec.* 270.
- Myndones, gens Libyæ, *Ephor.* 149.
- Myndus, urbs Cariae, *Hec.* 229.
- Myonesus, urbs Ionica, *Hec.* 219; *Ephor.* 36.
- Myrgetæ populus Scythicus, *Hec.* 155.
- Myricus, urbs Troadis, *Hec.* 209.
- Myrina vel Myrinus, unde Myrina urbs nominata, *Hec.* 104.
- Myrina, urbs Lemni ins., *Hec.* 102, 104.
- Myrmex, uxor Epimethei, *Hec.* 90.
- Myrmidon, pater Erysichthonis, *Hell.* 17.
- Myrmidon, e Pisidice Antiphum et Actorem gignit, II, 7, 3, 5.
- Myrrha, ob Veneris contentæ iram, congressum patris petit; a quo persequente fugiens, in arborem mutata, Adonidem parit, III, 14, 4, 2 sq.
- Myrtilus, Mercurii, f., auriga OEnomai; a Pelope in mare dejectus, *Pher.* 93.
- Myrtus et smilax Cereri sacra, *Ister* 25; myrto Thesmothetæ coronantur, *Ap. fr.* 21.
- Myscellus, Achæorum dux, in Crotone condenda ab Archia, Syracusarum conditore, adjutus, *Ant.* 11.
- Mysi, populus Asiæ minor., *Ephor.* 80; unde nomen nacti sint, *Xanth.* 8; e Thracia una cum Phrygiis in Asiam venientes supra fontes Caici prope Lydiam consederunt, *Xanth.* 8; Mysorum lingua mixta est e Phrygia et Lydica; Mysi aliquando circa Olympum habitant, *Xanth.* 8; Mysi in Macedonia, *Hell.* 46.
- Mysia, paret Lyco, II, 5, 9, 6; Teuthranti, III, 9, 1, 4; Telepho, III, 9, 1, 6.
- Mysia, Thraciæ regio, *Xanth.* 8.
- Myso, unus septem sapientum, *Ephor.* 101.
- Mysorum prædam, proverb., *Demo.* 19.
- Mysta, Seleuci Callinici amasia, *Phyl.* 29.
- Mysteria ab Orpheo in Græciam transducta, *Ephor.* 65; Mysteria parva quo tempore primum instituta, *Ister* 20; vocis etymologia, *Ap. fr.* 11.
- Mystia, urbs Samniti, *Phil.* 40.
- Mysus, in Lydorum lingua est arbor oxya, *Xanth.* 8.
- Mytilene, urbs Lesbi maxima, *Hec.* 101; coloniam deducit in Ænum urbem, *Ephor.* 73.
- Mytilene, Macaris filia vel Pelopis, *Hec.* 101.
- Myus, urbs Ionica, *Ap. fr.* 48; quam Cares quondam tenebant, *Pher.* 111.
- Myus, Atticus quidam, *Ap. fr.* 11

N.

- Nacone, urbs Sicilia, *Phil.* 27.
- Nagidus, urbs inter Ciliciam et Pamphyliam, *Hec.* 252.
- Nagidusa, insula Asiæ min., *Hec.* 252.
- Nagis, conditor Nagidis urbis, *Hec.* 252.
- Nais, Nympha, Magnetis uxor, I, 9, 6; Zethi f., Neitis portis nomen dedit, *Pher.* 102

- Nanas, Teutamidis f., sub quo Pelasgi a Græcis patria pulsi in Italiam transmigrarunt, *Hell.* 1.
 Nannium, meretrix Atheniensis, *Ap. fr.* 241.
 Nape, urbs Lesbi, *Hell.* 119, 120.
 Napetinus sinus in Italia, *Ant.* 4, 6.
 Narbon, urbs Celtica, *Hec.* 19.
 Narbæi, incolæ Narbonis urbis, *Hec.* 19.
 Narcissus, Amarynthi, Eretriensis, ab Epope interfectus, *Acus.* 21 a.
 Narmalis, urbs Pisidiæ, *Ephor.* 95.
 Naubolus, Iphiti pater, I, 9, 16, 8.
 Naucraria et Naucrarus, quid sit, *Clitod.* 8.
 Naupactica carmina auctorem habent Carcinum Naupactium, *Charon* 5.
 Naupacti excubabis, proverb., *Theop.* 46.
 Naupactus, urbs Locridis, unde nomen acceperit, II, 7, 2, 8; *Ephor.* 14.
 Nauplius, Neptuni ex Anymone f., II, 1, 5, 13; ejus e Clymene, al. Philyra, al. Hesione progenies, II, 1, 5, 14; Augen ab Alco patre vendendam accipit; Teuthrantidat, II, 7, 4, 3; Aeropen et Clymenen e Creta abducit; hanc uxorem habet, ex ea liberi, III, 2, 2, 1; nautis infestus, ipse naufragio perit, II, 1, 5, 13; Damastoris pater, *Pher.* 13.
 Nausicaa, *Hell.* 78; Telemachi uxor, *Hell.* 141.
 Nausimedus, Nauplii f., II, 1, 5, 14.
 Nausinicus, archon, *Philoch.* 126.
 Nausithoe, Nereis, I, 2, 7.
 Nausithous, Thesco navis gubernator, *Philoch.* 41.
 Naxii cum Chalcidensibus colonias in Siciliam deducunt, *Hell.* 50; bello Medico Græcis contra Persas auxiliantur, *Hell.* 81; *Ephor.* 113.
 Naxus et Megara antiquissimæ Græcorum in Sicilia civitates, a quo et quando conditæ, *Ephor.* 52.
 Neæra, Amphionis e Niobe f., Dianæ telis cadit, III, 5, 6, 1.
 Neæra, Evadnes e Strymone mater, II, 1, 2, 1.
 Neandrea vel Neandrium, urbs Troadis, *Theop.* 310.
 Neæra, Perei f., Alei conjux, III, 9, 1, 3.
 Nebrophonus, Iasonis ex Hypsipyla f., I, 9, 17, 2.
 Nectanibius regnum Ægypti occupat, *Theop.* 111.
 Neis. V. Endymion.
 Neitæ portæ Thebarum a Zethi filia sic nominatæ, *Pher.* 102 c.
 Neleus, Neptuni e Tyro f., *Pher.* 59; a matre expositus, servatur; cum fratre jurgia habens, fugit; Pylum condit; Chloridem ducit; ex ea progenies; cui filiam Pero dare voluerit, I, 9, 9, 1 sqq., *Pher.* 56, 75; *Hell.* 64; Herculi lustrationem denegat, II, 6, 2, 3; equos mittit ad certamen ab Augea institutum, *Pher.* 57; ab eo cum filiis trucidatur, II, 7, 3, 1; pater Periclymeni, *Hell.* 10.
 Neleus, Codri filius, Miletum condit, *Ephor.* 32; Erythras aliasque urbes, *Hell.* 63.
 Nelo, Danaï ex Æthiopide f., Menachi sponsa, II, 1, 5, 5.
 Nemea, paret Lycurgo, III, 6, 4, 1.
 Nemei ludi, Archemero instituti, III, 6, 4, 5.
 Nemertes, Nereis, I, 2, 7.
 Nemesis, Jovis congressum fugiens, in anserem mutata, nihilominus cum eo congressa, Helenam parit, III, 10, 2.
 Neocles, Themistoclis filius, *Phyl.* 64.
 Nemeus leo, Typhonis proles, ab Hercule necatur, II, 5, 1.
 Neon, Philippi amicus, *Theop.* 45.
 Neomenia Apollini sacra, *Philoch.* 178.
 Neomeris, Nereis, I, 2, 7.
 Neones, urbs Phocidis, *Androt.* 23.
 Neoptolemus, antea Pyrrhus, Achillis e Deidamia f., III, 13, 8, 2; Hermionen uxorem ducit; Delphos profectus, ut oraculum consuleret, a Machæreo interfectus, *Pher.* 98; Eurypylum interficit, *Acus.* 27.
 Nepææ, campus prope Cyzicum, *Ap. fr.* 147.
 Nephelion, Minois e Paria Nympha f., II, 5, 9, 3.
 Nephelæ, Athamantis uxor, Phrixum f. neci eripit, I, 9, 1, 1 sq.
 Nephus, Herculis e Praxithea f., II, 7, 8, 7.
 Neptunus, Croni e Rhea f., a patre devoratur, I, 2, 5; effertur, I, 2, 1, 1; Crono victo, maris imperio potitur, I, 2, 1, 4; ejus liberi ex Amphitrite, I, 4, 6; quæ in Gigantomachia fecit, I, 6, 2, 4; liberi e Canace; ex Iphimedia, I, 7, 4, 2; e Tyro, quacum, Enipei forma indutus, congressus erat, I, 9, 8, 1; *Hell.* 10; *Pher.* 56, 59; Periclymeno facultatem formam mutandi concedit, I, 9, 9, 2; ejus e Bithynide f., I, 9, 20, 1; e Libye, II, 1, 4, 2; III, 1, 1, 2; odio in Inachum concitatus, Argolidis fontes exsiccatur, II, 1, 4, 9; ex Anymone, cui aquam querenti Lernæos indicat fontes, f., II, 1, 5, 13; Nereidum precibus commotus, Æthiopiam malis infestat, II, 4, 3, 3; Hippothoen in Echinas delatam comprimit, II, 4, 5, 4; Centauros nonnullos, ab Hercule fugientes, celat, II, 5, 4, 7; Pergamum, pretium pactus, munit; quo non soluto, diluvium Troie immittit, II, 5, 9, 10; *Hell.* 136; Erycis pater, II, 5, 10, 11; Alebionis et Dereyni, II, 5, 10, 9; Minois taurum efferat, III, 1, 4, 1; ejus e Cerere proles, III, 6, 8, 7; e Celæno et Alcyone, III, 10, 1, 3; *Phyl.* 14; *Hell.* 56; Lycum in beatorum insulas defert, *Apoll. ibid.*; pater Idæ, III, 10, 3, 5; ejus proles e Pero, III, 12, 6, 5; *Acus.* 22; e Salamene, III, 12, 7, 1; de congressu cum Thetide certat cum Jove; abstinet, III, 13, 5, 1; Pelio dat Balium et Xanthium, equos immortales, *ibid.* § 5; Erechtheum fretum Atheniensibus dat, III, 14, 1, 3; imperium urbis obtinere nequit; Atticam inundat, *ibid.* § 7; ejus ex Euryte f., III, 14, 2, 2; Martem in judicium vocat, *ibid.* *Hell.* 83; ejus sacerdos Butes, III, 15, 1, 2; e Chione pater Eumolpi, quem Benthescymæ educandum dat; ejus ex Amphitrite filia; evertit Erechtheum cum domo, III, 15, 4; cum Æthra congredditur, III, 15, 7, 3; ab Apolline pro Pythia accipit Tænarum, *Ephor.* 59; a Latona pro Delo accipit Calauriam, *Ephor.* 59; in nuptiis Pelei cum Thetide nuptialia dat equos, *Pher.* 16; pater Tragasi, *Hell.* 118; ex Alope pater Hippothoontis, *Hell.* 68; pater Erichthonii, *Hell.* 65; Phorbantis, *Hell.* 66; ex Arne pater Bæoti, *Hell.* 8; pater Thesei, *Hell.* 74; e Cereyra Phæacis pater, *Hell.* 45; Halirrhottii, *Hell.* 69; ex Alcyone Hyriei pater, *Hell.* 56; Agenoris, *Pher.* 40; Orionis, *ibid.* 3; Nauplii e Anymone, *ibid.* 13; Euryti et Cleati e Molione, *ibid.* 36; Antæi ab Hercule occisi, *ibid.* 33; Eurypyli, *ibid.* 35; Busiridis, *ibid.* 33; Neptunus Medicus in Teno insula cultus, ubi ejus statua a Telesio facta, *Philoch.* 184, 186; Hippius, *Androt.* 32; *Ægæus*, *Pher.* 115.
 Nereides, Nerei filia, I, 2, 7; Argonautas per Planctas ducunt, I, 9, 25, 2; de forma provocantur a Cassiopea, II, 4, 3, 3; Nereidum ara in Corcyra a Medea exstructa, *Tim.* 7.
 Nereus, Neptuni e Canace f., I, 7, 4, 2.
 Nereus, Ponti f., I, 2, 6; ejus e Doride progenies, I, 2, 7, Herculi viam ad Hesperides monstrare cogitur, II, 5, 11, 4; *Pher.* 33.
 Neritus, mons Ithacæ, *Acus.* 30.
 Neritus, Perelai f., e Cephalenia in Ithacam migrat, *Acus.* 30.
 Nesæa, Nereis, I, 2, 7.
 Nessus, Centaurus, ab Hercule fugit ad Evenum fl., II, 5, 4, 7; quem trajecturos portat, II, 7, 6, 5; Dejaniram

- portat, quam vitiaturus, ab Hercule transfigitur, *ibid.* § 6; ejus sanguis pro philtro, *ibid.* § 7.
- Nestor, Nelei e Chloride f., I, 9, 9, 1; apud Gerenios educatus, in perniciem fratrum servatur, I, 9, 9, 3; ducit Anaxibiam, I, 9, 10; ex ea liberi, *ibid.*; Antilochi pater, III, 10, 8, 2; Elin cum exercitu ingressus equos abigit ab Augea injuste subreptos, *Pher.* 57.
- Nestania, vicus Arcadiae (*quae aliis est Nostia*), *Ephor.* 58.
- Neuri, populus, *Ephor.* 78.
- Nice, Pallantis e Styge f., I, 2, 4.
- Nice, Thespiae f., Nicodromi ex Hercule mater, II, 7, 8, 4.
- Nicesias, Alexandri assentator, *Phyl.* 8.
- Nicias, dux Atheniensium in Sicilia, *Philoch.* 112; eum nomen ejus in columna non sit inscriptum, *Phil.* 46; lapidibus a Syracusanis coopertus, *ibid.* 46.
- Nicippe, Pelopis f., Stheneli conjux, II, 4, 5, 8.
- Nicippe, Thespiae f., Antimachi ex Hercule mater, II, 7, 8, 6.
- Nicoles, Syracusanus, cujus filia Hieroni peperit Dinomenem, *Phil.* 45.
- Nicoles, Evagorae filius; ejus luxuria, *Theop.* 126.
- Nicotheon, Cyprius, Evagorae insidias struxit; fugit; ejus filia, *Theop.* 111.
- Nicodemus (Centoripinorum tyrannus), *Tim.* 135.
- Nicomachus, Herculis e Nice f., II, 7, 8, 4.
- Nicomachus, Aristotelis ex Herpyllide serva filius, *Tim.* 76.
- Nicostratus, Menelai ex Helena f., III, 11, 1.
- Nicostratus, Argivus, Persarum regis adulator, *Theop.* 135.
- Nicothoe. *Vide* Aellopus.
- Nilus, pater Argiopae, *Pher.* 40; Nilus fluv., terminus Asiae et Libyae, *Hec.* 296; de ejus fontibus et incrementis, *ibid.* 278; *Ephor.* 108, 109.
- Nilus, urbs Aegypti, *Hec.* 277.
- Ninæa, urbs Oenotrorum, *Hec.* 38.
- Niobe, Phoronei e Laodice f., II, 1, 1, 5; ejus e Jove progenies, *ibid.*; *Hec.* 375; *Acus.* 11, 12.
- Niobe, Tantali f., Amphionis uxor, III, 5, 6, 1; Latonam injuria afficit, *ibid.* § 3; punitur, *ibid.* § 6; ejus progenies, *Pher.* 102 b; *Hell.* 54; Niobe non Tantali fuit sed Assaonis filia, Philotti uxor; a patre tentata de rupe dedit se praecipitem, *Xanth.* 13; ejus filii flammis pereunt, *ibid.*
- Nisaea, navale Megaridis a Niso appellatum, *Hell.* 47.
- Nisæus, Dionysii superioris fil., Syracusarum imperio potitur; homo crapulae indulgens, *Theop.* 204, 213.
- Nisus, Pandionis f., III, 15, 5, 5, *Hell.* 47; Megarorum R., III, 15, 8, 1; *Philoch.* 35; a Seylla f. Minoi proditur, *ibid.* § 2.
- Nisyron, pars insulae Co, I, 6, 2, 4.
- Noæ, urbs Siciliae, *Ap. fr.* 51.
- Noctua. *Τίς γλαῦξ' Ἀθήναζ' ἔφαγε*; Proverb., *Demo.* 5; Noctua in tetradrachmiis expressa, *Philoch.* 154.
- Nola, urbs Ausonum, *Hec.* 28.
- Nomadum Libyae mores, *Hell.* 93.
- Nomadicæ Scytharum gentes, *Ephor.* 76.
- Νομοφύλακες, magistratus apud Athenienses, *Philoch.* 141 a; differunt a Thesmothetis, *ibid.* 141 b.
- Nonymna, oppidum Siciliae, *Phil.* 54.
- Nostia, vicus Arcadiae, *Theop.* 194.
- Notium, urbs Ioniae, *Hec.* 220; *Theop.* 132.
- Notus, ventus, *Acus.* 3.
- Nox, rerum principium femininum, *Acus.* 1.
- Nubæ, gens Libyae, *Ap. fr.* 115.
- Nuceria, urbs Tyrreniae, *Phil.* 41.
- Numeri orationis, quinam probandi, qui fugiendi sint, *Ephor.* 163.
- Numi ex aureis Victoriis cusi, *Philoch.* 121.
- Nycteis, Nyctei f., Labdaci e Polydoro mater, III, 5, 5, 1.
- Nycteus, pater Callistus, III, 8, 2, 2.
- Nycteus, Chthonii f., pater Nycteidis, III, 5, 5, 1; Antiope, *Pher.* 102; ob Antiope facinus et fugam se interficit; Lycum ulcisci se jubet, II, 5, 5, 6.
- Nycteus, Hyriei e Clonia f.; ejus e Polyxo progenies, III, 10, 1, 4.
- Nyctimus, Lycaonis f., III, 8, 1, 3; *Hec.* 375; solus e Lycaonidis servatur a Jove; ee rege diluvium fit Deucaionem, *ibid.* § 6 sq.
- Nymphæ, Jovis e Themide filiae, ad Eridanum habitantes, Herculem, Hesperidum poma investigantem, ad Nelaum mittunt, II, 5, 11, 4; *Pher.* 33.
- Nymphæ, Jovis nutrices, I, 1, 6; Hylam rapiunt, I, 9, 19, 2; Perseum instruunt adversus Gorgones proficiscentem, II, 4, 2, 7.
- Nymphæ Dodonææ, Bacchi nutrices, *Pher.* 46; Bacchum propter Junonis timorem Inoi tradunt, *Pher.* 46; a Lycurgo fugatæ ad Thetin vel Thebas profugiunt, *ibid.*; iis aram exstruit Amphictyon, *Philoch.* 13.
- Nympharum ara in Coreyra ins. a Medea exstructa, *Tim.* 7.
- Nymphæi montis crater, *Theop.* 316.
- Nyrax, urbs Celtica, *Hec.* 21.
- Nyseides, Nymphæ, Nysam habitantes, Bacchi nutrices, in stellis mutatae, Hyades vocantur, III, 4, 3, 9.
- Nysa vel Nysa, mons, I, 6, 3, 18; in Asia, II, 4, 3, 9.

O.

- Oannes, bellua, *Ap. fr.* 67.
- Ὠκεανὸς ὅλητος, *Theop.* 299.
- Oalea, urbs Boeotiae, II, 4, 11, 8; *Ap. fr.* 144.
- Oalea, Mantinei f., Abantis uxor, II, 2, 1, 1.
- Oceanides, Oceani e Tethye filiae, I, 2, 2, 1.
- Oceanus, Coeli f., inter Titanes, I, 1, 3; ejus e Tethye ter mille filiae, I, 2, 2, 1; *Acus.* 11 a; pater Triptolemi, I, 5, 2; *Pher.* 12; Idyiae, I, 9, 23, 6; Inachi, II, 1, 1, 2; *Acus.* 11; Calirrhoe, II, 5, 10, 2; Meliboræ, III, 8, 1, 2; Pleiones, III, 10, 1, 1; Asopi, III, 12, 6, 5; Pitheon, *Pher.* 22; Hesione, *Acus.* 7; Meliae, *Acus.* 11; Oceanus Herculis fortitudinem experturus, *Pher.* 33 b.
- Ochimus, Solis e Rhode f., *Hell.* 107.
- Oecolum, castellum Eretriensium, *Theop.* 161.
- Ocypete, al. Ocypode, al. Ocythoe, Harpyia, I, 9, 21, 7.
- Ocypete, Danae ex Pieria f., Lampi sponsa, II, 1, 5, 8.
- Ocypete, Thaumantis f., I, 2, 6.
- Odessus, urbs ad Pontum, *Ap. fr.* 137.
- Odrysses, fluvius Asiae, *Hec.* 202.
- OEagri [Apollinis] e Calliope progenies, I, 3, 2, 1.
- OEanthe, urbs Locrorum, quam OEanthiam nominat, *Hec.* 82, 83.
- OEanthia i. q. OEanthe, *Hec.* 82; *Hell.* 106.
- OEax, Nauplii e Clymene f., II, 1, 5, 14; III, 2, 2, 2.
- OEbalus, Perieris f., III, 10, 4, 5; Arenæ pater, III, 10, 3, 5; ejus e Batia progenies, III, 10, 4, 5; pater Icarii, *Pher.* 90.
- OEbotas, Dymæus, Olympionica, *Philoch.* 6.
- OEchalia, urbs [Thessaliae], Euryto rege ab Hercule captur, II, 6, 1, 1; II, 7, 7, 8; *Pher.* 34.
- OEedantium, urbs Illyricorum, *Theop.* 203; incolae OEedantes, *Hec.* 66.
- OEedipus, Laii ex Iocasta f., expositus (in Sicyonia regione, *Androt.* 31), a Polybi pastoribus servatus, a Peribora educatur; de origine dubius, Delphos adit, et, ne in patriam redeat, monitus, Thebas ignarus adit, Laium occidit; Thebas a Sphinge liberat [cum magna sociorum

- manu, *Philoch.* 174]; rex fil, matrem ducit; comperto incesto Athenas abit [*Androt.* 31]; ejus et uxores et liberi [*Pher.* 48]; in eos dirae, III, 5, 7, 3 *sqq.*
- OËe, Cephali filia, Charopis uxor, *Philoch.* 75.
- OËe, demus Pandionidos tribus, *ibid.*
- OËene, Danaï e Crino f., Arbeli sponsa, II, 1, 5, 9.
- Οἰνῶτοι τῆν χερσάδραν. Proverb., *Demo* 6.
- OËne, s. OËnoe, urbs Argivorum, *Hec.* 343.
- OËneis tribus, *Ephor.* 37.
- OËneus, Aegypti e Gorgone f., Podarces sponsus, II, 1, 5, 8.
- OËneus, fil. Phytii, pater Aetoli, *Hec.* 341.
- OËneus, Porthaonis f., Calydonis R. primus a Baccho vitem accipit; ejus ex Althaea et Peribora progenies, primitias diis offerens, Dianae obliviscitur; ad aprum, ab hac irata missum, conficiendum invitat principes, I, 8, 1, *sq.*; regno privatur, I, 8, 6, 1; *Pher.* 83; ab Agrii filiis necatus, OËnoe urbi nomen dat, I, 8, 6, 3; excipit Herculem, II, 7, 6, 3; Alcmaeonem, III, 7, 5, 5.
- OËnoe, urbs Argolidis, ab OËneo vocatur, I, 8, 6, 3.
- OËnomaus, Hippodamiae pater, II, 4, 2, 1; ejus mors, *Pher.* 93.
- OËnomaus, Steropen ducit, III, 10, 1, 2.
- OËnone ins., unde Aëgina dicta? III, 12, 6, 7; *cf. Pher.* 78.
- OËnone, Cebrenis f., Alexandri conjux, III, 12, 6, 1; artem valicinandī a Rhea docta, marito, ne in Graeciam eat, persuadere nequit; ei vulnerato mederi non vult, post ejus mortem se suspendit, *ibid.*; mater Corythi, *Hell.* 126.
- OËnopion, I, 4, 3, 4; Bacchi f., *Theop.* 295.
- OËnotri ab OËnotro nominati, *Pher.* 85; primi Italiam incolunt, *Ant.* 3; Elymos Italia pellunt, *Hell.* 53; Siculos ejiciunt, *Ant.* 1.
- OËnotria, ejus urbes, *Hec.* 30 *sqq.*; ejus termini, *Ant.* 6.
- OËnotrus, Lycaonis progenies, in Italiam migrat, *Pher.* 85.
- OËnus, oppidum Laconicum, *Androt.* 58.
- OËnussar, insula Chio vicina, *Hec.* 100.
- OËonus, Licymnii f., ab Hippocoontidis necatur, II, 7, 3, 2.
- OËestribles, Herculis ex Hesychia f., II, 7, 8, 6.
- OËsyme, Thraciae civitas, *Ephor.* 174.
- OËta mons, II, 7, 7, 13; *Ephor.* 10.
- OËtylus, Amphianactis f., *Pher.* 89.
- OËum. Duo sunt hujus nominis in Attica demi, *Philoch.* 76.
- Ogyges quo tempore vixerit, *Philoch.* 8; *Hell.* 62; *Acus.* 14.
- Ogygia, Amphionis e Niobe f., *Hell.* 54; Dianae telis perit, III, 5, 6, 1.
- Ogygia, Thebarum portae, III, 6, 6, 1.
- Oicles, Argivus, Amphiarai pater, I, 8, 2, 4; Alcmaeonem insanientem excipit, III, 7, 5, 3; Herculis in expeditione contra Trojam socius perit, II, 6, 4, 1.
- Οἰζοῦρος ἔρις in templo Minervae, *Phyl.* 74.
- Oileus, Ajacis pater, III, 10, 8, 2.
- Oleae Minervae sacrae, *Androt.* 45; *Ister* 27.
- Olenias, OËnei f., a Tydeo fratre occiditur, I, 8, 5, 3; *Pher.* 83.
- Olenus, Anaxithea et Jovis filia, *Ister* 41.
- Olenus, urbs ab Oleno nominata, *Ister* 41; *Hell.* 111; *Ap. fr.* 166.
- Oleum ex lacte, quo Paëones unguuntur, *Hec.* 123.
- Olius, Agenoris filius, Lycae pater, *Pher.* 20.
- Olizon, urbs Thessaliae, *Hec.* 110.
- Olyca, urbs Macedoniae, *Theop.* 60.
- Olympia, festum in Olympo Thessaliae agi solitum, *Ap. fr.* 35.
- Olympias, Alexandri mater, genus retulit ad Pyrrhum; Achilles filium, *Theop.* 232.
- Olympici templi procuratio primum erat Achaeis, deinde Eleis, *Ephor.* 15.
- Olympicum certamen ab Hercule instituitur, II, 7, 2, 6; ab Iphito, *Ephor.* 15.
- Olympus, Herculis ex Euboea f., II, 7, 8, 4.
- Olympus, Marsyae pater, I, 4, 2, 1.
- Olympi montes sex, *Ap. fr.* 35.
- Olympusa, Thespiae filia, Halocratis ex Hercule mater, II, 7, 8, 5.
- Olynthiacum bellum, *Philoch.* 132.
- Omarium, urbs Thessaliae, *Theop.* 153.
- Ὀμηροὶ (obsides) unde dicti, *Theop.* 38.
- Ὀμογάλακτες, *Philoch.* 92, 93.
- Ὀμολώτος Jupiter, *Ister* 10.
- Omphace, urbs Siciliae, *Philoch.* 21.
- Omphale, Iardani f., Lydiae R. Tmoli conjux, Hercule ento servo utitur, II, 6, 3, 1; *Pher.* 34; volens Hercules apud Omphalen remansit, *Ephor.* 9; ejus ex Hercule progenies, II, 7, 8, 10.
- Onaris, dux Bisaltarum in bello contra Cardianos, *Charon* 9.
- Onchestus, Megarei pater, *Hell.* 47.
- Onchestus, Agrii f., Diomedem fugiens, in Peloponnesum venit, I, 8, 6, 1.
- Onchestus, urbs, III, 15, 8, 1; in ea templum Neptuni, II, 4, 11, 2.
- Onesippus, Herculis e Chryseide f., II, 7, 8, 3.
- Oniabates, urbs Aegypti, *Hec.* 271.
- Onites, Herculis e Deianira f., II, 7, 8, 9.
- Onocarsis, Thraciae locus amoenissimus, *Theop.* 33.
- Onomarchus Phocensis, puerorum amorī deditus, *Theop.* 182; templi Delphici donaria diripit, *Ephor.* 155; Coreneam capit, *ibid.* 153.
- Opheltēs, Lycurgi f., I, 9, 14.
- Ophryneum, urbs Troadis, *Androt.* 12.
- Opiae, populus Indiae, *Hec.* 175.
- Opici cum OËnotris Siculos ex Italia expellunt, *Ant.* 1; Campaniam nabitant; iidem et Ausones appellantur, *Ant.* 8.
- Opis, virgo Hyperborea, I, 4, 5.
- Opleus, Neptuni f., I, 7, 4, 2.
- Opus, urbs Locridis, *Hell.* 57; *Ap. fr.* 148.
- Orae maritimae ad locorum descriptionem praecipua opera, *Ephor.* 56.
- Orbitae, gens Indica, *Ap. fr.* 116.
- Orbis terrarum forma et divisio, *Ephor.* 38.
- Orchomenus in Thessalia, *Hell.* 49.
- Orchomenus, Minyarum urbs in Boeotia, *Theop.* 264; Gratiarum cultu celebris, *Ephor.* 68; ab Atheniensibus capta, *Hell.* 49.
- Orchomenus, Eurypyli f., Pheretis pater, *Acus.* 27.
- Orchomenus, Minyae pater, *Pher.* 84.
- Orchomenus [Phocensis], Elarae pater, I, 4, 1, 4; *Pher.* 5.
- Orchomenus, Lycaonis f., III, 8, 1, 3; *Hec.* 375.
- Orei galea, *Pher.* 26.
- Orestae, gens Molossica, *Hec.* 77.
- Oreste, urbs Euboeae, *Hec.* 107.
- Orestes, Agamemnonis f., II, 8, 2, 5; ejus nutrix, *Pher.* 96; matrem occidit, *Hell.* 83; de eo iudicium in Areopago, *Hell.* 82, 83; a Furiis actus in templum Dianae fugit, Orestae urbi nomen dat, *Pher.* 57; Tisamenī pater, II, 8, 2, 4.
- Orestes, coloniam in Aëlidem ducit, *Hell.* 114.
- Orestes, Acheloi f., I, 7, 3, 5.
- Oresteum urbs ab Oreste nominata, *Pher.* 97.

- cretheus, Deucalionis filius, Phytii pater, in Aetoliam venit, *Hec.* 341.
 Oreus, urbs Euboeae, *Ap. fr.* 146.
 Oreus in Euboea, quo Athenienses coloniam deduxerunt, *Theop.* 164.
 Orgalema, urbs ad Istrum, *Hec.* 152.
 Ὀργεῶνες, *Philoch.* 94.
 Orgia, hujus vocis etymologia, *Ap. fr.* 11.
 Orgomenae, urbs Illyriae, *Hec.* 152.
 Oria, Thespiae f., Lanomenis ex Hercule mater, II, 7, 8, 3.
 Orichalcum a quo nominatum? *Theop.* 177.
 Oricus, urbs Epiri, *Ap. fr.* 145; *Hec.* 75; a Colchis habitata, *Tim.* 53.
 Orion, Neptuni ex Euryale f., *Pher.* 4; *Ister* 37; a Diana necatur, I, 4, 3, 1.
 Oritae, gens Indica, *Ap. fr.* 121.
 Orithyia, Erechthei e Praxithea f., *Phanod.* 3; a Borea rapitur, *Acus.* 23; *Pher.* 104; III, 15, 1, 2; III, 15, 2, 1; ejus progenies, *Acus. l. l.*; *Apoll. l. l.*
 Ormenium, oppidum, Amyntori paret, II, 7, 7, 5.
 Oromasdes, *Theop.* 71.
 Orontes, cum quo Evagoras transigit, *Theop.* 111.
 Orontopagas, sub Dario tribunus, *Pher.* 113.
 Orpheus, Oeagri f., al. Apollinis, ejus cantus. Eurydicen, uxorem frustra ex inferis petit, I, 3, 2; Argonauta, I, 9, 16, 8 (non fuit inter Argonautas, *Pher.* 63; Argonautas a Sirenibus detinet, I, 9, 25, 1; a Maenadibus dilaceratus, ad Pieriam sepultus est, I, 3, 2, 3; vates fuit, *Phil.* 190, 191; Orpheus in Thracia fuit nullus, *Androt.* 36; eodem tempore quo Idaei Dactyli in Europam cum Minoe transierunt, ceremonias et mysteria in Graeciam transducit, *Ephor.* 65; Dorionis pater, *Hell.* 6.
 Orsadice, Cinyrae e Metharme f.; ei irascitur Venus, III, 14, 3, 4.
 Orseis, Nympha, Hellenis uxor, I, 7, 3, 1.
 Orsilochus, Polybi frater, pater Medusae, *Pher.* 47.
 Ortaea, Hyacinthi f., ab Atheniensibus immolatur, III, 15, 8, 5.
 Orthagoras, vates, Timoleontis amicus, *Ephor.* 156; *Tim.* 130, 131.
 Orthrus, Typhonis ex Echidna progenies, Geryonis canis, II, 5, 10, 3; ab Hercule necatur, *ibid.* § 6.
 Ortygia Arethusa fonte clara, *Tim.* 52.
 Ortygia, antiquum nomen Deli ins., *Phanod.* 1.
 Oschophori, *Philoch.* 44; a Theseo electi, *Ister* 13.
 Oschophoria a Theseo instituta, *Demo* 4.
 Osiris, hos a Baccho ex India adductus, *Phyl.* 80; a sacerdotibus nominatus Hysiris, *Hell.* 154.
 Ossa, mons, I, 7, 4, 5.
 Ostaues magorum nomen, *Xanth.* 29.
 Ostracismus, *Androt.* 5; *Philoch.* 79 b.
 Othreis, Hellenis uxor, ejus progenies, *Hell.* 10.
 Othrys mons, *Pher.* 75; *Hell.* 16.
 Otices in Cypro, *Ephor.* 134.
 Otus, Neptuni f. (cum fratre Ephialte: Aloada), Dianam procatur, I, 7, 4, 5.
 Oxyartes, Persa, *Phyl.* 35.
 Oxyllus, ab Aetolo oriundus, Heraclidas in reditu efficiendo adjuvat, *Ephor.* 15; II, 8, 3, 5; in Elidis regnum restituitur, *Ephor.* 15, 16; ejus statua in foro Eleorum, *ibid.* 29.
 Oxyllus, Martis a Prologenia f., I, 7, 7, 2.
 Oxyporus, Cinyrae e Metharme f., III, 14, 3, 4.
 Oxythemis Demetrii Poliorcet. amicus, *Phyl.* 6.

P.

 Pactyas, Lydius, Mitylenam, inde in Chium profugit; a Cyro capitur, *Charon* 1.
 Pactye, oppidum Chersonesi Thraciae, *Hell.* 88.
 Padalirii sepulcrum in Daunia, *Tim.* 15; Padalirius oracula dat, *ibid.*
 Padus; locorum circa hunc Timaeus ignarus, *Tim.* 41.
 Paean. Ie Paean, exclamatio eorum qui pugnam intuenti sunt. Ejus origo, *Ephor.* 70.
 Paeaniensium demi duo, *Ister* 31.
 Paeones brytum bibunt et parabiā; oleo ex lacte unguuntur, *Hec.* 123; pocula ex bovum cornibus confecta, *Theop.* 43.
 Paeonidarum demus, *Ister* 31.
 Pagae, locus Megaridis, *Hell.* 72.
 Pagasae, navale Pheraeorum, *Theop.* 61.
 Palaeon. Vide Melicerles.
 Palaeon, Herculis ex Autonoe f., II, 7, 8, 12.
 Palaeon, Vulcani s. Aetoli f., I, 9, 16, 8.
 Palamedes, Nauplii e Clymene f., II, 1, 5, 14; III, 2, 2, 2. *Ἡελίοιοι*, *Theop.* 146.
 Palladium, signum, Illo coelitus datum; ejus historia, III, 12, 3, 4; nominis origo, *Pher.* 101; Palladia plura fuerunt, *Phyl.* 79; judicium ad Palladium, *Phanod.* 12.
 Pallantidas quomodo Theseus interemerit, *Philoch.* 36.
 Pallas, dea. Vide Minerva.
 Pallas, Cui f., I, 2, 2, 4; ejus e Styge progenies, I, 2, 4.
 Pallas, Gigantum unus, cujus occisi pelle se induit Minerva, I, 6, 2, 3.
 Pallas, Lycaonis f., III, 8, 1, 3.
 Pallas, Pandionis f., III, 15, 5, 5. Vide Pandionidae.
 Pallas, Tritonis f., a Minerva occiditur; ejus simulacrum Palladium, III, 12, 3, 6 sqq.
 Pallene, I, 6, 1, 3.
 Pallene, demus Atticae, *Androt.* 42.
 Pammon, Priami ex Hecuba f., III, 12, 5, 12.
 Pamphaes, Ionius, Theocharidae f., Cersi amicus, cui argentum praebet; postea ab eo in summo honore habetur, *Xanth.* 19, p. 41.
 Pamphilus, Agimii fil., *Ephor.* 10.
 Pamphyli, populus Asiae minoris, *Ephor.* 80.
 Pamphylia, Mopsi filia, *Theop.* 111.
 Pamphylia a qua nomen habeat, *Theop.* 111.
 Pamphylus, Agimii f., bello Heraclidarum cum Peloponnesis occidit, I, 8, 3, 5.
 Pan, Jovis e Thymbride f., Apollinem docet artem vaticinandi, I, 4, 1, 3.
 Panactum, castellum Atticum, *Androt.* 8.
 Panathenaea ab Erichthonio instituta, *Hell.* 65; *Ister* 3, 7; *Pher.* 20; *Androt.* 1; *Ap.* III, 14, 6, 9; ab Aegeo celebrantur, III, 15, 7, 4.
 Pandion, Aegypti ex Hephaestina f., Callidicen sponsam habet, II, 1, 5, 9.
 Pandion I, Erichthonii e Pasithea f., Atticae R. Sub eo Bacchus et Ceres in Atticam veniunt; Tereo, bello adversus Labdacum, socio, filias deinceps in matrimonium dat; ejus ex Zeuxippe progenies, I, 14, 7 sqq.
 Pandion II, Cecropis II e Metiadusa f., Atticae R.; a Metionidis pulsus Megaram fugit, Peliam ducit, a Pyla regnum accipit, III, 15, 5, 4 sq.; ab eo Pandionidae.
 Pandion, Phinei e Cleopatra f., a patre excacatur, III, 15, 3, 1.
 Pandionidae, Pandionis filii, post patris obitum Athenas reversi Metionidas pellunt, res inter se partuntur, III, 15, 6.
 Pandora, prima foemina, Pyrrhae ex Epimetheo mater, I, 7, 2, 1.
 Pandorus, Erechthei f., III, 15, 1, 2; *Phanod.* 3.
 Pandosia, urbs Cassiopae, *Theop.* 49, 228.
 Pandosia, Lucanorum urbs, in qua Alexander, rex Epiri, occubuit, *Theop.* 233.
 Pandrosium, in Attica, III, 14, 1, 4.

- Pandrosus, Cecropis ex Agraule filia, III, 14, 2, 1; Erichthonium a Minerva acceptum custodit, III, 14, 6, 6.
 Pangæus, Thraciæ m., III, 5, 1, 7.
 Panhellenes, *Ap. fr.* 172.
 Panope, Nereis, I, 2, 7.
 Panope, Thespîi f., Threpsippæ ex Hercule mater, II, 7, 8, 1.
 Panopei, quorum tyrannus Tityus, *Ephor.* 70.
 Panopeus, contra Teleboas it cum Amphitryone, II, 4, 7, 3.
 Panoptes. *Vide* Argus.
 Pantacles vel Panteucles, Munychi pater, *Hell.* 71.
 Pantæni filius, Periclis adversarius, *Theop.* 98.
 Pantica, Cypria, puella formosissima a Monimo in matrimonium petita, *Phyl.* 18.
 Panticape (in Scythia), *Ephor.* 78.
 Paphlagonæ, populus Asiæ minoris, *Ephor.* 80; iis imperat Phineus, *Pher.* 68.
 Paphlagonia in multas ditiones divisa, *Theop.* 201.
 Paphus, urbs Cypri, a Cinyra conditur, III, 14, 3, 4.
 Parabia ex milio et conyza facta bibitur a Pæonibus, *Hec.* 123.
 Paralus, sacra triremis, *Philoch.* 130 a, b.
 Paralus heros, a quo paralus navis nomen accepit, *Phyl.* 38.
 Parasiti Herculis, *Clitod.* 11; *Philoch.* 156.
 Paræ, Jovis filia, I, 3, 1, 2; in Gigantomachia, I, 6, 2, 5; Typhonem fallunt, I, 6, 3, 10; mortem Meleagro prædicunt, I, 8, 2, 1; quid annuerint Alcestidi? I, 9, 15, 2.
 Παράγγοροι, Athenis, *Philoch.* 90.
 Paria, Nymphæ, e Minoe liberi, III, 1, 2, 6.
 Παριανίδες, modi citharædici, *Ap. fr.* 210.
 Pariani cum Lampsacenis de finibus contendunt, *Charon* 10.
 Paricane, urbs Persica. *Hec.* 180.
 Pariorum colonia Pharus, *Ephor.* 150; Pariorum fides, *ibid.* 107.
 Paris s. Alexander, Priami f. ex Hecuba, expositus servatur, ad parentes redit, III, 12, 5, 7; Oenonen ducit, III, 12, 6, 1; contra hujus auctoritatem Græciam petit, Helenam rapit; ejus mors, III, 12, 6, 2 sq.; *Acus.* 26; de ejus nominibus, III, 12, 5, 9; Arisbam ducit, Merope f., *Ephor.* 21; ex Oenone pater Corythi, *Hell.* 126; ab Achille et Patroclo in Thessalia ad Sperchium fluvium pugna vincitur, *Ister* 12.
 Paris, Lysimachi amicus, *Phyl.* 6.
 Parnasii, *Ephor.* 70.
 Parnasiorum tyrannus Pytho, *Ephor.* 70.
 Parnassus mons, *Hell.* 94; *Pher.* 63.
 Parnassus heros monti nomen dedit, *Hell.* 94.
 Paropamisus, mons Indiæ, *Ap. fr.* 117.
 Paropotamii, vicus Bæotiæ, *Theop.* 264.
 Paros, ins. a Minois filiis habitatur, II, 5, 9, 3; sacra Græciis a Minoe in illa facta, cum more inde ducto, III, 15, 7, 7; ab Miltiade vastata, *Ephor.* 107.
 Parparon, regio in Asia Eolica, *Ap. fr.* 52; *Androt.* 9.
 Parthaon. *Vide* Porthaon.
 Παρθέναι, Erechthei filia sex, *Phanod.* 3.
 Partheniæ qui fuerint, *Ant.* 14; *Ephor.* 53; seditionem movent, *ibid.* 53; Achivis in Italia contra barbaros bellum gerentibus auxiliantur, et condunt Tarentum, *ibid.*
 Parthenius mons, II, 7, 4, 1; III, 9, 1, 4.
 Parthenopæus, Milanionis al. Martis ex Atalante f., III, 9, 2, 9; unus VII ducum, III, 6, 3, 3; Nemeis victor, III, 6, 4, 5; ab Amphidico s. Periclymeno necatur, III, 6, 8, 2; Promachi pater, III, 7, 2, 5.
 Parthenopæus, Talai f., I, 9, 13, 1; ejus progenies, *ibid.*
 Parthenope, Stympali f., Everis ex Hercule mater, II, 7, 8, 12.
 Parthus, urbs Illyriæ, *Ap. fr.* 66.
 Pascas, Argivus, qui Macedonum partibus favebat, *Theop.* 257.
 Pasiphae, Solis e Perseide f., Minois uxor, III, 1, 2, 6; I, 9, 1, 6; Asterii s. Minotauri e Tauro, quocum Dædalus (III, 1, 4, 2; III, 15, 9, 2) ope congressa erat, mater; dolo utitur ad amplexus mariti pellicibus perniciosos reddendos, III, 15, 1, 5.
 Pasithea, Nais Nympha, uxor Erichthonii, III, 14, 6, 10.
 Passanda, locus in Thracia, *Ephor.* 88.
 Passargadæ, *Ap. fr.* 138.
 Patara, urbs Lyciæ, *Hec.* 242.
 Patarmides, rex Egypti, *Hell.* 151.
 Patarus, filius Apollinis et Lyciæ, *Hec.* 242.
 Patrasis, urbs Pontica, *Hec.* 198.
 Patro, Thespîi f., Archemachi ex Hercule mater, II, 7, 8, 2.
 Patroclus, Herculis e Pyrippe f., II, 7, 8, 6.
 Patroclus, Menetii f., III, 10, 8, 2; Clysonymo necato, cum patre ad Peleum fugit, Herculis adversus Trojam comes, III, 13, 8, 6; *Hell.* 57; Helenæ procus, III, 10, 8, 2.
 Patrous Jupiter. *Vide* Jupiter.
 Patroclus Egyptiacæ classi a Ptolemæo Lagi filio [vel Ptol. Philadelpho] præfectus Atheniensibus contra Antigonom Gonatam auxiliatur, *Phyl.* 1.
 Pausanias, qui una cum Philippo regno Macedonia potiturus erat, *Theop.* 32.
 Pausanias, Themistoclem in prodicionis societatem vocat, *Ephor.* 114.
 Pax, Jovis f., I, 3, 1, 2.
 Pazates, magorum nomen, *Xanth.* 29.
 Pedaritus harmosta, *Theop.* 9.
 Pedias, Menytis f., Cranai uxor, III, 14, 5, 2.
 Pegasus s. Pedasis Nympha, III, 8, 1, 3.
 Pegasus, equus alatus, Medusæ e Neptuno proles, II, 4, 2, 12; Bellerophontem, Chimæram interfectorum, per aerem vehit, II, 3, 2, 1.
 Pelagon, Asopi e Metope f., II, 12, 6, 5.
 Pelagon, Phocensis, e cujus armentis (*Hell.* 8) bos Cadmum ad locum urbis condendæ ducit, III, 4, 1, 2.
 Pelasgi, unde nomen traxerint, II, 1, 1, 7; *Philoch.* 8; Dolionum hostes, I, 9, 18, 1; a prima stirpe Arcades, quomodo magnum sibi nomen comparaverint, *Ephor.* 54; Athenarum arcem muro circumdant; ejus rei mercedem accipiunt regionem sub Hymetto monte; inde ab Atheniensibus injuste expelluntur, *Hec.* 362; a Græcis patria expulsi in Italiam transgrediuntur, Crotonem urbem capiunt; Tyrreniæ regioni nomen dant, *Hell.* 1; in Italia Ligures sedibus expellunt, *Phil.* 2.
 Pelasgia; antiquum nomen Peloponnesi, *Acus.* 11; *Ephor.* 54.
 Pelasgiotis, II, 4, 4, 1; *Hell.* 28.
 Pelasgus, Jovis e Niobe f., *Acus.* II, 12; al. indigena, II, 1, 1, 7; III, 8, 1, 1; ejus e Melibœa al. Cyllene progenies, III, 8, 1, 2; *Hec.* 375; e Dejanira pater Lyaonis, *Pher.* 85.
 Pelasgus, Triopæ f., cum Iaso regnum dividit; quæ ei regio contigerit, *Hell.* 37; ex Menippe pater Phrastoris, *ibid.* 1; Larissæ pater, *ibid.* 29.
 Peleus, Phthiota, Æaci ex Endeide f., III, 12, 6, 8; amicus non vero frater Telamonis, *Pher.* 15; Argonauta, I, 9, 16, 8; Phoci a Telamone cæsi consocius, ab Æaco pellitur, III, 12, 6, 12; ad Eurytionem fugit, Pythiæ parte potitur, Antigonom ducit, ex ea progenies, III, 13, 1, 1; *Pher.* 16, 17; cum Atalante certat, III, 13, 3, 3.

- 1; apri Calydonii venator, I, 8, 2, 4; Eurytionem imprudens necat, ab Acasto lustratur, III, 13, 2, 1 *sq.*; Astydamiæ amores recensat, III, 13, 3, 2; ab ea coram Acasto marito stupri accusatus, ab hoc inermis in venatione relinquitur, *ibid.* § 4 *sq.*; in Centauros incidens a Chirone servatur, *ibid.* § 9; Thetin ducit, III, 13, 5, 1; *ibid.* 16; filium e Thetide immortalem reddi impedit, III, 13, 6, 2; Ioleum expugnat, *ibid.* 18; Astydamiæ ulciscitur, III, 13, 7; Polymelæ pater, III, 13, 8, 5; Menetium et Patroclum excipit, *ibid.*
- Pelia, Pylæ f., Pandionis II uxor, III, 15, 5, 3.
- Pelias, Neptuni e Tyro f., *Pher.* 59; a matre expositus, servatur; Sidero novercam interimil; Junonem contemnit; cum Neleo fratre iurgia habet, I, 9, 8, 1 *sq.*; *Pher.* 56; in Thessalia habitat; ejus ex Anaxibia al. Philomache liberi, I, 9, 10; cui dare voluerit Alcestidem filiam, I, 9, 15, 1; Iolei post Crethenm R., I, 9, 16, 1; tutor Jasonis, *Pher.* 59; ex oraculo ad aureum vellus petendum Jasonem mittit, I, 9, 16, 5; Jasonem cum uxore et f. perdit, I, 9, 27, 1; Medee dolis interficitur, I, 9, 27, 4; ludi in ejus honorem facti, III, 9, 2, 4.
- Πελιάς, catinus ligneus, *Ap. fr.* 227.
- Pelion mons, II, 5, 4, 5; III, 13, 3, 5.
- Pelopia, Cygni e Marte mater, II, 7, 7, 5.
- Pelopia, Amphionis e Niobe f., Dianæ telis confoditur, III, 5, 6, 1 *sq.*; *Pher.* 102, 6.
- Pelopia, Peliae f., I, 9, 10.
- Peloponnesiaci belli causa, *Ephor.* 119.
- Peloponnesii Heraclides superant, II, 8, 2, 5.
- Peloponnesus paret Phoronco, Apidi, a quo Apia dicitur, II, 1, 1, 5; Tisameno, II, 8, 2, 5; a Pelasgis habitata Argos vocatur, II, 1, 2, 1; Heraclidarum tempore peste vexatur, II, 8, 2, 2; Peloponnesus universa antiquissimis temporibus a barbaris habitata, *Hec.* 356.
- Pelops, Elei f., II, 5, 1, 7; Tantali e Clytia f., *Pher.* 93; Hippodamiam ducit, *ibid.*; *Theop.* 339; Cillam urbem condit, *ibid.*; Myrtilum in mare dejicit, *Pher.* 93; pater Lysidices, II, 4, 5, 4; Nicippes, II, 4, 5, 8; Atræi et Thyestis, II, 4, 6, 5; *Hell.* 42; Coprei, 5, 1, 7; Chryssippi, a Laio, quem exceperat, rapti, III, 5, 5, 12; *Hell.* 42; Alcathoi, III, 11, 7, 2; Pitthei, III, 15, 7, 1; Amphibia, *Pher.* 31; Mytilenes, *Hec.* 101; Argii, *Pher.* 93; Arcadium debellat, Stymphalum necat, Helladi sterilitatem parat, III, 12, 6, 10; ei ab Hercule ara extruitur, II, 7, 2, 6; Pelops Paphlagonius fuit, *Ister* 59.
- Pelor, quinque Spartorum superstitem unus, III, 4, 1, 7; *Hell.* 2; *Pher.* 44.
- Penates Romanorum; de eorum forma et habitu, *Tim.* 20.
- Peneleus, Leiti f., Helenæ proci, III, 10, 8, 2.
- Peneleus, Hippaloni f., Argonauta, I, 9, 16, 8.
- Penelope, Icarii e Peribœa f., *Pher.* 90; Ulyssis uxor, III, 10, 6, 1; III, 10, 9, 3.
- Penestæ, Thessalorum servi, *Theop.* 134.
- Peneus fl. in Elide, ab Hercule derivatur, II, 5, 5, 3.
- Peneus, Menippæ, Pelasgi uxoris, f., *Hell.* 1; Hypsei pater, *Pher.* 9; Iphidis pater, *Hell.* 10.
- Pentaploa, poculi species, *Philoch.* 43.
- Pentathlus, Cnidius, dux colonie in Siciliam deductæ, *Ant.* 2.
- Penthesilea cur Trojam venerit, *Hell.* 145.
- Pentheus, Echionis ex Agave f., post Cadmum Thebarum R. a matre, Bacchico furore correpta, dilaniatur, III, 5, 2, 2.
- Penthius, Bori f., ex Anchirrhoe pater Andropompi, *Hell.* 10.
- Peperethiorum donarium in templo Delphico, *Theop.* 182.
- Peplum, urbs Laconica, *Ap. fr.* 139.
- Peplredo, Phorei f., II, 4, 2, 3; *Pher.* 26.
- Peplum a Minerva Harmoniæ datum, postea a Polynice Argiæ, *Hell.* 12.
- Perdiccas, Alexandri amicus; gymnicorum exercitiorum studiosus; ejus luxuria, *Phyl.* 41.
- Perdiccas, [qui ante Archelaum regnavit] quot annos regnaverit, *Theop.* 31; *Philoch.* 103.
- Perdix, Dædali soror; Tali mater, III, 15, 9, 1.
- Peregrinorum militum exercitus in Corintho [Ξενοχὸν ἐν Κορίνθῳ], *Philoch.* 150.
- Perelaus, pater Ithaci et Neriti, *Acus.* 30.
- Pereus, Elati e Laodice f., Neæræ pater, III, 9, 1, 2.
- Pergamum ab Apolline et Neptuno muris cingitur, *Hell.* 136.
- Perialees, Biantis e Perone f., *Pher.* 75.
- Periander imperium tyrannicum instituit, *Ephor.* 106; quomodo auream statuam deo Olympiæ dedicaverit, *ibid.*; controversiæ inter Athenienses et Mytilenæos iudex, *Ap. fr.* 78; Achilleum exstruit, *Tim.* 49.
- Periapis, Pheretis f., Patrocli e Menetio mater, III, 13, 8, 5.
- Peribœa, Alcathi f., Telamonis uxor, III, 12, 7, 2.
- Peribœa, Hipponoi f., OEneci conjux, I, 8, 4.
- Peribœa, Nympha Nais, Icarii conjux, III, 10, 6, 1.
- Peribœa, Polybi uxora, a pastoribus accipit infantem inventum, qui erat Laii f., OEdipum appellat, educat, III, 5, 7, 3.
- Pericles, Lyciorum rex, *Theop.* 111.
- Periclis in gerenda rep. adversarius Pantaeni filius, *Theop.* 98; Eubœam subigit, *Philoch.* 89; Samum obsidione cingit, *Ephor.* 117; quum viginti talenta in res necessarias a se impensa diceret, a Lacedæmoniis pulatur Cleandridem et Plistoanactem corrupisse, *Ephor.* 118; quum rationes populo reddere non posset, Alcibiadis utitur consilio, *ibid.* 119; oratione Athenarum potestatem demonstrans suadet Atheniensibus, ne Lacedæmoniorum postulatis cederent, *ibid.*; Olympius dictus, *ibid.*
- Pericles, unus imperatorum Atheniensium in proelio ad Arginusas, *Philoch.* 121.
- Periclymenus, Nelei e Chloride f., I, 9, 9, 1; e Pisidice pater Bori, *Hell.* 10; formam mutandi facultate a Neptuno præditus; ab Hercule cum fratribus cæditur, *ibid.* § 2 et II, 7, 3, 1; Argonauta, I, 9, 16, 8; persequitur Amphiarum, III, 6, 8, 6.
- Periclymenus, Neptuni f., Parthenopæum necat, III, 6, 8, 2.
- Perieres, Aoli al. Cynortæ f., I, 7, 3, 4; III, 10, 4, 5; Messeniæ R. Gorgophonen ducit, I, 9, 5; III, 10, 3, 4; pater Apharei et Leucippi, III, 10, 4, 5; OEBali, *ibid.*; Bori, III, 13, 1, 2.
- Perieris, Menœcci auriga, Clymeno vulnerato, patriæ malum parat, II, 4, 11, 2.
- Perigune (?), Sinidis f., Thesei uxor, *Pher.* 109.
- Perilaus, Icarii e Peribœa f., III, 10, 6, 1.
- Perimede, Aoli f., Acheloi conjux, I, 7, 3, 4.
- Perimede, Licymnii conjux, soror Amphitryonis, II, 4, 6, 6.
- Perimede, Eurysthei f., ab Atheniensibus immolatur, II, 8, 1, 3.
- Perinthi obsessio, *Ephor.* 157.
- Periphas, Euryganiæ pater, *Pher.* 48.
- Periphas, Aegypti e Gorgone f., Actææ sponsus, II, 1, 5, 8.
- Periphetes (Coryneles dictus) Vulcani ex Anticlea f., ad Epidaurum habitans prædo, clava spoliatur a Theseo,

- III, 16, 1, 3.
 Peristhenes, Aegypti e Caliande f., Electrae sponsus, II, 1, 5, 8.
 Peristhenes, Damastoris filius, Androthoes uxor, Dictyis et Polydectae pater, *Pher.* 13, 26.
 Περυστιάρχος qui vocetur, *Ister* 32.
 Perithaëdæ, demus Oeneidis tribus, *Ephor.* 37.
 Pero, Nelei e Chloride f., I, 9, 9, 1; *Pher.* 75; conjux Biantis, I, 9, 13, 1.
 Pero, Asopi fl. e Neptuno mater, III, 12, 6, 5; *Acus.* 22.
 Perrhaebi, populus Thessaliae, *Hec.* 114.
 Persarum reges in itineribus in regni oppidis coenis excipiuntur, in quas ad minimum viginti talenta impendenda sunt, *Theop.* 124; Persarum in Aegyptum descensus, *Theop.* 125; Persae et Phoenices Carthaginienses movent, ut classe Siciliam aggrediantur, *Ephor.* 111.
 Perseis, Solis uxor, I, 9, 1, 6; III, 1, 2, 6.
 Persephonem Theseus et Pirithous ex orco abducere volunt, *Hell.* 74.
 Persephone, Minyae f., uxor Amphionis, mater Chloridis, *Pher.* 56.
 Perseptolis Telemachi e Nausicaa f., *Hell.* 141.
 Perses, Cnii f., I, 2, 2, 4; Hecates ex Asteria pater, I, 2, 4.
 Perses, regnum Aetiae fratri eripit, a Medea necatur, I, 9, 28, 6.
 Perses, Persei f., apud Cepheum a patre relictus; a quo reges Persarum descendunt, II, 4, 5, 1.
 Perseus, Jovis e Danae f., ab avo in mare praecipitatus, a Dictye servatur, II, 4, 1, 3; a Polydecte ad caput Medusae petendum mittitur, II, 4, 2, 2; *Pher.* 26; iter eo, *ibid.* *sqq.*; Medusam necat, II, 4, 2, 11; Andromedam liberat, Phineum interficit, II, 4, 3, 5; Seriphum revertitur; Polydecte in lapidem mutato, Dictyn regem facit; arma e Nymphis accepta Mercurio dat; caput Medusae Palladi; Argos venit; avum imprudens necat; regno cum Megapenthe mutato, Tirynthem obtinet; Mideam et Mycenae tenet; nomen dat Mycenae; ejus ex Andromeda liberi, II, 4, 3, 7 *sqq.*; pater Gorgophones, I, 9, 5; III, 10, 3, 4.
 Perseus, Nestoris f., I, 9, 10, 3.
 Persiae reges a Perse descendunt, II, 4, 5, 1.
 Petheus, Menesthei pater, III, 10, 8, 2.
 Peuceai, populus Iapygiae, *Hec.* 66.
 Peucestes, Demetrii Poliore. amicus, *Phyl.* 6.
 Peucetiantes, populus Oenotris vicinus, *Hec.* 57.
 Peucetii a Peucetio nominati, *Pher.* 85.
 Peucetius, Lycaonis f., III, 8, 1, 3; in Italiam migrat, *Pher.* 85.
 Phacussa, insula prope Atticam, *Hec.* 281.
 Phacussa, vicus inter Aegyptum et mare Rubrum, *Hec.* 281.
 Phaeaces, Coreyrae incolae, I, 9, 25, 3; ex Urani sanguinis guttis orti, *Acus.* 29.
 Phaëax, quem Theseus a Sciro accepit prora rectorem, *Philoch.* 41.
 Phaëax, Neptuni et Cereyrae f., *Hell.* 45.
 Phaedimus, Amphionis e Niobe f., telis Apollinis confoditur, III, 5, 6, 1.
 Phædra, Minois e Pasiphae f., III, 1, 2, 6.
 Phæo, Hyas, *Pher.* 46.
 Phæsyte [i. q. Aesyte], Hyas, *Pher.* 46.
 Phaethon, Tithoni f., Astynoi pater, III, 14, 3, 2.
 Phaethon, Solis e Rhode f., *Hell.* 107.
 Phagres, urbs Thraciae, *Hec.* 126.
 Phalaecus cum Onomarcho templi Delphici thesaurum diripit, *Ephor.* 155; *Theop.* 184.
 Phalanna vel Phalanuum, urbs Perrhaebiae, *Hec.* 333; *Ephor.* 105.
 Phalanna, Tyri filia, *Hec.* 333; *Ephor.* 105.
 Phalanthus, princeps Partheniarum, *Ant.* 14.
 Phalces Corinthum occupat, *Ephor.* 16.
 Phalias, Herculis ex Heliconide f., II, 7, 8, 6.
 Phanagora, insula, *Hec.* 164.
 Phani janua. Locutio proverb., *Demo.* 8.
 Phanostrata, meretrix Atheniensis, *Ap. fr.* 239.
 Phantes, Aegypti e Caliande f., ejus sponsa Theano, II, 1, 5, 7.
 Phanus, Bacchi f., Argonauta, I, 9, 16, 8.
 Pharax, Lacedaemonius, homo luxuriosus, *Theop.* 218.
 Pharcedon, urbs Thessaliae, *Theop.* 87.
 Pharis, urbs Lacedaemoniae, *Ephor.* 18.
 Pharmaceus sacras phialas furatus lapidibus obruitur, *Ister* 33.
 Pharnabazus, Darii regis satrapes, Alcibiadem interficiendum curavit, *Ephor.* 126.
 Pharnace, Megessaris f., Sandaci conjux, III, 14, 3, 3.
 Pharsalia saltatrix, pellex Philomeli, *Theop.* 182.
 Pharsalii ignavissimi et luxuriae dediti, *ibid.* 54.
 Pharsalus, Thetidis et Pelei sedes, *Pher.* 16.
 Pharte, Danae ex Aethiopide f., sponsa Eurydamæ, II, 1, 5, 5.
 Pharus, insula in mari Adriatico, Pariorum colonia, *Ephor.* 150.
 Pharus, insula Aegypti, *Hec.* 287.
 Pharus, proreta Menelai, *ibid.*
 Phaselussae, duae insulae Libyae, *Hec.* 316.
 Phasis, fluvius, *ibid.* 187; I, 9, 23, 2.
 Phassus, Lycaonis f., III, 8, 1, 3.
 Phayllus, Onomarchi frater, Delphica donaria ad monetæ usum conflat, *Theop.* 184; Aristonis uxori, quam amabat, monile Eriphyles, Delphis in templo depositum, donat, *Phyl.* 60; *cf. Ephor.* 155; amori deditus, *Theop.* 182.
 Phegus, R. Psophidis, III, 7, 5, 7.
 Phellus, urbs Pamphyliae, *Hec.* 243.
 Phemiae, urbs Arnae, *Hell.* 25.
 Phemius, Ampycis f., urbis cognom. conditor, *ibid.*
 Phemius, Smyrnaeus magister, *Ephor.* 164.
 Pheucus, Melanis f., a Tydeo necatur, I, 8, 5, 3.
 Phera, urbs Peloponnesi, *Pher.* 87.
 Pherae, in Thessalia, a Pherete conduntur, I, 9, 14; Admeto parent, III, 10, 4, 4.
 Phereboea, Thesei uxor, *Pher.* 109.
 Pherecydis Syri vaticinia, *Theop.* 66.
 Pherendates in pugna ad Eurymedontem terrestribus Persarum copiis praefectus, *Ephor.* 116.
 Pheres, Orchomeni f., Amyntoris pater, *Acus.* 27.
 Pheres, Niobae f., *Pher.* 102 b.
 Pheres, Crethæi f., condit Pheras, I, 9, 11, 1; I, 9, 14; *Pher.* 59; ejus progenies, *Apoll.* *ibid.*; pater Admeti, I, 8, 2, 4; Idomenes, I, 9, 11, 2; Periapidis, III, 13, 8, 5.
 Pheres, Jasonis e Medea f., a matre al. Corinthiis necatur, I, 9, 28, 3; pater Mermeri, *Ap. fr.* 170.
 Pherusa, Nereis, I, 2, 7.
 Phicene, Boeotiae m., sedes Sphingis, III, 5, 8, 4.
 Phidias accusatur in elaboranda statua Minervae magnam pecuniae vim subripuisse, *Ephor.* 119; Athenis fugit Elin, ubi interfectus est, *Philoch.* 97.
 Phiditia; Lacedaemonii ad ea non amplius conveniunt de patrio more, *Phyl.* 43.
 Phido Argivus, decimus a Temeno, hujus regnum arripuit, *Ephor.* 15; mensuras, pondera, invenit, *ibid.*; Olympici certaminis procuratorem obtinet, *ibid.*; a Spartanis et Eleis vincitur, *ibid.*

- Phidon, Aristodamidae f., Carani pater, *Theop.* 30.
 Philaeas, Ajacis filius, *Pher.* 20.
 Philaemon, Priami f., III, 12, 5, 13.
 Philaenis, femina, de rebus obscenis scripsit, *Tim.* 141.
 Philammon, Apollinis e Philonide f., *Pher.* 63; ejus ex Argiope f. Thamyras, I, 3, 3, 1.
 Philammon Argonauta, *Pher.* 63; primus videtur choros virginum instituisse, *ibid.*
 Philippus, Amyntae f., contra Cotyn proficiscitur, *Theop.* 33; quomodo Thessalos sibi adjunxerit, *ibid.* 178; ejus bellum contra Olynthios, *Philoch.* 132; caussae aperti belli contra Athenienses, *ibid.* 135; singulis Thessaliae tetrarchiis archontem praeficit, *Theop.* 234; in Thessalia Thrasydaem tyrannum constituit, *ibid.* 235; quomodo se gesserit post reportatam victoriam ad Charoneam, *ibid.* 262; Philippi indoles et mores, *ibid.* 136, 179, 27, 298, 301, 285, 249.
 Philisti historici mors, *Ephor.* 152.
 Philoctetes, Perantis f., Helenae proci, III, 10, 8, 2; Herculis telis Alexandrum vulnerat, III, 12, 6, 3.
 Philodamia. *Vide* Hippodamia.
 Philodice, Inachi f., Leucippi uxor, III, 10, 3, 6.
 Philolaus, Minois e Paria Nympha f., III, 1, 2, 6; Parum insulam tenens cum fratribus ab Hercule trucidatur, II, 5, 9, 3.
 Philomache, Amphionis f., uxor Peliae, I, 9, 10.
 Philomela, Pandionis e Zeuxippe f., Tereo nubit; ejus injuriam sororis ope ulciscitur; in avem mutatur, III, 14, 8, 1 *sqq.*
 Philomeli peller Pharsalia saltatrix, *Theop.* 182; ejus uxor prima fuit, quam duae ancillae sequebantur, *Tim.* 67.
 Philon, impii facinoris auctor, poenas solvit, *Theop.* 184.
 Philonis, Deionis f., cum Mercurio et Apolline concumbit; ex Apolline mater Philammonis, e Mercurio mater Autolycei, *Pher.* 63.
 Philonoe, Iobatae f., Bellerophontis uxor, II, 3, 2, 3.
 Philonoe, Tyndarei e Leda f., a Diana immortalis facta, III, 10, 6, 2.
 Philonomus, Electryonis f., II, 4, 5, 7.
 Philotera vel Philoteris, urbs circa regionem Troglodyticam, *Ap. fr.* 143.
 Philoterpes, Idmonidis f., *Hell.* 6.
 Philottus, uxor Niobae, in venatione periit, *Xanth.* 13.
 Philoxenus Cythereus in facete dictis imitator Simonidis, *Ephor.* 158.
 Philyra, Nauplii conjux, II, 1, 5, 14.
 Phrya, Oceani filia, mater Chironis, *Pher.* 2.
 Phineus, Agenoris al. Neptuni f. [rex Paphlagoniae, *Hell.* 38; *Pher.* 68], vates caecus, quamobrem? [*Ister* 60 a]; ab Harpyiis liberatur; Argonautis iter significat, I, 9, 21; ejus e Cleopatra et Idaea uxoribus progenies; hujus calumniis permotus, Plexippum et Pandionem, ex illa natos, oberecat; ab Argonautis punitur, III, 15, 3.
 Phineus, Beli ex Anchinoe f., II, 1, 4, 4; Andromedae sponsus, Perseo insidiatus perit, II, 4, 3, 6.
 Phineus, Lycaonis f., III, 8, 1, 3.
 Phineus, Phoenicis e Cassiopea f., *Pher.* 41.
 Phlegrae, Gigantum sedes, I, 6, 1, 3; II, 7, 1, 3; Phlegrae, nunc Pallene, incolae, crudeles quondam fuerunt homines, humanis carnibus vescentes, quos Gigantes appellaverunt. Eos Hercules a Troja rediens debellavit, *Ephor.* 70.
 Phlegraei campi in Italia, ubi habitabant Gigantes, *Tim.* 10.
 Phlegya, Cadmo regi infesti, *Pher.* 102 a; Gyrtonem incolunt, latrocinia et depredationes exercent, *ibid.*; sub Eurymacho rege Thebas ceperunt; Apollinis Delphici templum incenderunt; quapropter ab Apolline interfecti sunt, *ibid.*
 Phlegyas, Thessalus, Coronidis pater, III, 10, 3, 7.
 Phlegyas, Martis e Chryse f., a Chthonii filiis trucidatur, III, 5, 5, 3.
 Phlius oppidum; e quo Jupiter Aeginam rapuit, *Pher.* 78.
 Phlogidas non recipiendam Spartae monetam auream vel argenteam censuit, *Ephor.* 127.
 Phobus, Codrida, Blepsi frater, Phocaeensis, Mandroni, Bebrycum regi, auxilium tulit; a Leucadibus petris in mare se dedit, *Charon* 6.
 Phocaeenses post captam a Cyro Phocaram ad Cynnum ac Massiliam appellant, indeque repulsi Eleam condunt, *Ant.* 9; coloniam deducunt Pityoessam, a Pityoessensibus trucidantur, *Charon* 6; eorum donarium in templo Delphico, *Theop.* 182.
 Phocaeenses Lampsacum condiderunt, *Ephor.* 93; ex lege antiqua non licuit servos possidere, *Tim.* 67.
 Phocis, III, 5, 7, 7; III, 14, 8, 6; *Hec.* 84; Deioni paret, I, 9, 4.
 Phocus, Aeci e Psamathe f., III, 12, 6, 9; a Telamone occiditur, III, 12, 6, 12; pater Crisi, *Hec.* 84.
 Phoebe, Hamadryas Nympha, Danaïdum aliquot mater, II, 1, 5, 4.
 Phoebe, Leucippi e Philodice f., cum sorore rapitur a Dioscuris, III, 10, 3, 6; ejus e Polluce progenies, III, 11, 2, 2.
 Phoebe, Coeli f., Titanis, I, 1, 3; ejus e Caeo progenies, I, 2, 2, 2.
 Phoeniceum, mons Corinthi, *Ephor.* 137.
 Phoenicum pacta, *Demo* 15.
 Phoenices cum Persis legatos mittunt ad Carthaginienses, ut hi in Siciliam, deinde in Peloponnesum trajiciant, *Ephor.* 111.
 Phoenicia, prius nominata Chna, *Hec.* 254.
 Phoenicussa, urbs Phoenicum in Syria, *ibid.* 257.
 Phoenicussa, duae insulae in sinu Libyco, *ibid.* 315.
 Phoenix, Agenoris e Telephassa [e Damno, *Pher.* 40] f., III, 1, 1, 3; [al. Europae pater] Europam quærere jubetur, invenire nequit; Phoeniciae de se nomen dat, III, 1, 1, 8; e Cassiopea pater Phoenicis, *Pher.* 41.
 Phoenix, Adonidis ex Alphesibora pater dicitur Hesiodo, III, 14, 4, 2.
 Phoenix, Amyntoris f., ob calumnias Phthiae a patre excacatus; a Chirone sanatur; Dolopum R., Achillis comes, III, 13, 8, 4.
 Phoenix instrumentum, *Ephor.* 159.
 Phoenix, sacra avis Aegyptiorum; ejus descriptio, *Hec.* 292.
 Φοινίξ, arbor et fructus ap. *Hell.*, 157.
 Phociae, urbs Acarnaniae, *ibid.* 128.
 Pholoe, Pholi Centauri sedes, II, 5, 4, 2 et 6.
 Pholus, Centaurus, Sileni e Melia Nympha f., Herculeum hospitio excipit, II, 5, 4, 2; interimitur, II, 5, 4, 8.
 Phorbas, Neptuni f., *Hell.* 66.
 Phorbas, Thesei auriga, *Pher.* 108.
 Phorbas, Criasi filius, Ereuthalionis frater, *ibid.* 22.
 Phorbas, Augeae pater, II, 5, 5, 1.
 Phorbus, pater Pronoes, I, 7, 7.
 Phoreides, Phorci filiae, I, 2, 6; Gorgonum sorores, Perseum ad Nymphas ducunt, II, 4, 2, 4.
 Phorcus, Ponti f., I, 2, 6; ejus e Ceto progenies, *ibid.*; *Pher.* 26.
 Phoreys ex Hecate pater Scyllae, *Acus.* 45.
 Phorica, vicus Arcadiae, *Ephor.* 97.
 Phormio, *Theop.* 322.
 Phoroneus, Inachi f., primus homo, *Acus.* 14; Peloponnesum tenet; ejus e Laodice liberi, II, 1, 1, 3 *sq.*; Apidis pater, I, 7, 6; *Acus.* 11.
 Phoroneus, Spartonis f., *Acus.* 16.

- Phoroneus, Iasi, Pelasgi et Agenoris pater, *Hell.* 37 [ubi vero Eustath. pro Phoroneo dicere debebat Triopam].
 Photinaeum, urbs Thessaliae, *Hec.* 113.
 Phrasimus, Praxithae e Diogenia pater, III, 15, 1, 2.
 Phrasius, vates, e Cypro, a Busiride Jovi mactatur, II, 5, 11, 8.
 Phrastor, Pelasgi f., Amyntoris pater, *Hell.* 1.
 Phrastor, Oedipi ex Iocasta f., *Pher.* 48; a Minyis et Ergino occisus, *ibid.*; cf. *Pher.* 50.
 Phricanes, Aëoles ad Phricium habitantes, *Hell.* 48.
 Phricium, mons supra Thermopylas, *ibid.*
 Phrixa urbs Arcadiae, *Pher.* 117.
 Phrixi liberi, II, 9, 1, 7; e Colchide Græciam petunt, I, 9, 21, 2.
 Phrixus, Athamantis f., I, 9, 1, 1 [*Pher.* 52]; morti eripitur *ibid.* § 4; in Colchidem venit, Chalciopen ducit, [quæ etiam Evenia vel Iophossa appellatur, *Pher.* 54]; aureum vellus dedicat, *ibid.* § 6; pater Melantis, *Pher.* 55; Argi, *Acus.* 8; *Pher.* 61, Cytori, *Ephor.* 85; Phrixi aries loqui poterat, *Hec.* 337; Hellespontum trajicit, *Pher.* 53.
 Phrixus, Spartiata, *Theop.* 292.
 Phrontis, Phrixi e Chalciopæ f., I, 9, 1, 6.
 Phryges ex Europa in Asiam venerunt, *Xanth.* 5, 8; e Thracia advenientes Trojæ et vicinæ principem ceperunt, *ibid.*
 Phrynæ, duæ meretrices Athenienses, *Ap. fr.* 242.
 Phrynus, citharodus Mytilenæus, *Ister* 49, 50.
 Phthia, Amyntoris pellex, Phœnicen stupri falso accusat, III, 13, 8, 4.
 Phthia, Amphionis e Niobe f., Dianæ telis confoditur, III, 5, 6, 1.
 Phthia, Thessaliæ pars, in qua Deucalion R., I, 7, 2, 1; eam adit Peleus, III, 13, 1, 1.
 Phthiæ ex Apolline filii, I, 7, 6.
 Phthius, Lycaonis f., *Hec.* [?] 375.
 Phthiotis, tetras Thessaliæ, *Hell.* 28.
 Phthiron, mons Cariae, *Hec.* 227.
 Phthius, Lycaonis f., III, 8, 1, 3.
 Phthius, pater Amphictyonæ, *Pher.* 8.
 Phya, Socratis f., a Pisistrato Hipparcho in matrimonium data, *Clitod.* 24.
 Phylace, unde boves abegit Melampus, *Pher.* 75; Iphiclis regia, I, 9, 12, 3.
 Phylacus, Deionis f., I, 9, 4; pater Alcimedæ, *Pher.* 59; pater Iphicli, *ibid.* 75; I, 9, 12, 5.
 Phylas, Ephyræ Thesprotorum R., II, 7, 6, 1; II, 7, 8, 12.
 Phylas, Antiochi f., Hippotæ pater, II, 8, 3, 2.
 Phyle, pagus Oeneidis tribus, *Phyl.* 77; *Philoch.* 140.
 Phyleis, Thespii f., Tigasidis ex Hercule mater, II, 7, 8, 4.
 Phyleus, Augeæ f., II, 5, 5, 3; contra patrem testis, ab eo pellitur; Dulichium habitat, *ibid.* § 5; Elidis R. ab Hercule constituitur, II, 7, 2, 5.
 Physcidas, formosus puer ab Onomarcho amatus, *Theop.* 182.
 Physcus, pater Ionis, *Hec.* 342.
 Physius, Lycaonis f., III, 8, 1, 3.
 Phytium, urbs Elidis, a Phyteo dicta, *Ister* 45.
 Phytius, filius Oresteï, pater Oenei, avus Aetoli, *Hec.* 341.
 Pia urbs [Εὐσεβής], *Theop.* 76.
 Pieria, I, 3, 2, 5; in ea Apollo armenta pascit, III, 10, 2, 2.
 Pieria, Danaï conjux, II, 1, 5, 8.
 Pieris, al. Teridae, Aetolica, Menelai pellex, mater Megapenthis, III, 11, 1.
 Pierus, Magnetis f., cum Clio consuescit, I, 3, 3, 1.
 Pione [?] Nereis, I, 2, 7.
 Piræus, urbs antea Amisus nominata, *Theop.* 202.
 Piraica platea Athenarum, *Clitod.* 5.
 Piranthus, Argi f., II, 1, 2, 1.
 Piren, Ius pater, *Acus.* 18; II, 1, 3, 1.
 Piren, a Bellerophonte necatur, II, 3, 1, 1.
 Pirene, Danaï f., Agaptolemi sponsa, II, 1, 5, 5.
 Pirithous, Larissæus, Ixionis f., apri Calydonii venator, I, 8, 2, 4; Proserpinæ amplexus petens, vincitur in inferis, II, 5, 12, 5; ab Hercule liberari nequit, *ibid.* § 6; pater Polypætis, III, 10, 8, 2; cum Theseo ad Aëdonem venit ut mulierem ejus stupraret; ab Aëdoneo occiditur, *Philoch.* 46; cf. *Hell.* 74; nomen dedit demo Attico, *Ephor.* 37.
 Piromis, nomen Aegyptiacum, quid significet, *Hec.* 276.
 Pisa in Pelopon., *Hell.* 42.
 Pisæorum rex Aetolus, *Ephor.* 15.
 Pisidæ, populus Asiæ min., *Ephor.* 80.
 Pisidice, Aëoli f., Myrmidonis uxor, I, 7, 3, 4.
 Pisidice, Nestoris f., I, 9, 9, 3.
 Pisidice, Peliae f., I, 9, 10.
 Pisidice, Periclymeni uxor, *Hell.* 10.
 Pision, pater Ixionis, *Pher.* 103.
 Pisistratus, Nestoris f., I, 9, 9, 3.
 Pisistrati tyranni indoles, *Theop.* 147; Lyceum exstruxit, *Theop.* 148.
 Pisis, Apharei ex Arene f., III, 10, 3, 5.
 Pitava a Pelasgis in servitutem redacta, ab Erythræis in libertatem vindicata, *Hell.* 115.
 Pithecusæ insulæ, *Tim.* 16; Typhoni superinjectæ, *Pher.* 14.
 Pitho, Oceani f., Argi uxor, *Pher.* 22.
 Pittheus, Pelopis f., Aethræ pater, III, 15, 7, 1; *Hell.* 74; Aëgeum ebrium cum filia congredi jubet, *Ap. ibid.* § 2; naves construit Theseo, *Clitod.* 5.
 Pityocampes unde dicatur Sinis, III, 16, 2, 1.
 Pityoessa s. Pityusa, coloniam accepit Phocæensium; postea nominata est Lampsacus, *Charon* 6.
 Placia, Atræi al. Leucippi f., Laomedontis uxor, III, 12, 3, 11.
 Planctæ, I, 9, 25, 2; *Tim.* 5.
 Plateæ, urbs Bæotiae, unde nominata, *Ap. fr.* 151.
 Plateenses, Damasistrato parent, III, 5, 8, 1; ab Atheniensibus inter cives relati, *Hell.* 80.
 Plato, Lycaonis f., I, 8, 1, 3.
 Plato quo tempore natus? *Ap. fr.* 89; ejus dialogi inutiles et mendaces, *Theop.* 279; cf. 280, 281.
 Pleiades, Atlantis e Pleione [ex Aethra, *Tim.* 25] filiae VII e Cyllene Arcadiae natae, III, 10, 1, 1.
 Pleiades septem filiae Lycurgi, ex Baccho educaverunt, a Jove inter sidera collocatae, *Pher.* 46.
 Pleione, Oceani f., Atlantis uxor, III, 10, 1, 1.
 Plemmyrium, Siciliae castellum, *Philoch.* 25.
 Pleuron, Aetoli f., ejus e Xanthippe progenies, I, 7, 7; *Pher.* 29.
 Plexaure, Nereis, I, 2, 7.
 Plexippus, Thestii f., I, 7, 10, 1; ejus obitus, I, 8, 2, 7.
 Plexippus, Phinei e Cleopatra f., a patre excæcatur, I, 15, 3, 1.
 Plinthine, urbs Aegypti, in qua vitis inventa, *Hell.* 155.
 Plisthenes, Aeropen ducit; ejus ex hac progenies, III, 2, 2, 1.
 Plisthenis donarium in Delphico templo, *Theop.* 182.
 Plistoanax a Spartanis 15 talentis multatus, *Ephor.* 118.
 Pluto, Croni e Rhea f., a patre devoratur, I, 1, 5; effertur, I, 2, 1, 1; patre victo, imperium inferorum obtinet, I, 2, 1, 4; Proserpinam rapit, I, 5, 1, 1; eam remittere jussus, dolo utitur, ne diutius apud matrem moretur

- illa, I, 5, 3; Cerberum ab Hercule abduci patitur, II, 5, 12, 8; Sisyphum ad superos remittit, *Pher.* 78.
- Pythagoras, Evagoræ f., cum Nicocreonis filia concumbit, *Theop.* 111.
- Pyx, *Clitod.* 5, 18.
- Poculum tertium Jovis Τελείου et Σωτήρος, *Philoch.* 179.
- Poculum, quod Jupiter Alcmenæ dedit, ad Charonis usque ætatem apud Lacedæmonios monstrabatur, *Charon* 11.
- Podalirius, Æsculapii f., Helenæ proci, III, 10, 8, 2; ejus posteri, *Theop.* 111.
- Podarce, Danaï e Pieria f., OEnce sponsa, II, 1, 5, 8.
- Podarces, Iphicli f., Phylaci nepos, I, 9, 12, 7; *Pher.* 75.
- Podarces, Laomedontis f., ab Hesione e servitute redemptus, vocatur Priamus, II, 6, 4, 6.
- Pœas, Thaumaci f., Argonauta, I, 9, 16, 8; Talum necat, I, 9, 26, 5; Herculis sagittas accipit rogo incenso, II, 7, 7, 14; pater Philoctetis, III, 10, 8, 2.
- Polemon, Herculis ex Iphinoe filius, *Pher.* 33 e.
- Polichus, Lycaonis f., III, 8, 1, 3.
- Polites, Priami ex Hecuba f., III, 12, 5, 12.
- Pollux, Jovis e Leda f., III, 10, 7, 1; *Pher.* 29; apri Calydonii venator, I, 8, 2, 4; Argonauta, I, 9, 16, 8; cæstum fractat, III, 11, 2, 1; Amycum necat, I, 9, 20, 2; Lynceum, III, 11, 2, 5; Eurymantem, *Pher.* 92; ejus e Phœbe f., III, 11, 2, 2.
- Poltys, Æni R., Herculem hospitio excipit, I, 5, 9, 13.
- Polus tragædus, *Philoch.* 160.
- Polyarches, i. q. Dardanus, Electræ f., *Hell.* 129.
- Polybotes, Gigas, I, 6, 2, 4.
- Polybus, frater Orsilocho, maritus Medusæ, *Pher.* 47.
- Polybus, Corinthi R.; ejus uxor Peribœa, III, 5, 7, 3.
- Polycaste, Nestoris f., I, 9, 9, 3.
- Polyctor, Ægypti e Caliane f., Styne sponsus, II, 1, 5, 7.
- Polydectes, Peristhenis et Androthæ f., Dictyis frater, *Pher.* 13; Seriphum condit, I, 9, 6; ejus R. Danaes amores ambit, II, 4, 2, 1; Perseum ad caput Medusæ petendum mittit, *ibid.* § 2; *Pher.* 26; lapis sit, II, 4, 3, 7; *Pher.* 26.
- Polydora, Danaï filia, Sperchei uxor, mater Dryopis, *Pher.* 23.
- Polydora, Perieris f., Pelei conjux [?], III, 13, 4.
- Polydora, Pelei ex Antigone f., Bori conjux, III, 13, 1, 2; *Pher.* 17.
- Polydorus, Cadmi ex Harmonia, III, 4, 2, 4; Thebarum R., ejus e Nereide liberi, III, 5, 5, 1.
- Polydorus, Priami ex Hecuba f., III, 12, 5, 12.
- Polygonus, Protei f., ab Hercule necatur, II, 5, 9, 14.
- Polyhymnia, Musa, I, 3, 1, 5.
- Polyidus, Cœrani f., Glaucum in vitam revocat, artem vaticinandi docet; ei eripit, III, 3, 1, 4; Euryto velat ne Tyrinthem se conferat, *Pher.* 34.
- Polylaus, Herculis ex Eurybia f., II, 7, 8, 2.
- Polymede, Autolyçi f., Æsonis uxor, I, 9, 16, 1.
- Polymedon, Priami f., III, 12, 5, 13.
- Polymele, Pelei f., Patrocli e Menœtio mater, III, 13, 8, 5.
- Polynices, OEdipodis ex Iocaste [ex Eurygania, *Pher.* 48;] f., III, 5, 8, 8; cum fratre regnum partitur, III, 6, 1, 1; *cf. Hell.* 12; quo illud sibi soli retinente, fugit, *ibid.* § 3; vi ex patria pellitur, *Pher.* 49; contra Thebas proficiscitur, III, 6, 3, 2; Nemeis victor, III, 6, 4, 5; ejus cum fratre certamen et interitus, III, 6, 8, 1; ab Antigone sepelitur, III, 7, 1, 2; Thersandri pater, III, 7, 2, 3.
- Polynoe, Nereis, I, 2, 7.
- Polypemon, e Sylea pater Sinidis, III, 16, 2, 1.
- Polyphemus, Elati f., Argonauta, I, 9, 16, 8; Hylam quærens, in Mysia relictus, Cium condit, I, 9, 19, 4.
- Polyphetes, Laii præco, Phœocydi appellatur Polyphætes, *Pher.* 47 a.
- Polyphides, Mantii filius, e Sarius suscipit Harmoniden et Theoclymenum, *ibid.* 91.
- Polyphontes, Laii præco, ab OEdipo trucidatur, III, 5, 7, 7.
- Polyphontes, Heraclida, Cresphonti Messeniæ R. succedit; Meropen ducit; ab Æpyto necatur, II, 8, 5, 7.
- Polyphætes, Laii præco, *Pher.* 47 a.
- Polyphætes, Ætolus, Apollinis e Phthia f., ab Ætolo necatur, I, 7, 6.
- Polyphætes, Pirithoi f., Helenæ proci, III, 10, 8, 2.
- Polyxene, Priami ex Hecuba f., III, 12, 5, 10.
- Polyxenus, Medæ ex Jasone f., *Hell.* 30.
- Polyxenus, Agasthenis f., Helenæ proci, III, 10, 8, 2.
- Polyxenus, Eleorum R., Amphitryoni reddit Electryonis armenta, quæ a Taphiis acceperat, II, 4, 6, 2.
- Polyxenus, Tauromenitarum legatus, *Tim.* 135.
- Polyxo, Nais, Danaï conjux, II, 1, 5, 7.
- Polyxo, uxor Nyctei, III, 10, 1, 4.
- Polyxo, Hyas, *Pher.* 46.
- Polyzelus, frater Hieronis, *Tim.* 86; post mortem Gelonis præfecturam exercitus accipit et Demaretam, fratris uxorem, *Tim.* 90; Hieronis in eum invidia, *ibid.*
- Πομπῆαι, vasa in solennia pomparum apparatus, *Philoch.* 124.
- Poneropolis, urbs Thraciæ, *Theop.* 122.
- Pontomedusa, Nereis, I, 2, 7.
- Ponti reges decem, *Ap. fr.* 100.
- Ponti Euxini mensura, *Hec.* 163; Pontus Euxinus Milesiorum coloniis frequentatur, *Ephor.* 92.
- Pontus, ejus e Tellure liberi, I, 2, 6.
- Porphyryon, Gigantum unus, I, 6, 1, 4; Junoni vim inferre conatus, Jovis fulmine et Herculis manu cadit, I, 6, 2, 1.
- Porthaon, I, 7, 7, 3; ejus progenies, I, 7, 10, 2.
- Porthæus, Lycaonis f., III, 8, 1, 3.
- Potamon, Ægypti e Caliane f., Glaucippes sponsus, II, 1, 5, 7.
- Potidæa. Quot talentorum in ejus obsidionem impensum sit, *Ephor.* 119.
- Praxithea, Thespii f., Nephi ex Hercule mater, II, 7, 8, 6.
- Praxithea, Phrasmi f., Erechthei conjux, III, 15, 1, 2.
- Praylus, Trojanus, Timonis discipulus, animi constantia insignis, *Phyl.* 61.
- Priamus, Laomedontis ex Strymo [*Hell.* 37] al. Placia f., [antea Podarces dictus, unde nomen posterius accepit?] Trojæ R.; ejus ex Arisbe, quam deinde Hyrtaco dat, et Hecuba liberi, *Pher.* 99; Paridem f. exponit, III, 12, 5 *sqq.*
- Priene, urbs, *Ephor.* 91.
- Prienenses appellantur Cadmii, *Hell.* 95.
- Procles, Aristodemi ex Argia f.; cum Eurysthene fratre Spartam sorte obtinet, II, 8, 3; *Ephor.* 16; reipublicæ Lacedæm. auctores, *Hell.* 91; pater Eurypontis, *Ephor.* 19.
- Proene, Pandionis e Zeuxippe f., Terei uxor, III, 14, 8, 2; ob mariti perfidiam, Ilyn filium cibum ei apponit, III, 14, 8, 5; in avem mutatur, *ibid.* § 7.
- Προζώνια quid sit, *Demo.* 22.
- Procris, Erechthei e Praxithea f., [*Hell.* 83; *Phanod.* 3] Cephalî conjux, ob adulterium cum Pteleonte ad Minoem fugit; cum eo consuescit; in Atticam redit; cum marito reconciliata ab eo imprudente necatur, III, 15, 1, 2 *sqq.*; *Pher.* 77; canem Athenas secum ducit insignem, II, 4, 7, 2; *Ister* 18.
- Procris, Thespii f. natu maxima; ejus ex Hercule progenies, II, 7, 8, 1.

- Prodigium quod Ol. 118,3 in arce Athenarum contigit, *Philoch.* 146.
- Ἡρονπόσια*, sacra, *Clitod.* 23.
- Proetides, Thebarum portae, III, 6, 6, 6.
- Proetides, Proeti filiae, insanientes, a Melampode sanantur, II, 2, 2, 7.
- Proetus, Abantis f. [Thersandri f., *Pher.* 79]; ab Acrisio Argis pulsus, in Lyciam venit ad Iobatem al. ad Amphianactem; ducit Anteam al. Sthenebream; in Argolidem redux, Tirynthem tenet; ejus filiae insaniunt [*Aeus.* 19]; Melampodi et Bianti filias cum parte regni dat; Bellerophonem purgat [*Pher.* 24], uxoris fraude ductus, ad Iobatem mittit, necem ei paraturus; Danaen dicitur corrupisse, II, 2, 1 *sqq.*; pater Mærae, *Pher.* 79.
- Promachus, Aësonis f., a Pelia necatur, I, 9, 27, 2.
- Promachus, Parthenopæi f., unus Epigonorum, I, 9, 13, 2; III, 7, 2, 5.
- Prometheus, Iapeti f., I, 2, 3; Deucalionis ex Hesione, *Aeus.* 7; Jovis caput aperit, I, 3, 6; hominibus ignem dat; Caucasum affigitur, I, 7, 1; ab Hercule liberatur, II, 5, 11, 12; *Pher.* 33; Deucalioni arcam struere suadet, I, 7, 2, 2; pro Chirone fil. immortalis, II, 5, 4, 6; Jovi Thetidis nuptias dissuadet, III, 13, 5, 3; duodecim diis aras exstruit, *Hell.* 15; pater Ius vel Isidis, *Ister* 40; Promethei signum in Academia, *Ap. fr.* 32.
- Promethea, festum Atticum, *Ister* 3.
- Pronax, Talai f., Lycurgi et Amphitheae pater, I, 9, 13.
- Pronoe, Phorbi f., Aëoli conjux, I, 7, 7.
- Pronous, Phegei f., Alcmaeonem necat; ab hujus filiis trucidatur, III, 7, 6, 2.
- Ἡποοοξίσι*, *Clitod.* 25.
- Propylaea quando aedificata, *Philoch.* 98.
- Prosepeia nympa, ex Arcade mater Elati et Aphidantis, *Charon* 13.
- Proserpina, Jovis f., I, 3, 2, 4; a Plutone, I, 5, 1, 1; ab Adoneo Molossorum rege rapitur, *Philoch.* 46; ex Attica, *Phanod.* 20; aliquot menses apud Plutonium, reliquam anni partem apud superos moratur, I, 5, 3; *vide* Ceres. Alcestin in vitam remittit, I, 9, 15, 2; Adonidem nutrit; de eo cum Venere contentio, III, 14, 4, 5; Proserpina ver appellatur a populis qui ad occasum solis habitant, *Theop.* 293.
- Protagoras in Siciliam navigans cum nave demersus, *Phil.* 168; ejus ætas, *Ap. fr.* 86.
- Protesilaus, Iphicli f., Helenæ procus, III, 10, 8, 2.
- Proteus, pater Cabiræ, *Pher.* 6.
- Proteus (Toronensis) Neptuni f., ejus progenies, II, 5, 9, 14.
- Proteus, Aegypti R., Bacchum benigne excipit, III, 5, 1, 2.
- Proteus, Aegypti ex Argyphia f., Gorgophones sponsus, II, 1, 6, 2.
- Prothous, Agrii f., I, 8, 6, 1.
- Prothous, Lycaonis f., III, 8, 1, 3.
- Proto, Nereis, I, 2, 7.
- Protogenia, Erechthæi f., pro patria immolata; ubi? *Phanod.* 3.
- Protogenia, Calydonis f., Oxyli e Marte mater, I, 7, 7, 2.
- Protogenia, Deucalionis f., *Pher.* 51 a; Aethlii e Jove mater, I, 7, 2, 7.
- Protomedusa, I, 2, 7.
- Psamathe, Nereis, I, 2, 7; Eaci congressum evitare conata; ex eo Phocum parit, III, 12, 6, 9.
- Psammetiche insula ante Delum sita, *Phanod.* 26.
- Psessi, gens Taurica, *Ap. fr.* 120.
- Psophidii, Alcmaeonis filios persequentibus, ab Argivis et Tegeatis fugantur, III, 7, 6, 3.
- Psophis, ab apro Erymanthio vastatur, II, 5, 4, 1; *Hec.* 344; Phegeo paret, III, 7, 5, 3.
- Psyllicus sinus, in sinu Libyco, *Hec.* 303.
- Pteleon, cum Procride, Cephali uxore, rem habet, III, 15, 1, 4.
- Pterelaus, Taphii f., a Neptuno immortalitate donatur; ejus progenies; filii armenta Electryonis abigunt; ejus filios occidunt; ipsi percunt præter Everem; coma aurea, qua immortalis erat, Commaethus fraude recisa, perit, II, 4, 5, 5 *sqq.*
- Ptimyris ab Aegyptiis vocatur Delta insula, *Ephor.* 109.
- Ptolemæi secundi indoles, *Phyl.* 40 a.
- Ptoous, Athamantis e Themistone f., I, 9, 2, 3.
- Puerorum amores a Thamyri capti, I, 3, 3, 1.
- Purpuris voracior, proverb., *Ap. fr.* 182.
- Putei Agamemnonii, *Clitod.* 9.
- Pydna urbs Atheniensibus Philippo promissa, *Theop.* 139.
- Pygela, urbs Ioniæ, unde nomen acceperit, *Theop.* 62.
- Pygmaei, populus in extrema Aegypto, contra grues belligerant, *Hec.* 266.
- Pygmalion, rex Tyriorum, cujus soror Thiosso, *Tim.* 23; Carpasiam in Cypro condit, *Hell.* 147; pater Metharnes, III, 14, 3, 4.
- Pylæ, ubi Amphictyonum congressus, *Theop.* 186.
- Pylades, ex Electra pater Medontis et Strophii, *Hell.* 43.
- Pylaon, Nelei e Chloride f., I, 9, 9, 1.
- Pylarge, Danaï e Pieria f., Idmonis sponsa, II, 1, 5, 8.
- Pylas, Megaræ R., Pandioni filiam dat, et, Biantæ occiso, regnum: in Peloponnesum abiens, Pylum condit, III, 15, 5, 3.
- Pylenæ, urbs Aetoliæ, *Hell.* 111.
- Pylo, Thespii f., Hippotæ ex Hercule mater, II, 7, 8, 3.
- Pylus, Martis f., I, 7, 7, 3.
- Pylus, a Neleo conditur, I, 9, 9, 1; *Hell.* 64; *Pher.* 56; ab Hercule capitur, I, 9, 9, 2; II, 7, 3, 1; habet armenta Apollinis, a Mercurio abacta, III, 10, 2, 2; alia Pylus a Pyla conditur. *Vide* Pylas.
- Pyrachma, Aëtolus; ejus singulare certamen cum Degmeo, Epeo, *Ephor.* 15.
- Pyramus, Ciliciæ fl., III, 1, 1, 8.
- Pyrene, Cyeni e Marte mater, II, 5, 11, 3.
- Pyrippe, Thespii f., Patrocli ex Hercule mater, II, 7, 8, 6.
- Pyrrha, Epimethei e Pandora f., Deucalionis uxor, *Aeus.* 7; I, 7, 2, 1; mater Hellenis, *Hell.* 10; Protogeniæ, *Pher.* 51 a.
- Pyrrho, Eleus, Plistarchi filius, *Ap. fr.* 94.
- Pyrrhus, Achilles f., a quo genus duxit Olympias, mater Alexandri, *Theop.* 282.
- Pyrrhus a Cleonymo persuasus contra Spartam proficiscitur; copiarum numerus, *Phyl.* 48; ejus aquila, *ibid.* 49.
- Pyrrhus, canis Celonis, *Phyl.* 44.
- Pythagoras, Mnesarchi f., Tuscus fuit, *Theop.* 67; quo tenderit ejus philosophia, *ibid.* 68; ejus filia summopere a Crotoniatis honorata, *Tim.* 78; Apollinis aram, quæ Deli est, velut inviolatam adorat, *ibid.* 79; quomodo puellas et feminas appellaverit, *ibid.* 83; Pythagoræ opinio quædam, *Ap. fr.* 2.
- Pythæe in Demosthenem dieterium, *Phyl.* 65.
- Pythia, III, 15, 6, 3; Herculi respondere non vult, tripode spoliatur, illi nomen Alcidiæ dat, II, 6, 2, 6.
- Pythica pompa: quam via ab Atheniensibus Delphos mitti soleat, *Ephor.* 70.
- Pythionice, Harpali pellex, post mortem monumentis magnifice honorata, *Theop.* 277.
- Pythium in Oenoe, *Philoch.* 158.
- Python, draco, Delphici oraculi custos, ab Apolline necatur, I, 4, 1, 3.
- Pytho, cognomento Draco, homo intolerabilis, ab Apolline interfectus, *Ephor.* 70; Pythonis tabernaculum a Delphis incensum, *ibid.*

Pythodorus archon, *Philoch.* 97.

Q.

- «Quarta die mensis natus es.» Proverb., *Philoch.* 176.
 Quercus Matri deorum sacra, *Ap. fr.* 4.
 Quinquertium Persei temporibus nondum institutum,
Pher. 26.
 «Quondam fuere strenui Milesii.» Proverb., *Demo* 10.

R.

- «Res amicorum communes»; quo tempore hoc proverbium et apud quos invaluerit, *Tim.* 77.
 Rhadamanthus, Jovis ex Europa f., III, 1, 1, 5; leges fert Cretensibus, III, 1, 2, 5; harum specimen, II, 4, 9, 2; a Minoe fratre pulsus, in Bœotiam fugit, Alcmenam ducit viduam (*Pher.* 39); in Ocalia habitat; cum Minoe iudex apud inferos, III, 1, 2, 5 *sqq.*; II, 4, 11, 8.
 Rhodius, Nelei et Chloride f., I, 9, 9, 1.
 Rhapsodi unde nominati, *Philoch.* 206.
 Rhea s. Magna Mater s. Cybele, Titanis, Coeli f., I, 1, 3; Crono nubuit, I, 1, 5; liberos a marito devorari videns, Jovem celat, I, 1, 6; sedes ejus in Cybelis; Bacchum sanat, mysteria docet, III, 5, 1, 3; Oenonen docet artem vaticinandi, III, 12, 6, 2.
 Rhegium, colonia Chalcidensium, *Ant.* 10; a Delphis profecta, *Tim.* 64.
 Rhesus, Strymonis et Calliope f., a Diomede necatur, I, 3, 4.
 Rhexenor, Chalciope pater, III, 15, 6, 2; *Phanod.* 3 a.
 Rhipæi montes, *Hell.* 96.
 Rhius, urbs Messeniæ, *Ephor.* 20.
 Rhodanus fluvius duo ostia habet, *Tim.* 38.
 Rhode, Mopsi filia, *Theop.* 111.
 Rhode, Danaï f., Hippolyti sponsa, II, 1, 5, 4.
 Rhode, Neptuni ex Amphitrite f., Solis uxor, I, 4, 6; *Hell.* 107.
 Rhodia in Lycia, a qua nomen acceperit, *Theop.* 111.
 Rhodia, Danaï f., Chalcodontis sponsa, II, 1, 5, 4.
 Rhodii, in sacris Herculis ipsum exsecrantur, quamobrem? II, 5, 11, 10.
 Rhœcus, Cnidius, a Nympha excæcatus, *Charon* 12.
 Rhœcus, Centaurus; ab Atalanta sternitur, III, 9, 2, 3.
 Rhymus, fluvius Asiæ per Mygdonium campum fluens, *Hec.* 202.
 Rhyndacus, fluvius Asiæ, *Hec.* 202.
 Rhytia ex Apolline mater Corybantum, *Pher.* 6.
 Roma, Trojana, nomen dedit urbi ab Aenea conditæ, *Hell.* 53.
 Roma, urbs antiqua quædam, ante bellum Trojan. condita, *Ant.* 7.
 Roma eodem tempore condita quo Carthago, *Tim.* 21; ab Aenea, *Hell.* 53; a Gallis capta, *Theop.* 144.
 Romani equum ante urbem jaculis conficiunt in Trojæ captæ memoriam; *Tim.* 152.
 Romphæa, telum barbaricum, *Phyl.* 58.
 Rubetæ duo jecora habent, *Tim.* 156.

S.

- Sacæ, gens Scythica, *Hell.* 171; *Ephor.* 78.
 Sacra bella duo, *Philoch.* 88.
 Sadyattes, Alyattæ filius, rex Lydorum, ipsius sorori (Lydæ) vim intulit atque uxorem habet; ex ea filium suscepit Alyatten; deinde alias duas uxores duxit, ex quibus Attæles et Adramys nascuntur, *Xanth.* 19, p. 10. (*Idem Sadyattes p. 42 ap. Anonym. nominatur Alyattes.*)

- Sadyattes, ditissimus Lydorum ἑπαρχος, a quo Cræsus argentum inutuo sumere voluit, *Xanth.* 19, p. 40.
 Saitæ Atheniensium patres, *Theop.* 172; ab Atheniensibus orti, *Phanod.* 7.
 Salamis, Asopi f., Cychrei et Neptuno mater, III, 12, 7, 1.
 Salamis, post Cychreum Telamoni parens, III, 12, 7, 1.
 Salamis, pugna ad Salaminem, *Ephor.* 112.
 Salix, arbor, *Hec.* 173.
 Salmonens, Æoli f., I, 7, 3, 4; *Hell.* 10; ejus uxor Alcide; Thessaliam incolit, post Elidem adit; cum civibus ob impietatem e medio tollitur; I, 9, 7; pater Tyrus, *Hell.* 10; *Pher.* 59; Epeorum et Pisæorum rex, ex Elea Ætolium ejicit, *Ephor.* 15.
 Salmus, urbs Bœotiæ, *Hell.* 13, 27.
 Salmydessus, Thraciæ urbs, Phineci sedes, I, 9, 21, 1.
 Samiorum Ioniæ migratio, *Ap. fr.* 180.
 Samus olim a Lelegibus occupata, *Pher.* 111; ei Ancæus præfuit, *ibid.*; a Pericle obsessa, *Ephor.* 117.
 Samus, Nili insula, *Hec.* 286.
 Samus, Same, i. q. Cephallenia, *Ap. fr.* 167.
 Samothrace, Dardani prima sedes, III, 12, 1, 3; sedes Corybantum, *Pher.* 6; Idæorum Dactylorum, *Ephor.* 65; unde dicta? *Ap. fr.* 180.
 Samothracæ festo quodam Harmoniam quærunt, *Ephor.* 12.
 Sanapæ apud Thraces vocantur ebrii, *Hec.* 352.
 Sandacus, Astynoi f., e Syria veniens, Celendrin in Cilicia condit; e Pharnace pater Cinyræ, III, 14, 3, 3.
 Sandrocætytus, Indorum rex, munera misit Seleuco Nicatori, *Phyl.* 37.
 Sangarius, flumen Phrygiæ, ad quod Cereris Montanæ sacrum, *Xanth.* 7.
 Sangarius fl., Hecubæ pater et Metope, III, 12, 5, 3.
 Sao, Nereis, I, 2, 7.
 Sarapis, nomen Apidis, inter deos recepti, II, 1, 1, 6.
 Sarapis unde dictus, *Phyl.* 80.
 Sardanapalus, rex Persarum, uno die Tarsum condit et Anchiælen, *Hell.* 158; *Ap. fr.* 69.
 Sardes a Ionibus captæ, *Charon* 2.
 Sardinia ins. a Thespiadis culta, II, 7, 6, 2; ejus incolæ Saturno sacrificant parentes, *Tim.* 28.
 Sardiniorum mos barbarus, *Demo* 11, 12.
 Sardonium mare, I, 9, 24, 5.
 Sardoniæ risus unde dictus, *Tim.* 28, 29.
 Sarius, Polyphidis uxor, *Pher.* 91.
 Sarpedon, Neptuni f., Poltyis frater, in litore Æniæ ab Hercule confoditur, II, 5, 9, 13.
 Sarpedon, Jovis ex Europa, al. Laodamia f., ob amorem Mileti a Minoe fratre in Lyciam fugit, ubi rex sit; longævus, II, 5, 9, 13 *sq.*, Miletum condit, *Ephor.* 32.
 Sarpedonia petra in Thracia, *Pher.* 104.
 Satræ, gens Thraciæ, *Hec.* 128.
 Satrocentæ, gens Thraciæ, *Hec.* 129.
 Saturno parentes immolantur ab incolis Sardiniae, *Tim.* 28; pueri a Curetibus, *Ister* 47; Saturnus in Sicilia sepultus jacet, *Philoch.* 184; iis qui ad solis occasum habitant, appellatur hiems, *Theop.* 293.
 Satyrium, *Ant.* 14.
 Satyri, Bacchi comites, a Lycurgo vineti liberantur, III, 5, 1, 5.
 Satyrus, ab Argo cæditur, II, 1, 2, 4; cum Amynone congregi conatus, a Neptuno pellitur, II, 1, 4, 10.
 Satyrus Dionysii junioris assentator, *Tim.* 127.
 Satyrus, Timoleontis amicus, *Theop.* 215.
 Sauromatæ, populus Scythicus; eorum instituta, *Ephor.* 76, 78.
 Sauromatides, eadem quæ Amazones, *Ephor.* 103.
 Scalaba, regio Eretriensium, *Theop.* 162.

- Scæa, Danaë f., Daiphronis sponsa, II, 1, 5, 3.
 Scæi, gens inter Troadem et Thraciam, *Hec.* 133.
 Scæus, Hippocoontis f., ab Hercule trucidatur, III, 10, 5, 1.
 Scamander, pater Teucri ex Idaea, III, 12, 14; Calirrhoe, III, 12, 2, 2; Strymus, III, 12, 3, 11.
 Scamander ab Ida defluens, *Hell.* 132; cum Achilles tranat, *ibid.*
 Scamandrius, dux Phrygum, *Xanth.* 5.
 Scepsis, urbs Troadis, *Ephor.* 122.
 Sceptrum cyaneum Tiresiae, *Pher.* 50.
 Schedius, Epistrophii f., Helenae proci, III, 10, 8, 2.
 Scheria, antiquum nomen Coreyræ, *Hell.* 45; *Tim.* 54.
 Schœneus, Athamantis f., I, 9, 2, 5.
 Schœneus, Atalantes pater nonnullis dicitur, I, 8, 2, 4; I, 9, 16, 8; III, 9, 2, 8.
 Sciapodes, gens Æthiopica, *Hec.* 265.
 Σκιῶν unde dicta? *Theop.* 254.
 Sciraphidas monelam auream vel argenteam in Spartam urbem non recipi voluit, *Theop.* 10.
 Scironides petrae, II, 8, 1, 4.
 Scirus, Theseo misit Nausithoum et Phracem, *Philoch.* 41.
 Scithæ, urbs Thraciæ, *Theop.* 311.
 Sciur, regio ignota Eubœæ insula, *Hec.* 106.
 Scorio a Diana Orioni missa, *Pher.* 4.
 Scotussa lacu suo insignis, *Theop.* 84.
 Scutorum Lacedæmoniorum et Messeniorum signa, *Theop.* 325.
 Seybrus, regio Macedonica, *Theop.* 312.
 Seylace, urbs Asiæ, *Hec.* 205.
 Seyletinus, sinus Italiæ, *Ant.* 4, 6.
 Scylla, Nisi f., patrem Minoi prodit, ab hoc punitur, III, 15, 8, 2.
 Scylla, Phœreynis et Hecatae f., *Acus.* 5.
 Scyllæum promontorium, *Hec.* 42.
 Scyphia, oppidum Clazomeniorum, *Ephor.* 35.
 Scyphus Solis et Herculis, II, 5, 10, 5; *Pher.* 33.
 Scyrius, Ægei pater, III, 15, 5, 5.
 Scythæ, quam terræ partem teneant, *Ephor.* 38; *cf.* 78; asinos sacrificant, *Ap. fr.* 13; eorum mores, *Ephor.* 78; *Phyl.* 69; a Milesiis vincuntur, *Ephor.* 92.
 Scythia, II, 1, 3, 6.
 Seis. *Vide Neis.*
 Σεῖς Solonis, *Androt.* 40; *Philoch.* 37.
 Seleucus Nicator; ei munera misit Sandroclytus, rex Indorum, *Phyl.* 37.
 Seleuci Callinici amasia Mysta, *Phyl.* 29.
 Seleucis, poculi genus, *Ap. fr.* 247.
 Sellasia, urbs Laconica, *Theop.* 13; pugna ad Sellasiam, *Phyl.* 56.
 Selleis, flumen in Elide, *Ap. fr.* 170.
 Semachidæ, Epacriæ in Attica demus, *Philoch.* 78.
 Semele, Cadmi ex Harmonia f., III, 4, 2, 4; cum Jove congressa, Junonis fraude perit, III, 4, 3; a Baccho ex inferis petita, Thyones nomine in cælum migrat, III, 5, 3, 3; ejus nuptias Actæon ambit, *Acus.* 21; Hyes vocatur, *Pher.* 46.
 Senatores Atheniensium inde a quo anno secundum litterarum ordinem sententiam dixerint, *Philoch.* 119.
 Senus, urbs Ægypti, *Hec.* 272.
 Septem duces adversus Thebas. *Vide Thebæ.*
 Septem sapientes Sophistas nominat *Ephor.* 101; *Androt.* 39.
 Septimus dies, faustus Græcis, *Ephor.* 9 a.
 Sophoclis vita, *Ister* 51.
 Seriphus, ins., II, 4, 1, 3 ejus incolæ a Perseo in lapides transformati, *Pher.* 26.
 Sernylia, urbs Thraciæ, *Hec.* 121.
 Servi emptitii antiquitus Græcis non famulabantur, *Tim.* 67.
 Servi Lacedæmoniorum, Thessalorum, Chiorum, *Theop.* 134.
 Servorum urbs, in Libya, *Ephor.* 96.
 Servius, rex Romanorum, primus signavit æs, *Tim.* 22.
 Sesarethus, urbs Taulantiorum, *Hec.* 68.
 Sesostis rex, *Theop.* 52.
 Sestus urbs, in Propontide, *Theop.* 6; *Ephor.* 86.
 Seuthes, Thracum rex, *Theop.* 8.
 Sicane, urbs Iberiæ, *Hec.* 15.
 Sicani, indigenæ, *Tim.* 2; a Sicano fluvio nomen habent; ex Iberia in Siciliam translati, *Philoch.* 3.
 Sicania, regio finitima Agrigentinis, *Ap. fr.* 140.
 Sicania antiquum nomen Siciliæ, *Hell.* 51.
 Sicanus, fluvius Iberiæ, *Philoch.* 3.
 Σίξων(?), *Ister* 63.
 Sicilia ins., ejus ortus I, 6, 2, 3; Eryci paret, II, 5, 10, 10, prius Sicania vocata, *Hell.* 51; Trinacria unde dicta, *Tim.* 1; Sicilia a Siculo Ausonum rege nominata, *Hell.* 53; primum ex Italia venerunt Elymi, deinde Ausones, *ibid.*; ab Iberibus olim habitata, *Ephor.* 51; quinque diebus circumnavigatur, *Ephor.* 50.
 Siculi ab Oenotris et Opicis ex Italia pulsi transierunt in Siciliam. *Ant.* 1; quo tempore? *Philoch.* 2; Siculi et Morgetes et Itali iidem sunt, qui erant Oenotri. *Ant.* 3; Siculi domi Nymphis sacra facere solent, *Tim.* 127.
 Siculus Roma profugus a Morgete Oenotrorum rege hospitio exceptus, *Ant.* 3, 7; Siculus, Itali filius, dux Ligurum; ab eo appellati sunt Siculi. *Philoch.* 2.
 Sicyon, Epopeo cæso, a Lyco occupatur, III, 5, 5, 7; a Phalce occupatur, *Ephor.* 16.
 Sicyoniorum reges, *Ap. fr.* 71.
 Side, Orionis uxor, a Junone, quacum certamen inierat, in Hadem pellitur, I, 4, 3, 2.
 Side, filia Tauri, uxor Cimoli, *Hec.* 250.
 Side, urbs Pamphyliæ, *Hec.* 250.
 Sidele, urbs Ioniæ, *Hec.* 218.
 Sidene, urbs Lyciæ, *Xanth.* 24.
 Sidero, Tyrus noverca a Pelio trucidatur, I, 9, 8, 3.
 Sidon, urbs Phœniciæ, *Hell.* 8; *Hec.* 256.
 Sidus, vicus agri Corinthii, *Ap. fr.* 163.
 Sidussa, urbs Ioniæ, *Hec.* 217.
 Sigeum, I, 9, 1, 5.
 Sige, urbs Troadis, *Hec.* 208.
 Sileni cum Mida colloquium, *Theop.* 76.
 Simois, Asyoche pater et Hieromnemes, III, 12, 2, 1.
 Simonides, poeta, Theronem et Polyzelum inter se reconciliavit, *Tim.* 90.
 Simulacra lignea, *Theop.* 181.
 Sindia, urbs Lyciæ, *Hec.* 240.
 Sindi, populus ad Bosporum Cimmericum, *Hell.* 92.
 Sindonæi, populus Thraciæ, *Hec.* 117.
 Sinis, Polypemonis e Sylea f. Pityocampes dictus, isthmum Corinthium infestum reddit; ab Theseo trucidatur, III, 16, 2, 1; Sinidis filia a Theseo abducta, *Ister* 14; *Pher.* 109.
 Sinope urbs, unde nomen sortita sit, *Hec.* 352.
 Sinties, Thraces in Lemno insula, *Hell.* 112 et 113; unde nominati, *Philoch.* 6.
 Sipylus, urbs, Tantali sedes, III, 5, 6, 6; *Hell.* 44.
 Sipylus, Amphionis e Niobe f. telis Apollinis confoditur, III, 5, 6, 1 sq.
 Sirenes, Acheloi e Melpomene filiae, I, 3, 4; e Sterope, I, 7, 10, 2; eas Argonautæ prætervehuntur, I, 9, 25, 1.
 Siris, urbs, unde nomen habeat, *Tim.* 62.

- Siris, fluvius Libyæ, *Hec.* 316.
 Siritæ in luxuriam mollitiemque prolapsi, *Tim.* 62.
 Siritis; ob eam Tarentini cum Thuriis belligerant, *Ant.* 12.
 Sirrha, urbs Thraciæ, *Theop.* 138.
 Sisyphus, Æoli f., I, 7, 3, 4; Ephyram condit, ducit Me-
 ropen [*Hell.* 56]; ex ea progenies; supplicium apud in-
 feros, I, 9, 3; Isthmiorum conditor, III, 4, 3, 8; Jovem,
 Antigonæ raptorem, Asopo palam facit, III, 12, 6, 6;
Pher. 78.
 Sisyphus, Pharsali tyrannus, *Theop.* 20.
 Sitace, urbs Persica, *Hec.* 184.
 Sitophagi, populus Libyæ, *Hec.* 305.
 Sixus, urbs Mastienorum, *Hec.* 9.
 Smila, urbs Thraciæ, *Hec.* 118.
 Smindyrides, Sybarita Agaristæ, Clisthenis filiæ nuptias
 ambit, *Tim.* 58.
 Smyrna. *Vide* Myrrha.
 Socleus, Lycaonis f., III, 8, 1, 3.
 Socratis ætas, *Ap. fr.* 82; lapides cædendi artem a patre
 edoctus, *Tim.* 100.
 Solii in Cyprio, *Ephor.* 134.
 Soli, urbs Cypri, *Ephor.* 94.
 Soli, urbs Ciliciæ, *Hec.* 253; *Ephor.* 94.
 Sol, Hyperionis f., I, 2, 2, 3; Rhoden ducit, I, 4, 6; ejus
 armenta in Erythia ins., I, 6, 1, 4; pater Ætæ e Per-
 seide, I, 9, 1, 6; Pasiphaes, III, 1, 2, 6; Augæ, I, 9,
 16, 8; ejus armenta in Trinacia, I, 9, 25, 3; currum
 draconibus junctum Medæe dat, I, 9, 28, 3; Herculem
 cymbio instruit ad trajiciendum Oceanum, II, 5, 10, 5;
Pher. 33; recipit illud, II, 5, 10, 8; Soli sacra est prima
 cujusque mensis dies, *Philoch.* 181; Soli quomodo sa-
 cra faciant, *Phyl.* 24; ejus filii ex Antiopa, *Theop.* 340;
 e Rhode, *Hell.* 107.
 Soloes, in Sicilia ab Hercule interfectus, *Hec.* 48.
 Solon a Creso in rogo invocatus, *Xanth.* 19; p. 41.
 Solus, urbs Siciliæ, *Hec.* 48.
 Solymi, a Bellerophonte vincuntur, II, 3, 2, 2.
 Sophron, Ephesi præfectus, a Danae amasia a nece serva-
 tur, *Phyl.* 23.
 Spalethra vel Spalathra, urbs Thessaliæ, *Hell.* 36.
 Sparta. *Vide* Lacedæmon.
 Sparte, Eurotæ f. Lacedæmonis uxor; ejus progenies,
 III, 10, 3, 2.
 Sparti, e dentibus draconis a Cadmo satis nascuntur; se
 cadunt, quinque exceptis, III, 4, 1, 4; eorum numerus,
Hell. 2; *Pher.* 44; homines ex diversis locis commixti,
 qui Cadmum secuti erant, *Androt.* 28 et 29
 Sparton, Phoronei f., *Acus.* 16.
 Spartus, canis Actæonis, III, 4, 4, 6.
 Spercheus fl. Menesthii pater perhibetur, III, 13, 4; ex Po-
 lydora, Danaï f., pater Dryopis, *Pher.* 23.
 Spercheus, fluvius Thessaliæ, ad quem Paris ab Achille
 vincitur, *Ister* 12.
 Spettus, urbs Atticæ, *Philoch.* 11.
 Sphinx, Typhonis et Echidnæ proles, Thebas depulatur;
 Hæmonem necat, OEdipodis arte tollitur, III, 5, 8, 2
sq.; *Philoch.* 174.
 Spio, Nereis, I, 2, 7.
 Spragitides Nymphæ, *Clitod.* 14.
 Stamene, urbs Chalybum, *Hec.* 196.
 Staphylus, Bacchi f., Argonauta, I, 9, 16, 8.
 Statira, uxor Darii Codomanni, *Phyl.* 35.
 Stenyclarus, sola ex Messeniæ urbibus Doricensium jure
 fruebatur, *Ephor.* 20.
 Stephanephori Athenis heroum, *Hell.* 4.
 Stephanis, urbs Mariandynorum, *Hec.* 201.
 Sternops, Melanis f., a Tydeo necatur, I, 8, 5, 3.
 Sterope, Acasti f., III, 13, 3, 3.
 Sterope, Atlantis e Pleione f., Pleias, OEnomai conjux,
 III, 10, 1, 1.
 Sterope, Cephei f., cincinnum Medusæ ab Hercule accipit
 ad deterrendos hostes, II, 7, 3, 4.
 Sterope, Pleuronis f., I, 7, 7, 1.
 Sterope, Porthæonis f., Sirenum ex Acheloo mater, I, 7,
 10, 2.
 Steropes, Cyclops, I, 1, 2; ejus filios occidit Apollo, *Pher.* 76.
 Stesichori poætæ parentes, *Philoch.* 205.
 Sthenobœa, Iobatae s. Amphianactis f., II, 2, 1, 3; Aphid-
 antis filia, Præti conjux, III, 9, 1, 2; II, 2, 2, 1; Belle-
 rophontem, frustra amatum, coram viro calumniatur,
 II, 3, 1, 2.
 Sthenele, Acasti f., Patrocli e Menæcio mater, III, 13, 8, 5.
 Sthenele, Danaï e Memphide f., Stheneli sponsa, II, 1, 5, 6.
 Sthenelus, Ægypti e Tyria f., sponsus Stheneles, II, 1, 5, 6.
 Sthenelus Astymedusæ, OEdipi uxoris, pater, *Pher.* 48.
 Sthenelus, Capanei f., inter Epigonos, III, 7, 2, 5; Helenæ
 proci, III, 10, 8, 1.
 Sthenelus, Androgei f., ab Hercule e Paro abducitur, II, 5,
 9, 5.
 Sthenelus, Melanis f., a Tydeo interficitur, I, 8, 5, 3.
 Sthenelus, Persei f., II, 4, 5, 2; ejus e Nicippe liberi, II,
 4, 5, 8; Argis pellit Amphitryonem; Tirynthem et My-
 cenas tenet, Mideam dat Atreo et Thyesti, II, 4, 6, 5.
 Stheno, Gorgonum una immortalis, II, 4, 2, 9.
 Stilbides vates, qui Niciam in Siciliam secutus est, *Philoch.*
 112, 113.
 Stœa, urbs Libyæ, *Hec.* 322.
 Στοιχάδες, genus olearum, *Philoch.* 62.
 Στρατεία ἐν τοῖς ἐπώνυμοις quid sit, *Philoch.* 101.
 Straticus, Nestoris f., I, 9, 9, 3.
 Stratobates, Electryonis f., II, 4, 5, 7.
 Stratonis, Sidoniorum regis vita et mores, *Theop.* 126.
 Stratonis Peripatetici ætas, *Ap. fr.* 97.
 Stratonice, Pleuronis f., I, 7, 7, 1.
 Stratonice, Thespij f., Atromi ex Hercule mater, II, 7, 8, 4.
 Stratoniceus in facie dictis imitator Simonidis, *Ephor.* 158.
 Strepsa, civitas Thraciæ, *Hell.* 162.
 Stroe, urbs Libyæ, *Hec.* 323.
 Strogola, urbs Lydiæ, *Xanth.* 18.
 Strongyle, una ex ins. Æolicis, *Ant.* 2.
 Strophades, ins., I, 9, 24, 8.
 Strophius, Pyladiæ ex Electra f., *Hell.* 43.
 Stryme insula, Thasiarum emporium, *Philoch.* 128; urbs
 Thraciæ, *Androt.* 26.
 Strymo, Scamandri f., Laomedontis uxor, III, 12, 3, 11;
 Priami mater, *Hell.* 137.
 Strymon, fl. Thraciæ, III, 5, 1, 4; pater Rhesi ex Eu-
 terpe, I, 3, 4; Evadne e Neera, II, 1, 2, 1; ab Hercule
 vadosus redditur, II, 5, 10, 13.
 Stygne, Danaï e Polyxo f., Polycitoris sponsa, II, 1, 5, 7.
 Symphalis, Arcadiæ palus, II, 5, 6, 1.
 Symphalides, aves, ab Hercule sagittis conficiuntur, II,
 5, 6; *Hell.* 61; *Pher.* 32.
 Symphalus, Elati e Laodice f., III, 9, 1, 2; Parthenopes
 pater, II, 7, 8, 11; R. Arcadiæ, a Pelope necatur, III,
 12, 6, 10.
 Symphalus, Lycaonis f., III, 8, 1, 3.
 Symphalus, urbs Arcadiæ, II, 5, 6, 1.
 Styx, Oceani f., I, 2, 2, 1; frater Dairæ, *Pher.* 11; ejus
 progenies e Pallante, I, 2, 4; e Jove, I, 3, 1, 4. per Sty-
 gem juratur I, 2, 5, cf. *Ap. fr.* 10.
 Syagrus, prætor, *Phyl.* 5.
 Syalis, urbs Mastienorum, *Hec.* 7.
 Sybaris fluvius, *Philoch.* 207.
 Sybaris urbs, ejus situs, *Tim.* 60.
 Sybaritæ Crotoniatos legatos occidunt. Somnium Sybarita-

rum perniciem et interitum eorum portendens, *Phyl.* 45;
eorum odium in Tarentinos, *Ant.* 13; donaria in templo
Delphico, *Theop.* 182; luxuria, *Tim.* 58—61; *Phyl.* 45.
Sycophantæ unde nomen sortiti sint, *Ister* 35.

Syis, urbs Ægypti, *Hec.* 274.

Sylea, Corinthi f., Sinidis e Polypemone mater, III, 16, 2, 1.

Syleus, in Aulide, cum Xenodice f. ab Hercule necatur,
II, 6, 3, 3.

Symætha, urbs Thessaliæ, *Theop.* 154.

Symbola, omina ex sono sumta, *Philoch.* 198, 199.

Συμμορία Atheniensium, *Philoch.* 126; *Clit.* 8.

Symplegades, I, 9, 22.

Συντάξεις, Callistrato auctore nominati sunt φόροι, *Theop.*
97.

Syopii, populus Liburnis vicinus, *Hec.* 64.

Syracusæ, urbs Siciliæ, *Hec.* 45.

Syracusanorum leges sumptuariæ, *Phyl.* 45.

« Syracusanorum decimam. » Prov. locut. *Demo* 14.

Syria, II, 1, 3, 8; III, 5, 1, 1; sedes Tithoni, Phaethontis,
Astynoi, Sandaci; Cinyræ paret, III, 14, 3, 3.

Syrnus, ubi Padalirii posteri, *Theop.* 111.

T.

Tabis, urbs Arabiæ, *Hec.* 264.

Tachus Agesilao munera mittit, *Theop.* 23; Ægyptiis defi-
cientibus, apud Persas salutem petit, *Theop.* 120.

Tænarus, urbs, arx et portus a Tænaro nomen habet,
Pher. 88; ab Apolline Neptuno data pro Pythia, *Ephor.*
59; ibi est ostium inferorum, II, 5, 12, 3.

Tænarus, Elati ex Erimeda filius, *Pher.* 88.

Talaria, urbs Syracusanorum, *Theop.* 214.

Talaus, Biantis f.; ejus e Lysimache progenies, I, 9, 13;
Pher. 75; pater Hippomedontis, III, 6, 3, 2; Adrasti,
III, 6, 3, 2; III, 6, 1, 4.

Talentum Siculum, *Ap. fr.* 181; 24 drachmas continet,
Tim. 158.

Talus, Cræte custos, ab Argonautis (a Medea, al. a Pæante)
necatur, I, 9, 26, 4.

Talus, Perdici f., a Dædalo magistro necatur, III, 15, 9,
1; *Hell.* 83.

Tamariscus, arbor, *Hec.* 173.

Tanais, fluvius, *Hec.* 187; *Ephor.* 78; quem Argonautæ
in reditu ingressi, *Tim.* 6.

Tantalus, Sipyli R. pater Niobes, III, 5, 6, 1; e Clytia
gignit Pelopem, *Pher.* 93.

Tantalus, Amphionis e Niobe f., Apollinis telis confoditur,
III, 5, 6, 1.

Tantalus, Hymenæi filius, *Xanth.* 23.

Taphii, III, 4, 6, 1.

Taphius, Neptuni f., ex Hyppothoe Taphum ins. condit;
incolas Teleboas vocat; ejus progenies, II, 4, 5, 4.

Taphus, ins., II, 4, 5, 4; Pterelao occiso, cum reliquis
Echinadibus Heleo et Cephalo traditur ab Amphitryone,
II, 4, 7, 5.

Tarchia, urbs Sicula, *Philoch.* 29.

Tarentum, urbs Italiæ a Partheniis condita, *Ant.* 14;
Ephor. 53.

Tarentini ob Siritidem contra Thurios belligerantes, *Ant.* 12.

Tarentina regio, extra veterem Italiam sub Iapygiæ no-
mine ponitur ab Antiocho, *fr.* 6.

Tarentinorum mores, *Theop.* 260.

Tarsus, a Sardanapalo condita, *Hell.* 158.

Tartarus. Cf. Hades, I, 1, 2. Typhonis e Tellure pater, I,
6, 3, 1; et Echidnæ, II, 1, 2, 5.

Tartessus, Iberiæ urbs, prope quam columnas posuit
Hercules, II, 5, 10, 4; *Pher.* 33.

Tauropolis, urbs Celtica, *Ap. fr.* 105.

Tauromenitæ Polyxenum ad Nicodemum mittunt legatum,
Tim. 135.

Ταυροπόλος Diana, *Ister* 8; *Phanod.* 10.

Tauri, æripedes, Ætæ a Vulcano dati, I, 9, 23, 4;
Pher. 71.

Taurus Cretensis, qui Europam per mare transvexit Jovi,
III, 1, 1, 4; *Acus.* 20; al. qui Minoi datur a Neptuno,

III, 1, 3, 2; ab Hercule ad Eurystheum ducitur, II, 5, 7.

Taurus Marathonius. Vide Marathonius.

Taurus, Nelei e Chloride f., I, 9, 9, 1.

Taurus, quem Ægypti rex Inacho misit, *Ephor.* 79.

Taurus, a Minoe militiæ præfectus, *Philoch.* 39; *Demo* 3.

Ταῦρος, hordeum. *Phanod.* 24.

Tavaca, urbs Siciliæ, *Phil.* 32.

Taygete, Atlantis e Pleione f., Pleias, III, 10, 1, 1; Lace-
dæmonis e Jove mater, III, 10, 3, 1; *Hell.* 56

Tebrus, Hippocoontis f., ab Hercule cæditur, III, 10, 5, 1.

Tegea, urbs, Cephei sedes, a Sterope defenditur Medusæ
cincinno, ab Hercule dato, II, 7, 3, 4.

Tegyrius, Thracum R., Eumolpum et Ismarum hospitio
excipit, III, 15, 4, 4; huic filiam, illi regnum dat, *ibid.*

Telamon, Salaminus, Aæci ex Endicide, al. Actæi e Glauce
f., III, 12, 6, 8; *Pher.* 15; apri Calydonii venator, I,

8, 2, 4; Argonauta, I, 9, 16, 8; Herculis in expeditione
contra Trojam socius, Herculem in se iratum placat,

Hesionem præmio accipit, II, 6, 4, 3, *sq.*; *Hell.* 138;

pater Aiæcis et Teuceri, III, 10, 8, 2; Phoco fratre cæso,
a patre pulsus Salaminem fugit, III, 12, 7, 1; Peri-

horam ducit, contra Trojam it, *ibid.*; ejus progenies, *ibid.*

Telamon, Etruriæ portus, unde nomen habeat, *Tim.* 6.

Telechin, insidiatur Apidi, II, 1, 1, 6; *Acus.* 11; ob id ab
Argo necatur, II, 1, 2, 6.

Teleboæ, unde dicti, II, 4, 5, 4.

Teleboas, Lycaonis f., III, 8, 1, 3.

Teleboæ Mycenæ venientes Electryonis filium occidunt,
Pher. 27.

Teleboas, Lycaonis f., *Hec.* 375.

Teleclus, Lacedæmoniorum rex a Messeniis interfectus,
Ephor. 53.

Telegonus, Ægypti R., ducit Io, II, 1, 3, 8.

Telegonus, Protei f., ab Hercule cæditur, II, 5, 9, 14.

Telemachus Theoclymenum in Ithacam transducit, *Pher.*
91; e Nausicaa pater Perseptoleos, *Hell.* 141.

Teleon, Butæ pater, I, 9, 16, 8.

Telephassa, Agenoris uxor, III, 1, 1, 3; Europam f. quærit,
III, 1, 1, 7; *Pher.* 42; in Thracia habitat, III, 1, 1, 8; a
Cadmo sepelitur, III, 4, 1, 1.

Telephi ara, I, 8, 6, 3.

Telephus, Herculis ex Auge f., II, 7, 8, 12; clam partus a
patre invenitur, exponitur, servatur, II, 7, 4; parentes
ex oraculo in Mysia quærit; Teuthranti succedit, III, 9,

1, 6; ex Astyoche pater Eurypyli, *Acus.* 27.

Telephus, Oropius, *Theop.* 15 a.

Teles, Herculis e Lysidice f., II, 7, 8, 3.

Telesius, Atheniensis, statuarius, *Philoch.* 186.

Telestor, pater Eurypyli, *Pher.* 90.

Telestas, Priami f., III, 12, 5, 13.

Teletagoras, Herculis ex Euryce f., II, 7, 8, 3.

Telmisæi cum Lyciis bellum gerunt, *Theop.* 111.

Telodice nymphae Phoroneo parit Apin et Niobam, *Acus.* 11.

Telus, insula Cycladum, *Androt.* 22.

Tellus, Cœli uxor, I, 1, 1, 1; ejus ex hoc progenies, *ibid.*

sqq.; Titanes in patrem exacerbat, Cronum falce in-
struit, I, 1, 4; ei finem imperii vaticinatur, I, 1, 5; ejus

e Ponto liberi, I, 2, 6; Gigantes parit e Cœlo, I, 6, 1, 1;

his medicamentum quærit, I, 6, 1, 6; e Tartaro Typho-
nem parit, I, 6, 3, 1; Nyctimum, Lycaonis f., a Jovis
ira tuetur, III, 8, 1, 6.

- Temenus, Aristomachi f., Cissii pater, *Theop.* 30; Heraclida, oraculum interrogat, Peloponnesum adoriri parans, II, 8, 2, 6 sq.; Hippoten pellit, II, 8, 3, 3; Argolidem sorte obtinet, II, 8, 4, 3; *Ephor.* 16; genero et filiae nimium studens, a filiis interimitur; ejus e Merope progenies, II, 8, 5, 3 sq.
- Teinpe Thessalica, *Theop.* 83.
- Tenedus, una ex Sporadibus insulis, *Hec.* 139.
- Tenedus, urbs Pamphyliæ, *Ap. fr.* 142, 179.
- Tennes, filius Cyceni, nomen dedit Tenedo insulæ, *Hec.* 139.
- Tenus insula, *Philoch.* 184, 185; III, 15, 2, 2.
- Teos, urbs Ioniæ, *Hec.* 216; 219; ab Athamante condita, *Pher.* 112.
- Tereus, Martis f., Thrax, Pandionis adversus Labdacum socius; ejus facinus in Procnem uxorem; Philomelam ducit; filium comedit; in avem mutatur; pater Itys, III, 14, 8, 2 sqq.
- Teres, Odrysarum rex, *Theop.* 300.
- Teridae, Menelai pellex, III, 11, 1; mater Megapenthis, *Acus.* 28.
- Terpandri ætas, *Xanth.* 27; *Hell.* 123; primus vicit in Carneis; *Hell.* 122.
- Terpsichore, Musa, I, 3, 1, 5.
- Terpsicrate, Thespii f., Euryopis ex Hercule mater, II, 7, 8, 6.
- Terra Junoni mala aurea tamquam munera nuptialia offert, *Pher.* 33 a.
- Terra, mater Triptolemi, *Pher.* 12.
- Testudinis carnem aut edas aut non edas, Proverb. *Demo.* 16.
- Tetrarchia Thessalica. Cuique τετράρχη archontem præfecit Philippus, *Theop.* 234.
- Tetrapolis Attica, in ea habitaverunt Heraclidæ ab Eurytheo patria pulsi, *Pher.* 39.
- Tethys, Titanis, I, 1, 3; Oceani conjux, I, 2, 2, 1; *Acus.* 11; Asopi mater, III, 12, 6, 5.
- Teucer, Scamandri ex Idæa f., Dardano cum parte regni Batiam f. uxorem dat, III, 12, 1, 4; *Cf. Hell.* 130.
- Teucris, urbis dicti? III, 12, 1, 4.
- Teucer ex Attica in Asiam migravit; princeps fuit Xypetensis demi, *Phanod.* 8.
- Teus coloniam deducit Ephesum, atque nomen dat uni ex quique curiis Ephesinis, *Ephor.* 31.
- Teutamias, Larissæorum R., II, 4, 4, 2.
- Teutamides, Amyntoris f., *Hell.* 1.
- Teuthras (in Mysia, III, 9, 1, 6); Teuthraniae R. Augen ducit, II, 7, 4, 3; *Hec.* 345; vitiat, III, 9, 1, 4; Telephum adoptat, *ibid.* § 6; Euryganiæ pater, *Apoll.* III, 5, 8, 8.
- Thalamæ, urbs Messeniæ, *Theop.* 192.
- Thales, unus septem sapientum, *Ephor.* 101; effecit, ut Cræsus eadem hora in rogam ascenderet, qua imbres fore præviderat, *Xanth.* 19, p. 42; ejus ætas, *Ap. fr.* 76.
- Thalia, Musa, I, 3, 1, 5; ejus ex Apolline f., I, 3, 4.
- Thalophori in Panathenæis, *Philoch.* 26, 27.
- Thalpius, Euryti f., Helenæ proci, III, 10, 8, 2.
- Thamyris, Philammonis f., primus pæderasta, I, 3, 3, 1; certamine musico victus a Musis, oculis et arte canendi privatur, *ibid.* § 3.
- Thapsacus, urbs Syriæ, *Theop.* 53.
- Thargelia, festum Atticum, *Ister* 33.
- Thargelion mensis barbaris infaustus, *Phyl.* 66.
- Thasiorum coloniæ, *Philoch.* 128.
- Thasius later et Chius in Narone inventus, *Theop.* 140.
- Thasus, urbs Thraciæ, a Thaso condita, III, 1, 1, 8.
- Thasus ins., Thracibus pu'is, ab Hercule datur Androgei filiis, I, 5, 9, 13.
- Thasus, Neptuni al. Cilicis f.; Europam quærit (*Pher.* 42), invenire nequit, in Thracia Thasum condit, III, 1, 1, 7 sq.
- Thaulo quidam, *Androt.* 13.
- Thaumas, Perantis pater, I, 9, 16, 8.
- Thaumas, Ponti f., ejus ex Electra progenies, I, 2, 6.
- Thea, oppidum Laconicæ, *Philoch.* 87.
- Theanira, eadem quæ Hesione, Laomedontis f., *Hell.* 138.
- Theano, Danae e Polixo f., ejus sponsus Phantes, II, 1, 5, 7.
- Thebæ Egyptiæ; antrum ibi memorabile, *Hell.* 152; luc venit Hercules, *Pher.* 33; sacerdotes ibi suas ipsi imagines in templo Jovis ponunt, *Hec.* 276.
- Thebæ, urbs. Ejus locus oraculo significatur, III, 4, 1, 1; *Cf. Pher.* 44; *Hell.* 8. Thebas fugiunt cum Baccho Dodonides, *Pher.* 46; a quo nomen urbs acceperit, III, 5, 6, 1; paret Pentheo, III, 5, 2, 2; Polydoro, III, 5, 5, 1; Labdaco, *ibid.*; Laio, III, 5, 7, 1; Zeto et Amphioni, III, 5, 6, 1; *Pher.* 102 a; Creonti, III, 5, 8, 1; sub quo vastatur a vulpe, II, 4, 6, 8; a Sphinge, III, 5, 8, 2; Herculis ope a tributo, Minyis pendi solito, liberatur, II, 4, 11, 4; paret Oedipodi, III, 5, 8, 8; a septem ducibus obsidetur, III, 6, 6; a Theseo capitur, III, 7, 1, 4; ab Argivis sub Epigonis evertitur, III, 7, 4; portæ urbis, III, 6, 6; in foro urbis habitavit Hercules, *Pher.* 33; Heraclidæ ad Electræ portas, *Pher.* 39.
- Thebagenæ quomodo a Thebanis differant, *Ephor.* 26.
- Thebæ mulieres in Cithærone monte bacchantur, III, 5, 2, 1.
- Thebani autochthones, *Hell.* 77; septem duces vincunt, III, 6, 8; ab Epigonis superati urbem relinquunt, Hestiam condunt, III, 7, 3.
- Thebe, Zethi uxor, Thebis nomen dat, III, 5, 6, 1.
- Thebanorum Egyptiorum reges, *Ap. fr.* 70.
- Thegonium, urbs Thessaliæ, *Hell.* 21.
- Theianira, quam et Hesionein vocant, a Hercule datur Telamoni, *Ister* 22.
- Thelxion, Apidi insidiatur, II, 1, 1, 6; *Acus.* 11; ob id ab Argo necatur, II, 1, 2, 6.
- Themele, i. q. Terra, *Ap. fr.* 29.
- Themis, Cæli f., I, 3, 1, 2; ejus e Jove liberi, *ibid.*; Delphis oracula dat ante Apollinem, I, 4, 1, 3; *cf. Ephor.* 70; mater Nympharum, II, 5, 11, 4; *Pher.* 33; ejus oraculum ad Jovem et Neptunum de futuro e Thetide filio, III, 13, 5, 1.
- Themis, Ili II f., Capiis uxor, III, 12, 2, 4.
- Themiscyra, II, 5, 9, 7.
- Themiscyra, campus a Chadisia ad Thermodontem usque patens, *Hec.* 350.
- Themison, Cyprius, Antiochi Soteris vel Dei familiaris et amasius, *Phyl.* 7.
- Themisto, Hypsei f., Athamantis uxor, I, 9, 2, 3; Phrixi mater, sponte se immolendam præbet, *Pher.* 52.
- Themistoclis stratagema, *Clitod.* 13; Ephoros Spartanos, in urbe munienda ne adversarentur sibi, pecunia redemit, *Theop.* 89; Themistoclis res familiaris quanta? *ibid.* 90; Themistocles Magnesiæ in Asia habitans valde honoratur, *ibid.* 91; Pausania conjurationem novit, nec tamen probat, *Ephor.* 114; ad Xerxem venit, *Ephor.* 114; Themistoclis reliquiæ, *Phyl.* 64.
- Theocharides, Pamphae pater, Cræso argentum suppeditat, *Xanth.* 19.
- Theocles, Atheniensis, cum Chalcidensibus Eubœæ, Ioniæ et Megarensibus in Siciliam transvectus Megara et Naxum condit, *Ephor.* 52; *Hell.* 50.
- Theoclymenus Pylum fugit, Telemacho de patre vaticinatur, moritur in Ithaca, *Pher.* 91.
- Theocritus, Chius, ejus vita et mores, *Theop.* 276; ejus in Alexandrum dictionum, *Phyl.* 41.
- Theodamas. Vide Thiodamas.
- Theodorus, archon, *Philoch.* 97.
- Theodorus Larissæus, abstemius, *Phyl.* 13.
- Theomenes, Hylæ pater, *Hell.* 39.

- Theophrastus a Timaeo reprehensus, *Tim.* 143.
 Theopompus archon, *Philoch.* 117.
 Theoria Pythiaca et Deliaea, *ibid.* 158.
 Theorica, publicae pecuniae, *ibid.* 85.
 Theoris, fatidica, morte mulctata, *ibid.* 136.
 Theostius, Cissii f., Meropis pater, *Theop.* 30.
 Thericlei calices in Ptolemaide, urbe Aegypti, *Ister* 38.
 Therimachus, Herculis e Megara f., II, 7, 8, 9, et II, 4, 11, 6; ejus mors, II, 4, 12, 1; *Pher.* 30.
 Therma, Thraciae oppidum, *Hec.* 116; *Theop.* 151; *Ap. fr.* 134.
 Therma, urbs Siciliae, *Philoch.* 20.
 Thermae, urbs Aetoliae, *Ephor.* 29.
 Thermodon fl., I, 9, 23, 2; *Hec.* 195; ad eum habitant Amazones, II, 5, 9, 1.
 Thermydrae, Rhodiorum portus, II, 5, 11, 10.
 Thero, ex Apolline mater Chaeronis, *Hell.* 49.
 Thero, Agrigentinorum tyrannus, Demeretam filiam Geloni in matrimonium dedit, ipse duxit Polyzeli filiam, *Tim.* 86; ejus contra Polyzelum bellum, *Tim.* 90; ejus majores, *ibid.*
 Thersander, Polynicis f., cum Epigonis Thebas petit, III, 7, 2, 3.
 Thersites, Agrii f., I, 8, 6, 2; a Diomede in Peloponnesum fugit, *ibid.*; ob ignaviam pugnam cum apro Calydonio vital; a Meleagro de loco edito praecipit datur, *Pher.* 82.
 Theseum, in quod servi perfugiebant, *Philoch.* 47.
 Thesea mutata in Heraclea, *Philoch.* 45.
 Theseus, Aegi ex Aethra f., III, 16, 1, 1; a Minerva luctam edoctus, *Ister* 23; apri Calydonii venator, I, 8, 2, 4; Argonauta, I, 9, 16, 8; ex inferis ab Hercule liberatur, II, 5, 12, 6; e Troezen in Isthmum proficiscitur, II, 6, 3, 5; Oedipum exulem excipit, III, 5, 9, 2; Thebas capit, Argivorum corpora humanda curat, III, 7, 1, 4; Helenam rapit, III, 10, 7, 4; *Hell.* 74; in Orcum descendit, *Hell.* 74; cf. *Philoch.* 46; adolescens, Athenas petens, viam a praedonibus tutam reddit; Periphetæ occisi clavam gerit, III, 16, 1, 3; Sinin necat, III, 16, 2, 1; Pallantidas vincit, *Philoch.* 36; ejus expeditio in Cretam, *Clitod.* 5; *Pher.* 106; cf. *Hell.* 73; *Philoch.* 39, 40; Herculem sequitur adversus Amazones, *Phil.* 49; cf. *Hell.* 76; primus inducias facit de tollendis caesis, *Philoch.* 51; pacta facit cum Corinthiis de Atheniensium in ludis Isthmiis proedra, *Hell.* 76; duos oschophoros eligi constituit, *Ister* 13; ejus uxores, *Pher.* 119; *Ister* 14; ejus progenies, *Pher.* 39; *Hell.* 75; ejus auriga, *Pher.* 108.
 Thesmophoria, in iis cur jocentur foeminae, I, 5, 1, 3.
 Thesmothetæ, *Philoch.* 141 b; myrto coronantur, *Ap. fr.* 21.
 Thespiadae, Herculis e Thespia L filii filii, II, 7, 8; a patre partim Thebas, partim in Sardiniam mittuntur, II, 7, 6, 2.
 Thespius e Laophonta pater Ledæ et Althææ, *Pher.* 29.
 V. Thestius.
 Thesproti cum Hercule et Calydoniis bellum gerunt, II, 7, 6, 1; Alcæonem pellunt, III, 7, 5, 5.
 Thesprotii carbones, *Theop.* 231.
 Thesprotus, Lycaonis f., *Hec.* 375; III, 8, 1, 3.
 Thessalorum colonia Elis, I, 7, 5; eorum mores, *Theop.* 39, 54, 178; *Ephor.* 5.
 Thessalus Herculis ex Chalciopie filius, *Pher.* 35.
 Thessaliae antiqua nomina, *Ap. fr.* 174; tetrades, *Hell.* 28; ejus reges a Deucalione originem ducunt, *Hec.* 334; sedes Salmonei, I, 9, 7; Peliae, I, 9, 10; ejus montes per diluvium diremti, I, 7, 2, 4.
 Thessaliotis, tetras, *Hell.* 28.
 Thestalus, Herculis ex Epicaste f., II, 7, 8, 11.
 Thestiadae, Thestii filii, apri Calydonii venatores, I, 8, 2, 4; a Meleagro trucidantur, I, 8, 3, 1.
 Thestiades, Thestii L filia; cum iis congregitur Hercules, II, 4, 10; *Ephor.* 8; harum et filiorum ex isto nomina, II, 7, 8.
 Thetideum, i. q. Thetideum.
 Thestius (Aetoliae R.) Martis f., ejus ex Eurythemide progenies, I, 7, 7, 3; II, 7, 10, 1; pater Iphicli, II, 7, 10, 1; I, 9, 16, 8; Ledæ, III, 10, 5, 2; excipit Icarionem et Tyndareum, *ibid.*
 Thetius, Thespiarum R. filias e Megamede L ab Hercule gravidas fieri curat, II, 4, 10; Herculem a cæde filiorum purgat, II, 4, 12, 1.
 Thestor, Idmonis e Laothoe f., pater Calchantis, *Pher.* 70.
 Thestorius, urbs Thraciae, *Theop.* 152.
 Thetideum, urbs Thessaliae, ubi Thetis a Vulcano vulnerata sanatur, *Pher.* 16; *Hell.* 100; *Phyl.* 82.
 Thetis, Nereis, I, 2, 7; Vulcanum, caelo dejectum, servat, I, 3, 5; a Junone Argonautis in auxilium missa, eos præter Charybdin, Scyllam et Planctas salvos vehi curat, I, 9, 25, 2; Bacchum excipit, III, 5, 1, 5; *Pher.* 46; a Jove et Junone amata, Pelco nubit, III, 13, 5, 5; *Pher.* 16; filium Achillem immortalem reddere prohibetur, III, 13, 6, 2; cum celat, ne adversus Trojam proficiscatur, III, 13, 8, 1; Vulcanum fallit, *Phyl.* 82.
 Thetallus, Herculis e Chalciopie f., II, 7, 8, 11.
 Thia, Titanis, I, 1, 3; Hyperionis uxor, I, 2, 2, 3.
 Thias, Assyriae R., imprudens e filia pater sit Adonidis, III, 14, 4, 2.
 Thibii ad Pontum habitantes; eorum natura, *Phyl.* 68.
 Thimbron, dux Lacedaemoniorum, *Ephor.* 130.
 Thinge, urbs Libyæ, *Hec.* 326.
 Thiodamas, Dryops, Hylæ pater, I, 9, 19, 1; ejus bos ab Hercule devoratur, II, 7, 7, 1.
 Thiosso, soror Pygmalionis, Carthaginem condidit; ejus mors, *Tim.* 23.
 Thisbe, *Theop.* 294.
 Thoas, Icarii e Peribœa f., III, 10, 6, 1.
 Thoas, Lemnius, ab Hypsipyle f. servatur, I, 9, 17, 1; III, 6, 4, 2.
 Thoon, Gigas, a Parcis cæditur, I, 6, 2, 5.
 Thoricus, demus Acamantidis tribus, atque urbs, *Hec.* 94; II, 7, 4, 3.
 Thracia a Cadmo, Telephassa et Thaso habitatur, III, 1, 1, 8.
 Thraces Bœotos adoriuntur, *Ephor.* 30; Thraces in Lemno insula, *Hell.* 112; eorum mores, *ibid.* 110; *Theop.* 149; *Androt.* 36.
 Thracium commentum, proverb., *Ephor.* 30.
 Thrasybulus in Piræeo triginta tyrannos vicit, *Philoch.* 123.
 Thrasydæus, Eunuchus, Evagoræ et Pnytagoræ mortis causa, *Theop.* 111.
 Thrasydæus, tyrannus in Thessalia a Philippo constitutus; Philippi adulator, *ibid.* 235.
 Thrasyllus, unus imperatorum in prælio ad Arginusas, capitis condemnatur, *Philoch.* 121.
 Thrasymedes, Nestoris f., I, 9, 9, 3.
 Thriae, tres Nymphæ, Apollinis nutrices, *Philoch.* 196.
 Threpsippas, Herculis e Panope f., II, 7, 8, 1.
 Thriasius campus, in Attica, III, 14, 1, 7.
 Thrince, urbs Libyæ, *Hec.* 325.
 Thronium, urbs Locridis, *Theop.* 317.
 Thucydides, Milesiae f., Periclis adversarius, *Philoch.* 95; *Androt.* 43.
 Thucydides, Acherdusius, poeta, *Androt.* 44.

- Thurii bonis legibus non utuntur, *Ephor.* 47.
 Thyamis, fluv. Thesprotiae, *Phyl.* 50.
 θυμωσις quid sit, *Philoch.* 172.
 Thyestes, Pelopis f., cum fratre tenet Mideam, II, 4, 6, 5; cum Atreo Chrysippum necat, in exilium agitur, *Hell.* 42.
 Thylo herba, quam Balin vocant, *Xanth.* 16.
 Thymactadarum tribus, *Clitod.* 5.
 Thymbris, e Jove Panis mater, I, 4, 1, 3.
 Thymetes, rex Athen., Aphidantem fratrem interficit, *Demo* 1.
 Thynias, urbs juxta Byzantem Cauconidem, *Hec.* 140.
 Thyone, nomen Semeles, inter deos recepta, III, 5, 3, 3.
 Thyone, Hyas, *Pher.* 46.
 Thyreum, vel Thurium, urbs Aearnaniae, *Androt.* 55.
 Thyrens, Oenei f., I, 8, 1.
 Thys, rex Paphlagonum, *Theop.* 198.
 Tiara, capitis ornamentum, de qua v. *Phyl.* 21.
 Tibarenorum, populi juxta Pontum, indoles, *Ephor.* 82.
 Tibari, populus Asiae, *Hec.* 193.
 Tiberis, fluv. Italiae, *Ap. fr.* 141.
 Tibiarum genera, *Ephor.* 160.
 Tiella (?) sic una urbium Siciliae, quae Hyblae appellantur, cognominata, *Philoch.* 22.
 Tigasis, Herculis e Phyleide f., II, 7, 8, 4.
 Tigris fl. ab Harpyiis Harpys dicitur, I, 9, 21, 7.
 Tilphossaeum, mons Baeotiae, *Theop.* 240; *Ephor.* 67.
 Tilphussa, fons Baeotiae, III, 7, 3, 4.
 Timandra, Tyndarei e Leda f., uxor Echemi, III, 10, 6, 2.
 Timolaus Thebanus, homo voluptatibus serviens, *Theop.* 236.
 Timoleon fratrem e medio sublaturus adsciscit Orthagoram amicum, *Tim.* 131; *Ephor.* 156; ejus cum Carthaginiensibus manum conserturi ad milites exhortatio, *Tim.* 134; justo plus a Timaeo laudatus, *Tim.* 142; ejus amicus Satyrus, *Theop.* 215.
 Timosa, Oxyartae pellex formosissima, *Phyl.* 35.
 Timotheus in Lesbo vitam degere quam Athenis maluit, *Theop.* 117.
 Tindium, urbs Aegypti, *Hell.* 150.
 Tipanissae, populus ad Caucasum, *Hec.* 162.
 Tiphys, Hagnii f., Argo navis gubernator, I, 9, 16, 8; *Pher.* 62; apud Mariandynos perit, I, 9, 23, 1.
 Tiphysa, Thespiae f., Lyncei ex Hercule mater, II, 7, 8, 5.
 Tiresias, Everis e Chariclo Nympha f., vates caecus unde? III, 6, 7, 2; *Pher.* 50; ejus vaticinium de futura Thebanis victoria, III, 6, 7, 8; Amphitryonem docet Alceiam a Jove compressam esse, II, 4, 8, 2; ejus mors, III, 7, 3, 4; ejus filia Manto, III, 7, 4, 2.
 Tiria, urbs Leucosyrorum, *Hec.* 194.
 Tiribazus Evagorae insidias struit, apud regem ab Evagora accusatur, *Theop.* 111.
 Tiryns, mœnibus cincta a Cyclopibus, Præto paret, II, 2, 1, 4; Perseo, II, 4, 4, 3; Sthenelo, II, 4, 6, 5.
 Tisamenus, Orestis f., Peloponnesiorum R., ab Heraclidis superatur, II, 8, 2, 5.
 Tisamenus, Orestis f., post patrem regnum suscipit, *Demo* 20; Achaia occupat, *Ephor.* 16.
 Tisander, archon Atheniensium, *Pher.* 20.
 Tisiphone, Erinnys, I, 1, 4.
 Tisiphone, Alceionis e Manto f., Creonti educanda data, ab hujus uxore patri ignaro serva venditur, III, 7, 7, 3.
 Tissa, oppidum Siciliae, *Philoch.* 35.
 Titanas invocare, locutio proverb., *Ister* 1.
 Titanas, Lycaonis f., III, 8, 1, 3.
 Titanes (?) Temenum necant, II, 8, 5, 4.
 Titanes, Coeli e Tellure filii, I, 1, 3; regnum patri ereptum Crono tradunt, I, 1, 4 sqq.
 Titanides, Coeli e Tellure filiae, I, 1, 3.
 Titanis Terra, *Philoch.* 157.
 Titanius, unus antiquiorum Titanum; qui Marathone habitavit, *Philoch.* 157; *Ister* 2.
 Tithonus, Laomedontis ex Strymo, al. Placia f., ab Aurora rapitur, III, 12, 4; ex ea progenies, *ibid.*; *Hell.* 142; pater Emathionis, II, 5, 11, 11; Cephalis, III, 14, 3, 1.
 Tithraustes, in pugna ad Eurymedontem Persarum classi praefectus, *Ephor.* 116.
 Tityus, Jovis ex Elara f., Latonam petens, ab Apolline necatur; apud inferos prenas luit, I, 4, 1, 4; cur terribilissima appellatus sit, *Pher.* 5. Panopeorum tyrannus, homo violentus, ab Apolline interficitur, *Ephor.* 70.
 Tlepolemus, Herculis ex Astyoche (ex Astygenia, *Pher.* 37 a; Astydamia, *Acus.* 27) f., II, 7, 6, 1; II, 7, 8, 12; invitus Licymnium caedit, exul in Rhodum abit, II, 8, 2, 3.
 Tletes, gens Iberica, *Theop.* 242.
 Tmolus, Omphale uxori Lydiae regnum relinquit, II, 6, 3, 1.
 Tmolus, mons; ejus circumscriptio, *Theop.* 290.
 Tnyssus, urbs Cariae, *Hec.* 239.
 Tomarus mons in Epiro, *Theop.* 230.
 Tomi, urbs, unde nomen? I, 9, 24, 2.
 Toretae, gens Pontica, *Ap. fr.* 118.
 Torone, urbs Thraciae, *Ephor.* 75; Polygoni ac Telegoni sedes, II, 5, 9, 14.
 Torrhebia lacus in Lydia, *Xanth.* 2.
 Torrhebia ex Jove mater Carii, *Xanth.* 2.
 Torrhebis, Lydiae regio, *Xanth.* 2.
 Torrheborum et Lydorum linguae non multum diversae, *Xanth.* 1.
 Torrhebus, Atyos filius, a quo Torrhebi (Tyrrheni) nominati, *Xanth.* 1.
 Torrhebus, urbs Lydiae, *Xanth.* 2.
 Toxeus, Oenei f., a patre necatur, I, 8, 1.
 Toxicrate, Thespiae f., Lycii ex Hercule mater, II, 7, 8, 7.
 Trachin, sedes Ceycis, II, 7, 6, 4.
 Trachinii, Herculis contra Eurytum socii, I, 7, 7, 7.
 Tragasae, regio in Epiro. Tragasae sales, *Hell.* 118; *Phyl.* 50.
 Tragasus, Neptuni f., *Hell.* 118.
 Tralles vel Tralli, gens Illyrica, *Theop.* 24.
 Trapezophorus, sacerdos Minervae, *Ister* 16.
 Trapezus, unde nomen habeat? III, 8, 1, 6.
 Tremile: sic vocabatur Lycia, *Hec.* 364.
 Treros, regio Thraciae, *Theop.* 313.
 Tribus Athenis quot fuerint, *Clitod.* 8.
 Tricalum s. Tricala, urbs Siciliae, *Phil.* 56.
 Tricarana, castellum Phlasiacae, *Theop.* 267.
 Triginta viri legibus scribendis ab Atheniensibus electi (Ol. 94, 1), *Philoch.* 122.
 Triginta tyranni, *Ephor.* 125.
 Trinacria, nomen Siciliae, *Tim.* 1; Solis ins., I, 9, 25, 3.
 Trinessa, urbs Phrygiae, *Theop.* 14.
 Triopas, Iasi, Pelasgi et Agenoris pater, *Hell.* 37.
 Triopas, Solis e Rhode f., *Hell.* 107.
 Triops, Neptuni e Canace f., I, 7, 4, 2.
 Triptolemus, Celei f., al. Eleusiniis, al. Coeli e Tellure (*Pher.* 12), frugum sationem e Cerere discit, I, 5, 2.
 Trisplae, populus Thraciae, *Hec.* 147.
 Tristitiae fluvius, *Theop.* 76.
 Τριτογένεια Minerva tertia mensis die nata, *Ister* 26.
 Triton, Neptuni f., I, 4, 6; Palladis pater; apud quem nascitur et educatur Minerva, I, 3, 6; III, 12, 3, 6.
 Triton, rex Libyae tempore expeditionis Argonautarum, *Tim.* 6.

Tritonis palus; ei adjacet Irassa, *Pher.* 33 d.
 Tritopatores omnium fuerunt primi, *Philoch.* 2, 3; iis ab
 solis Atheniensibus sacrificatur; quando? *Phanod.* 4;
 Tritopatores sunt Venti, *Demo* 2; Tritopatores, Cottus,
 Briareus, Cyges, *Clitod.* 19.
 Trizi, populus Thraciae ad meridiem Istri, *Hec.* 150.
 Troadis fines, *Charon* 8.
 Troes, pop. Asiae min., *Ephor.* 80.
 Træzen Pittheo pater, *III*, 15, 7, 1.
 Træzen, frater Dimætae, pater Euopidis, *Phyl.* 81.
 Troja, ob Laomedontis impietatem peste ac ceto plectitur
 ab Apolline et Neptuno, *II*, 5, 9, 10; ab Hercule capi-
 tur, *II*, 6, 4, 5; *Hell.* 136; a Troe nomen habet, *III*,
 12, 2, 2; oraculum Trojanis datum, *Hell.* 139; Troja a
 Graecis quando capta, *ibid.* 143; *Tim.* 152; *Ap. fr.* 72,
 73.
 Troilus, Priami s. Apollinis ex Hecuba f., *III*, 12, 5, 12.
 Tropica dicendi forma quando et quo auctore inter Atticos
 oratores irrepserit, *Tim.* 95.
 Tros, Erichthonii ex Asyche f., Trojæ R. regioni nomen
 dat; ejus e Callirrhoe progenies, *III*, 13, 2, 2; pro Ga-
 nymede equos immortales a Jove accipit, *Hell.* 136.
 Τριτρεύς Ουσία, *Ister* 34.
 Tychia, insula Syracusarum, *Ephor.* 110.
 Tydeus, OEneci f., *I*, 1, 8, 5, 2; exul ab Adrasto excipitur,
 ejus f. Deipylon ducit, *I*, 8, 5, 3; *III*, 6, 1, 7; *Pher.*
 83, pater Diomedis, *ibid.*; e VII ducibus, *III*, 6, 3, 3;
 Nemeis victor, *III*, 6, 4, 5; ad res repetendas Thebas
 mittitur, insidias superat, *III*, 6, 5; a Melanippo vulne-
 ratus, a Minerva immortalitate donatur; eam perdit,
III, 6, 8, 4; *Pher.* 51; Ismenam occidit, *ibid.* 48.
 Tyndareus, Perieris e Gorgophone al. OEbali e Batia f., *I*,
 9, 5; *III*, 10, 3, 4; ab Hercule Spartam accipit, *II*, 7,
 3, 5; ab Esculapio in vitam revocatur, *III*, 10, 3, 12;
 regno excidit, *III*, 10, 5, 1; ad Thestium fugit; Ledam
 ducit; ex ea progenies, redux, *ibid.* (*Hell.* 83); Ulys-
 sis consilium secutus, ab injuriis procorum Helenæ
 tutus est: Menelao illam dat, *III*, 10, 9, 3; Dioscuris
 inter deos receptis, regnum dat Menelao, *III*, 11, 2, 7.
 Tyndaridæ Pelæo in Iolci expugnatione auxiliantur,
Pher. 18.
 Typhon, Tartari e Tellure f., de eo, ejus forma, pugna
 cum Jove et interitu, *I*, 6, 3; pater Chimære, *II*, 3, 1,
 6; leonis Nemei, *II*, 5, 1, 1; Orithri canis, *II*, 5, 10, 3;
 draconis Hesperidum, *II*, 5, 11, 2; *Pher.* 33; vulturis
 Caucasii, *II*, 5, 11, 12; *Pher.* 21; Sphingis, *III*, 5, 8, 3;
 Typhon Babys nominatur in Ægypto, *Hell.* 150; ex
 ejus sanguine orta sunt omnia animalia quæ morsu
 lædunt, *Acus.* 4; Typhonis fabula ad quasnam regiones
 referatur, *Xanth.* 4; a Caucaso in Italiam fugit, ubi
 Pithecusa insula ei injecta, *Pher.* 14.
 Typhon, Lycæ filius, Laii pater, *Pher.* 20.
 Tyrannus, Pterelai f., *II*, 4, 5, 6.
 Tyrediza. V. Tyrodiza.
 Tyria, Ægypti conjux, *II*, 1, 5, 6.
 Tyro, Salmonei ex Alcidee f., Enipei fl. amore deperit,
 cum Neptuno in hujus formam mutato consuescit, *I*, 9,
 8; Crethei conjux, *I*, 9, 11, 1; *Pher.* 59; Nelei mater,
Pher. 56, 75; *Hell.* 110.
 Tyrodiza vel Tyrediza, urbs Thraciæ, *Hell.* 161.
 Tyrrheni prædones, perfidi in Bacchum, ab eo in delphi-
 nes mutantur, *I*, 5, 3; eorum sedes et migrationes, *Phi-
 loch.* 5, Tyrrheni, qui antea vocabantur Pelasgi, in
 Italia nomen id assumerunt, *Hell.* 1; eorum latrocinia,
Ephor. 52.
 Tyrrhenus, dux Lydorum, qui in Etruriam commigra-
 runt, *Tim.* 19.
 Tyrseta, urbs Samnitum, *Phil.* 39.

Tyrtæus Athenis s. Aphidna in Peloponnesum venit,
Philoch. 55; ejus apud Lacedæmonios instituta, *ibid.*
 56.

U.

«Ubi cervi cornua abjiciunt.» Locutio proverbialis, *Demo*
 13.
 Udræus, quinque Spartorum superstitum unus, *III*, 4, 1,
 7; *Pher.* 44; *Hell.* 2; inter ejus posteros Tiresias, *III*,
 6, 7, 1.
 Ulysses, Anticleæ f., in Bæolia natus, *Ister* 52; Penelo-
 pen ducit, *III*, 10, 6, 1; *Hell.* 53; Helenæ proci, *III*,
 10, 8, 1; consilium Tyndareo dat, *III*, 10, 9, 2; Achil-
 lem protrahit, *III*, 13, 8, 3; cum Ænea in Italiam ve-
 nit, *Hell.* 53; in Tyrrhenia interemptus est, *Theop.* 114.
 Umbri gens Italiæ; eorum sedes et mores, *Theop.* 142;
 Ligures agris suis expellunt, *Phil.* 2.
 Urania, Musa, *I*, 3, 1, 5.
 Ursa, sidus: ejus origo, *III*, 8, 2, 7.

V.

Vellus aureum, ab Æete dedicatum, *I*, 9, 1, 6; *Hell.* 87;
 e mari purpureo colore affusum, *Acus.* 9.
 Veneti: eorum sedes et vita, *Theop.* 143.
 Venti, Astræi filii, *I*, 2, 4; quot, *Acus.* 3.
 Ventiloquæ mulieres, *Philoch.* 192.
 Venus, Jovis f., *I*, 3, 1, 2; Clio Musæ succenset, Adoni-
 dem amat, *I*, 3, 3; Auroræ irascitur, *I*, 4, 4; Buten in
 Lilybæum defert, *I*, 9, 25, 1; mater Harmoniæ e Marte;
III, 4, 2, 2; Milanioni poma aurea dat, ad vincendam
 Atalanten, *III*, 9, 2, 6; ejus ex Anchise filii, *III*, 12, 2,
 4; *Acus.* 26; e Marte mater Harmoniæ, *Hell.* 8; Aria-
 dnen consolatur, *Pher.* 106; Cinyræ filias cum pere-
 grinis viris in Ægypto, et Myrrham cum patre consue-
 scere facit, *III*, 14, 3, 5; ejus cum Proserpina de
 Adonide contentio, *III*, 14, 4, 6; Alexandro Helenæ
 amorem injicit, *Acus.* 26; a Trojanorum partibus stare
 videtur, *ibid.*; Venus ἑταιρα, πάνδημος, *Ap. fr.* 17, 18;
 columbæ ei sacræ sunt, *Ap.* 19; Venus in Attica eadem
 est quæ Luna; quomodo ei sacrificetur, *Philoch.* 15;
 Venus appellatur *æstas* populis qui ad occasum solis
 habitant, *Theop.* 293; Veneris Impiæ templum in
 Thessalia, *Tim.* 105.
 Vesta, Croni e Rheæ f. natu maxima, a patre devoratur,
I, 2, 5; effertur, *I*, 2, 1, 1.
 Vitis ubi inventa sit, *Hec.* 341; *Hell.* 155; *Theop.* 296.
 Voluptatis fluvius, *Theop.* 76.
 Vulcanus, a Junone extra concubitus editus; matri auxi-
 lium fert vinctæ; a Jove e Cælo detruditur, *I*, 3, 5; in
 Gigantomachia, *I*, 6, 2, 2; Prometheus Caucaso affligit,
I, 7, 1, 2; Ætæ dat tauros æripedes, *I*, 9, 23, 4; Minoi
 Talam, *I*, 9, 26, 4; thoracem aureum Herculi, *II*, 4, 11,
 9; ænea crotala Minervæ, *II*, 5, 6, 2; torquem Cadmo,
III, 4, 2, 3; Thetidem vulnerat, *Phyl.* 82; Geryonis ar-
 menta Herculi custodit, *II*, 5, 10, 11; pater Palæmo-
 nis, *I*, 9, 16, 8; Erichthonii ex Atthide al. e Minerva,
III, 14, 6, 3; Periphætæ ex Anticlea, *III*, 16, 1, 3; pater
 Camili, *Acus.* 6; Cabirorum, *Pher.* 6; Vulcani signum
 in Academia, *Ap. fr.* 32.
 Vulcania, festum Atticum, *Ister* 3, 4.
 Vulpes Thebanum agrum infestans, *II*, 4, 6, 8.
 Vultur, Typhonis ex Echidna f., in Caucaso, *II*, 5, 11, 12.
 Vultur Melanipodem docet, cur prole careat Iphiclus,
Pher. 75.

X.

Xanthi, populus Thraciæ, *Hec.* 134
 Xanthippe, Dori f., Pleuronis uxor, *I*, 7, 7, 1.

- Xanthippus, Melanis f., a Tydeo necatur, I, 8, 5, 3.
 Xanthus, Thespis f., Homolippi ex Hercule mater, II, 7, 8, 4.
 Xanthus, equus immortalis, Peleo datur a Neptuno, III, 13, 5, 5.
 Xanthus, Niobæ f., *Pher.* 102 b.
 Xanthus Thebanus a Melantho, Atheniensium rege, interficitur, *Ephor.* 25.
 Xanthus, fluvius Lyciæ, *Hec.* 242.
 Xanthus, urbs Lyciæ, *Hec.* 241.
 Ξανθασία Spartanorum, *Theop.* 197.
 Xenocrates philosophus apud Dionysium juniorem, *Tim.* 128.
 Xenodamus, Menelai e Cnossia Nympha f., III, 11, 1.
 Xenodice, Minois e Pasiphae f., II, 1, 2, 6.
 Xenodice, Sylci f., cum patre ab Hercule necatur, II, 6, 3, 3.
 Xenopatra, Hellenis ex Othreide f., *Hell.* 10.
 Xenophanes, Colophonius, quando vixerit, *Tim.* 92; *Ap. fr.* 77.
 Xenopithea, Lysandridæ mater, mulier formosissima, a Lacedæmoniis interfecta, *Theop.* 268.
 Xera, urbs prope Herculeas columnas, *Theop.* 225.
 Xerxes classem contra Græciam parat, *Ephor.* 111; ad eum venit Themistocles, *ibid.*, 115; ex quo loco prælium Salaminium spectaverit, *Phanod.* 16.
 Xiphodres; symboli, quod Idanthurus Dario miserat, interpretes, *Pher.* 113.
 Xiphonia, urbs Siciliæ, *Theop.* 207.
 Xuthia, urbs Siciliæ, *Phil.* 19.
 Xuthus, Hellenis f., *Hell.* 10; Peloponnesum obtinet; ejus e Creusa progenies, I, 7, 3.
 Xylus, urbs Cariæ, *Hec.* 238.
 Xypete, demus Cecropidis tribus, *Philoch.* 77; *Phanod.* 8.

Z.

- Zaleuci leges, *Ephor.* 47; Zaleucus, Locrorum in Italia legislator nullus unquam fuit, *Tim.* 69.
 Zamolxis Getis in Thracia initia demonstravit, *Hell.* 173.
 Zanclei Chalcidenses evocant, *Ant.* 10.
 Zancle, urbs Siciliæ, *Hec.* 43.
 Zancle, terrigena, *Hec.* 43.
 Zauces, gens Libyæ, *Hec.* 307.
 Zebyttis, oppidum Libyæ, *Hec.* 302.
 Ζεῦπά, indumentum, *Theop.* 5.
 Zelas, Nicomedi filius, Bithynorum rex, Galatis insidias struens occumbit, *Phyl.* 32.
 Zelus, Pallantis e Styge f., I, 2, 4.
 Zenonis Eleatæ ætas, *Ap. fr.* 83.
 Zephyrus ventus, *Acus.* 3; ejus epitheton ἀργέστης, *Acus.* 3.
 Zeraniam, regio Thraciæ, *Ephor.* 148; *Theop.* 48.
 Zeranii, gens Thraciæ, *Theop.* 173.
 Zetes, Boreæ ex Orithyia f., III, 15, 2, 1; Argonauta, I, 9, 16, 8; *Acus.* 23; Harpyias persequitur, I, 9, 21, 7; al. ab Hercule necatur, III, 15, 2, 2; *Acus.* 24.
 Zethus, Jovis ex Antiope f., frater Amphionis, III, 10, 1, 4; Lyco ac Dirce uxore necatis, Thebis regnat, Thebam in matrimonium ducit, III, 5, 5, 4.
 Zethus ex Aedone suscipit Itylum et Naidem, *Pher.* 102.
 Zethus et Amphion, Thebarum conditores, Dioscuri Leucopoli cognominantur, *Pher.* 102.
 Zeuxippe, Pasitheæ soror, conjux Pandionis, III, 14, 8, 1.
 Zeuxippe, mater Priami, Strymo vocatur, *Hell.* 137.
 Zeuxippus, Eumeli f., *Hell.* 10.
 Zone, urbs Ciconum, *Hec.* 132.
 Zopyrus Persa quonam dolo Babylonem ceperit, *Theop.* 73.
 Zoroastri leges quando denuo confirmatæ, *Xanth.* 19, p. 42; ejus ætas, *Xanth.* 29.
 Zygaris, oppidum Libyæ, *Hec.* 306.